
3 1761 04949833 0

54 Wi. 2

(23) 903

Aeschylus

AESCHYLI TRAGOEDIAE

edidit

Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff

(accedunt tabulae III)

[Vol. 1]

181233
11/6/23

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
1914

PA
3825
A2
1914a
v.1

MEMORIAE

GODOFREDI HERMANNI

ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ

PRAEFATIO

Anno fere 1423 Iohannes Aurispa[1]) cum alios nobilissimos libros Constantinopoli emit tum Aeschyli Sophoclis Apollonii codicem qui varios etiam in Italia casus perpessus post medium saeculum XVI in bibliothecam Laurentianam pervenit, ubi plutei XXXII nonus signatur, auditque vulgo in Aeschylo quidem Mediceus, in Sophocle Laurentianus: tanta est grammaticorum inconstantia. ignoramus Graeciae bibliothecam ab Aurispa expilatam, in qua Mediceus diu delituerat: neque enim ullum extare videtur eius apographum factum antequam in Italiam perveniret; tum vero saepius inde descriptae sunt eae tragoediae, quarum alia exempla deficiebant. quae apographa, cum origo eorum manifesta sit deficientibus versibus quos Mediceus foliis quibusdam evulsis perdiderat, iure negleguntur[2]). extat autem id ipsum, e quo Fr. Asulanus, cum Aeschylum princeps ederet (apud Aldum 1518), tragoedias quae videbantur tres, Agamemnonem cum Choephoris conflatam, Eumenides, Supplices typis descripsit; nam Promethei Septem ducum Persarum exemplaria tam multa suppetebant, ut describendi labore supersederi posset, exemplum autem in typographi officina periret. apographum igitur illud nunc Guelferbytanum est, olim cum ab aliis tum ab Hermanno diligentius versatum quam merebatur. vile enim est triadis illius Byzantinae (quo nomine tres primas fabulas comprehendere consuevi) exemplum, auctum apographo alterius illius quae videbatur triadis e Mediceo descriptae. hodie totum Guelferbytanum contemnimus in Aeschylo: contemnetur etiam in Apollonio, cum tandem aliquando huius quoque poetae libri examinati erunt.

Mediceo ipso, qui tum Patavii videtur fuisse, usus est Fr. Robortelli primum (1552) in scholiorum deinde in ipsarum tragoediarum

---

[1]) Epistularum has res testantium excerpta commodissime leguntur in E. Rostagni praefatione photographicae Aeschyli Laurentiani editioni praefixa.

[2]) Enumerat eos libros M. Hauptius in Aeschyli Hermanniani praefatione p. 6—8. extant fortasse plures, sed hoc mea quidem nihil refert.

editione: quae quamquam eodem anno se lucem vidisse profitetur, aliquanto tamen post in Galliam certe pervenit. scholiis enim, non vero tragoediis usus est in editione sua Turnebus item 1552 impressa. Robortellus e suis et Mich. Sophiani coniecturis nonnulla emendaverat; sed primus qui emendatoris nomine dignus sit Aeschylum edidit Adrianus Turnebus[1], typographus Regius, nitetque libellus ad virum belli pacisque artibus praestantem Mich. Hospitalem datus non minus novorum typorum regiorum elegantia quam rara editoris virtute, luculentum eius aetatis monumentum, qua Gallia Graecarum litterarum cultu fundamentum iecit principatus, quem mox et armis et artibus erat consecutura. virtus editionis Turnebianae nequaquam sita est in libro Ranconeti quodam, quem editor pro saeculi more ultra modum laudat; vile enim erat triadis exemplum, sive Paris. 2789, quae Elmslei erat opinio, sive aliud; nec multum refert unde compluria Tricliniana sumpserit Turnebus, quae auctori suo restituere meum erat. enimvero ingenium et doctrina editoris tantum praestitit, ut superare eum me quidem iudice potuerit nemo. clamant hoc Choephoron maxime et Supplicum adnotationes, plene autem non percipiet nisi qui Turnebianam aut cum Aldina aut cum Mediceo contulerit. callebat quippe recte legendi artem; quam hodie in lapidibus chartisque Aegyptiis commode discere licet, ille vero unde accepit nisi a divina proprii ingenii indole? Gallia autem cum eadem aetate ingenia tam felicia progigneret multa, alii deinde de Aeschylo inter legendum emendando bene meriti sunt, e quibus Ioh. Auratum Hermannus plurimi faciebat paucarum emendationum splendore nimium delectatus.

Turnebus et Robortellus Agamemnonis lacunas nondum expleverant. explevit Petrus Victorius editis septem tragoediis apud Stephanum 1557, cui praesto erat etiam codex Laurentianus 31, 8 Agamemnonem integram continens. usus autem est et Mediceo ipso diligentius, et Tricliniana novit e codice autographo illius, a gente cuius bibliothecam tunc ornabat Farnesiano appellato. alia ex aliis triadis codicibus Florentinis sumpsit, scholia maxime, quorum vulgata Victoriana est. textum autem vulgatum Victoriano innisus a. 1580 constituit W. Canter, in distribuendis canticis maxime occupatus. ex ingenio neuter eximiorum horum virorum multa novavit.

Proximo saeculo (1663) Th. Stanleius Britannus ampla editione

---

[1] Turnebianae et Canterianae exemplis utor, quae Paulus de Winterfeld, vir et ingeniosissimus et infelicissimus, mihi legavit.

non nimis multa praestitit, praeterquam quod virorum doctorum, Gallorum maxime, coniecturas publici iuris fecit (quibus tamen parum religiose eum usum esse questus est Hermannus); nonnulla vero ipse egregie emendavit. studebat etiam codicibus explorandis, sed Britannia nullos possidet nisi viles nobisque abiciendos.

Felicior fuit saeculo rursus interiecto Ph. Brunckius[1]), bibliothecae Parisinae thesauris usus, cuius codex 2712 Sophocli Euripidi Aristophani salutem adferebat (quod Brunckii meritum hodie ignorari solet). Aeschyli autem Triadem tantum ille edidit (Argentorati 1779), cum ad eam solam idonea nancisci posset subsidia, selegitque recto iudicio eosdem libros 2784 (Paris. A, mihi Q) et 2787 (Paris. B, mihi P) quos ego quoque solos utiles, sed hercle perutiles, esse expertus sum. excerpsit sane Brunckius e libris suis ea tantum quae utilia arbitrabatur.

Vergente saeculo duodevicesimo cum studia Graeca incomparabilem in modum efflorescerent, Aeschyli tragoediae in Britannia et Germania identidem editae sunt. nitet Glasguensis paucis sed eximiis Porsoni emendationibus; Blomfieldius praeter accuratam vocabulorum explicationem haud spernendas etiam protulit coniecturas, nec nihil profecit aut Bothii turbulentum ingenium aut lentum Schützii. et hic etiam scriptos libros anquirebat, sed Germania nihil boni ei poterat subministrare, etiamsi diligentius egisset. quid quod nequissima omnium exempla Vindobonense Monacense Guelferbytanum criticos in avia saepius deducebant.

Utinam Godofredus Hermannus quam adulescens promiserat editionem iuvenis perfecisset, cum et sermonis et numerorum scientia omnibus praecelleret, severa recensendi ars a Lachmanno et Madvigio nondum esset monstrata, nec ipse tradita in speciem animo praeformatam cogere coepisset; fatale enim videtur summum quemque criticum vergente aetate per ipsam ingenii fiduciam labi. mortuo Hermanno cum M. Hauptius soceri Aeschylum edidisset, excepit quidem postumum dilectissimi praeceptoris librum pietas et reverentia omnium (ipsi Welckero donum adversarii lacrimas extorsit), sed ita res ferebat, ut mox in oblivionem caderet. fateor me ipsum senem demum recte eum aestimare didicisse, hoc est non ex emendationibus nedum e canticorum discriptione. Hermannus in conquirenda codicum memoria multum operae collocaverat. diligentissime enim

[1]) Utor exemplo quod Brunckius Wyttenbachio dono dedit. studuit ille ut carmina Graeca non minus eleganter vestita in publicum prodirent quam quae dies nova ferebat.

quos in vicinia nancisci poterat libros ipse contulerat, inter quos unus Vitebergensis hac cura non plane erat indignus, excerpseratque quidquid ante eum publici iuris factum erat. praeterea autem cum ab aliis tum ab Imm. Bekkero codicum Italicorum (Venetorum maxime) excerpta acceperat minime spernenda, denique Mediceum iusserat a Tychonis Mommseni spectata diligentia conferri; idem scholia Medicea descripserat [1]. itaque quamvis multa desiderarentur ac vel de Medicei memoria ipse Hermannus subinde dubitaret, tam largam materiam crederes studia grammaticorum excitaturam fuisse, ut praestarent quod Hermanniana aetas nondum curaverat recensendi officium. contra accidit; ne paratis quidem quisquam usus est. edixerat enim Cobetus Mediceum et Aeschyli et Sophoclis unicum esse codicem, ceteros omnes ex eo pendere corruptos a sciolis magistellis. rationes edicti reddere supersedit, sed confidentia et auctoritate traxit plerosque omnes. deinde demonstrasse idem visus est W. Dindorfius commentariis in Philologi vol. 18. 20. 21. editis sane locupletibus. utebatur enim nova Medicei conlatione, quamquam minime absoluta, atque Tricliniani (Farnesiani) scholia adeo proponebat multa [2], fortasse etiam alia noverat; noluit enim accurata referre. nec desunt quae rectissime observaverit, Medicei correctiones recentes e libris deterioribus petitas esse (18, 81), scholia quae B vocari solent Thomae Magistri esse (20, 5). sed haec ipsa quantumvis utilia vulgo neglecta sunt, cum Dindorfio fidem haberent adfirmanti, abicienda esse omnia utpote a Byzantinis magistellis profecta, salutem esse in uno Mediceo. nescio quid alii hodie sentiant, cum Dindorfiana legant; mihi cum ea nuper perlustrarem, visus est ipse sententiam suam absolutissime refutasse. ait enim nihil probi apud recentiores inveniri quin magistelli illi commenti essent. atqui cum scaenicorum poetarum quintam et ultimam parabat editionem, in una Promethei fabula plus centum stellulis notavit lectionem recentiorum Mediceo praelatam: nonne Byzantini isti, de quibus Cobeti asseclae sine contemptu non loquebantur, ipsos istos criticos tam

---

[1] Inde Hauptius Op. I 313 schol. Pers. 49 accuratius edere poterat. paullo ante Franzius Septem ducum argumentum e Mediceo protulerat. Hauptium ne promisso scholiorum edendorum staret, Oxoniensis Dindorfii editio (1851) deterruisse videtur; sed non credo praesto ei quidquam boni fuisse praeter Medicei collationem Mommsenianam.

[2] Persarum collationem non credo ei magis praesto fuisse quam ceteris; ego enim primus Triclinii et Florentini F) emendationes haud paucas edo, velut v. 275, 687, 896, 932, 1022.

severos felicitate ingenii longe superasse censendi erant? numeravi quae in eadem tragoedia solus proba servavit Mediceus, numeravi liberaliter, nec plus quattuordecim loci sunt praeter mere orthographica. apographa Medicei tenemus in Orestea et Supplicibus: nihil praeter errores praebent. denique Agamemnonis et Eumenidum scholia vetera a Triclinio servata ipse edidit Dindorfius; quae cum proba contineant compluria a Mediceo aliena[1]), sententiam eius penitus evertunt. nihilo minus per dimidium fere saeculum obtinuit. invaserat enim animos grammaticorum unius exempli cultus, quod archetypum vocabant, gloriabanturque iudicii constantia, quae constantia in contemptu memoriae ignotae fundata erat. neque hercle operae pretium erat sordes codicum pervestigare, cum ipsius archetypi auctoritas nihili aestimaretur prae divina „via ac ratione“, cui nihil inaccessum, nihil insuperabile esse iactabant pueri grammaticorum. obstiterunt sane Medicei cultui pauci, cum alii tum Heimsoethius, qui et usus tragici cognitione et sublimitatis Aeschyleae sensu plerosque aequalium superabat, sed ipse effecit, ut etiam quae vera doceret fidem nullam invenirent, cum profectus a nequissimis saeculi XV exemplis verba poetarum glossis obruta etiam in Graecae aetatis libris tradi solita esse crederet. qua de opinione non iam opus dicere, ex quo tam multos libros florentissima grammaticae Graecae aetate scriptos manibus tenemus; debebat autem ille a Mediceo eiusque aequalibus libris proficisci. ceterum proterva mutandi levitate Heimsoethius nulli cessit.

Interim evanuit coniciendi fiducia, deferbuit cultus unici archetypi; etiam in Aeschylo diffidere imperiis Cobetianis coeptum est. sed editiones omnes Dindorfianis legibus oboediunt aut quia credunt aut etiamsi non credunt. quid enim aliud faciunt qui vel Hermanno neglecto „recentiores“ aut „aliquot“ aut „unum recentiorum“ Mediceo opponunt? Kirchhoff, Wecklein, Weil, Verrall, Tucker, Sidgwick eidem omnes serviunt superstitioni. ingratum sane, taedii plenum perscrutari multos codices, cum scias nova et gravia te non esse reperturum. vix tamen quisquam infitiabitur Hermanni vestigia premenda fuisse, ut appareret, quid traditum esset, quid coniectura Byzantina effectum in recentiorum illorum lectionibus. ego a. 1885 in Agamemnone superstitionem, cui innutritus eram, nondum abieceram, etsi de triade iam dubitabam; verum perspexi scholiis omnium poetarum pertractatis exposuique breviter 1889 (Herakl. I

---

[1]) Schol. Ag. 87. 1093. Eum. 54, ut alia minus clara omittam.

204), deinde 1890 in scholiis Aeschyleis demonstravi (Herm. 25). sed taedium perquirendorum codicum declinabam, non solum quia bibliothecarum pulvere vesci minime amo, sed etiam quia alios talia multo melius ac facilius expedire probe scio. meum potius esse existimabam Welckeri et Odofredi Muelleri promovere opus, qui primi quaerere coeperunt, quid Aeschylus inventor tragoediae, Homeri aemulus, praeceptor populi sui, libertatis ac pietatis adsertor et voluisset et valuisset. at vero cum ante aliquot annos Aeschyli compluria publice interpretabar, puduit desidiae grammaticorum adeo, ut quidquid otii minime largi suppetebat, recensendae triadi impenderem. nec minus libenter Hermannum quam Welckerum sequi didici. scio multis etiam inter eos quorum iudicium plurimi facio imperfectam visum iri operam meam. conquirendos fuisse Aeschyli codices quotquot extant omnes, explorandam singulorum cognationem, pertexendam textus per saecula XII—XVI historiam. utinam existat qui hanc metam attingat; haud spernenda is de studiis grammaticorum Byzantinorum investigabit; fortasse etiam unam alteramve emendationem certo auctori attribuere poterit, sed ad Aeschyli verba recuperanda haec non pertinent. huic vero uni studeo, substitique in codicibus perquirendis, cum mihi persuasissem hactenus materiam a me collectam sufficere. atque ut erraverim — numquam edidissem Aeschylum, nisi ita errassem. immortalis scientia Hesiodium πλέον ἥμισυ παντός improbat necessario: mortalem in hoc praecepto acquiescere non dedecet, opinor.

Enumerabo nunc recensionis subsidia, atque singularem locum occupat Mediceus (M). cuius imaginem lucis ope egregie redditam ita edidit E. Rostagno, ut tantum in distinguendis rasuris correctionibusque aut ad librum ipsum aut ad eorum testimonia confugiendum sit, qui eum contulerunt, inter quos longe accuratissimus est H. Vitelli, cuius conlatio in editione N. Weckleinii (Berolini 1885) edita est. ne hic quidem omnem notare valuit spirituum accentuum litterarum mutarum interpunctionum varietatem. quod non desiderabit, imo haud pauca huius generis consulto omittet qui Aeschylo uni studet. at gravissima sunt quae Rostagno in praefatione edisserit. exploratis enim antiquioribus quaternionum signis apparuit uno olim codice comprehensos esse Aeschylum et Apollonium Rhodium, postea vero, sed non multo postquam hic liber scriptus est, praefixum esse Sophoclis codicem, et denuo totius voluminis quaterniones esse notatos, integro etiamtum Aeschylo, cuius ante saec. XIV evulsus est quaternio 18 et undevigesimi folia tria media. quot scribae codicem

exaraverint, quantum quisque scripserit, qua aetate fuerint, diu multumque quaesitum est a viris artis palaeographicae peritis. Rostagno textus Aeschylei duos fuisse scribas docet, alterum Persas, primam tragoediam, usque ad v. 703 pinxisse, alterum reliqua; supervenisse deinde tertium, qui omnia corrigeret, omissa suppleret, scholia adderet. quem altero usum esse exemplari. fuisse autem scribam primum saeculo decimo, undecimo ceteros. non refragabor manus recte distinctas esse; sed rem tam miro modo gestam esse non est cur statuamus. scribendi enim genus et horum trium hominum et eius qui Sophoclis textum eiusque qui scholia Sophoclea scripsit idem est, i. e. eiusdem aetatis et eiusdem scholae. concludimus igitur in eadem bibliotheca, sive monasterium dicere mavis, scriptum esse utrumque librum, et Aeschyli Apolloniique et Sophoclis, circa annum 1000. ac scribarum quidem officium in eo se continebat ut recte lectas litteras recte redderent; vix refert unus an plures opus perfecerint. longe gravius diorthotae munus erat, qui conlato exemplo omnia recognosceret, suppleret, prosodiae signa maxime et interpunctiones, denique scholia in marginibus collocaret, varias lectiones modo intra versus, modo in margine; invenimus etiam dubitandi signum ζήτει et coniecturas οἶμαι praefixo notatas, quas haec manus exaravit. haec omnia perficere non poterat nisi homo grammatica arte eruditus; itaque ignoramus ignorabimusque quantum de exemplari suo sumpserit, quantum ipse excogitaverit, quae in scholiis contraxerit, addiderit. atque importunum sane, quod aegre distinguitur utrum calami errorem plane inutilem an antiquiorem lectionem sive scriba ipse sive diorthota mutaverit; quamquam scribam ea tantum quae invito sibi excidissent sustulisse probabile est. editor autem ibi tantum ubi duplex adferenda est lectio signis M (vel M^1) et M^2 manus aequales distinguet, quarum nobis quidem eadem omnino auctoritas est. correctori si alterum exemplum praesto fuisse cum Rostagno existimamus, in eadem bibliotheca duos fuisse Aeschyli codices sumimus, conspirantes in mendis gravissimis, artissime igitur cognatos, alterum vero scholiis carentem. quod quam longe a veri similitudine abhorreat persequi nolo. mihi autem certissimum est diorthotam eodem usum esse libro e quo scriba textum petiverat. nam quod hic haud paucos versus omisit a correctore suppletos, aut propter similia versuum sive prima sive ultima verba peccavit[1]),

---

[1]) Pers. 552—61. 1008. Choeph. 627. 712—14. Eumen. 121—23. Suppl. 518—20.

aut in ultima pagina[1]), quod vero ter per merum errorem omisit versiculum[2]), quis hoc mirabitur? explicatione duo tantum loci indigent. Eum. 387 enim dimidium versum τανηλίωι λάμπαι δυσοδοπαίπαλα ita supplevit diorthota, ut a dextra exciperet antecedentia, cinxitque versum scholiis. at hercle ex ipsa hac dispositione, fideliter nimirum expresso exemplari, colligitur omisisse scribam quae crederet scholium esse. denique tres versus Ag. 110—112 scriba omisit spatio vacuo duorum versuum relicto, supplevit diorthota. quod facere scriba nullo pacto poterat, nisi sciebat lacunam esse. quis vero crediderit spatium in exemplari fuisse vacuum, unum scilicet in magna lacunarum frequentia, ac deinde diorthotae successisse ut codicem integrum adipisceretur. at constans inde a Philodemi chartis usus est scribarum, ut omissa in margine aut superiore aut inferiore suppleant, suo autem loco adscribant notam ἄνω vel κάτω, nec mutatur usus, si pro vocabulis illis signa pinguntur. ergo scriba lacunam esse signo monitus perspiciebat, versus autem a scholiis distinguere non ausus spatium reliquit a diorthota explendum. haec igitur scrupulum nullum relinquunt. nec aliter in argumentis ex parte a diorthota suppletis. scriba enim in Prometheo quidem et Persis argumentum una cum textu descripsit, in Septem ducibus titulo ὑπόθεσις τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας perscripto spatium reliquit vacuum, quod cum non sufficeret, diorthota argumentum in margine inferiore collocavit; in Eumenisin spatium sufficiebat; Agamemnonis argumentum scriba omnino neglexerat, supplevit diorthota in margine; Supplicum aut nullum erat in exemplari, aut neglectum est etiam a diorthota. ceterum consimilia in Euripidis codice Laur. 32, 2 accidisse olim docui (Anal. Eurip. 3).

Per saecula XI—XIII codex intactus mansit; sed saec. XIV et XV per triadem haud pauca a compluribus lectoribus novata sunt in textu, additis etiam brevibus scholiis. ad nos quidem nihil attinet has manus distinguere, quod Rostagno conatus est: omnia enim sumpta sunt e memoria codicum aliorum, quam a testibus et antiquioribus et locupletioribus accipimus. itaque sine ullo veritatis detrimento haec omnia poterant omitti: recepi autem, signo m addito, ut liquido appareret (quod Dindorfius ipse perspexerat), Laurentianum in his lectionibus scholiisque pendere a codd. recc. quae vero ratio, quae ars est eorum, qui codices illos omnino abiciunt, excerpta

1) Pers. 920. Ag. 1067. Sept. 196; hunc diorthota supplere oblitus est.
2) Pers. 39. 391. Prom. 818.

eorum et inter scholia Medicea recipiunt et in apparatu critico proponunt. scilicet emendatur haud raro Medicei ipsius memoria; at obstinato animo libros contemnunt, quorum ope emendatur. per reliquas tragoedias siquid omnino a manu recenti mutatum est (dubito enim) momentum non facit.

Ordo tragoediarum in Mediceo est Pers. Agam. Choeph. Prom. Eum. Sept. Suppl. qui non potest non deberi scribae libidini, eademque libido in Sophoclis tragoediis regnat. commode autem accidit, ut ex ipso Mediceo demonstrari possit, Prometheo primum locum deberi. vitam enim, quae in calce tragoediarum scripta est, excipit excerptum ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας, quo narratur Promethei tragoediarum personas omnes esse divinas. deinde scholion ponitur quod ad initium Promethei repetitur, agit autem de scaena huius tragoediae. denique de tragoediarum titulis aliquid proponitur. in propatulo, opinor, haec non potuisse hoc loco proponi, nisi prima tragoedia sequeretur Prometheus. ergo genuinum ordinem deseruit Mediceus, tenent triadis libri, in quibus illa de loco nota ipsi argumento adhaeret. Oresteam secutam esse consentaneum est, Supplices ultimam fuisse, sicut est in Mediceo et in editionibus veteribus. quod lacero et a grammaticis Byzantinis parum emendato huius tragoediae contextu confirmatur. similiter habitae sunt Euripidis et Aristophanis fabulae, de quarum ordine constat. nam Sophoclis tres quidem primas tragoedias esse credimus Aiacem Electram Oedipum Regem; credimus autem propterea quia Byzantina exempla huius triadis permulta extant, quae si sola ordinem iustum servant, non sunt omnino neglegenda. de quattuor reliquis tragoediis ego certi nihil scio. nam Sophocles editorem quidem quotannis invenit novum: qui memoriam eius ad verae artis normam exigeret nondum extitit.

Scholia Aeschylea post Robortellium Victorium Stanleium (ut mittamus eos qui nihil novi aut certe nihil probi addiderunt) recte in genera sua post Stanleium disposuit C. F. Francken (Lugduni Bat. 1845) e cuius disputatione Dindorfius gravissima excerpsit, cum editionem Oxoniensem (1851) parabat. multa dexterrimus ille editionum caupo neglegenter fecit, sed hoc libro se ipsum vicit. dudum fraus perpluisset, nisi inutilia scilicet Byzantinorum magistellorum commenta nemo attigisset. edidit sane Persarum scholia 1894 O. Dähnhardt, postquam inesse eis bona a Mediceo omissa docui; sed hic quoque, ut taceam de edendi inscitia, Germanicos quidem libros, quorum nullus usus est, contulit, Parisinorum memoriam Dindorfio debet, Italicos ignorat.

Dindorfius autem pauca tantum noverat praeter libros Parisinos 2785 et 2787, quorum alterum et antiquiorem et emendatiorem esse iactat: mihi praesto sunt haud pauca cod. 2785 folia lucis ope picta, quibus fretus et recentiorem eum esse et tanto deteriorem pronuntio, ut omnino abiciendus sit. P autem meum (2787, Brunckii Paris. B) Dindorfius nec plene nec satis accurate habebat conlatum, perturbavitque omnia, cum modo duorum illorum codicum signis uteretur, modo A subscriberet, sive mutabat veterum editionum textum, sive intactum relinquebat. ego scholia edere numquam in animo habui, sed eatenus pertractavi, ut intellegerem quantum valerent, atque de Mediceo quidem infra nonnulla erunt dicenda; ea vero quae A vulgo dicuntur, servata in P ceterisque eiusdem familiae libris, quos statim proferam, editionem triadis commentario instructam referunt, quam grammaticus Byzantinus confecit, usus scholiis veteribus, quae concisa quidem subinde aut aucta, ut fieri solet in scholiis, in M quoque prostant; sed longe praestat M, qui antiquam eruditionem fere solus servavit; alter enim uni verborum explicationi studebat[1]. atque cum conspirare eiusdem editionis textum cum commentario consentaneum sit, exiguus est scholiorum in constituendis poetae verbis usus. factam esse hanc editionem suspicor saec. XI aut XII, siquidem saec. XIII compluria eaque iam longe dissidentia tenemus exempla. appello eam Φ, testesque eius nunc produco hos.

A. Codex Ambrosianus C inf. 222 saec. XIII, nobilissimus ille quem in Pindaro A, in Theocrito K, in Aristophane M appellamus. incipit ab Aeschylo, sed prima folia perierunt, ita ut incipiat Sept. 445. quae suppleta sunt saec. XV, sed rursus mutilata; supersunt paginae recentes quattuor, continentes Sept. 67—470, quarum ultima scholiis carent. ex qua parte recenti (a) quae excerpseram omnia fere abicere malui. vetus liber ita est dispositus, ut longior textus pars per binos in quoque versu trimetros (canticorum membra plura) praemitteretur commentario, alternarenturque ita poetae et commentatoris verba. cantica membratim scripta; sed rem metricam commentarius non curat, neglegiturque fere discriptio a scribis recentioribus. rarae in hoc libro vv. ll. et correcturae; glossas interlineares

[1] Ad studia Byzantinorum aestimanda commentarius scitu haud indigna confert, quae aliis relinquo disceptanda. ad Prometheum Hesiodus maxime est advocatus, emerguntque subinde mirae explicationes. ibidem etiam quaestiones naturales tractantur, in quibus Anaxagorae alibi non lecta comparuit doctrina A 86a Diels. ceterum nescio an Promethei scholia ampliora a ceteris distinguenda sint, ab altero eoque doctiore grammatico profecta.

multas ipse scriba posuit, conspirantes plerumque cum scholiis. habeo imagines photographicas. ipsum codicem Mediolani pervolutavi.

V. Codex Venetus Marcianus 468, Ven. A vel codex Bessarionis apud Hermannum, F Euripidis, e quo Phoenissarum didascaliam Kirchhoffius produxit. continet etiam Oppianos, ac novimus Cynegetica per utilissimam Petri Bourdreaux editionem, ubi H audit, sed in censum non venit. incipit a vita Aeschyli, sequitur trias; subiungitur ultimis Persarum versibus catalogus tragoediarum et Agamemnonis argumentum, denique Agam. 1–348. apparet scribae praeter triadis librum commentario instructum innotuisse codicem, e quo supplementa illa sumpsit. probabile vitam quoque infuisse, quam omisit, cum iam semel scripsisset. textum eodem modo quo Ambrosianus disposuit, sed cinxit cum commentario. omnia lectu difficilia, praesertim cum litterae minutae et compendia in charta quam bombycinam vocabamus haud raro evanuerint. rarae correcturae; multa et gravia deliquit scriba, neque quos solus habet errores in apparatu omnes collocare sustinui. habeo imagines photographicas triadis; Agamemnonem Venetiis contuli.

P. Parisinus 2787, Par. B Brunckii, nitidissime in membranis scriptus saec. XIV, ineunte, siquid video. ut suum ei qui scripsit reddamus, editio triadis est dicenda quam plurimis variis lectionibus coniecturisque criticorum ornata, cuius auctorem fortasse olim indagabit siquis libros Graecos ea industria eoque acumine examinare valuerit, quam in Ludovico Traube admiramur. disposuit igitur poetae versus ita, ut vv. ll. recipiendis inter versus largum suppeteret spatium; alia intermarginalia sunt, alia cum scholiis in marginibus collocata. omnia lectu facilia, sed fieri non potest quin inter scholia et glossas aliquid praetervidérim. iam in textu constituendo grammaticus dilectum egit variarum lectionum, quo factum est, ut eam lectionem, quam Φ habuisse e ceteris eiusdem recensionis exemplis novimus, modo in textu inveniamus, modo γρ addito supra textum. at praesto erant grammatico multa alia, inter quae sunt quae cum Q eiusque sociis conspirent, sunt etiam quae in uno M praeterea inveniantur; fieri igitur potest, ut ad illum ipsum redeant. incertus haereo, quae huic grammatico tribuam, quae aliis eiusdem libri lectoribus. nam consentaneum est, supplesse eum siquid post confectum librum novi inveniebat, tum vero et minutioribus litteris uti debebat, poterat litteras paullo aliter pingere. sed insunt etiam manifesto recentiora, quas non tam varias lectiones quam coniecturas

dixeris. postquam diu haesitavi tutissimum visum est P vocare quidquid in textu est, Pγρ quidquid hoc signo instructum est, P² reliqua; quae per p signum tamquam recentissima a ceteris distinxeram, dum plagulas corrigo, eodem P² signo tantum non omnia comprehendere tutius duxi. omnes enim codicum imagines denuo relegi totos, nullo labore declinato, nec frustra feci; scio tamen melius hoc alios administraturos fuisse. scholia omnia P scripsit, nec multa commentario Φ addidisse videtur, cuius compluribus utebatur exemplis, quorum vv. ll. sedulo notabat. habeo imagines photographicas, quarum specimen (Sept. 493—508) in tab. 1. proposuisse iuvat.

H. Heidelbergensis Palatinus 18, qui Vitebergensis erat, quando ab Hermanno conferebatur, nunc eo unde raptus erat rediit. scriptus est saec. XIV in charta illa, quam bombycinam vocabamus; textus et commentarius eo quem in Ambrosiano descripsi modo dispositi. incipit Prom. 284, nec postea desunt lacunae. finem versus tam neglegenter scriptus est ut pleraque omiserim. usus sum accuratissima Hermanni conlatione, descriptionem debeo Daehnhardto (schol. Pers. p. XI).

B. Laurentianus 31, 3, in Oppiani Cynegeticis M, interpolatus ibi, sed non plane abiciendus. scriptum se profitetur anno 1286 (incerto ultimo numero cf. Bourdreaux p. 20), quod non crederemus, nisi annus esset notatus, species enim litterarum recentior videtur quam P. ultimus in libro ab una manu scripto Aeschylus, cuius supersunt vita, Prometheus, Septem, Persarum argumentum. textus et commentarius scripti sicut A et H, et cum H manifesta est cognatio; in Pγρ nonnulla redeunt. habeo Promethei imagines photographicas, volebam enim Ambrosiani mutilati damnum aliquo modo resarcire. ex Sept. pauca Florentiae excerpsi.

Ludentis esset Φ ex apographis concinnatum apographis substituere, quamquam adulescenti mihi ita ludere placuisset. nunc hoc signo utor, ubi testes fere consentiunt, aut ut singulorum errores coarguam. sed singulares errores a V aut H aut B commissos multos silentio pressi, rectiusque fortasse pressissem multo plures; opus autem erat etiam his quamvis depravatis libris, ut Φ tuto restitueretur. nullus enim scriba satis habuit merum textum Φ propagare, sed omnes hoc vel illud aliunde invexerunt. memorabile A cum M convenire haud raro etiam in erroribus[1]: quod non video quo referam nisi ad communis codicum Φ et M archetypi variam lectionem

---

[1] Pers. 141. 266. 286. 795 (ubi Triclinius accedit) al.

per Φ quoque propagatum. ipse Φ saeculi XII vel adeo XI librum praebet iuxta M minime spernendum; in scholiis unus ad M accedit, sed prae sua doctrina amplissima quaeque et antiquissima scholia sprevit et pleraque ad arbitrium mutavit et amplificavit.

Utinam tertium quod praeter M et Φ fuisse colligitur archetypi apographon satis certo restituere liceret. quod alii fortasse efficient, quibus antiquiora saeculo XIV exempla repperire contigerit. nam recentiores quidem libri permulti sunt, sed nec eos quorum excerpta apud Hermannum prostant, nec Venetos Florentinos Ambrosianos quos inspexi, nec Romanos, quorum excerpta G. Pasquali, aut Parisinos, quorum excerpta A. Wolff comiter commodarunt, utiles omnino esse cognovi, aut certe nihil probi eis contineri opinatus sum, quin ei offerrent quos selegeram. quamquam Venetus 470, Florentinus *conventi soppressi* 7 (anni 1344) fortasse Romano meo deteriores non sunt. sed omnes facile vincit quem eodem loco habui atque P et A

Q. Parisinus 2884, Par. A Brunckii, cui signum dedi quod in Theocrito fert, ibi quoque minime contemnendus. scriptum se esse fatetur anno 1299, placentque docti scribae litterae aequabiles et rotundae. scholia insunt pauca (ut in Theocrito), glossae minio pictae lectuque in imagine photographica, qua usus sum, difficiles, sed exiguus eorum usus est praeter varias lectiones, quas scriba partim atramento partim minio exaravit. ceterum non magis quam in P definire licet, quas lectiones ex exemplo suo, quas aliunde petiverit.

L. Laurentianus 32, 2 saec. XIV ineuntis. quem qui composuit, ingenti volumine quotquot nancisci poterat tragoedias comprehendit, de Euripide egregie meritus. quem librum, cum adulescens in eo conferendo et a crimine interpolatae memoriae defendendo multos menses consumpsissem, etiam in Aeschylo conferre imprimis concupivi. sed spes fefellit. ultimam enim triadem Aeschyleam (Persarum aliquot folia interierunt) exaravit scriba properante et titubante calamo, nec aut ipse aut alius unquam extitit qui peccata corrigeret. itaque vitia singularia multa quae excerpseram omisi. contuli librum Florentiae, haud paucos autem locos et in hoc et in F mea gratia recognovit H. Wegehaupt. textus maxime cognatus est cum F, sed caret Thomanis illius libri elementis.

R. Vaticanus Graecus 57, saeculi XIV, exeuntis, opinor, nec nitide nec accurate scriptus, itaque ne huius quidem propria vitia omnia proposui. propriis virtutibus caret, itaque exemplum sit codicum gregariorum. utor imagine photographica.

K. Florentinus *conventi soppressi* 11 saec. XIV perquam nitide et accurate scriptus. scholia insunt generis B, i. e. Thomana, quamquam in ea non satis inquisivi, ut de singulis iudicium ferre possim. apparet etiam in verbis poetae inesse Thomana, quae apud Triclinium aut in F redeunt; alia vero cum Q habet communia. subesse opinor recensionem Q Thomanis inquinatam, sive correctam dicere mavis.

Ad hos libros in triade advocandi sunt alius etiam stirpis propagines FG et Triclinius, de qua stirpe mox explicatius dicendum erit. quam memoriam ubi totam perlustraveris, primum cognosces ea quae KFTr aut KF aut FTr soli praebent, tam saepe manifestas esse coniecturas, veras subinde, ut fidem omnia omnino nullam mereantur. porro multa sunt in quibus aut communis aut potior horum librorum memoria, duce nimirum Q, se aut ad Φ aut ad M applicat, nec utilitate hercle hic sive consensus sive dissensus caret. sed summi momenti, ne infrequentes quidem esse locos, in quibus Q cum suis aut omnibus aut paucis aut solus adeo contra MΦ verum praebet. tenendum autem a grammatico P textum a Φ oblatum haud raro e codice familiae Q esse emendatum, P^1Q aut PγρQ igitur contra AVBH eandem habere auctoritatem atque Q contra Φ. diu reluctabar, iam vero confidenter pronuntio genuinas lectiones hac codicum stirpe tradi haud paucas, vide modo Prom. 340, 617, 986, Sept. 278, 483, 695, 734, 803, 853, 1001, 1059, Pers. 28, 137, 709, 713, 720, 999. ne inter eas quidem lectiones, quas P aut Triclinius ex uno multorum quos inspexerunt codicum sumpserunt, deesse propagatas ab archetypi margine credo; quod tamen nec demonstrari nec refelli umquam poterit. grave est quod archetypum in longe plurimis triadis versibus certo restituere licet, varias lectiones eidem infuisse multas certo colligimus, inter quas optio datur: esse quae alius nostrum variam archetypi lectionem habeat, alius coniecturam Byzantinam non mirandum est: tam saepe descriptae et correctae sunt hae tragoediae, ex quo archetypus aetate Photiana repertus et descriptus erat; quem statim interisse, ut a studioso homine ne in singulis quidem versibus inspici posset, non est quod statuamus. quae cum ita sint, recensio omnes lites minime tollit: remanent remanebuntque in quibus unum quaeratur, quid Aeschylus dederit, sive vere traditum, sive vera coniectura inventum. penuria autem fieri, ut in quattuor tragoediis perpaucae sint variae lectiones, numquam obliviscamur; quarum recensio facillima efficit, ut emendatio in multis ne possit quidem temptari.

Denique de ea stirpe agendum est, quae praeter triadem Agamem-

nonem et Eumenidas continet, Agamemnonis autem maximam partem sola, deficiente Mediceo. redeunt quos statim describam codices admodum recentes EFGTr ad unum exemplar in Eumenisin mutilum (desunt v. 582—644 et 778—807, hi propter homoearcton), corruptum illud et interpolatum, sed e M minime descriptum. quod qui adfirmabant, turpi levitate quomodo res in triade se haberet omnino non quaerebant. in qua fundamentum quidem textus familiae Q est, nec tamen desunt, ubi contra Φ et Q cum M faciat. nimirum grammaticus Byzantinus hanc recensionem confecit, usus exemplis compluribus, sicut P et Triclinius fecerunt; quem grammaticum ut Thomam esse credamus multa sunt quae suadeant. sed Thomas in triade se continuit. possis igitur suspicari auctam esse triadem Thomanam duabus tragoediis e M sumptis. quod scholiis veteribus a Triclinio servatis luculentissime refutatur, cf. Ag. 1672, Eum. 54, 560 (ubi M glossam in textu collocavit). utrum genuinum, ἔοικεν ὡς κύων εὖρις ἀναζητεῖν, vetus scholion apud Triclinium Ag. 1093, an ἔοικεν ὡς κύων εὑρίσκοι ἀναζητεῖν Medicei? quod scholion quamvis olim editum obstinatae superstitionis asseclae omnino neglexerunt. piget referre quibus argutiis efficere temptaverint, ut Ag. 297 πεδίον ἀσωποῦ coniectura factum videretur e παιδίον ὠποῦ Medicei. Ag. 190 ξύμφρονα ταγάν, in M corruptum in τὰν γᾶν, ipse Dindorfius etsi vitii metrici insimulabat, propius a vero abesse fateri debebat: coniecit enim ταγώ. addo ex Eum. 959 exemplum non minus luculentum. M praebet κύρι᾽ ἔχοντες; requiritur „potestatem habentes“. atqui hoc Graece dicitur κῦρος ἔχοντες; illud nec dixit quisquam nec poterat dicere. quid FTr? κύριες, monstrum vocabuli, quod nec errore nec coniciendo ex isto κυρι nasci poterat. imo duplicem lectionem agnoscimus leviter deformatam, κυρι, praeoptatam a Mediceo, et κυρες i. e. κῦρος, quam nos coniciendo praeceperamus. etiam falsam lectionem δυσαχθές Eum. 145 antiquitus traditam esse Hesychii testimonio confirmatur. sed fatendum est tales margaritas perraras esse in ingenti errorum et interpolationum sterquilinio. cavendum igitur ne codicibus nuper iniuria plane contemptis auctoritatem iam tribuamus, quam non merentur. quos nunc enumerabo.

F. Laurentianus 31, 8 usurpatus iam a Victorio, Florentinus Hermanni, saec. XIV, vergente, opinor, parum nitide scriptus. varias lectiones ipse scriba simul cum textu scripsit, alia manus sera intulit appinxitque scholia metrica, olim edita, quae sprevi. codex ipse a Triclinianis liber est, quibus manus altera usa esse videtur, sed non

a Thomanis, et in canticis proterve interpolatus. discimus igitur non omnia quae in Triclinio nos offendunt ipsius esse peccata. contuli triadem et Agamemnonis ea quae Mediceus quoque habet, nam reliqua a Mommseno, Vitellio, Blassio exhausta esse cognovi.

G. Venetus Marcianus 616, saec. XV (interciderunt Ag. 46—1033), gemellus Florentini, sed multo deterior. inspexi Venetiis habeoque aliquot foliorum photographemata, plura apud Hermannum prostant, cui Ven. B audit, pauca apud Wecklinium. non existimavi dignum, quem totum denuo conferrem.

E. Romanus bibliothecae *Vittorio Emmanuele* gr. 8 saec. XV laceratus. quem cum Vitellius indicasset, mihi contulit Hilda Montesi phil. dr. unam continet Agamemnonem, crederesque ex Florentino descriptum, cuius scholia quoque inesse Montesia affirmat, nisi pauci loci obstarent.

GE cum eadem quae F aut corruptiora exhibere soleant, plerumque satis habui F pro omnibus appellare.

Agmen claudit Tr. Demetrii Triclinii editio critica, quam ipse sua manu scripsit, quae manus litteras elegantissimas mira constantia pingit[1]). codex olim Farnesianus nunc Neapolitanus est II F 31, celeber inde a Victorio, sed per maiorem triadis partem adhuc plane ignotus. totum iussi lucis ope describi et duas adeo paginas (Pers. 944—51 et Eum. principium) in tabulis 2 et 3 propono, neque veritus sum vel ea quae invito Triclinio exciderunt excerpere (quod ne iterum fiat opto). aequum enim videbatur collegam quem honoris causa nomino talem apparere qualem ipse se dedit. cui intellegentes examinatores crimini non dabunt, quod artem criticam non multo cautius administrabat quam „Itali“, qui poetas Latinos pro viribus emendabant. Triclinius sicut codicis P scriba versuum intervalla larga fecit, ut glossas reciperent, scholia in marginibus collocavit minutissimis sed dilucidis litteris picta, sed a converrendis vv. ll., in quibus grammaticus P operam ponebat, abstinuit, quamquam in notis criticis modo ad „plurima“ modo ad „antiqua“ exempla provocat, nec dubium quin multa versaverit. gloriam autem eo quaerebat quod verba Aeschyli emendata, cantica membratim discripta, omnia omnino ita comparata proponebat, ut studium veteris poetae amoenum redderet. diceres Brunckiani quiddam in animo eius fuisse. arti metricae cum

---

1) Autographum esse codicem vulgo perhibent confirmavitque mihi H. Schultz, cui manus Triclinii ex Hesiodeis nota est.

imprimis deditus esset, excerpta ex Hephaestionis enchiridio praemisit[1]), scholia metrica ipse composuit, canticorum partes ad normam antiquam ab Hephaestione traditam signis ornavit, fere eodem modo, ad quem ego iam antea redii quam librorum vere antiquorum laciniae resurrexerunt; quod novandi scilicet studium fuit qui mihi exprobraret. scholia propria notula ἡμέτερον distinere ab eis quae aliis debet raro obliviscitur; vitae praemittit διωρθώθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου, itemque in singularum triadis fabularum capite σχόλια τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου, in Agamemnone autem et Eumenisin σχόλια παλαιά; idem fecit in Sophocle. Thomana in triade ei fundamento fuisse consentaneum est[2]), sed usus est etiam aliis; sunt adeo quae cum M solo communia habeat. mirum quod neque Thomas neque Triclinius editionem Φ noverunt. an forte studia tragica diversis locis colebantur, inter quae dissolutis imperii Byzantini partibus litterarum commercium nullum erat? in ultimis vero fabulis praeter scholia vetera, quae FGE spreverunt, nullum habebat subsidium, quo magis proprio indulgebat ingenio. itaque per vim ac violentiam saeculo demum undevicesimo a Germanis criticis superatam cantica potissimum ad leges sibi probatas exegit; quas coniecturas mox silentio abscondendas hic proponere coactus sum, praesertim cum emendationis gloria si qua est haud raro Triclinio esset vindicanda.

Agamemnonis versus 1—348 cum catalogo dramatum etiam Marcianus V triadi quam e libro recensionis Φ sumpserat aliunde subiunxit. neque ad Mediceum haec redeunt neque ad idem exemplum quo FGTr usi sunt, sed modo ad hoc modo ad illum se applicant, exiguae per se utilitatis.

Eodem loco atque codices Byzantini habenda sunt quae per saecula X—XV Byzantini scriptores e propria lectione adferunt. sed triadis tam copiosa in codicibus praesto est memoria, ut haec omnia neglegere fas sit. quae qui cognoscere cupit, Hermannum adeat, qui permulta congessit, vel e Thomae lexico. sed quid ad rem, quod is in lexico Aeschylea talia adfert qualia ipse ediderat? scitu vero dignum Supplices Agamemnonem Choephoros ab Eustathio et

---

[1]) Haec in primis foliis exarata magnam partem scissa et madore corrupta sunt, quibus de causis etiam Promethei prima folia tantum e parte leguntur.

[2]) Aegre fero quod Thomanam recensionem restituere non possum. quod si quis facere instituet, ei a scholiis B proficiscendum erit. notum est etiam in aliis scriptoribus Thomana cum Triclinianis coaluisse. mihi, cum Aeschylo soli studerem, haec neglegere licebat.

Tzetza[1]) lectas esse, nec pendere ea quae adferunt e Mediceo, cf. Suppl. 884, Agam. 1604, Ch. 506. 1050. ceterum ne haec quidem duxi commemoranda esse, nisi ad emendationem aliquid conferunt. Agamemnonis compluribus versibus auctor Christi patientis in centone consarcinando usus est: e quibus nihil lucramur.

Ut summam faciamus: Choephoros et Supplices uni deberi Mediceo dudum constat; Agamemnonis et Eumenidum est quidem altera memoria, sed adeo corrupta, ut exigui usus sit; itaque Agamemnonis ea pars, quam deficiente Mediceo haec sola tradit, tam incerto nititur fundamento, ut aperta damna coniciendo reparari vix possint, alia ne animadvertantur quidem. sed in triade ipsius Medicei indolem aestimare licet ope librorum illo nec aetate nec fide multo inferiorum, quos per saeculi XIII exempla satis novimus. ne obliviscaris Pindari nullum extare his exemplis antiquiorem codicem, Euripidis decem tragoedias codice Laurentiano tradi eodem, quem in Aeschylo vix curamus. principem quidem locum Mediceus obtinet, maxime quia scholia doctissima solus servavit, deinde quia orthographia circa annum 1000 multo purior est quam tribus saeculis post. quorum saeculorum studia, sive interpolationes dicere mavis, per ceteros libros conspicua esse consentaneum est, sed etiam Mediceus non tantum nonnulla, varias lectiones imprimis, praetermisit, calamoque saepenumero lapsus est (quod ceterorum codicum consensu tam certo confirmatur, ut hi certe errores futuro editori plane abiciendi sint), sed novavit etiam subinde quae ex ingenio rectius administrare sibi videbatur. Pr. 434 στένει βυθός unus exhibet corruptum in στένει βαθύς et scholion addit ἀπ᾽ εὐθείας τὸ στένος. Pers. 782 νέος ἐών, intrusa, ut metro satisfiat, forma Homerica. Sept. 278 variam lectionem in iustum trimetrum amplificavit. omnino e magno versuum in triade ceterorum librorum ope emendatorum numero, quam latus in ceteris tragoediis coniecturae campus pateat, certo colligitur. non minus delinquit qui huic codici se in servitutem dedit, quam effrenata quae nuper grassabatur mutandi licentia.

Unum esse librum e quo omnis Aeschyli memoria per omnes hos

[1]) Ad Tzetzae Chiliades Dindorfius (Schol. praef. XVI) cum magna veri specie rettulit quae ex Iohanne Antiocheno et Ps. Callisthene (cuius nominis hoc inter prima testimonia est) in Thebanae tragoediae argumentum nonnulli libri receperunt (e meis QK). idem Tzetzae esse versus politicos aliquot coniecit a P in commentarium receptos. quod aliis disceptandum relinquo. versus Byzantini tragoediis haud raro subscribuntur; quos neglexi.

quos enumeravi codices repetenda est, nemo poterat non videre, qui in fundamenta recensionis inquireret. quod Hermannus quidem Hermannique aetas nondum faciebat, fecisse ante Lachmannum singulari virtute Petrum Elmsleium et olim dixi et nunc dico. sed defendendus est Elmsleius a Dindorfii laude, qui in lexico Aeschyleo p. 405 intellecturum fuisse eum autumat, unicum textus fundamentum esse Mediceum, si hunc accuratius novisset. repeto Elmslei verba a Dindorfio adscripta, ut sententiam suam adstruat. *all the manuscripts of Aeschylus which have yet been examined, are transcribed mediatly or immediatly from the same copy which appears to have survived alone the general wreck of ancient literature.* hunc archetypum Elmsleius deinde nono vel decimo saeculo tribuit; sed exeunte saeculo nono litterae iam renascebantur conquirebanturque libri qui ingens illud saec. VII et VIII naufragium effugerant. ergo archetypus ille quem recte sensit unum esse servatum aliquot saeculis ante nonum scriptus erat; nono autem saeculo propagari coepta sunt exemplaria ex illo deducta, inter quae et aetate et auctoritate eminet Mediceus, sed ne hic quidem ex ipso descriptus est libro, qui unus vere archetypus appellandus est.

Elmslei et Hermanni aetate ignorabatur quid inter librum vere Graeca aetate scriptum et codices qui tunc noti erant antiquissimos, i. e. Photiano et proximis saeculis exaratos, interesset. nunc scimus omnes omnino Graecos libros qui Photii et Arethae aetate e tenebris protrahebantur μεταχαρακτηρισμόν passos esse. vocabula distinguebantur, pro antiquis litteris, quas palaeographi unciales vocant, novae minusculae pingebantur, ornabantur novo ritu omnia signis prosodiacis, ut uno verbo defungar, eam induebant formam quam hodie quoque imperiti tamquam vere Graecam colunt, dissimulantque imperitia sua fieri, quod litteras vere Graecas difficilius legunt, deficiente prosodia legere omnino nesciunt. iam vero Aeschyli codices etiam in his rebus consentiunt, vel in accentuum minutiis et in vocabulis male diremptis, velut Prom. 741. Pers. 194 [1]. quae cum necessario efficiant ut commune exemplar nono saeculo antiquius non fuerit, duo ut ita dicam distinguendi sunt archetypi, liber vere antiquus et apographon a Byzantino grammatico in novam formam redactum. quod confici non poterat nisi ab homine qui et in lingua obsoleta esset exercitatus et grammaticae peritis-

---

[1] Scholia huius loci quoniam verba falso dirempta explicare conantur Byzantina demum esse certo colligitur.

simus. nam sermo Aeschyleus ab eo sermone quem ille a matre didicerat multo longius distabat quam Nibelungias a sermone Bodmeri, paene dixeris quam Otfridi Christias. quare iam in vocabulis emendate scribendis, quo officio scribae vergentis Graecitatis parum sedulo fungi solent, confugiendum illi erat ad Herodiani doctrinam libris grammaticis traditam[1]), multoque magis in apponendis prosodiae signis[2]); quamquam consuetudinem quae hodie regnat ne Herodianeam quidem esse, sed ab his Byzantinis demum constitutam hodie exploratum est. nonne consentaneum a Byzantino editore (quo nomine profecto appellandus est) etiam explicationes, i. e. scholia, margini appicta esse, praesertim cum alia eiusdem generis ex archetypo essent describenda? ignotus hic vir et est et semper erit, sospitator haud dubie Aeschyli appellandus, nam ad exemplar ab eo ita transcriptum ut suae aetatis necessitates et desideria postulabant codices nostri redeunt, per hoc exemplar demum ad librum vere archetypum. constat hodie (aut certe inter intellegentes iudices constare arbitror), Sophoclis et Aristophanis[3]) fabularum eadem fuisse fata, unum e naufragio illo litterarum servatum esse codicem, parili modo deinde a grammatico Byzantino transcriptum, quod saeculo nono iam factum esse Suidae excerpta demonstrant. quam longe tamen apographa inde derivata discedere possint, Venetus et Ravennas Aristophanis testes sunt. unde colligitur quanto studio per saecula IX—XI etiam poetae veteres tractati sint. quare magis magisque eo inclino, ut scholia mere periphrastica pleraque non ex ipsa antiquitate propagata, sed hac demum aetate composita esse credam, quamvis aegre feram subsidia et recensionis et emendationis, quibus ipse diu confidebam, auctoritate fere privari, nisi vere antiqua esse demonstrari potest. studia tam ampla coli vix poterant a paucis et ut ita dicam privatis viris: coetum fuisse et communionem docentium et discentium facile suspicamur. nec aliter mirificum factum probabilem in modum expli-

---

1) Hac ipsa de causa tunc temporis Herodiani ingentibus voluminibus in artum redactis compendia nascebantur qualia tenemus Arcadii et Theognosti nominibus signata. eidemque usui destinata sunt et Etymologica et lexica pleraque quae tenemus illa aetate composita.

2) Notavi aliquotiens etiam accentus ab Herodiani legibus discrepantes; addo στύφελος constanter barytonon esse. pleraque tamen neglexi, velut Sept. 83 ἔτυμος, cuius accentus docet, Byzantinum magistrum ἕτοιμος intellexisse; sed ad Aeschylum nihil pertinet nisi vere tradi ετυμος.

3) Euripidis tragoedias scholiis instructas ad unum librum ex antiquitate servatum redire nec affirmo nec nego, sed hoc me non credere fateor. nec tamen certum est eas infuisse in archetypo tragoediarum scholiis carentium.

cabitur, tot et tam diversa carminum exempla tamen ex uno derivata esse fonte, nisi ut statuamus bibliothecam fuisse, professores fuisse, qui quasi Triclinii ante Triclinium editionem facerent, discipulos fuisse, qui et bibliotheca et praeceptorum doctrina usi libros sibi ipsi scriberent et domi suae propagarent. nam a vulgo, etiam ab eruditorum vulgo, hae litterae longe erant remotae, nec videntur vel Constantinopoli Sosii omnino ulli fuisse. sed haec illustrare eorum est qui Byzantina studia tandem lente efflorescentia colunt.

Nobis tandem ab apographis ad archetypum ascendendum est, cuius imaginem nisi animo tenes, post tot viros et acumine ingenii et sermonis scientia insignes te quidquam in emendando profecturum esse sperare noli. sed nostra demum aetate propitia fortuna librorum antiquorum ampla luci reddidit specimina. praesto est Menandri codex saeculi fere quinti vel sexti et eiusdem aetatis fragmenta Euripidea et Aristophanea; tenemus Sophoclis et Pindari volumina scholiis instructa saeculi II p. Chr., quid quod Antiopa Dublinensis eisdem temporibus scripta est, quibus bibliotheca Alexandrina condebatur. constat igitur speciem editionis eandem fuisse ab Alexandro usque ad Iustinianum, atque pauca quae sensim mutabantur probe novimus. Aeschyli liber septem tragoedias complexus codex fuit, non volumen, sive in membranis sive in charta scriptus; forma et materies autem nulla aetate meliorem aut deteriorem textum indicat. vix credam Aeschyli archetypum Menandro Cairensi antiquiorem fuisse. teneamus igitur vocabula non fuisse discreta, litteras fuisse vere antiquas, compendia nulla in textu, nisi quod in extremo versu pro nasali lineolam suprascribi legitimum erat[1]), multa vero in scholiis, apostrophum in usu esse tantum non constanti (sed saepe neglegi in praepositionibus, in δέ particula, similibus), elisionem persaepe neglegi[2]), interpunctiones graviores, personarum vices (paragraphis et puncto duplici) notari, sed nec omnes nec semper suo loco, accentus acutos saepe poni, graves autem nullos, nisi forte ante acuendam vocabuli syllabam ponantur, tum accentu carentem, dipthongos accentum ferre in vocali priore (quod non tantum in M saepe observatur, sed usque ad recentes libros aliquotiens propagatum est), spiritus asperos raro, lenes (ut absurda voce utar; ψίλωσις enim desse spiritum dicit) numquam, nisi forte ut nuda vocalis ab aspirata

---

1) Eum. 386 M servavit διχοστατοῦ, licet τα in eodem poneret versu, spatio tantum vacuo diremptum. omissi in extremo vocabulo ny multa sunt exempla.

2) Factum hoc est ex. gr. constanter in οἳ ἐγώ; quod mutare nolui.

distinguatur, nasalem proximae mutae pro lubitu assimilari, ny mobile inconstanter poni[1]), iota dipthongorum post longam vocalem saepe omitti, σ simplex poni persaepe pro duplici, rarius fortasse, sed poni etiam simplex pro duplici ρ et λ, ει et ι promiscue habita non numeranda esse in vitiis, vitia autem in vocalibus haec certe frequentia esse, ut ο et ω, ε et αι, ει η ι confundantur, litteras deleri puncto supra posito, correcturas ubi in paucis litteras se continent, punctis cincta supra scribi, sed collocari etiam tales varias lectiones in margine, etiam longiores intra versus. in hanc igitur formam verba corrupta transponas oportet ut emendes, emendabis autem optime, cum non mutaveris, sed vere tradita recte legeris aut certe in apicibus aut male lectis aut male disiunctis vel in speciem vocis auctis et mutatis causam erroris a Byzantinis commissi indagaveris. haec quoque ars usu tantum discitur et experientia, quam lapidum studium facilius etiam commodat quam chartae Aegyptiae.

Hanc legem emendationi praescriberemus, etiamsi de archetypo accuratiora dicere non possemus. possumus autem, quia magistri Byzantini in ultima tragoedia, Supplicibus, minorem emendandi laborem consumpserunt. vide modo in primis versibus 2. 16. 17. 54. 94. 95. 98. 131. 155. 162. 164. 194. scriba α et λ, τ et γ, ε et θ, ν et η confundit, vocabula dirimere saepe ne temptat quidem, saepius ponere coactus est quae nulla omnino vocabula sunt. nec tamen extitit diorthota. critici autem inde a Victorio et Turnebo non tam coniecturas faciunt quam recte legunt litteras quas scriba distinguere non valebat. idem nimirum faciunt quod in lapidum apographis inscite factis aut ectypis evanidis cotidie dum facimus, divinandi laudem nec quaerimus neque accipimus, quamquam divinando plerumque efficimus ut recte legamus. ergo si Turnebus 2 ναῖον ἀρόεντ' legit νάιον ἀρθέντ', 16 Sophianus in κεασαι κέλσαι, 66 Porson in ἕο ἐν ἕθεν, 194 Turnebus in γοειδηα γοεδνά, 923 Robortellus κλύω in κάτω agnovit, non mutant tradita, sed vere tradita recuperant. quodsi Supplicum species in archetypo talis fuit, etiamsi ultimam tragoediam peius habitam esse largimur lectuque difficiliores fuisse litteras, tamen Byzantini demum editoris opera ceterae tragoediae adeo perpurgatae sunt, ut monstra paene nulla praebeant. atque si κατειδεῖν Suppl. 94 scriptum est, talia vitia multa a Byzantinis sublata esse eo libentius credimus, quo frequentiora in vere

---

[1]) In Aeschylo ny a numeris flagitatum persaepe omissum est. quod omnino neglexi.

antiquis libris sunt. denique per canticum Suppl. 825 sqq. tanta est corruptio, tam lacera pleraque sunt, ut abscissam aut casu quodam pessumdatam folii partem fuisse colligamus. qua in parte coactus sum scholia subscribere, in quibus aut latet aut latere certe potest textus genuini memoria, qui nunc aut periit omnino aut corruptelis insanabilibus laborat. quamquam perditum ducamus quod perisse videmus; ludentis enim et inepte ludentis est verba aut numeros restituere velle. at scholia egregie monstrant Byzantinorum studia, cum vel hic compluria sint quae verba iam mutila et turbata explicare conantur. ceterum Supplices, si ab hac parte recesseris redierisque ab erroribus Byzantinorum ad archetypum, peius habita esse quam ceterae tragoediae diceretur iniuria, certe libera est a fallacibus restaurandi periculis.

In textu disponendo scholiisque cingendo Mediceus sicut alii saec. IX et X codices antiquum morem secuntur. cantica membratim disposita sunt, ita tamen ut propter ampliorem codicis ambitum saepius compluria membra in uno versu scripta sint. Φ ab hoc usu discedere (servata tamen colometria), redisse ad eundem Triclinium supra monui. quamquam colometriam veterem, quam constat a poetis non profectam esse, neque servabit qui recte legendis carminibus prospicere suum ducit (quod in Bacchylide fieri aegre fero), neque adnotationem inutili mole onerabit: terret Velseni Aristophanes. sed facile accidebat, ut scholia cum textu, glossae cum variis lectionibus confunderentur. ita longius scholion Sept. 721 in M quidem longe a textu separatum est, ceteri autem intra verba poetae positum habent omnes. idem accidit Prom. 562. contra Pers. 6 glossam Δαρείου υἱός MΦ in textu posuerunt, προσκυνῶ glossam Pers. 152 M solus: ceteri eandem iusto loco habent[1]. eiusmodi emblema Ag. 251 locum non obtinuit, obtinet vero Pr. 568 φοβοῦμαι glossa iuxta leviter deformatum ἀλεῦμαι. similia Ag. 144. 151. Suppl. 865. 874; non opus omnia congerere. variae lectiones Pr. 1057 in monstrum coaluerunt; viam veri unus monstrat M. contra Sept. 278 M servavit quidem v. l., eamque genuinam, a plerisque omissam, sed auxit in integrum versum rudi interpolatione; verum uni debemus codici Q.[2]. atque saepius falsi versus hoc modo procreati sunt.

---

[1]) Hoc sciebant et tamen M archetypum ceterorum dicere non destiterunt.

[2]) Memorabili casu factum, sed versum dimidium inter integros collocare Φ et reliqui nolebant. Q etiam cum paucis Pers. 1035 ἐκολούθη praebet, quam formam vere Atticam ex analogia expectabamus; item probe servatum est ἐπαίθην Ch. 184, παισθείς Sept. 961 corrigendum est. Pers. 859 diceretur L. testis

Ag. 863. 871 partes versiculi suo loco recte traditi alio detrusae et in iustum ambitum amplificatae orationem perturbant; nec aliter de Ag. 1058 et 1440 iudico. Ag. 7 glossa ἀστέρας ansam dedit versus procudendi; Sept. 559 εἰκώ, v. l. ad εἴσω proximi versus adscripta, Pers. 778 nomen quod regis videbatur in scholiis commemoratum; Sept. 810 inde natus, quod enuntiatum mancum visum suppletumque est. quae interpolationes utrum iam in archetypo fuerint, an Byzantii demum confictae, diiudicare non audeo.

Haud paucos versus in archetypo omissos esse animadvertimus; sunt etiam quos in margine suppletos esse conligatur. Sept. 519 enim diverso loco in codicibus legitur; Eum. 489 loco motus in calce orationis positus est, unus e pluribus interceptis; item Ch. 164 a fine scaenae in locum suum reduxit Hermannus, sed ibi quoque plura desiderantur. Sept. 547. 48 cum suppleti essent in extrema oratione, assutus est 549, ne oratio manca esset. et hoc quidem vitium archetypo ipsi inhaesisse probabile est. Ag. 1431—34 e media oratione in principium eodem modo devenerunt. antistrophus Ch. 434—38 cum intercidisset iuxta stropham collocata est; ibi quoque plura desunt. Ch. 229 male fictus non suo loco legitur; sed ordo ibi etiam in aliis perturbatus, itaque recens fictum eum esse vix probabile est. quid effecerit ut epodus Pers. 93—101 suo loco moveretur, quod animadvertisse eximia Odofredi Mueller laus est, non perspicio. pauci quos praeterea ordine mutato edidi versus explicationem erroris non requirunt. dixi autem de hoc erroris genere, et quia eadem in compluribus eisque gravibus locis causa agnita remedium commendatur, et quia istorum rationem per se probandam non esse apparet, qui traiectis versibus in Oresteam maxime saevitum ierunt.

Tractavimus iam vitia quae e parte certe archetypo infuerunt. nunc perpendendum est, quantum is ab ea forma desciverit, quam Aristophanes Byzantius septem saeculis antea Aeschyli tragoediis secundum exemplaria dederat, quae cum in bibliotheca Alexandrina essent, pleraque certe saeculo quarto scripta erant. nam referebat quidem archetypus eius grammatici editionem, qui in scholae usum

---

parum locuples, sed qui incuria non consilio peccare solet, νομίσματα coniciendo repperisse, sicut repperit Hermannus, nisi in A legeremus νομίσματα, quod deinde accentu mutato, puncto supra σ collocato transformatum est in νόμιμα τά ceterorum. ergo A archetypi duplicem lectionem fideliter servat, servavisse Φ ultro colligimus, idem mirifico casu etiam in L servatum est. itaque fieri quidem potest, ut genuini aliquid in solo extet libro interpolato; sed ratio cogit, ut improbo testi fidem omnino nullam habeamus.

septem tragoedias selegerat, sed propter testimoniorum penuriam huius syllogae textum ab antiquiore editione distinguere non possumus. quam syllogam saeculo altero p. Ch. compositam esse probabile est, quia idem scholae studium in ea apparet quod in ceteris scenicis animadvertimus, et Aristophanis comoedias illis temporibus Symmachus selegit. Prometheo principem locum editor tribuit, quia facillime haec tragoedia est intellectu; Thebana fabula cum Sophoclis Oedipo et Antigona et cum Phoenissis Euripidis commode legebatur; Persas argumentum singulare commendabat, laudamusque quod Orestea integra selecta est, cuius ultimam tragoediam celeberrimam fuisse artis monumenta luculenter demonstrant; Agamemnonem Seneca legit et grammatici frequenter respiciunt, sed Choephoros Orestes et Electrae quamvis iniuria premebant, abhorrebatque spiritus vere tragicus a mente aevi per rhetoricam corrupti. quid Supplices commendaverit, non perspicio, suspicor autem antiquioris grammatici iudicio praelatam esse tragoediis olim multo nobilioribus (Nioba, Myrmidonibus, Phrygibus), et certe Plutarchus Supplicum versus memoria tenebat, nec infrequentes glossae ex ea sumptae apud Hesychium. scholia sua editorem ex Alexandrinorum penu petivisse facile conicimus, atque ne curasse quidem eum ut hanc eruditionem syllogae suae per omnia convenientem redderet, schol. Prom. 511 docet, quo Prometheus Solutus τὸ ἑξῆς δρᾶμα vocatur, et luculentius etiam Tellus et Hercules inter Vincti Promethei personas numeratae. quae cum ita sint, Syllogae textum ab antiquiore non discerno. utinam plures versus legeremus ab aliis scriptoribus adlatos, nam pauca quae supersunt testimonia archetypum errorum coarguunt haud paucorum, cf. Pr. 2. 6. 151. Sept. 122. Pers. 299. Ag. 111 (immanis ibi corruptela) 141. 229. 282. 677. 1290. 1356. 1388. 1536. Ch. 773. Eum. 727. Suppl. 15. 226. 881. sed eodem modo corrupta feruntur Sept. 590, Eum. 728, corruptiora Ag. 1074, Pers. 37, Sept. 54, luculentum hoc depravatae in florilegiis memoriae exemplum. sufficiunt haec, ut intellegamus vitia in archetypo infuisse multa, nec pauca ex his coniectura probabilis tollere nunquam poterat. apparet etiam subinde voces rariores glossematis expulsas esse, perniciosum corruptelae genus, quoniam verum deficiente testimonio perraro recuperatur atque studio rariora captandi multi in avia abrepti sunt.

Voces spurias aliquot testimonio certo deprehendimus; versus spurii nulli ita coarguuntur, insunt autem non multi quidem, sed variae originis. de amplificatis e varia lectione modo dixi. aliud genus est locorum similium e margine in textum receptorum. Sophoclis versus

Ant. 227 ad Pers. 253 in margine plerorumque codicum legitur, in textum receptus est ab L et R², et L, ut locus ei fieret, genuinum versum eiecit. hinc colligitur, quo pacto Sept. 601, Ag. 346. 570—72, Eum. 105. 286 intrusi sint, versus optimi et Aeschylo non indigni (praeter Ag. 346 quem recentissimum esse credo). insinuavit se etiam Pers. 811 in textum Agamemnonis 527 e margine. Sept. 610 insertum esse docui, ut Amphiaraus, quem Plato iustitiae absolutae exemplum esse voluerat, Platonicas virtutes omnes possedisse videretur. singularis plane cantici interpolatio Pr. 427—31. rara sunt nec tamen plane desunt additamenta, qualia Euripidis tragoedias multa deturpant, quibus novus color novaque lenocinia rhetorica gravissimo poetae obtruduntur, Ag. 925, 1224, Ch. 906.7. quod ultimum posui frigidum antitheton qui Aeschyleum credit μήτ᾽ ἐμοὶ ξυνέστιος γένοιτο μήτ᾽ ἴσον φρονῶν; sed histrionem brevitate Aeschyli non contentum fuisse minime miror. eidem histriones quarto saeculo non tolerabant Eum. 403 Minervam pedibus progredientem, sed curru vectam inducebant addito versu illo. nobis ideo vel interpolationes hae acceptae sunt, quod in scaena repetitas esse Oresteae tragoedias demonstrant. quod in Thebana tragoedia maxime conspicuum est (desunt talia in Prometheo Persis Supplicibus, quae a scaena saeculi quarti abhorrent), nam praeter actum ultimum Oedipique filias inductas retractationis vestigia non desunt. 275 et 76 variae lectiones sunt, 514 factus est, ut pro versibus 515—20 orationem concluderet; aut 650 aut 651.2 loco cedant necesse est, cui pariter conveniunt. eadem est origo versuum 820.21[1]). dittographiis ab editoribus Alexandrinis sigma et antisigma appicta esse existimo. quos e diversis quibus utebantur exemplaribus textum constituisse maxime copiosum identidem dixi. ita Aristophanes multos versus a Zenodoto expulsos denuo in Homerum recepit, quamquam spurios eos esse cum illo consentiebat.

Ultra Aristophanis editionem progressi sumus, quae histrionum interpolationes propagasse censenda est. et nunc demum de orthographia dicendum, quam in libris nostris Byzantini magistri ad doctrinam Herodianeam, ne plus dicam, certe denuo exegerunt. Herodianus quamquam rationem sequebatur sanam et constantem, tamen quinti a. Chr. saeculi usum minus bene cognitum habebat, quam nos titulis et Ionicis et Atticis accurate usi neque ad unam analogiae

---

1) Mero scribae errore 820 antea 804 repetitus est; ita etiam Pers. 1074 paullo antea perperam positus est.

amussim omnia exigentes. scimus igitur non solum Aeschylum sed ipsum Platonem, antiqui moris tenacem, ει et ου hybridas dipthongos ab ε et ο non distinxisse, sed η et ω scripsisse, quoniam Ionica eruditi homines utebantur litteratura. multo gravius quod sicut antea in Solonis iambis etiam in prisca tragoedia Iadis usus multo latius patebat quam apud Euripidem aut adeo quarto saeculo. quid quod Aeschylus cum Atheniensibus ἵπποισι πύληισι vel πύλησι, αἰσιμίασι pronuntiabat: omnis brevior dativus apud eum dorismus est. etiam huius dorismi (liceat enim hoc nomine uti) usus certis terminis circumscribi non potest. sunt igitur haud pauca quae quomodo Aeschylus aut scripserit aut pronuntiaverit probe scimus, sensim per saecula quintum et quartum in diei consuetudinem mutata; plura sunt, quae definiri omnino nequeunt. Alexandrinis autem grammaticis tragicus usus is erat quem saeculi quarti exemplaria referebant, quibus utebantur; bene factum, quod inconstantiam eorum saepe tolerabant. deinde autem ea quam Alexandrini constituerant textus forma obtinuit. sed et multa semper, sicut merentur, ad arbitrium tractare licebat, et in aliis novicia se insinuabant, donec restauratio Herodianea intercessit, quam rursus ingruens excepit barbaries. quid igitur editori faciendum? facile esset leges certas scribere, ad eas omnia exigere, inutilem orthographicarum lectionum farraginem abicere. at huic rationi quam in plerisque scriptis, de quorum orthographia constat, aut constat nullam omnino fuisse (ut in Novo Testamento), aut quae omnino indigna est quam curemus, ipse commendo, locus non est in sanctissimo veteris Atthidis monumento. constans enim lex ad arbitrium scriberetur, ac scimus quid deliquerit Dindorfius. quapropter praeter vitia manifesta inconstantem archetypi rationem secutus sum rettulique etiam de codicibus magno cum taedio multo plura quam unum genuini studium requirebat. tamen conlatis Hermanni adnotationibus elucebit, quam multa inutilia silentio presserim, accentus et spiritus, ny paragogicum, iota mutum, vocales elidendas plene scriptas, σύν ξύν εἰς ἐς, γίνομαι, alia id genus. quamquam subinde ubi memorabilia videbantur e potioribus libris etiam talia notavi. poteram, debebam fortasse, etiam ea abicere, ubi σ et σσ (νίσσομαι πατρὸς κοπαί) λ et λλ (ἀγγέλ(λ)ω) -μεσθα et -μεθα, ὀτ(τ)οτ(τ)οί, ὄτ(τ)οβος ὀρ(ρ)όμενον ὁρώμενον similia, δούλ(ε)ιον, δορύπονον, πείθου, κλεῖσαι etc. varie scripta sunt. οἰκτίρω τείσασθαι alia, in quibus scribendis Herodianus falsa praescripsit, obtinere consentaneum est; ἐλιννύω Ἐριννύς Κλυταιμνήστρα tantum e re est scire a M aliena esse. sed conscius mihi sum, inconstanter me egisse, non solum quia liber

per negotiorum intervalla lente conscribebatur, sed etiam quia in talibus haud satis constantem me esse atque accuratum probe scio. adnotatio ita multis quisquiliis onerata est, et tamen non iniustum mihi intendetur crimen, quod alia eiusdem plane generis non apposui. spero tamen ab editoribus futuris abiectum iri inutilia quae dedi, non suppletum quae sprevi. editionem autem minorem, qua opus est, parare meum est, nec deero officio.

Ut tradita memoria tandem cognosceretur, hanc editionem paravi, perfecturus quod Hermannus instituerat. sed non fecissem, nisi verba Aeschyli rectius a me constitui et restitui credidissem quam in editionibus hodie vulgaribus feruntur. eadem opinione ductus anno 1885 Agamemnonem edideram, videbarque mihi a licentia coniciendi longe remotus esse, qua tunc plerique agebant. sed videbar iniuria. pleraque enim mutabam nulla alia de causa quam quia sermonis Graeci et artis Aeschyleae idoneam peritiam nondum acquisiveram. at decem annis interiectis in Choephoris talem me praestiti qualem dei esse voluerunt. itaque quamquam γηράσκων αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος semper multa video in quibus me errasse mihi confitendum est (nec erubesco confiteri), tamen in eadem via perrexi. nec deterruit me Friderici Blassii christianissimus livor, qui Choephoros et Eumenidas edidit nullo alio consilio nisi ut me nihil egisse demonstraret. ego pauca quae ille pro eximia sermonis scientia feliciter emendata iam antea publicaverat, iusto praeconio extuleram; libentissime etiam ex editionibus illius plura aut emendationis aut interpretationis lumina afferrem, si inessent. sed censuram eorum quae post Hermannum in Aeschylo temptata sunt re potius quam verbis facere aequum duxi. vereor autem ne bona quoque me latuerint. nam editiones criticas quidem ipse inspexi, exiguo sane cum fructu, sed ea quae per omnem litterarum orbem dispersa sunt, magnam partem per aliorum excerpta mihi innotuerunt. ea quidem quae ultimis duodecim annis prolata sunt, ultro oblata humanitate in usum meum excerpsit P. Arndt, seminarii nostri olim sodalis, cognovitque ipse laborem fuisse inanem. magnopere autem me adiuverunt Evaldi Bruhnii amici monita, qui plagulas Aeschyleorum meorum examinavit.

Plus quinquaginta annos Hermannus in arduo sed gratissimo Aeschyli emendandi labore consumpsit obiitque editione imperfecta. quadraginta septem anni sunt ex quo discipulus Portensis primam in Aeschylo temptavi coniecturam (falsam, uti par erat), nec umquam ille a mente mea tam longe afuit, ut non per noctis insomnia aut in itinere otioso cantica eius susurrarem. senex demum, quan-

tum Hermannus praestiterit aestimare didici. aestimabit mea qui meliore vitae parte in Aeschylo occupata eadem superabit.

Editionem hoc modo adornavi. proposui verba poetae pro viribus emendata, solitis usus cancellis ubi vocabula aut delenda aut supplenda erant. interpunxi saepius quam Graecis placuit mihique ipsi placet, ut legentium commodo prospicerem; quamquam video non in omnibus eadem me egisse constantia. accentus plerumque posui eos quibus adsuevimus[1]), sed cum appareret Aeschylo et praesens κλύειν κλύων et aoristum κλυεῖν κλυών in usu fuisse, pravo accentu hoc dissimulare nolui. in anapaestis et canticis quo usque synaphia pertineret, per εἴσθεσιν sedulo monstravi; eodem modo ephymnia secernere licebat. stropharum fines singulis, antistrophorum binis parapraphis ad antiquum ritum notavi, in epodis et siquando praeterea usui videbatur coronidem posui, cuius figuram nimis gracilem legentes velim excusent. personarum nomina adscripsi pro paragraphis quibus Graeci utebantur; quo signo tamen carere non poteram, ubicumque chori partes aut personae accuratius definiri non poterant. praeterea in Thebana tragoedia hemichoria, quibus histrio Antigonam Ismenamque substituerat, paragraphis commodissime notabantur. numeros versuum antiquitus receptos adscripsi, propagatos ab Anglis Dindorfio Weilio; nam Hauptius in editione Hermanniana, Kirchhoffius, Wecklinius suo quisque arbitrio novos numeros posuerant, a quibus utinam repetere liceret bonum tempus quod eorum culpa perdidi; credo autem multos esse, qui eosdem repetundarum libenter in ius vocaturi sint. fragmenta tragoediarum, quas Aeschylus eadem trilogia cum eis quas nos tenemus comprehensas docuerat, suo loco proponere placuit. denique vitam Aeschyli praemisi, sicut praemiserunt antiqui grammatici, auctam eis quae ad eandem pertinent scitu digna, sed per litteras antiquas dispersa.

Textui subscripsi testimonia, maximam partem ab Hermanno congesta; sed Hesychium certe denuo ipse pervolutavi, cuius glossas sine nomine poetae propositas incerto saepe iudicio ad certum versum revocari consentaneum est; itaque erunt, quae alii commemorata

[1]) In fine versus pausam esse hiatus et βραχυκαταληξία demonstrat. quod quamquam vix quisquam negat, tamen in extremo vocabulo gravem accentum ponere solent, i. e. pausam nullam esse significant. nimirum quid βαρεῖα sit, plerique aut ignorant aut non curant. notat enim in hac Byzantina accentuum pingendorum consuetudine syllabam accentu, quo per se utitur, in continuato sermone privari.

esse velint. deinde actionem histrionum breviter enarravi. nam Aeschylus si plures fortasse non scripsit παρεπιγραφὰς quam servatae sunt (quod minime credo), histrionibus certe quid agendum esset, imperabat. atque hodie si ridiculi fiunt scenici poetae, cum minutissima quaeque praescribunt histrionibus, quos fortasse numquam inventuri sunt, actioni scriptae sunt Graecae fabulae, neque credo quemvis legentem statim omnia mentis oculis spectare qualia spectabant Athenienses. sed id sane uti olim edixi ita hodie acerrime contendo, e verbis poetarum satis certo colligi actionem, proprio Marte fingere quae verbis poetae non monstrantur esse delirantis.

Tertio loco numeros quam brevissime indicavi, quos quidem intellegebam; insunt enim in quibus ignorantia erat confitenda. quod eas secutus sum rationes quas duce Hephaestione et diuturno carminum Graecorum (nec Graecorum tantum) usu veras esse mihi persuasi, ne ei quidem mirabuntur, quibus alias rationes aut musica ars aut arithmetica revelavit. spero autem satisfactum esse eis qui et veterum grammaticorum et mea scripta norunt. ubi per metra (sive cum Hephaestione syzygias dicere mavis) metiri licebat, pleraque facile explicabantur; saepe catalexin puncto tantum post numerum posito significavi, brevitati enim magis studebum quam constantiae. sunt autem alia cantica, in quibus solemnibus versuum nominibus usus sum, etiamsi glyconeo phericrateo enhoplio aliis dimetrum effici scio. verum non omnium versuum nomina sunt vulgo nota, e quibus duo maxime commemoranda videntur. – ⏑⏑ – ⏑ – –, siquando ad iambos vel choriambos tuto non revocabatur, aristophaneum vocavi, duce Servii centimetro. deinde versus sunt haud dissimiles inter se ⏓ – – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑, – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑, ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –, de quo ultimo monui in Choephoron editione p. 189 (cf. etiam Eur. Med. 137, Andr. 1067; eodem redit Hipponacteum Hephaestionis 10), in clausula plerumque positi, quos dixi cognatos cum decasyllabo alcaico, aut novo nomine choephoricos appellavi; ambigo enim de origine; cognatos omnes esse nec nego nec adfirmo.

Postremo in adnotatione critica non continui me in proponendis codicum lectionibus; etsi enim librum simul edere constitueram, quo scaenicam Aeschyli artem illustrarem, locusque ibi paratus erat alia disceptandi, qua opportunitate usus sum, ubicumque longiore disputatione opus erat, tamen multa nec aptius nec brevius poterant transigi quam ad versum ipsum. atque praeivit hac via in Plauto suo Leo amicus, quo libro admirabili omnino incitatus sum, ut in aerumna exanclanda perstarem. sed conisus sum ita agere ut Iulius Well-

hausen amicus olim suasit, ut missis ambagibus, missis aliorum opinionibus verum quod mihi videretur proponerem. ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. scio multos fortasse locos esse, de quibus quod tacui, vituperabor, alia visum iri superflua, neque vituperabor fortasse iniuria. sed aut ad arbitrium haec erant administranda aut liber nunquam esset absolutus. quem quod Hermanni dedicavi memoriae postquam Welckero nuper eodem modo litavi, vota solvi ab adulescentulo concepta. nam utrumque simul colendum esse docuit Otto Jahn praeceptor, cuius item sancta mihi est memoria.

scribebam a. d. x. Kal. Novembr. 1913.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ

CODICUM SIGNA.

A Ambrosianus 222 (Sept. Pers.).
B Laurentianus 31, 3 (Prom.).
E Romanus bibl. Victorii Emanuelis 5 (Agam.).
F Florentinus Laurentianus 31, 8 (Pr. Sept. Pers. Agam. Eum.).
G Marcianus Venetus 616 (Agam. Eum.).
H Heidelbergensis Palatinus 18 (Pr. Sept. Pers.).
K Laurentianus *conventi soppressi* 11 (Pr. Sept. Pers.).
L Laurentianus 32, 2 (Pr. Sept. Pers.).
M Laurentianus Mediceus 32, 9; m eiusdem libri lectiones saecc. XIV et XV inlatae.
P Parisinus 2787 (Pr. Sept. Pers.) p eiusdem libri manus recentissimae.
Q Parisinus 2884 (Pr. Sept. Pers.).
R Romanus Vaticanus Gr. 57 (Pr. Sept. Pers.).
V Venetus Marcianus 467 (Pr. Sept. Pers. Agam.).
Tr Triclinii editio, Farnesianus Neapolitanus F 31.
Φ codicum APVHB archetypus.

Herm(annus).
Robort(elli).
Turn(ebus).

Γένος Αἰσχύλου.

1. Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μέν ἐστιν Ἀθηναῖος Ἐλευσίνιος τῶν δήμων, υἱὸς Εὐφορίωνος Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. 2. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωιδιῶν καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρεν κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 1004) „ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον."

3. συνεχρόνησεν δὲ Πινδάρωι, γεγονὼς κατὰ τὴν μ' ὀλυμπιάδα. 4. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν ὁμολογοῦσι τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῶι ἀδελφῶι Κυνεγείρωι τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῶι νεωτάτωι τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίαι καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. 5. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ πλάσμα, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῆι φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῶι περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωικόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγωιδίας ἡγούμενος, ὥστε διὰ

Utor libris MV(in quo multa evanuerunt)BGQR et ex parte K. Tr Thomanam recensionem praebet, quae multa omisit. aliorum sed peiorum librorum lectiones vide in Westermanni Biographis; multa inutilia pressi, M quoad fieri potest secutus. 1 γένος VGR γένος καὶ βίος Tr βίος M, om BQ 3 Κυνεγ. MV(?) Κυναιγ. m cett., item 12. post ἀδελφός add καὶ Ἀμεινίου codd. praeter MGQ, interpolatum e v. 13 9 τραγικῶν κλῆρον GBQ, κλῆρον et R, novit Tr 10 numerum corruptum e nostro computo corrigere male ludentis est 11 ὁμολογοῦσι soli habent VB; nimirum de Marathone tantum omnino constabat, Aminiam fratrem probi auctores reiciebant 14 πεζομαχίας codd. praeter M, qui ναυμαχίας praebet; idem habuisse videtur codex e quo pendet V, nam in eo defuit propter homoeoteleuton σὺν τῶι- πεζο(ναυ)μαχίας 19 sic Tr, κρίνων τοῦτο τὸ μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρ. codd. egregie emendavit Thomas. nam sublime genus antiquis et heroicis personis unum

τὸ πλεονάζειν τῶι βάρει τῶν προσώπων κωμωιδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνει. 6. ἐν μὲν γὰρ τῆι Νιόβηι ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῶι τάφωι τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. 7. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῶι τῆι κατασκευῆι διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν, γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ· ταῖς τε [γὰρ] ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.

8. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα, κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέωι ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῶι εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείωι ἡσσηθεὶς Σιμωνίδηι· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. 9. τινὲς δέ φασιν ἐν τῆι ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. 10. καὶ σφόδρα τῶι τυράννωι Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελώιοις τιμηθεὶς ἐπιζήσας τρίτον ἔτος γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. ἀετὸς γὰρ χελώνην ἁρπάσας ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσων τὸ δέρμα, ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν „οὐράνιόν σε βέλος κατακτενεῖ.“ 11. ἀποθανόντα δὲ Γελῶιοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς ἐπιγράψαντες οὕτω·

---

convenire existimabat Aeschylus. 1 Ἀριστοφάνει BGR e corr, incertum compendium M, -φάνους VQ inscite Νιόβη post Νιόβηι repetunt vulgo, quod aures Graecae non tolerabant τρίτης ἡμέρας codd. praeter M 3 ἐν δέ cett. ἔν τε M λουτροῖς codd. praeter M 6 πάμπολλοι M -πολα G 7 δάκρυον MVB δάκρυ R ἀπαγαγεῖν VBK γάρ delevi: additur enim aliud in quo Aeschyli ars a recentioribus differt, et probe distinxit intellegens existimator, quid in Eumenisin patiamur, quid in Oresta Euripidis. 10 ὡς M εἰς VB πρός cett. τινά M 16 ὥστε VGR ὡς cett. 17 τότε VBKTr τε MGQR 18 αἰτναίας BRTr 19 confusa sunt duo itinera: olim Hiero hic non legebatur, sed post Eumenidas doctas Gelam Aeschylus venit. Tr paragraphum 9 omisit. 20 γηραιός om VB ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα Tr e par. 13. 21 γάρ om VKR ἄγρας MGQRTr τῆς χελώνης τῆς οὐρᾶς VB om K 23 συνθλάσσων codd. praeter VQ sic VGKTr τοῦ δέρματος ἐνεχθεῖσα δέ M τὸ δέρμα τοῦ δέρματος δὲ ἐνεχθέντος BQR 24 sic MGQR χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῶι δοθεὶς BVKTr βέλος . . οὐδὲν ὠφ . . . . . θανόντα Tr κατακτανεῖ codd praeter M fuerit οὐράνιον δὲ βέλος σε κατακτενεῖ.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας,
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγωιδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. 12. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ ⟨τὸν⟩ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. 13. ἐβίω δὲ ἔτη ξγ', ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ο' καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ε'. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

14. πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γεννικωτέροις τὴν τραγωιδίαν ηὔξησεν τήν τε σκηνὴν ἐκόσμησεν καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῆι λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς βωμοῖς τε καὶ τάφοις σάλπιγξιν εἰδώλοις Ἐρινύσι, τούς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας καὶ τῶι σύρματι ἐξογκώσας μείζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. 15. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῆι πρώτωι μὲν Κλεάνδρωι, ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῶι προσῆψε Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. 16. τὸ δ' ἁπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μέν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἂν ὑπολαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὑρέσεως. ὅτωι δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγωιδίας ποιητὴς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλῶι χαλεπώτερον

---

1 Ἀθηναίων M 2 παραφόροιο M πυραφόροιο VK σέλας VBK²R πέλας cett. Γέλας Plutarch. vide infra 4 ἄλλος M 5 ἐν τραγωιδίαις VB τραγωιδίαις M τραγωιδίας QRTr, om. in extrema pagina G, K haec non habet 6 haec perturbata, primitus quando tragoedias agebant sacra facere dicti erant histriones 8 χορὸν MV (hic per compendium) μυρρίνην καὶ χορόν R χρυσόν GBQKTr 9 ξγ' M ξ καὶ γ' V ξε' καὶ τρία B ξέ vel inde corrupta cett. legit Tr cf. § 10. 10 ἀμφίβολα ε' interpolarunt cod. Monac. et Lips., quod si verum esset satyricorum numerus desideraretur. corruptela insanabilis. § 14—16 soli habent MVB. supplementa sunt ex alia vita petita. § 14. 15 de inventis, respondent paragrapho 2, § 16 vero, iudicium de arte, respondet paragrapho 7. 12 γεν⟨ν⟩ικωτάτοις MVB corr. Blomfield 15 χειρί MVB corr. Ritter. 17 πρῶτα VB ἔπειτα δὲ καθὸ δεύτ. VB 18 τὸ δὲ τρίτον VB. confusa haec. dictum erat de inducto tertio histrione et de Cleandro et Mynnisco, qui Aeschylo dudum mortuo tragoediis eiusdem doctis vicerunt, novimus utrumque. Cleander enim vicit a. 387, Wilhelm Dram. Urkund. 23. Mynniscus nobilis est inde a fine belli Archidamii, Wilhelm 188 19 ἐφεῦρεν VB δὲ M καὶ VB 21 ἄν Dindorf μέν MVB ὑπολαμβάνοιο VB ἐκλαμβάνοι M 23 ὅτωι M οὕτω VB τελεωτέρας VB ὁ Σοφ. VB 24 χαλεπώ-

ἢν ἐπὶ Θέσπιδι Φρυνίχωι τε καὶ Χοιρίλωι εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωιδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλωι εἰσιόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.

17. ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλου
αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανον.

18. φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίαι καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν.

19. τῶν ποιημάτων ἃ μέν ἐστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ· Νιόβη Αἰσχύλου, Ὁμήρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.

τερος MV, compendio incerto B 1 φρυνίχωι B φροιν. V φρον. M 2 προσαγαγεῖν VB Αἰσχύλωι εἰπόντα M Αἰσχύλου εἰπόντος VB correxi τοῦ Σοφ. VB 4 § 17 additamentum a vita alienum post alia alio atramento scriptum habent BK, hoc loco est in MV; sic BV. ἕτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλου K, ἐπιγέγραπται τῶι τάφωι αὐτοῦ M 5 ἔθανον M ἔθανεν BVK

6 § 18 unus M habet sumptum e schol. Aristoph. Ran. 1028 cf. ad. Persas. sequitur in M excerptum e musica historia et de scaena Promethei dictum quod recte cum argumento coniungunt ceteri. 8 § 19 nota primitus titulo primae tragoediae adscripta rectius fortasse erat secludenda. post musicae historiae excerptum est in V plane cum M consentiens, vitam excipit in BGQR male corrupta.

Κατάλογος
τῶν Αἰσχύλου δραμάτων.

1. Ἀγαμέμνων	2. Ἀθάμας
3. Αἰγύπτιοι	4. Αἰτναῖαι γνήσιοι
5. Ἀιτναῖαι νόθοι	6. Ἀμυμώνη
7. Ἀργεῖοι	8. Ἀργὼ ἢ κωπαστής
9. Ἀταλάντη	10. Βάκχαι
11. Βασσάραι	12. Γλαῦκος πόντιος
13. Δαναΐδες	14. Δικτυουλκοί
15. Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας	16. Εὐμενίδες
17. Ἐπίγονοι	18. Ἐλευσίνιοι
19. Ἡλιάδες	20. Ἠδωνοί
21. Ἡρακλεῖδαι	22. Θρῆισσαι
23. Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί	24. Ἰφιγένεια
25. Ἰξίων	26. Ἱκέτιδες
27. Κάβειροι	28. Καλλιστώ
29. Κρῆσσαι	30. Κερκύων
31. Κίρκη σατυρική	32. Κήρυκες
33. Κᾶρες ἢ Εὐρώπη	34. Λάϊος
35. Λέων	36. Λήμνιοι
37. Λυκοῦργος	38. Μέμνων
39. Μυσοί	40. Μυρμιδόνες

Catalogum habent MV, hic post Persas ante Agamemnona, sumptum e vita eius codicis e quo Agamemnonis fragmentum triadi addebat. Ven. Marc. 470, qui e V pendere videtur, omittendus est. M quaternos in quoque versu proponit titulos, nec aliter codex ad quem V redit; quem cum scriba crederet per binas columnas scriptum esse, sicut ipse scribere solet, ordinem ita turbavit ut se excipiant 1.2.5.6.9.10 .... 69.70.3.4.7.8....

8 κωπευστής V, inde Welcker κωπευσταί vulgo probatum, sed diffido voci, si vox est, insolitae, κωμασταί nescio an ante me fuerit qui coniceret.
14 δικτυοργοί V δικτιουργοί M, verum dant qui versus adferunt grammatici
19 Ἰλιάδες V 21 Ἡρακλείδης MV 23 Θεόδωροι ἢ ἰσομισταί (ἰσομοισταί V) MV verum grammatici 31 κίρκοι σατυρικοί V 40 μυρμηδόνες M

41. Νεανίσκοι
42. Νεμέα
43. Νηρεΐδες
44. Νιόβη
45. Ξάντριαι
46. Οἰδίπους
47. Ὅπλων κρίσις
48. Ὀστολόγοι
49. Πενθεύς
50. Περραιβίδες
51. Πρωτεύς
52. Πέρσαι
53. Πηνελόπη
54. Προπομποί
55. Προμηθεὺς δεσμώτης
56. Προμηθεὺς πυρφόρος
57. Προμηθεὺς λυόμενος
58. Πολυδέκτης
59. Σαλαμίνιοι
60. Σεμέλη ἢ ὑδροφόροι
61. Σίσυφος δραπέτης
62. Σφίγξ
63. Τοξότιδες
64. Τήλεφος
65. Τροφοί
66. Ὑψιπύλη
67. Φιλοκτήτης
68. Φορκίδες
69. Φρύγιοι
70. Φρύγες ἢ Ἕκτορα λύτρα
71. Χοηφόροι
72. Ψυχοστασία
73. Ψυχαγωγοί

---

45 ξάντρι.. erasis duabus litteris M 59 Σαλαμίνιαι Hesychius 60 ὑδροφόρος M 69 Dittographia proximi tituli esse creditur: quod non certum est, Φρύγιαι chorus bene poterat appellari.

numeris fabularum (90 Suidas; 70 + x vita, cuius numeri corruptissimi sunt) confidere non licet, nedum quaternas semper ab Aeschylo doctas esse fabulas credamus; cf. Aetnas. coniecit Dieterich quintam columnam perisse (corrupit ingeniosam opinationem Bannier Rh. M. 55, 479), cui non solum obstat quod inter Αἴτνας γνησίας et νόθας titulum perisse improbabile est, sed magis etiam quod in illa columna undecim titulos ponat necesse est quorum praeterea nullum vestigium est. Θαλαμοποιοί si revera fuit Aeschyli fabula, deest nec fuit in ultima columna. denique nonaginta fuisse grammaticis notos titulos ut credamus Suidae numerus efficere non potest.

VITAE SUPPLEMENTA.

Ad § 1.

20. Aristoph. Ran. 886 ΑΙΣΧ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα. Schol. παρόσον Ἐλευσίνιος ἦν τῶν δήμων ὁ Αἰσχύλος. adduntur in codicibus nescio quibus (an sola in Aldina?) commenta antiqua quidem sed inania ἢ ὅτι τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα Αἰσχύλου· ἔστι δὲ τὸ ἔπος τοῦτο Αἰσχύλου.

21. Ad familiae stemma describendum cf. Schol. Arist. Av. 281. Ran. 151. Wilhelm Urk. dram. Auff. 101. 103. Kirchner Prosop. Att. 442. 2649. 50. Εὐφορίων Ἐλευσίνιος: filii 1) Κυνέγειρος † 490. 2) Εὐφορίων, eius filius Αἰσχύλος hellenotamias fuit 440/39 IG I 240. 3) Αἰσχύλος, eius filii Εὐφορίων, et Εὐαίων cf. Suid. 4) filia, nupsit Philopithi, filius Φιλοκλῆς I tragicus, vicit Sophoclis Oedipum, superstes est 411 (Ar. Thesm. 168); eius filius Μόρσιμος tragicus, docuit ante 424 (Ar. Equ. 401; eius filius Ἀστυδάμας I, primum docuit 398 (Diodor. XIV 43), eius filii Astydamas II, nobilissimus tragicus, qui primum vicit 372 (Marm. Par.), post victoriam 340 statua publice honoratus (cf. testim. 48) et Philocles II. eiusdem familiae Astydamas III, legatus artificum IG II 551.

Ad § 2.

22. Schol. Aristoph. Pac. 748 Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπατάλοις ὅστις ⟨γ⟩᾽ αὐτοῖς παρέδωκα (-κε codd.) τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας. (corr. Porson). Ranas non excerpo.

Ad § 3.

23. Eustath. proll. in Pindar. 25 (Πινδάρωι) γενομένωι ἐπὶ ἄρχοντος Ἅβρωνος (Ἀβίωνος cod. correxi Aristot. und Ath. II 300; videtur indicari ol. 65, 3, 518/17) κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ὧι καὶ συγγεγένηται, ὁμίλησας καὶ ἀπονάμενός τι τῆς ἐκείνου μεγαλοφωνίας. cf. vita minor p. 4 Drachm., hinc corrigenda.

Ad § 4.

24. Pausan. I 14, 5 Ἀ. πρὸ Ἀρτεμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσας; dein epigramma παραφράζει. Artemisium inani coniectura additum est, sicut in vita Plataeae.

25. Herodot. VI 114 Κυνέγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐνταῦθα ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νεὸς τὴν χεῖρα ἀποκοπεὶς πελέκει πίπτει. unde gloria Cynegiri ad omnes percrebuit.

Aminiam re vera fuisse Pallenensem testatur Herodotus VIII 84. Aeschyli fratrem fecit socordia Ephori, Diodor. XI 27, quae plures in errorem traxit.

26. Schol. Aesch. Pers. 428 i. e. in eiusdem paginae margine inferiore scriptum, excerptum olim e vita: Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις παρεῖναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησι.

Ad § 6.

27. Arist. Ran. 911 πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τινὰ καθῖσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν᾽ ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγωιδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί. — ὁ δὲ χορός γ᾽ ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας. ubi Scholia RV ὁ Ἀχιλλεὺς καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ᾽ Αἰσχύλωι ἐν δράματι ἐπιγραφομένωι Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις. in V etiam hoc est εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα ἢ Ἕκτορος λύτροις — ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσι (inscite inculcata est alius grammatici improbabilis opinio). ὃς μέχρι τριῶν μερῶν (ἡμερῶν codd.) οὐδὲν φθέγγεται. male haec a Nioba traiecta. incertum num vitam excribat schol. Φ ad Prom. 436 ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα, καὶ οἷον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅτε ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης καλοῦντες εἰς μάχην ἐσίγησεν. nisi forte censendus est haec finxisse.

Ad § 8.

28. Plutarch. Cim. 8 πρώτην διδασκαλίαν τοῦ Σοφοκλέους ἔτι νέου καθέντος Ἀψεφίων ὁ ἄρχων φιλονικίας οὔσης καὶ παρατάξεως τῶν θεατῶν κριτὰς μὲν οὐκ ἐκλήρωσε τοῦ ἀγῶνος, ὡς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατηγῶν παρελθὼν (προελθ. corr. Sintenis) εἰς τὸ θέατρον ἐποιήσατο τῶι θεῶι τὰς νενομισμένας σπονδάς, οὐκ ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἀλλ᾽ ὁρκώσας ἠνάγκασε καθίσαι καὶ κρῖναι, δέκα ὄντας ἀπὸ φυλῆς ἕνα ἑκάστης (μιᾶς ἕκαστον corr. Helbig). ὁ μὲν οὖν ἀγὼν καὶ διὰ τὸ τῶν κριτῶν ἀξίωμα τὴν φιλοτιμίαν ὑπερέβαλε· νικήσαντος δέ τοῦ Σοφοκλέους λέγεται τὸν Αἰσχύλον περιπαθῆ γενόμενον καὶ βαρέως ἐνεγκόντα χρόνον οὐ πολὺν Ἀθήνησι διαγαγεῖν, εἶτ᾽ οἴχεσθαι δι᾽ ὀργὴν εἰς

Σικελίαν, ὅπου καὶ τελευτήσας περὶ Γέλαν τέθαπται. ultima Plutarchus e vita Aeschyli addit; illa apud Cimonis biographos reppererat.

Pausan. I, 2, 3 ἐς Συρακούσας πρὸς Ἱέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σιμωνίδης ἐστάλησαν.

29. Plutarch. Symp. qu. I 10 p. 628[e] Γλαυκίας δ' ὁ ῥήτωρ (persona dialogi) καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου τὴν ἱστορίαν (μεθορίαν cod.) ἐλεγείαις πιστούμενος ἠγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς. extorsit verborum collocationem hiatus fuga, vulgo Xylandri additamento εἰς τ. μ. incauti innituntur.

30. Athen. IX 402[b] ὅτι Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίαι πολλαῖς κέχρηται φωναῖς Σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν· cf. Macrob. V 17, 9. Schol. Aristoph. Pac. 73.

31. Cicero Tuscul. II 23 *Aeschylus, non poeta solum, sed etiam Pythagoreus, sic enim accepimus.* videtur quod accepit, Aeschylum nonnulla a Siculis sumpsisse, memoria vacillante perturbasse.

Ad § 10.

32. De morte Aeschyli eadem fere tradunt inter mortes portentosas Valer. Max. IX 12 ext. 2, Sotades Stob. fl. 98, 9 Mein., et in historia animalium Plin. X 7, Aelian. VII 16.

Ad § 11.

33. Epigrammatis distichon prius Plut. de exilio 15. Anonym. ad Aristot. Eth. p. 146 Heylbut (mutilum), alterum Athen. XIV 627[d], utrumque παραφράζει Pausanias I 14, 5 vita usus. V. 2 τόδε σῆμα κεύθει ἀποφθίμενον Anon. quod probavit Kaibel Gött. gel. Anz. 1892, 100, spuriumque dixit distichon prius. sed quod σῆμα et ἀποφθίνεσθαι Atticorum monumentorum usui convenit, nihil probat nisi carmen ab hoc usu non abhorrere. genetivus Γέλας autem requirit μνῆμα: monumentum potest dici Gelae urbis, non vero signum, sepulcrum. sed Gelae positum monumentum Gelam non nominaret. carmen igitur tumulo non erat inscriptum, sed memoriam viri fortissimi procul a patria mortui celebrat eximie, existimo non quidem ab Aeschylo, sed ex ingenio Aeschyli conditum, quinto saeculo.

Ad § 12.

34. Aeschyli tragoedias post mortem denuo doctas esse tradunt etiam Quintil. X 1, 66. Schol. Aristoph. Ach. 10, Ran. 868. Philostr. vit. Apollon. VI 11.

Ad § 13.

35. Catalogi victorum in theatro propositi fg. a (Wilhelm Urk. 101)

[Αἰ]σχύλ[ος -]
[Εὐ]έτης I
[Πο]λυφράσμ[ων -]
[Νόθ]ιππος I
[Σοφ]οκλῆς ΔΠIII
[. . . .]τος II[- ?]
[Ἀριστ]ίας[-]

suppl. Wilhelm. Aeschylus primum vicit 484, Polyphrasmon e certo Lipsii supplemento vicit ἐπὶ Χάρητος 471 secundum Fastos Dionysiacos p. 18 Wilhelm. quae si prima eius victoria erat, Nothippus 470 aut 469 vicit; 468 Sophocles, cf. ad argumenta Pers. Agam.

Ad § 14—16.

36. Inventa Aeschyli enarrant et de eius virtute iudicant:

Pollux IV 110 τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν, ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλου, πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκπτοηθέντος συνέστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορόν.

Vita Sophoclis αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ ιβ' ιε'. idem Suidas.

Schol. Aristoph. Equ. 589 ὁ δὲ τραγικὸς (χορός) ιε' ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.

Vitruvius VII praef. 11 *primum Agatharchus Athenis Aeschylo docenti tragoediam scenam pinxit et de ea commentarium reliquit.*

37. Aristoteles poet. 4 τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Α. ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν, τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς.

Themist. XXVI p. 316[d] Aristotele laudato τὸ μὲν πρῶτον ὁ χορὸς εἰσιὼν ᾖδεν εἰς τοὺς θεούς, Θέσπις δὲ πρόλογόν τε καὶ ῥῆσιν ἐξεῦρεν, Αἰσχύλος δὲ (τρίτον del. Jahn, fuisse γ' vidit Dindorf) ὑποκριτὰς καὶ ὀκρίβαντας, τὰ δὲ πλείω τούτων Σοφοκλέους ἀπελαύσαμεν καὶ Εὐριπίδου. cf. Diogen. Laert. III 56. excerptum incerti grammatici Cramer An. Par. I 19, Philostrat. vit. Soph. I θ', vit. Apoll. VI 11, Horat. art. 278. Sophocli tertium histrionem tribuunt vita, Suid. al.

38. Epit. Athen. I 21[d] Α. οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς στολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δαιδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικὰ αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλέων οὖν πρῶτον αὐτόν φησι σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλοις οὐ χρησάμενον ἀλλὰ καὶ

αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγωιδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιιστᾶν. ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος (?) τὰ δράματα· Ἀριστοφάνης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις) ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα „τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν“ (II 1177 Mein.) καὶ πάλιν

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν
ὅτε τῶι Πριάμωι συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

καὶ Τέλεσις [ἢ Τελέστης add. scriba e proximis] ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ ἐξεύρηκε σχήματα, ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δεικνύς (Meineke δεικνυούσας codd.) post pauca Ἀριστοκλῆς οὖν φησιν ὅτι Τελέστης ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστὴς οὕτως ἦν τεχνίτης ὥστε ἐν τῶι ὀρχεῖσθαι τοὺς ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὀρχήσεως. cf. Athen. XIV 630 (idem Hesych.) καὶ Τελεσιὰς δ' ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη. στρατιωτικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ἀπό τινος ἀνδρὸς Τελεσίου λαβοῦσα τοὔνομα, μεθ' ὅπλων τὸ πρῶτον αὐτὴν ὀρχησαμένου ἐκείνου, ὥς φησιν Ἱππαγόρας ἐν τῶι πρώτωι περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας. Pollux IV 99 ἐνόπλιοι ὀρχήσεις πυρρίχη τε καὶ τελεσιάς, ἐπώνυμοι δύο Κρητῶν ὀρχηστῶν Πυρρίχου τε καὶ Τελεσίου. Ergo τελεσιάς species saltationis armatae, denominata ab inventore Τέλεσις, quem Aeschyli coryphaeum fuisse Chamaeleo tradidit, addito opinor fabulae nomine. ex eo pendet Aristocles, sed nomen legit corruptum; τελεσιάδα ignorabat. ignorabant Chamaeleontem ceteri qui de hac agebant.

39. Quintilian. X I, 66 *tragoedias primus in lucem A. protulit, sublimis et gravis et grandilocus saepe ad vitium, sed rudis in plerisque et incompositus. propter quod correctas eius fabulas in certamen deferri posterioribus poetis Athenienses permiserunt, suntque eo modo multi coronati.*

Dionys. Halic. de imitat. epit. 2 A. ὑψηλός τε καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ἐχόμενος καὶ ἠθῶν καὶ παθῶν τὸ πρέπον εἰδὼς καὶ τῆι τροπικῆι καὶ τῆι κυρίαι λέξει διαφερόντως κεκοσμημένος. πολλαχοῦ δὲ καὶ αὐτὸς δημιουργὸς καὶ ποιητὴς ἰδίων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων, Εὐριπίδου δὲ καὶ Σοφοκλέους καὶ ποικιλώτερος ταῖς τῶν προσώπων ἐπεισαγωγαῖς. cf. Dionys. de comp. verb. 22 A. αὐστηρᾶς ἁρμονίας ζηλωτής de Demosth. 39.

40. Dioscurides A. P. VII 410 et 411. utrumque epigramma picturam spectat, nempe supra versus additam, qua antiqua Icariensium comissatio exhibebatur.

410.

Θέσπις ὅδε, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδήν
κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
Βάκχος ὅτε τριέτη κατάγοι χορόν, ὧι τράγος ἆθλον
χὠττικὸς ἦν σύκων ἄρσιχος ἆθλον ἔτι.
οἳ δὲ μεταπλάσσουσι νέοι τόδε· μυρίος αἰών
πολλὰ προσευρήσει χἄτερα· τἀμὰ δ᾽ ἐμά.

411.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο· τὰ δ᾽ ἀγροιῶτιν ἀν᾽ ὕλαν
παίγνια καὶ κώμους τούσδε τελειοτέρους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γράμματα, χειμάρρωι δ᾽ οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν· ὦ στόμα πάντη
δεξιόν, ἀρχαίων ἦσθά τις ἡμιθέων·

---

410 1 ἀνέπλασε corr. Salmas. 3 τριέτη scripsi, τριθύν superaddito τ ἄθλων corr. apogr. 4 ἆθλος corr. Heinsius 411 1 τόδ᾽ corr. apogr. 3 ομησ μια ευ τα recte legit Salmas. 5 πάντων correxi.

MANTISSA TESTIMONIORUM DE VITA ET ARTE AESCHYLI.

41. Suidas ex Hesychii epitoma Αἰσχύλος Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος ἀδελφὸς δὲ Ἀμεινίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυνεγείρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῶι, ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικοὺς δύο Εὐφορίωνα καὶ Εὐαίωνα (Εὐβίωνα, Βίωνα vv. ll.). ἠγωνίζετο δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῆι ο′ (sic s. v. Πρατίνας, θ′ hoc loco codd.) ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὢν κε′. οὗτος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινά, [καὶ add. dett.] χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι (κεχρ. codd. corr. Bernhardy). ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεῖα καὶ τραγωιδίας ἐνενήκοντα, νίκας δὲ εἷλεν κη′. φυγὼν δὲ εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῶι ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη′ (ξη′ Hermann) γενόμενος.

42. Pausan. I 21, 2 (e vita sumptum) ἔφη δὲ Α. μειράκιον ὢν καθεύδειν ἐν ἀγρῶι φυλάσσων σταφυλάς, καί οἱ Διόνυσον ἐπιστάντα κελεῦσαι τραγωιδίαν ποιεῖν· ὡς δὲ ἦν ἡμέρα (πείθεσθαι γὰρ ἐθέλειν) ῥᾶιστα ἤδη πειρώμενος ποιεῖν.

43. Athen. X 428[f] disputationi qua docetur Aeschylum in Cabiris ebrios induxisse ante Epicharmum et Cratetem inserta haec ἃ δ᾽ αὐτὸς ὁ τραγωιδιοποιὸς ἐποίει ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν

ἔγραφε τὰς τραγωιδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῶι μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ᾽ οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς, ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῶι περὶ Αἰσχύλου. posuerat eadem Athenaeus I 22ª.

[Lucian.] Demosthen. encom. 15 τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που τὰς τραγωιδίας ἐν οἴνωι γράφειν ἐξορμῶντα καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχήν.

eadem fere Plutarchus Moral. 6272ᵉ. 715ᵉ (cf. ad Septem argum.) et apud Stobaeum flor. 18, 32.

44. Aristoteles Eth. Nic. Γ 2 p. 1111ª ὃ πράττει ἀγνοήσειεν ἄν τις, οἷον .. φασίν .. ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά.

Clemens Strom. II 60, 3 ἠγνόησεν ..... τὸ πρᾶγμα ὃ πράσσει, ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξειπὼν ἐν Ἀρείωι πάγωι κριθείς οὕτως (i. e. ὡς ἀγνοῶν) ἀφείθη, ἐπιδείξας αὑτὸν μὴ μεμυημένον.

Anonymus in Ethic. Arist. p. 145 Heylbut δοκεῖ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξοτίσι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφωι πετροκυλιστῆι καὶ Ἰφιγενείαι καὶ Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δήμητρος λέγων τῶν μυστικωτέρων περιεργότερον ἅπτεσθαι· λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῶι πρώτωι περὶ Ὁμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῶι τῶν μυστικῶν περιφέρειν τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν, καὶ Ἀρειοπαγιτῶν αὐτὸν παραιτησαμένων ὡς ὀφείλοντα κριθῆναι πρῶτον, ἐδόκει ὑπαχθῆναι εἰς δικαστήριον, καὶ ἀποφυγεῖν αὐτὸν τῶν δικαστῶν ἀφέντων μάλιστα διὰ τὰ πραχθέντα αὐτῶι ἐν ⟨τῆι ἐπὶ (l. ἐν) suppl. Ald.⟩ Μαραθῶνι μάχηι· ὁ μὲν γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κυνέγειρος ἀπεκόπη τὰς χεῖρας. αὐτὸς δὲ πολλὰ τρωθεὶς φοράδην ἀνηνέχθη, subiungitur epigramma.

eadem corruptius Aelian V. H. V 19. Αἰσχύλος ἐπὶ ταῖς Εὐμενίσι κρινόμενος inter lemmata declamationum Apsines IX 478 W.

fama igitur erat Aristotelis aetate, Aeschylum cum in tragoedia quadam, cuius nomen non ferebatur, mysteria evolgasse visus esset, in contione post Liberalia ἐν Διονύσου haberi solita a populo irato detrusum esse ad aram dei; intercedentibus autem Areopagitis causa, sicut erat legitimum, ad iudices delata absolutum eum esse, cum probasset, se omnino non esse initiatum, inscium igitur exhibuisse quae similia viderentur mysteriis. rem novit Heraclides, sed causam absolutionis aliam prodidit. tragoediam frustra quaerebant grammatici.

45. Plutarch. de prof. in virt. 79ᵈ Αἰσχύλος Ἰσθμοῖ θεώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπεὶ πληγέντος θατέρου τὸ θέατρον ἐξέκραγεν νύξας

Ἴωνα τὸν Χῖον ὁρᾶις, ἔφη, οἷόν ἐστιν ἡ ἄσκησις· ὁ πεπληγὼς σιωπᾶι, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσιν. eadem de audiend. poet. 29f., ubi cum πληγείς sit, πεπληγώς passive accipiendum esse intellegimus.

46. Porphyrius de abstin. 2, 18 e Theophrasto, ut videtur. τὸν γοῦν Αἰσχύλον φασὶ τῶν Δελφῶν (ἀδελφῶν corr. Faber) ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γράψαι παιᾶνα εἰπεῖν ὅτι βέλτιστα Τυννίχωι πεποίηται· παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὑτοῦ πρὸς τὸν ἐκείνου ταὐτὸν πείσεσθαι τοῖς ἀγάλμασι τοῖς καινοῖς πρὸς τὰ ἀρχαῖα· ταῦτα γὰρ καίπερ ἁπλῶς πεποιημένα θεῖα νομίζεσθαι, τὰ δὲ καινὰ περιέργως εἰργασμένα θαυμάζεσθαι μέν, θείου (θεοῦ codd. correxi) δὲ δόξαν ἧττον ἔχειν· καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν „ὥς κε πόλις ῥέζηισι, νόμος δ᾽ ἀρχαῖος ἄριστος“ ultima Porphyrius ad Aeschylum transtulisse videtur, cum Theophrastus huic sententiae simile dixisset Aeschyli iudicium.

47. Athen. VIII 347[e] τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς αὑτοῦ τραγωιδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγε τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων ἐν τῶι περὶ ἡδονῆς εἴρηκεν, ἔφη χρόνωι τὰς τραγωιδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμήν. ipse inseruit Athenaeus, puta, e vita.

48. Pausan. I 21, 2 τὴν δὲ εἰκόνα τὴν Αἰσχύλου (in theatro Atheniensi) πολλῶι τε ὕστερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιηθῆναι καὶ τῆς γραφῆς ἣ τὸ ἔργον ἔχει τὸ Μαραθῶνι. unde colligunt ibi pictum fuisse Aeschylum, quod ut Pausanias voluerit, inanis est ariolatio, neque enim nomina adscripserant pictores.

[Plutarch.] vita Lycurgi 841[e] *legem ab eo latam esse* χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου Σοφοκλέους Εὐριπίδου. contra dixit de minoribus natu Philinus Harpocrat. θεωρικά. Φιλῖνος ἐν τῆι πρὸς Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου εἰκόνας. horum statuas ante Aeschylum commemorat Pausanias, sed fortasse tantum quia de hac habebat quae narraret.

Diogen. Laert. II 43 ex Heraclida Pontico Ἀστυδάμαντα πρῶτον τῶν (vulgo, τὸν codd.) περὶ Αἰσχύλου ἐτίμησαν εἰκόνι χρυσῆι; primum e familia Aeschyli. statua posita post victoriam ab Astydamante anno 340 relatam aequalium cum Atheniensium tum Pontici Heraclidae invidiam lacessivit, cf. Wilhelm Urk. dram. Auff. 28. Aeschyli statuae cuidam nomen subscriptum erat aetate Romana, *Athen. Mitt.* XXVII 294, fortasse in theatro, unde ne id quidem colligitur, statuam ea aetate factam esse.

49. Chronographorum notae.

Marmor Parium IG XII 5, 444 ep. 43 ἀφ' οὗ Θέσπις ὁ ποιητής .... το πρῶτος, ὃς ἐδίδαξεν - - - ἐτέθη ὁ [τ]ράγος [ἆθλον] ἔτη ΗΗ𐅄[ΔΔ.] ἄρχοντος Ἀθ[ήνησι...]ναίου τοῦ προτέρου. supplementa incertissima (ὑπεκρίνατο in priore lacuna Br. Keil, quod spatio confutatur, in altera Boeckh probabiliter δρᾶμα ἐν ἄστει καί). Sed plura etiam incertae fidei sunt.

Hieronymus ad ol. 60 aut 61 (dissident codd.), Armenius ad 60, 1 (540 a. Chr.) *Simonides lyricus et Phocylides clari habentur et Xenophanes physicus ⟨et Thespis⟩ tragoediarum scriptor.* supplevi quod conspirantibus testibus Eusebii librarius omisisse putandus est.

Suidas Θέσπις. ἐδίδαξε ἐπὶ τῆς α' καὶ ξ' ὀλυμπιάδος. hinc probabiliter efficitur Thespin docuisse olymp. 61, 1 vel 2 vel 3, nam 4 a Theride archonte occupatus est (536—34). cf. Jacoby Marm. Par. p. 172.

Marmor Par. ep. 48 ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη ἐγένετο ...... ἄρχ. Φαινιππίδου - - ἧι ἐν μάχηι συνηγωνίσατο Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ἐτῶν ὢν 35 (490/89).

Marmor Par. ep. 50 Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς τραγωιδίαι πρῶτον ἐνίκησε καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο - - ἀρχ. Φιλοκράτους (485/4).

ep. 56 ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνῶν ἐνίκησε τραγωιδίαι ἐτῶν ὢν 28. ἀρχ. Ἀψηφίωνος (469/68).

ep. 59 Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη 69 ἐτελεύτησεν ἐγ [Γέλ]αι τῆς Σικελίας. ἀρχ. Καλλέου (456/5).

Schol. Arist. Ach. 10 ἐτελεύτησαν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον.

Eusebii canon. Hieronymum pono, ubi Syncellus Graeca non suppeditat.

Olymp. 71, 1 (496) Αἰσχύλος τραγωιδιοποιὸς ἐγνωρίζετο (Armen. 70, 4).
74, 2 (483) Χοιρίλος καὶ Φρύνιχος ἐγνωρίζοντο (Armen. idem).
75, 4 (477) Αἰσχύλος τραγωιδιοποιὸς ἐγνωρίζετο (Armen. 76, 2).
77, 2 (471) Σοφοκλῆς τραγωιδιοποιὸς πρῶτον ἐπεδείξατο (Armen. idem).
5 77, 4 (469) *Sophocles et Euripides clari habentur* (Armen. 78, 1).
84, 2 (443) Εὐριπίδης τραγωιδιοποιὸς ἐγνωρίζετο (Armen. idem).

85, 4 (438) *Aristophanes clarus habetur et Sophocles poeta tragicus.* (*Armen idem*).
93, 1 (408) *Euripides apud Archelaum et Sophocles Athenis moritur.* (*Armen. 93, 3*).

ex his notis prima ad primam Aeschyli victoriam (70, 1), tertia ad Persica (75, 1) quinta et sexta ad Apsephionis annum (469/68 ol. 77. 4), sexta ad primam Euripidis victoriam (sub Diphilo 442/1), septima ad Sophoclis praeturam (440/39), ultima ad Calliae annum (406/5) spectat.

50. Tragicorum antiquissimorum vitae e Suida.

Suid. Θέσπις Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς τραγικός· ἑκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωιδιοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τιθέμενος, ὡς δέ τινες, δεύτερος (δεύτερον codd. corr. Kuster.) μετὰ Ἐπιγένην· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίωι ἐτραγώιδησεν, εἶτα ἀνδράχνηι ἐσκέπασεν ἐν τῶι ἐπιδείκνυσθαι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν, ἐν μόνηι ὀθόνηι κατασκευάσας. ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ τῆς α′ καὶ ξ′ ὀλυμπιάδος· μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἆθλα Πελίου ἢ Φόρβας, Ἱερεῖς, Ἠίθεοι, Πενθεύς.

Paroemiographus Coislinianus (in Zenobio Gotting. ad 5, 40) οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον ... τῆς ποιήσεως τὸ πρῶτον ἐκ διθυράμβων τὴν καταρχὴν εἰληφυίας καὶ τὰ πρὸς τὸν Διόνυσον ἀνήκοντα πραγματευομένης Ἐπιγένης ὁ Σικυώνιος οὐχ οὕτω ποιήσας ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον. eadem deterius Phot. Suid. s. v. qui pergunt βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τούτοις ἠγωνίζοντο ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγωιδίας γράφειν κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες. ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῶι περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Zenob. s. v. eadem deterius prodit, sed addit διὰ γοῦν τοῦτο τοὺς Σατύρους ὕστερον ἔδοξεν αὐτοῖς προεισάγειν (usu saec. IV), ἵνα μὴ δοκῶσιν ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. Plutarch. Symp. qu. I 1, 5 de eodem proverbio Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγωιδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων ἐλέχθη.

Herma acephalus inventus ad Aquas Albulas *Notiz. degli scavi* 1902, 111 Θέσπις Θέμωνος Ἀθηναῖος.

Suid. Πρατίνας Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου Φλιάσιος ποιητὴς τραγωιδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλωι τε καὶ Χοιρίλωι ἐπὶ τῆς

ἑβδομηκοστῆς ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἰκρία ἐφ᾽ ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταὶ πεσεῖν καὶ ἐκ τούτου θέατρον οἰκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατυρικά λβ' (λ Voss.), ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

Suid. Χοιρίλος Ἀθηναῖος τραγικός. ξδ' ὀλυμπίαδι καθεὶς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα ἑξήκοντα καὶ ρ' (?), ἐνίκησε δὲ ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ τῆι σκηνῆι τῶν στολῶν ἐπεχείρησεν. (non intellegitur; σκευῆι Küster).

Suid. Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου, οἱ δὲ Χοροκλέους, Ἀθηναῖος τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος· ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῆι σκηνῆι καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο· καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράσμονα (sic V -φραδμ. cett.). τραγωιδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα (?) αὗται Πλευρώνιαι (sic Pausan. X 31, 4, Tzetzes ad Lyc. 433 Πλευρωνία codd.) Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Δαναΐδες. (desunt reliqua). Anonym. π. κωμωιδίας II 9 Φρύνιχος ⟨Πολυ⟩φράσμονος ..... ἔθανεν ἐν Σικελίαι.

Suid. Εὐριπίδης Ἀθηναῖος τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου, ἐδίδαξε δράματα ιβ', εἷλε δὲ νίκας β'.

Schol. in Hermogenem ed. Rabe Rh. M. 63, 150 τῆς τραγωιδίας πρῶτον δρᾶμα Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος εἰσήγαγεν, ὥσπερ Σόλων ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις ἐλιγείαις ἐδίδαξε, Χάρων (Δράκων cod.) δὲ ὁ Λαμψακηνὸς δρᾶμά φησι πρῶτον Ἀθήνησι διδαχθῆναι ποιήσαντος Θέσπιδος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Ὑπόθεσις.

Προμηθέως ἐν Σκυθίαι δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι κατ᾽ Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς τε παράγεται ἀπειλῶν αὐτῶι κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπηι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῶι Διί, καὶ τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανὴς γίνεται ὁ Προμηθεύς.

κεῖται ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδηι ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίαι [ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος]· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

ἰστέον ὡς οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσωι φησὶ δεδέσθαι Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας· ταύτηι καὶ ἄριστος εἰς τραγωιδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καί τινες ἤδη τῶν τραγωιδιῶν αὐτῶι διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα· Κράτος καὶ Βία, Ἥφαιστος, Προμηθεύς, χορὸς Ὠκεανίδων, Ὠκεανός, Ἰὼ Ἰνάχου, Ἑρμῆς, Γῆ, Ἡρακλῆς.

Argumentum novi e MVBKGR; Q legi nequit; Tr alia recentia habet. omitto quisquilias.

2 ὅτι κατ᾽ Αἰγ. K καὶ κατ᾽ Αἰγ. VB κατ᾽ Αἰγ. MR, post γενομένη habent ὅτι MVBR, post 5 add K προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεύς, ὅτι ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. qui hoc addidit concisum esse argumentum perspexit 6 κεῖται δέ VK ἐν Κόλχοις codd [om R] corr. Brunck 8 ἐπὶ--ὄρος om R; antiquam interpolationem arguit male Graecus praepositionis usus; extabat vero, cum corrigebatur nota infra scripta, quam M cum vita, cui etiam in V adhaeret, in calce codicis habet, repetivit autem M^2 in prima tragoediae pagina, KG habent post argumentum 11 ὡς M ὅτι VKG οὐ om K φασί VKG 12 μέρεσι KG 13 ἔξεστι K 14—19 habet M post alia in calce vitae, V post Promethei argumentum e parte laesa aut evanida, fuerunt autem omnia eadem quae in M 16 διὰ μόνων Robort. δαιμόνων MV 21 ὠκεαν. γυναικῶν νυμφῶν VB. Γῆ Ἡρακλῆς ante Ἰώ VB, om KR Ἰνάχου om V.

ΚΡΑΤΟΣ

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῆι τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶιν μὲν ἐντολὴ Διός
ἔχει τέλος δή, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·

Actio: scaena exibet montium praerupta; in media convalle quadam rupes eminet cuius cacumen ex area surgit iam longe supra orchestram elata. quam in aream e montium recessu procedunt Vis et Robur ingens Promethei corpus ferentes, quod deinde ad rupem ita erigunt, ut catenis a Vulcano alligari possit. qui instrumentis suis instructus daemones illos secutus progreditur.

Testim.: 1 Schol. Aristoph. Ran. 814: Αἰσχύλος πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες, οἷά ἐστι κἀκεῖνα ἐν ἀρχῆι τοῦ Προμηθέως, χθονός — πέδαις 1—6 καὶ πάλιν, ἀδαμαντ. — ἐρρωμένως 64. 65 (R desinit in ἄβατον v. 2). Schol. BV Hom. Ξ 78 καὶ Αἰσ. ἄβροτον εἰς ἐρημίαν, ἐν ἧι φῶς οὐ γίνεται.

2 Steph. Byz. Σκύθαι . . . καὶ Σκύθης ὅμιλος (Pr. 417) καὶ Σκύθην ἐς οἶμον 2) καὶ Σκύθης [ὁ] σίδηρος (Sept. 817). Hesych. ἄβροτον ἀπάνθρωπον (cf. 20). 3 Hesych. ἐπιστολαί, ἐντολαὶ ἐπιταγαί, Αἰσ. Προμ. 5 Suid. λεωργός Αἰσ. πέτραις — ὀχμάσαι, περὶ Προμηθέως etc. cf. Schol. Φ in M truncata, Hesych. Et. M. s. v.

2 οἶμον MPTr ex usu antiquo οἶμον cett. cf. 394 ἄβροτον Schol. Hom., Schol. Arist. Ven. (ἄδροπον), ἄβατον codd. schol. Arist. Rav., ἄβατόν τ' M 3 ἐπιτολὰς BKTr 6 sic schol. Arist. ἀδαμαντίναις (-νοις, -νης) πέδησιν (-αισιν) ἐν (om. P^1V^1FKTr) ἀρρήκτοις πέδαις codd. ἀρρ. λέγω Tr 12 σφῶι BR 13 ἐμποδών ἐστι Ργρ ἐμπ. μάτην K.

ἐγὼ δ᾽ ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεόν
δῆσαι βίαι φάραγγι πρὸς δυσχειμέρωι·
πάντως δ᾽ ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ᾽ ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν
προσπασσαλεύσω τῶιδ᾽ ἀπανθρώπωι πάγωι,
ἵν᾽ οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψηι, σταθευτὸς δ᾽ ἡλίου φοίβηι φλογί
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένωι δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ᾽ ἑώιαν ἥλιος σκεδᾶι πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ᾽· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ᾽ ἐπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ᾽ ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
ὀρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ᾽ ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξηι· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῆι.
ΚΡ. εἶέν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζηι μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
ΗΦ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ᾽ ὁμιλία.
ΚΡ. σύμφημ᾽· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
ΗΦ. αἰεί τι δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.
ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δέ

Testim.: 22 Hesych. σταθευτός· πεφλογισμένος ἠρέμα. 32 Et. Paris. Cram. An. Par. IV 14 ὀρθοστάδην παρ᾽ Αἰσ. ἐν Πρ.

15 πρὸς supra τῆι M, τῆι supra πρός B 17 ἐξωριάζειν: corr. Porson ex Hesych. et Phot. εὐωριάζειν (ὀλιγωρεῖν) 19 ἄκοντ᾽ ἄκων σε PB 20 προσπατταλ. P (corr. Pγρ) VBLFQ (-παταλ.) τόπωι M 21 βροτῶν MPγρKRFγρTr θεῶν PVBFL utrumque Q 22 ὄψει 26 αἰεί PV 27 που PγρB
28 ἐπηύρω M ἀπηύρω cett. corr. Elmsley 30 δίκης πέρα Tr 33 δ᾽ om. V 39 συγγ. τε Pγρ τι Tr^1 41 post πῶς interpungunt codd., ante πῶς K, utrobique P 42 τι (vel τοι) PV (hi et in schol.) B (i. e. Φ) RFL, τε M γε QKTr contra Aeschyli usum.

τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἁπλῶι λόγωι
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
ΚΡ. ἅπαντ᾽ ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν·
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.
ΗΦ. ἔγνωκα τοῖσδε, κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
ΚΡ. οὔκουν ἐπείξηι δεσμὰ τῶιδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ᾽ ἐλινύοντα προσδερχθῆι πατήρ;
ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
ΚΡ. βαλών νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ΗΦ. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾶι τοὔργον τόδε.
ΚΡ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆι χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
ΗΦ. ἄραρεν ἥδε γ᾽ ὠλένη δυσεκλύτως.
ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθηι σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
ΗΦ. ἥν· τοῦδ᾽ ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ᾽ ἐρρωμένως.
ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ σῶν ὑπερστένω πόνων.
ΚΡ. σὺ δ᾽ αὖ κατοκνεῖς τῶν Διός τ᾽ ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτε.

Testim.: 44 Stob. Fl. IV 16, 1 (58, 6) Αἰσ. Πρ. δεσμ. Clemens Str. V 5, 1 Αἰσ. 45 Phrynichus Bekk. An. 72 χειρωναξία· πολὺ μὲν τὸ χειρῶναξ, τὸ δ᾽ ἔργον οὐχ οὕτως, κἂν Αἰσχύλος δόκιμον ποιῆι τὴν φωνήν. 59 schol. deter. Aristoph. Equ. 759 ταῦτα παρὰ τὰ ἐν Πρ. Αἰσ., δεινός — πόρους 60 adfert Orus, Cramer An. Par. IV 262 (cf. Reitzenstein Gesch. der gr. Etym. 340) Αἰσ. ἄραρεν — δυσεκχύτως 64 65 cf. ad 1.

Actio: 53 Daemones Prometheum manibus passis tenent saxo admotum; Vulcanus brachia trabalibus clavis et catenis saxo adfigit. 64 Vulcanus ingenti clavo pectus Promethei transfigit.

49 ἐπράχθη: corr. Stanley 51 codd. alii ante (Tr) alii post τοῖσδε interpungunt, M neutro loco 53 ἐλινύοντα MR, ἐλινν. cett. cf. 528 54 ψάλια MBLFP corr. et in lemmate scholii, ψάλλια cett. non debebat e pessimo cod. Guelferbytano ψέλια scribi, praesertim cum Σ κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἵππων formam traditam testaretur 55 λαβών: corr. Stanley. 58 μᾶλλα Q μάλα KR 59 πόρους schol. Ar. ex Aristophane, qui ab Aeschylo non pendet. inutilia etiam quae praeterea huc referebantur, cf. Hermann 63 ἥν scripsi, πλήν codd. 66 ὑποστένω M[1] 67 δ᾽ οὖν F[2]Q[2]R τ᾽ om F.

ΗΦ. ὁρᾶις θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
ΚΡ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
ΚΡ. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίαι.
ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῶι πόνωι.
ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας·
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. ὅμοια μορφῆι γλῶσσά σου γηρύεται.
ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
ΗΦ. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτωι τρόπωι τῆσδ' ἐκκυλισθήσηι τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις αἰκείαισιν

Actio: 76 crura compedibus vincit. 81 Vulcanus exit 87 Daemones exeunt; diu silet Prometheus.

Testim.: 86 perperam huc refertur Schol. Pind. Pyth. 5, 36[d], ubi nomen fabulae Sophocleae corruptum est nec agitur omnino de Promethei rebus (καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν τῶι Προμηθεῖ „τοῦ προμηθέως" θέλων λέγειν τῆς φρονήσεως „ἀντέχεσθαι καὶ μὴ τῆς μεταμελείας (filiae scil. Epimethei)" 90 Phot. Berol. ἀνήριθμον· ἀναρίθμητον Αἰσ. Πρ.

70 τῶνδε M¹ 71 πλευράς Tr 72 δρᾶν τάδ' F 73 δέ P¹B σε K 74 κρίκωσον LF¹QR 75 ἐν μ. LQγρ χρόνωι L 77 σε M γε σε B γε m cett. ἐπιτιμητής, δοκιμαστής, ex usu publico Atheniensium IG II 573 et Deliorum, quo solus habet Antipho 5, 32, nam apud Soph. et Eur. iam deflexum est ad verbi ἐπιτιμᾶν vulgarem vituperandi notionem 78 γαρύεται KFQ² 80 θρασύτητα PγρKR 87 τύχης LF (verum Fγρ) QγρR 88 δῖος PγρQKTr διός cett. (LF e sil.) ῥευμάτων Pγρ 90 παμμήτωρ M 93 ἀνίαισι PγρVFγρ αἰκίαισι cett. (Tr periit).

  διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
  χρόνον ἀθλεύσω.
  τοιόνδ᾽ ὁ νέος ταγὸς μακάρων
  ἐξηῦρ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
  φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ᾽ ἐπερχόμενον
  πῆμα στενάχω· πῆι ποτε μόχθων
  χρὴ τέρματα τῶνδ᾽ ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημί; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ᾽, οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ᾽ οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρή
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾶιστα, γιγνώσκονθ᾽ ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ᾽ ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ᾽ οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ᾽ ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ᾽ ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρός
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλεύομαι.

ἆ ἆ ἔα ἔα.
τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ᾽ ἀφεγγής;
θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη;
τερμόνιον ἵκετ᾽ ἐπὶ πάγον πόνων ἐμῶν

Testim.: 109 Hesych. ναρθηκοπλ.—πηγήν cum longo scholio. Schol. Hom. ε 490 ad σπέρμα πυρός, Αἰσχ. ἐν Προμ. δεσμ. ναρθηκ.—κλοπαίαν.

95 ἀθλεύσω MVTr ἀεθλεύσω cett. 97 ἐξεῦρ᾽ codd. talia non amplius notantur 98 φεῦ φεῦ MPγρF²QγρLTr αἲ αἴ PV(i. e. Φ)KQFR, utrumque B 99 πῆ Tr, ποῖ Tr² codd. (ποῖ et ποί M) 100 τέρμα PγρKQR τέρμα χρὴ Tr 102 τορῶς L 107 θνητοῖσι F 108 ἐνέζευγμαι MB, ἐπέζ. PVQ, Tr praeter spiritum lenem periit, ὑπέζ. FLKR 110 παγήν Pγρ κλοπήας Qγρ (Schol. K δέον εἰπεῖν κλοπαίας κλοπαίαν εἶπε πρὸς τὸ πηγήν) 111 πέφυκεν γρ πέφηνε Q 112 τοιάσδε codd. Schol. K τοιῶνδε ἁμαρτημάτων ποινὰς ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς τὸ ποινὰς τὴν σύνταξιν ἀπέδωκε. quibus Herm. non debebat adstipulare, cf. 8. 620. hinc τοιῶνδε coni. Stanley, et in libros proletarios fortasse receptum τίνω correxi. 113 πασσαλεύμένος (deleto priore accentu) M, -εύμενος Qγρ, -ευμένος KTr, -ευόμενος Fγρ, πασσαλευτός cett., πεπασσαλευμένος Robort., πασσαλευτὸς ὤν Turn., correxi; praesens tempus post θηρῶμαι unice convenit 114 paragraphus praefixa M 115 προσέπτατο PγρF 116 θεόσσυτος codd. 117 ἵκετο (ἵκε τὸν R²) τερμόνιον codd. traieci ἡμῶν M.

θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι᾿ ἀπεχθείας ἐλθόνθ᾿ ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ᾿ αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν, αἰθὴρ δ᾿ ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει;
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῇς· φιλία
γὰρ ἥδε τάξις πτερύγων
θοαῖς ἁμίλλαις προσέβα
τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας·
κραιπνοφόροι δέ μ᾿ ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ Χάλυβος
διῇξεν ἄντρων μυχόν, ἐκ
δ᾿ ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ᾿ ἀπέδιλος ὄχωι πτερωτῶι. —
ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα
τοῦ περὶ πᾶσάν θ᾿ εἱλισσομένου
χθόν᾿ ἀκοιμήτωι ῥεύματι παῖδες

Testim.: 124 Hesych. κινάθισμα· κίνημα πλήθους, παραγώγως· ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεται (l. παραγινόμενον) ὑπακούεται.

Actio: 127 Per machinas protruditur in scaenam currus alatus, cui Oceanidum chorus insidet.

Numeri: 128—36 = 144—152 periodus choriambica (8. 2.) decasyllabus Alcaicus. periodus choriambica (7.). decasyllabus Alcaicus ab initio syllaba auctus.

119 θεῶν K sed θεόν in scholio utrumque PBF 122 εἰσιχνεῦσι F, εἰσιχν ceteris absumptis Tr 123 διὰ τιμίαν. γρ διὰ τὴν μίαν B τῶν βροτῶν PVQ τῶν supra βρ. explicandi gratia ut solent hi codd. B 124 αἲ αἴ Pγρ. κινώθισμα P[1] 128 φοβηθείς Tr 130 προσέβη et -βαν F -βη K 134 μυχῶν F ἐν δ᾿ ἐπέληξε Pγρ. θεμερῶπιν M θερμερ. m cett. eoque spectat in Schol. M θερμήν. Hesych. θεμέρωπις ἐρασμία ἀγχόνη non huc spectat, sed ad Empedoclem 122, 2 136 αἴ quater PTr, ter MPγρ, bis Pγρ cett. 137 θ᾿ εἰλισσ. PLFTr τ᾿ εἰλ. cett.

πατρὸς Ὠκεανοῦ δέρχθητ' ἐσίδεσθ'
οἵωι δεσμῶι προσπορπατὸς
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟ. λεύσσω Προμηθεῦ· φοβερὰ
δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὀμίχλη
προσῇξε πλήρης δακρύων
σὸν δέμας εἰσιδούσηι
πέτραι προσαυαινόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦσ' Ὀλύμπου νεοχμοῖς
δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει.
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀιστοῖ. =

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἅιδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέρατον
Τάρταρον ἧκεν δεσμοῖς ἀλύτοις
ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς
μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Testim.: 151 Hesych. ἀθέτως· ἀθέσμως, οὐ συγκατατεθειμένως Αἰσχ. Πρ. δεσμ. 157 Hesych. (Phot.) κήνυγμα· τὸ κενὸν τοῦ σώματος οἷον σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα ἀσθενὲς καὶ ἀχρεῖον.

140 ἐσίδεσθ' M, ἐσίδεσθέ μ(ε) cett. 141 προσπαρτός VL πρὸς πατρός M corr. m 142 σκοπέλοισιν R ἄκροισι F ἄκραις P^1B^1 145 ἐμοῖς K ὀμίχλα Tr. ὀμίχλη perversa adspiratione codices non instruunt 146 εἰσίδουσ. (fuerit σα, sed in imagine non dispicitur) M -σᾶι (non σαν) m, -ιδοῦσα B, -ιδούσηι B^2VLRTr, -σηι et σι PQFK 147 πέτραι schol. Φ, PγρVQKR, πέτραις M (in quo σ videri potest postea insertum) PBLTr utrumque F 148 ταῖσδ' Victorius (fortasse sicut Duebnerus id in M legi ratus, in quo tamen hoc nec primitus fuit nec nunc est reficto versu ab m) ταῖς codd. ἀκαμαντοδέτοις: corr. Turn. λύμαισι Tr 151 δή om LK; ἀθέτως Hesych. ἀθέσμως codd. 153 τ' αἴδου: corr. Turn. 154 ἀπέραντον codd. cf. 1078, Suppl. 1049; et rete malorum et Tartarus effugium non praebent; confusa esse ἀπέρατον et ἀπέραντον (fine carens) facile crederemus (Eurip. Med. 212), nisi illud in Aeschylo proba memoria bis teneret. 155 ἀγρίοις MP^2B^1 μήτε Tr μήποτε cett. 156 ἐπιγήθει (vel -η) RL ἐγεγήθει Elmsley, fortasse vere, quod pro verbi raritate decernere non licet 158 ἐπίχαρμα PγρB (sed alterum Bγρ R), ἐπιχάρματα F, in K ad ἐπίχαρτα glossa εὐφροσύνην..

ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος
θεῶν ὅτωι τάδ᾽ ἐπιχαρῆ;
τίς οὐ ξυνασχαλᾶι κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὃ δ᾽ ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον
δάμναται οὐρανίαν
γένναν, οὐδὲ λή-
ξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσηι κέαρ ἢ παλάμαι τινὶ
τὰν δυσάλωτον ἕληι τις ἀρχάν. —
ΗΡ. ἦ μὴν ἔτ᾽ ἐμοῦ καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ᾽ ὑφ᾽ ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ᾽ ἀποσυλᾶται.
καί μ᾽ οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς
τ᾽ οὔποτ᾽ ἀπειλὰς πτήξας τόδ᾽ ἐγὼ
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσηι ποινάς τε τίνειν
τῆσδ᾽ αἰκείας ἐθελήσηι.
ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶις,
ἄγαν δ᾽ ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια δ᾽ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾶι ποτε τῶνδε πόνων
χρή σε τέρμα κέλ-
σαντ᾽ ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ

Numeri: 159—66 = 178—187 periodus iambica, paeneultimo metro in paeonem decurtato, hemiepes, membrum – ◡ – ◡ –, cuius non suppetit explicatio, cf. Sept. 783, dactyli logaoedici in speciem alcaici decasyllabi exeuntes, cf. Ag. 1548.

Testim.: 184 Hesych. ἀκίχητα· ἀκατάληπτα (idem Schol. Φ).

159 λιθοκάρδιος PγρB^2 162 δίχα γ᾽ ἑνός PγρB δίχα δέ Διός K δίχα τοῦ Διός Tr; ἀεί KFTr αἰεί cett. ὁ δ᾽ αἰεὶ ἐπικότως Pγρ 163 ἄγναπτον R^1LTr 164 δάμνεται P^1VQKR 166 τὴν QLK 167 ἔτ᾽ ἀπ᾽ ἐμοῦ M 168 γυοπέδαις MVQ^1 170 ἀφ᾽ ὅ. M corr. m 172 οὔτοι M καίτοι μ᾽ οὐ μ. P (corr. Pγρ) B μελιγλώσσου L -σης P^1 177 τε τίνειν Tr τε μοι τίνειν cett. (τίνοι P^2F^2) 178 τῆς M αἰκίας 181 ἠρέθισε: corr. Turn. 182 δ᾽ Tr γάρ cett. σὰς τύχας Q v. l. 183 πᾶι Tr ὅπαι MP^1B^1L ὅπη P^2VQ^1 ὅποι KF^1R^1 ὅπου $B^2Q^2F^2$.

ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.
ΠΡ. οἶδ᾽ ὅτι τραχὺς καὶ παρ᾽ ἑαυτῶι
τὸ δίκαιον ἔχων [Ζεύς]· ἀλλ᾽ ἔμπας, οἰῶ,
μαλακογνώμων
ἔσται ποθ᾽, ὅταν ταύτηι ῥαισθῆι,
τὴν δ᾽ ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ᾽ ἥξει. ═
ΧΟ. πάντ᾽ ἐκκάλυψον καί γέγων᾽ ἡμῖν λόγον,
ποίωι λαβών σε Ζεὺς ἐπ᾽ αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτηι λόγωι.
ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῆι δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ᾽ ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ᾽ ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ᾽ ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ᾽ ἐγὼ τὰ λῶιστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανάς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤιοντ᾽ ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἧι κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ᾽ ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν

Testim.: 194 Antiatticista Bekk. An. 72 αἰτίαμα Αἰσ. Πρ. δεσμ. 208 Phot. Berol. e Phrynicho ἀμοχθί· ἄνευ πόνου Αἰσ. Πρ.

185 οὐ παραμ. MP²VTr, etiam Q videtur α in ου mutasse 186 οἶδ᾽ ὡς Q θρασύς PγρVKLF¹R; καὶ Tr τε καί cett. 187 Ζεύς del. CGSchneider, denuo ego in ed. 1. Choeph. ad v. 691 ὀΐω (sic codd.), se delevisse fatetur Tr 189 ῥωσθῆι M (ω in litura) ῥεχθῆι Pγρ(et v. l. et in Schol.)B²LF² ῥαυχθῆ B¹(verum B schol.) 191 ἀρθμόν MPγρVR ἀριθμόν cett. ἐς Tr. 198 π. τὰ δύσπ. Pγρ 201 ἕδρης MPVQR, ionismus igitur in archetypo fuit 202 ἀνάσση P²FR. 203—38 evulso folio desunt B 204 ἐντεῦθ᾽ ἐγὼ τἄριστα P corr. Pγρ πείθειν M corr. m 206 αἱμύλους Q² 208 ἀμοχθί MV 209 ἐμή P²Tr ἡμή K, ἐμοί et ἐμή QR.

χρείη, δόλωι δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
τοιαῦτ᾽ ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ᾽ εἶναι προσλαβόντα μητέρα
ἑκόνθ᾽ ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ᾽ ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ᾽ ἐξημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῆι τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ᾽ οὖν ἐρωτᾶτ᾽, αἰτίαν καθ᾽ ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶιον ἐς θρόνον
καθέζετ᾽, εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν᾽, ἀλλ᾽ ἀιστώσας γένος
τὸ πᾶν ἔχρηιζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ᾽ ἐτόλμησ᾽· ἐξελυσάμην βροτούς
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῶι τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ᾽ ἰδεῖν·
θνητοὺς δ᾽ ἐν οἴκτωι προθέμενος, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς

---

213 χρεῖ᾽ ἢ mL δόλωι δὲ Tr, χρῆν ἢ K, χρὴ ἢ cett. corr. Dawes: τε PR, χρὴ δὲ ἢ δόλω τε Pγρ δὲ om MQVF^1K ὑπερέχοντας corr. Porson 216 κράτιστον P^2 δέ P^2VF τόδε Pγρ 217 προσλαβόντα Q^2KTr προσλαβόντι cett. 219 τε P^2VFQ μελαμ- MP^2 μελεμ- cett. -βαθής MVKQRTr -βαθὺς PLK -βαφὴς P^2F 223 πηναῖς Tr τιμαῖς P^2 ἀντημείψατο Tr 226 ἐρωτᾶτε μ᾽ PVFR αιτίην M 229 quid in imperfecto, quid in aoristo cuius vicem praesens gerit senserit Graecus homo, hic luculenter apparet 233 φυτεῦσαι PγρK^1FRQγρ (φυτῆσαι Q ante corr.) 234 post τοῖσιν rasura M (nullius momenti) 235 δετολμης archetypi schol. et codd. legunt vel δ᾽ ἐτόλμησ᾽ (τινές Schol. M) vel δὲ τόλμης (VLTr τόλμας $P^1F^1Q^1$) vel δὲ τολμῆς (τολμήεις; gl. ὁ vel ἦν τολμηρός VQ): eodem spectat ὁ τόλμης P^2KR ἐξελυσάμην MP^2LF^2Tr ἐξερρυσάμην cett. 236 τὸ μὴ ML τοῦ μή cett. 237 τῶι ταῖς τοιαῖσδε M, sed τοι supra τοι-, τοιαῖσδε τῶι τοι QK 240 ἀνηλεῶς codd.

ὧδ᾽ ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
ΧΟ. σιδηρόφρων τοι κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις Προμηθεῦ σοῖσιν οὐ συνασχαλᾶι
μόχθοις· ἐγὼ γάρ οὔτ᾽ ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρηιζον εἰσιδοῦσά τ᾽ ἠλγύνθην κέαρ.
ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ
— — — — — — — — —
ΧΟ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
ΠΡ. θνητούς γ᾽ ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατώικισα.
ΧΟ. μέγ᾽ ὠφέλημα τοῦτ᾽ ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ᾽ ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ᾽ οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ᾽ αἰτιάμασιν
ΠΡ. αἰκίζεταί γε κοὐδαμῆι χαλᾶι κακῶν.
ΧΟ. οὐδ᾽ ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ᾽ οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνωι δοκῆι.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾶις ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ᾽ ἥμαρτες οὔτ᾽ ἐμοὶ λέγειν
καθ᾽ ἡδονὴν σοί τ᾽ ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μέν
μεθῶμεν, ἄθλου δ᾽ ἔκλυσιν ζήτει τινά.
ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς

---

242 τοι scripsi, τε codd. δέ R 243 ξυν. Tr 245 ἀλγύνθην MP(corr. Pγρ)VB(i. e. Φ)R ἠλγήθην Q(corr. Qγρ) 246 ἐλεεινός codd. φίλοισιν B; καὶ μήν cum novi aliquid inducat aut ante dictis graviter obstrepat (Ag. 931) tradita non possunt tolerari. quod cum intellexisset Mistschenko καὶ μή coniecit, commendatum deinde ac receptum a Weilio. sed φίλοις ἐλεινὸς ad chori studium spectat, inimicos autem misericordes, ut sint, ipse nec expertus est nec curat. contra chori responsum quo alio potest referri quam ad novum illud quod per καὶ μήν praenuntiatur? intercidit fere τῶι Ζηνὸς οὐδ᾽ ἀρκοῦντά πω μοχθῶ κότωι. 247 μήποτε M¹ μήπω Q²K 248 γ᾽ P² τ᾽ cett., om. R Aldus, inde vulgata. interrogatur num plura commiserit, hoc acerbe ita confirmat, ut appareat beneficia in mortales collata puniri. προσδέρκεσθαι M¹B 251 τοῦδ᾽ V. 256. 57 paragraphos add. Welcker αἰκ. σε Q, αἰκ. τε cett., corr. O. Ribbeck. ita demum Prom. se chori verbum quod is pronuntiaturus erat praeripere significat κοὐδαμοῦ K 257 κοὐδ᾽ K ἄθλων Tr 258 ἐκείνωι QR¹ 262 ἄλλου Pγρ.

πράσσοντας· εὖ δὲ ταῦτα πάντ᾽ ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ᾽ ᾠιόμην τοίαισί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ᾽ ἐρήμου τοῦδ᾽ ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ᾽ ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ᾽, ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
τῶι νῦν μογοῦντι. πάντα τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας
τοῦτο Προμηθεῦ, καὶ νῦν ἐλαφρῶι
ποδὶ κραιπνόσυτον θᾶκον προλιποῦσ᾽
αἰθέρα θ᾽ ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν
ὀκριοέσσηι χθονὶ τῆιδε πελῶ·
τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρήιζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σὲ Προμηθεῦ
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ᾽ οἰωνὸν
γνώμηι στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.

Testim.: 272 Ioh. Alexandr. (ex Herodiano) p. 36 πέδοι δὲ βᾶσαι Αἰσ. Πρ. δεσμ.

Actio: 287 currus alatus in interiora scaenae vehitur, ubi Oceanides descendere credendae sunt. non intersunt proximae scaenae. Oceanus avi vectus advolat.

265 εὖ Elmsley ἐγώ codd. obtinet fere Stanlei τὸν κακῶς πράσσοντα, sed pluralis sententiae optime conveniens quo errore intrusus esse possit aegre perspicitur, cf. Eum. 313. ταῦτ᾽ ἄπ. M (recte dist. Weil) ταῦθ᾽ ἅπ. cett.

265 ἐπίστ. P 267 θνητοῖς ML θνητοῖς δ᾽ cett. peccatum est auxilium mortalibus latum βλαβάς Mγρ 268 hinc incipit H μήντοι Q[1]BV μέντοι L μήν γε Tr πημοναῖς ῶ. V τοιαῖσδ᾽ ἔτι R 269 κατισχνανεῖσθαι H κατισχαν. cett. πεδαρσίαις M[1] ut vid. 271 μηδύρ. M μὴ ὀδ. B μὴ᾽ δύρ. cett. 272 πέδοι M πεδοῖ cett. noto dissensum Byzantinae doctrinae 273 μάθοιτε P[2]HQF[2]LTr 274 πείθεσθε codd. 275 πονοῦντι L πάντα Herwerden cf. Pers. 834, ταύτη LR[2] ταῦτα cett. ταὐτά τοι. πλ. Σ[m] 277 ἐθώυξας Q 278 τοῦτ᾽ ω KLR 279 κραιπνόσυτον K κραιπνόσσ. cett. θῶκον Q[2]LR 280 αἰθέρ᾽ ἁγ. PγρF αἰθέρα τ᾽ Q 281 ὀκρυο. VBHKR 283 ἀκούειν P[2]BF[2] 288 συναλγῶ MHB ξυν. cett.

τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει,
χωρίς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅτωι
μείζονα μοῖραν νείμαιμ᾽ ἢ σοί.
γνώσηι δὲ τάδ᾽ ὡς ἔτυμ᾽, οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν᾽ ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ᾽ ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας λιπών
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ᾽ ἄντρα τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ᾽ αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὁρῶ Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῶιστα καίπερ ὄντι ποικίλωι.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ᾽ ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ᾽ ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ᾽ ὦ ταλαίπωρ᾽ ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,

Testim.: 293 Athenaeus IV 165^c τὸ δὲ χαριτογλωσσεῖν Αἰσχ. εἴρηκεν ἐν Πρ. δεσμ. γνώσηι δὲ — ἔνι μοι.

292 νείμαιμ᾽ M(νεῖμαι μ᾽, corr. m)HBTr νείμοιμ᾽ L νέμοιμ᾽ cett. 293 δέ om P(add Pγρ)HBQ^{1}LF ἔτυμ᾽ MH^{1}Tr ἐτήτυμ᾽ cett. οὐ μάτην P(corr. Pγρ)L οὐδὲ γὰρ ματ. R apparet studium senarii procudendi 294 χαριτογλωσσεῖν Tr. Athen. σε τὸ χαρ. M σε (σοι Q^{2}KR) χαρ. cett. -γλωττεῖν PQ^{2}KR 295 σε VB συμπράττειν codd. 296 ποτε φής P(corr. Pγρ) VBγρQFKR 300 πετρορρεφῆ Pγρ. 301 αὐτόκτιστ᾽ HB 303 ξυνασχ. PLTr συν. cett. 304 τὸν om. Q 309 μεθάρμοσον HBKTr utrumque PQFR 310 καὶ om. L 311 θρασεῖς F^2 312 σοί P^1 σε Q^1 ἀπωτέρω Pγρ 313 κλύηι P^{2}VQ^2 κλύει BQ^{1}KR χόλον corr. Doederlein cf. 853. 541 (μυρίοις μόχθοις) Graecis in eadem voce et copia et molestia malorum sentitur 314 παρόντων Q^2 μόχθον P^{2}HB^{2}F^{1}R.

ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ᾽ ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ᾽ οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ᾽ εἴκεις κακοῖς.
πρὸς τοῖς παροῦσι δ᾽ ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλωι
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ᾽ ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μέν εἶμι καὶ πειράσομαι,
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ᾽ ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ᾽ ἡσύχαζε μηδ᾽ ἄγαν λαβροστόμει.
ἦ οὐκ οἶσθ᾽ ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων ὅτι
γλώσσηι ματαίαι ζημία προστρίβεται;
ΠΡ. ζηλῶ σ᾽ ὁθούνεκ᾽ ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω·
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ᾽ αὐτὸς μή τι πημανθῆις ὁδῶι.
ΩΚ. πολλῶι γ᾽ ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
ἢ σαυτόν· ἔργωι κοὐ λόγωι τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσηις·
αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοί
δώσειν Δί᾽, ὥστε τῶνδέ σ᾽ ἐκλῦσαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μέν σ᾽ ἐπαινῶ κοὐδαμῆι λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτάρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλοις.
ἀλλ᾽ ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ᾽ εἵνεκα

Testim.: 329 Stob. fl. 36, 17 Αἰσ. Menander Monost. 111.

316 τῶνδε om. HB[1] τῶν V ἀπαλλαγήν R 317 λέγων F[2] 320 κακῶν B 321 παροῦσιν M[1] ante ras. 324 θρασύς V[2] 326 ἐκλύσειν QKR ἐκλύειν L 328 ἤ om. L περισώφρων V ὢν om. R 329 προσγίνεται PγρV QγρF[1]RTr, Monost. 332 μηδέ PVTr μηδέν cett. 333 πείθεις M εὐπειθής MBR 334 πημανθείς BTr 337 μ᾽ ἀντισπάσηις Tr 339 σε L[1] ceteris refictis 340 κοὐδὲ μή MPVH κοὐ μή B 343 θέλοις PVHB (Φ) θέλεις cett. 345 οὐκ om. BQR[2] εἰ καὶ R[1] οὐ in fine versus B, ante 346 Q[2]R. est sane οὐκ perquam ἀρχαικῶς collocatum, ostenditque quam vesanum sit accentu privare quod acuendum erat. cf. Sept. 917.

θέλοιμ᾽ ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ᾽, ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ᾽ Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον᾽ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός
ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ὤικτιρα, δάιον τέρας,
ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον· πᾶσιν [ὃς] ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλῆισι συρίζων φόβον·
ἐξ ὀμμάτων δ᾽ ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ᾽ ἐκπέρσων βίαι·
ἀλλ᾽ ἦλθεν αὐτῶι Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπείς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζησιν Αἰτναίαις ὕπο,
κορυφαῖς δ᾽ ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον

---

346 πλείστους P^2HB^2 πλείστους γε K πημοναῖς VB πημονᾶς P^2K πημονῶν B^2 347 Oceani personam praefigunt m et ceteri praeter M, etiam schol. Φ 348 ἐς ἑσπ. M cf. Soph. Phil. 23 usumque postea vulgarem ἑσπερίους HB 351 Κιλίκων P (corr. Pγρ) L 352 ὤικτειρα falsa orthographia Herodianea non amplius notatur 353 ἑκατοντα (το M) κάρανον M^2 — κάρηνον cett. corr. Pauw 354 πᾶσιν ὅς MPBLTr, ὃς πᾶσιν cett. del Wellauner. Prom. Typhonis cladem viderat, quam ut describat interrumpit orationem. in animo enim habebat miseriam Typhonis qua nunc tenetur commemorare. unum igitur convenit asyndeton 355 γαμφηλῆσι PHBFTr -λαῖσι cett. φόβον $MP^2H^1BF^2$ φόνον cett. stridula vox terrorem incutit, non caedem 357 ἐκπέρσαι K^1Q^2 θέλων Q^2 358 ἄγρυπνος M corr. ipse ἄγριον QγρF^1 σέλας F ex 356) 360 αὐτός P^2 363 παράορον Q^2 παράωρον MHBFPγρ παρήωρον Q^1KTr παρήορον P (fuerat παράωρον) RL πανάωρον VBγρ 365 ἰπούμενος MPγρH^2 ἱππούμ. H^1 ἰπν(vel ἱπν)ούμενος cett. -μενον P^2 ῥίζησιν P^1VF ῥίζαισιν cett. 366 ἀν᾽ ἄκρ. F ἄκροις Q 367 ἐνθένδ᾽ P^1Fγρ ἔνθεν δ᾽ P^2 368 ἀγρίοις PBF^2 369 λευρούς MP^2 λευράς cett. γύας $MPVR^1$ γυίας cett.

θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῶι Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ᾽ οὐκ ἄπειρος, οὐδ᾽ ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῷζ᾽ ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔστ᾽ ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσηι χόλου.
ΩΚ. οὔκουν Προμηθεῦ τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῶι γε μαλθάσσηι κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνηι βίαι.
ΩΚ. ἐν τῶι προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾶις ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ᾽ εὐηθίαν.
ΩΚ. ἔα με τῆιδε τῆι νόσωι νοσεῖν, ἐπεί
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.
ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ᾽ εἶναι τόδε.
ΩΚ. σαφῶς μ᾽ ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάληι.
ΩΚ. ἦ τῶι νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μή ποτ᾽ ἀχθεσθῆι κέαρ.
ΩΚ. ἡ σὴ Προμηθεῦ συμφορὰ διδάσκαλος.
ΠΡ. στέλλου κομίζου σῶιζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὁρμωμένωι μοι τόνδ᾽ ἐθώυξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς

Testim.: 378 Ps. Plutarch consol. ad Apoll. 102ᵇ proprio sermoni inserta habet ψυχῆς νοσούσης .... ὅταν τις ... κέαρ. Menander Mon. 550 ψυχῆς ν. ἐστὶν ἰατρὸς λόγος. Stob. flor. 20, 13 Αἰσ. ὀργῆς ματαιας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι parodiam philosophi diceres).

371 θερμοῖς $P^2VH^2F^1$ θερμῆς cett. schol. Φ ἀπλάστου F^1 ἀπλήστου cett. corr. Schütz βέλεσσι M πυριπνόου P^2R 373 Promethei personam praefigunt m et cett. praeter M, etiam schol. Φ 376 λωφήσοι Q 379 μαλθάσσηι M^2PTr μαλθήσηι Pγρ μαλθάσηι cett. 380 ἰσχναίνει MQLKTr 381 προμηθεῖσθαι P corr. Pγρ HBQ^1R^2, eodem spectat schol. M Φ ἐν τῶι προνοεῖσθαι, v. l. ergo in archetypo δέ om. B με H 382 μοι P^2HB 384 τήνδε τὴν νόσον $P\gamma\rho R^2Tr$ 385 φρονεῖν δοκεῖν MPBTr δοκεῖν φρονεῖν cett. 386 ἐμοί F δοκήσηι $P\gamma\rho K^2$ δοκεῖ σοι PHQ^2Tr „ego, non tu, existimabor imprudenter agere“, quod hoc tam praefracte adfirmat, tandem persuadet Oceano ut ab incepto desistat 387 ὁ σὸς λ. F στέλληι M πάλαι B^2 389 θακοῦντι $MPB^1HF\gamma\rho Tr$ κρατοῦντι Pγρ cett. 393 ἐπεθ. L

394 λευράν H^1 λευρῶν Q^2F^2K οιμον hoc accentu certe MPVBTr cf. Soph. Ichn. 10 ψαίρει $MP\gamma\rho H^2BTr$, v. l. in docto scholio Φ οἴμων Q^2F^2K ψαύοι PVH^1F^2R ψαύει P^2QF^1LK, novit et reiecit Tr.

τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τᾶς οὐλομένας
τύχας Προμηθεῦ δακρυσί-
στακτον δ᾽ ἀπ᾽ ὄσσων ῥαδινὰν [λειβομένα]
ῥέος παρειὰν νοτίοις
ἔτεγξα πηγαῖς· ἀμέγαρ-
τα γὰρ τάδε Ζεὺς ἰδίοις
νόμοις κρατύνων ὑπερήφανον θεοῖς
τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμήν. —
πρόπασα δ᾽ ἤδη στονόεν
λέλακε χώρα, μεγαλο-
σχήμονά τ᾽ ἀρχαιοπρεπῆ
στένουσι τὰν σὰν ξυνομαι-
μόνων τε τιμάν· ὁπόσοι
τ᾽ ἔποικον ἁγνᾶς Ἀσίας
ἕδος νέμονται, μεγαλοστόνοισι σοῖς
πήμασι συγκάμνουσι θνητοί· =

Actio: avolat avis cui Oceanus insidet. incedit chorus cantatque in area superiore ad saxum cui Prometheus affixus est.

Numeri 397—405 = 406—414 periodus choriambica (15). clausula Alcaicus decasyllabus, sed contracto „dactylo" altero tardatus. in tertio dimetro choriambus diiambo respondet.

395 ὁ τετρ. Q δ᾽ ἔτ᾽ ἂν vel δέ τ᾽ ἄν codd. 399 δακρυσίστακτόν τ᾽ V, δ᾽ om. BTr, cum sicut plerique editores choriamborum libertatem ignorarent. ῥαδινῶν MRTr ῥαδινόν VL, utrumque cett. correxi; ῥαδινόν enim gracile est, schol. Apollon. 3, 106, longe aliud atque τέρεν, convenit igitur neque oculis neque lacrimis, sed genis, quae solae adiectivo carent. mutabatur intruso λειβομένα 400 λειβομένα del. Tr. intrusum est ex Homero, cum ῥέος ἔτεγξα molestum videretur, dictum sicut ὄμμα προσδράκοι με 903 401 παγαῖς P²HB¹Tr 402 νόμοισι F 404 ὑπερήφανος M corr. ipse θεοῖς τοῖς πάρος MPBHTr, τοῖς πάρος θεοῖς (θεοῖσι Pγρ) Pγρ cett. 405 ἐνδείκνυσιν PγρTr ἐνδεικνύειν M δείκνυσιν cett. δεικνύει H αἰχμήν MVHB αἰχμάν cett. 407 „omnis terra gemitum edit, gemuntque . . ." expectamus appellari eos qui gemunt, homines, sed per levissimam anacoluthiam alterum verbum additur, cum genus humanum in gentes Asiae et Europae distribuatur, atque integro enuntiato relativo primum enumerationis membrum enuntiatum sit. μεγαλοσχήμονα ἀρχαιοπρεπῆ coniunctim intellegenda, τιμὴν ἀρχῆθεν μεγάλωι σχήματι πρέπουσαν 408 στένουσα Q²Tr 409 ξυνομαιμόνου Tr coniecturam fassus 411 τ᾽ om. V ἔποικοι K 412 σοῖσι PVQF 414 θνατοί M.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι,
παρθένοι μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν· —
Ἀραβίας τ᾽ Ἄρειον ἄνθος,
ὑψίκρημνον [θ᾽] οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
δάιος στρατὸς ὀξυπρώι-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. =
[μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ᾽ ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις
εἰσιδόμαν, θεὸν Ἄτλανθ᾽,
ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος κραταιὸν
οὐράνιόν τε πόλον νώτοις - -]
ὑποστενάζει [βοᾶι] δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινὸς δ᾽ Ἄιδος ὑποβρέμει μυχὸς [γᾶς],
παγαί θ᾽ ἁγνορύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν. ?
ΠΡ. μή τοι χλιδῆι δοκεῖτε μηδ᾽ αὐθαδίαι

Testim.: 417 Steph. Byz. Σκύθαι . . Σκύθης ὅμιλος cf. ad 2.

Numeri: 415—19 = 420—24 tres dimetri trochaici, priapeus 425—29 videntur fuisse dactyloepitriti 430—35 periodus iambica, tetrameter dactyl. catal., dimeter iamb.

416 μάχας MTrL(?) μάχαις PVHBK utrumque QFR 418 τόπον MPHBLFTr πόρον cett. Pγρ 419 Ἀρραβ. $P^{2}QLKR^{2}$ 421 ὑψ. οἵ Tr coniecturam fassus, ὑψ. θ᾽ οἱ codd. sed Σ^{m} λείπει ὁ καὶ nullam noverat copulam, quamquam eam desiderabat, ut Caucasi incolas ab Arabibus, nempe troglodytis Strabonis quos laudat, distingueret 422 νέμουσι MPγρHBTr νέμονται lemma schol. M cett. 423 ὀξυπρώραισι F^{2} 425 μόνον—ὑποστενάζει seclus. Badham πρόσθεν σου P (πρόσθεν ἄλλον Pγρ) VF^{1} ἄλλων $P^{1}BV^{2}HKQ$ $RF^{2}Tr$. nati errores e glossa, qualis in B legitur σοῦ ἢ τῶν ἄλλων 426 ἀδαμ. F^{1} ἀκαμ. F^{2} cett. 427 θεόν MLTr θεῶν HBQR utrumque cett. cf. 148 Ἄτλαν θ᾽ HK 428 ὡς M ὑπείρ. αἰὲν R ὑπέροχον HB ὑπείρ. cett. 429 νώτοισιν F ὑποστεγάζει B^{1} casu in idem incidit quod Hermannus coniecit 430 βοᾶι delevi 432 ξυμπίπτων PγρTr βαθύς M γᾶς delevi, cf. Eur. Or. 331, ubi idem glossema Triclinius sustulit 434 πηγαί QKLR utrumque PBTr (si v. l. dare voluerunt) ἁγνορύτων $M^{2}Q^{1}Tr$ ἁγνωρ. $M^{1}H$ ἁγνορρ. cett. 435 πικρόν PγρHBFγρ, utrumque VR 436 μή τοι $MP^{2}Q^{2}Tr$ μήτι cett. ἀθυμίαι $P\gamma\rho H^{1}$ εὐθυμία B^{1}.

σιγᾶν με· συννοίαι δὲ δάπτομαι κέαρ
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὥς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρίν
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
ἔφυρον εἰκῆι πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ἦισαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.

Testim.: 437 Hesych δάπτομαι· διασπαράσσομαι, κατεσθίομαι, τρύχομαι 438 Et. M. προσέληνοι· προυσελεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν, καὶ οἱ 'Αρκάδες, ἐπειδὴ λοιδορητικοί εἰσιν· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Προμ. δεσμ. eadem fere Schol. Φ, omissa in M, ubi m supplevit Achilles in Arat. p. 27 Maass. Αἰσχύλος ἐν Προμ. τὸν θεὸν εἰσάγει λέγοντα "οὐκ ἦν γὰρ αὐτοῖς οὔτε 454—συνθέσεις 460 Stobaeus Ecl. I 1 Αἰσ. Πρ 454—59 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς ἀριθμὸν εὑρὼν ἐξ. σοφ. ubi adhaerent versus haec imitati (ideoque a schol. Aristidis ad Prom. relati), fr. adesp. 470; Aeschyli Palamedi adscripsit Wachsmuth.

437 κάπτομαι B (κάμπτομαι est in paraphrasi schol. Φ) 438 προυσελούμενον viles libri saec. XV Vatic. 58 Regin. 155 (προυσηλ. man. 2) Et. M. (προυσέληνοι forma vitiosa, sed Callimachea, olim in scholio fuit) προσηλ. PγρR προσελ. cett. utrumque MQK προσσελ. K^2Tr 440 παντελῆ Pγρ πάντως QγρFγρLP^2 442 γρ. λέγειν· ἤγουν περισσὸν λέγειν γινωσκούσαις P, λέγειν corr. in λέγων supra λέγοιμ' ἂν B videtur hoc errore in P dici v. l. τἀμβροτοῖς Pγρ 444 εὔνους Pγρ 446 οἷσι δέδ. Q^1 449 ἀλίγκιον BH^1 ἐναλίγλιοι Tr βίον MPγρQγρFLTr χρόνον cett. 451 προσήλους VLK προσείλους BFTr utrumque MPHQR εἶσαν QγρTr ἴσαν vel ἶσαν H^2F^2LR 452 ἀήσυροι MP^2 ἀείσυροι m cett. cf. Apoll. Archibii 454 χειμῶνος L 458 δυσκρ. ὁδούς Stob.

καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξηῦρον αὐτοῖς γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην ἁπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα,
ζεύγλησι δουλεύοντα σάγμασίν θ' ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοινθ', ὑφ' ἅρμα τ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτωι
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
ΧΟ. αἰκὲς πεπονθὼς πῆμ' ἀποσφαλεὶς φρενῶν
πλανᾶι, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν, ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.
ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσηι πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείαι κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγώ σφισιν

Testim.: 459 Stob. Ecl. II 4, 2 Αἰσ. Πρ. καὶ μὴν. ἀρ. 459—ἐργάνην 461. 460 Schol. Dionys. Thr. 183 et 190 Αἰσ. Προμηθέα φησὶν εὑρηκέναι litteras ἐν τῶι ὁμωνύμωι δράματι 474 Phot. Ber. συν. λέξ. χρ. e Phrynicho. opinor ἀθυμεῖν . . . τῆι ψυχῆι μεταπεπτωκέναι . . . οὕτως Αἰσ.

459 νοσφισμάτων M corr. m 461 μνήμην M μνήμην θ' m cett. ἐργάνην Stob. ἐργάν . . . M^1 ἐργάτιν m cett. 462 πρώτως BH(?) κνώ . . . . M corr. m 463 ζεύγλησι PH^2QKLR ζεύγλαισι cett. σώμασιν corr. Pauw. 464 διάδοχον M^1 465 γίνωνθ' P^1VB^2HK (γήν.) γένωνθ' cett. corr. Dawes 467 θαλασσόπλαγκτα M^2VF^2 -πλακτα cett. 468 ναυτιλόχων M 469 ἐξεῦρον P^1 470 αὐτὸς δ' P corr. Pγρ V σόφισθ' V σοφισμάτων M corr. m 472 πέπονθας ἀεικές codd. αἰκές Porson. cetera corr. Heimsoeth. scil. Homerica forma cum se insinuasset, verba traiecta et corrupta sunt. „dum indignis malis premeris, ratione destitutus inconsiderate agis." participia diversorum temporum eximie componuntur ἀπαλλαγείς H 473 πλάναι ηι VKR et iuxta verum PγρQBTr. scil. φρενῶν πλάνηι coniungebant, ut πέπονθας omnia regeret 475 ἰάσιμον $VP^2F^2Q^2$ 476 μου MR^2FL e sil.) μοι cett. θαυμάσεις P^2B (-σης KLTr 477 καὶ δόλους $PγρVKQ^1F^1R^1$ 478 ἐς PQK εἰς cett. νόσους FR 479 οὔτε $PγρB^2Qγρ$ οὐδέ cett. 480 οὐ ποτιστόν P(corr. Pγρ)BHL 481 πρίν ἐ. PVQFKR.

ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ᾽ αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους.
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ᾽, οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ᾽ ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχουσ᾽ ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν
χολή, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
κνίσηι τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην
ὥδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ᾽ ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ᾽· ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν᾽ ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν σίδηρον ἄργυρον χρυσόν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ᾽ οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθωι πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ᾽ ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ᾽ ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτηι μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·

---

482 κερασμάτων Pγρ   483 αἳ Pγρ   ἁπάντων F[1]   ἐξαμείβονται PγρVF[1]   484 τε M (FL e sil.) δέ cett.   485 πρῶτον KP[2]Q[1]R[1]   πρώτως P[2]   489 τε om V   490 εὐώνυμοι F[1]   492 συνε . . ειαι M[1] ut vid. corr. ipse.   θέλγηθρα Q[1] (-τρα) KFR[1]   494. 95 ἔχοντ᾽ — χολῆς codd. corr. Wieseler   496 κνίσηι M κνίσσηι cett.   502 σίδαρον M, Byzantinis familiaris haec forma   δὲ τίς vel δέ τις codd. corr. Robort.   504 οἶδ᾽ εἰ μή PHBQ (corr. Qγρ) LR   505 ταῦτα MPγρV   μάθοις HK utrumque BQR   507 καιρῶ P[1]   509 ὅτι V   511 που P[2]B[2]   πως P[2]   τελεσφόρως Q[2]   512 κρῆναι V   513 κναμφθείς M[2].

τέχνη δ᾽ ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶι.
ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ᾽ Ἐρινύες.
ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;
ΠΡ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
ΠΡ. τοῦτ᾽ οὐκέτ᾽ ἂν πύθοιο μηδὲ λιπάρει.
ΧΟ. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις;
ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ᾽ οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώιζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδάμ᾽ ὁ πάντα νέμων
θεῖτ᾽ ἐμᾶι γνώμαι κράτος ἀντίπαλον Ζεύς,
μηδ᾽ ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις θοί-
ναις ποτινισσομένα
βουφόνοις παρ᾽ Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ᾽ ἀλίτοιμι λόγοις,
ἀλλά μοι τόδ᾽ ἐμμένοι καὶ μήποτ᾽ ἐκτακείη. —
ἡδύ τι θαρσαλέαις
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. φρίσ-
σω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον — — ⏑ —
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίαι γνώμαι σέβηι θνατοὺς ἄγαν Προμηθεῦ. =

Numeri: 526—35 = 536—49 dactyloepitriti speciei Pindaricae faciles 534 = 42 tetrameter dactylicus trimetro catal. + epitr. respondet.

Testim: 540 Hesych. διακναιόμενον· διαπονούμενον φθειρόμενον.

514 τέχναι — ἀσθενέστεραι Q^2 πολλῶι Bγρ 516 ἐρινύες M ἐρινν. cett., neglego hoc plerumque 517 ἄρ. ὁ Z. L^1 518 ἐκφύγοι MQKLR ἐκφύγηι cett. τε BL 519 πρίν M 520 οὐκέτ᾽ QFK οὐκ ἄν HBLR (archet.) οὐκ ἄν οὖν MPVTr 522 τόνδ᾽ οὐδ. QKF 523 συγκαλυπτέον $P^2Q^2LR^2$ 525 καὶ βίας PγρHBR

528 γνώμηι VFQ^2K 529 ἐλινύσ. MHBR ἐλινν. cett. ὁσίους P^2 ποτινισσου. MQBK 531 ἄσβεστον om Tr coniecturam fassus 535 τόδε μένοι M^1V 537 τίνειν M corr. m λαμπραῖς Tr coniecturam fassus 541 πόνοις L „excidit adverbium" Hermann 542 οἰκείαι Tr coniecturam fassus ἰδίαι βουλᾶι optime dictum cf. 403. nec iam haerendum in numerorum inaequalitate γνώμαι M γνώμηι cett.

φέρ᾽ ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος·
  εἰπέ, ποῦ τίς ἀλκά;
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ᾽ ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν ἰσόνειρον,
ἇι τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεπο-
  δισμένον; οὔποτε ⟨πολλαί⟩
τὰν Διὸς ἁρμονίαν θνα-
  τῶν παρεξίασι βουλαί. —
ἔμαθον τάδε σάς προσιδοῦσ᾽ ὀλο-
  ὰς τύχας, Προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα,
τόδ᾽ ἐκεῖνό θ᾽, ὅτ᾽ ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν
ὑμεναίουν ἰότατι γάμων, ὅτε
  τὰν ὁμοπάτριον ἕδνοις
ἄγαγες Ἡσιόναν πι-
  θὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
  τόνδε χαλινοῖς ἐμ πετρίνοισιν
  χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας

Testim.: 556 Hesych. διαμφίδιον μέλος. ἀλλοῖον διὰ παντὸς κεχωρισμένον.... Αἰσ. Πρ. δεσμ. 558 Phot. ὑμεναιοῦν τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον.

Numeri: 543—52 = 53—60 tres enoplii (paroemiaci) variae formae singuli copulantr cum ithyphallico aut metro trochaico (quod videtur). cf. Sept. 752 sqq. deinde dactyloepitriti hexametro dactylico admisso, ut saepe apud Euripidem.

544 χάρις ἄχαρις codd praeter Tr 547 ὀλιγοδράνειαν P²HBF²R¹ 548 ἰσόνειρον (ἴσσον. Tr) negare a longa incipere inconstantia captantis est, cf. Choeph. 317 αἷς VB om H ἃ LR ἡ F 549 ἀλαόν om Tr coniecturam fassus ἀλαῶν F² 550 οὔπω Tr intercidit adiectivum quod non tantum praeparet vocem βουλαί, sed etiam abhorrere eas a Iovis concordi regno significet. supplere conatus sum 551 θνητῶν VFR 553 δὲ τὰς σάς H (τάς in B glossa) L προιδοῦσ᾽ M εἰσιδοῦσ᾽ L 555 τὸ διαμφ. μέλος τόδ᾽ ἐκεῖνό τε idem fere atque diversitas cantuum huius et illius

556 ἐκεῖν᾽ ὅτε τότ᾽ M ἐκεῖν᾽ ὅτ᾽ HBF² τόδ᾽ ἐκεῖνο τε ὅτ᾽ vel τόδ᾽ ἐκεῖνό θ᾽ ὅτ᾽ (Tr) cett. 557 λουτρά MPγρHQKTr λοετρά cett 558 ἰότατι MHB¹Q¹KL ἰότητι cett. ἰότητι γάμων se delesse fatetur Tr 559 ἤγαγες VFR 560 πείθων M corr. m ποθῶν BH¹ 562 χαλινοῖς FL(e sil.)Tr χαλινοῖσι(ν) cett. ἐμ M¹ ἐν cett. om Tr glossema quod in M est τοῖς ὀρείοις in textu habent cett. (πετρίνοις ὀρείοις Tr ὀρίοις B¹ τοῖς ὀρείοισι H¹L) 563 ἀμπλακίης P¹LR

ποινὰς ὀλέκηι; σήμηνον ὅποι
  γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.
ᾶ ᾶ ἒ ἔ·
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος,
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς ἀλεῦμαι [φοβοῦμαι]
τὸν μυριωπὸν εἰσιδοῦσα βούταν.
ὃ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει
ἀλλά με τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ πλανᾶι
  τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. —
ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·
ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσι τη-
  λέπλαγκτοι πλάναι;
τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
  ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν;
ἒ ἔ,
οἰστρηλάτωι δὲ δείματι

Testim.: 575 Plutarchus de coh. ira 456 f ὁ τῶν βουκόλων 'κηρόπλαστος — νόμον'. 589–90 Steph. Byz. Ἴναχος . . . τὸ ἐθνικὸν Ἰνάχειος διὰ διφθόγγου ὡς Αἰσ. Πρ. δ. „πῶς δ' — κεάρ" καὶ οὐδέτερον "σύ τ' (οἵ τ' codd.) Ἰν. — λόγους (705).

Numeri: 567—74, respondentia non cantat Io utpote scaenam ingrediens cf. Sept. Eum. parod. 3 trim. iamb. catalect.; dimeter choriamb. (= iamb. catal.; trim. iamb. a choriambo incipiens) + 2 dochm. 574—88 = 593—608 2 dochm., creticus + dochm., 3 dochm. (medius anaclomenus), 8 bacchei. interiectio. 2 iamb., 3 iamb. (primus molossi forma), 3 dochm. (ultimus anaclomen.) + 3 iamb. (primus ab initio decurtatus, paullo hoc insolentius), dochm. anaclom. 7 iamb., tetram. bacch. catal.

564 ὀλέσηι Q^2 ὅποι MP^2H^1? K^1FL ὅπη cett. 565 γᾶς PHBRFTr ἁ R 566 ᾶ ᾶ ἒ ἒ M hoc in extrema pagina. deinde in initio proximae ᾶ ᾶ P ᾶ ᾶ ἔα ἔα Pγρ cett. 567 τὰν Tr. cod. Regin. 155 Vat. 58 τήν Q^2 om cett. οἴστροις M corr. m 568 ἀλευαδα varie distinctum vel ἀλευ ῶ δᾶ M^1HKFR correxi. φοβοῦμαι glossema deesse dicitur in Vindobonensi quodam libro; falso perhibetur omittere Tr 569 εἰσιδοῦσα PγρQKLR 570 δολερόν Pγρ 572 ἀλλ' αὖ Tr τὴν QKR 573 πτερῶν P corr. Pγρ LR^2 κυνηγετεῖ omnes 574 ψάμμαν M corr. m 575 ὀτοβεῖ M ὀττ. cett. 577 πόποι Seidler ποῖ ποῖ omnes ἰὼ πόποι Qγρ, dein ποποι ποποι varie distincta MPHBFR (correctus) Tr, ter πω PγρVFγρL, quater ποι et ter πω QK, vocalis in tribracho dochmii ante vocalem corripitur etiam Sept. 86 Eum. 143 255 Suppl. 434 ποῖ μ' QK, ποῖ ποῖ Tr, πῆ cett. ποῦ P^2 τηλέπλακτοι P^2HBQFLR^1 πλάνοι M (corr. m) VHBTr 578 τίς π. μ' V, dein τίς (τί K) ποτε bis VK 579 πημοναῖς FTr 580 οἰστρωλ. P^1.

δειλαίαν παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί ⟨με⟩ φλέξον ἢ χθονὶ κάλυψον ἢ
  ποντίοις δάκεσι
  δὸς βοράν, μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων ἄναξ.
ἄδην με πολύπλανοι πλάναι
  γεγυμνάκασιν, οὐδ᾽ ἔχω μαθεῖν ὅπηι
  πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου; —
ΠΡ. πῶς δ᾽ οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείας, ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥραι στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ΙΩ πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ᾽ ἀπύεις;
εἰπέ μοι τᾶι μογερᾶι, τίς ὤν,
τίς ἄρα μ᾽, ὦ τάλας, τὰν τάλαιναν ὧδ᾽
  ἔτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
  μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν,
ἒ ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν
αἰκείαις λαβρόσυτος ἦλθον, Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ-
  δαιμόνων δέ τινες
  οἵ, ἒ ἔ, οἷ᾽ ἐγὼ μογοῦσιν.

---

582 με suppl. Elmsley 583 ποντίοις V ποντίοισι cett. 586 ἄδην M ἄδδην cett. πολύπλαγ(γ) om PγρL τοι (-ται Q) PγρQKLR πλάνοι P^{2}VTr 587 ὅποι Tr 588 choro tribuunt codd. corr. Elmsley Herm. φθέγμα MPγρQKLTr φθέγματα PHBF φθέγματος P^{2}R (ex alio) πρόσφθεγμα m PγρV τᾶσδε P^{2}QKR^{2}Tr 592 ἥιρα sic M στυγητή P^{2} στυγητῶς BH 593 οὔνομ᾽Tr 595 ὦ τάλαν R τάλαιναν scripsi ταλαίπωρον codd.; erat varia lectio τάλας ταλαίπωρον ὧδ᾽, quae legitimum dabat dochmium

596 ἕτοιμα M corr. m ἐτύμως B^{1}F^{1} ἐτήτυμα K^{2}QγρFγρR προσφωνεῖς Pγρ(glossa in VQR) 597 θεόσυτον K^{1}Tr θεόσσ. cett. δὲ P^{2}F^{2} 598 φοιταλέοις Tr φοιτᾱλέος hac mensura Eur. Or. 327 cf. Seidler vers. dochm. 38

600 τε L νίστισιν M νήστηισιν m schol. Φ VF^{2}QγρTr αἰκίαις codd.

601 λαβρόσυτος Tr. λαβρόσσ. cett. Ἥρας om codd. habet schol. Φ δαμασθεῖσα τοῖς μήδεσι καὶ βουλεύμασι τῆς Ἥρας (inde glossa MΦ ad μήδεσι, τοῖς τῆς Ἥρας δηλονότι), intellexit Herm. 602 ἐπικότοις VF 603 ἕ ἕ Aeschylus cum scribebat, alterum produci volebat; scribamus εη, sed teneamus η non reddere sonum vocalis acutum quem ει deinceps Athenienses scribebant.

ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ᾽ ἐπαμμένει
  παθεῖν. τί μῆχαρ ἢ τί φάρμακον νόσου;
  δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾶι δυσπλάνωι παρθένωι. =
ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ᾽, ἀλλ᾽ ἁπλῶι λόγωι,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ᾽ ὁρᾶις Προμηθέα.
ΙΩ ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
ΙΩ οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ᾽ ἥντιν᾽ αἰτῆι· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ᾽ ὤχμασεν.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
ΙΩ ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσας μόνον.
ΙΩ καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον· τίς ἔσται τῆι ταλαιπώρωι χρόνος.
ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ μήτοι με κρύψηις τοῦθ᾽ ὅπερ μέλλω παθεῖν.
ΠΡ. ἀλλ᾽ οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
ΙΩ τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ᾽ ὀκνῶ θράξαι φρένας.
ΙΩ μή μου προκήδου μᾶσσον ⟨ἢ⟩ ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμῆι, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.

Testim.: 609 Et. Gud. Magn. τορός· ἔντροχος . . . ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ „λέξω — στόμα 611. 613 exprimit Aristoph. Equ. 836 ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.

605 ὅ μ᾽ B 606 τί μὴ χρή τι MPVBF^{1}R^1 τί με χρ. τ. H τί μοι χρ. τ. QF^{2}LKR^{2}Tr τί μοι οὐ χ. τ. Pγρ μῆχαρ Elmsley ἢ Martin 608 φράζε τε MPγρV δὴ παη. K 609 ὅπερ Etym. ὅτι codd. ὅ F 611 φίλον H^{1}L

614 τοῦ χάριν PγρR^2 615 ὤμοι πέπ. PγρFγρ 616 τάνδε Pγρ 617 πᾶν γὰρ πύθ. QH (habuit archetypus) πᾶν γὰρ ἄν Pγρ πᾶν γὰρ οὖν M πᾶν (πάντα R) γὰρ ἐκπ. PLR πάντα γάρ PγρQ^2 cett. 618 ὄχμασεν Tr 621 σαφηνίσαι codd. corr. Linwood 624 σε P corr. Pγρ QF^{2}K^1 συ K^2 ut vid. R^1

625 μήτι VFQ^1 ὃ μέλλω F 626 σοι Turn. τοῦ codd. σοι τοῦδε τοῦ F^2 627 μή M^{1}P^{1}KL μὴ οὐ cett. 629 μᾶλλον L ἢ se in libro quodam invenisse ait Turnebus, videtur potius ipse coniecisse μασσόνως ἢ ᾽μοὶ Elmsley.

ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
ΠΡ. σὸν ἔργον Ἰοῖ ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθωι πᾶν ὅπερ προσχρήιζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθοράν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίαι προσέπτατο.
αἰεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύηι δαρόν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ ξυνάρασθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ' ὦ παῖ μὴ 'πολακτίσηις λέχος
τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθύν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσηι πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρί
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνούς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι, τί χρή
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.

---

633 λεγούσας M corr. m   637 κἀποκλ. MHBK   ἀποκλ. Pγρ   -δύρεσθαι BH   638 ὅπου P^{2}B^2 ὅπη P^{2}QKL   ὅποι cett.   μέλλοι MP^1 μέλλει cett.   ὕσεσθαι Pγρ   639 ἔχηι P^2 640 ὅπ. μὲν ὑμ. PL   642 αἰσχύνομαι MγρPγρ QγρTr   ὀδύρομαι cett.   643 τὸν θεοσ. QK   645 πωλεύμεναι M   πολεύμ. m cett.   Homericam formam recte Herm. dixit servandam esse   647 εὐδαίμων M^{1}P^{2}R   648 παρθενεύεις Tr   650 ξυνάιρασθαι Pγρ (inter scholia   ξυναίρεσθαι PL   συναίρεσθαι cett.   651 μὴ' πιλ. HB   653 τε om F   τε καὶ H   657 νυκτίφαντ' M   658 δωδώνην P^{1}KLR^1 659 μάθοι MLRTr μάθηι cett.   660 λέγοντι B^2 in alio   πράττειν PVQ^{1}FK   φίλωι M corr. m φίλως Qγρ.

ἦκον δ᾽ ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ᾽ εἰρημένους.
τέλος δ᾽ ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχωι
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ᾽ ἐσχάτοις ὅροις,
εἰ μὴ θέλοι πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλῃσε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ᾽ ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ᾽, ὡς ὁρᾶτ᾽, ὀξυστόμωι
μύωπι χρισθεῖσ᾽ ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ἦισσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ᾽ αὐτὸν †αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ᾽ ἐγὼ
μάστιγι θείαι γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ᾽· εἰ δ᾽ ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ᾽ οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.
ΧΟ. ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·

Numeri: 687—95 2 iamb., 4 dochm. (primus anaclom.), 3. iamb., 3 dochm., 2. iamb. (prior bacchei forma), 3. iamb. (primus bacchei forma).

661 ἀπαγ. Fγρ αἰολοστόλους B[1] 662 δυσκρίτους P[1] τ᾽ om HB 666 γῆς πρὸς FγρQ[2]R[1] 667 κεὶ codd. corr. Naber θέλῃι P[2]FR θέλει QK θέλειν Pγρ πυρωτόν M 668 ἐξαιστώσει codd. corr. Blomfield 670 κἀπέκλεισε 673 κεράστις (-στης BH) codd. 676 κερχνείας MPγρQ[2]F[1]RTr κε(γ)χρείας cett. 677 τε κρήνην Canter ἄκρην τε codd. (τε om BH, hic deinde ἐς interpolat, ἄκρον τε Pγρ, ἄκραν τε BKQ; omissa per haplographiam syllaba ην male correctus erat archetypus 679 τὰς ἐμάς HB[2] 680 manifesta corruptela non sanaretur substituta voce cui inesset eadem notio quae iam in ἀπροσδόκητος est. an ἐκ Διός? 682 γῆν πρὸ γῆς M πρὸς M[2] R[2]LTr (qui hoc legi in vetusto exemplari refert, vituperata lectione vulgari) γῆς πρὸς γῆν cett. 683 ὅτι V[1] (casu fortasse, corr. ipse) Aldus, ἔτι codd. 684 λοιπῶν F[1] πόνον MP[2]Tr σήμηνε HB σήμηνον F[2] 685 ψεύδέσσιν M.

οὔποτ᾽ οὔποτ᾽ ηὔχουν ⟨ὧδε⟩ ξένους
  μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
οὐδ᾽ ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
πήματα, λύματα, [δείματ᾽] ἀμ-
  φήκει κέντρωι τύψειν ψυχὰν ἐμάν.
[ἰὼ] ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ᾽ εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.
ΠΡ. πρώι γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες, ἔστ᾽ ἂν καὶ τὰ λοιπά προσμάθηις.
ΧΟ. λέγ᾽ ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκύ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.
ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ᾽ ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ᾽ ἐχρήιζετε
τὸν ἀμφ᾽ ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ᾽, οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ᾽ Ἰνάχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῶι βάλ᾽, ὡς ἂν τέρματ᾽ ἐκμάθηις ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ᾽ ἡλίου πρὸς ἀντολάς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ᾽ ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ᾽ ἀφίξηι νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ᾽ ἐπ᾽ εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ γυῖ᾽ ἁλιστόνοις
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.

Testim.: 705 cf. ad 589.

688 ηὐχόμην M(contra schol. suum)PγρF   φεῦ οὐπώποτ᾽ ηὐχόμην V   φεῦ οὔποτ᾽ οὔποτ᾽ Pγρ (idem quod in textu habet)   οὔποτ᾽ semel L   ὧδε alii aliis locis suppl.   689 ξύννους Pγρ   ἐς MPγρFLR   εἰς cett.   690 καὶ om MHBLTr   λύματα καὶ PR   δείματά τ᾽ L, dittographiam del. Herm.

692 τύψειν scripsi ψύχειν codd. cf. Eum. 156   694 alterum aut ἰὼ aut μοῖρα numeri respuunt   695 ἐσιδοῦσα MPVF   696 πρῶι M   πρό m cett.   697 προσμάθοις Tr   698 δίδασκε Q   νοσ. γάρ. HBLR^1 700 ἤνυσθ᾽ V   χρείαν τ᾽ MP^{1}VHB   702 τὸν ἀφ᾽ HBKR   705 σύ δ᾽ P^{1}VK   706 θυμῶι μάθ᾽ M   βάλλ᾽ QV   707 μέν om BH^{1}R^1 ἐνθάδ᾽ Pγρ   ἀντολάς MP^{1}QKR^{2}Tr   ἀνατολάς cett.   708 γύας MPγρHBQ^1 γέας K   γυίας cett.   710 νέουσ᾽ M   ναίουσιν ἐπ᾽ F   ναίουσιν εὐκ. L   711 ἐξηρτημένοι codd. et schol.   ἐξηρτυμένοι videtur habuisse Q^1, ex L contrarium non notavi, dicitur esse in libro proletario uno: ubicumque est, felici casu ortum est   712 ἀλλ᾽ ἁλ. γύποδας codd. schol., etiam Qγρ (πόδας QPγρVKRTr -ων mB^2) corr. Herm.

713 χρίμπτουσαν Q   ἐκπεραοῦ P   -πέρα P^2(corr. Pγρ)Q^2.

λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες· οὓς φυλάξασθαί σε χρή,
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον·
ὃν μὴ περάσηις, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόληις, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾶι μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρή
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινήν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατόν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος,
ἐχθρόξενος ναύτηισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρή
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῆιδε γὰρ θνητῆι θεός
χρήιζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας ὦ κόρη τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίοις.
ΙΩ ἰώ μοί μοι, ἒ ἔ.
ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζηι· τί που

Testim.: 726 Schol. Soph. Ant. 969 Αἰσ. Σαλμυδησσία—νεῶν 732—34 Steph. Byz. Βόσπορος . . . Αἰσ. Πρ. δ. „ἔσται—κεκλήσεται".

716 πρόσπλαστοι corr. Elmsley 718 ἄβατος QR 719 αὐτὸν τὸν Καύκασον HB 720 ἐκφυσσᾶι P[1]VB[2] 724 ἵξηι P(corr. Pγρ) QF ἵξεις Q[2] ἥξης BR[2] 725 κατοικοῦσιν M(corr. m) HB 727 ναύταισι Tr μητρυά M corr. m deficit R 729—893 729 στενοπόρου P[2] 730 θρασύσπλαγχνον P(corr. Pγρ) Q[2]F[1]K(corr. Kγρ) 733 ἐπώνυμον HB 734 δ' om HB 741 μηδ' ἐπῶν codd. dist. Turnebus προοιμίους P[2] 742 bis ἰώ B quater ἒ PγρV 743 -μοχθίζη PγρHK[2] δ' αὖ indignantis est interrupta per lamenta narratione.

δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνηι κακά;
ΧΟ. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆιδε πημάτων ἐρεῖς;
ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ΙΩ τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτωι θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσηι τυραννίδος.
ΙΩ ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ΠΡ. ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
ΙΩ πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.
ΙΩ πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ΙΩ ποίωι τρόπωι; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ὧι ποτ' ἀσχαλᾶι.
ΙΩ θέορτον ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.
ΠΡ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.
ΙΩ ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
ΠΡ. ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
ΙΩ οὐδ' ἔστιν αὐτῶι τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.
ΙΩ τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;
ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐγγόνων εἶναι χρεών.
ΙΩ πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

---

746 ἀτειρᾶς P corr. Pγρ 749 πέδω 752 δυπετῶς M φέρεις QK[1] ab ἄν H[1]B[1] ad ἄν 754 transiliunt, suppl. in imo margine 753 θ. ἔνεστι Pγρ μέν om F 754 ἄν om BH[1]FL ἂν ἦν PγρH[2]QK 756 ἐκπέσοι QFL

758 ἥδοι' ἄν HB[2]Tr ἥδοιμ' ἄν (vel ἡδοίμαν) cett. eidem codd. 758. 59 personarum notas habent in cett. omissas ἰδοῦσαν VQ 759 δ' om HBL

760 σοι μαθεῖν Tr μαθεῖν σοι cett. 761 τυράννου Pγρ συλληθ. V[2]Q

762 πρός αὐτὸς MFTr αὐτὸς πρός cett. κουφόνων L 765 βρ. ἢ ποίωι τρόπωι L[1] 768 γε om L 770 πρίν PQ[1]F[1] reicit hoc vetusti libri ope Tr λυθείς MPγρB[2]HF[2] λυθῶ cett. 771 λύσων σ' PV 772 αὐτῶν M ἐγγόνων MPV ἐκγ. Pγρ cett. 773 ἢ οὑμός V σ' om VHB.

ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ᾽ ἄλλαισιν γοναῖς.
ΙΩ ἥδ᾽ οὐκέτ᾽ εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ΙΩ μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ᾽ ἀποστέρει.
ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρωι δωρήσομαι.
ΙΩ ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ᾽ ἐμοὶ δίδου.
ΠΡ. δίδωμ᾽· ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ᾽ ἐμέ.
ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῆιδε, τὴν δ᾽ ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον μηδ᾽ ἀτιμάσηις λόγου.
καὶ τῆιδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα. τοῦτο γὰρ ποθῶ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ᾽, οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήιζετε.
σοὶ πρῶτον Ἰοῖ πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσηις ῥεῖθρον ἠπείροιν ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλίου στίβει
πόντου παρεῖσα φλοῖσβον, ἔστ᾽ ἂν ἐξίκηι
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι κοινὸν ὄμμ᾽ ἐκτημέναι
μονόδοντες, ἃς οὔθ᾽ ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ᾽ ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω·
ἄλλην δ᾽ ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι τόν τε μουνῶπα στρατόν

---

776 σαυτῆς τ᾽ MB 780 ἢ om Q 783 οἴκους H^1B^1 λόγους cett. corr. Elmsley 784 βλάβην Pγρ 785 λύσοντα σε PV λύσαντα BL
787 τῷ V οὐ M^2P^2BHTr om cett. 788 πολύδινον P (corr. Pγρ) L
790 ἠπείρων corr. Herwerden 791 ἀνατολάς BHQ ἡλιοστιβεῖς codd. corr. Heimsöth 792 πόντον MP^1VTr περῶσα codd. corr. Heimsöth
793 Κισθήνης MPγρQ^2Tr Κιθ. HBQ^1L Κισθύν. K Κισθίν. P σκυθίνης VF
794 δειναιαί Q^1K 796 μονώδοντες MVQ^1 797 ἡ del. Hermann, fortasse vere 801 τοιοῦτον VHBQKL 803 ὀξυστόμου M^1 (corr. M^2 an m?) ἀκραγγεῖς PV σκύθας Pγρ 804 γε HBL μουνῶπαν m VL μουνωπόν Pγρ.

᾿Αριμασπὸν ἱπποβάμον᾿, οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ᾿ ὄχθας ἕρφ᾿, ἕως ἂν ἐξίκηι
καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ᾿ ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
᾿Ιοῖ πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ᾿ εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
ΧΟ. εἰ μέν τι τῆιδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ᾿· εἰ δὲ πάντ᾿ εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν᾿ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.
ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ᾿ ἀκήκοεν.
ὅπως δ᾿ ἂν εἰδῆι μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ᾿ ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ᾿ αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ᾿ εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα
τὴν αἰπύνωτόν τ᾿ ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ᾿ ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός
τέρας τ᾿ ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ᾿ ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως

Testim.: 816 Athen. VIII 347^c εἴτι—μοι 818 κατὰ τὸν Αἰσ. Πρ. Antiatt. Bekk. An. 116 ψελλός Αἰσ. Πρ . . . . ἐπὶ τοῦ σαφῶς μὴ εἰρημένου.

806 πόρον MQ^2KTr 807 τηλουργόν M corr. m 810 ἐξίῃς Pγρ V 811 βιβλίνων M (etiam in scholio, quod a βίβλος planta derivat, cf. Suppl. 761) Q ὀρέων Pγρ L 812 σεμνόν QK 813 σε δώσει M^1 817 ἐπαναδ. codd. Athen. corr. Dindorf μάνθανε F 818 πλεῖον P^2 πλέον V θέλεις P^2VH(-λης)BQ 820 πολυφόρου τύχης P^1 822 αἰτούμεθα $VHBQ^1L$ 826 δούς om Q 827 τῶν πλείστων Q^2 ἐκλείψας P^2 ἐκλείπω Pγρ λόγου P^2B^1 ut vid. 829 δάπεδα corr. Porson. cf. Choeph. 798 831 θῶκος codd. notabilem ionismum contra tragicorum usum (280 Ag. 519 servare non audeo τ᾿ om M^1HB 834 προσηγορήθης P (corr. Pγρ) VLTr.

προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ᾽ ἔσεσθαι· τῶνδε προσσαίνει σέ τι;
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ᾖξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ᾽ οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζηι δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα ⟨ὁ⟩ πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, Ἰόνιος κεκλήσεται
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ᾽ ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ᾽ ὑμῖν τῆιδέ τ᾽ ἐς κοινὸν φράσω,
ες ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῶι στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ᾽ ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ᾽ ἐπτοημένοι φρένας
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι
ἥξουσι θηρεύοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται — — —
— — — — — — θηλυκτόνωι

Testim.: 840 Schol. Eur. Phoen. 207 (vetus ζήτημα) οἱ δέ φασιν Αἰσχύλωι αὐτὸν ἕπεσθαι οἰομένωι πάντα πόντον Ἰόνιον λέγεσθαι ὃν ἀλωμένη ἐπῆλθεν ἡ Ἰώ. Steph. Byz. Ἰόνιον πέλαγος· τὸ περὶ τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ Ἰοῦς Αἰσ. Πρ. ex eodem fonte Et. M. Ἰόνιος κόλπος 847 Schol. Hom. δ 563, Ζ 204 ex Apione Αἰσ. εστι—χθονός.

835 προσσαίνει PVTr προσαίνει cett. ultima in M ab m refícta 838 παλιμπλάγκτ. P²L (e sil) παλιπλάκτ. M¹ πολυπλάγκτ. F πολυπλάκτ. Tr παλιμπλάκτ. cett. 839 ὁ suppl. Wecklein 840 κληθήσεται MPγρV 847 πρὸς αὐτῶι χώματι ceteris omissis BH 848 εὔφρονα Tr 850 nomen accepit a Iovis generatione i. e. generandi ratione 853 -κοντόπαις MTr 854 ἐφέψεται Pγρ 855 θηλύσπορον P²V 857 ad modum oraculorum animalia pro hominibus appellantur 858 θηρεύοντες HF¹ θηρεύσοντες cett. 860 hiatum notat Herm. locum difficilem unus recte interpretatus 861 νυκτιφορήτωι Pγρ.

῎Αρει δαμέντων νυκτιφρουρήτωι θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ᾿ ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.
τοιάδ᾿ ἐπ᾿ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μή
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ᾿ ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος.
αὕτη κατ᾿ ῎Αργος βασιλικὸν τέξει γένος·
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾿ ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς
τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ᾿ ἐμέ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενής
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπηι, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ᾿ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ ἐλελεῦ ἐλελεῦ·
ὑπό μ᾿ αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ᾿, οἴστρου δ᾿ ἄρδις
χρίει μ᾿ ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβωι φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ᾿ ὄμμαθ᾿ ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργωι γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ᾿ εἰκῆι
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Testim.: 877 Hesych. ἐλελεῦ . . . τίθησιν αὐτὸ Αἰσχ. ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐν Προμ. δεσμ. 879 Hesych. ἄρδις ἀκίς Αἰσ. Πρ. δ.

863 ad δίθηκτον ἄρρητον ἄμφηκες Pγρ 864 ἐπ᾿ PγρV ἐς cett. ἐπέλθοι v. l. ab ἐς huc relata) QK 865 μή in extremo versu videtur articulo praemisso excusari cf. Ch. 1004 866 ξύνευνον Tr -βλυθήσ. MPVK -βληθήσ. Pγρ 867 γνώμαιν PVB^{2}H(γνώμοιν)Q^{2}K^2 δυεῖν M δὲ om BH θατέραν PγρF^{1}Q^{2}K θάτεραν R 869 ἕξει PγρV 870 δή P^{2}VB ταῦτα τ᾿ ἐξ. P(corr. Pγρ)V δεῖτ᾿ ἐπ. L 871 ἐκ τῶνδε P(corr. Pγρ)V 872 κλεινοῖς M 874 ἐμοὶ MLTr ἐμή VHBK utrumque PQFR 875 δ᾿ ἔχω· πῆ Tr qui ad ἄριστα ἀντίγραφα provocat, idem fere H^1 δή P(corr. Pγρ)VBH(?)KTr χρόνου Pγρ VBγρL 876 σὺ δ᾿ HB 876 ἐλελελελελεῦ fere codd., ἐλελεῦ, ἐλελελελεῦ R ἐλελελελελελεῦ Tr restituto metro anapaestico, corr. ex Hesychio Pauw

877 φρενοβλαβείς PγρV 879 θάλπτουσ᾿ P^{1}V 881 κραδία P^{1}KTr καρδία cett. φρένα φόβω HB 882 ὄμματ᾿ ἐλ. MRTr 885 πταίουσ᾿ MQ παίουσιν Pγρ.

ΧΟΡΟΣ

ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς [ἦν] ὃς
πρῶτος ἐν γνώμαι τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώ-
σαι διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶι,
καὶ μήτε τῶν πλούτωι διαθρυπτομένων
μήτε τῶν γένναι μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων. —
μήποτε μήποτέ μ', ὦ
⟨πότνιαι⟩ Μοῖραι λεχέων Διὸς εὐνά-
τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέται τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων. =
ἐμοὶ δ' ὅτε μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος,
[ἄφοβος], οὐ δέδια, μηδὲ κρεισσόνων

Actio: 836 Io in partem ei parti a qua venerat oppositam exit.

Numeri: 887—93 = 94—900 dactylo-epitriti speciei Pindaricae faciles. periodus tertia ab excedente syllaba incipit. epodus 901—6, duae periodi mere iambicae (7. 5.); clausula e more Aeschyli tetrameter (trochaicus admissa anaclasi).

887 ἦν om. Tr, non e propria coniectura; ipse delet ἐν γνώμαι 889 γλώσσηι P²Q¹RTr 890 ἀριστεύειν V 892 γένει Fγρ 893 μήποτ' ὦ PVLFR 895 suppl. Paley διὸς om VB¹H 897 πλαθείην γ. Tr πλαθείη ἐν γ. M πλαθείην ἐν γ. VQ πλασθείην γ'. L πλασθεῖ' ἐν γ. F πλασθείην ἐν γ. m cett. γαμετῶι M corr. m 899 γ' ἀμαλαπτ. Weil, γ' del. Dindorf: γάμω δαπτομέναν (vel ην) codd. με γάμω δ. V, δαπανομέναν Pγρ Σ^M ἅμα τῶι γάμωι, λείπει γὰρ τὸ ἅμα. mirum hoc; videtur in archetypo ἅμα suprascriptum fuisse, non glossa, sed v. l. eaque vera 900 δυσπλάνοις PγρTr ἀσπλάγχνοις Pγρ δυσσπλάγχνων BH¹ δυσσπλάγχνας QK δυσσπλάγχνοις cett. ἀλατείαις Tr -αισι cett. δύσπλανοι Ἥρας ἀλητεῖαι bene dicuntur, sicut ἐπίβουλοι Ἥρας νόσοι Suppl. 586, Iuno enim πλανᾶι et ἐπιβουλεύει. sed πόνων languet, nisi rursus coniungimus δύσπλανοι πόνων ἀλητεῖαι, ut πόνοι dicantur πλανᾶν. 901 ὅτι codd. corr. Arnaldus, Schützii argutiis minime refutatus. quae traduntur dici tantum poterant a muliere convenientem maritum adepta 'mihi cum parile sit, coniugium securum est; non timeo: utinam ne potiorum deorum cupido se in me convertat.' virgines autem, virginis Ius malis perterritas quid aliud profiteri credemus quam 'mihi matrimonium parile quidem terrorem non incutit, at utinam ne in altiore loco positus vir me concupiscat.' 902 v. l. delevi (alteram alii sustulerant).

[θεῶν] ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.
ἀπόλεμος ὅδε γ᾽ ὁ πόλεμος ἄπο-
ρα πόριμος, οὐδ᾽ ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπαι φύγοιμ᾽ ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς καίπερ αὐθάδη φρονῶν
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ᾽ ἄιστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ᾽ ἀρά
Κρόνου τότ᾽ ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ᾽ ἂν αὐτῶι πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ᾽ οἶδα χὧι τρόπωι. πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς τινάσσων τ᾽ ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῶι ταῦτ᾽ ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ᾽ οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ᾽ αὐτὸς αὐτῶι, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον᾽ εὑρήσει φλόγα
βροντῆς θ᾽ ὑπερφέροντα καρτερὸν κτύπον
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσων
αἰχμήν, τρίαιναν ἣ Ποσειδῶνος σκεδᾶι.

---

903 glossam delevi. nulli nobilitatis gradus in deis, nec deas loqui curamus: chorus virginum Pittaci persequitur praeceptum προσδάρκοι M, προσδέρκοι cett. (προσδέρκοισθε omisso με V) προσδράκῃ Robortelli 904 ἐς ἄπορ. Tr εἰς ἄπ. KF 905 οὐκ ἔχω L 906 ὅπη m P^2LTr^2 ὅπου BH^2R^2
907 Prometheus ad ultima cantici verba respicit. αὐθαδῆ φρονῶν QKL P^2PγρR m αὐθάδης φρενῶν MPBHFQγρTr utrumque V 908 οἷος M^1 γὰρ οἷον HB 910 θρ. ἄιστ. M πατ. δ᾽ Q$K^1F^1R^1$ τ᾽ cett. om. BH
911 τόδ᾽ M corr. m ποτ᾽ LQγρ 912 ἐκπίπτων QBK^1 δηναιόν M corr. m 913 τοιόνδε M corr. m 914 πλὴν ἐγώ Pγρ 915 ἐγὼ δὲ τ. QBH
916 θαρσείτω Fγρ 917 πυστός v. l. schol. Φ πιστῶς et -ός M ἐν χεροῖν MPVFTr ἐν χερσί HBR ἐν χειρί KQ χερί L πύρπνουν MPTr πυρπνόον PγρVFR πυρίπνουν QBHKL 918 οὐ om BKLR 922 εὑρήσοι M$P^2R^2Q^2$Tr 923 βροντῆς δ᾽ HB ὑπερβάλλοντα codd. corr. Weil
924 νόσων M^1 casu, opinor νόσον M^2 cett. 925 τρίαιναν αἰχμὴν τήν codd. (τοῦ QR^1) correxi.

πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ᾽ ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. σύ θην ἃ χρῄζεις, ταῦτ᾽ ἐπιγλωσσᾷ Διός.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ᾽ ἃ βούλομαι λέγω.
ΧΟ. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ᾽ ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟ. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ᾽ ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ᾽ ἂν φοβοίμην ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἆθλον ἄν σοι τοῦδ᾽ ἔτ᾽ ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁ δ᾽ οὖν ποείτω· πάντα προσδοκητά μοι.
ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ᾽ ἀεί.
ἐμοὶ δ᾽ ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ᾽ εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ

σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ᾽ εἰς θεοὺς [τὸν] ἐφημέροις
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ᾽ οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν πρὸς ὧν [τ᾽] ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστα φράζε, μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδοὺς Προμηθεῦ προσβάλῃς· ὁρᾷς δ᾽ ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

Actio: 943 in scaenam inferiorem incedit Mercurius.

926 παίσας L   πτάσας F   κακῶν M (corr. m) PγρLRTr   κακοῦ F^1
927 ὅσσον M   ἀρχήν M^1 930 δεσπόζειν B^1HR   τινὰ Διός F^1Pγρ   931 ἕξεις M^1 τῶνδ᾽ ἕ. F^1 δ᾽ ἕ. P^2B   δυσφλογωτέρους Pγρ   932 πῶς δ᾽ QKL   933 τί δαί M   φοβοίμαν supra add. η PV   934 αὖ σοι PγρV   ἄν om QBH   τοῦδ᾽ ἀλ. BHL   τοῦδε γ᾽ ἀλ. cett. corr. Elmsley   935 ποείτω PVQ^2K   ποιείτω Pγρ cett.
937 θῶπε H   θώπευε P^2BQR^1L m   942 τὸν τυρ. VQK   945 ἐξαμαρτόντ᾽ M^2P$H^2$$K^2$Tr   -τῶντ᾽ cett.   ἡμέροις MP (τὸν ἐφ. PγρB^2) BHTr corr. Blomfield
946 πορῶντα QK^1 947 κ. λόγους Pγρ   948 ὧν m, M periit. τ᾽ del. Elmsley.   950 ἔκφραζε PVF   952 Ζεύς τοι R^2 Ζ. γάρ Pγρ   ὁ Ζεύς γε τούτοις QK.

ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δή
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ᾽· οὐκ ἐκ τῶνδ᾽ ἐγώ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δέ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσηι γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ᾽ ἐγώ.
ΕΡ. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆιδε λατρεύειν πέτραι
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
ΠΡ. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.
ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγώ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ᾽ ἐν τούτοις λέγω.
ΕΡ. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶι;
ΠΡ. ἁπλῶι λόγωι τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ᾽ ἐκδίκως.
ΕΡ. κλύω σ᾽ ἐγὼ μεμηνότ᾽ οὐ σμικρὰν νόσον.
ΠΡ. νοσοῖμ᾽ ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ΕΡ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

---

953 τε P²R 954 διὸς ὑ. F 957 διττοὺς Pγρ 958 τυραννοῦντ᾽ VF 959 μήτοι δοκῶ F 961 πολλῶ P(verum Pγρ)H δέ M(sed verum in schol.) VPγρ 963 ἂν ἱστορῆς PVFR ἂν ἱστορεῖς QTr ἀνιστοροῦντα Qγρ(?) 965 καθώρμισας PVKTrQ (tamquam glossam) καθώρισας HB καθώροσας (ex ωσας?) M καθήρμησας F κατώρουσας F² κατήγαγες QLFγρR 968. 70 person. notas suppl. Tyrwhit Erfurdt. ante 971 Promethei versum intercidisse coni. Reisig, recte fortasse, quamquam sententiae satis facit hoc: 'sic, i. e. oboedientia sua, superbire decet superbos'. scil. Titan quamvis victus et cruci affixus iure superbit, quia morem uni gerit contumaciae animi sui 969 φῆναι codd. corr. cod. Lipsiensis (ὑπάρξαι glossa R) δ᾽ ἀγγ. M (γ᾽ m) 971 πήμασι PγρV 972 χλιδόντας M corr. m 973 sententiae unice convenit 'num me quoque tamquam malorum tuorum aliquatenus auctorem criminaris.' recte igitur dativum a praepositione ἐπί regi dixit Abresch; otiosum ἔπ᾽ αἰτιᾶι scribere 975 ἐχθραίνω FR¹ 977 μικράν codd. 979 πράσσεις BH²F¹.

ΠΡ. ⟨ὤμοι⟩ — — — — — — —
ΕΡ. ὤμοι; τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
ΠΡ. ἀλλ᾿ ἐκδιδάσκει πάνθ᾿ ὁ γηράσκων χρόνος.
ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ᾿ οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ᾿ ὑπηρέτην.
ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ᾿ ἂν τίνοιμ᾿ αὐτῶι χάριν.
ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ᾿ ὄντα με.
ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ᾿ ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾶις ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ᾿ οὐδὲ μηχάνημ᾿ ὅτωι
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῆι δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρωι δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ᾿ ὥστε καὶ φράσαι,
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ᾿ ἀρωγὰ φαίνεται.
ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
ΕΡ. τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ᾿ ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ᾿ ,ὡς ἐγὼ Διός
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

---

980 ὤμοι Prometheo, reliqua Mercurio tribuunt codd. corr. Lachmann, qui ὤμοι tantum in versu deperdito collocabat: verum sententia plura requirit, ex. gr. ὤμοι· προτιμῶ δ᾿ οἷ᾿ ἔχω τῶν σῶν καλῶν. 986 ὄντα om MVBH(Φ). ludit in voce quae et servum et filium et puerum dicit. Merc. filius patri oboedit. ne poterat quidem dici ὥστε παῖδα 987 καὶ ἔτι codd. (κἄτι K)
988 τι om V πευσείσθαι MPVQ²R²Tr 990 προστρ. M(corr. m)HR¹ ποτρ. (i. e. ἀποτρ.) m in marg 992 αἰθαλ(λ)οῦσα vel -άλουσα) codd. γρ. αἰθεροῦσσα MQ 993 λευκοπτέροις δὲ νιφάσι P², ἐκ supra καὶ Pγρ βροντήματι V 994 ταρασσέσθω L 995 γνάψει L utrumque M φράσειν MBH
998 ὦ παῖ M (sed schol. τεθεώρηται) 1000 καλῶς φρ. Pγρ 1001 ὀχλῇς Tr με om BH 1002 σ᾿ ἔννοια μήπ. FR μηπάθ᾿ M corr. m 1004 στυγόμενον M corr. m 1006 τῶν δεσμῶν τ. BHQK τοῦδε παντός V

ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγηι γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσηι λιταῖς
ἐμαῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγής
πῶλος βιάζηι καὶ πρὸς ἡνίας μάχηι.
ἀτὰρ σφοδρύνηι γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι·
αὐθαδία γὰρ τῶι φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆις λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῆι καὶ κεραυνίαι φλογί
πατὴρ σπαράξει τήνδε καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετός, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῆι θελήσηι τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·

Testim.: 1022 Schol. Dionys. Thr. 458 τὸν αετὸν ⟨τὸν⟩ ἐπὶ τοῦ σκήπτρου τοῦ Διὸς 'κύνα' Αἰσ. καλεῖ. 1030 Hesych. οὐ πεπλασμένον· ἄπλαστον.

1007 λέγειν Pγρ ἀλλ' ἐρεῖν μάτην Mγρ 1008 οὐδέν om P, habet Pγρ. (ex hoc errore natum supplementum κέαρ apud Robortellum, quod multos in avia deduxit) μαλθάση P[1]VBHQR 1009 δὲ τὸ στόμιον Q 1011 αὐτάρ PγρHB σοφίζη Pγρ φρονήματι L 1013 μεῖον Stanley subtilius. quod οὐδενὸς μεῖζον est, παντός, opinor, est ἧσσον. nec μεῖζον soloecum, ubi μᾶλλον vulgo dicitur. concedo quod diu negavi μεῖζον in Callimacho hymn. 6, 92
1014 δὲ ἄν BHKR δ' ἄν Q δ' ἄν εἰ PKLF πείθηι P(corr. Pγρ)L utrumque QL 1015 οἷός σε P οἷος σε Pγρ(sic)QKR 1016 ἀφύκτως M corr. m
1019 ἀγγάλη Tr 1020 ἐκπλήσας HBγρ 1021 εἰς om Q Διὸς ἔτι P (corr. Pγρ) δέ τοι Aeschylo familiare cf. Sept. 122 Suppl. 688 Ag. 574 al.
1022 λάβρως MVL λάβρος RTr utrumque PHBQKF λαῦρος Pγρ
1023 ῥάκος μέγα Tr 1026 τοῦ σοῦ δέ HPγρFγρ μήτοι MTr μηδέ PγρFγρ 1027 θεός τις FTr 1028 θελήση MB[2]FL θελήσει cett. δ' F[2]KR ἀναύδητον m 1031 λίαν γ' Tr ἐριμμένος M[1] confunduntur ..ut

ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ᾽ αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον᾽ ἡγήσηι ποτέ.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ᾽ ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πιθοῦ· σοφῶι γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ᾽ ἀγγελίας
ὅδ᾽ ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ᾽ ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
δ᾽ ἐρεθιζέσθω βροντῆι σφακέλωι
τ᾽ ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ᾽ ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίωι
συγχώσειεν τῶν οὐρανίων
ἄστρων διόδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ᾽ οὐ θανατώσει.
ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ᾽ ἔπη τ᾽ ἐστὶν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ ⟨οὐ⟩ παραπαίειν
ἡ τοῦδ᾽ εὐχή; τί χαλᾶι μανιῶν;
ἀλλ᾽ οὖν ὑμεῖς γ᾽ αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά ποι χωρεῖτ᾽ ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσηι

---

quam maxime dicta a Iove. cf. Ag. 301, ergo non ficta a Mercurio, et „ut quam maxime dicta a Iove, ergo vera" 1039 πιθοῦ FL (e sil.) πείθου cett. 1040 τι pro τοι VB¹R¹(?) εἰδότι μοι PγρFR 1043 ἐπί μοι ῥιπτείσθω M 1044 πυρός τ᾽ K αἰθέρα H 1046 ἀγρίων τ᾽ V 1047 αὐταῖσι PKLF κραδαίνει Q 1049 συγχ. ἐμὲ τῶν τ᾽ PγρVR τῶν τ᾽ οὐρ. codd. praeter BK¹ (Weil) 1051 ἅδην QB² 1053 θανατώσοι P¹ 1056 οὐ suppl. Wecklein 1057 ἡ τοῦδ᾽ εὐτυχῆ M εἰ τοῦδ᾽ εὐτυχῆ Pγρ et iterum inter schol. εἰ τοῦδ᾽ cum glossa κτῆται Qγρ, volebat ergo εἰ τοῦδε τύχηι, ἦν τοῦδ᾽ ἀτυχῆ Tr reiecta lectione εἰ τάδ᾽ εὐτυχῆ εἰ τάδ᾽ εὐτυχῆ m cett. corr. Winkelmann; archetypus v. l. εὐχή et τύχη confuderat 1058 γ᾽ αἱ Turn. γ᾽ ἐν Tr δέ H γε cett. 1060 που codd. ποι F(?)G² teste Hermanno.

βροντῆς μύκημ᾽ ἀτέραμνον.
ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ
μ᾽ ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ᾽ ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ᾽ ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ᾽ ἥντιν᾽ ἀπέπτυσα μᾶλλον.
ΕΡ. ἀλλ᾽ οὖν μέμνησθ᾽ ἁγὼ προλέγω·
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ᾽ εἴπηθ᾽
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ᾽ εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ᾽, αὐταὶ
δ᾽ ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
κοὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέρατον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ᾽ ὑπ᾽ ἀνοίας.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔργωι κοὐκέτι μύθωι
χθὼν σεσάλευται, βρυχία δ᾽ ἠχὼ
παραμυκᾶται βροντῆς, ἕλικες
δ᾽ ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι,
στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσιν·
σκιρτᾶι δ᾽ ἀνέμων πνεύματα πάντων
εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν
ἀποδεικνύμενα· ξυντετάρακται
δ᾽ αἰθὴρ πόντωι. τοιάδ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ
ῥιπὴ Διόθεν τεύχουσα φόβον
στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων

Actio: 1069 chorus quam proxime potest ad Prometheum accedit.

1065 λητὸν ἤγουν λαθαστὸν Pγρ 1067 θέλω HB 1070 μᾶλλον γρ. πάλαι P 1071 ἃ ἐγὼ F¹ (Porson) ἅττ᾽ ἐ. VL ἅτ᾽ ἐ. F² cett. 1072 μ. (πρός F²) τῆς ἄ. F 1073 μέμψοισθε VB τύχας F¹ 1074 ἡμᾶς PγρQF¹ 1077 οὐκ P(corr. Pγρ)VKL 1078 ἀπέρατον MP¹R ἀπέραντον m cett. cf. ad 152 1080 οὐκέτι Q κοὐ μ. Pγρ 1081 σαλεύεται HB 1084 ὡς ζαπ. LR 1085 ἑλισσ. 1088 ἐπιδεικν. R ἐνδ. Tr 1092 Tr in scholio vituperat lectionem ὦ πάντων Θέμι; ita recentes quidam, scil. e scholio MP ὦ μῆτερ ἐμὴ Γῆ, ὦ Θέμι.

αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

Actio: rupes cum Prometheo et choro a terra inter fulmina e solo prorumpentia hiscente hauritur. Mercurius abit.

1093 εἱλίσσων Tr ἑλ. codd. 1094 ἄδικα PγρVH utrumque R.

TRILOGIAE RELIQUIAE.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

Schol. Prom. 511 οὔπω μοι λυθῆναι μεμοίραται. addit M ἐν γὰρ τῶι ἑξῆς δράματι λύεται· ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.

Philodemus de piet. p. 30 G. Αἰσχύλο[ς μὲν] ἐν Προμηθε[ῖ φη] σὶν τ[οῦτο]ν πρ[ὸς τῶι Καυκάσωι δεδέσθαι vel similia].

p. 37 Προ]μηθεῖ τα -- καυμάτων - [χε]ιμώνων -- componuntur deinde de Atlante testimonia.

p. 39 -- Κρόνο . . [δεσμω]τήριον κα --- καταχ Αἰσχύλος (κατά δ' Αἰσχύλον?) ἐν τῶι Λυομένωι Προμηθεῖ -- [ὑπ]ὸ Διὸς δεδ[έσθαι non tuto restituitur] καὶ πάντες [οἱ ταρτα]ρωθέντες -- οὐρανοῦ --

p. 40 ὅσα δὲ Προμηθεὺς οὐδα . . ξ (οὐ δεκάδας Sauppe) ἀλλὰ μυριάδας -- p. 41 καὶ τὸν [Προμη]θέα λύεσθαί [φησιν] Αἰσχύλος ὅ[τι τὸ λ]όγιον ἐμή[νυσε]ν τὸ περὶ Θέ[τιδο]ς, ὡς χρεὼν εἴη τὸν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα κρείττω κατα[στῆ]ναι τοῦ πατρός· [ὅθεν κ]αὶ θνητ[ῶι συνοικί]ζουσιν αὐτὴν ἀνδρί. restit. Gomperz.

Vol. Herc. Coll. alt. VIII 105, protraxit restituitque Reitzenstein Herm. 35, 73 -- αι τῶι Π[ηλεῖ. ἐν Π]ρομηθε[ῖ δὲ τῶι] Λυομένωι . . . . . ιδος ε . . . . ρασιν . . . . . [ὁ δέ τ]ὰ Κύπρια ποιήσας etc. de Thetide agi Cypriorum excerpta docent, cuius nomen Reitzenstein antea restituit, sed [Θέμ]ιδος aeque atque [Θέτ]ιδος cogitari potest, nisi Αἰσχύλος latet, cuius nomen desideratur. omnia, nisi plenius et accuratius leguntur et in ordinem rediguntur, vix quidquam docent quin aliunde sciamus.

Personarum index Vincti Promethei inter Oceanum et Mercurium habet Γῆ: Ἡρακλῆς. quae vix alio referri possunt quam ad exemplar quod Solutum, τὸ ἑξῆς δρᾶμα, simul continebat.

Fr. 191. 192.

Arrian. peripl. Pont. 19. Tanai fluvio Asiam et Europam disterminari, καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένωι τὸν Φᾶσιν ὅρον τῆς

Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ· λέγουσι γοῦν ⟨παρ'⟩ αὐτῶι οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθέα ὅτι "ἥκομεν

τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε Προμηθεῦ
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι

ἔπειτα καταλέγουσιν ὅσην χώραν ἐπῆλθον

πῆ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν

excribit Peripl. Ponti anonym. p. 184 Müller, sed Procop. Goth. IV 6, 15 ad idem redit compendium geographicum quo Arrianus utebatur, ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωιδιοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῶι λυομένωι εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγωιδίας (hoc opinor non finxit) τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης.

ad fr. 197.

Schol. Dionys. perieg. 10 de Tanai Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένωι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου διορίζεσθαί φασι τὰς ἠπείρους. reicitur hoc vulgo, cum contradicat fragmento 191; debebant certe Vinctum pro Soluto intellegere, in quo Tanais terras definit 790; re vera vel δίδυμος τέρμων, fr. 191, docet Aeschylo „duplicem terminum" fuisse fluvium qui modo Tanais appellaretur modo Phasis.

Fr. 192.

Strabo I 33 ut demonstret Aethiopas totam meridiem occupare, Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένωι φησὶν οὕτω

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης
χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῶι
λίμνην ἁγνῶν τροφὸν Αἰθιόπων,
ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ
χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

3 χαλκοκέραυνον neque intellegitur et frustra temptatum est 4 λίμναν παντότροφον codd. vitiosis numeris, (duae breves metrum nusquam excedunt), πάντων τροφόν Lobeck; quaerendum erat aptius adiectivum 5 παντεπόπτας codd. corr. Tyrwhitt. tolerari fortasse potest in lyrica voce ᾱ 8 προχοαῖς τ' codd. olim correctum. regebantur accusativi a participio λιπόντες subiuncto illi ἥκομεν fr. 190 a quo tragoedia incipiebat; 191 post 192 locum habebat.

Fr. 199.

Strabo IV 183 e Posidonio campos saxis conspersos qui prope Massiliam sunt describit; in fabulam haec vertisse Aeschylum sive eum a quo penderet. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ᾽ αὐτῶι καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τὴν ἀπὸ Καυκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας ἥξεις —στρατόν.

Dionysius Antiqu. I 41 e pragmatici cuiusdam narratione. Herculem cum magno exercitu ex Hispania redeuntem conflixisse cum Liguribus. δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένωι. πεποίηται γὰρ αὐτῶι ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τά τε ἄλλα προλέγων, ὡς ἕκαστον αὐτῶι τι συμβήσεσθαι ἔμελλεν, καὶ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Λιγυστικοῦ πολέμου, ὡς οὐ ῥάιδιος ὁ ἀγὼν ἔσται διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὧδ᾽ ἔχει, ἥξεις—λιπεῖν (v. 3).

Hygin poet. astr. II 6 (Ἐγγόνασιν) *Aeschylus in fabula quae inscribitur* Προμηθεὺς λυόμενος *Herculem ait esse . . . cum Liguribus depugnantem. dicit enim, quo tempore Hercules a Geryone boves abduxerat iter fecisse per Ligurum fines. quos cunctos ab eo pecus abduxisse, manus contulisse, etc.* tam libere narratis eis quae in Aeschyli versibus sunt, ut vel catasterismus eidem tribuatur. apparet et Dionysii et Hygini auctoribus auctorem fuisse hominem, qui non vereretur pro expeditione ad Hesperidas suscepta eam quae Geryonis boves petebat substituere et pugnam in reditu Herculis collocare. nos autem deficiente Strabonis testimonio deciperemur necessario.

ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν,
ἔνθ᾽ οὐ μάχης, σάφ᾽ οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν
μέμψηι· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ᾽, ἑλέσθαι δ᾽ οὔτιν᾽ ἐκ γαίας λίθον
ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός.
ἰδὼν δ᾽ ἀμηχανοῦντά σ᾽ ὁ Ζεὺς οἰκτιρεῖ.
νεφέλην δ᾽ ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πετρῶν
ὑπόσκιον θήσει χθόν᾽, οἷς ἔπειτα σύ
βαλὼν διώσηι ῥαιδίως Λίγυν στρατόν.

6 οἰκτερεῖ codd. σ᾽ οἰκτιρεῖ πατήρ Cobet probabiliter 8 nubem subtus extendit; de caelo mittit lapides. νιφάς vox Aeschylea Sept. 212 8. 9. συμβαλών corr. Salmasius 9 δηώσει recte legit Dobree.

Fr. 195 et 206.

Galenus in Epidem. VI. XVII 1, 879 e lexico s. v. πέμφιξ ... ἐπὶ τῆς πνοῆς .... Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ δεσμώτηι (an trilogia ita satyris opponitur?)

εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε, καὶ πρώτιστα μέν
βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν᾽ εὐλαβοῦ
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ᾽ ἀναρπάσηι
δυσχειμέρωι πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

paullo post ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ

ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάληι στόμα
πέμφιξ, πικρὰ γὰρ κοὐ διὰ ζωῆς ἀτμοί.

referebat hoc ad satyros Conington coniectura incertissima.

2 πνοαῖσιν corr. Casaubonus 3 βρόμος καταιγίζων i. e. καταιγίδα βρέμουσαν Fr. 206, 1 προσβάλληι corr. Casaub. 2 non intellegitur; πικροί? κοὐδὲν εὐζαεῖς ἀτμοί Headlam.

Fr. 198.

Strabo VII 301 ex Apollodoro ut videtur Αἰσχύλος δ᾽ ἐμφαίνει συνηγορῶν τῶι ποιητῆι φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν

ἀλλ᾽ ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι

Hesych. ἱππάκη ut e scholio huius loci sumptum sit, fieri potest.

Fr. 196.

Stephan. Byz. Ἄβιοι e scholio (Epaphroditi, opinor) ad N 6 Αἰσχύλος δὲ Γαβίους διὰ τοῦ γ (huc usque et schol. AT ad Hom. N 6) ἐν λυομένωι Προμηθεῖ

ἔπειτα δ᾽ ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον
⟨βροτῶν⟩ ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον
Γαβίους, ἵν᾽ οὔτ᾽ ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δίκελλ᾽ ἄρουραν, ἀλλ᾽ αὐτόσποροι
γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς

1 ἥξει corr. Stanley 2 βροτῶν suppl. Hermann 4 δικέλλης corr. Holsten.

Fr. 197.

Schol. Apollon. IV 284 τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν· οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλωι ἐν λυομένωι Προμηθεῖ λέγοντι ταῦτα. Hyperboreos, quoniam in Apollonio desunt, in Aeschylo lectos esse concludimus. ceterum ex Aeschylo sua sumpsisse Apollonium grammaticus iniuria suspicatus est.

Fr. 202.

Athenaeus XV 674[d] Αἰσχύλος δ' ἐν τῶι λυομένωι Προμηθεῖ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τῆι τιμῆι τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῆι κεφαλῆι ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῆι ἐπιγραφομένηι Σφιγγὶ εἰπὼν

τῶι δὲ ξένωι γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

in Sphingis versibus στέφανος scribi iussit Grotius, et aut hoc aut ἄριστον necessarium, nisi omnino στέφανον expellendum cum Weilio, tamquam otiosum iuxta στέφος. ratio Athenaei est, in Prometheo homines coronis uti in memoriam vinculorum, quod non concordare cum eis quae in Sphinge dixisset, antiquam coronationem vinculorum optimum esse iudice Prometheo. videbatur grammatico Prometheus de antiquo coronandi more verba facere nec laudare potuisse quod in memoriam cruciatus sui esset institutum. at ἀρχαῖον στέφος poterat e mente eius qui verba faciebat dici, et Prometheus Aeschyleus vincula coronarum ἀντίποινα hominibus imponenda laudare catenis etiam tum cinctus. lepidum est, si Aeschylus sui Promethei spectatores commonefecit. quod utut est (certo enim demonstrari nequit): non satis attente Athenaeum legerunt quotquot pro coronandi more certae arboris ramulos inferebant. quam sumpserunt ex iis quae Athenaeus p. 672f. e Menodoto Samio adfert, Apollinem olim Caribus imposuisse ποινήν, ἣν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀφώρισεν ὁ Ζεὺς τῶι Προμηθεῖ χάριν τῆς κλοπῆς τοῦ πυρός, λύσας αὐτὸν ἐκ τῶν χαλεπωτάτων δεσμῶν· καὶ τίσιν ἑκούσιον ἐν ἀλυπίαι κειμένην δοῦναι θελήσαντος, ταύτην ἐκείνωι ἐπιτάξαι τὸν καθηγούμενον τῶν θεῶν. ὅθεν αὐτίκα τὸν δεδηλωμένον στέφανον (scil. ἐκ λύγου) τῶι Προμηθεῖ περιγενέσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ τοῖς εὐεργετηθεῖσιν ἀνθρώποις ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς δωρεάν. alia rursus Hygin. poet. astr. II 15, qui a vinculis Promethei et anulorum et coronarum usum repetit, has autem *in maxima laetitia victoriisque habere instituerunt; id exercitationibus* (insulse vertit ἀγῶσι) *et conviviis perspicere licebit.* quae tamen omnia ab Aeschylo aliena sunt.

Fr. 203.

Eustath. ad Iliad. E 743 ἀρειθύσανοι κατὰ Παυσανίαν Ἄρεος θύσανοι οἱονεὶ ἀποσχίσματα παρὰ Α. ἐν Προμηθεῖ λυομένωι. Hesych. ἀρθύσανοι ἀποσχίσματα (-σχημ. cod.) καὶ ἀποβλαστήματα. idem ἀριθύσανοι Ἡνίοχοι. consentaneum non aurigas dici, sed populum

Caucasi accolam. quem si ipsum appellavit Aeschylus, primus nobis testis est; humana carne eos vesci tradit Aristoteles Pol. VIII 1338ᵇ. mirum compositum, sed non minus mire Lobeckius Ἄρει θυίοντας intellegit. vox e cantico sumpta est, quod accolas Caucasi recensebat, respondens ei quod in Prom. vincto est 415.

Fr. 200.

Plutarch. Amator. 757ᵉ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἵρεσθαι τὸ τόξον, ὥς Ἀ. φησίν.

ἀγρεὺς δ᾽ Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος

Atticum εὐθύνοι Plutarchus certe non legit.

Fr. 201.

Plutarch. Pomp. 1 ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ καὶ λέγων

ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

in propatulo versum Plutarchi ipsius memoriae inhaesisse.

Fr. 204.

Hesych. εἰσαφάσματα εἰσπτήματα ἀπὸ τοῦ εἰσαφίεναι ἢ σπαράγματα. Α. Προμηθεῖ λυομένωι. mira vox ad mere ionicum ἀφάσσω referenda.

Prometheus Accii.

Cicero Tuscul. II 23 *veniat Aeschylus, non poeta solum, sed etiam Pythagoreus, sic enim accepimus, quomodo fert apud eum Prometheus dolorem* (secuntur de furto nonnulla e Philocteta Accii). *has igitur poenas pendens affixus ad Caucasum dicit haec.*

Titanum soboles, socia nostri sanguinis
generata Caelo, aspicite religatum asperis
vinctumque saxis, navem ut horrisono freto
noctem paventes timidi adnectunt navitae.
Saturnius me sic infixit Iuppiter
Iovisque numen Mulciberi adscivit manus.
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus. qua miser sollertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
iam tertio me quoque funesto die
tristi advolatu aduncis lacerans unguibus

Iovis satelles pastu dilaniat fero.
tum iecore opimo farta et satiata adfatim
clangorem fundit vastum et sublime avolans
pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
cum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
tum rursum taetros avida se ad pastus refert.
sic hanc custodem maesti cruciatus alo,
quae me perenni vivum foedat miseria.
namque, ut videtis, vinclis constrictus Iovis
arcere nequeo diram volucrem a pectore.
sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
amore mortis terminum anquirens mali,
sed longe a leto numine aspellor Iovis.
atque haec vetusta saeclis glomerata horridis
luctifica clades nostro infixast corpori,
e quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa adsidue instillant Caucasi.

V. 14, 15 sublime—sanguinem corrupta adfert Nonius 17, 11 addito Accii nomine; nam in Cicerone ambigi potest utrum veteris poetae an proprios versus adferat. perperam hoc vulgo statui mihi monstravit Leo. sed subesse Aeschylea iure creduntur, amplificata tamen tumore Acciano.

Nonius 208, 1 et Priscianus p. 685 P. ex eodem auctore, masculini gelus exemplum laudant *Accius in Prometheo*

tum profusus flamine hiberno gelus

tum om. Non. corruptum est. poterat et in cruciatu Promethei et in itinere Herculis describendo locum habere.

ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

Schol. Aesch. Prom. 94 μυριετῆ· πολυετῆ· ἐν γὰρ τῶι πυρφόρωι τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι. Hygin. poet. astr. 2, 15 (Prometheum) *adligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.*

Hygin. fab. 54 *Thetidi Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortiorem fore quam patrem. hoc praeter Prometheum cum sciret nemo et Iovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Iovi pollicetur se eum praemoniturum, si se vinculis liberasset. itaque fide data monet Iovem ne cum Thetide concumberet, ne si fortior nasceretur Iovem de regno deiceret, quemadmodum et ipse Saturno fecerat.*

itaque datur Thetis in coniugium Peleo Aeaci filio, et mittitur Hercules ut aquilam interficeret quae eius cor (iecur?) exedebat. eaque interfecta Prometheus post triginta annos (i. e. XXX [milia] ann.) de monte Caucaso est solutus.

Fr. 208.

Gellius XIII 18, 4 *aput Aeschylum* ἐν τῶι πυρφόρωι Προμηθεῖ *et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est* Ἰνώ *eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic*

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια

redit fere idem versus Sept. 619. Choeph. 582.

Fr. 188.

Schol. Aristid. pro IV viris 143 (p. 501 Dind.; legi scholium in Marciano); καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτηι

πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν.

mira in illo scholiasta eruditio, nisi forte Simonidis dictum ab Aristide laudatum in florilegio quaerebat. quamquam fides tituli ne tum quidem magna est.

Fr. 189.

Antiatticista Bekkeri 116, 7 χέρσα τὰ μὴ γεωργούμενα Α. Προμηθεῖ.

Metricus Oxyrynchita 220, col. 21, 1 (edidit etiam Consbruch in calce Hephaestionis sui) τοιοῦτο „τάδε πάσχειν ἐθέλεις“ ὁποῖον ἐν τῶι Προμηθεῖ τίθησι πάλιν Αἰσχύλος οὕτως

[ἐρίδ]ων δυσκελάδων

ex. gr. supplevi, alii minus probabilia.

Fr. 194.

ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γένος
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα

Plutarchus de fortuna p. 98[c] e stoico. quod homines bestiis dominantur ὁ Προμηθεύς, τουτέστιν ὁ λογισμός, αἴτιος ἵππων—ἐκδέκτορα κατ' Αἰσχύλον. Plutarch. de sollert. anim. p. 965 ex alio auctore τὰ ἥμερα καὶ φιλάνθρωπα ποιούμενοι τιθασὰ καὶ συνεργὰ

χρείας πρὸς ἣν ἕκαστον εὖ πέφυκεν ἵππων—καὶ ταύρων γονάς, ὧν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦναί φησιν ἡμῖν ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα (excribit Porphyr. de abst. 3,18).

1 ὀχείαν de soll., quod legit Porphyrius 2 ἀντίδωρα de fort.

Fr. 431.

Strabo VII 299 inter gentes fabulosas a veteribus poetis commemoratas Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους λέγοντα καὶ Μονομμάτους [ἐν τῶι Προμηθεῖ φησί (φασί codd.)], καὶ ἄλλα μυρία (haec non ad Aeschylum pertinent). idem I 43 Αἰσχύλου Στερνοφθάλμους καὶ Κυνοκεφάλους καὶ Μονομμάτους; apparet ibi enumerata haec esse ab Apollodoro.

notam lectoris μουνῶπα στρατόν Promethei 805 spectantis seclusit Heyne. olim ad Prometheum Solutum relata inde removit Nauckius, probabile tamen ratus inde sumpta esse. meliore iure ex. gr. ad Persei res rettuleris: nam gentes istae orientem versus collocari solent.

Fr. 369.

Proclus ad Hesiod. Op. 156 τὸ ἐκ Πανδώρας γένος ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον

ἐκ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή

olim ad Prometheum relatum nunc recte secretum; sed nihil est cur a satyris omnino credatur Pandora aliena.

ἐκ legi in cod. Casanatensi testatur mihi H. Schultz, τοῦ vulgo.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Ὑπόθεσις τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται, ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων, ἡ δὲ ὑπόθεσις στρατεία Ἀργείων πολιορκοῦσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας, καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγένους ὀλυμπιάδι οη΄. ἐνίκα Λαΐωι Οἰδίποδι Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Σφιγγὶ σατυρικῆι. β΄ Ἀριστίας Περσεῖ Ταντάλωι Παλαισταῖς σατύροις τοῖς Πρατίνου ⟨τοῦ⟩ πατρός. γ΄ Πολυφράσμων Λυκουργείαι τετραλογίαι.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

Ἐτεοκλῆς, ἄγγελος κατάσκοπος, χορὸς παρθένων, Ἀντιγόνη, Ἰσμήνη, κῆρυξ.

Vs. 1—4 (Πολ.) novi praeter M e PVQKR qui alia addunt, nova dedit e Thoma Tr ad Phoenissarum scholia remisso lectore. quae omisi. didascaliam unus servavit M.

6 Ἀριστίων M corr. Franz; incertum num interciderit nomen quartae fabulae 8 σατυρικοῖς M corr. Kirchhoff 9 Λυκουργίαι. Antigonam ante Nuntium collocat M.

Aristoph. Byz. Argum. Eurip. Phoeniss. ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλωι ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης.

Aristophanes Ran. 1021

ΑΙΣΧ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟΝ. ποῖον;
ΑΙΣΧ. τοὺς Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας.
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάιος εἶναι

exprimit Gorgiae dictum, Plutarch. symp. qu. VII 10 p. 715^e (redit ad peripateticos, cf. testim. 43) καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγωιδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν, καὶ οὐχ, ὡς Γοργίας εἶπεν ἓν τῶν δραμάτων αὐτοῦ μεστὸν Ἄρεως εἶναι, τοὺς Ἑπτ' ἐπὶ Θήβας, ἀλλὰ πάντα Διονύσου.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνηι πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνωι.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ᾽ αὖθ᾽, ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ᾽ ὑπ᾽ ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασίν θ᾽, ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ᾽ ἔτι
ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνωι
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν ἔχονθ᾽ ἕκαστον, ὥς τι συμπρεπές,
πόλει τ᾽ ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ᾽ξαλειφθῆναί ποτε,
τέκνοις τε γῆι τε μητρί, φιλτάτηι τροφῶι.
ἣ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδωι
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον

Actio: Surgit in scaena arx Thebarum, consita statuis et aris. sub arce platea (orchestra) in qua Eteocles circumdatus ab armatis militibus contionem habet Thebanorum, maxime senum ac puerorum.

Testim.: 2 Respicit Plato Euthyd. 291^d κατὰ τὸ Αἰσχύλου ἰαμβεῖον μόνη ἐν τῆι πρύμνηι καθῆσθαι τῆς πόλεως πάντα κυβερνῶσα.

6 Ἐτεοκλῆς M(corr. m)VHQ ὢν εἷς L ἂν εἷς ὤν V recepta glossa quae in P supra εἷς est 8 ἀλεξιτήριος HQKR m, item in scholio P 10 νῦν om Q^1Tr 12 βλάστημον MP^2 βλάστιμον cett. πολύν MPγρ πολύ QLKRPγρ πολλήν P(πολήν)H V evanuit)F, βλάστην μέν — πολύ Tr coniecturam professus (habebat βλάστιμον — πολλήν) 13 ὥραν ἔχων ἕκαστος ὥστις M^1, ὥραν M^2 ὥραν τ᾽ ἔχονθ᾽ ἕκαστον m ὥραν δ᾽ Triclinius coniecturam professus. spiritus in ωραν variat Σ codd. ὥστε plerique edunt e coniectura Grotii aliorum, sed hoc dicit: ὑμᾶς δὲ χρὴ καὶ παῖδας καὶ γέροντας ἐπὶ πολὺ αὔξοντας τὴν προσοῦσαν τοῦ σώματος ῥώμην βοηθεῖν τῆι πόλει ὡς ἂν ἑκάστωι τι οἰκεῖον ἦι ἐπιμελουμένους. non recte percepit Σ 16 τέκνοισί τε Φ τροφῶι γρ. βροτῶν K
17 ἁ γὰρ QK 18 ἁπ. δοκοῦσα Q.

ἐθρέψατ᾽ οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ᾽ ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ᾽ ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν πυρὸς δίχα
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνηι,
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύσειν πόλει.
ἀλλ᾽ ἔς τ᾽ ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίαι,
πληροῦτε θωρακεῖα κἀπὶ σέλμασιν
πύργων στάθητε καὶ πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ᾽ ἐπηλύδων
ταρβεῖτ᾽ ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶι.
καὶ τῶνδ᾽ ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλωι.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ᾽ εἴμ᾽ ἐγὼ τῶν πραγμάτων.

Actio: 38 contio discedit. nuntius intrat a dextra, si iam obtinebat usus quem Pollux 4, 126 testatur.

Testim.: 39 exprimit Aristophanes Pac. 1046 et in scholiis eiusdem Eupolis Πόλεσιν.

19 ἐκθρ. Q οἰκηστῆρας KTr (cum glossa οἰκήτορας -κιστ. cett. non conditores urbis sed incolas appellari patet, Soph. OC 627 οἰκητῆρα contulit Herm. 20 γένησθε P[1]K interpungendo evertitur structura enuntiati ,terra vos, incolas suos, educavit, ut fiatis in hoc discrimine ei quos (tales quales) educavit constantes milites 22 πυργυρ. PP[2]RTr 25 abstinet Tiresias ἐμπύρων μαντείαι 29 -βουλεύειν F[1]L vates dixit nunc maxime consilium haberi de impetu faciendo ab Argivis, atque fore ut urbem aggrediantur. ergo omnis in futuro vis. vaticinio enim Eteocli facultas parata est praesidia in portis collocandi 30 πυλῶν πυργώματα m 33 ἐξόδους P[2] 34 εὖ om L 35 ἄγαν τιν᾽ TrF[2] ὅμιλλον QK 39 Ἐτέοκλες PγρVH (i. e. Φ) R 40 σαφῆ τε V.

ἄνδρες γὰρ ἑπτά, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
Ἄρη τ᾽, Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφάς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίαι,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνωι.
μνημεῖά θ᾽ αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους
πρὸς ἅρμ᾽ Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον δάκρυ
λείβοντες, οἶκτος δ᾽ οὔτις ἦν διὰ στόμα·
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείαι φλέγων
ἔπνει λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνωι χρονίζεται.
κληρουμένους δ᾽ ἔλειπον, ὡς πάλωι λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ᾽ ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατός
χωρεῖ κονίει, πεδία δ᾽ ἀργηστὴς ἀφρός
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
σὺ δ᾽ ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοάς
Ἄρεως· βοᾶι γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ.
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

Testim.: 43 exprimit Aristoph. Lysistr. 188 (μηλοσφαγ. memoriae lapsu), ubi Σ adfert 42. 43. Aristid. pro IV viris 418 Ddf. 42—46 (ὡρκωμ.) Ps. Longin. π. ὕψ. 15 42—56 Stob. VII, 11 49 μνημεῖα Hesych. μνημεῖα· τὰ οἴκαδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμωι τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις. 62 Hesych. οἰακοστρόφος· κυβερνήτης. 62 inconsulto repetit Eur. Med. 523 ἀλλ᾽ ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον.

44 χειρί Stob. 45 Ἄρη MFLongin.Stob. Ἄρην cett. F^{2} Ἐνυώ τε L omissam copulam nemodum vindicavit. φόνον KRF^{2}Tr 46 κατασφαγάς P corr. Pγρ 48 θ. πρόσθε φυρ. Stob. φυράσσειν QKTr 49 σημεῖα δ᾽ Stob. δ᾽ F^{2}Tr 50 ἅρματ᾽ PγρH^{2}LF πρὸς δ᾽ ἅρμ᾽ V χεροῖν PγρV 51 ἀνὰ στόμα Stob. 53 Ἄρη M Stob. Ἄρην cett. 54 τῶιδε πίστις οὐ μόνωι χαρίζεται Stob. χαρίζ. K 55 ἔλειπον MPHTr, ἔλιπον cett. Stob.

56 ἄγηι KL^{1}FTr 61 πλευμόνων M πνευμόνων cett. cf. Choeph. 639, Moeris s. v. 62 ναός MQ^{1}K$Tr^{1}F^{2}$ νηός cett. νεώς H 64 ἄρεως MV ἄρεος cett. χερσαίου PγρK, utrumque HQL 65 τῶνδε M τόνδε cett. ὅστις MP ὥστις cett. Pγρ.

ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείαι λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσηι.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηιάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζεύγλησι δουλίησι μήποτε σχεθεῖν.
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών.
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'

Actio: 68 exit nuntius eo unde venerat 77 exit Eteocles cum suis ad laevam. mox in scaenam desertam irrumpit chorus Virginum statimque in arcem ascendit deis supplicaturus, in qua usque ad v. 286 remanet. manibus tenent pallas vittasque quas mox statuis deorum applicant.

Numeri: 78—150 numeri: parodi pars ἀνομοιόστροφος e dochmiis et iambis constat. dochmiis ceteroquin simplicibus plerumque κατὰ πόδα distinctis praemittuntur interiectio 86. 96, spondeus 78, creticus 108, molossus 116, paeon 121. iambi praeter trimetros non cantatos 100 et 104 syncopa et anaclasi frequenter tardati, 110. 119. 123. 126. 131. 134. 136—144 (interiecto dochmio uno) 146. accedit pentameter bacchiacus catalect. 105. carmen clauditur tetrametro, cuius prius membrum in glyconeum est inflexum 150.

68 εἰδὼς σὺ τὰ V 70 ἐρινύς M constanter, Q plerumque, hic cum ceteris ἐριννύς, quod in illis obtinet 71 πρεμνόθεν PγρTr, idem coni Valckenaer alii, mutaturque similiter 1056, 769, Callim. 4, 35. at cf. Hesych. πρύμνα πρυμνόν 73 γρ. ὄλβον ῥέοντα καὶ δόμους M 74 ἐλ. τε γῆν καὶ V 75 ζεύγλησι δουλείησι PVa ζυγοῖσι δουλείοισι cett. Pγρ ζευγοῖσι Pγρ variam lectionem manifesto genuinam unus servavit Φ δούλιος saepius versu flagitatur, δούλειος numquam. quare falsum non notatur, licet plerumque traditum 78 θρέομαι MP, θρέυμαι Q, θρεῦμαι cett. Pγρ. pronuntiandum certe est spondaice; nec probabile Ionismum coniectura esse obtrusum μεγάλα τ' ἄχη PγρHQ²KFR 80 ὅδε MQK, δ' ὅτε H², δ' ὅγε Pγρ, ὧδε PHFTr, δ' ὧδε PγρVLR.

ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος,
ἕλε δὲ ⟨γᾶς⟩ ἐμᾶς πεδί᾽ ὁπλοκτύπος,
ποτιχρίμπτεται [βοὰ] ποτᾶται, βρέμει
δ᾽ ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
ἰώ,
ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ᾽ ὀρόμενον
κακὸν ἀλεύσατε.
ἔα.
ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴς ἐπὶ πόλιν διώκων ⟨πόδα⟩.
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ᾽ ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν; πότερα δῆτ᾽ ἐγὼ
⟨πάτρια⟩ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ
μάκαρες εὔεδροι,

Testim.: 85 Hesych. ὀροτύπου δίκην (cetera interciderunt).

82 σαφὴς δ᾽ PHLR 83 ἕλεδέμας M^{1}a ἑλεδεμνάς M^2 cett. (ἐλεδαμνάς P^{1}L). Schol. M Φ καὶ τὰ τῆς γῆς μου πεδία κατακτυπούμενα τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ὅπλων (scrib. ταῖς ὁπλαῖς) ποιεῖ μου προσπελάζειν τὸν ἦχον τοῖς ὠσίν. Schol. M ἔχει (ἠχεῖ m) δέ φησι τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου. hinc certo recuperatur γᾶς ἐμᾶς. nec ultra quicquam mutandum. pulvis, ungulis ille quidem excitatus, occupavit Thebanum solum, volvitur ad urbem, volitat, mugit; hoc licet ad pulverem, ἄναυδον ἄγγελον, non quadret, optime tamen intellegitur, cum sonitus simul cum pulvere advolvatur 84 τί χρ. MPγρ τε χρ. VQ^{1}a τε ὠτί χρ. PR τε ὠσί χρ. P^{2}Q^{2}LK δὲ χρ. H τ᾽ ἐγχρ. F^{2}Tr χρ. F apparet ad τε χρ. redire ΦQTr, sed ΦQ ὠτὶ invenerunt supra scriptum; partem duplicis lectionis tenet M, alterius vestigia in scholiis (ὠσὶ προσπελάζειν) ποτιχρ. subesse vidit Dindorf βοά (vel βοᾷ) codd. del. Bücheler additum, cum subiectum enuntiato deesse videretur 85 δ᾽ om L ὀροτύπου MHesych. ὀρ(ρ)οκτύπου cett. 86 ἰώ ante θεοὶ bis LR θεαί MVHKTr, ἰὼ θεαί P(idem Pγρ)QLRF τ᾽ ὀρομ. M, θ᾽ ὀρώμ. PγρQ^1(omisso τ᾽)LR τ᾽ ὀρρομ. cett. ρ alterum punctis del Tr duplicatio in reliquis praeter M regnans non amplius notatur 87 ἀλεύσετε M corr. m 88 ἔα scripsi βοᾶι codd. (βοᾶι δ᾽ K^2) pulvere discusso conspiciuntur pedites Argivi 90 εὐπρεπής M^{1}PVQ^{1}LKR εὐτρεπής M^{2}HPγρQγρFTr πτόλιν MTr πόδα suppl. Bücheler; olim βοάν huc retrahebam scil. βοηδρομεῖν), sed Aeschylus βοήν tantum βοήθειαν novit 92 θεαινῶν PγρHQKR, θεαινᾶν L, θεανῶν P, fideliter servato ων olim supra αν scriptum, Tr glossam ἤγουν θεαινῶν addit 93 ἄρ᾽ alterum om VQK 94 πότερον Tr πάτρια recuperavit Did. Volkmann e scholio M πότερα πρόσφυγες τῶν πατρώιων ξοάνων γενώμεθα (γενόμ. cod.)
95 βρέτεα F.

ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι· τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
ἀκούετ᾿ ἢ οὐκ ἀκούετ᾿ ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων
πότ᾿ εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λίταν᾿ ἕξομεν;
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις; προδώσεις παλαίχθων Ἄρης τὰν τεάν;
ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον ἔπιδ᾿ ἔπιδε πόλιν,
ἅν ποτ᾿ εὐφιλήταν ἔθου.
θεοὶ πολιάοχοι χθονὸς ἴθι πάντες ἴδετε παρθένων
ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα [γὰρ] περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ᾿ ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές,
πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται, φόβος δ᾿ ἀρείων ὅπλων,
διὰ δέ τοι γενύων ἱππίων
μινύρονται φόνον χαλινοί.

Actio: 100 et 104 exclamat, non cantat, una e virginibus (dux chori) 115—150 ad singulorum deorum aras cantantur.

Testim.: 122 Hesych. μινύρονται· προφωνοῦσι (idem schol. M) προλέγουσι.

98 δ᾿ ἔχεσθαι P^{1}VHR^{2}Tr δ᾿ ἔχεσθε P^{2} ἔχεσθε K 100 ἢ om Tr coniecturam fassus 101 στεφάνων M ante rasuram 102 εἰ μὴ νῦν πότ᾿ Lowinski, gratiore versus forma 103 αμφιλιταν codd. diverso modo dirimunt et accentibus instruunt. recte distinxit Seidler; ab hoc nomine λίτανον (ὡς τύπανον τρύπανον δρέπανον) derivatur λιτανεύειν ἕξομεν eiecit Tr, defuisse ἔν τινι τῶν ἄγαν παλαιῶν ἀντιγράφων 104 πάταγον VH^{1}KL^{2} δ᾿ inserunt VQKR δ᾿ οὐδενός Pγρ 105 παλαῖχθον P^{2}K^{1}QR 106 τὰν τεάν MTr(c. gl. γῆν δηλ.)K^{2}, γᾶν τεάν H, τὰν τεὰν γᾶν PQKRLF τὰν σὰν γῆν V terrae notio e παλαίχθων auditur 107 χρυσεοπήληξ QK^{2}a πτόλιν F^{2} 110 πολιάοχοι MTr, πολιοῦχοι PL πολισ(σ)οῦχοι Pγρ cett. utrumque bonum, praestat vero rarius, quod etiam choriambum pro iambo efficit ἴθ᾿ ἴτε codd. (ἴτ᾿ ἴτε M^{2}QK), male diremptum ἴθι, cui addita erat v. l. ἴτε. Aeschylum ἴθι praemisisse imperativo plurativo, ut fecerunt Aristophanes et Xenophon, monstrat etiam tenor iamborum. cf. ὅρα . . . λεύσσετε Eum. 255. 113 δουλοσύνης PV 114 γάρ del Klausen al. πόλιν PVHK 115 πνοαῖσιν F ὀρρομένον P corr. Pγρ 116 πάντως supra παντελής (corr. λές) F παντελῶς supra πάντως L πάντων K 120 γάρ M^{2} supra δέ φόβος γάρ V ἀρηίων codd. corr. Blomfield 121 Schol. M. ὁ . . . φόβος ταράσσει. fieri potest ut verbum exciderit velut θράσσει, dochmium proximum complens 121 διάδετοι δὲ PKRF^{2}Tr γενύων bisyllabum ἱππείων codd. 123 κινύρ. MQ^{1} κιννύρ. cett. corr. ex Hesychio L. Dindorf φόνον MP^{2}HKQ^{2}F^{2}Tr φόβον cett.

ἑπτὰ δ᾽ ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλωι λαχόντες.
σύ τ᾽, ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς, ὅ θ᾽ ἵππιος
ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλωι μηχανᾶι Ποσειδάν
ἐπίλυσιν φόβων ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ᾽ Ἄρης φεῦ φεῦ
ἐπώνυμον Κάδμου πόλιν
φύλαξον κήδεσαί τ᾽ ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτ᾽ εἶ γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν
ἐξ αἵματος γεγόναμεν· λιταῖς σε
θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σύ, Λύκει᾽ ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῶι δαΐωι --- στόνων ἀυτᾶς·
σύ τ᾽ ὦ Λατογένεια κούρα τόξον εὐτυκάζου.
[Ἄρτεμι φίλα]. —
ἒ ἒ ἒ ἕ,
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
ὦ πότνι᾽ Ἥρα·

Actio: 150 novis sonis auditis perterritae ab aris prosiliunt, huc illuc conversae vociferantur.

Numeri: 152—58 = 159—165 stropha dochmiaca, clausa dimetro iambico 153 = 159 species adonei, sed tamquam anapaesticum metrum aequare potest dochmium. 154 = 161 corrupta.

Testim.: 150 Hesych. εὐτυκάζου· εὔτυκον ἔχε, ἕτοιμον.

125 δορυσ(σ)όοις codd. δορυσσοσάγοις Pγρ. 129 ῥυσίπτολις codd. corr. cod. recens Lipsiensis felici errore 130 ἵππειος PVF 131 μηχανᾷ QLFTr μαχανᾶι cett. η suprascr. PM, sed hic etiam ultimae syllabae cf. Pers. 113, Suppl. 1073 et μῆχαρ. Ποσειδάν M, Ποσειδῶν cett. 132 φόνων M^1 φόβου $M^2P^2VHF^2$ 136 ἐπώνυμον Κάδμου M, Κάδμ. ἐπ. cett. 140 ἅτ᾽ εἶ Dindorf ἅτε codd., decasyllabus Alcaicus huc non conveniret 141 γάρ post σέθεν inserunt P^2QLFR, del F^2, quo recepto ne in proximo quidem membro asyndeton tolerandum esset 145 Λύκι᾽ PHQRTrR (λύκιον), Λύκιος M^1P^1K καὶ λύκειος L 148 notavi lacunam; verba ipsa vix sana; fuerint ex. gr. ⟨κλῦθι δ᾽ ἀγα⟩στόνων ἀυτᾶς 149 σύ τ᾽ om V 150 . . τυκάζου (incerto τ) M^1, ἐντυκάζου M^2Pγρ εὖ πυκάζου m cett., corr. ex Hesychio L. Dindorf 151 e. v. 154 traiectum del Seidler Ἄρτεμις Tr 152 πότνια Ἥρα codd. praeter Tr Ἥρη M^1.

ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
Ἄρτεμι φίλα· ἓ ἓ ἓ ἕ.
δοριτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; —
ἓ ἓ ἓ ἕ,
ἀκροβόλων [δ'] ἐπάλξεις λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' Ἄπολλον.
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.
†καὶ Διόθεν . . . .
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχαι.
σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου. ═
ἰὼ παναρκεῖς θεοί,
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
  τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
  ἑτεροφώνωι στρατῶι.
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
  χειροτόνους λιτάς. —
ἰὼ φίλοι δαίμονες,

Actio: 166 animis sensim collectis ultimam parodi stropham cantant.

Numeri: 166–73 = 174—80 stropha iambica clauditur trimetro dochmiaco. notabile v. 170 concisum iambum integro 178 respondere.

153 χνοὰν Pγρ   154 interiectiones fortasse e v. 151 irrepserunt; del. Tr qui coniecit Ἄρτεμις ὦ φίλα   155 δοριτίνακτος (δοριτ. M, δορυτ. cett.) δ' codd. δ' om Q   ἐπισημαίνεται Pγρ   αἰθ. δ' ἐπ. δορ. Tr   156 ἄμμι MHF¹QTr, ἄμμιν cett.   157 ἐπάγοι Tr   158 δ' del Dindorf   ἐπάλξεων codd. correxi: ἀκροβόλοι ἀκοντισταί Hesych, unicum verbi exemplum. ἔρχεται sine loco quo perveniant iacula non tolerabile, nec audirent virgines lapidum de muro in hostes coniectorum fragorem. λιθάς collectivum; vix legit hoc apud Homerum ψ 193, ξ 36, nam melius λιθάκεσσι illic v. l. in codd., hic legit Aratus 1112

161 καὶ corruptum. speciose sed perperam Buecheler alii παῖ Διὸς ὅθεν, cum et ὅθεν ambiguum sit, nec Apollini, qui modo tamquam averruncus appellatus est, hic locus, sed Iovi, supremo victoriae arbitro. recte Hermann verbum desiderat quod aut πέλοι aut μόλοι aut ἐπαιτῶ significet   163. 164 μάχαισι τε codd. (μάχησι P) μάχαισι σύ τε Tr corr. Hermann   πτόλεως Tr   165 ἐπιρόου M¹   166 παναρκεῖς MPγρ   παναλκεῖς m cett neutrum neutri praestat, nam πανταρκής Pers. 855 et sunt nomina propria Πανάρκης et Πантάρκης, sed παναλκές Hesych. ἑτεραλκής Homericum Pers. 951   168 τᾶσδέ γε M

169 δορύπ. KLR   171 πανδίκους LK utrumque MFRTr.

λυτήριοί ⟨τ᾽⟩ ἀμφιβάντες πόλιν
  δείξαθ᾽ ὡς φιλοπόλεις,
μέλεσθέ θ᾽ ἱερῶν δημίων,
  μελόμενοι δ᾽ ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
  μνήστορες ἔστε μοι. ═

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ᾽ οὐκ ἀνασχετά,
ἦ ταῦτ᾽ ἀρωγὰ καὶ πόλει σωτήρια
στρατῶι τε θάρσος τῶιδε πυργηρουμένωι
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
αὔειν λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ᾽ ἐν κακοῖσι μήτ᾽ ἐν εὐεστοῖ φίληι
ξύνοικος εἴην τῶι γυναικείωι γένει·
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ᾽ οἴκωι καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγάς
θεῖσαι διερροθήσατ᾽ ἄψυχον κάκην,
τὰ τῶν θύραθεν δ᾽ ὡς ἄριστ᾽ ὀφέλλετε·
αὐτοὶ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτα τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις·
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ᾽ αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
λευστῆρα δήμου δ᾽ οὔ τι μὴ φύγηι μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ᾽ οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῆι λέγω;

Actio: 180 Rex cum paucis satellitibus ex urbe redit.

175 τ᾽ add. Seidler, copulantur autem δείξατε et μέλεσθε 176 φιλοπόλιες codd. corr. Wunderlich alii 177 θ᾽ Q, δ᾽ MHKTr μέλεσθ᾽ ἱ. PVFLR
179 πόλεος Tr πόλεως cett. 180 μνηστῆρες P μήστορες Pγρ
183 ἀρωγά Weil, ἄριστα codd. (ex 194) 184 θράσος PγρV πυργηρουμένη M^1 πυργυρ. VFTr 187 εὐετῆι Pγρ εὐετοῖ K 188 γυν. φύλῳ PγρHγρ 191 διαδρ. βοάς Hγρ 193 ὀφέλλεται MVR^1 194 ὑπ᾽ αὐτ. Q^{2}a, ὑφ᾽ αὐτ. LR, ὑφ᾽ αὐτ. cett. ὑφ᾽ ἑαυτῶν Pγρ in repetito ita pronomine cave reflexivum quaeras ἔνδοθι P^2 ἔνδον F^1 195 om M in ima pagina τοιαῦτ᾽ ἂν PQ^{1}F^{1}LR, -τα ἄν HK^1, -τ᾽ ἐν V -τά γ᾽ ἂν Q^{2}F^{2}K^{2}Tr corr. Blomfield
198 αὐτοῦ P^2 202 ἤ habent M Φ, om P^2 cett.

ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ᾽ ἀκού-
σασα τὸν ἁρματόκτυπον
ὄτοβον, ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικόν τ᾽ ἄπυον
πηδαλίων διὰ στόμα
πυριγενετᾶν χαλινοί.
ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ ᾽ς πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν ηὗρεν μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίωι πρὸς κύματι; —
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη πίσυνος θεοῖς,
λιθάδος ὅτ᾽ ὀλοᾶς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότ᾽ ἤρθην φόβωι
πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
ἵν᾽ ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
οὐκοῦν τάδ᾽ ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ᾽ οὖν θεούς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος. =
ΧΟ. μήποτ᾽ ἐμὸν κατ᾽ αἰῶνα λίποι θεῶν
ἅδε πανάγυρις, μηδ᾽ ἐπίδοιμι τάνδ᾽
ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στρατὸν
τυφόμενον πυρὶ δαΐωι.
ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·

Numeri: 203—7 = 11—15 2 dochm. + y, 1 dochm. + y, 2 cret., 2 iamb. (choriamb.), 2 iamb.; y membrum est obscurum, rediens 222 = 229 – ◡◡ – ◡◡ – ⏓ –, cf. Eurip. Hercul. 1030 sqq. 219—22 = 226—29 6 dochm., y.

205 ὄτ(τ)οβον MTr ὅτ(τ)οβον ὀτ(τ)οβον cett. ὅτι τε codd. (τε om V) ὅτε dicitur in recenti libro esse 206 ἱππικῶν codd. corr. Bothe ἀύπνων codd. corr. Lachmann, cf. φόρμιγξ ἠπύει Hom. ρ 270 207 χαλινῶν codd. correxi. sunt στόμια πυριγενῆ (Eur. Hipp. 1223), lupati ahenei, quibus equus regitur; πυριγενέτης, foci filius, ὀξυμώρως ad gubernaculum trahitur 207 Hesych. πυριβρεμέτας· ὁ χαλινός· Τιμαχίδας δὲ ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων ἢ ⟨ὁ⟩διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς huc referebat Dindorf, sed prior explicatio, quae una ferri potest, huc non convenit 208 μὴ ᾽σ M μεὶς PV μὴ H, εἰς R γ᾽ εἰς cett. 209 πρύμνοθεν VR 210 ἐν κύματι M² in rasura (fuerat . . . ματι) P², σαλεύματι Mekler, scite, nisi Aeschyleum esset tenendum, cf. Prom. 886, 926

213 λιθάδος Naber, νιφάδος codd. νειφομένης (. α . suprascr.) M νιφ. cett.

217 οὐκοῦν—θεῶν choro tribuitur in codd. praeter M, cui idem obtrusit m πόλεος Tr a πόλεως cett. ἐκλιπεῖν M¹ 219 λείποι MFI.R ἐμὴν V

220 πανάγυρις MQ, πανήγ. cett. 221 -μέναν MQF -μένην cett. στράτευμ᾽ ἁπτόμενον codd., γρ. τυφόμενον M, unde corr. Meineke.

πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος· ὧδ᾽ ἔχει λόγος. —
ΧΟ. ἔστι· θεοῖς δ᾽ ἔτ᾽ ἰσχὺς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ᾽ ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον
κἀκ χαλεπᾶν δύας ὕπερθ᾽ ὀμμάτων
κριμναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ᾽ ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους.
σὸν δ᾽ αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων. =
ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ᾽ ἀδάματον,
δυσμενέων δ᾽ ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
ΕΤ. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ᾽ ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
εὔκηλος ἴσθι μηδ᾽ ἄγαν ὑπερφοβοῦ. —
ΧΟ. †ποταίνιον κλυοῦσα πάταγον ἄμμιγα
ταρβοσύνωι φόβωι τάνδ᾽ ἐς ἀκρόπτολιν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.

Testim.: 226—29 Marcellin. vit. Thucyd. 5 θεοῦ γὰρ ἰσχὺς κατ᾽ Αἰσχύλον— ὀρθοῖ.

Numeri: 233—35 = 239—41 4 dochm. 2 iamb. (alter choriamb., alter decurtatus).

225 γύναι Tr (e coniectura scholii veteris) F (dubitavi an γυνή F¹) R, γυνή codd.: haud iniuria haesimus omnes, sed σωτήρ eadem vi legitur 826 ubi σωτηρία expectatur. oboedientia parit felicitatem (εὐεστώ 187), consors salutis (salvationis e periculo). patet, cur masculinum praeoptaverit. ad σωτήρ abstractum cf. titulum Calchedonium Dittenb. Syll. 461, 24 τὸν σαστῆρα διαφυλαξῶ (ad formam cft. σαοστρεῖ IG IX, 610 W. Schulze) ἔχοι Q 226 θεοῦ M¹Marcell. 227 πολλάκις PVMarcell. τόν Marcell. (Hude) et Σ^m (τὸν μὴ δυνάμενον αὐτῶι μηχανήσασθαι), τὰν codd. (τὴν Q) 228 καὶ χ. Marcell. χαλεπᾶς codd. Marcell. correxi; illud si tenetur, nemo non potest κρ. νεφελαν accusativum habere cum codicibus, quorum accentus Hermann correxit 229 κριμ. M κρημ. m cett. 230 τόδ᾽ P ἀνδρῶν τάδε σφάγια Pγρ 231 πειρωμένοις MH¹ πειρωμένων cett. m H² corr. Weil 232 ἔσω PLFQ 233 διὰ μὲν θ. Tr coniecturam fassus διά c. genetivo cf. Ag. 447 νεμόμεθ᾽ VHTrL, -μεσθ᾽ cett. ἀδάμαντον MPγρF, ἀδάμαστον cett. corr. Pauw. 234 ὄχλων F¹Q 235 τί codd. corr. Heath τί ταῦτα Tr. coniecturam fassus ἡ σὴ νέμεσις R σὴ ν. F²L² 237 τιθεῖς M corr. m 238 ἔκηλος K²Pγρ e scholio suo male intellecto ἄγαν γ᾽ Tr 239 ἄμμιγα M, ἅμα cett., σύναμα Tr (ἅμα c. glossa σύν PK) corruptissima, M senarium efficere studebat, nec ἄμμιγα intellegitur. traiciendo πατ. ἀμμ. κλ. ποτ. Lachmannus ordinem iustum corrumpit 240 ἀκρόπτολιν Tr (διὰ τὸ μέτρον addit), ἀκρόπολιν codd.

ΕΤ. μή νυν, ἐὰν θνήισκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε·
τούτωι γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνωι βροτῶν. =
ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ΕΤ. μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ΕΤ. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
ΧΟ. δέδοικ'· ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
ΕΤ. οὐ σῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
ΧΟ. ὦ ξυντέλεια μὴ προδῶις πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσηι τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται μή με δουλείας τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτή σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.
ΕΤ. ὦ Ζεῦ γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
ΧΟ. μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρες ὧν ἁλῶι πόλις.
ΕΤ. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
ΧΟ. ἀψυχίαι γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ΕΤ. αἰτουμένωι μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
ΧΟ. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ΕΤ. σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
ΧΟ. σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων
εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων ἔπειτα σύ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιώνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις
Δίρκης τε πηγαῖς ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

---

242 τετραμμένους Pγρ VH[1] Φ 243 πύθοισθε VP[2] 245 φρυμαγμάτων Pγρ 247 δῆθεν PγρLKTr, utrumque FR 250 σιγᾶ Pγρ 252 ἐς φόνον M corr. m 252 οὐ σιγῶν L 254 δ. ἐμέ VLR, καὶ σὲ καὶ πόλιν FKγρ καὶ πᾶσαν Q[2] in litura cf. Eur. Phoen. 437 πτόλιν M 257 ἄνδρας MKFTr

260 δ. λόγου Mγρ. 268 παιώνισον MFTr, παιάν. cett. novit Tr 273 Phot. Hesych. ναρᾶς τε Δίρκης· ῥευστικῆς Αἰσχύλος (fr. 347) huc referebat Weil; quod ut fieret, multa essent mutanda οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ codd. corr. Geel.

εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν
[ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι]
θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα
στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμωι
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλου σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟΡΟΣ

μέλει, φόβωι δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
γείτονες δὲ κάρδιας
μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.
τὸν ἀμφιτειχῆ λεὼν
δράκοντας ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχαί-
ων δυσευνάτορας

Actio: 286 Eteocles exit. chorus ab arce descendit cantatque in orchestra.

Numeri: rerum tractatarum varietati numerorum copia respondet. stropha 287—303 = 304—20 iambi (5. 3. 10.) sex pherecratei, pentameter choriambicus.

274 σεσω(ι)σμένης codd. 276 delevi dittographiam 277 θήσειν codd. corr. Weil πολεμίων codd. δαΐων e proximo versu substituit Hermann alii, ἐσθήμασι M¹ 278 δο(υ)ρύπλ. PPγρR δορίπληθ' V δορύπληθ' L δο(υ)ρίπληχθ' P² cett. totum versum hunc habent codd.: λάφυρα δαΐων δουρ. ἁ. δ. quibus subiciunt στέψω πρὸ νάων Q, στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων δ' (τ' M² supra vers.) ἐσθήματα MP, sed in hoc totus versus calamo transfixus. variam lectionem servat Q, in M interpolatione auctam. στέψω suo loco restituit Herm.

279 τοιάδ' P corr. Pγρ 280 ποφ . . . γμασιν corr. in ποιφοίγμασιν M

281 μαλλον ex alio corr. M 282 δ' ἐπ' codd. corr. anonymus, cui frustra obloquitur Herm. cf. Arist. Equ. 356. 365. 967 284 ἐς PγρQ ἑπτατείχους PγρQ²R²L 285 ἀγγέλου Pγρ ἀγγέλους codd. ταχυρρόους Pγρ 286 χεῖρας(?) M corr. m 288 καρδίας bisyllabum esse accentu notavi 291 δράκοντα δ' codd. corr. Bothe; e comparatione sumendum est δέδοικα, cf. Comm. metr. II 25 292 -δέδοικε(ν) schol. M et P, P¹HQ¹FRTr m -δέδοικα P²VLKQ²M (ut vid. nunc erasum) λεχέων codd. corr. Lachmann 293 δυσευνάτορας Σ -νήτορας M -νάτειρα cett. (P in schol. F, -νέτ- QKP², -νήτ- cett.) m -νήτορα P², (lectionem M singulari δράκοντα aptabat).

πάντρομος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
πανδημεὶ πανομιλεί
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολῖται
χερμάδ᾽ ὀκριόεσσαν.
παντὶ τρόπωι Διογενεῖς
θεοὶ [πόλιν καὶ] στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε. —
ποῖον δ᾽ ἀμείψεσθε γαίας πέδον
τᾶσδ᾽ ἄρειον, ἐχθροῖς
ἀφέντες τὰν βαθύχθον᾽ αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσει-
δὰν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες.
πρὸς τάδ᾽, ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
κάκαν, ῥίψοπλον ἄταν,
ἐμβαλόντες ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις,
καὶ πόλεως ῥύτορες εὔ-
εδροι [τε] στάθητ᾽
ὀξυγόοις λιταῖσιν. =

---

294 πάντρομος M v. l. πάντροφος codd. (ά πάν. M) Σ, sed unum τρήρων huic columbae convenit πέλεια Trγρ 297 τίς P(corr. Pγρ)HQLKR

298 ἀμφοτέροισι Pγρ 299 πολίταις codd. corr. Bücheler 300 ὀκριό. PVQKTr m ὀκρυό. cett. 302 ὦ θεοί V 302 del. Paley et ego; verba orta e. v. l. πόλιν ad στρατόν π. στρατόν τε Tr 304 ποίας L ἀμείψασθε M (contra schol. suum) corr. m γαίης P^1 305 ἐχθροῖσιν Tr 307 εὐτρεφέστατον MVKTr (hic cum scholio, quod εὐτραφ. tamquam passivae notionis reicit) πωμάτων M, πομάτων cett. 308 ἵησιν M, ἵησι fere cett., ἵησιν μετὰ τοῦ ν̄ Pγρ Ποσ. ἵησ᾽ Tr Ποσειδάν (vel -δᾶν) MP^1QFTr, Ποσειδῶν cett.

312 πολισοῦχοι H^2KR 315 καταρίψοπλον M^1 (arma non καταρρίπτεται sed ἀπορρ.) καὶ τὰν ῥ. M cett. τάν τε ῥ. Tr κάκαν Herm., ab ipso postea spretum 316 ἐμβάλλ. Tr 318 ῥύτορες MF^1 et F^3Tr ῥύτυρες (fortasse ex ῥύτορες) Q ῥυτῆρες cett. m 319 τε προστ. Tr τε felici casu omisit proletarius liber apud Stanleium: insertum est, quia codd. fere τοῖς δὲ πολίταις legunt.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
Ἀίδαι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
δουλίαν, ψαφαρᾶι σποδῶι
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως,
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἒ ἔ, νέας τε καὶ παλαιάς
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων. βοᾶι
δ' ἐκκενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας μειξοθρόου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. —
κλαυτὸν δ' †ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δώματα στυγερὰν ὁδόν.
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν·
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλις δαμασθῆι,
ἒ ἔ, δυστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ-

Numeri: 321—32 = 333—42 duo trimetri ionici a min. (primum quodque metrum contractione aut syncopa mutatum), glyconeus, tetrameter choriambicus (primum metrum iambicum admisso anapaesto), 3 iamb. (primus anaclast.), 2 ion. (anaclast.), glycon. + dim. choriamb. + dimeter iamb. in stropha decurtatus cf. 170, hemiepes, choriamb., (trim. ion. cum anaclasi?), 3 iamb. consentaneum est, iambum, choriambum, ionicum eadem vi esse, glyconeum autem dimetrum.

321 ὧδ' MPγρQF¹Tr, τήνδ' cett. m 324 coniunge θεόθεν ἀτίμως, ὑπὸ θεῶν ἠτιμασμένην, σποδῶι περθομέναν quae cineribus dissipatis penitus perit, cf. Agam. 820 326 κεχηρωμ. M corr. m κεν ἠχρειωμένας Pγρ.
327 ἔ bis MQFTr. ter PV quater HKLR νέας monosyllabum cf. μέλεοι 876. 947 et Herodian. μον. λέξ. p. 7 328 ἱππαδόν P¹ 329 περιηρ(ρ)ηγμένων PγρF περιρηρυγμ. L 330 δὲ κενουμ. FR¹ δέ γ' ἐκκ. Tr 331 μιξοθ. ληίδος m P²V 332 τοι om VF² 334 ἀρτιτρόποις codd., ἀρτιδρόποις M²Pγρ, Σ^m utrumque ὠμοτρόπων PγρHL. tradita Herm. vidit nihil esse nisi ‚misera sors virginum violatarum ante praematurum matrimonium'; quod absurdum est. frustra tamen alia moliuntur scholia. videntur variis lectionibus ἀρτιδροπ. et ὠμοδροπ. genuina expulsa esse 336 δωμάτων codd. Σ correxi. διαμεῖψαι concretum postulat obiectum (ὁδόν Verrall, quasi limen invisum eis esset): ὁδόν appositio ad actionem verbi 337 προ, λέγω sic cum glossa τὸν προφθίμενον Pγρ 338 εὖτ' ἄν Tr πτόλις F² πόλις cett. 339 ἔ ter Tr πράσσειν PγρVR².

ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶι
δὲ χραίνεται πόλισμ᾽ ἅπαν·
μαινόμενος δ᾽ ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης. =
κορκορυγαὶ δ᾽ ἀν᾽ ἄστυ, περὶ [πόλιν] δ᾽ ὁρκάνα
πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ᾽ ἀνὴρ δόρει καίνεται·
βλαχαὶ δ᾽ αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον οὔτ᾽ ἴσον λελιμμένοι.
τὰκ τῶνδε
εἰκάσαι λόγος πάρα. —
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
ἀλγύνει
κυρήσας· πικρὸν δ᾽ ὄμμα θαλαμοπόλων.
πολλὰ δ᾽ ἀκριτόφυρτος
γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
δμωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι·

Testim.: 352 Hesych. συμβολεῖ συντυγχάνει.

Numeri: 345—56 = 357—368 duobus dimetris dochmiacis interiacet molossus, pherecrateus, hemiepes, 2. choriamb. deinde trochaei faciles; tertium a fine metrum in molossi speciem concisum.

341 δὲ καὶ π. PVLR δὲ del Brunck, sed displicet asyndeton 342 κρίνεται Pγρ 343 δ᾽ ἐπιπνεῖ MPVFTr δὲ πιτνεῖ PγρHQLR δ᾽ ἐπιπιτνεῖ K 345 ποτὶ πόλιν δ᾽ PVQK ποτὶ πόλιν L ποτὶ δέ πτόλιν MF π. δ. πόλιν cett. καὶ ποτὶ πτόλιν Tr πόλιν del. Herm., correxi. urbem cingit murorum rete, ita ut fugae locus non sit 347 δορί codd. κλίνεται M corr. m; κραίνεται Q[1] 348 βλαχαί MPHQ βληχαί P[2] cett. 350 ἀρτιβρεφεῖς PV (in K glossa τῶν ἀρτιβρεφῶν), ἀρτετρεβεῖς F 352 ξυμβολεῖ MFHLR, ξυμβολῇ QPγρ ξυμβαλεῖ PVK ξυμβάλλει P[2] m 354 ξύνομον MQR, ξύνεμον K 355 λελημμ. M (λαβεῖν βουλόμενοι schol.) P (λελειμ. P[2] λελιμ. in schol.) V[1]KR 356 τί ἐκ M lemma schol. (fortasse post ι rasura) τίν᾽ ἐκ m cett. correxi. πλέον λαβεῖν ἑκάστου τῶν πολεμίων βουλομένου πάρεστι λογίζεσθαι τὸ ξυμβησόμενον. quod in proximis singillatim describitur 359 θαλαμηπόλων codd. τῶν θ. Tr correxi 360 δακρυτοφ. L 362 ῥοθίοις QHTr ῥοθίοισι cett.

τλήμον᾽ αἶσαν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὥς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου
ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων
ἀλγέων ἐπίρροθον. =

ΗΜΙΧ. ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν᾽ ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
σπουδῆι διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ᾽ αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
εἰσ᾽ ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ᾽ οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

λέγοιμ᾽ ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
ὥς τ᾽ ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
βρέμει, πόρον δ᾽ Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾶι περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾶι,
θείνει δ᾽ ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίαι.
τοιαῦτ᾽ ἀυτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ᾽, ὑπ᾽ ἀσπίδος δ᾽ ἔσω
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.

Testim.: 376 Schol. Eur. Phoen. 751 (ὄνομα δ᾽ ἑκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν) πεφύλακται τὰς ὀνομασίας αὐτῶν εἰπεῖν, ὥς φησι Δίδυμος, διὰ τὸ ὑπ᾽ Αἰσχύλου εἰρῆσθαι ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

364 τλήμονες (τλήμον᾽ Tr) εὐνάν codd. corr. Prien (τλημονεσαν vitio orthographico procreatum deinde male suppletum) δμωίδεσι δὲ κοινοπημόνεσι νέαις Pγρ 367 ἐλπὶς δ᾽ Q²KR ὁμιλεῖν Pγρ 368 παγκλαύτων MQLF²Tr παγκλαύστων cett. 371 ποδ. χν. Tr 372 τόκος MQFTr τέκος cett. 373 ἐς Q 375 ἰδών Q¹Pγρ 376 ὥστ᾽ radendo in ὅτ᾽(?) mutatum M ἕκαστον H εἴληφε Pγρ πάλω K cf. Ag. 333 κλῆρον V (glossa est in aliis). 380 λελιμένος M corr. m 381 κλαγκαῖσιν HLF 382 θείνει P²Q¹(?)FTr θένει cett. θύνει H Ὀικλείδην omnes legunt 383 καὶ: μὴ Pγρ 387—712 deficit R 385 δ᾽ ἐσώ (sic) M δέ τωι cett. m τόδε (e v. 387) L τῶι etsi bene diceretur (Eum. 137), facile intellegeretur ita ut tinnitus ei pavorem incuteret. contra tintinnabula commodius quam ad πόρπακας non poterant adfigi 386 χ. κώδ. ἠχοῦσι φ. L.

ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσωι σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾶι παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν
ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῶιδε; τίς Προίτου πυλῶν
κλήιθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὄμμασιν πέσοι,
τῶι τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον

Testim.: 395 Plut. Thes. 1 cf. ad 435.

390 ἄστρων ex ἄστρον M, utrumque PQF 391 ἀλύει L -κομποισαγαῖς M corr. m „talia impatiens signis vociferatur". τοιαῦτα 384 respiciebat voces Tydei, hic sonitum, quem cristae et clipeus, arma superba, edebant, dum morae impatientia et cupiditate pugnae iactantur, sicut equus lupatos mordens fremit, qui pugnae signum expectans prorumpere cupit. ὁρμαίνει est ὁρμᾶται Eur. Bacch 882, ὁρμαίνει πόλεμον Hom. K 28. Tydeus quoniam quominus prorumpat prohibetur, cum equo erat comparandus qualis spectatur antequam tuba cecinit 392 δ' ἐρῶν QKL 393 χαλινῶν χαλινόν Tr) δ' m PVHFTr

394 ὁρμαίνει μένων MVH, ὁρμαίνων μένει KLFTr utrumque PQ

396 κλήιθρων M κλείθρων cett. 402 ἡ ἄνοια codd. ἡ ἀνοία M², ἐν ἀνοίαι Tr coniecturam fassus F marg. ἀγνοίας K 403 ὄμμασιν in scholio M quod totum versum laudat, ὀφθαλμοῖς codd. πέσηι Q ἡ νὺξ ἐὰν θνήισκοντος αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς καταλάβηι, κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν ὀρθῶς νὺξ ἔσται, ἅμα δὲ καὶ δικαίως 406 τὴν ὕβριν VHF¹ μαντεύεται M¹H¹ 408 paragraph. M τὸν δ' codd. corr. Grotius.

τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ᾽ ὑπέρφρονας λόγους·
αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ᾽ εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ᾽ ἀνεῖται, κάρτα δ᾽ ἔστ᾽ ἐγχώριος,
Μελάνιππος. ἔργον δ᾽ ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
δίκη δ᾽ ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσηι μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ

τὸν ἁμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ᾽ αἱματη-
  φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
  ὀλομένων ἰδέσθαι. —

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

τούτωι μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ᾽ ἐπ᾽ Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ᾽ ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ᾽ οὐ κατ᾽ ἄνθρωπον φρονεῖ,
πύργοις δ᾽ ἀπειλεῖ δείν᾽, ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διός
ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
τὰς δ᾽ ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολάς
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσήικασεν.

Testim.: 412 Schol. Eur. Phoen. 942 οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσ. φησίν, ἦσαν — enumerat quinque communia mythographis nomina. prave scil. intellexit quod antiquus grammaticus exposuerat, Spartorum fabulam ab Aeschylo commemoratam esse.

Numeri: 417—20 = 451—55 6 dochm. + tetram. iamb.

414 ἔργον et ἔργου Q   415 ὁμαίμων MHPγρF^1 novit et reicit Tr   ὁ δαίμων cett. m   τὸν κάρτα ἐγχώριον κάρτα ὁμαίμων δίκη mittit defensorem. quippe ipsa terra editus quasi familiae religione tenetur adversus patriam, magis quam ceteri cives   417 ἐμόν QKPγρV^2 418 προμ. πολ. K   πρόσμαχος M corr. m   αἱμαστηφόρους Q   420 ὀλλομ. K   ὀλ(λ)υμ. PγρHL   hyperbaton: τρέμω ὑπὲρ φίλων, μόρους αὐτῶν ὀλομένων ἰδέσθαι; ὀλόμενος hic et 703, Suppl. 842 omnem temporis notionem exuit, „perditus" est, ὧι ὄλεθρος πέπρωται

421 τούτων M^1 θεοὶ δοῖεν M^{1}V   424 ἄλλου P^{2}Q^1 425 μείζων δ᾽ ὁ κ. οὐ V   426 κραίνοι MFL(?) κράνοι m cett.   427 ἐκπέρσαι K   429 πέδωι ἐκποδὼν PγρVQ^{1}K   σχεθεῖν aor. secundus vi potentiali ut Ag. 675, Eur. Hel. 289 (μολεῖν)   431 προσήικασεν M   προσεικ. cett.

ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν· πρήσω πόλιν.
τοιῶιδε φωτί, πέμπε, τίς ξυστήσεται,
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
ET. καὶ τῶιδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ᾽ ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ᾽ ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος·
θεοὺς ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾶι ματαίαι, θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ᾽ ἔπη.
πέποιθα δ᾽ αὐτῶι ξὺν δίκηι τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνὸν οὐδὲν ἐξηικασμένον
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῶι, κεἰ στόμαργός ἐστ᾽ ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα προστατηρίας
᾽Αρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ᾽ ἄλλοις θεοῖς.
λέγ᾽ ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ

ὄλοιθ᾽ ὃς πόλει μεγάλ᾽ ἐπεύχεται,
κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
θ᾽ ἑδωλίων ὑπερκόπωι
δορί ποτ᾽ ἐκλαπάξαι. =

Testim.: 435 Plutarch. Thes. 1 τοιῶιδε φωτὶ κατ᾽ Αἰσχύλον τίς ξυμβήσεται, τίν᾽ ἀντιτάξω τῶιδε, τίς φερέγγυος, memoria vacillante confundit 395. 96
451 Plut. Rep. 550c τὸ τοῦ Αἰσχύλου, λέγωμεν ἄλλον ἄλληι πρὸς πόλει τεταγμένον, debebat pro ratione sua versum sic mutare.

436 κομπάσαντα M(corr. m)HK 437 paragr. om M 439 γλῶττ᾽ M
442 χαρά, πρόσφατος ψυχῆς ἔπαρσις sec. Ammonium e stoica definitione, refertur ad χαίρειν illud de quo dixi ad Eur. Herc. 272. qua confidentia commotus os non continet 443 γεγωνᾶ(ι) 444 πυρφόρων M 445 incipit A ἐξηικασμένον M, ἐξεικ. cett. fulmen veniet non revera simile, ἐξηικασμένον, ipsis (hoc vult articulus) solis radiis, quibus adsimilabat (προσήικαζεν) Capaneus
446 τοῦ Ἡλίου HK 447 αὐτόν et αὐτῶι F 448 αἶθον P2 450 εὐνοίαις A
453 μιν 454 τ᾽ ἐδ. MAP2 ὑπερκόμπωι codd. corr. Brunck iniuria duo vocabula esse creduntur ὑπέρκοπος et ὑπέρκομπος, cf. τύμπανον τύπανον
455 φρενὶ δορί F ποτε λαπάξαι FL.

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω. τρίτωι γὰρ Ἐτεόκλωι τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου ᾿πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐτηισι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ᾿ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι,
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον νόμον
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ᾿ ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ [δ᾿] ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾶι δὲ χοὖτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ὡς οὐδ᾿ ἂν Ἄρης σφ᾿ ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῶιδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ᾿ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχηι δέ τωι
καὶ δὴ πέπεμπται [οὐ] κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργον ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ᾿ ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δύ᾿ ἄνδρε καὶ πόλισμ᾿ ἐπ᾿ ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ᾿ ἐπ᾿ ἄλλωι, μηδέ μοι φθόνει λόγων.

---

456 τόν om L versus parum numerosus, quales in Persis multo plures sunt, ex. gr. 469. 501. 807. 821. 831. Prom. 640 460 νηίστησι MV (sed gl. τῆς νηίτης) νηίτηισι F m, νηίτισι AHQ, -τησι et τισι PL -ταισι KTr λόφον L

461 ἀμσπυκτ. M(?) 463 νόμον Prien (Σ? ἀπηνῆ ἦχον) τρόπον codd. φιμοὶ αὐλωτοί sunt, cf. fr. 326, nec licet testimonio grammaticorum diffidere. nihili est scholium Thomanum B, quod τρόπον explicare conatur 464 πληρούμεναι L 465 εἰσημάτισται M corr. m σμικρόν Q μικρόν cett. 466 del Blomfield 467 ἐκπρῆσαι PγρH[1] 468 συλλ. AV 469 ἐκβάλοι M[2]P[1] ἐκβάληι cett. 472 ξυντύχοι Pγρ συντύχοι Tr, sed recte scriptum laudat ad Soph. OR 80 473 πέπεμπται QγρP[2](Erfurdt) πέπεμπτ᾿ οὐ MPKLTr πέμπετ᾿ οὐ VQF πέμπτ᾿ οὐ H πέμπεπτ᾿ c. gl ἐπέμφθη A χερσίν H

474 Μαιγαρεύς P σπαρτοῦ MA corr. m 475 μάργων codd. corr. Schütz

477 πληροῦν ἀποτίνειν vix redit ante aetatem Alexandrinam 479 ἐλθών Pγρ πατρός: πάλιν Pγρ 480 ἐπ᾿ ἄλλον PγρFγρTr λέγων codd. λέγων et λίαν PFK, λίαν L corr. Valckenaer; verum legit, falso intellexit Σ μηδὲ ἀποκρύψηι με τῶν ἀλαζονειῶν (P καὶ μηδέν τι ἀποκρύψηις).

ΧΟΡΟΣ

ἐπεύχομαι δὴ τὰ μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
  πρόμαχ᾽ ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ᾽ ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομέναι φρενί, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. —

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῆι παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
ἅλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ᾽ οὔ τις εὐτελὴς ἄρ᾽ ἦν,
ὅστις τόδ᾽ ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν᾽ ἱέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ᾽ ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ᾽ Ἄρει
βακχᾶι πρὸς ἀλκὴν θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

Numeri: 481—85 = 521—25 trim. iamb. (medio choriambo) + 4 dochm. hemiepes, decasyllab. Alcaicus.

Testim.: 487 Hesych. Ὄγκας Ἀθηνᾶς· τὰς Ὠγυγίας πύλας λέγει (propter Eur. Phoen. 1113 cf. Herm. 26, 217) 489 Hesych. ἅλως· ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια· Αἰσχύλος περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ κύκλος.

481 τῶιδε μέν Q^{1}KL τάδε μέν cett. correxi ἰὼ om FTr coniecturam fassus 483 βάζουσιν QLFTr βάζουσ᾽ cett. πτόλει MQTr πόλει cett. 484 μαινομένηι P^{2}VH 487 Ἀθήνας AV 488 τόγ᾽ Ἱππ. Tr τύπος μέγας K μ. πόνος Pγρ μέγας ἀπὸ κοινοῦ positum 489 „ingentem hunc arcum" Σ. gigas clupeum gerit maiorem quam qui cum luna sola comparetur. quippe Graeci non arcum sed aream vident, i. e. ingentem lunam 490 ἔφριξε V 491 ὁ om Q^{1}L ἀνήρ L, hoc et ἄρ᾽ ἦν PQKF 492 τό γ᾽ L ἀσπίδα A^1 493 πυρίπνοον HQ^2 497 ἐπηλάλαζεν Pγρ ἄρει QKLTr ἄρηι M ἄρη AP^2 et lemma schol. ἄρην PVH 498 θυιάς Tr θυάς cett. cf. 836 βλέπων φόβον L 500 φόβον AP^{2}H^2 nuntius ad 480 respondet: κομπάζω γὰρ ἤδη ἐπὶ φόβωι, τῶι ταρακτικῶι δαίμονι, προσιόντι ταῖς πύλαις. Hippomedontem ingenti statura esse nemo nesciebat.

ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ᾽ ἀγχίπτολις
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ᾽ ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ᾽ ἄνδρα τοῦτον ἡιρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείαι τύχης,
οὔτ᾽ εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ᾽ ὅπλων σχέσιν
μωμητός, Ἑρμῆς δ᾽ εὐλόγως συνήγαγεν·
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρί, τῶι ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ᾽ ἀσπίδων
θεούς· ὃ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν᾽ ἔχει,
Ὑπερβίωι δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ᾽ ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
[κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.]
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
πρὸς τῶν κρατούντων [δ᾽] ἐσμέν, οἳ δ᾽ ἡσσωμένων,
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχηι· 517
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ᾽ ἀντιστάτας, 519
Ὑπερβίωι τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος 518
σωτὴρ γένοιτ᾽ ἂν Ζεὺς ἐπ᾽ ἀσπίδος τυχών. 520

ΧΟΡΟΣ

πέποιθα ⟨δὴ⟩ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ᾽
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

---

501 πρῶτον MP²Q¹KTr πρῶτα cett. ἐγχίπτολις Pγρ 502 γείτων πύλαισι L 503 εἵρξοι QLP² εἵρξειε F¹ νεοσσοῖς P² tamquam serpentem nido imminentem arcet Minerva eum, cuius impotentem furorem pro natura sua odit, ut dei plerique serpentem illum, cf. Ag. 55 504 Οἴνωπος LF

507 οὐθ᾽ ὅ. KTr, praestat in tertio membro οὐδέ. σχέσις = σχῆμα mirabile

509 ξυνστήσ. ex ξυντήσ. M 510 ξυνήσετον A 513 φλέγον P² φέρων PγρQ¹LF¹Kγρ 514 οἶδε K ἡσσημένον P¹ versum del Herm. factum ut orationem in loco vv. 515—20 concluderet 515 ordo M numeris indicatur; 519 (εἰκός) post 516 (πρός) VHKLFTr, post 517 (εἰ Ζεύς) PQ, om A, sed in scholio respicitur. nempe in archetypo fuerat in margine. hoc dicit poeta. τοῦτο δὲ χαρίζεται τὸ δαιμόνιον ὅτι πρὸς τῶν κρειττόνων ἐσμέν, εἴ γε ὁ Ζεὺς κρείττων τοῦ Τυφῶνος· ὅθεν εἰκὸς τὰ τῶν ἀντιπάλων ἀνδρῶν ὁμοίως ἀποβήσεσθαι καὶ τὸν Δία σωτήριον γενήσεσθαι τῶι Ὑπερβίωι, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος αὐτοῦ τυγχάνει καθήμενος. ultimum subiungi debebat verbo εἰκός, sed cum optativo efferatur, ad idem redit 516 delevi 517 Ζεύς τε V καρτερώτατος A¹VK

519 εἰκός γε M (corr. m) KL¹ πρᾶξιν M corr. m 520 ἄν om QLF¹

521 δή om codd. praeter F²Tr (suppl. Thomas) ἔχοντα codd. om Tr. coniecturam fassus.

δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖσι [τε] καὶ
δαροβίοισι θεοῖσι,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. =

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις
τύμβον κατ᾽ αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ᾽ αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ᾽ ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίαι
Διός· τόδ᾽ αὐδᾶι μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωιρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ᾽ ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
ὥρας φυούσης ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὃ δ᾽ ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ᾽ ὄμμ᾽ ἔχων προσίσταται, 537
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιόσδ᾽ ἀνήρ 547
μέτοικος, Ἄργει δ᾽ ἐκτίνων καλὰς τροφάς.
[πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ᾽ ἃ μὴ κραίνοι θεός.] 549
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ᾽ ἐφίσταται πύλαις· 538
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτωι
σάκει, κυκλωτῶι σώματος προβλήματι,
Σφίγγ᾽ ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
φέρει δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῆι φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τῶιδ᾽ ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ᾽ ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
μακρᾶς κελεύθου δ᾽ οὐ καταισχυνεῖν πόρον.

Testim.: 533 Hesych. καλλίπρωιρον εὐπρόσωπον.

523 δαίμοσιν codd. τὸν ἐχθρὸν τοῦ Διὸς δαίμονα Σ (Brunck) ἐχθρῶν Φ τε om Tr, γε PV 525 πρόσθεν APVQ 527 προσταγέντα KLF¹ βοραίαις K βορ(ρ)έαις cett. 530 θ᾽ om Q δ᾽ AHF 532 δορός APγρQγρ KγρLF¹ μητρός VHQ²Tr ματρός cett. ὀρεσκόρου F 534 ὑπέρχεται δ᾽ ἴ. A. 535 ἀνατέλλουσα Q 536 ὁ δ᾽ ὠμὸν δ᾽ Q² οὔτοι Tr 537 καὶ γορ. V γοργόν τ᾽ Q Tr 547—549 trai. Kirchhoff. 549 delevi supplementum traiectis versibus adnexum ex 426 547 ὁ Π. F²Tr 549 ἀπειλεῖ δείν᾽ ἃ LFPγρQγρ (e v. 426) κραίνει Q κράνοι VHKTr 538 ἐπίσταται H 541 προσμεμηχανευμένην PγρLF¹ 542 γόμφοισι νωμᾶι Wakefield, sed praeplacet imperfectum, cum proximi verbi aliud subiectum sit 543 ὑπ᾽ αὐτῆι H ὑφ᾽ ἑαυτῆι Pγρ 546 καταισχυνεῖ P².

ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν.
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ᾽ ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῶιδ᾽, ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ᾽ ὁρᾶι τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ᾽ εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκος
[εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ᾽ ἀσπίδος·]
ἔξωθεν εἴσω. τῶι φέροντι μέμψεται
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ᾽ ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων πᾶν ἀληθεύσαιμ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
  τριχὸς δ᾽ ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται·
μεγάλα μεγαληγόρων κλυόντες
ἀνοσίων ἀνδρῶν εἰ θεοὶ [θεοὶ]
τούσδ᾽ ὀλέσειαν ἐν γᾶι. —

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

ἕκτον λέγοιμ᾽ ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον
ἀλκήν τ᾽ ἄριστον, μάντιν Ἀμφιάρεω βίαν.
Ὁμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,

Numeri: 563—67 = 626—30 4 dochm. 3 iamb. (suppressis singulis brevibus) paeon + dochm. dimeter choriamb. catalect.

551 ἀνοσίαις M^1 552 τ᾽ om Tr 554 τόν δρ. Q 555 τοῦ om Q 556 γλῶτταν PQL ἁρμάτων ἄνευ Pγρ 557 ἔξω PγρQLF^2 558 ἀδίκου δ. H δάκος VK^2 δάκους cett. cf. Eur. Hipp. 646 559 del. Weil. interpolator Sphingem ipsam intrare nolebat 560 εἴσω et ὑπὸ πτόλιν graviter opposita. antequam intret ipsa Sphinx, non Thebanus ille quem unguibus tenet, iaculis obruetur 561 πόλιν Q^{1}LK femininum κατὰ σύνεσιν positum animo commoto convenit, item asyndeta 562 δ᾽ ἂν MAPF^{1}L ἂν VHQK δ᾽ ἄν γ᾽ TrF^2 τἄν P^2 corr. Tucker 565 κλύων codd. correxi 566—615 deest H 566 εἰ θεοί (θεῶι M^1) θεοί M εἴθε οἱ θεοί AVQγρF^{1}Tr εἴθε γάρ θ. PQLK εἴθε γὰρ ἄν θ. F^2 dittographiam delevi 568 σωφρονέστερον AVP(corr. Pγρ)L 569 Ἀμφιάρεων sine βίαν KFTr 570. 71 om V 572 σπαράκτορα γρ ταράκτορα Q.

μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν δ' Ἀδράστωι τῶνδε βουλευτήριον·
καὶ τὸν σὸν αὖθις †πρόσμορον ἀδελφεόν,
ἐξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῆι τοὔνομ' ἐνδατούμενος
καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
„ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις
πόλιν πατρώιαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη,
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός·
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.“
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκήλως ἔχων
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλωι·

Testim.: 582 Soph. Ant. 199 ὃς γῆν πατρώιαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς 590 Schol. Eurip. Phoen. 1111 καὶ παρὰ τῶι Αἰσχύλωι τοίαν ὁ μάντις ἀσπίδ' ἔγκυκλον (A, ἔγκυκον T) ἔχων παγχάλκον ἕρπει· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλωι.

574 κλητήρ Furiae est, quia a Polynice missus ius ab Eteocle repetiverat, Hom. Δ 384 575 δ' AP¹VK(Φ) τ' cett. cf. de persona ἐργαστήριον Menand. Epitr. 149 576 πρὸς μόραν M(sed prior accentus erasus)A, πρόσπορον Pγρ πρόσμορον cett. τ' add. F² προσμόρων coni. Tr, reiecta lectione πρὸς μόρον (ita Q²). apparet M coniectura esse depravatum. insanabilia, cum ne ἀδελφεόν quidem sine fraude traditum sit 577 ἐξυπτιάζων explicant Σ ἀναπτύσσων, quod utinam demonstrari possit; nam ὄμμα pro ὄνομα inutiliter Schützius, neque enim resupinare oculos dici potest, nec si posset, convicianti conveniret 578 τ' del. Blomfield, vere ut videtur; ἐνδατούμενος ‚dispertiens'; dixerit fere πολὺ δὴ νεικέων Πολύνεικες

579 τοὖπος AV διὰ στόμα Eur. Or. 103. quod in ore versatur, saepe profertur 580 τοῖον· ἀγαθόν, explicatio est glossographorum cf. schol. et Eustath. ad Hom. δ 206, Suppl. 400 584 δίκηι M¹ μητρὸς πηγή dictum de matre fonte vitae (nunquam extinguendo) ut Pindaricum σκιᾶς ὄναρ.

585 πατρός AVPγρ τε AVPγρK(Φ) δέ cett. illud requiritur, vult enim ‚sicut per nullam legem licet matrem occidere, ita patria expugnationem numquam condonat' 586 σύμ. VKTr 588 ὑπὸ PV ἐπὶ Pγρ cett. et explicant Σ in PV 590 τοιάδ' QP¹F¹ εὔκηλον ἔχων M¹, εὔκυκλον νέμων M² cett. ἔχων Pγρ schol. Eurip. corr. Weil.

οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ᾽ εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτωι σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
ET. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
ἐν παντὶ πράγει δ᾽ ἔσθ᾽ ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
[ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.]
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνήρ
ναύτηισι θερμοῖς καὶ πανουργίαι τινί
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστωι γένει,
καὶ ξὺμ πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν
ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνωι ᾽δάμη.
οὕτως δ᾽ ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
[σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνήρ]
μέγας προφήτης ἀνοσίοισι συμμιγείς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίαι φρενῶν
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκηι,
ἀλλ᾽ οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχηι,

Testim.: 592—4 Plato Rep. 362a, qui cum e ratione sua δίκαιος pro ἄριστος posuerit, multi hoc aut repetunt aut certe intellegunt. quos vide apud Hermannum. de versu ad Aristidem relato apud Plutarch. Arist. 3 cf. Aristot. u. Athen I 160.

597 συναλ. QL βροτούς M(corr. m)V¹ 598 δυσσεβεστάτοις P²F¹L δυσσεβεστέροις cett. 600 οὐδὲν κάκιον L 601 del. Valckenaer 603 ναύτοισι Q, -ταισι FTr ἐν πάν. P²K collectivum est ut συγγένεια δουλεία et accentu distincta νεοττιά cett. 604 θεομίσωι AVPγρ Qγρ 605 καὶ scripsi, comparationi copulativae conveniens, ἢ codd. ξὺμ QL ξὺν cett. 607 ἐνδίκως AVP(corr. Pγρ)QγρK 608 παγκοίνως Q¹PγρL 609 οὕτω(ς) MP²Q KγρF¹ οὗτος m AVP¹KF²LTr ἰοκλέους P¹L, ὀικλ. cett. 610 εὐγενής PγρQLF versum interpolatum ut virtutes Platonicae in Amph. comparerent delevi, ἀγαθός fortitudinis est, inde εὐσ. ἀνὴρ ἀγαθός K, sapientia in vate est 613 πάλιν MA πόλιν cett. 616 ἄθυμον P² 617 ὥσφε M(corr. m)AV¹L¹.

εἰ καρπός ἐστι θεσφάτοισι Λοξίου·
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῶι φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ᾽ ἡβῶσαν φέρει,
ποδῶκες ὄμμα, χειρὶ δ᾽ οὐ βραδύνεται
παρ᾽ ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ

κλυόντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας τελεῖθ᾽, ὡς πόλις εὐτυχῆι,
δορίπονα κάκ᾽ ἐκτρέποντες ⟨ἐς⟩ γᾶς
ἐπιμόλους· πύργων δ᾽ ἔκτοθεν [βαλὼν]
Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῶι. =

ΚΑΤΟΠΤΗΣ

τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ᾽ ἐφ᾽ ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί
ἁλώσιμον παιᾶν᾽ ἐπεξιακχάσας
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας
ἢ ζῶντ᾽ ἀτιμαστῆρα τὼς ἀνδρηλάτην
φυγῆι τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.

Testim.: 635 Servius plenior ad Aen. X 732 *paeana carmen esse victoriae Aesch. docet.*

618 ἐστι QL ἔσται cett. requirimus ,nisi Apollo fallit' θ. τοῖς Λ. FL 619 talis vir tacuisset nisi certus esset futuri 622 ἡβῶντα PγρK φέρει AVPHγρQγρLF^2 m φύσει MQ^1KHTr 623 χεῖρα corr. Hartung, oculus velociter animadvertit nec manu tardatur hasta quo minus rapide feriat id quod a clupeo nudatur 626 δ. λιτὰς ἐμὰς εὖ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν Tr coniecturam fassus. δικαίους λόγους ἐμούς (fuerat ἡμετέρους) τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν F^2 obscuratis genuinis, δικαίους λόγους ἡμετέρους m δικαίους ΦΚ

628 δορύπονα QFLTr ἐκτρ. γᾶς MPγρQLTr γᾶς δ' F γᾶς πρὸς AVPH γᾶς εἰς m corr. Herm. ἐπιβούλους A contra schol. suum 629 π. τῶνδ' ἐκ. F^2 ἔκτοσθεν PKL deleui 630 κανεῖ Q(corr. Qγρ)K κάνει L κονοῖ Pγρ κόνοι F 633 οἵας K^1Tr οἷας A οἷα γ᾽ MA^2VHPγρQ(οἵα γ᾽) οἵας γ᾽ PFLK^2 m οἷος ὁρᾶται Pγρ 634 κἀπιγυρωθείς Pγρ 635 ἐπάξια καγχάσας HL paeane victor nuntiatur Thebis Polynices. παιῶν᾽ Aeschylus scripsit 636 συμφ. AVF 637 τώς MTr τώς σ᾽ cett., τώς relativum Soph. Ichn. 296

638 τίσασθαι.

τοιαῦτ᾽ ἀυτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ, Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ᾽ ἄρ᾽ εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει· κατάξω δ᾽ ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἕξει πατρῴαν δωμάτων τ᾽ ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ᾽ ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
[σὺ δ᾽ αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·]
ὡς οὔποτ᾽ ἀνδρὶ τῶιδε κηρυκευμάτων
μέμψηι, σὺ δ᾽ αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ΕΤ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ᾽ οὔτε κλαίειν οὔτ᾽ ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆι δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμωι δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ᾽ εἰσόμεσθα τοὐπίσημ᾽ ὅποι τελεῖ,
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ᾽ ἀσπίδος φλύοντα σὺμ φοίτωι φρενῶν.
εἰ δ᾽ ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ᾽ ἂν τόδ᾽ ἦν·
ἀλλ᾽ οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον
οὔτ᾽ ἐν τροφαῖσιν οὔτ᾽ ἐφηβήσαντά πω
οὔτ᾽ ἐν γενείου ξυλλογῆι τριχώματος
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·

Actio: 652 exit Nuntius.

640 γᾶς AVP¹QFL 641 βίαι M² 642 εὔθετον MγρPγρQLF εὔκυκλον cett. 643 προσμεμηχανευμένον P¹VF¹L 644 τευχηστήν MLTr τευχιστήν cett. (-τόν H) 647 λέξει MA τ᾽ ἄνδρα P 648 πατρῴαν QK πατρῴων cett. 650 δοκεῖ MAPQ¹ δοκεῖ σοι VH δοκεῖς PγρQ²KLFTr dittographiam del. Halm ‚haec eorum inventa, nec enim falsa me nuntiasse cognosces'

651 τῶνδε P(corr. Pγρ)HQ²K 654 οὐμόν AH ὠμόν V 655 δέ A ἀραὶ νῦν V 656 κλάειν AQK 657 δυσφορώτατος AP²HQK 658 Πολυνείκει M(in litura)AP²KTr Πολυνείκη cett. 659 ὅποι MF²L ὅπου F¹ ὅπη cett. 661 συμ MF σὺν m cett. φύτῳ Tr φρενί Pγρ 664 σκότος P²

665 οὔτε τρ. FL 666 ξυλλογῆι M συλλ. M v. l. cett. 667 προσεῖδε Σ (εἶδε) προσεῖπε codd.

οὐδ᾽ ἐν πατρώιας μὴν χθονὸς κακουχίαι
οἶμαί νιν αὐτῶι νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἦ δῆτ᾽ ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμωι φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ᾽ ἄρχων καὶ κασιγνήτωι κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῶι στήσομαι. φέρ᾽ ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
ΧΟ. μὴ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν Οἰδίπου τέκος γένηι
ὀργὴν ὁμοῖος τῶι κάκιστ᾽ αὐδωμένωι,
ἀλλ᾽ ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. αἷμα γὰρ καθάρσιον·
ἀνδροῖν δ᾽ ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ᾽ αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ κἀισχρῶν οὔτιν᾽ εὔκλειαν ἐρεῖς.
ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μήτι σε θυμοπλη-
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ
δ᾽ ἔκβαλ᾽ ἔρωτος ἀρχάν.
ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ᾽ ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ᾽ οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβωι στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος. —
ΧΟ. ὠμοδακής σ᾽ ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν

Actio: 675 adloquitur Eteocles armigerum, qui inter pedisequos adstat. is ocreas protendit; nec tamen in scaena domino applicat.

Numeri: 686—91 = 692—697 4 dochm. + dimet. choriamb. catal. tres trimetri.

668 οὔτ᾽ MAPγρHTr μιν PγρTr 669 παρεστάναι Pγρ παριστάναι L 671 ξενοῦσα Pγρ 676 αἰχμήν VQ^{2}KLF^{2}Tr πτερῶν AH^{1}F^2, πετρῶν cett. 678 ὁρμήν PγρH^2 ὁμοίως K 680 χέρας M(corr. m)Φ 681 ἀνδρῶν δ᾽ ὁμαίμων P^2, prius et K ὁμαιμόνοιν V αὐτοκτόνως AV 683 πέρας A(corr. Aγρ)VPγρKγρL 684 τεθνηκότι P (verum Pγρ) κέρδος γάρ K ‚μόνον κέρδος ἐν νεκροῖς ἔχομεν ἐὰν αἰσχρῶν ἄτερ ἀποθάνωμεν' 685 εὔκλειάν γ᾽ Tr 686 τί μέμονας MF^1 et habebat Tr qui ἐκμέμονας coniecit τί μέμηνας m cett. τέκος P corr. Pγρ μήτις σε codd. corr. Aldina 687 θυμοπληθύς HLF δορύμαργος F ‚ἄτη τὸν θυμὸν μανιώδους φιλομαχίας πληροῦσα' 688 ἔκβαλλ᾽ M^2 692 ἄγ. θυμός Pγρ ἄγαν σε θυμός Tr coniecturam fassus ἐποτρ. m H 693 ἀνδροηλασίαν M corr. m ‚κτεινούσης ὃν οὐ χρὴ ἀνδροφονίας πικρὸς ὁ καρπός'.

αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τάλαιν᾽ ἀρά
ξηροῖς ἄκλαυτος ὄμμασιν προσιζάνει
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. =
ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ ᾽ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σηι βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις [δ᾽] οὐκ
εἶσι δόμους ᾽Ερινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ᾽ ἀφ᾽ ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ᾽ ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον; —
ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἂν τροπαίαι χρονίαι μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρωι
πνεύματι· νῦν δ᾽ ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ᾽ ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι. =
ΧΟ. πιθοῦ γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ᾽ ἂν ὧν ἄνη τις, οὐδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ ᾽λθηις ὁδοὺς σὺ τάσδ᾽ ἐφ᾽ ἑβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ᾽ οὐκ ἀπαμβλύνεις λόγωι.
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶι θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ᾽ ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

Numeri: 698—704 = 705—11 eadem stropha, nisi quod sex sunt dochmii.

Testim.: 713 Hesych. ἄνη· ἄνυσις πρᾶξις.

694 οὐ θεμιστοῦ MTr (novit θεμιτοῦ) ἀθεμίστου Pγρ οὐ θεμιτοῦ cett. (LF?) 695 ἐχθρά PγρQKLFTr: αἰσχρά MΦ τελεῖ aut τελεί(α) aut τέλει᾽ codd. corr. Wordsworth cf. Ag. 223. 385 696 ξηροῖς τ᾽ PH^2 ἀκλαύστοις codd. corr. Butler 698 δειλός PγρQ(corr. Qγρ) 699 del Arnaldus 700 δόμον ΦKF item Σ δόμων cett. corr. Brunck ὅταν M^{1}F^{2}Tr ὧ τ᾽ ἄν H^1 οὗ τ᾽ ἄν M^2 cett. (vel οὔτ᾽ ἄν), οὐ προσδέχονται Σ 701 ἐκ om F^{1}Kγρ δέχονται KF
706 ἀντροπαια χρονια varie distincta λήμματος A 707 ἔλθη Q θα . . ωτέρωι M θαλερωτέρωι m cett. corr. Conington ,νῦν ὁ καιρὸς ἐν ὧι ἐπὶ σοὶ τὸ δρᾶν· ἴσως γὰρ ἂν ὁ δαίμων σε μετέλθοι χρόνου διαπεσόντος μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ πραότερον‘ 709 ἐξέζεσαν M(corr. m)APV 710 φαντασμάτων ἐνυπνίων KL φασμάτων ἐν. QF^1 φασμάτων Pγρ νυκτέρων φαντ. Nauck e fr. 312
711 δοτήριοι M corr. m 712 πείθου καίπερ μή K^{1}LF^1 νόμους Pγρ Q^1(?) 713 ἄνη τις M, ἄνυτις AVHQ^{1}K^{1}FTr ἄνυστις K^{2}R ἄνυσις PQ^2 μακρά PγρQK 715 τεθηγμένοι τι P^2 (nescio quid velit) ἀπαμβλυνεῖ λόγος P^2 -υνεῖ L perperam cum libris futurum legunt 717 οὐ propter gravitatem in principio sententiae sicut Ag. 1624.

ΧΟ. ἀλλ᾽ αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

ΧΟΡΟΣ.

πέφρικα τὰν ὠλεσίοι-
κον θεὸν οὐ θεοῖς ὁμοί-
αν παναληθῆ κακόμαν-
τιν πατρὸς εὐκταίαν Ἐρι-
νὺν τελέσαι τὰς περιθύμους κατάρας
Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·
παιδολέτωρ δ᾽ ἔρις ἅδ᾽ ὀτρύνει. —
ξένος δὲ κλήρους ἐπινω-
μᾶι Χάλυβος Σκυθῶν ἄποι-
κος, κτεάνων χρηματοδαί-
τας πικρός, ὠμόφρων σίδα-
ρος, χθόνα ναίειν διαπήλας ὁπόσαν
καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. =
ἐπεὶ δ᾽ ἂν αὐτοκτόνως
αὐτοδάικτοι θάνωσι καὶ γαΐα κόνις
πίηι μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἄν σφε λύσειεν; ὦ

Actio: 719 exit Eteocles cum pedisequis.

Numeri: 720—26 = 727—33 periodus choriambica (diiambis intermixtis); claudit decasyllabus Alcaicus 734—41 = 742—49 iambi, saepius prima, semel (735 = 744) altera brevi suppressa, tertio metro in choriambum flexo.

719 ἐκφύγοις M, ἐκφύγοι m cett. 720 ὠλεσίοικον M, ὀλεσ. cett. (ὠλεσιδόμον F) 721 θεάν LF^1 post ὁμοίαν codd. praeter MKTr (supplet m K marg. R^2; Tr se delesse fatetur, delet F^2) inserunt scholium ab M^2 in margine positum ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο (cf. 710) καὶ γέγονε 724 ὑπερθύμους R^1L ὡς τελέσαι R 725 βλαψ. Οἰδ. codd. se traiecisse fatetur Tr Οἰδίποδος V -πόδαο H 726 δ᾽ ἔρις δ᾽ ὀτρ. M (corr. m) δ᾽ ἔρις τάδ᾽ ὀτρ. LK 727 κλήρους M^1 (?) cum scholio P^2FTr (qui κλῆρον substituit), κλήροις cett. 732 ὁπόσαν(ην) ἄν $PVQRK^2$ φθιμένοις F 734 ἐπεὶ δ᾽ ἄν distinguit M, ἐπειδάν cett. αὐτοκτόνως QKRFLTr αὐτοκτόνωσιν M αὐτοὶ κτάνωσιν Φ m 735 αὐτοδαίκτως V^2L γαΐα Herm. χθονία codd. 736 μελεμπαγές A, μελαμπεγές K φόνιον PγρQKLFR 737 καθαρ. . M (μ. M^2 ut vid., κάθαρμα si fuisset, extaret accentus) καθαρμὸν VP(corr. P^2)R^2 m 738 λύσειεν Σ^m (τίς αὐτοὺς ἐκλύσει) λούσειεν codd.

πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς. —
παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβασίαν ὠκύποινον, αἰῶνα δ᾽ ἐς τρίτον
μένειν, Ἀπόλλωνος εὖτε Λάιος
βίαι τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις θνάισκοντα γέν-
νας ἄτερ σώιζειν πόλιν, =
κρατηθεὶς δ᾽ ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῶι,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε ματρὸς ἁγνάν
σπείρας ἄρουραν, ἵν᾽ ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλης. —
κακῶν δ᾽ ὥσπερ θάλασσα κῦμ᾽ ἄγει,
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ᾽ ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ᾽ ἄλκαρ δι᾽ ὀλίγου

Numeri: 750—57 = 758—65 trim. iamb.; enhoplius sive paroemiacus; idem catalecticus + ithyphall.; dimeter iamb. + pherecrat; enhopl. + ithyph. apparet tres tetrametros specie tantum differre.

741 παλαιοῖσι QRFLTr παλαιοῖς cett. ξυμμ. M^{2}P κακοῖσι PKRL

743 παραβασίαν MH^{2}KQTr παραιβ. cett. corr. Porson 745 μένοι P^{2}Q^2 μένει cett. correxi 748 θνήσκοντα M^{2}AP^{2}VHQ^{2}Kγρ 750 fuisse qui δ᾽ delerent testatur schol. Thom. Tricl. idem recte explicat ut Herm. opponi Ἀπόλλωνος μὲν εἰπόντος . . . κρατηθεὶς δέ . . . ἐγείνατο καρτηθείς Pγρ intellege certe φιλᾶν cf. Suppl. 1051 ἀβουλίαν γείνατο M ἀβουλίαις γ. AVP ἀβουλίαι ἐγ. LRTr ἀβουλίαι γ. P^{2}QHFK 752 Οἰδιπόδαν MPγρHF(?)Tr οἰδίποδα cett. 753 ματρός MR μὴ πρὸς cett. m R^2 cf. Choeph. 1054

754 ὅς L ἐκτράφη AP corr. Pγρ 756 ἔτλη et -α M συνάγ(ήγ)αγε P(corr. Pγρ)F^{1}LKR m παρανοίαι M^2 (ad scholii lemma παρ᾽ ἀνοία) 757 φρενώλης M, φρενώλεις m cett. 759 πιτνῶν (γρ. πιτνοῖ, γρ. πίπτον) P 760 τροχαλόν PγρL, utrumque H 762 ἀλκά codd. corr. Mor. Schmidt. cf. Arat. 299 ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἴδ᾽ ἐρύκει. Thuc. 4, 95 δι᾽ ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται (*paucis*) Eur. Phoen. 1098 εἴη δορὸς ἀλκὴ δι᾽ ὀλίγου (*prope*), sic saepe Thuc.; hinc facile intellegitur ἄλκαρ τείνει δι᾽ ὀλίγου *numimentum in exiguum tenditur*, explicatur tamen „*non amplius crassitudine valli*“, Plat. Soph. 235^d συμμετρία ἐν μήκει καὶ πλάτει καὶ βάθει.

τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺμ βασιλεῦσι
  μὴ πόλις δαμασθῆι. =
βαρεῖαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
τελεῖν καταλλαγαί· τὰ δ᾽ ὀλο-
  ὰ πενομένους παρέρχεται,
πρόπρυμνα δ᾽ ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. —
τίν᾽ ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ᾽ ἐθαύμασαν
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεος
  ὁ πολύβοτός τ᾽ αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ᾽ Οἰδίπουν τίον,
τὰν ἁρπαξάνδραν κῆρ᾽ ἀφελόντα χώρας. =
ἐπεὶ δ᾽ ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ᾽ ἄλγει δυσφορῶν
μαινομέναι κραδίαι
δίδυμα κάκ᾽ ἐτέλεσεν·
πατροφόνωι χερὶ τῶν
  κρεισσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη· —

Numeri: 766—70 = 771—77 iambi faciles, nisi quod in ultimo tetrametro primum metrum molossi, alterum spondei, tertium choriambi speciem obfert. cf. Choeph. 30   778—84 = 785—91 sex iambi, priorum species eadem atque 776—7; hemiepes et in fine hemiepes + trim. iamb. a choriambo incipiens. sed inter haec est membrum obscurum ◡◡◡◡◡◡◡–, nec dactylis neque iambis conveniens, cf. Prom. 164.

763 πύργου AγρPγρ   ἄρη Pγρ   764 δὲ om AQ[1]   συμ M   σὺν cett. μὴ καὶ π. P (καί punctis deletum) LF[2]KR   766 τέλειαι codd. in M ι ultimum erasum, scil. a M[2], qui scholion scripsit Byzantinum ὑφῆκεν τὸ ῑ διὰ τὸ μέτρον. deinde m et α clarius scripsit et αι suprascripsit. τέλεια P cum scholio eodem. substitui τελεῖν et voce βαρεῖαι proximi versus permutavi   παλαιφάτων M παλαίφατοι cett.   ἀραί corr. Bothe alii   767 βαρεῖαι κ. traieci   πελόμεν᾽ οὐ MPγρ   τελ(λ)- m cett.   τελούμ- H   παλλ- Pγρ corr. Bücheler Kirchhoff

768 ἐκβολάν et -ᾶν legit Σ[m]   769 πρόπρυμναν VQK   770 ἀλφηστᾶν M -ῶν cett.   -άων Pγρ   ὁ παχ. A   771 ἄνδρα A   τοσόν γ᾽ PγρLR   τοσόνδε γ᾽ Q   772 θεοὶ δὲ κ. V   774 πόλεος ὁ Dindorf   πόλεως codd.   πολύβατος fort. Σ (ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐμβατευόμενος)   αἰών: βίος *aequales*; πολύβοτος ad πουλυβότειρα formatum; αἰὼν πάντροφος Nonnus Ioh. 9, 154   775 ἀναρπαξάνδραν corr. Herm.   778 δ᾽ ἄρ᾽ ἔμφρων Pγρ   ἔγεντο Tr   781 κραδίαι Tr καρδίαι cett.   782 κακὰ τέλ. Q   ἐξετέλ. Tr   784 κρεισσοτέκνων M[2]PQ[1]KTr, κρείσσω τέκνων Pγρ cett. (κρεισσόνων τέκνων L) quamvis invitis concedendum nobis esse videtur Aeschylum ad ἰσότεκνος sim. hoc κίβδηλον cudisse, ad sensum vero eximium cf. 530 Choeph. 934   ὄμμ. Tr   δ᾽ ὀμμ. QL   δ᾽ ἀπ᾽ ὀμμ. cett.

τέκνοις δ᾽ ἀρχαίας ἐφῆκεν ἐπίκοτος τροφᾶς
αἰαῖ πικρογλώσσους ἀράς,
καί σφε σιδαρονόμωι
διὰ χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω
μὴ τελέσηι καμψίπους Ἐρινύς. =

ΑΓΓΕΛΟΣ

θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα,
πόλις δ᾽ ἐν εὐδίαι τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ᾽, ἐν ἓξ πυλώμασιν·
τὰς δ᾽ ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ᾽, Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.
ΧΟ. τί δ᾽ ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει πλέον;
ΑΓΓ. [πόλις σέσωσται· βασιλέες δ᾽ ὁμόσποροι]
ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
ΧΟ. τίνες; τί δ᾽ εἶπας; παραφρονῶ φόβωι λόγου.
ΑΓΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος
ΧΟ. οἳ ἐγὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ΑΓΓ. οὐδ᾽ ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

Testim.: Schol. Soph. OK. 1375 narrata iniuria a filiis in Oedipum collata, cum indignam carnem mitterent, adlatisque Thebaidis versibus τὰ παραπλήσια τῶι ἐποποιῶι καὶ Α. ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

785 δ᾽ (τ᾽ Tr) ἀραίας correxi 786 ἀφῆκεν PγρLR ἐπικότους Σ codd. ἐπισκόπους Pγρ corr. Heath τροφάς vel τροφᾶς codd. 787 πικρονόμους Pγρ 789 διαχειρίαι (διαχερ. Tr) codd. corr. Porson 791 τελέσση V
792 ,mothers children' Verrall, μαμμόθρεπτος cft Headlam 794 πέπτωκεν δ᾽ M ὀμβρίμων APγρKLR^1 797 στέργει P corr. Pγρ φερεγγύους PγρQ^2
798 ἐφραξάμεσθα PLFTr -μεθα cett. 798 μονομάχοις Tr 799 καλῶς δ᾽ PQ m 803 πρᾶγος PQFTr πρᾶγμα Pγρ cett. νεότοκον (γρ. νεόκοτον) PL^{1}R (ex νεότυχον) παρόν PγρVQF(πλέον Fγρ)KLR 804 βασιλέες Tr βασιλέως MAPH^1(?) βασιλεῖς P^2 m cett. ὁμοσπόροιν Pγρ cf. 820; versum del Porson 805 χειρῶν MHK αὐτομάτων M^1 806 λόγον V 807 οἰ. τόκος M^1
808 τῶν om L.

[ἐκεῖθι κεῖσθον; ΧΟ. βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.]
οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἅμα;
ΑΓΓ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄγαν,
αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα,
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
δισσὼ στρατηγώ, διέλαχον σφυρηλάτωι
Σκύθηι σιδήρωι κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῆι χθονός,
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμως φορούμενοι.
[πόλις σέσωται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνωι].

ΧΟΡΟΣ

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
⟨ἐθελήσατε⟩ τούσδε ῥύεσθαι,
πότερον χαίρω κἀπολολύξω
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;

Testim.: 817 Steph. Byz. Σκύθαι Σκύθης σίδηρος cf. ad Prom. 2.

Actio: 821 exit nuntius.

810 κεῖσθον M[1], κῆλθον Σ cett. β. μὲν ἀλλ' ὅμως φρ. PγρLRTr β. δ' οὖν ἀλλ' ὁ. F. delevi versum distributum inter personas ita ut voluit qui verbum finitum supplebat. quo facto versus insequentes personis tribuebantur quibus non conveniunt, 813 Nuntii nota addebatur. qui vero 810 integrum choro dabat, κῆλθον substituit 811 ἀνήρηντ' Pγρ ἅμα Nauck e versu proximo, ἄγαν codd. 812 ἄγαν Nauck ἅμα codd. 813 αὐτός γ' m γάρ Tr (novata, cum ab hoc versu oratio inciperet) 814 δακρύσασθαι AVHLR m (volebat hoc cum σ addebat) 815 πράττουσαν Tr 818 τάφωι QRLF

819 δυσπότμους codd. corr. Headlam 820 σέσωσται βασιλείοιν MP[2]QLR -λέων PγρL[2] ὁμοσπόρων P[2] 821 πέπωκεν MAP marg KγρR, πέπτωκεν cett. γᾶν M(corr. m) P(verum marg) HQ, γᾶ F (sic) distichon del. Butler alii, compositum ab histrione in locum v. 815—19, in quibus commune sepulcrum contra exodum suam promitti non ferebat 822 πολισσοῦχοι codd. corr. Pauw 824 ῥύεσθαι M[1]Q[2](?) ῥύεσθε cett. ex. gr. supplevi 825 πότερα P corr. P[2] 826 τῆι πολ. Tr σωτηρίαι QKLR[2]Tr. paroemiacus spondiacus non attrectandus cf. Pers. 32, Suppl. 8, Ag. 366. ceterum cf. 224; ἀσινεῖ de persona salvatoris cogitari vetat, cf. E. Fränkel Indog. Forsch. 32, 107 sqq. 828 κλαύσω δή Tr πολεμάρχας PγρF[2].

οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶς κατ᾽ ἐπωνυμίαν
  ⟨κλεινοί τ᾽ ἐτέως⟩ καὶ πολυνεικεῖς
  ὤλοντ᾽ ἀσεβεῖ διανοίαι. ?

ὦ μέλαινα καὶ τελεία
  γένεος Οἰδίπου τ᾽ ἀρά,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
ἔτευξα τύμβωι μέλος
  θυιὰς αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλυοῦσα δυσμόρως
  θανόντας· ἦ δύσορνις ἅ-
  δε ξυναυλία δορός. —
ἐξέπραξεν οὐδ᾽ ἀπεῖπεν
  πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ᾽ ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμνα σ᾽ ἀμφὶ πτόλιν·
  θέσφατ᾽ οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τόδ᾽ εἰρ-
  γάσασθ᾽ ἄπιστον· ἦλθε δ᾽ αἰ-
  ακτὰ πήματ᾽ οὐ λόγωι. =
τάδ᾽ αὐτόδηλα, προὖπτος ἀγγέλου λόγος·
διπλαῖν μερίμναιν δίδυμα †νορέα κακά,

Numeri: 832—39 = 840—45 tetrameter trochaicus, deinde iambi faciles; nota hiatu ultimum hexametrum separari, βραχυκαταληξίαι primum trimetrum.

846—54 = 855—60 trimetri, ultimus inflexis et decurtatis singulis metris distinctus. simplicitati numerorum convenit quod haec interiecta sunt inter canticum alterum quo nuntium chorus excepit et naeniam praesentibus corporibus caesorum cantandam.

829 καὶ κατ᾽ F^1 ἐπωνυμίην AVPK 830 suppl. Herm., recte tamen addit alia posse cogitari 831 ἀσεβῆ M^1Q 834 με MAPFTr μοι H μου A^2Pγρ cett. καρδία ι) codd corr. cod. Cantabr. περιπίπτει QγρLR περιπιπνεῖ F 836 θυιάς M in scholio et m in rasura ATr, θυάς cett. cf. 498 ὡς θ. QKF^1 837 δυσμόρως M in scholio QLFTr, δυσμόρους Pγρ$V^2H^2KQ^2F^2$R, δυσφόρους AVPH(Φ), δυσφόρως MP^2 841 πρόσθεν F 843 μέριμναι HK πτόλιν MPQRTr πόλιν cett. 844 καὶ θ. codd. praeter MRF^1Tr 846 πρεπτός MA corr. m A^2

847 διπλαῖν μερίμναιν M^1 διπλαῖ μέριμναι cett. διδυμανορέα κάκ᾽ (vel δίδυμ᾽; διδύμα i. e. διδύμαι ἀνορέαι P et -ρέᾳ plures διδυμάνορα Q) codd. praesentibus mortuis vix possunt dicere ‚binae curae', expectamus ‚binarum curarum bina mala consummata sunt, praesto sunt, talequid,' sicut est in proximo versu. ἀνορέα (ἠνορέη) non minus absonum quam Hermanni ἀγανόρε(ι)α sumptum e versu ne certo quidem Pers. 1028. fuerit, puto, φανερὰ δή κακά.

αὐτοφόνα δίμορα τέλεα τάδε πάθη; τί φῶ;
τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ πόνοι [πόνων] δόμων ἐφέστιοι;
ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ᾽ οὖρον —
ἐρέσσετ᾽ ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι᾽ Ἀχέροντ᾽ ἀμείβεται
τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον
πάνδοκον εἰς ἀσφαλῆ τε χέρσον. =

ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ᾽ αἴδ᾽ ἐπὶ πρᾶγος
  πικρὸν Ἀντιγόνη τ᾽ ἠδ᾽ Ἰσμήνη,
  θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
  οἶμαί σφ᾽ ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
  στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
  ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
  τὸν δυσκέλαδόν θ᾽ ὕμνον Ἐρινύος
  ἰαχεῖν Ἀίδα
  τ᾽ ἐχθρὸν παιᾶν᾽ ἐπιμέλπειν.
ἰώ,
δυσαδελφόταται πασῶν ὁπόσαι
  στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,

Actio: 861 portantur in scaenam deponunturque in medio fratrum cadavera, quae appropinquare chorus 846 indicaverat. remanent adstantes qui portaverant ministri. histrio is a quo refictam tragoediam accepimus sorores etiam induxerat, quas adlocuntur anapaesti 862—73 ab Aeschylo alieni. carmen amoebaeum 874—960 ab hemichoriis cantari etiam histrio ille voluit.

848 αὐτόφορα A^1 δίμοιρα corr. Herm. τέλεια codd. τάδε QKTr τά cett. 851 del. Robortelli. quod chorus vult idem est atque ὦ πόνος ἐγγενής Choeph. 466 δωμάτων F^2Tr 853 γόων $PQFL^2$ γόον cett. κατ᾽ οὖρον αἴρετε FTr coniecturam fassus 857 τὰν ἄστονον μ. ναύστολον θ. codd. ναύστολον v. l. ad ἄστονον esse intellexit Thomas traiectam in illius locum, ita Tr et F^2, in quo ναύστολον altero loco scriptum et deletum est. Ipse Thomas versum ita conformatum adfert in lexico p. 181. ad ἄστονον fortasse spectat Hesych. ἄστονον . . . μεγαλόστονον. ἄστολον καὶ κακῶς ἐσταλμένην inserit schol. K scholio Thomano a Tr. recepto, licet in textu tradita teneat 859 ἀστιβᾶ Ἀπ. Q ἄστιβον Ἀπ. PTr ἀστιβεῖ M^1 860 ἀφανῆ codd. correxi τε om TrF^2 861 γάρ om Q 862 θ᾽ ἤδ᾽ AVHPγρK 863 ἀδελφῶν (όν suprascr.) $PγρR^2$ ἀμφιβόλως pedestre; ἀμφιλόγως Aeschyli esset 867 ἠχεῖν Elmsleius, ne quattuor breves se excipiant; sed cf. 827. 868 ἀίδαι AK ἀίδα in anapaestis Aeschylus non scripsisset 869 ἐχθρῶν MF^1 corr. m F^2 869 ἐπιμάπειν A, ἐπιμάπτειν $PγρV^1$ 870 ἰὼ ἰώ F^2.

κλαίω στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ ᾿κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. ?

— ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
δόμους ἑλόντες πατρώιους μέλεοι σὺν αἰχμᾶι.
— μέλεοι δῆθ᾿, οἳ μελέους θανάτους
ηὕροντο δόμων ἐπὶ λύμηι. —
— ἰὼ ἰὼ δωμάτων
ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρωι.
— κάρτα δ᾿ ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι᾿ Ἐρινὺς ἐπέκρανεν. =
— δι᾿ εὐωνύμων
τετυμμένοι, τετυμμένοι δῆθ᾿ ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρωμάτων
. . . .
αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ᾿ ἀντιφόνων
⟨σφιν⟩ θανάτων ἀραί.
— διανταίαν λέγεις [πλαγὰν] δόμοισι καὶ
σώμασιν πεπλαγμένους [ἐννέπω]
ἀναυδάτωι μένει

Numeri: 874—79 = 880—887 iambi faciles; tetrameter anapaest. 888—99 = 900—910 dochmius, 5 iambi, dochmius, bis ⏑ – – ⏑ ⏑ –, rara dochmii forma cf. Suppl. 349, dochmius. deinde iambi, dochmius.

874—960 canticum paragraphis aut ἡμιχ. et χορ. notis nec satis plene nec satis recte distinctum in codd. 934 Ισμ. 942 Χο. 947 Αντ. 951 Ισμ. praefixa fere in MPVQKR^1, in A 947 demum Αντ., in FTr sorores 961 demum incipiunt. quod carminis dispositione requiri plerique viderunt. inde ab 961 sorores in omnibus. singula notare nihil attinet 877 μέλεοι bisyllabum ut 947 πατρ. δομ. ἑλ. codd. traiecit Weil αἰχμᾶι MγρPTr ἀκμῆ Q^1 ἀλκᾶι Pγρ cett. 879 λύμαι P^1 880 δόμων AVIIPγρ(i. e. Φ)K 881 ἐρριψίταχοι M -τοιχοι m ἐριψ. AHK 883 σὺν om QF^1 inseritur hic in textu οὐκέτι ἐπὶ φιλίαι ἀλλ᾿ ἐπὶ φόνωι διεκρίθητε, quod tamquam scholion recte scribit Q, F^2 notat τοῦτο οὐχ εὑρέθη ἐν πολλαῖς ἑτέραις βίβλοις. sese delesse profitetur Tr 889 δῆτα plene scriptum MΦ δῆτά θ᾿ F τετυμμένοι δῆθ᾿ alteri hemichorio tribuit Tr, cui non tam antistrophus quam ceterarum stropharum ordo obstrepit. repetitio igitur qualis in interiectione 892, in δι᾿ ὧν 905; sed τε spectat intercepta, ex. gr. φίλας τε κραδίας. ὠμοσπλάγχνων Pγρ 894 suppl. Herm. 895 διαντ. μοι Tr glossemata hic et 896 del. Elmsley 897 τ᾿ add Lachmann propter οὐκ 908, quod re vera ὀρθοτονεῖται, scrib. οὔ.

ἀραίωι τ᾽ ἐκ πατρὸς
⟨οὐ⟩ διχόφρονι πότμωι. —
— διήκει δὲ καὶ
πόλιν στόνος, στένουσι πύργοι, στένει
πέδον φίλανδρον. μένει
κτέανα δ᾽ ἐπιγόνοις,
δι᾽ ὧν αἰνομόροις,
δι᾽ ὧν νεῖκος ἔβα
καὶ θανάτου τέλος.
— ἐμοιράσαντο δ᾽ ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ᾽ ὥστ᾽ ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ᾽ οὐκ
ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ᾽ ἐπίχαρις Ἄρης. =
— σιδηρόπληκτοι μὲν ὧδ᾽ ἔχουσιν,
σιδηροπλήκτους δὲ τοὺς μένουσι,
τάχ᾽ ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρώιων λαχαί.
— δόμων ⟨νιν⟩ μάλ᾽ ἀχάεσσα [αὐτοὺς]
προπέμπει, δαϊ-
κτὴρ γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, [δ᾽] οὐ φιλογα-
θής, ἐτύμως δακρυχέων

Numeri: 911—21 = 922—33 iambi; in altera parte faciles choriambos (3. 9.) antecedit dochmius cum baccheo et dochmius ad choriambos transiens.

Testim.: 914 Hesych. λάχη· λῆξις· ἀποκλήρωσις.

898 ἐκ om Tr 899 suppl. Wecklein καὶ διχ. F² 901 στένει δέ KLR 902 μενεῖ κτεανά τ᾽ codd., κτέαν᾽ ἐπ. QF² lemma scholii Thomani Tr δ᾽ dicitur esse in recenti Cantabrig. an δὲ κτέαν᾽? 907 ὥσθ᾽ M corr. m 905 leg. οὗ 909 ἀμεμφία hoc dicit: οἱ φίλοι καίπερ ἴσον νείμαντι αὐτοῖς τῶι διαιτητῆι μέμφονται, οὐδὲ διὰ χάριτός ἐστιν ἡμῖν ὁ Ἄρης, ὁ διαιτήσας 911 σιδαρ. R 912 σιδαρ. MR -πλακτοι bis R -πληκτοί codd. corr. Schütz post μένουσι habet M τετυμμένοι δῆθ᾽ ὁμοῦ (889). 914 „ferro caesi hic iacent. ferro caesos eos expectat — quaesiverit quispiam, quis (scil. num sepulcri honore digni sint fratricidae) — tumuli paterni consortium.“ accentus λαχή praestat paroxytono Hesychii 915 supplevi deleto glossemate, ἀχάεσσα τούς M (λείπει τὸ προπουπά Σ) ἀχήεις Pγρ ἀχὼ ἐπ᾽ αὐτοὺς ΦKR ἀχὼ ἐς αὐτούς QLF ἀχὴν ἐς αὐτ. FTr ad correptam syllabam alteram cf. Archiloch. 74, 8 916 πέμπει Q αὐτόστονός τ᾽ Tr 918 δαίφρων codd. corr. Blomfield δ᾽ (τ᾽ TrF²) del P² puncto subscripto φιλογαθής MAQTrL²F² φιλαγαθής cett. 919 ἐτύμως om. Tr οὐ γὰρ ἦν ἔν τινι τῶν παλαιῶν.

ἐκ φρενός, ἃ κλαιομένας μου μινύθει
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν. —
— πάρεστι δ᾽ εἰπεῖν ἐπ᾽ ἀθλίοισιν,
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων δὲ πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαΐ.
— δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν γυναι-
κῶν ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑ-
τᾶι θεμένα τούσδ᾽ ἔτεχ᾽, οἳ
δ᾽ ὧδ᾽ ἐτελεύτασαν ὑπ᾽ ἀλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν. =
— ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι
†διατομαῖς οὐ φίλαις, ἔριδι
μαινομέναι νείκεος ἐν τελευτᾶι.
— πέπαυται δ᾽ ἔχθος, ἐν δὲ γαίαι
ζόα φονορύτωι μέμεικται· κάρτα δ᾽ εἴσ᾽ ὅμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ νεικέων
ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
ἴσος δατητὰς Ἄρης, ἀρὰν πατρώι-
αν τιθεὶς ἀλαθῆ. —
— ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι

Numeri: 934—46 = 947—960 iambi faciles; prima periodus in choriambos exit.

920 ἐκ AVPKQ δ᾽ ἐκ MHPγρLFR, τ᾽ ἐκ Tr 921 δοιοῖν M δυεῖν P^2 922 πάρα δ᾽ PγρK^2LR(?) 924 πολίταις codd. (πολιήταις F^2) corr. codex Cantabrig. 925 δέ Pγρ, τε MQTr, τ᾽ ἐς cett. 926 δαίδι PγρQKL^2F^1 ά A ἡ cett. miro errore et hic et Pers. 807 iactant σφιν accusativum esse, quasi γύναι μοι aut μέναι μοι non esset optime Graecum 928 πασᾶν M^1 πασῶν cett. 929 ὅσαι Tr παιδογόνοι Q corr. Qγρ 930 αὑτῆς QHKR omitto plures eiusmodi errores 932 ἀλλα(vel η)λοφόνοισι QLFR 934 πανω(vel ο)λέθριοι PγρQLF^2R 935 διατομαῖς intolerabile, nisi se in vicem in partes secuerunt; vox ipsa glossam sapit. διανομαῖς Weilii sententiae conveniret, sed et usu et numeris redarguitur 939 ζόα M ζωά cett. φονορύτωι Q^1Tr φονορρ. cett. 940 μέμικται εἰσίν AVLR 945 ἴσος Weil κακός codd. καὶ κ. Tr 946 πατρώιαν Bothe Burney, πατρός codd. ἀλαθῆ M^1A ἀληθῆ cett. 947 οἱ scripsi, ὤ vel ὦ codd. praeter MTr qui omittunt. allocutio omnino falsa, eiulatio intempestiva. "proles incesta suam partem dolorum divinitus datorum (i. e. ad eos iure hereditatis pertinentium) accepit. quod vero spe regni potiendi occiderunt — in Plutonis regno βοῦς μέγας κολλύβου,

διοσδότων ἀχέων· ὑπὸ δὲ
σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
— ἰὼ πολλοῖς ἐνανθίσαντες
πόνοισι γενεάν· τελευταῖαι δ᾽ ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
τετραμμένου παντρόπωι φυγᾶι γένους.
ἕστακε δ᾽ Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή-
σας ἔληξε δαίμων. =
— παιθεὶς ἔπαισας. — σὺ δ᾽ ἔθανες κατακτανών.
— δορὶ δ᾽ ἔκανες. — δορὶ δ᾽ ἔθανες.
— μελεοπόνος — μελεοπαθής 963
— πρόκεισαι. — κατέκτας. 965
— ἴτω γόος. — ἴτω δάκρυ. } 964
— ἠέ. — ἠέ.
— μαίνεται γόοισι φρήν.
— ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
— ἰὼ ἰώ, πανδάκρυε σύ.

Testim.: 961 Phot. παισθείς· τυπτηθείς.

Actio: 961—64 cantant ex Aeschyli mente hemichoria, e mente histrionis sorores, dum ad corpora fratrum discedunt.

Numeri: 961—66 post trimetrum monometra iambica, e quibus unum distichon 965 catalecticum 966—78 = 979—88 iambi faciles praeter dochmios 969. 70 = 981. 82.

ut ioco Callimacheo acerbam explicem φιλοπλουτίας irrisionem 948 quod scribere solent διοδότων, voce Aeschylea mutant inauditam nisi in nomine proprio, in quo Iovis nomen sentitur, quod huc non convenit, nec conveniret in αἴγλα διόσδοτος Pindari Pyth. 8, 96 949 ὑπαί Tr 950 σώμασι L

951 ἐπανθήσαντες codd. corr. Bothe 952 πόνοισι γενεάν solus servavit M, in quo sequitur v. l. πόνοισι γε δόμους quam ceteri praeoptaverunt, δόμους P²H², δόμοις PγρVFm, γ᾽ ἐν δόμοισιν F²Tr, δόμοι cett. 953 τελευτᾶι δ᾽ αἴδ MAVPH²Q -(τῆι) τελευταῖα δ᾽ αἴδ᾽ H¹PγρK τελευτᾶι δ᾽ ἐπ. LFRTr (-τῆι) corr. Herm. 956 ἕστακεν ἄ. M¹ 959 ἐν αἷς ἐθείνοντο se eiecisse fatetur Tr

960 ἔληξ᾽ ὁ δ. PQFKTr 961 παισθεὶς codd. cf. Choeph. 184 σύ δὲ γ᾽ ἔ. Tr 961—95 inter sorores e mente histrionis distribuunt codd. raros errores notare nihil attinet 962 τ᾽ bis P²R (priore loco R², altero L ἔκτανες corr. Herm. 963 μελεόπονος iusto accentu instruxit Weil 965 huc revocavit Hartung προκείσεται (προσκ. M¹) codd. corr. Herm. κατακτάς codd. corr. Heimsoeth 964 δάκρυα codd. corr. Lachmann. monometros invertit V

966 ἤε P ἠέ Pγρ ἠέ cum iambice metiendum sit, praestat ἐή cum Dindorfio aut ἔ ἔ scribere; nam Aeschylus, cum e quod apertum grammatici vocant, nollet, non poterat non ε ponere σθένει Q 967 πανδάκρυτε MPQF²Tr πολυδάκρυτε cett. Pγρ, σύ om Tr. correxi, cf. tamen ad Eur. Herc. 426.

— σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε.
— ἔφθισο πρὸς φίλου.
— καὶ φίλον ἔκτανες.
— διπλᾶ λέγειν. — διπλᾶ δ᾽ ὁρᾶν.
— ἄχε᾽ ἀχέων τάδ᾽ ἐγγύθεν.
— †πέλας δ᾽ αἵδ᾽ ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΧΟΡ. ἰὼ ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογε-
ρά, πότνιά τ᾽ Οἰδίπου σκιά·
μέλαιν᾽ Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ. —
— ἠέ. — ἠέ.
— δυσθέατα πήματα
— ἔδειξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
— οὐδ᾽ ἵκεθ᾽ ὡς κατέκτανεν.
— σωθεὶς δὲ πνεῦμ᾽ ἀπώλεσεν.
— ὤλεσε δῆτα ⟨ὅδε⟩.
— καὶ τὸν ἐνόσφισεν. 982
— ὀλοὰ λέγειν — ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν 993
— †δύστονα κήδε᾽ ὁμώνυμα. 984
— †δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
[— ὀλοὰ λέγειν — ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν].
ΧΟΡ. ἰὼ ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογε-
ρά, πότνιά τ᾽ Οἰδίπου σκιά·

---

969 πρὸς φίλου γ᾽ (γ᾽ om Tr) ἔφθισο traieci 973 ἄχε᾽ ἀχέων scripsi, ἀχέων τοίων ΜΦFγρKR γόων τοίων LFTr utrumque Q τοίων et γόων ad idem redit, scil. glossema ἔγγυθι Pγρ 974 δ᾽ om AVFTr ἀδέλφ᾽ Tr ἀδελφῶν K sanari nequit antistropho corrupta; sorores autem non histrio sed scriba quidam intrusit. placet πέλας δ᾽ ἀδέλφ᾽ ἀδελφῶν, catalexis enim ultimo dimetro convenit 975 ἰώ bis FTr, semel ceteri. μογερά accusativus est pendens a βαρυδότειρα, βαρέως διδοῦσα, cf. Ag. 1090. ephymnium integro choro unice conveniens codd. modo alteri sorori dant, modo inter utramque dispertiunt, sed chori olim fuisse docet Σ^{m} ταῦτα λέγει ὡς βαρέως φέρων

977 μέλαινα τ᾽ codd. corr. Porson. tria numina tamen invocat 979 ἐδείξατ᾽ codd., ἐδείξ᾽ F ἔδειξε δ᾽ Herm., sustuli δ᾽; de solo Polynice dici potest ἐκ φυγᾶς 980 explicat ‘nec tamen rediit in patriam Polynices simulut interfecit Eteocles‘ 981 συθείς VK 982 ὤλεσε δῆτά γε Tr ἀπώλεσε cett. suppl. Weil 983 τόνδ᾽ codd. τόδ᾽ Tr τὸ τοῦδ᾽ F corr. CGSchneider.

993 duce versu strophico huc revocavi versum bis loco incommodo traditum, et in alterum eius locum traieci 983. nimirum uterque omissus olim in margine erat suppletus 984. 85 δύστηνα F^1Tr διπάλτων Tr contra scholium suum, i. e. Thomanum conclamata 986 versum repetitum post ephymnium se traiecisse fatetur Tr 986 ἰώ bis TrF, om MQ, semel cett.

987 πότνια δ᾽ VP^1.

μέλαιν᾽ Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ. ⚌
— σύ τοι νιν οἶσθα διαπερῶν.
— σὺ δ᾽ οὐδὲν ὕστερος μαθών. 990
— ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
— δορός γε τῶιδ᾽ ἀντηρέτας. 992
— τάλαν γένος — τάλανα παθόν. 983
— ἰὼ πόνος — ἰὼ κακά 994
— δώμασι — καὶ χθονί. 995
— πρὸ πάντων δ᾽ ἐμοί.
— καὶ τὸ πρόσω γ᾽ ἐμοί.
— ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν ἄναξ,
Ἐτεόκλεις ἀρχαγέτα.
— . . . .
— ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι. 1000
— ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἆται.
— ἰὼ ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
— ἰὼ [ὅπου] τιμιώτατον,
ἰὼ ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον. ?

ΚΗΡΥΞ

δοκοῦντα καὶ δόξαντ᾽ ἀπαγγέλλειν με χρή 1005
δήμου προβούλοις τοῖσδε Καδμείας πόλεως.

Numeri: 989—1004 iambi praeter dochmios 995—98.

988 μέλαινά τ᾽ 989 νιν ΣAPγρ νυν cett. οἶδα A διεκπερῶν Tr 990 ὕστερον P^2QRKL 992 δορί Q 983 ὦ τ. γ. A ἰώ τ. γ. K τάλανα καὶ παθόν MA τάλαινα καὶ πάθον PK τάλαν (ex alio) καὶ πάθον V τάλανα πάθον Q τάλανα πάθεν FTr τάλανα πάθη Pγρ τάλανες καὶ πάθον L 994 ἰὼ ἰὼ πόνος ούφ᾽ ὑμῖν (ἡμῖν F) FTr hic dicit se eiecisse ἐξημμένος quod in recc. multis prostat, scholion est M, in K ούφ᾽ ὑμῖν scriptum ac deletum est cum glossa ἐξηρτημένος ἰὼ κ. AVPK^1, ἰὼ ἰὼ κ. cett. 995 paragraphum ante καί add. Herm. καὶ τῆι χθ. F^2Tr 996 γ᾽ F 997 ἰὼ ἰὼ καὶ PVHLFTr ἰώ καί PγρKR, interiectionem om MQL, καί om F^1Tr τ᾽ Tr. totum versum om A, solet aut hic aut proximus deleri, sed praecipuus dolor nulli convenit nisi sororibus, neutri tamen potior. recte sensit Herm. apparet utrumque versum histrionis esse 998 ἰώ semel AVP^1 δυστόνων PγρFTr, δυσπότμων Q^1RL δυστάνων cett. πημάτων PγρR Ἐτ. ἀρχ. om. M^1PRLF^2Tr (qui novit) in P glossa ἤγουν Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα τῶν κακῶν. fuit igitur in margine archetypi; qui de Polynice fuerat versus periit 1000 ἰὼ ἰὼ π. FLTr πολυστονώτατοι F πολυπονώτατοι cett. 1001 ἰὼ ἰὼ δ. HFTr ἰώ cett. δαιμονῶντ᾽ K ἆται QRLF^1 ἐν ἄται cett. 1002 ἰώ semel M^1PγρR ποῖ P^1Pγρ 1003 ἰώ bis QLFTrR^2 del. Westphal 1004 ἰώ semel PγρHK πάτριον Q 1005 μέλλοντ᾽ Q^1 δόξαντ᾽ Q^2 1006 τῆσδε codd. correxi.

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ᾽ ἐπ᾽ εὐνοίαι χθονός
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ᾽ ἐν πόλει
ἱερῶν πατρώιων· ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνήισκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ᾽ ἐπέσταλται λέγειν·
τούτου δ᾽ ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρόν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ᾽ ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορί
τῶι τοῦδ᾽. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρώιων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ᾽ ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥιρει πόλιν.
οὕτω πετηνῶν τόνδ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ᾽ ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ᾽ ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
μήτ᾽ ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
εἶναι δ᾽ ἄτιμον ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ᾽ ἔδοξε τῶιδε Καδμείων τέλει.
ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·

Actio: 1005 intrant Probuli, pro quibus Praeco verba facit. actus adsutus ab eo qui sorores pro hemichoriis induxit, cf. ad 862. idem exitum genuinum chori Aeschylei truncavit.

1007 εὐναίαι M cum scholio suo P^1VH (v. l. in Φ) 1009 στυγῶν codd. M cum v. l. εἴργων δηλονότι tamquam glossa. utrumque PQFKR. soloecum, etsi a multis probatum Wakefieldi στέγων; nam πύργοι στέγουσι πόλιν quam continent, ναῦς ἅλα στέγει (Suppl. 136), sed vir non potest στέγειν nec urbem, non cingit enim, nec hostem, nisi forte in ipsum ille penetrat. ceterum vel εἴργων otiosum esset 1010 πατρώιων δ᾽ M^2 cett. (sed in P punctum ante δ᾽ infra scriptum fortasse hoc delet) et Σ membra ita distribuit; sed ἐν πόλει nudum omnino intolerabile. scriptor horum versuum asyndeta Aeschylea imitatus (1031. 1041) duo membra ἐκ παραλλήλου collocavit „exosus hostes (i. e. fratrem) mori constituit in urbe deorum patriorum: castus, crimini (scil. paricidii) non obnoxius, occubuit ibi ubi gloriam adfert iuniori". in Aeschylo quidem ἐν πόλει θεῶν πατρώιων vix toleraremus 1012 τῶιδ᾽ Pγρ ἐντέταλται PγρQγρ 1015 Καδμείας Q^2 1017 τὸ τ. P^2HK

1020 πετηνῶν M, πετεινῶν cett. cf. IG II 793, Et. M. s. v. ἐπ᾽ LR^2

1023 προσσέβειν auctum inani praepositione hic scriptor solus finxit

1024 ἀτ. δ᾽ εἶναι δ᾽ M^1(ubi δ᾽ prius erasum)AH ἄτ. δ᾽ εἶναι V ἄτιμον εἶναι δ᾽ cett. corr. Brunck. ab εἶναι novum caput incipere docent proxeniae ἐκ φθορᾶς Pγρ ἐκφοράν PγρQγρKR^2 1025 τέλος singulariter de magistratu nemo dixit; nec plurali quisquam ante Thucydidem, Aeschylus ne ἐν τέλει quidem 1026 γε om V coniunge δέ γε.

ἣν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέληι,
ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ᾽ ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ᾽ αἰσχύνομαι
ἔχουσ᾽ ἄπιστον τήνδ᾽ ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ᾽ ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνωι φρενί.
τούτου δὲ σάρκας — — — —
— — — — οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ
γυνή περ οὖσα τῶιδε μηχανήσομαι
κόλπωι φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω. μηδέ τωι δόξηι πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. τράχυν᾽, ἄθαπτος δ᾽ οὗτος οὐ γενήσεται.
ΚΗ. ἀλλ᾽ ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφωι;
ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ᾽ οὐ διατετίμηται θεοῖς.
ΚΗ. οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνωι βαλεῖν.
ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ᾽ εἰς ἅπαντας ἀνθ᾽ ἑνὸς τόδ᾽ ἔργον ἦν.
ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ᾽ αὐτόβουλος ἴσθ᾽, ἀπεννέπω δ᾽ ἐγώ.

1027 θέλοι M 1033 κακῶι M^{2} (M^{1} periit) V 1035 τούτω M hiatum notat Prien οὔτε Pγρ Q^{2} 1036 σπάσονται M^{1}P (sed glossa γεύσονται) H^{1}KRTr παῦσονται A (i. e. υ deleto) 1037 τάφω γὰρ αὐτόν Pγρ R^{2} αὐτῶι cett. corr. Pierson 1041 πάρεστι K 1042 τόδε Pγρ 1045 δ᾽ om A^{1}H^{2}KTr 1046 τιμήσειας FL 1047 frustra v. l. quaerebant in schol. M decurtato, quod magis integrum legit Φ. τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου ὑπὸ θεῶν κέκριται M. ὑπὸ θεῶν οὐ κέκριται κακῶς, ἀλλὰ τίμιος καὶ οὗτος παρὰ θεοῖς Φ, quem ultima addidisse largior, sed nullus subest error, nam si causa iudicata esset, condemnatus esset Polynices. poeta vero haec dicit: „adhuc Polynicis causa a deis quidem non est diiudicata“ respondet praeco „non erat, antequam urbem aggrederetur.“ 1051. 52 modo alterum, modo utrumque paragraphis nominibusve instruunt codd. „altercando sermo in infinitum extenditur; sepeliam eum: noli multa verba facere.“ 1053 αὐτόβουλον P^{2} ἴσθ᾽ MA^{1}PVHR^{1}Tr ἦσθ᾽ cett.

ΧΟ. φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ᾿ Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σε κλαίειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξηι· κεῖνος δ᾿ ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;
ΗΜΙΧ. δράτω ⟨τι⟩ πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη·
ἡμεῖς γὰρ ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἵδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶι
κοινὸν τόδ᾿ ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ᾿ ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜΙΧ. ἡμεῖς δ᾿ ἅμα τῶιδ᾿, ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι μηδ᾿ ἀλλοδαπῶι
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

Actio: 1066 discedit chorus ad sorores comitaturque exeuntes; prior cum Polynicis corpore exit Antigona in eam partem, e qua venerant corpora, in alteram Ismena cum Eteoclis corpore, quam praeter hemichorium etiam Probuli comitantur.

1054 chori aut hemichorii, 1057 Ismenae aut hemichorii, 1062 ac deinceps hemichorii nomina aut certe paragraphos (sic M) ponunt fere codd. corr. Pauw 1055 καὶ οὐ Q^2 θρασιγενεῖς Qγρ 1057 τί δρῶ VR^1 τί δ᾿ ἐρῶ ML μήσωμαι M, μήσομαι cett. 1058 πῶς πῶς PVR^1 μήποτε $PγρVL^1R$
1059 μήποτε P^2VHR κλάειν P^2QKR τύμβον $P^2F^1QLKR^2Tr$ τύμβωι $MΦR^1F^2$ 1064 μονόκλαυστον P^2 θρῆνος M 1065 ἄν om V, οὖν om H, οὖν ἄν F^1L τά MAPKL, τάδε QFTr, ταῦτα VHQ^2LR πείθοιτο codd. (πύθοιτο H)
1066 suppl. Elmslei amicus μόλις A 1067 πολυνείκη MA -νείκην cett.
1068 ἡμεῖς μὲν γάρ QF^1KR^2 1069 προπομπῆι Pγρ πόμπιμοι Pγρ
1072 τίς πόλις V τε καὶ π. LR 1074 μακάρων Q^2 1075 ἤρειξε Q^1K (corr. K margo), ἤρηξε $R^2K^2L^1$; vocabulum ab Atthide omnino alienum
1077 ἀλλοδαπῶν P^2HVR^1 1078 τὰ μάλιστα ab ἤρυξε inscite traiectum.

TRILOGIAE RELIQUIAE.

ΛΑΙΟΣ.

121.

Hesych. ἀράχνου, ἀπ᾽ εὐθείας ὁ ἀράχνης Α. Λ. ἄραχνος est Suppl. 886.

122.

Schol. V. ad Aristoph. Vesp. 289 ἐγχυτριεῖς· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ⟨τὸ⟩ ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμωι (489, nempe de Paride exposito) καὶ Αἰσχύλος Λαίωι καὶ Φερεκράτης. cf. Aristoph. Ran. 1189.

122[a].

Etym. genuin. ἀπάργματα (ed. mendis quibusdam abstersis Reitzenstein ind. lect. Rostock. 1890/91) ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο (interfectores) τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίσιν ἱστορεῖ καὶ ἐν τῶι (περὶ del Reitz.) Λαίωι. Perrhaebidum potius fr. 354. apparet Laii caedem respici.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Oedipus inter tragoedias est, quibus Aeschylus mysteria credebatur profanasse, cf. Vit. 44.

173.

Schol. Soph. OR. 733 περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν, ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως

ἐπῆιμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολάς
τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν.

1 ἐπήειμεν vel ἐπείημεν (L) libri 3 κέλευθον codd. corr. Brunck; sed multo gravius haec esse corrupta docet tautologia v. 1. 2 et repetitum κέλευθος. ad Oedipum rettulit Valckenaer; nec tamen minore iure Laio tribui potest.

ΣΦΙΓΞ

σάτυροι

235.

Athen. XV 674[d] post Prometh. sol. fr. 202 καίτοι ἐν τῆι ἐπιγραφομένηι Σφιγγὶ εἰπὼν

τῶι δὲ ξένωι γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου

cf. ad Prometheum p. 71.

236.

Aristophanes Ran. 1287 Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει ubi Scholia ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου, quod quatenus pertineat, dici nequit.

237.

Hesych. κνοῦς . . . καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Α. Σφ.

Monumenta figurata quibus Satyrus ante Sphinga stans exhibetur ad Aeschylum pertinere nihil est cur credamus. quod Hartwig in Philologi vol. 54 edidit vasculum vestem comicam praebet.

ΠΕΡΣΑΙ

130

Ὑπόθεσις Περσῶν.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην

τάδ᾽ ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῆι τὴν Ξέρξου ἧτταν στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὅτε λέγει δι᾽ ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ Τύριον οἶδμα λιποῦσα (Eurip. Phoen. 202), τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνωι γίνεται.] καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῶι τάφωι Δαρείου, ἡ δὲ ὑπόθεσις Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ Ἑλλάδος, καὶ πεζῆι μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς ναυτικῆι δὲ ἐν Σαλαμῖνι διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐπὶ Μένωνος τραγωιδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ Πέρσαις Γλαύκωι Ποτνιεῖ Προμηθεῖ. [πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα, δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς.]

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

χορὸς γερόντων, Ἄτοσσα, ἄγγελος, εἴδωλον Δαρείου, Ξέρξης.

Argumentum novi e MPVQKR (Thomas, quem sequitur Tr, nova commentus est) omitto quisquilias. 1 τοῖς in rasura M, τῆι M^{1}? 2 ὃς ἐκτ. PVR 3 ταύτην MQK οὕτως PVR 6 στορνύς M στρωννύς cett. θρ. πολλοὺς PVR 7—11 aliunde intrusa esse vidit Blomfield 11—14 haec paullo aliter conformata hoc loco, in extrema pagina proxima sic repetit P qui alia de exercitu Persarum hic inserit. similiter VR 15 Ποτνιεῖ PVR om cett. 16. 17 haec M, cett. aut omittunt aut alio loco habent cum aliis quae omitto.

Fasti theatri Atheniensis p. 18 Wilh. sub Menone (472) τραγωιδῶν Περικλῆς Χολαρ. ἐχορή. Αἰσχύλος ἐδίδασκε.

Aristophan. Ran. 1026 (cf. ad argumentum Sept.)

εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ᾽ ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ πούς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
ΔΙΟΝ. ἐχάρην γοῦν ἡνίκ᾽ † ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
ὁ χορὸς δ᾽ εὐθὺς τὼ χεῖρ᾽ ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.

Schol. 1021 οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσίν, εἶτα οἱ Ἑπτά. ad 1028, versum fortasse iam tum corruptum, Persarum argumentum adumbratur. Didymus: οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι· διό τινες διττὰς καθέσεις τῶν Περσῶν φασι καὶ τὴν μίαν οὐ φέρεσθαι. aliud scholion: Ἡρόδικος δέ φησι διττοῦ γεγονέναι τοῦ θανάτου (corruptissima; inerat idem quod apud Didymum, duas fuisse Persarum editiones) καὶ τὴν τραγωιδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις σπουδάσαντος Ἱέρωνος, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν γ′ περὶ κωμωιδίας. Eratosthenes nihi tradiderat, nisi Syracusis iubente Hierone ab Aeschylo Persas doctas esse, nimirum post 472.

ΧΟΡΟΣ

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
  Ἑλλάδ᾽ ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται
  καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
  ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
  οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
  Δαρειογενὴς
  εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστωι τῶι βασιλείωι
  καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
  κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
  θυμὸς ἔσωθεν.
  πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
  ὤιχωκε, νέον δ᾽ ἄνδρα βαΰζει,
  κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
  ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·

Actio: agitur fabula ante aedificium, quod ab initio credimus curiam esse, στέγος ἀρχαῖον, cum v. 140 in eo sit, ut chorus senatorum in imis gradibus considat. in altero actu tumulus Darei est. dum procedunt senatores Persae, recitantur ad tibiam anapaesti. deinceps parodus cantatur.

Testim.: 2 Hesych. Πίστα· Πίστειρα πόλις· οὕτως εἶπεν   10 Hesych. (Phot.) ὀρσολοπεῖται· διαπολεμεῖται ταράσσεται Αἰσ. = Σ.

2 πίστα (e scholio πόλις Πίστειρα, ἣν συγκόψας Πίστα εἴρηκε) MVHR, utroque accentu PQK. de A ad v. 1—26 refero quae olim excerpsi, perdidi enim folium imaginis   3 ἀφνειῶν P²QKR   6 glossam Δαρείου υἱός in textu habent MΦRL(hic υἱός Δαρείου), supra versum QTr(ὁ τοῦ Δ. υ. quod et in PV est) om FK   8 τοῦ βασιλείου cum gl. τῆς βασιλείας P²   10 -λοπεῖται M Hesych.   -πολεῖται cett.   13 ῴχωκε HAld   οἴχωκε codd.   δ᾽ om H γρ. καὶ ἑόν schol. Φ. haec si scripsit Aeschylus, voluit ,et exercitus muttit propter ducis imperitam adulescentiam'. βαΰζει sic dictum Ag. 449, sed nusquam regit personae accusativum. exprobratur iuvenilis imperitia Xerxi saepius, sed de exercitus animo nihil audimus expectamusque nihil nisi ,et ducem adulescentem sequitur exercitus'. temptata sunt multa; corrumpunt autem sententiam quicumque eorum qui domi sunt timores aut desideria intrudunt.

οἵ τε τὸ Σούσων ἠδ᾽ Ἀγβατάνων
  καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος
  προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ᾽ ἵππων,
  οἱ δ᾽ ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
  πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης ἠδ᾽ Ἀρταφρένης
  καὶ Μεγαβάτης ἠδ᾽ Ἀστάσπης,
  ταγοὶ Περσῶν,
  βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
  σοῦνται στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
  τοξοδάμαντές τ᾽ ἠδ᾽ ἱπποβάται,
  φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
  ψυχῆς εὐτλήμονι δόξηι.
Ἀρτεμβάρης θ᾽ ἱππιοχάρμης
  καὶ Μασίστρης ὅ τε τοξοδάμας
  ἐσθλὸς Ἰμαῖος Φαρανδάκης
  θ᾽ ἵππων τ᾽ ἐλατὴρ Σοσθάνης.
ἄλλους δ᾽ ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
  Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
  Πηγαστάγων Αἰγυπτογενής,
  ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
  μέγας Ἀρσάμης, τάς τ᾽ ὠγυγίους
  Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
  καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
  δεινοὶ πλῆθός τ᾽ ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ᾽ ἕπεται Λυδῶν
  ὄχλος, οἵ τ᾽ ἐπίπαν ἠπειρογενὲς

Testim.: 37 Phot. (glossa postea inserta) Μέμφιδος Ἀττικοὶ τὰ πολλά, Ιωνες δέ . . . Μέμφιος . . . . Αἰσ. Περ. ὅ τε — ἀρσάκης.

16 Ἐκβατάνων codd. corr. Brunck. cf. 535, 961 17 κίσσιον H[1] (felici errore) Blomfield κίσσινον cett. cf. 120 γρ. καὶ παλαιόν P 19 ναῶν P[1]Q[1]K LFRTr νηῶν cett. 21 ἀμνίστρης A in schol. VH ἀρταφέρνης M[1]AQKR, novit et improbat Tr 23 μεταβάτης MΦ, μεγαβάζης QKRLFTr cf. 983 γρ. μεγαβάτης (quod H dicitur habere) ἢ μεγαβάζης P ἀστάσπης MLF ἀστάπης cett. ἀστάσπις Pγρ. Persarum nomina qualia traduntur nobis servanda sunt, etiamsi corruptelis non carere probabile est 26 τ᾽ om AH Tr δ᾽ R 28 εὐτλήμονι PγρQKFRTr ἐν τλ. MΦL 31 φαρενδάκης K 32 τ᾽ om V σοσθ. MAP[2]KQF σωσθ. PVLTr σουσθ. H σ(ο)ωσθένης P[2]RL 33 γρ. πολυθέμων ὁ πολλὰ θέματα ἔχων P 35 πηγὰς ταγών Φ(schol. et codd., sed AγρPγρ. non AP Kγρ Αἰγυπτογενής MVFTr, αἰγυπτιογ. cett. V in scholio 37 ὠγυγίας H 40 ἀνάριθμον P[2]LF[2].

κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητρογαθὴς
᾿Αρκτεύς τ᾿ ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
χαἱ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦται δ᾿ ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον ῾Ελλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν
δ᾿ ἡ πολύχρυσος πάμμεικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ᾿ ἐπόχους
καὶ τοξουλκῶι λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ᾿ ἔθνος ἐκ πάσης
᾿Ασίας ἕπεται
δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ᾿ ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν,
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν ᾿Ασιῆτις
θρέψασα πόθωι στένεται μαλερῶι
τοκέης τ᾿ ἄλοχοί θ᾿ ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-

Numeri: carmen constat e duabus partibus, ionica, cuius tres sunt strophae cum epodo, et trochaica duarum stropharum. 65—72 = 73—80 periodus ionica a minore (17); metra 11. 13. 15. decurtata.

Testim.: Schol. 65 κωμωιδεῖ Εὔπολις Μαρικᾶι· πεπ. μ. ὁ. π. ἤ. Μαρικᾶς.

43 μιτρογ. P^2QL μιτραγ. Q^2 μητραγ. PVH μιστρογ. R; in Lydo matrem magnam non miramur 44 ἀρκτεύς MFLTr ἀρκεύς ΦQK βασιλῆς MQF -λῆες PγρLQ^2 -λεῖς ΦKR δίοποι MQ^1 δίοπτοι cett. habuit Tr qui coniecit βασιλεὺς διέπει. Schol. MΦ διόπται καὶ διέποντες utrumque testatur 45 καὶ πολ. codd. corr. Blomfield 47 τίρρυμα M 49 στεῦται M cum scholio στεῦνται M^2 cett. 50 δούλειον codd. cf. ad Sept. 75 51 μάργων K^1 Θάρβις PγρKγρ θάρυμις L λόγχῃς P in schol. interlin. λόγχαις L 53 πάμμικτον codd. 54 σύδην Pγρ e v. 480 56 μαχαιροφόνον P^1 59 αἴης PQK γαίης Pγρ γαίας H 61 οὔσπερ Tr 62 μαλερῶς Pγρ 63 τοκέες cf. Dittenberger Herm. 17, 38 ἡμερόλεγδον codd. contra analogiam et Herodianum 65 μέν et ἤδη om F.

τίπορον γείτονα χώραν,
λινοδέσμωι σχεδίαι πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἕλλας,
πολύγομφον ὅδισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου. —
πολυάνδρου δ᾽ Ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει,
διχόθεν πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης
ἐχυροῖσι πεποιθὼς
στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς. =
κυάνεον δ᾽ ὄμμασι λεύσσων
φονίου δέργμα δράκοντος
πολύχειρ καὶ πολυναύτης
Σύριόν θ᾽ ἅρμα διώκων
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον Ἄρη. —
δόκιμος δ᾽ οὔτις ὑποστὰς
μεγάλωι ῥεύματι φωτῶν
ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός. =

Testim.: 79 Hesych. ἐφέτας· τοὺς ἡγεμόνας τῶν Περσῶν καταχρηστικῶς 91 Hesych. ἀπρόσοιστος· ἀνυπομένητος.

Numeri: 81—86 = 87—92 periodus ionica (12); ultima duo metra anaclasi reciproca distincti.

68 χώρας et -ραν M χῶρον Tr χθόνα PγρQγρLKR cf. 74 70 ἕλλης PγρVQ^2LRT^2 71 ἔρεισμα Mγρ 72 οὐχ ἐνί cum signo scholii non scripti K 73 ἀσίης QK 74 χώραν LR 78 ἐχυροῖσι KFTr ὀχυρ. AVHL utrumque MPQR 79 στυφέλοισιν Q, γρ. ἀφέταις ἤγουν ἀγεμῶσι sic K 80 χρυσογόνου v. l. in schol. MΦ, PγρQγρKγρF χρυσονόμου cett. ἰσόθεον MPγρ ἰσσόθεος Tr 82 φονίου M^1FTr φοινίου cett. δέρμα MK (hic cum gl. βλέμμα) 83 πολυναύτας AFTr (hic suprascr. η, qualia saepe addit) 84 σύριον MFTr ἁ σύριον sic A ἀσύριον VHQR ἀσσ. PKL 85 δορικλ. LR δορυκλ. HF^1 86 τοξόδαμον F ἄρην P(corr. Pγρ)VHQK 87 δόκιμος i. e. προσδόκιμος cf. δοκίμοιμι aeolicum ἐπιστάς Pγρ 89 post φωτῶν tamquam verba poetae τάξεσιν· οὐδ᾽ ἄρα ἕρκεα ἴσχει AH(hic corrupta), M τάξεσιν habet supra ἕρκεσιν, cetera tamquam scholion ἐχυροῖσιν P ὀχυροῖς Φ(Pγρ)K^2LR 90 mirum quod maris unda dicitur de Persarum exercitu, quod modo dictum erat φωτῶν ῥεῦμα 92 λεώς F.

θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ᾽ 102
ἐκράτησεν τὸ παλαι-
όν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους 105
διέπειν ἱππιοχάρμας
τε κλόνους πόλεών τ᾽ ἀναστάσεις. —
ἔμαθον δ᾽ εὐρυπόροι-
ο θαλάσσας πολιαι- 110
νομένας πνεύματι λάβρωι
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πεί-
σμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς. = 113
δολόμητιν δ᾽ ἀπάταν θεοῦ 93
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῶι ποδὶ πηδή- 95
ματος εὐπετέος ἀνάισσων;
φιλόφρων γὰρ ⟨παρα⟩σαίνου-
σα τὸ πρῶτον παράγει
βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτα,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲκ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. — 101
ταῦτά μοι μελαγχίτων 114
φρὴν ἀμύσσεται φόβωι,
ὀᾶ
Περσικοῦ στρατεύματος

Numeri: 102—8 = 109—13 periodus ionica (6 et 7) alterum, quartum, tertium a fine metra decurtata, ultima duo anaclasi reciproca distincta; ultimum vero catalecticum 93—101 periodus ionica (18.) duodecimum metrum decurtatum 114—19 = 120—24 trochaei 4. (2. + 2.), interiectio, 7. (2. + 2. + 1. 2.).

102—113 huc revocavit O. Müller, quippe in eo Persas fefellit mala deorum suada, quod classem armare, pontem construere temptaverunt

103 μοῖρα κράτ. Pγρ 105 πυρσοδ. Pγρ 106 ἱππιοχάρμους P^2, -χάρμονας PγρH 108 πόλεών τ᾽ FK καὶ πολ. Tr πόλ. ἀν. Pγρ πόλ. δ᾽ cett. 109 τ᾽ Q^{1}K 110 θαλάσσας PH^{2}QFKTr -σης MAVP^{2}H^1 (i. e. Φ)LRTr^2
111 πολιαινομένας M^{2}APHQFTr -νης M^{1}VP^{2}LRTr^2 112 ἄλγος A^{2}PγρF^1
113 πίσσυνοι PV λ. ἐν πείσμ. Tr τε om H ἓν διὰ δυοῖν: confidunt via traducendo exercitui per leves funes constructa 93 ἀπάτην QP^{2}HKTr^2
94 θνητός AP^{2}HQ^{2}LTr 96 ἀνάσσων codd. et Σ. recte legit Brunck.
97 suppl. Wellauer. 99 ἀρκύστατα codd. corr. Herm. 100 ὑπὲκ schol. Φ (ὑπεκδραμόντα) ὑπὲρ codd. (ὕπερ P ὑπέρ Pγρ) θάνατον R 114 μου MQP^{2}K^1 ἀμύσεται M 116 „quapropter timeo ne ab hoc Persarum exercitu

τοῦδε μὴ πόλις πύθη-
  ται, κένανδρον μέγ᾽ ἄστυ Σουσίδος· —
καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ᾽
  ἀντίδουπον ἄισεται
ὀᾶ,
τοῦτ᾽ ἔπος, γυναικοπλη-
  θὴς ὅμιλος ἀπύων·
  βυσσίνοις δ᾽ ἐν πέπλοις πέσηι λακίς. =
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
  καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
  σμῆνος ὣς ἐκλέλοιπεν μελισ-
  σᾶν σὺν ὀρχάμωι στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
  ἀμφοτέρας ἅλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας. —
λέκτρα δ᾽ ἀνδρῶν πόθωι
  πίμπλαται δακρύμασιν·
  Περσίδες δ᾽ ἁβροπενθεῖς ἑκά-
  στα πόθωι φιλάνορι
τὸν αἰχμήεντα θοῦρον εὐνα-
  τῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ. =
ἀλλ᾽ ἄγε Πέρσαι, τόδ᾽ ἐνεζόμενοι

Testim.: Hesych. ἱππηλάτας· ἵππον ἐλαύνων.

Numeri: 125—32 = 133—39 trochaei, plerique concisi; ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – – + hemiepes; prius membrum probabiliter explicare nescio, ithyphallicus.

Actio: 140 convertit se chorus ad aedificium (in altero actu tumulum Darei futurum), sed antequam in gradibus considant, Xerxis mater curru vecta appropinquat deducta ab ancillarum grege.

audiat (et excipiat) ululatum vae urbs (Persarum), magnum Susianae oppidum maribus orbatum.“ Περσῶν πόλις Aeschylo eadem est atque Susa. accurate autem respondent πόλις, κένανδρον ἄστυ et πόλισμα, γυναικοπληθὴς ὅμιλος

119 κίσσιον P^2 κισσίνων HK 120 ἔσεται MAHKQRTr in schol. ἔσσεται cett. recte legit Burney 125 ἱππηλάτης K, v. l. MPQ 126 τε καὶ F πεδοτριβής Pγρ 127 μελισσᾶν F, et ων supr. ᾶν Tr μελισσάων (quod ad idem redit) PK μέλισσαι Q^1 μέλισσα M μελισσῶν cett. Q^2. Schol. Φ (e quo decurtatum M) ὥσπερ τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἕπεται τῶι ἀρχηγῶι αὐτῶν

128 ὀρχάμονι Pγρ στρατῶ P^1 129 ἀμείψας H 134 πίμπλανται P^1VLR 135 ἁβροπενθεῖς Σ (ὡς δοκεῖν ἁβρύνεθαι) ἀκροπ. codd. 136 ἑκάστη P^2VQ^2LRTr^2 ἑκάσταν M^1 (-ται post rasuram imperfectam) 137 αἰχμάεντα $P^1$$Q^1$KL -χμηταέντα i. e. utrumque V εὐνήτηρα V προπεμψ. Q^1KFTr ἀποπ. cett. 139 μονόνυξ Pγρ 140 ἄγετε H.

στέγος ἀρχαῖον
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενής, τὸ πατρωνύμιον
†γένος ἁμέτερον· πότερον τόξου
ῥῦμα τὸ νικῶν, ἢ δορικράνου
λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ᾽ ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ᾽ ἐμή, προσπίτνω·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῶι.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ

ταῦτα δὴ λιποῦσ᾽ ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ᾽ ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ᾽ ἀδείμαντος, φίλοι,

Actio: 154 chorus ad pedes Reginae provolvitur; dum ea de curru descendit, currus redit eo unde venerat, chorus surgit.

141 στέος MA, eandem vocem in M marg. bis repetivit manus vetus insolita, non M². στέος A etiam in schol. Φ, ubi P στέγος habet, cum glossa καθέδρα 143 θώμεσθα Tr προσήκοι Q 146 ἡμέτερον vulgo editur anapaestorum usui convenienter; ἡ suprascripsit Tr. explicatio Σ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν toleraretur, si Dareus Persarum gentis auctor esset. itaque corruptela subest 148 δορικράνου PVF δορυκρ. cett. 151 φῶς V²L ὁρᾶται P corr. Pγρ 152 προσπιτνῶ δή Tr προσπιτνῶ προσκυνῶ M, recepta glossa, quam suo loco habent APKTr 154 μύθοις QK 155 π. ὕπερ Pγρ. μερῶν scriptum supra proximi versus principium, sed qui excogitaverat, versum supplebat, corr. Pγρ 156 γηραιά PR 157 εὐνάτειρα P¹VKLF, εὐνετ. R, εὐνήτ. cett. καί om ΦFL¹R 158 ἐφέστηκε Pγρ στρατοῦ Q, στρατῶι K c. gl. τοῦ ἡμετέρου 159 Reginam, cuius nomen Aeschylus aut ignoravit aut reticuit, Atossam appellant codd. e scholio huius versus χρυσεοστόλμους MΦ Pγρ, -στόλβους V)FTr -στόλους PQ¹K -στίλβους PγρQ²LR 161 μευ P¹ μοι H μου? R² ἐς ὑμᾶς δ᾽ Q.

μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψηι ποδί
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
ταῦτά μοι μέριμν᾽ ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῆ·
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῆι σέβειν,
μήτ᾽ ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ᾽ ἀμεμφής, ἀμφὶ δ᾽ ὀφθαλμῶι φόβος·
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ᾽ ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεσθε Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν᾽ ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
ΧΟ. εὖ τόδ᾽ ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσειν
μήτ᾽ ἔπος μήτ᾽ ἔργον, ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέληι·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
ΒΑΣ. πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ᾽, ἀφ᾽ οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατόν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων,
ἀλλ᾽ οὔτι πω τοιόνδ᾽ ἐναργὲς εἰδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ᾽ εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ᾽ αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ
κάλλει τ᾽ ἀμώμω καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ· πάτραν δ᾽ ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρωι λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν᾽, ὡς ἐγὼ ᾽δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι· παῖς δ᾽ ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράυνεν, ἅρμασιν δ᾽ ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν᾽ ἐπ᾽ αὐχένων

163 κονίσσας M (sed κονίσας in scholio) PTr τοῦδας L πλοῦτος superbiente incessu pulverem excitat (Homer Ξ 144 κονίσσουσιν πεδίον) et pedibus ὄλβον evertit, i. e. insolenti divitiarum usu felix rei p. status evertitur, cf. ad Eur. Herc. 779 ἀνατρέψῃ PγρV²HQLR 165 διπλῆ post μοι codd., trai. Porson ἄφραστος est ἀπροσδόκητος Soph. El. 1262 168 ὀφθαλμοῖς codd. (ὀφθαλμός Q) schol. Φ Tr ἤγουν ἀμφὶ τῶι Ξέρξηι· ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκεῖνον καλεῖ; e quo restituit Heimsoeth 169 νομίζου P²VHQ¹ 170 τά γ᾽ Pγρ 171 γίνεσθε VL γίν. et γέν. APHF 173 φράσαι codd. corr. Elmsley 174 δυνάμεις M θέλει M corr. m 176 αἰεί FTr ἀεί codd. 181 μοι om M 184 εὐπρεπ. PHR¹ 185 κασιγνήτω P²HQ²L², impugnat hoc Tr 189 τεῦχον Pγρ ἐν om V ἀλλήλαισι K¹Tr, qui -λοισι impugnat, quod habet H 190 ἅρμασι Q 191 αὐτά F ὑπ᾽ αὐχένων M.

τίθησι. χὴ μὲν τῆιδ᾽ ἐπυργοῦτο στολῆι
ἐν ἡνίαισί τ᾽ εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
ἣ δ᾽ ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει καὶ ξυναρπάζει βίαι
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ᾽ ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτίρων σφε· τὸν δ᾽ ὅπως ὁρᾶι,
Ξέρξης πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω·
ἐπεὶ δ᾽ ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλωι χερί
βωμὸν προσέστην ἀποτρόποισι δαίμοσιν
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
ὁρῶ δὲ φεύγοντ᾽ αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβωι δ᾽ ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι.
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμωι
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ᾽· ὃ δ᾽ οὐδὲν ἄλλο γ᾽ ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ᾽ ἔμοιγε δείματ᾽ ἔστ᾽ ἰδεῖν,
ὑμῖν δ᾽ ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμός
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ᾽ ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ᾽ ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.
ΧΟ. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ᾽ ἄγαν φοβεῖν λόγοις
οὔτε θαρσύνειν, θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ᾽ ἀποτροπὴν τελεῖν,
τὰ δ᾽ ἀγάθ᾽ ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοάς

---

193 τ᾽ Blomfield, δ᾽ A(ἡνίαις δ᾽)PVKQFLR, om MHTr 194 ἐν τῇ codd. recte legit Scaliger, δίφρου MP^2 δίφρον cett. 195 διασπαράττει codd.
196 ἄνευ num accusativum abscondat haud iniuria quaesitum est
198 οἰκτείρων codd. 199 Ξέρξην P^2 201 καλλιρόου MA^{1}QH
202 ψαύσασα Herm. nescio an vere 203 βωμῶι P^{1}VH^1 κἀτρόποισι Q, sed in schol. ἀποτρόπ. 207 δόμῳ L φόβῳ Pγρ 208 supra med. vers. σφαδάζοντα Pγρ incertum quo spectet 209 γ᾽ om V 210 τῶι κίρκωι τύπτεσθαι παρεῖχε V recepto scholio γε om AV ἐσιδεῖν M ἔστ᾽ ἰδεῖν L 211 ὑμῖν τ᾽ P^{2}Q^{1}KLR ἴσθε Q 215 supra medium versum γρ. μερῶν P, incertum quo spectet, cf. 155 βουλόμεθα VHQLR λόγῳ KR 216 θρασύνειν MAPγρHF προτροπαῖς PVQ 217 τῶδε Pγρ ἀποτροπεῖν M corr ipse λαβεῖν P(corr. Pγρ)VL βαλεῖν Kγρ 218 τὰ δ᾽ ἀγάθ᾽ RLFTr τὰ δ᾽ ἀγαθὰ δ᾽ M τὰ δ᾽ ἀ. γ᾽ PKQ τἀγαθὰ δ᾽ PγρAVH(Φ) ἐκτελεῖ H ἐκτελεῖν P.

Γῆι τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ᾽ αἰτοῦ τάδε,
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ᾽ εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνωι τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίαι κάτοχα μαυροῦσθαι σκότωι.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρήινεσα·
εὖ δὲ πανταχῆι τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
ΒΑΣ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ᾽ ὁ πρῶτος τῶνδ᾽ ἐνυπνίων κριτής
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ᾽ ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ᾽, ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ᾽ ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ᾽ ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ᾽ ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι· ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός;
ΧΟ. τῆλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.
ΒΑΣ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ᾽ ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν;
ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ᾽ ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ΒΑΣ. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;
ΧΟ. ὁ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. 236
ΒΑΣ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χεροῖν αὐτοῖς πρέπει; 239
ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί. 240
ΒΑΣ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις; 237
ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός. 238
ΒΑΣ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῶι; 241
ΧΟ. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ᾽ ὑπήκοοι.
ΒΑΣ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

Testim.: 224 Hesych. (Phot.) θυμόμαντις τὸ ἀποβησόμενον συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων· ψυχόμαντις etc. 241 Hesych. (Phot.) ποιμάνωρ ποιμὴν ⟨ἀνδρῶν suppl. e Phot.⟩ ἢ βασιλεύς.

220 πρευμενῆ PV -ῶς P² utrumque Q 223 τοὔμπαλιν HR γαίαν Pγρ κάτοχ᾽ ἀμ. codd. 227 παισί PLQ² ἔκυρσας F 228 ἐξιλεοῖτο APγρV¹H, hic in alio (Φ) δή Tr δέ cett. 229 θήσομαι P² τε νέρθε Tr γῆς om V 232 δυσμάς P²Q²KR δυσμαῖς cett. ne Persae quidem in ipso solis occasu poterant Athenas sitas putare 236 καὶ στρατὸς codd. ναί supra καὶ PKR, ὁ scripsi. illud si verum esset, confirmaret chorus ἀνδροπλήθειαν; debebat eius loco virtutem dicere tantam esse, ut devictis Atheniensibus Graecia tota esset superata, quod pugna Marathonia confirmat 239. 40 huc revocavit A. Trendelenburg. armatura excipit exercitus mentionem, ad eam spectat πρὸς τούτοισιν ἄλλο. 238 ἐστιν αὐτοῖς P (corr. Pγρ) V ἐστι om QK¹R 239 αὐτοῖς αἰχμὴ FTr χερός codd. corr. Elmsley 237 τούτοις VF ἐξαρκεῖ Pγρ δόμοισιν P² 241 στρατοῦ P²V²QKR 243 ἄνδρες K.

ΒΑΣ. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
ὡς ἐν μιᾶι πληγῆι κατέφθαρται πολύς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά,
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακά, νεόκοτα
καὶ δάι'. αἰαῖ, διαίνεσθε Πέρ-
σαι τόδ' ἄχος κλυόντες.
ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα,
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος. —
ΧΟ. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις
αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκού-
ειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.
ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλυών,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά. ⩵
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ

Actio: intrat Nuntius a parte opposita ei a qua Regina venerat.

Testim.: 250 exprimit Eur. Or. 1077 καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν.

Numeri: 256—61 = 262—67 iambi. paeneultimus choriambus, plures concisi. 268—71 = 274—77 dochm. dimeter iamb. priapeus.

245 ἰόντων non eos dicit qui profecti sunt sed qui Athenas petunt. cf. Eur. Suppl. 1193 φροντίς A 246 δοκεῖ Φ(corr. Pγρ)Q^{1}K πάντ' εἴσῃ τάχα PγρQKLR νημερτεῖ λόγῳ PγρH, νημαρτῆ M, sed ipse corr., nihil hinc adsciscit probabilitatis Porsoni coniectura ναμερτῆ 247 Reginae tribuunt AL δρόμημα P^{2}V^{2}HR 248 εἰ φέρει QKRTr 249 ἀσιατίδος VPγρ ἀσίδος L

252 τὸ δὲ Π. ἀ. P(corr. Pγρ)VL 253 om L qui post 254 inserit versum Soph. Ant. 277, qui in margine est MP(praemisso στίχος)K, intra versus R^2

254 ὤιμοι M 255 Πέρσαις PγρH^2 256 νεοτόκα L κακὰ λυπηρὰ λυπηρὰ νεοκ. V 261 κἀγώ lemma scholii P 262 μακροβίωτος P^1

264 ἐφάνθη MR^{2}FTr ἐφαάνθη ΦKLR^1 ἐφάνη QH (glossa P) γηραιοῖς PV

266 τε MAR 267 πέρσαις K 268 ὀτοτοῖ τοῖ M ὀττοτοίτοι PKQ ὀττοττοτοί PγρFTr ὀτ(τ)οτοί AHLR ὀττοτοτοίτοι V.

γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθε δάι-
  αν ἐφ' Ἑλλάδα χώραν.
ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. —
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων
πολύδονα σώμαθ' ἁλιβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρε-
  σθαι πλάγκτ' ἐν διπλάκεσσιν.
ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς. =
ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον δαΐοις
δυσαιανῆ [Πέρσαις] βοάν·
ὡς πάνται παγκάκως
πᾶν θέσαν. αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος. —
ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.
ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθᾶναι δαΐοις.
μεμνῆσθαί τοι πάρα,
ὡς πολλὰς Περσίδων [μάταν]
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους. =

Numeri: 280—284 = 286—89. iambi. tres dimetri, partim concisi, trimeter a choriambo exorsus. nuntii trimetris nihil respondere voluit poeta, ut Reginae tandem verba facere sustinentis gravitatem extolleret.

270 ἀσιάδος HQ^2LTr ἐπ' αἶαν δῖαν (vario accentu) Ἑ. correxi; δαίαν e codice quodam Lambethano adfert Blomfield; αιαν et δίαν dittographema 272 δυσπότμων Q^2K^2 273 πρόχωρος AP 274 ὀτοτοτοῖ M ὀττοτοτοί PV ὀττοττοτοί FTr ὀττοτοίτοι AQK ὀ(τ)τοτοί PγρHLR 275 ἁλίδονα (ἁλιδνά Pγρ) σ. (σ. bis A) πολυβαφῆ codd. correxi. cod. Vindobonensis μέλεα multis placuit; sed membra corporum abscisa nusquam commemorantur. pulcre luditur in voce ἁλιβαφῆ: purpureae erant ἀναξυρίδες 277 πλαγκτοῖς codd. correxi 278 ἀπώλετο PγρF ἀπόλλυτο HKRLTr 279 λεὼς δαμ. Q^2L ναιῆσιν P^2QKR^1 νηι. P^2 280 ἴυζ' ἄ. βοὰν δ. (δυσεανῆ Pγρ) Π. δαίοις codd. βοάν et Πέρσαις duce stropha traiecit Herm. Πέρσαις glossema seclusi. hostibus malorum auctoribus eiulatu suo mala imprecatur. apta respondet nuntius 282 πάντα codd. recte legit Herm. 283 πᾶν θέσαν scripsi, ἔθεσαν codd. 284 ἄχθος Pγρ 286 στύγν' Ἀ. F γ' MP^1 τ' P^2 θ' V δ' cett. ἀθῆναι MAP^2 et in lemmate schol. V 287 πάρεισ' FTr (hic addit διὰ τὸ μέτρον) 288 μάταν seclusi; qui addidit (e v. 268) εὔνιδας uxores intellegebat 289 εὔνιδας ἔκτισσαν Boeckh, sed ad productionem cf. δορκαλῖδας Herodae 3, 19.

σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως.
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίαι
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.

ΑΓΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆι τε καὶ βλέπει φάος.

ΒΑΣ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓ. Ἀρτεμβάρης δέ, μυρίας ἵππου βραβεύς,
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν·
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῆι δορός
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ', ἄριστος Βακτρίων ἰθαιγενής,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος Ἀρσάμης τε κἈργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου

Testim.: 299 Schol. Aristoph. Ran. 1028 (cf. ad argum.) Ξέρξης—φάος. 303 Hesych. Σιληνίαι· τῆς Σαλαμῖνος πλησίον τοῦ λεγομένου τροπαίου = Σ 309 Hesych. πελειοθρέμμονα νῆσον.

291 κακοῖσιν P(P^2?) 293 βροτούς FTr 295 κακοῖσιν VP 297 ἀρχελάων Rob. sed Ionismus est. ἀρχέλη ιος, ἀρχὸς τῶν ληῶν, cf. Sappho u. Simon. 277 praestat enim λήιον dici eum qui unus de plebe (λεώς) sit, sicut λήιον ager dicitur, κλῆρος 299 βλέπει φάος schol. Ar. φ. βλ. codd. 300 δόμοισι HL

301 μελαγχείμου AVQ^1R 302 ἵππους M^1 303 σιληνιῶν M et in schol. Σιληνίαι ut Hesych. σιληνίων cett.; in schol. ἡ Σιληνία Φ, Σιλήνια Tr

304 χιλιάρχης Q^1KLR δαρδάκης K 305 ἀφήλλατο AVHF 306 ταγάγων V ἰθαιγενής MFTr ἰθαγεν. cett. 307 θαλ-πλακτον P^2VTr(-πληκτον intellegit schol. ΦTr) -πλαγκτον P^1F^2R -πλαγκτός vel -πλακτός P^2 πολεῖ transitivum, ut saepius περιπολεῖν, solitarium, sed minime attrectandum

309 τήνδε πελ. QKLR quod qui coniecit cum schol. Salamina intellegebat; Aeschylus unum e scopulis dixit prope illam sitis, ad quem naves quasdam victas esse omnes meminerant. 310 κυκώμενοι cod. Vindob. inutili sed multis probata coniectura: quis enim dixit aut dicere poterat κυκᾶται ὁ νεκρός? 311 γειτόνων (ut M alii) Αἰγυπτίων Pγρ.

ἈρκτεὺςἈδεύης καὶ φερεσσακὴς τρίτος
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν
— — — — — — — — —
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ᾽, ἀμείβων χρῶτα πορφυρέαι βαφῆι.
καὶ Μᾶγος Ἄραβος Ἀρτάμης τε Βάκτριος
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμιστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν ὅ τ᾽ ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
πένθος παρασχὼν Σεισάμης θ᾽ ὁ Μύσιος
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ᾽ εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τόσον μὲν ἀρχόντων ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων δ᾽ ὀλίγ᾽ ἀπαγγέλλω κακά.

ΒΑΣ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ᾽ ἀναστρέψας πάλιν,
πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ᾽ ἀξιῶσαι Περσικῶι στρατεύματι

Testim.: 324 Steph. Byz. Λυρνησσός .... Αἰσ. δὲ Πέρσ. ὡς ἀπὸ τοῦ Λύρνα ἢ Λύρνη Λυρναῖος.

312 φρεσ(σ)εύης MHTr, ὁ add F, καὶ add Tr φρεσίβης R φερεσσεύης APVQKL (hic φαρ.) corr. Bothe 313 φανοῦργος A καὶ φαρν. V (καὶ glossa P) οἵ τε MAPγρV^1H (i. e. Φ) οἵ γ᾽ ἐκ. ν. P πέσαν P^2L^1

314 Μέταλλος P^2KLFRTr μίταλλος Q intercidit versus 315 πυρ(ρ)άν codd. 316 δάσκειον MR 318 ἄρραβος P^1V ἄρ(ρ)αθος PγρL ἀρτάβης (sed supra β punctum) MAH(in alio P^2L ἀρσάμης Q^2K δ᾽ M 319 ἔποικος $QKLR^1$ 322 σεισάμης MPTr σεισάρυης APγρV σισάμης P^2QKLR σησάμης H εἰσάμης F θ᾽ om MAVHL 323 θάβυρις Pγρ θάρμις F θάρβις Tr

324 ἀειδής VL 326 σύνεσις codd. Σ corr. Turn. πρῶτος αὐτός KLFTr αὐτὸς supra vers. QR 327 ἔπαρχος PγρH^2KL cf. Ag. 1227, Ch. 664 Pind. N. 4, 46, IG XII 8, 273, Ἐφημ. ἀρχ. 1897, 293 328 νηλεῶς Pγρ ἀνηλεῶς Qγρ Kγρ idem et in textu et γρ R 329 τόσον μὲν ἀ. scripsi τοιῶνδ᾽ ἀ. codd. τοιῶνδέ γ᾽ FTr post ἀρχ. add. νῦν mΦKLQ^2R^2 330 δ᾽ om M 334 πόσων P^2 π. δή MAVR (δέ ἀντὶ τοῦ δή P) cf. Ag. 617.

μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς;
ΑΓΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ᾽ ἴσθ᾽ ἕκατι βάρβαρον
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ᾽ ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξηι δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ᾽ ὑπέρκοποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ᾽· ὧδ᾽ ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῆιδε λειφθῆναι μάχηι;
ἀλλ᾽ ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπωι τύχηι.
θεοὶ πόλιν σώιζουσι Παλλάδος θεᾶς.
ΒΑΣ. ἔτ᾽ ἆρ᾽ Ἀθηνῶν ἔστ᾽ ἀπόρθητος πόλις;
ΑΓΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΒΑΣ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσον,
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες μάχης
ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
ΑΓΓ. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῶι Ξέρξηι τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπανθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῶι κρυφαίωι βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,

Testim.: 341—43 Plutarch. Themist. 14 Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις . . . Ξέρξηι— λόγος.

336 μάχη ξυν. K˙ ναιῆισιν P^{1}Q^{2}K 337 ἂν om H^{1}QR βαρβάρων codd. corr. Blomfield 342 νεῶν τὸ πλ. Plut. ὑπέρκομποι codd. Plut. corr. Wakefield 344 ληφθῆναι MR 347 paragraphus praefixa M (Ἄτοσσα cett. qui etiam in proximis turbant). vulgo plura mutantur, sed hoc dicit „numero superiores eramus. quodsi victi sumus, divinitus id evenit. scilicet deae suae gratia Athenae defenduntur“. Regina hinc concludit Athenas non esse captas. Nuntius responso suo urbem captam esse Atheniensibus quidem satis clare fatetur 348 ἔστ᾽ ἀρ᾽ P (corr. Pγρ) L 350 τε V δέ om H ἦν om Q 352 κατακαυχήσας PγρV 358 μένοιεν codd. sed προσκαρτερήσουσιν glossa PV 359 ἐπανθορῶντες A^{1}HF ἐπενθ. P^{2}R, quod edi solet, quamvis ad σέλματα minime faciat 360 ἐκσωσαίατο codd. corr. Monk.

πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον,
εὖτ᾽ ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξηι, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβηι,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισίν
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλωι νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ᾽ Ἕλληνες κακόν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε κάρθ᾽ ὑπ᾽ εὐθύμου φρενός.
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἳ δ᾽ οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχωι φρενί
δεῖπνόν τ᾽ ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ᾽ ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ᾽ εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νὺξ ἐπήιει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ᾽ ὅπλων ἐπιστάτης.
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς,
πλέουσι δ᾽ ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος.
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ᾽ Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆι καθίστατο.
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχεῖ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα·
μολπηδὸν εὐφήμησαν, ὄρθιον δ᾽ ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆι

---

363 προφωνεῖ MQ^{2}Tr προσφ. cett. τοιόνδε V ναυάρχαις P^{1}Q^{2}L
364 ἥλ. φλόγα Pγρ 366 στίχοις Φ(στοίχοις H^1)FLTr 370 νηυσίν M
371 κράτος et κρατός codd. et Σ κράτους Q^{2}P^2 372 ὑπ᾽ εὐθύμου MAR ὑπερθύμου PVH^{2}Q^{2}KLF^1 ὑπ᾽ ἐκθ. PγρH^{1}Q^{1}F^{2}RγρTr 375 δεῖπνόν τ᾽ Tr τ᾽ om cett. δ᾽ ἀνήρ P^{1}VLR 376 σκαρθμόν PγρQ^{1}LR 379 θ᾽ AP^{1}VQ^{2}FL δ᾽ cett.
383 νηῶν P^{1}VQ^2. satis constat ναῶν tradi, nisi νεῶν versu flagitatur; νηῶν saepe superscribitur, dein recipitur. quod non amplius notatur 385 οὐδαμῶς AR^2 388 ἠχοῖ PγρK^{1}L ἠχῇ cett. correxi 389 εὐφήμησεν codd. correxi. pulcro asyndeto aoristus imperfectum excipit; intolerabilis vero tumor ‚ἠχῆι κέλαδος μολπηδὸν εὐφήμησεν' ὄρθριον Q(corr. Qγρ)K 390 πέτρης P^{1}VQ^1
392 οὐδὲ γάρ PV ὡς ἐν φυγῇ AP^{2}V.

παιᾶν᾽ ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ᾽ ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχωι θράσει·
σάλπιγξ δ᾽ ἀυτῆι πάντ᾽ ἐκεῖν᾽ ἐπέφλεγεν.
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆι
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμωι, δεύτερον δ᾽ ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν „ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε
ἐλευθεροῦτε πατρίδ᾽, ἐλευθεροῦτε δέ
παῖδας γυναῖκας θεῶν τε πατρώιων ἕδη
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.“
καὶ μὴν παρ᾽ ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκέτ᾽ ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ᾽ ἐμβολῆς Ἑλληνική
ναῦς κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεώς
κόρυμβ᾽, ἐπ᾽ ἄλλην δ᾽ ἄλλος ηὔθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῶι νεῶν
ἤθροιστ᾽, ἀρωγὴ δ᾽ οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις
παίοντ᾽, ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλωι πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δέ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ᾽ οὐκέτ᾽ ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ᾽ ἐπλήθυον.
φυγῆι δ᾽ ἀκόσμωι πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·

393 εὐφήμουν QKL (glossa P) ἐφήμουν R 394 ὁρῶντες LRγρ
395 ὑπέφλεγεν P(corr. Pγρ)VF 396 ἐπεὶ δὲ V^2 397 κελεύματος MH κελεύσμ. cett. 398 ἐμφανεῖς Tr^1 399 εὔτακτον et εὐτάκτως PγρR, εὔτακτον VLFTr εὐστόχως P 403 δὲ om A 408 ἐν νυκτί χ. F
411 ηὔθυνεν MAP ἴθυνεν Pγρ cett. cf. 860. 764. 773 Suppl. 717 412 μὲν νῦν $MPγρH^1FTr^1$ μὲν οὖν AVH^2 μὲν δή cett. (δή glossa MTr) 415 ὑπ᾽ αὐτῶν $MAVQ^1R$ ὑφ᾽ αὑτῶν cett. ἐμβολαῖς codd. corr. Stanley 416 ἔθραυον apodosis est 417 ἀφρασμόνως MH^1FLTr ἀφραδμ. cett. 419 hinc deficit R usque ad 724 420 ναυαγίου Q^2 φόνον Q^1 421 ἐπλήθυνον $ΦQ^2L$
422 ἀκόσμως codd. corr. H^2.

τοὶ δ᾿ ὥστε θύννους ἤ τιν᾿ ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ᾿ ἐρειπίων
ἔπαιον ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ᾿ ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ᾿ ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ᾿ ἂν εἰ δέκ᾿ ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ᾿ ἴσθι, μηδάμ᾿ ἡμέραι μιᾶι
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
ΒΑΣ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ΑΓΓ. εὖ νυν τόδ᾿ ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ᾿ ἐπ᾿ αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῆι.
ΒΑΣ. καὶ τίς γένοιτ᾿ ἂν τῆσδ᾿ ἔτ᾿ ἐχθίων τύχη;
λέξον τίν᾿ αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῶι
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.
ΑΓΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν
ψυχήν τ᾿ ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς
αὐτῶι τ᾿ ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτωι μόρωι.
ΒΑΣ. οἳ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
ποίωι μόρωι δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;
ΑΓΓ. νῆσός τις ἔστι πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ᾿, ὅπως, ὅτ᾿ ἐκ νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωιζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ᾿ ὑπεκσῴζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεός

424 θύνους QKTr 425 θραύσμασι PVKQ ἐριπίων M 426 οἰμωγῆς M 427 πελασγίαν P(corr. Pγρ)ΠQ^{2}KTr, γρ. πελάναν ἀντὶ τοῦ μέλαιναν K 429 οὐκ ἄν P^1V ἅματα Q^1 430 στοιχοιγαρ. et ο supra α M στιχηγ. Tr 431 μηδάμ᾿ PγρQK μηδ᾿ ἄν cett. 433 ἔρρωται M(corr m)PγρH^1 435 μεσεῦσαι Pγρ 436 αὐτούς A$P^1$$K^2$L πένθους Q^1Pγρ 438 δ᾿ ἔτ᾿ ATr δέ τ᾿ cett. τύχης Pγρ 441 ὅσοι παρῆσαν AQγρ φύσει Q 442 ἐκπρεπεῖς MAPγρV (i. e. Φ) εὐπρεπεῖς cett. 444 οἰκτρῶς Pγρ δυστυχεστάτῳ Q(corr. Qγρ)Kγρ 446 δέ om P^1VL 448 νηυσίν MAP^1QK 449 π. ἁλὸς ἔπι A 450 ὅταν νεῶν codd. corr. Elmsley 451 ἐξσωζ. M^1 452 κτείνειεν VQKL κτάνοιεν F 453 εἰναλίων PV πόνων Pγρ.

ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωισκον· ἀμφὶ δέ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ᾽ ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ᾽ ἄπο
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν,
τέλος δ᾽ ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ᾽ ἀνώιμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,
πεζῶι παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἵησ᾽ ἀκόσμωι ξὺν φυγῆι. τοιάνδε σοι
πρὸς τῆι πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.
ΒΑΣ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ᾽ ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.
σὺ δ᾽ εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ᾽ ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;
ΑΓΓ. ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ᾽ οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.

Testim.: 480 Hesych. σύδην· ταχέως καὶ ὁρμητικῶς.

459 τράπωνται PγρKL 460 πέτροισιν MAP^{2}HF^{2}Tr πέτρῃσι cett. δ᾽ ἄπο P^{1}VLK^2 ἄπο hoc accentu MAPVQTr; fuit igitur in archetypo convenitque pausae quam trimeter Aeschyli et Euripidis semper observat 461 προσπίτνοντες MFTr προσπίπτ. cett. ὄλλυσαν M ὤλυσαν QH 463 κρεοκοπ. M^2 κρεωκ. cett. 465 ἀνώιμωζε P^{2}F -μοξε FTr 467 πελασγίας PγρHKLTr 469 πεζῷ τε KL 470 ἵησ᾽ MPγρF ἤισ᾽ A ἤιγξ᾽ P^1 ἤιξ᾽ P^2 cett. σύν QLFTr 474 εὗρε codd. ἀπήρκεσαν P^{2}HK^{1}QLFTr -κεσεν cett.

477 τοσῶνδε (vel δὲ) MAPγρH^{2}QF 479 ἔλιπες ΦQL 480 λελεγμένων Pγρ ἐλελεγμ. Hγρ δέ frustra sollicitatur: gestum dicentis excipit ignorantiam cum contemptu professi; plane idem est Soph. OT. 379. nec mirum, a nuntio etiam referri quae exercitus perpessus sit, licet regina tantum classis mentionem fecerit 481 αἰρ(vel αἱρ)οῦνται (ἀροῦνται VF) codd. corr. Elmsley φυγεῖν A^{2}PγρL φυγῆς V.

στρατὸς δ᾽ ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονί
διώλλυθ᾽, οἳ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψει πονοῦντες, οἳ δ᾽ ὑπ᾽ ἄσθματος κενοί
διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα
καὶ Λοκρίδ᾽ αἶαν Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶι.
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιίδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ᾽· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψει τε λιμῶι τ᾽· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ᾽, ἐπ᾽ Ἀξιοῦ πόρον
Βόλβης θ᾽ ἕλειον δόνακα Πάγγαιόν τ᾽ ὄρος,
Ἠδωνίδ᾽ αἶαν. νυκτὶ δ᾽ ἐν ταύτηι θεός
χειμῶν᾽ ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος· θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ᾽ ηὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατός, περᾶι κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί·
πῖπτον δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
ὅστις τάχιστα πνεῦμ᾽ ἀπέρρηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας,
Θρήικην περάσαντες μόγις πολλῶι πόνωι
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ᾽ ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.

---

484 δίψηι M cf. 491. Choeph. 756 486 δωρίδ᾽ codd. correxi; non poterat Aeschylus tantopere errare 488 τῆς A ἀχαίδος PVQFL 489 πόλις MQ¹ πόλισμ᾽ cett. corr. Schiller 490 ἐδέξατ᾽ P (corr. Pγρ A¹H¹ 491 δίψηι MA²P² 493 ἀξειοῦ PγρQ¹KFLTr (c. schol. ὁ ἀξειὸς διφθογγίζεται παρὰ πολλοῖς) ἀξίου legunt MΦ, accentus nominis etiam in aliis scriptoribus incertus 494 βολβῆς M πάγαιον P corr. Pγρ Q¹ πάγκαιον PγρQ²L
497 στρύμμονος PK 498 εὔχετο MPVHTr 499 barbara est religio
502 σχεδ. QHK 503 σεσωσμένος codd. 505 φλεγμαίνων Q corr. Qγρ K
506 εὐτυχής Φ (εὐτύχεις sic A¹ L, εὐτυχεῖ P² cett. sed praesens non convenit, soloecum vero imperfectum 510 ἐκφεύγοντες A.

ταῦτ᾽ ἔστ᾽ ἀληθῆ· πολλὰ δ᾽ ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟ. ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρύς
ποδοῖν ἐνήλου παντὶ Περσικῶι γένει.

ΑΤ. οἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ᾽ ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ᾽, ἐπειδὴ τῆιδ᾽ ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἔπειτα Γῆι τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις,
ἀλλ᾽ ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷιον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ ᾽πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ᾽, ἐάν περ δεῦρ᾽ ἐμοῦ πρόσθεν μόληι,
παρηγορεῖτε καὶ προπέμπετ᾽ ἐς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ⟨γὰρ⟩ Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ᾽ ᾽Αγβατάνων
πένθει δνοφερῶι κατέκρυψας.

— — — — — — —

πολλαὶ δ᾽ ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι

Actio: 514 exit nuntius. 531 Regina cum suis abit eo unde venerat.

516 ἐνήλω Q² ἐνήλλου Φ corr. P² 520 ἄγαν γ᾽ F 526 πέλει Tr 527 ἡμᾶς ML ὑμῖν FTr 528 πιστοῖς MAVH πιστοῖς γε L ad v. 525 Pγρ ὧδε στίχος· πιστοῖσι, τὰ πιστὰ ξ. β. apparet Φ πιστοῖς habuisse 531 μηκέτι MA (novit Tr qui supra μὴ καί notat ὧδε χρὴ γράφειν διὰ τὸ μέτρον) καὶ μή τι Q πρόσθῆ τι A πρόσθητε MQK προστεθῇ P² γένηται V 532 ἀλλ᾽ ὦ L post νῦν evanuit vox (τῶν?) Q, suppl. Herm. Περσῶν μέν Tr 534 ὤλεσας PγρH 535 ἀγβατάνων M ἐκβ. cett. 536 στυγερῶι P(corr. Pγρ)VLKγρ interciderunt quibus de Reginae maerore agebatur 537 ἀταλαῖς F ἀπαλαῖς MA καλύπτας μαγνᾶ (δ supra) κατ. H errore plane obscuro.

διαμυδαλέους δάκρυσιν κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρόγοοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσιν ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ. ?
νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει γαῖ'
Ἀσιὰς ἐκκενουμένα·
Ξέρξης μὲν [γὰρ] ἄγαγεν,
ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν,
τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαρίδες τε ποντίαι.
τίπτε Δαρεῖος μὲν οὔ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδος φίλος ἄκτωρ; —
πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους λι-
νόπτεροι κυανώπιδες

Numeri: 548—57 = 558—97 trochaei 5. 2. interiectio 2. interiectio 3. 2. 4. (bis 2.) 2 pherecratei. primum fere cuiusque versus trochaici metrum palimbaccheum; libera huius in primo versu responsio, nisi Tr recte emendavit.

539 διαμυδαλέους P²L -λέοις cett. 540 τέγγουσιν Tr ἄχους Pγρ
542 ποθεοῦσ' ἰδ. HQK ποθεοῦσαι ἰδ. cett. correxi: inaudita correptio dipthongi ante vocem iambicam ἀρτισυζυγίαν PV² corr. Pγρ 543 τ' om MVTr, scil. eiecerunt ut ποθέουσαι construi posset 545 ἀκορεστάτοις PγρKLF²
548 δή om F 549 ἐκκενουμένη VFL -μένης Q ἐκμαινομ. Pγρ
550 μέν Arnaldus Porson γάρ FTr μὲν γάρ cett. ἄγαγεν Tr ἤγαγεν cett.
552 δυσφρόνως inconsiderate ut Sept. 875 553 βάριδές τε πόντιαι MQF β. θ' αἱ π. Pγρ βαρίδεσιν (γε inserit Tr) ποντίαις Qγρ cett. 554 τίπτε PTr τί ποτε Pγρ cett. 556 τοξάρχης PγρQ πολιήταις FTr πολίταις cett.
557 σουσίδες M (corr. m) σουσίδαις PV contra schol. Φ(PA) βασιλεὺς (βαῦς A), notabile compendium τῆς Σουσίδος; V etiam scholion mutat. mala coniectura plerisque placuit. „cur olim sine clade civibus praeerat, arcu (non navibus) bellum gerens, Susiani dilectus princeps". scabrum hoc fit iuxta positis dativis ad diversa pertinentibus 558 τε om Q¹F γάρ om V¹L γάρ τε καί Tr λινόπτεροι Schütz αἱ δ' ὁμόπτεροι codd.

νᾶες μὲν ἄγαγον,
ποποῖ,
νᾶες δ' ἀπώλεσαν,
τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
αἵ τ' Ἰαόνων χέρες;
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
  αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρῄκης ἀμ πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους. =
τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο,
φεῦ,
ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας,
ἠέ,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας
ὀᾶ,
. . . . . . · στένε καὶ δακνά-
  ζου, βαρὺ δ' ἀμβόασον
οὐράνι' ἄχη,
ὀᾶ·
τεῖνε δὲ δυσβάυκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. —
γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινά,
φεῦ,
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων,
ἠέ,
παίδων τᾶς ἀμιάντου,
ὀᾶ.

Numeri: 568—75 = 576—83 tres trimetri dactylici in bisyllabum, sua cuique subiecta est interiectio. priapeus. monom. iamb. dim. choriamb., choephoricon.

562 πανωλ(ολ M corr. m)εθρίοισιν MAPV(i. e. Φ)L 563 διὰ δ' Ἰ. χέρας codd. corr. Enger duce strophae parallelismo 567 δυσχειμέρους codd. corr. Arnaldus τε om FTr 568 πρωτόμοροι (-μοιροι P) codd. Pγρ φεῦ φεῦ Tr corr. Blomfield 569 ληφθέντες P²VH¹Q λειφθέντες cett., utrumque schol. Φ ἀνάγκαν (-κην P²V) codd. corr. Blomfield 570 Κυγχρείας P(κιγχρείας P² etiam in schol.)VQK; natum hoc e littera π genuino Κυχρ. suprascripta, quam exhibet M², qua Κυπρίας v. l. indicatur quam tenet F 571 deest verbum finitum, velut σύρονται cf. ad 580 πένθει καὶ δ. Tr coniecturam fassus δακρύζου Pγρ 572 ἀμ(ἀνα A)βόησον AV 574 δυσβάικτον VF 576 γναμπτ. APV(i. e. Φ)LTr 576 δεινά M δεινᾶ cett. 577 σκύλονται MA ἠέ ἠέ PL.

πενθεῖ δ᾽ ἄνδρα δόμος στερη-
θείς, τοκέης δ᾽ ἄπαιδες
δαιμόνι᾽ ἄχη,
δᾶ,
δυρόμενοι γέροντες.
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. =
τοὶ δ᾽ ἀνὰ γᾶν ᾽Ασίαν δήν
οὐκέτι περσονομοῦνται,
οὐκέτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ᾽ ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄρξονται· βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς. —
οὐδ᾽ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ᾽ ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν. =

ΒΑΣΙΛΕΙΑ

φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ
ἐπίσταται, βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθηι, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·

Numeri: 584—90 = 591—97 trimetri dactylici in bisyllabum exeuntes; tertius a fine a spondeo exorsus. ultimi duo, ut clausulam efficiant, copulati.

Actio: 597 revertitur Regina cum comitibus sacrificii apparatum portantibus.

579 δόμος om F δῶμα Tr coniecturam fassus 580 τοκέες Tr τοκῆες cett. cf. 63. post ἄπαιδες add ἐρα M ἔρραται A (etiam schol. AP i. e. Φ) ἔρρανται PVHQL ἄρρανται K cum signo scholii non scripti, om FTr, hic coniecturam fassus. vox nihili est, nec tamen sine specie veri Herm. ad lacunam 571 eam referebat 582 ὀδυρ. ΦKL 583 κλύουσ᾽ F κλύοντες Pγρ
586 οὐδ᾽ ἔτι MAP (corr. P^2) HQγρLF 586 δασμοφοροῦνται Pγρ
587 δεσποσύνῃσιν P^1VH 588 οὔτ᾽ codd. corr. Brunck Heath προπίτνοντες FTr προπίπτ. L προσπίτν. MAPγρVH (i. e. Φ) Qγρ προσπίπτ. PKQ βασιλεία· ἡ βασιλική M βασίλεια fere cett. 591 οὐδέ τοι P corr. P^2 VKQL
594 ἀλκᾶς et -ῆς MQ -ῇς K 595 ἄρουρα codd. corr. Porson 598 ἔμπειρος HF^2 ἔμπορος cett. 599—627 in Tr perierunt, suppleta a manu recentissima, quae omisi 599 ἐπίστασο Q^1K (sed gl. ἐκεῖνος) 600 ἐπέλθοι P^2
δειμαίνειν minime habet terrendi vim, sed δειμαίνειν φιλεῖ αὐτὸς ὁ βροτός.

ὅταν δ᾽ ὁ δαίμων εὐροῆι, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾶι δ᾽ ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ᾽ ἄνευ τ᾽ ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοάς
φέρουσ᾽, ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια,
βοός τ᾽ ἀφ᾽ ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ᾽ ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ᾽, ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε. γαπότους δ᾽ ἐγώ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟ. βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
ἡμεῖς θ᾽ ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς

Actio: 622 Regina sacra facit dum chorus cantat.

602 αἰὲν ἄνεμον Weil αἰεὶ (ἀεί A) δαίμον᾽ codd. εὐροεῖν Qγρ 604 τ᾽ ἀνταῖα an τἀνταῖα legendum sit, post πλέα num interpungendum quaerunt schol. Φ, τ᾽ ἀντ. et τἀντ. codd. „φοβερὰ ὁρᾶν φαντάζομαι ὅσα ἐκ θεῶν ἀπαντᾶν φιλεῖ δείματα.“ ita haec coniungi iubet grammatica. cernere sibi videtur κῆρας ἐρινῦς ψυχάς sim. 607 ἄνις εὐτυχημάτων Pγρ 609 ἔστειλα τῶι (ἐστείλατο M) παιδὸς πατρὶ πρευμ. MΦL ἐστειλάμην παιδὸς πατρὶ πρ. FK² ἔστειλα πατρὶ παιδὸς εὐμ. QKPγρ 610 μηλικτ. M 613 μέτα dativum regit, ne molesti fiant genetivi 617 audacter color olei ad arborem translatus, sicut 611 castitas re vera non vaccae est sed lactis et 614 ἀγριότης vini meracis potius quam vitis 618 πληκτά et πλεκτά M 619 ταῖσδ᾽ ἐν ν. Pγρ 620 ὕμνοις P¹ εὐφημ. A τόνδε δ. PVHL 621 ἀνακαλεῖσθαι MH τ᾽ ἐγώ A 622 νερτέρων Pγρ 623 πρέσβος MPγρF πρέσβυς AP²VL (i. e. Φ) πρέσβις H πρέσβα PQK 624 σύ τ᾽ εὖ Pγρ 625 ὑμεῖς VK δ᾽ P¹VHLF.

εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ᾽ ἐνέρων,
πέμψατ᾽ ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε, παρὼν
μόνος ἂν θρήνων πέρας εἴποι. ?
ἦ ῥ᾽ ἀίει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς
βάρβαρα σαφηνῆ
ἱέντος τὰ παναίολ᾽ αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;
παντάλαν᾽ ἄχη
διαβοάσω.
νέρθεν ἆρα κλύει μου; —
ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ᾽ αἰνέσατ᾽ ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ᾽ ἄνω
οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ᾽ ἐκάλυψεν. =
ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄ-
χθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀιδωνεὺς δ᾽ ἀναπομ-
πὸς ἀνείης Ἀιδωνεὺς

Numeri: praevalent ionici aut choriambi; discrepat epodus. 633—37 = 638—46 4 choriamb. ithyphallicus concisus cf. 854. 2 glyconei. 2 monometri trochaici, prior solutus ut Pind. Nem. 6, 59 ἄγγελος ἔβαν, pherecrateus.

647—51 = 652—55 2 choriambi + – ◡◡ – ◡ – ◡ – – membrum simile alcaico decasyllabo, 4 ion. a min. + alcaic. decasyll. interiectio.

627 γαίας M γαίης H γαῖαν cett. 629 τε νερτέρων QK 630 φάος P (corr. Pγρ) VL 631 πλέον codd. correxi 632 θνητῶν codd. corr. Gomperz πέρας enim cum terminum finalem significet genetivo non poterat carere θνητός P² πέρσαις PγρV (sed cum glossa τὸ: habebat igitur utrumque) HQK reiecit Tr substituto πέρας quod invenerat ἔν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων εἴπηι P²VK 633 μοι MAP (corr. P²) 634 β. τε σαφηνῆ FTr 635 αἰανὰ F βάσματα PγρH 636 παντάλαιν᾽ VK novit hoc Tr παντάλανά τ᾽ F ἄχθη H 637 διαβοάσω futurum sicut Eur. Hel. 1108; ineptissimus enim coniunctivus dubitativus. videtur aeolismus esse, ut ἀείσω epicorum 639 μοι om F 640 ἁγεμόνα Q¹ om V 641 μεγαυχῆ Q μεγαλαυχῆ Qγρ cett. 642 ἱέντ᾽ PγρL ἐκ om F 647 ἦ φίλ. ὄχθ. codd. ἦ delevit Tr ὄχθος τάφου V 650 ἀνίη Φ ἀνίει P²QK ἂν εἴη MPγρQγρ ἂν εἴην FTr ἀνία L corr. Brunck (ἀνάπεμψον Σ) alterum ἀιδωνεύς om APV (i. e. Φ).

[Δαρεῖον] οἷον ἀνάκτορα Δαριᾶνα.
ἠέ. —
οὐδὲ γὰρ ἄνδρας ποτ᾽ ἀπώλ-
  λυ πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ᾽ ἐκικλή-
  σκετο Πέρσαις, θεομήστωρ
  δ᾽ ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδούχει.
ἠέ. =
βαλλὴν ἀρχαῖος βαλλὴν †ἴθι ἱκοῦ,
ἔλθ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον κόρυμβον ὄχθου, κροκόβα-
  πτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων, βασιλεί-
  ου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν.
οἶ. —
†ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ᾽ ἄχη,
δέσποτα δεσπότου φάνηθι. Στυγία
  γάρ τις ἐπ᾽ ἀχλὺς πεπόταται· νεολαί-
  α γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ᾽ ὄλωλεν.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν,
οἶ. =

Numeri: 657—64 = 665—71 de primo versu non constat; videtur ab hoc cantico abhorrere dimeter dochm. 9. choriambi, unus (βασιλεί | ου τιή | ρας) suppressa altera brevium (cf. Gött. Gel. Anz. 98, 100). dimeter iamb. interiectio 673—80 interiectio, tetram. dactyl. catal. in syllabam. dein penitus corrupta. tetrameter anapaest. in clausula cf. 696.

651 Δαρεῖον glossema del. multi οἷον vel οἶον codd. unus dicitur Dareus inter inferos rex haberi, sicut Tiresias οἶος πέπνυται ἄνακτα Δαρειάν codd. corr. Dindorf. ἀνάκτωρ cf. Choeph. 357. penes Aeschylum erat statuere, qua nominis forma Persicum sonum carmini tribueret. mensuram vocis numeri et hic indicant et 662 652 οὔτε codd. corr. Dindorf ἄνδρας τ᾽ KL ἀπόλλυ MH 655 ὑπεδώκει M^1 εὖ ἐποδώκει M^2 cett. corr. Dindorf 656 βαλλήν MQF βαλήν cett. 657 ἴθι ἵκου MAQKTr ἴθ᾽ ἵκου cett. nec hiatus fertur, nec ἴθ᾽ ἴθ᾽ Seidleri probandum, nec de numeris constat 660 ἀείρας P^2 661 τιάρας Q^2K^2L lemma schol. M. Aeschylo vox ex Ionum ore innotuerat, sicut obtinuit Μῆδος. πιφαύσκων MPTr πιφάσκων Pγρ cett. 664 δαριανοί M^1 δαρειάν οἴ M^2 cett. οἶ᾽ (καὶ μεγάλα) legunt AΓγρ 665 τε om F καινὰ καὶ νέα etsi per se optime dicitur de recenti et novo dolore, τε . . . τε non quadrat, nec numeri aut per se placent aut cum stropha congruunt ἄχθη QK^1 666 ‚dominus domini' i. e. Xerxis. nihil aliud haec possunt velle 667 ἐπ᾽ ἄχλυς τις P(corr. Pγρ)VFL 670 νεολεία M^2, fortasse v. l. haud indocta cf. Phot. νεόλεως ἀπόλωλε Φ(corr. Pγρ)L 671 Δαρειάν.

αἰαῖ αἰαῖ.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών,
†τί τάδε δυνάτα δυνάτα
†περὶ τᾶι σᾶι δίδυμα διαγόεν ἁμάρτια
πᾶσαι γᾶι τᾶιδ᾽ ἐξέφθινται
  τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες.
[ἄναες]. ?

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ᾽ ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ᾽ ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ᾽ ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ᾽· ἐστὶ δ᾽ οὐκ εὐέξοδον
ἄλλως τε πάντως, χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ᾽ ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ᾽, ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;
ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,

Actio: surgit e tumulo Dareus ita ut prima appareat regalis tiara (661). chorus προσκυνεῖ. manentque humi prostrati usque ad Darei et uxoris dialogum.

Numeri: 694—96 = 700—702 duo dimetri ionici, paroemiacus. stropham excipiunt tres tetrametri troch.; antistrophum longior oratio eiusdem numeri.

675 δυνάτα δυνάτα M (ἀντὶ τοῦ δυνάστα schol.) δυνάστα δυνάστα cett. δυνάστα Q 676 δίδυμα et διδύμα codd. διαγόεν M διάγοιεν cett. ἁμ. $M^{1}QK$ δ᾽ ἁμ. M^{2} (potest δι᾽ ἁ. legi, sed improbabile) cett. ne sententiam quidem eorum quae poeta voluerit quisquam extricavit. πᾶσαν γᾶν τάνδε M^{1} πάσα(ι) γᾶ(ι) τᾶ(ι)δε M^{2} cett. πᾶσαι $A^{1}V$ πᾶσα et πάσα, τᾶδ᾽ et τάδ᾽ P 679 ἐξέφυντ᾽ αἱ M^{1} -φοιντ᾽ αἱ M^{2} ἐξέφθινθ᾽ αἱ cett. 680 ν. ἄναες νᾶες Pγρ Q ν. ἀ. ἄναές ποι τριήρεις P del. Heimsoeth 682 γηραιοί AV γηραλέοι Pγρ 683 κέκοπται ἡ πόλις, τὸ δὲ πέδον πάντων ὁμοῦ πλησσόντων, καλούντων δηλονότι τοὺς νεκρούς, σχεδὸν χαράσσεται. Hesych. χαράξαι κόψαι 685 πρευμενὴς $MP^{2}Q^{1}K^{1}$ novit Tr πρευμενεῖς cett. 687 ὀρθιάζοντες FTr tamquam e coniectura ῥοθιάζ. cett. 688 καλεῖσθαι M 691 ὡς δυναστ. P corr. Pγρ
692 τάχυνε M^{1}Pγρ, hic cum scholio probo quod ceteri om. τάχυνα cett.
693 τί ἐστι $MAVQ^{1}$ τί δ᾽ ἐ. cett.

σέβομαι δ᾿ ἀντία λέξαι
σέθεν ἀρχαίωι περὶ τάρβει. —
ΔΑ. ἀλλ᾿ ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
ΧΟ. δίομαι μὲν χαρίσασθαι,
δίομαι δ᾿ ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν. =
ΔΑ. ἀλλ᾿ ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ᾿, εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ᾿ ἄν τοι πήματ᾿ ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ᾿ ἐκ χέρσου κακά
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῆι πρόσω.
ΒΑΣ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμωι,
ὡς, ἕως τ᾿ ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
πάντα γὰρ Δαρεῖ᾿ ἀκούσηι μῦθον ἐν βραχεῖ λόγωι·
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ᾿, ὡς εἰπεῖν ἔπος.
ΔΑ. τίνι τρόπωι; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει;
ΒΑΣ. οὐδαμῶς, ἀλλ᾿ ἀμφ᾿ Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.
ΔΑ. τίς δ᾿ ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
ΒΑΣ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ᾿ ἐμώρανεν τάλας;
ΒΑΣ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

Testim.: 698 Hesych. μακιστῆρα· βέλος· τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

695 ἀντίον Pγρ 696 ἀρχαίου π. τάρβους P² 697 ἥκω P(corr. Pγρ)Q e v. 692 698 μακιστῆρα MHHesych. μακεστῆρα cett. 700. 701 δίομαι P²FLTr δείομαι cett. forma solitaria, ficta opinor ad perfectum δέδια; Herm. δίεμαι dabat quod in Homero fugiendi vel fugandi vim habet, Aeschylo est διώκειν
704 γηραιά PV om A εὐγενής VKL 706 τύχηι A²H π. ἐντύχοι PγρKQFLTr duplex ἄν ubicumque occurrit male solet attrectari, ita δή τοι hic multis placuit, etsi neque uspiam has particulas Aeschylus coniunxit neque asyndeto locus, ubi generalis sententia opponitur timori κακαγγελίας
708 γίνεται codd. θνητοῖσιν P corr. Pγρ βροτοῖς A βίος PV
709 ἁπάντων Q εὐτυχῆ (sed -χεῖ M¹) πότμον MΦL (corr. P²) 710 ὡς MAPγρV(i. e. Φ)FTr ὅς AγρPH (i. e. Φ v. l.)L ὅσθ᾿ QK (in Q σ deletum) τ᾿ ἔλ. MA τ᾿ om cett. ἔλευσ(σ)ας ΦQ 713 ἐν om PV λόγωι AγρPγρV(i. e. Φ v. l.)F χρόνωι cett. 714 ὡς ἔπος εἰπεῖν MAVH(i. e. Φ) 715 λιμοῦ Pγρ
719 πεζὸς δ᾿ P, sed verum in lemmate schol. ναύτης γε PKLQ
720 δοιοῖν M στρατηλάταιν MΦ(Pγρ; verum in textu).

ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
ΒΑΣ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν, ὥστ᾽ ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ᾽ ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆισαι μέγαν;
ΒΑΣ. ὧδ᾽ ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΒΑΣ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἤνυσεν κακόν.
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ᾽ ἐπιστενάζετε;
ΒΑΣ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
ΒΑΣ. πρὸς τάδ᾽ ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
ΔΑ. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ΒΑΣ. Βακτρίων δ᾽ ἔρρει πανώλης δῆμος ἠδ᾽ Αἰγυπτίων.
ΔΑ. ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ᾽ ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
ΒΑΣ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἐρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;
ΒΑΣ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑ. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ᾽ ἐτήτυμον;
ΒΑΣ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτό γ᾽, οὐδ᾽ ἔνι στάσις.
ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ᾽ ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ᾽ ἐμόν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ᾽ ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς.
ἀλλ᾽ ὅταν σπεύδηι τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑρῆσθαι φίλοις,
παῖς δ᾽ ἐμὸς τάδ᾽ οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέωι θράσει·

---

721 τόσσοσδε MQ ἔνευε A 723 τόγ᾽ P^2 κλῆισαι M^1 κλεῖσαι cett. 724 ὡς M^2 ὧδ᾽ ἔσχε Pγρ γνώμη Pγρ δαίμων AQ^{1}Tr συνήψ. AP^{1}VF 725 denuo incipit R δαίμων ἦλθε Q 729 παμ. τε QKTr πᾶς στρατός P (corr. Pγρ) VL (στρατηγός 730 κενανδρίαισ A et ut vid. M^1 731 κενῆς APγρ VL (i. e. Φ) 732 οὐδέ τις γέρων codd. quod ridicule interpretari conabantur schol. et editores. apparet e responso sociorum duas gentes fuisse nominatas. ergo ἠδέ certo restitui, probabiliter autem orientali occidentalem subiunxi gentem 733 οἵων P^2 734 δὲ om P^{1}V φησὶν QR 735 καὶ πῆ A τελευτᾶν MFTr τελευτᾷ cett. 736 γαῖν anonymus apud Butlerum ἐν codd. δοιοῖν M^1 738 τοῦτό γ᾽ οὐκ MKLFTr οὐκ ceteri quoque τοῦτό τ᾽ R τούτου γ᾽ P in textu (P^2 τοῦτο et τούτω τούτῳ γ᾽ AV τοῦτον Q^1; edi solet Dindorfii κοὐκ sed aptissimum γε „hoc quidem, quod solacio est, liquido constat". itaque οὐδ᾽ ἔνι scripsi, mutatum, quia λόγος κρατεῖ vel αἱρεῖ sine obiecto dici postea solebat 739 δὲ om PV 740 ἀπέσκηψεν MA ἐπεσκ. cett. cf. Eur. Hipp. 438 741 ἐκτελευτήσειν MF^{1}Tr -τῆσαι cett. 742 χἠ θεὸς ἤγουν ἡ Ἐρινύς Pγρ 743 φίλων A εὑρῆσθαι codd. ‚nunc malorum originem inventam esse consentient omnes boni, Xerxem autem pro iuvenali confidentia imprudentem hoc effecisse. nempe aperuisse fontem malorum, impietate in Bosporum commissa'.

ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὣς δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ,
καὶ πόρον μετερρύθμιζε καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶι στρατῶι.
θνητὸς ὢν θεῶν τε πάντων ὤιετ᾽ οὐκ εὐβουλίαι
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ᾽ οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ᾽ ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
ΒΑΣ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ᾽ ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῆι, τὸν δ᾽ ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶιον δ᾽ ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ᾽ ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλυὼν κακῶν
τήνδ᾽ ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ᾽ ἐφ᾽ Ἑλλάδα.
ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ᾽ ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὖτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ᾽ ὤπασεν,
ἕν᾽ ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ᾽ ἐκείνου παῖς τόδ᾽ ἔργον ἤνυσεν·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠιακοστρόφουν.
τρίτος δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,

---

745 τις om A ἱερὸν VHKLR 746 ἤλπιζε P^1V σχίσειν Q 747 σφυρηλάταις P^1 748 πολὺν κέλ. QK 749 θεῶν τε QKTr θ. δέ cett. aptissimum asyndeton. nunc demum enuntiatur peccatum, πηγὴ κακῶν. atque θεῶν πάντων extollit Neptuni nomen, ut saepe ἄλλοι τε καὶ ὁ δεῖνα similia. οὐκ εὐβουλία paene una vox, ut οὐκ ἀπόδειξις Eur. Hipp. 196 750 νόος φρ. M corr. m 751 πόρος AVH^1 contra schol. Φ 753 τοῖς κακοῖς ἀνδράσιν optime dictum, „ab istis quos omnes novimus regias infestare, parasitis“.

754 μέγα M 756 ὀχμάζειν Qγρ 758 Ἑλλάδι A 760 αἰειμ. F^1Tr
761 πεσσὸν P^1PγρV(δίκην κύβου schol. Φ)Q^1 -κείνωσ᾽ εἰσπεσόν FTr
762 ἐξ οὗ γε F?GTr 763 ἄνδρ᾽ ἁπάσης male distinguunt MKR
ἀσίδος MAPγρV(i. e. Φ) ἀσιάδος cett. μητροτρόφου LF^1 μετρολόφου novit et reicit Tr expressit Aeschylus Archiloch. 26 764 ἰθυντήριον H^2
765 ἦν γὰρ M^1 767 οἰακοστρ. codd. nomen secundi regis ignorat Aeschylus, scit hunc demum universa Asia potitum esse, laudatque continentiam, qua scilicet virtute tam magna efficiuntur 769 πᾶσαν P(corr. Pγρ)V.

Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίαι·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ηὔθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτραι
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλωι
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' Ἀρταφρένης.]
ἐγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶι στρατῶι.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει·
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος φρονεῖ νέα
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἦι τὸ Μηδικόν·
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπωι δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῶι τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

---

774 ἤθυνε M¹Q ἴθυνε cett. cf. 411 774 δ' ἐμάρδος M Μάρδις M² e scholii MΦ coniectura πάτρηι M¹APγρK πάτρης PV πάτρας P²H, Pγρ καὶ οὕτως ὁ στίχος π. δ. μ. αἰσχύνειν ἦρξε πάτρια 775 θρόνοις A 776 ἀρταφέρνης A¹LR, novit et reicit Tr ἀρταξέρξης Qγρ 778 del Schütz μάραφις MPγρHF²Tr μάραφνις PQKLR μάρφις AV σάραφις F¹ δ' om MVH τ' A ἀρταφέρνης A¹LR¹ 779 ἐγὼ scripsi κἀγὼ codd. δ' ἐκ. τ. ἤ. πάλου Pγρ πάλου δ' ἐ. τ. ἤ. codd. τ' PQK ἔκυρσα πάλου τοῦπ. V 780 πολλὰς σὺν M 781 προσέβαλλον M² 782 νέος ὢν ΦQLKR, novit Tr νέος ἐὼν M manifesta interpolatione ὢν νέος FK²Tr e Thomae opinor coniectura. mirandum est placuisse Meinekii coniecturam ἐνεός, qui mutum faciebat Xerxem νέα φρονεῖ codd. corr. Monk. 784 τόδ' ἴστε σαφῶς QLKR 786 φανεῖμεν M ἂν φανῶμεν FTr φάνημεν vel φανῆμεν cett. 788 λέγων V 790 ἐς τὴν QK ἑλλ. στρατόν Pγρ 793 ξυμμαχεῖ PVR 794 λοιμῷ P² ὑπερπόλλους M (teste Vitellio; alii πολους in πολλ- dein in πωλ- correctum esse volunt, quod praeplacet ὑπερπώλους M²AP (etiam schol. P V¹ ὑπερκόμπους AγρPγρ cett. -κόπους V 795 εὐστελῆ MAVTr qui εὐσταλῆ improbat εὐτελῆ Pγρ τε PγρVQKLR ἄρωμεν FTr hic reiecto futuro quasi α breve esset.

ΔΑ. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾶι τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ᾽ οὔ.
κεἴπερ τάδ᾽ ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ᾽ ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ᾽ ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ᾽ οὐ θεῶν βρέτη
ἠιδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ᾽ ἄιστοι, δαιμόνων θ᾽ ἱδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῆι Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρωι γονῆι
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ᾽ ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶι θέρος.
τοιαῦθ᾽ ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ᾽ Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα

---

796 τρόποις M νῦν τόποις τῆς Ἑ. FTr 797 κύρσει F 803 ἐκκριτῶν M¹ 806 φίλον P¹VQ²KR²FTr φίλος MAP²HQ¹R¹ 807—82 desunt H 807 ὕψιστε παμμ. et α supra ε scripto ὕψιστα esse notat M, non est v. l. 808 δωρημάτων PγρR¹ 809 μολῶντες Q 810 συλλᾶν KTr πιμπράναι M²PV πιπράναι M¹A πιμπρᾶν τοὺς ν. Pγρ cett. 811 θ᾽ QP²LFTr om cett. 813 δράσοντες V 815 ἐκπαιδεύεται codd. corr. Schütz 816 τόσσος Φ ἐστι F αἱματοσταγής P²Tr 817 γῆν A²PγρR τῇ L πλατέων M πλαταιέων F Δωριάδος codd. (δορ. K) corr. codex recens Lipsiensis, Aldina 818 τε καί PγρVKQ¹R θ. δ. νεκρῶν Tr τριοσπόρῳ Pγρ γένει PγρQ¹K¹ 819 σημαίνουσιν M 820 δεῖ A¹ 821 ἀνθοῦσ᾽ Q 822 πάγκλαυστον P²R¹ 825 περιφρον. Pγρ.

ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέηι μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ᾽ ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον
πινύσκετ᾽ εὐλόγοισι νουθετήμασιν,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ᾽ ὑπερκόμπωι θράσει.
σὺ δ᾽, ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ᾽ ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ᾽ ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ᾽ ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ᾽ αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράυνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ᾽, ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχῆι διδόντες ἡδονὴν καθ᾽ ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ᾽ ἔτι
ἤλγησ᾽ ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.
ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ᾽ ἐσέρχεται κακῶν
ἄλγη, μάλιστα δ᾽ ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλυοῦσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ᾽ εἶμι καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν παιδί πως πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ᾽ ἐν κακοῖς προδώσομεν.

Actio: 842 Dareus in tumulum recedit. 851 redit Regina eo unde venerat.

Numeri: carmen dactylicum, subiectis trochaeis 852—57 = 858—63 8 dact. + ithyphall. concisus, 5. dact. 2 dact. + ithyph.

829 κεχρημένον v. l. in schol. AP (om V) κεχρημένοι codd. κεκτημένοι Pγρ 832 γηραιὰ AVQ^1R 833 οἶκον P^2R^1 εὐτρεπής K 834 πάντων Q^1 παντᾷ ἢ πάντων Pγρ; frustra Canter παντί conicit, quod per se otiosum tam conspicuo loco minime convenit. recte Tr κατὰ πάντα intellegit cf. Prom. 275 838 μόνοις PV corr. Pγρ 840 πρέσβυς P^2V^1 841 „genio indulgentes" cf. Theocr. 16, 24. 845 πολλ(ὰ) εἰσέρχεται κακά $MΦFQ^1$ π. κάκ᾽ εἰσέρχ. Q^2KL ἐπέρχεται κακὰ RTr corr. Schütz cf. 835 846 μάλιστά γ᾽ P^2L 850 ἐμῶι παιδί MVR παιδ(ὶ) ἐμῷ AQKL παιδί γ᾽ ἐμῷ PFTr correxi 851 κακοῖσι PVLR.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο-
λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
εὖθ' ὁ γηραιός
πανταρκὴς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεύς,
ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας. —
πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπε-
φαινόμεθ', ἠδὲ νομίσματα πύργινα
πάντ' ἐπηύθυνεν.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
⟨εὔφρονας⟩ εὖ πράσσοντας ἆγον [ἐς] οἴκους. =
ὅσσας δ' εἷλε πόλεις πόρον οὐ δια-
βὰς Ἅλυος ποταμοῖο,
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς·
οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχε-
λωίδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηίκων ἐπαύλεις —

Testim.: 855 Hesych. πανταρκής· ὁ πᾶσιν ἀνταρκῶν.

Numeri: 864—70 = 871—77 7 dact. 2 tr. 7 dact. ithyph.

854 εὖδ' K^2 γηραιὸς QLKRTr γεραιὸς cett. 855 παντάρχας AγρL

ἀκάκας AP^{1}QK ἀκάκης cett. 856 ἰσσόθεος Tr 858 εὐδοκίμου στρατιᾶς codd. corr. Wellauer 859 ἀποφαινόμε(σ)θ' codd. et schol. Φ (cuius excerpta habet M), sed schol. Pγρ καὶ ἀπεφαινόμεθα ἤγουν ἐλάμπομεν ἀπὸ τοῦ εὐδοκιμεῖν ἐν στρατιᾶι et ἀπεφ. in scholio V. „exhibebamus exercitus probatissimos". Xenoph. Cyrop. 8, 8, 13 interisse studia equestria Persarum διὰ τὸ μὴ εἶναι ὅπου ἂν ἀποφαινόμενοι εὐδοκιμοῖεν, i. e. quales Athenis ducebantur pompae equitum εὐδόκιμον στρατιὰν ἀποφαινόμεναι νομίσματα A^1 νόμισμα τὰ L

νομίματα MA^2 νόμιμα Q νόμιμα τὰ cett. Σ (sed convenit explicatio etiam verae lectioni) 860 ἐπέθυνε Q^1 ἐπέθυνον M^{2}Q^{2}FK ἐπεύθυνον Qγρ cett. Σ „et consuetudines urbanae omnia dirigebant, i. e. κατὰ τὰ πάτρια non pro libidine tyranni civitates res suas agebant". haec est ἀγαθὴ πολισσονόμος βιοτή. inaudita alias vox πύργινα, sed πύργος Ag. 128 urbs est, πρόπυργος Ag. 1168 ὑπὲρ τῆς πόλεως 862 suppl. Schwenck, ἡμᾶς P^2 (scriba ipse) ut supplementum addidisse videtur 863 ἐς οἴκους codd., del Tr, ἐς del Porson. nemo hoc esse „domum" intellegere potest; est „reditus autem ducebant sanas salvas laetas felices familias" 864 ὅσσας MAKTr ὅσας cett. 865 ποταμου δ' vario accentu MPVLΣ ποταμοῦ οὐδ' AFR π. γ' οὐδ' QK ἅλ. τε π. οὐδ' Tr corr. Burney

866 συνθείς M 870 θρηίκων MAF θρηικίων cett. ἐπαύλων MA (sed hic in schol. ἐπαύλεων) QLR^2 ἐπαυλέων cett. correxi. nam per Paeonum tuguria in lacu sita (Herodot. 5, 16, hoc vult Ἀχελωίδες), vicina mari Strymonio indicatur provincia Thrace a Dareo occupata, subiunguntur urbes Graecae (Abdera Maronea Aenus) orae Thraciae. in lacu tales urbes nullae fuerunt. Homericum vero Θρηίκων optime traditum non offendit.

λίμνας τ᾽ ἔκτοθεν αἱ κατὰ χέρσον ἐ-
  ληλαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ᾽ ἄνακτος ἄιον,
Ἕλλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμε-
  ναι, μυχία τε Προποντίς,
καὶ στόμωμα Πόντου· =
νᾶσοί θ᾽ αἳ κατὰ πρῶν᾽ ἅλιον περίκλυστοι
τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
οἵα Λέσβος ἐλαιόφυτός τε Σά-
  μος, Χίος ἠδὲ Πάρος, Νάξος Μύκο-
  νος, Τήνωι τε συνάπτουσ᾽
  Ἄνδρος ἀγχιγείτων. —
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους,
Λῆμνον Ἰκάρου θ᾽ ἕδος
καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πό-
  λεις, Πάφον ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε,
  τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ᾽
  αἰτία στεναγμῶν. =
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰ-
  αόνιον πολυάνδρους
†Ἑλλάνων [ἐκράτυνε] σφετέραις φρεσίν·
  ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν

Numeri: 880—88 = 889—96 5 dact. 2 tr. 11 dact. + ithyph. 897—907 dactyli, 7, plus 7 (lacunosa), 5 (spondiaci praeter paenultimum), 7, 3 + ithyph.

871 ἔκτοσθεν P (sed ἔκτοθεν in schol., ubi A ἔκτοσθεν) QKL 875 τ᾽ habent QKL om cett. ἀμφὶ πύργον F εὐχόμεναι MQKFTr αὐχόμ. PVLR ἔρχομ. Pγρ ἕλκ. Pγρ. (recentius) ἐχόμ. A; singulare εὐχόμεναι non sollicitabit qui usum verbi καλεῖσθαι sim. probe noverit 877 στόμα Φ (corr. Pγρ) LR^1 στ. τοῦ πόντου Tr 884 αἰολόφυτος Pγρ 885 μύκωνος P^1L^1QK 887 ἄνδρος AF (hic e sil) ἀνδρων M^1 ἀνδρός M^2 ἂν πρὸς K ἄντρος cett. inde ab ἠδέ series enumeratur Cycladum (quarum altera alteri ἀγχιγείτων est 889 μεσάγκτους ML videbantur ergo Atheniensibus ad Hellespontum navigantibus Lemnus et Icarus mediae inter duas continentes in mari sitae esse 891 ἰδὲ M^1
895 τὰς ... ματροπόλεις MPγρ τᾶς ... ματρό- vel μητρό- vel μρόπολις cett.
896 στεναγμάτων codd. emendasse se fatetur Tr 897 εὐκταιάνους M Ἰόνιον codd. corr. Herm. 900 ἐλαύνων PγρLKγρRγρ. ἑλλάνων vel ἑλλήνων cett. σφ. χερσίν QKLRγρ novit Tr lacunosa haec et corrupta, ἐκράτυνε e v. 889 invectum esse vidit Herm., σφετέραις ad nomen singulare in Attico poeta non potest referri; desideratur nomen ad adiectiva εὐκτεάνους etc.; Ἑλλάνων iure suspectum Byzantinis criticis 901 ἀκάμαντον AP (corr. Pγρ) ἄκαμπτον Pγρ.

τευχηστήρων, παμμείκτων τ᾽ ἐπικούρων.
νῦν δ᾽ οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ᾽
  αὖ φέρομεν πολέμοισι,
δμαθέντες μεγάλως πλα-
  γαῖσι ποντίαισιν. ?

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ,
δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
  τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
  ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
  Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
  λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
  τήνδ᾽ ἡλικίαν ἐσιδόντ᾽ ἀστῶν.
  εἴθ᾽ ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ᾽ ἀνδρῶν
  τῶν οἰχομένων
  θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.
ΧΟ. ὀτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς
  καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης
  κόσμου τ᾽ ἀνδρῶν,
  οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.
— γᾶ δ᾽ αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
  ἥβαν Ξέρξαι κταμέναν Ἅιδου
  σάκτορι Περσᾶν· ἀγδαβάται γὰρ

Actio: 909 intrat Xerxes solus veste discissa squalida, arcu armatus.

Numeri: 922—27 vocalismus indicat hos anapaestos a choro cantari; 918—21. 928—30 hiatu separati a coryphaeo recitari videntur. catalexis omissa concitatae actionis signum cf. Eur. Hec. 176, Med. 97. 167 (Ar. Ran. 381 παρὰ προσδοκίαν, Lysistr. 547).

903 παμμίκτων codd. τ᾽ om PH 904 ἀμφιβόλως VR θεόπρεπτα MF θεόθρεπτα QP² τάδ᾽ ἣν αὖ (in ἅ mutatum) V(?) 905 πολέμοις FTr
906 δμασθέντες P (corr. Pγρ) δαμασθέντες QKL πλαγαῖσί τε PγρL
908 ἰὼ ἰώ Tr 910 ἀτεκμαρτοτάτας P¹Q¹F¹LK 913 γυ(ί)ων MPVHQ¹L μελέων cett. (glossa vel v. l. V) 914 εἰσιδόντ᾽ VQR -δόντι Q² pudet eum, cum senes aspiciat iuvenum interfector 915 ὄφελε(ν) MRFTr ὤφελε cett. Ζεῦ MQFTr Ζεύς cett. 917 μοῖρα MHFKRTr (qui alteram lectionem impugnat) μοίρα(ι) cett. 918 ὀτοτοῖ ATr ὀτ(τ)οτ(τ)οί ΦLFR ὀτ(τ)ототοί MQK βασιλεῦς M 921 ἀπέκειρεν AVR² 922 γᾶ MQFRTr γαῖα cett. ἀγγαίαν FLR hinc deficit L 924 σάκτορ M¹ Περσῶν AQ²R ἀδαγβάται V ἀγδοβ. R vox Persici coloris, quam gentis nomen habent Σ, non intellegitur, nec tamen videtur corrupta esse, nedum ἀιδοβάται iuxta ἐξέφθινται

πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
μυριὰς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.
— αἰαῖ ⟨βασιλεῦ⟩ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ἀσία δὲ χθὼν [βασιλεῦ γαίας]
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. ?
ΞΕ. ὅδ' ἐγών, οἰοῖ, αἰακτός·
μέλεος γένναι γᾶι τε πατρώιαι
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.
ΧΟ. πέμψω πρόσφθογγόν σοι νόστου [τὰν]
κακοφάτιδα βοάν, κακομέλετον ἰάν·
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν. —
ΞΕ. ἵετ' αἰανῆ [καὶ] πάνδυρτον
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.
ΧΟ. ἥσω τοι ⟨σοι⟩ καὶ πάνδυρτον,
σὰ πάθη τε σέβων ἁλίτυπά τε βάρη

Testim.: 937 Phot. Μαριανδυνὸν θρηνητήν οὕτως Αἰσ. non huc facit Hesych. Μαριανδυνὸς θρῆνος.

Numeri: 931—38 = 939—47 Xerx. 2. et 2 anap. dochm. Ch. 8 anap. deinceps eiulat solemni more naeniae, cui interiectio nulla satis respondebat.

placere possit. videtur Aeschylus credidisse a Persis ita vocari aut nobiles aut heroes aut ingenuos 925 φῶτες om V 926 τοξοδάμαντις P² γὰρ φύστις codd. corr. Franz 927 ἔφθινται Tr coniecturam fassus 928 Ξέρξ. αἰαῖ — 929 Χορ. Ἀσία — codd. corr. Meineke κεδνῆς ἀλκῆς scribendum βασιλεῦ huc revocavi, cf. 918 929 Ἀσίας A γαῖαν PγρQK γᾶν R, Pγρ et R κατά explicationem addunt, κατὰ γᾶν Tr. om F delevi traiecto βασιλεῦ. nam βασιλεῦ γαίας absurdum est post Ἀσία χθών; Σ γαίας ἐπὶ γόνυ coniungunt 930 ὡς ἐπὶ Q¹ ὡς αἰνῶς ἐπὶ Q² 931 ἐγών forma a tragoedia aliena: nescio igitur an praestet Dindorfii ἐγώ 932 πατρώιαι Tr πατρίαι cett. τε om F 935 πέμψω e v. 938 huc revocavi τάν delevi: planctui Mariandyno articulus non convenit. foedum vitium admittebant qui articulum in catalexi tolerabant προσφθόγγου FTr πρὸ φθόγγου MAVR¹ 937 μαριανδηνοῦ AKRTr -δινοῦ (fort. e -δηνοῦ) V θρηνατ. P¹R¹ 938 πέμψω πέμψω codd. alterum in 935 traieci 939 αἰανήν P¹VHFRTr καὶ del. Passow πανόδυρτον hic et 943 corr. Blomfield 940 δύσθροαν VH 942 μετάτρεπτος PV 944 τι AV σοι supplevi; tamquam glossa superscriptum est PTr cf. Ag. 974 945 λαοπαθῆ codd. corr. Burney τε om V σεβίζων codd. corr. Elmsley (σέβων est in paraphrasi Φ) βάρη non potuit dici nisi additis eis qui pondere premerentur; pluralis plures adferri monstrat, nimirum et civitatem et familiam regiam, quas Xerxes dixerat 933. ergo πόλεως γέννας asyndeta posita sunt, sicut vulgo παῖδες γυναῖκες similia. hinc etiam sequitur

πόλεως γέννας, πενθητῆρος
κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν. =
⟨ΞΕ.⟩ Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα,
Ἰάνων ναύφρακτος
Ἄρης ἑτεραλκής,
νυχίαν πλάκα κερ-
σάμενος δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.
ΧΟ. οἰοιοῖ. ΞΕ. βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
ΧΟ. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης
Σούσας Πελάγων ἠδ' Ἀγαβάτας
Δοτάμας Ψάμμις Σουσισκάνης
τ'Ἀγαβάτανα λιπών; —
ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον
Τυρίας ἐκ ναὸς
ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι,
στυφελοῦ θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
ΧΟ. οἰοιοῖ, ποῦ [δὲ] σοι Φαρνοῦχος
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,

Numeri: 950—61 = 962—73 Xerx. 3 reiziana, 3. anapaest. Chor. 2. anap. 2 choriamb. 2. troch. 2. troch. 4 anap. + dochm.

non λαοῦ sed Xerxis ipsius mala antea commemorari 949 Xerxis notam suppl. Lachmann Ἰώνων V (glossa AK) ἰάων M[1] ἰαόνων PR[2] 953 ἀλκήν V

954 Xerxi, proximum choro tribuunt codd. interiectionem chori esse vidit Lachmann, qui eidem omnia dabat, sed βόα choro minime convenit, ἐκπεύθου vero uni Xerxi: nam mera violentia, passivum hoc accipere. itaque concedendum personas in antistropho aliter disponi; cf. Eur. Tr. 578—94, de quibus dixi ad versionem meam. βόα monosyllabum cf. 1054. οἴ quater P, bis FRTr, hic refinxit aut accepit reficta ita Ξε. οἲ οἲ λέγε καὶ πάντ' ἐκπεύθου. Χο. οἲ οἴ· ποῦ etc. ἐκπεύθοι M 955 ποῦ δέ σοι φίλων ὄχλος FTr

956 παρίσταται A 958 Πελάγων idem videtur atque τενάγων 306

959 καὶ δοτάμας (δοτάβας A δομάτας Pγρ) post Πελάγων codd. σού. καὶ πελ. καὶ δοτ. ἠδ' ἀγδαβ. ψάμμ. καὶ σουσ. F σού. ἠδὲ πελ. καὶ δότ. ἠδ' ἀγδ. γε ψάμμ. καὶ σουσ. Tr. Δοτάμας deleto καί post Ἀγαβ. traieci, postquam Herm. Δοτάμας ἠδ' Ἀγ. post Ψάμμις collocavit, alii aliter 961 τἀγβ. M τάκβ. cett. ἀγαβ. Weil 962 οἴ οἴ praemittit Tr, se hoc ordinasse fassus ἀπέλειπον M ἀπέλιπον cett. ἔλιπον FTr 963 ἐκ om F ἔροντας Tr 964 Σαλαμινῖσι codd. σαλαμινίτισι Tr corr. Herm. 965 θανόντας F ἀκταῖς V ἀκταί cum regionem tantum indicent, non offendit ἀκτή singularis de ripa ipsa 966 οἴ bis FTr δέ (δή P[2]) del Herm. φανοῦργος A τε add. FTr 967 κἀριό-

ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάρης τ᾽ ἠδ᾽ Ὑσταίχμας;
τάδε σ᾽ ἐπανερόμαν. =

ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοί μοι
τὰς ὠγυγίους κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλωι,
ἕ ἕ ἕ ἕ τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσωι.

ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Πέρσαν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ᾽ ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμπαστάν
Βατανώχου παῖδ᾽ Ἄλπιστον
— — — — — — —
τοῦ Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ᾽ Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες; ὢ ὢ ⟨ὤ⟩ δάιων.
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις. —

Numeri: 973—86 = 987—1001 Xerx. dimeter iamb. decurtatus, 2 anap. versus qui in ultima stropha redit, in quo dochmium antecedit ⏑ – ⏑ – ⏒, quod membrum separari potest; videtur dochmium aequare. monometer iamb. + – ⏑⏑ – – – ⏑ – –, similis alcaico decasyllabo. Chor. anapaesti cum clausula, de qua modo dictum.

δαρμος A κὰρίσμαρδος P(corr. Pγρ)Q κὰριόμαρδος cett. κ᾽ del Brunck ἀγαθόστ᾽ M[1] κὰρ. ὠγαθός Tr 968 σευάλλης PγρH(σεβ.) ἢ σευάγλης add. manus serior, σευάκτης V ἄραψ P(ἄρραψ P[2]) corr. Pγρ 969 λίθρος V ἀπάτωρ P[2]
970 θάμυρις PγρQ σάμυρις K δ᾽ ἄρυβις R καὶ om Tr 971 ἀρτεμφάρης P corr. Pγρ 972 ἐπανέρομαι (-αίρομαι Q -έρωμαι P) codd. corr. Wellauer, cum Brunck in Q perperam ἐπαναιρόμην legisset, ἐπανηρόμην coniecisset
974 μοι semel VHR[1]FTr 975 ἀθανάτας V 976 ἕ quater (post τλάμονες) F bis R ter cett. pronuntiari voluit Aeschylos ἕ ἥ ἕ ἥ cf. ad Prom. 603 Sept. 965 977 περσῶν codd. corr. Blomfield, immane enim genetivum e πεμπαστάν pendere. Alpistus autem, cuius a proavo deinceps genus deducitur, optime dicitur Persa, omnium maxime nobilis. apparet oculum regis eundem qui postea a Graecis vocabatur χιλίαρχος fuisse magistratum 980 τὸν om QR[2]F πιστὸν ὄντ᾽ ὀ. QKR 980—1017 folio evulso desunt P 982 βατανοχοῦ V -νοιχου V[2] hiatum notavit Herm. 983 Sesamas Alpisti proavus non est confundendus cum Mysio Sisama 322 984 οἰβάρην (οἰνοβάρην V) τ᾽ MAVHQR τ᾽ om FTr 985 ὢ — δαίων (ὢ δαΐων FTr) Xerxi tribuunt QKFTr ὤ tertium suppl. Dindorf. Xerxes annuit, ideo eiulant
986 ἀγαυοῖσι FTr κακὰ bis K πρὸς κακά VHQ corr. Qγρ πρὸς κακοῖς λέγεις FTr.

ΞΕ. ⟨ἰὼ ἰώ⟩ δῆτα,
ἴυγγ' ἀγαθῶν ἑτάρων μοι [ὑπομιμνήσκεις]
⟨κινεῖς⟩ ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων.
βοᾶι βοᾶι ⟨μοι⟩ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόταγον
Ξάνθην, Ἀρίων τ' Ἀγχάρην,
Δίαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάμην
ἱππιάνακτας,
καὶ Δαδάκαν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπιθεν [δ'] ἑπομένους =
ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρέται στρατοῦ.
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἴ, νώνυμοι.
ΞΕ. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, δαίμονες,

Numeri: ultimae tres strophae ex iambis constant facilibus; 1002—7 = 1008—13 ultimus versus a choriambo incipit, paenultimus concisus (⏑⏑̄⏑ _).

987 ἴυγγά μοι (μοι om V με FTr) δῆτ' ἀγ. ἑτάρων (ἑταίρων VH ἑτέρων AR) correxi; ἰὼ δῆτα respondet ad ὤ ὤ cf. 1071 988 ὑπομιμνήσκεις, vocem a tragoedia alienam, glossema esse vidit Herm. explicabat autem ἴυγγα et verbum a quo regebatur. itaque numeris conveniens verbum supplevi. „vae sane; excitas desiderium amicorum, dum infanda mala enuntias". respondet simul choro exprobrans quod mala illa interrogando evocaverit 991 suppl. Dindorf ἔνδοθεν codd. corr. Blomfield 992 ἄλλο γ' ἔτι (γέ τι Tr) FTr ἄλλο γε cett. corr. Prien γ' ἐποθ. M^1R 993 μάρδον Q^1K μυριόταρχον M^1H μυριόναρχον FTr μυριόνταρχον M^2 cett. corr. Dindorf 994 ξάνθον FTr ἄρειον codd. Ἄριον Ahrens, quod leviter correxi; expectatur gentis nomen cf. Cho. 423 Herodot. 7, 62 996 ἀρσάκην codd. corr. Burney, cf. 308 et 37 ubi importuna Arsacidarum mentio non nostros quidem codices sed Photii lexicon corrupit

998 κηγδαδάταν MQVTr κιγδ. A καγδ. H κηγδάταν F κυγδάδαν R καί requiri structura enuntiati docet. δαδάκαν Weil (qui sprevit) correxi. mensura nominum fictorum inconstans. idem hic est χιλίαρχος qui perit 304. comitabantur olim qui ultimi appellantur satellites plaustrum regium λυθίμαν Q

999 τ' habent QKRFTr om MΦ 1000 Xerxi trib. codd. corr. Passow Herm. alii σκηνᾶις ἀμφί F ἀ. ταῖς σκ. Tr 1001 τροχηλάτοις QKFTr ὄπισθε(ν) codd. corr. Bothe δ' del Blomfield ἑπόμενοι codd. corr. Hartung

1002 hinc omisi personarum vices in codd. partim turbatas notare, distribui Comment. metr. II 22 οἵπερ codd. corr. Passow ἀγρόται codd. corr. Toup.

1003 οἵ οἵ FTr νώνυμνοι M 1004. 5 sexiens ἰή, quater, dein bis ἰώ AV bis ἰή ter ἰώ H, bis ἰή, quater ἰῶ et ὦ δαίμ. Q idem sed quinquiens ἰώ K ἤ ἤ quater, ἰώ δυσδ. R.

ἔθετ᾽ ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα. —
ΞΕ. πεπλήγμεθ᾽, οἷαι δι᾽ αἰῶνος τύχαι.
ΧΟ. πεπλήγμεθ᾽, εὔδηλα γάρ,
ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι.
ΧΟ. κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς 1012
Ἰάνων ναυβατᾶν. 1011
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν. =
ΞΕ. πῶς δ᾽ οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι.
ΧΟ. τί δ᾽ οὐκ ὄλωλεν, μεγάλατε Περσᾶν;
ΞΕ. ὁρᾶις τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
ΧΟ. ὁρῶ ὁρῶ.
ΞΕ. τόνδε τ᾽ ὀιστοδέγμονα
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν;
ΧΟ. βαιά γ᾽ ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐσπανίσμεθ᾽ ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας. —
ΞΕ. ἄγαν ἄρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ᾽ ἄελπτον.
ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. πέπλον δ᾽ ἐπέρρηξ᾽ ἐπὶ συμφορᾶι κακοῦ.
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ᾽ ἐχθροῖς.

Numeri: 1014—25 = 1026—1037 iambi paucis choriambis distincti, 3 pherecratei, 3. iamb. primus concisus.

1007 ἄταν V ἄπαν A ‚τὸ κακὸν φαίνεται οἷον αὐτῆς τῆς Ἄτης ὄμμα βάσκανον'. 1008 οἷαι δή δ. FTr 1011. 12 traieci 1011 Ἰαόνων Tr Ἰαώνων V, intruso ω e glossa Ἰώνων ναυτᾶν K 1012 τὸ γ. τῶν Περσῶν QKR²(R¹ τό om) τὸ γ. Περσῶν Tr γ. Περσῶν F περσᾶν MAV περσῶν cett. 1015 τί δ᾽ οὐ Tr μέν om F 1016 μεγάλα τε (sic distinguit Σ) MH μεγάλα τά cett. μέγα τὰ V Περσᾶν MAH Περσῶν cett. 1017 λ. τᾶσδε τᾶς ἐμᾶς QK idem sed tamquam accusativos Tr 1019 hiatus in repetito ὁρῶ ad normam interiectionum

1020 τανδί F²Tr τάνδε τάν ὀ. R τάνδε vel τὰν δὲ cett. corr. Porson

1020—22 om V 1021 σεσωσμένον 1022 βελέεσσιν FTr βέλε(σ)σιν cett. 1025 ἰαόνων codd. corr. Passow δὲ λαὸς FTr ἐκφυγαίχμας F φυγαιχμίας Tr, quod se repperisse dicit ἔν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων

1026 ἀγανόρ(ε)ιος codd. correxi, vocabulo nusquam lecto diffisus 1029 τρ. τὸν ν. F 1030 δ᾽ om K ἐπέρρηξά γ᾽ FTr κακῶν P²KR 1032 παπαί quater V ter A semel R 1033 πλεῖον FTr μέν οὖν om V 1034 χαρίσματα cum glossa χάρματα V.

ΧΟ. καὶ σθένος γ᾽ ἐκολούθη
ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν. =
ΞΕ. δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ᾽ ἴθι.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
ΞΕ. ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
ΧΟ. βαρεῖά γ᾽ ἅδε συμφορά.
οἳ μάλα καὶ τόδ᾽ ἀλγῶ. —
ΞΕ. ἔρεσσ᾽ ἔρεσσε καὶ στέναζ᾽ ἐμὴν χάριν.
ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις.
ΞΕ. ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
ΧΟ. μέλαινα δ᾽ αὖ μεμείξεται,
οἴ, στονόεσσα πλαγά. =
ΞΕ. καὶ στέρν᾽ ἄρασσε κἀπιβόα τὸ Μύσιον.
ΧΟ. ἄνι᾽ ἄνια.
ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα
ἄπριγδα.
ΧΟ. ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. ἀΰτει δ᾽ ὀξύ. ΧΟ. καὶ τάδ᾽ ἔρξω. —

Numeri: 1038—45 = 1046—53 iambi, ultimus versus a choriambo incipit 1054—59 = 1060—66 iambi, ultimus versus a pede conciso incipit.

1035 γ᾽ om F ἐκολούθη QVG(F?) ἐκολούσθη cett. conficitur sententia v. 1037 1037 eiecit Tr φίλ. ἄ. ποντίαις tamquam περισσόν. φίλ. τ᾽ ἐν ἄταις ποντίαις F 1038 spiritu monui genas unguibus scindi, non lacrimis perfundi τ᾽ ἴ. AV 1039 sexiens αἴ AV, ter δύα R 1043 ὀτ(τ)οτοτ(τ)οί APγρVQ ὀττοτοί R 1044 γὰρ ἅδε PR δ᾽ ἅδε Pγρ γ᾽ ἅδ᾽ ἁ V in hoc versu desinit H 1045 οἴμοι μ. APγρRFTr ἦ μάλα Pγρ „hoc quoque piget" scil. quod communia cum rege lamenta edit. 1047 γεεδνός M γ᾽ ἐεδνός A γοηδνός Pγρ 1049 μέλλειν AP(corr. Pγρ)VKR 1051 ὀττοττοτοί Pγρ ὀτ(τ)οτοί VKR 1052 δ᾽ αὖ, sed ῦ in alio M μεμίξεται

1053 μοι καί FTr μοι cett. corr. Lachmann 1054 κἀπιβόα trisyllabum

1055 ἄνια ter APγρVR 1056 πέρθε KF (hic cum nota οἱ γράφοντες ὕπερθεν ἀμαθεῖς τοῦ μέτρου, quam inter scholia A dudum receptam plerique neglexerunt)Tr (sine scholio), ὕπερθεν cett. 1057 et 63 ἄπριγδ(α) ἄπριγδα eidem personae tribuunt codd.

ΞΕ. πέπλον δ᾽ ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆι χερῶν.
ΧΟ. ἄνι᾽ ἄνια.
ΞΕ. καὶ ψάλλ᾽ ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν
ἄπριγδα.
ΧΟ. ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. διαίνου δ᾽ ὄσσε. ΧΟ. τέγγομαί τοι. =
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.
ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ [Περσὶς αἶα δύσβατος].
ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ᾽ ἄστυ.
ΧΟ. ἰωὰ δῆτα, ναὶ ναί.
ΞΕ. γοᾶσθ᾽ ἁβροβάται.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. ἢ ἢ ἢ ἤ, τρισκάλμοισιν,
ἢ ἢ ἢ ἤ, βάρισιν ὀλομένα.
ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις. ?

Numeri: epodus 1067—72 iambi, 1073 dochm. 3 iamb., dochmii, primi forma anapaestica, exeunt in metrum iambicum.

Actio: 1077 Xerxes et chorus tripudiantes ex orchestra per alteram parodum (eam e qua ille non intraverat) abeunt.

1060 πλέον δ᾽ ἐρ. Q ἔρειδε MP²F¹ 1061 φεῦ praemittunt AP(corr. Pγρ) V φεῦ φεῦ R, ter ἄνια V 1063 κατοίκτισον FTr κατοίκτιζε PγρR 1065 δίαιν᾽ ὄ. FTr τ. σοι A μέλος τιθείς add. Tr coniecturam fassus 1068 ter οἴ AR quinquies P (corr. Pγρ) novies V 1070 ἰώ semel R δύσβακτος PQ (ut vid.) δυσβάικτος et δύσβατος Pγρ δύσβακτα K sustuli invecta e 1074

1071 ἰὼ ἰὼ δὴ VR ἰὼ δὴ AK 1072 ἰὼ δῆτα PγρVR 1073 ἰώ praemittunt FTr 1074 δυσβάικτος P δύσβακτος PγρQK 1075 ἢ vel ἤ codd. ἢ (ter V ἰὴ ἰὴ FTr τρισκάλμισιν P² 1076 ἢ ter V οἴ ter R ἰή ἰή FTr βάροισιν P(sed βάρισιν in schol.)KR ὀλόμενοι codd. correxi 1077 π. τόνδε δ. V τοῖσι δ. R τοι om FTr.

TESTIMONIA DUBIA.

Fr. 285.

Athenaeus III 86ᵇ de concha ἀναρίτας, Αἰσχ. ἐν Πέρσαις τις ἀνηρει τοὺς νηριτοτρόφους νήσους εἴρηκεν. latere in corruptis ἀνηρίτας manifestum; sed restitui cetera non possunt. ergo ne titulo quidem fides habenda.

Fr. 286.

Schol. Hermogenis V 486 W. Bekker An. 1073 e Phrynicho ὑπόξυλος . . . Αἰσ. ἐν Πέρσαις.

TRILOGIAE RELIQUIAE.

ΦΙΝΕΥΣ

omissa est in dramatum catalogo.

Fr. 258.

Athenaeus X 421f inter tenuis victus laudes parum apposite laudatur Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτηι χαρᾶι.

2 ἐρρυσιας οἷον cod. corr. Lobeck, ἐρρυσιάσθη Kaibel non melius πρωτιοχαραι corr. Musurus. „eripiebant (Harpyiae nimirum) multas epulas, quibus nemo frueretur, cupidis malis (Phinei), cum eius os prima offa delectabatur“.

258a.

Etym. gen. ex Herodiano π. παθῶν (Reitzenstein ind. Rostoch. 1890/91 p. 4) ἄνηστις ἄσιτος . . . καὶ Α. Φ.

ἄνηστις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος.

258b.

Schol. Homeri Η, Oxyrynch. 1087, 34 τὸ ἅρπαγος, ἔνθεν ἐπλήθυνεν Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ ἁρπάγοι⟨ν⟩ χεροῖν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Φινεῖ ά „χερσὶν ἁρπάγοις“. apparet Sophoclis imitatio.

259.

Pollux VII 91 ἃ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πίλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλ(λ)υτρα καλεῖ Α. ἐν Φρυνί (sic A, φοινίσσαις ut videtur ceteri)

πέλλυτρ᾽ ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

eandem glossam Pollux etiam II 196 et X 50 posuit, et hic pro Aeschylo Sophoclem laudat. Hesychius πέλλυτρα cursorum cruribus circumdari tradit, ex alio opinor loco. nomen videtur italicae originis. Φινεῖ coniecit M. Schmidt nequaquam probabilius quam Φρυξί Bekker.

260.

Philodem. de piet. p. 18 Gomp. de Harpyis inter alios etiam Aeschylum aliquid dixisse, quod plane incertis supplementis restituebat et ad Phineum referebat Gomperz.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

Schol. Eur. Orest. 318 in Et. M. s. v. Ποτνιάδες θεαί· μανιοποιαί· Πότνιαι χωρίον Βοιωτίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην οἱ Γλαύκου ἵπποι τοῦ Βελλεροφόντου ⟨πατρός add. Schol. Eur.⟩ καὶ μανεῖσαι διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην. Scholion codicum nostrorum addit ἐν τῶι ἐπιταφίωι Πελίου e vulgari fama (Schol. Verg. Georg. III 267 al.), contra rationem quae furorem ex herba Potniensi derivabat. Strab. X 409 Πότνιαι, ἐφ᾽ ὧν μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ποτνιέα Γλαῦκον (Sisyphi filius Corinthius erat) τὸν διασπασθέντα ὑπὸ τῶν Ποτνιάδων ἵππων τῆς πόλεως πλησίον. Schol. Eur. Phoen. 1124 Ποτνιάδες (equae) μανικαί. τινὲς δέ φασι Γλαῦκον τὸν τῶν Ποτνιάδων ἵππων δεσπότην πατέρα εἶναι Βελλεροφόντου, ἐξ οὗ παῖς ἐγένετο Γλαῦκος (nempe notus ille ex Iliade). Ποτνιάδες δὲ ἐκαλοῦντο, ἐπεὶ ἐν Ποτνίαις ἔτρεφεν αὐτάς. aliud scholium Γλαῦκον δὲ οὐ τὸν ἀπὸ Σισύφου ἀλλὰ τὸν Θρᾶικα τὸν ἄγριον. ἄλλως. τὰς τοῦ Γλαύκου φησὶν αἳ λυσσήσασαι κατέφαγον τὸν δεσπότην Γλαῦκον τὸν ἀπὸ Σισύφου ἐν Ποτνίαις τῆς Βοιωτίας. fabulae prima forma non iam servata: Glaucus a furiis equina forma usis consumitur. ex altera Glaucus Potniis ab equis suis consumitur furore correptis; cui adcrescit explicatio, furorem herba excitatum esse, quod e Glauci Anthedonii fabula sumptum est. e tertia Glaucus ab equis devoratus dicitur fuisse Sisyphi filius Corinthius. e quarta mors Potniis in Peliae ludos transfertur. quis ex origine fuerit Glaucus, latet, nam Thracem fieri potest ut Diomedis equorum fabula

procreaverit. quid Aeschylus fecerit ignoramus; crediderim profectum esse Glaucum ad ludos Peliae.

36.

Aristoph. Ran. 1528 πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπίοντι ποητῆι etc. Schol. παρὰ τὰ ἐν Γλαύκωι Ποτνιεῖ Αἰσχύλου

εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.

37.

Schol. Plat. Cratyl. 421d e Lucii Tarrhaei proverbiis Αἰσχύλος δέ φησι Γλαύκωι Ποτνιεῖ

ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38.

Schol. Eur. Phoen. 1194 παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐν Γλαύκωι Ποτνιεῖ

ἐφ᾽ ἅρματος γὰρ ἅρμα, καὶ νεκρῶι νεκρός
ἵπποι τ᾽ ἐφ᾽ ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι

1 versu priore utitur Aeschylus Aristophaneus Ran. 1403, ubi schol. ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου. quo refutatur quod contra B in schol. Eur. habent MA νεκρῶν νεκροί multis probatum   2 δ᾽ codd. correxi, ut dativus νεκρῶι cum ἵπποις posset coniungi   ἐμπεφυγμένοι codd. corr. Valckenaer.

39.

Schol. T Hom. N 198 in vetere zetemate, duas feras sibi utramque arripere praedam ὡς καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου

εἷλκον δ᾽ ἄνω λυσσηδόν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

δ᾽ add. Hermann   λυκηδόν corr. Naber.

40.

Hesych. εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις κατ᾽ ἀντίφρασιν. Α. Γλ. Π.

41.

Hesych. ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον Α. Γλ. Π. inde Et. M. s. v. ubi περίβλεπτον.

42.

Hesych. ἴτηλον· τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον Α. Γλ. Π. similia Phot. s. v. analogia accentum ἰτηλόν postulat.

35.

Schol. Theocr. 4, 62 τοὺς σατύρους πλείους φασὶν ὡς καὶ τοὺς Σιληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκωι etc. Schol. Eur. Rhes. 36 inter Panis origines (cf. Roscher Philol. LIII) Αἰσχύλος δὲ

δύο Πᾶνας τὸν μὲν Διός, ὃν καὶ δίδυμον, τὸν δὲ Κρόνου. perturbata. incertum utrius Glauci sit.

33.

Hesych. Ξιφίρου λιμήν· Α. Γλ. Ποτνιεῖ (Ποντίωι recte Hermann) ὁ πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα περὶ Ῥήγιον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ (πυρκαεύς)

σάτυροι

Pollux IX 156 ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα τὸν μὲν τὸν Προμηθέα τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. fabulis cognomina a grammaticis addita esse consentaneum.

205.

Pollux X 64 inter gymnasii supellectilem ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ

λινᾶ δὲ πεσσὰ κὠμολίνου μακροὶ τόνοι

1 πίσσα codd. quid pix hic velit non magis perspicio quam cur copula desit. restitui πεσσά, nam pluralis metaplasmum non timeo. videtur de vulnere obligando agi. anapaestus satyrorum certissimum indicium.

206.

Galen. in Epidem. VI. XVII 1 p. 880 K. e lexico s. v. πέμφιξ. ἐπὶ τῆς ῥανίδος (ῥαγίτιδος corr. Gataker) ὁ αὐτός (Aeschylus) φησιν ἐν Προμηθεῖ

ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάληι στόμα
πέμφιξ, πικρὰ γὰρ κοὐ διὰ ζόης ἀτμοί.

1 προσβάλληι corr. Casaubonus 2 corrupta frustra temptata; κοὐδὲν εὐζαεῖς Headlami fortasse viam monstrat. huc rettulit Conington. igne reperto calefit aqua, Prometheus satyris suadet, ut ab ebullientibus guttis et vapore caveant.

207.

Plutarchus *de inimic. util.* 86[f]. τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ ὡς πρῶτον ὤφθη βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν ὁ Προμηθεὺς τράγος ἔφη γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε. Epiphanius Ancor. 109[a] de Iove tragoedo, manum suam amburi passo (cf. Sitz.-Ber. Berl. 1911, 768) οὐκ εἶχε πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγωι τῶι σατύρωι εὑρόντι πρότερον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι φιλῆσαι "μὴ ἅψηι τράγε, ἁψάμενος γάρ σου (μου corr. Holl) ἐμπρήσεις τὰ γένεια". perversa ceteroquin opinio, hircum de satyro non dici, diserto Epiphanii testimonio evertitur. ordo fragmentorum erat 207. 206. 205.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἀγαμέμνονος ὑπόθεσις.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῆι Κλυταιμήστραι, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν ἔφη διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῶι Κλυταιμήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα, ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ᾽ ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται. εἵπετο δ᾽ αὐτῶι ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασσάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῆι Κλυταιμήστραι, Κασσάνδρα δὲ προμαντεύεται πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾶι ὡς θανουμένη ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασσάνδρας σιωπήσας θάνατον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν, πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν ἑκάτερον διισχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἑνὶ κεφαλαίωι, τὴν μὲν τῆι ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς [Αἰγίσθου] ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι πη΄ ἔτει β΄. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῶι. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδναῖος.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

φύλαξ· χορός· ἄγγελος· Κλυταιμήστρα· Ταλθύβιος κῆρυξ· Ἀγαμέμνων· Κασσάνδρα· Αἴγισθος· προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

Codices MVFTr hic plura ad libidinem mutavit, quae omitto 1 Κλυταιμν. semper VFTr 2 post Ἴλιον add. ὑπέσχετο FTr ἔφη V Ald. om MFTr διὰ τοῦ π. M de custode est schol. M ante prologum θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθείς (Hom. δ 525) 4 μεταπ. ὄχλον FTr 5 ἐροῦσα (τὰ Tr) π. τ. πλ. FTr 6 καὶ om F 9 προσέρχεται Tr προσήρχετο F 10 Κασσάνδρα semper V Κασάνδρα MFTr ἐλθεῖν F 13 θαυμαστόν ἐστι FTr ἔχον MV ἐμποιοῦν FTr post οἶκτον 15 ἀπέδειξεν F ἀποδείκνυσι Tr 18 Αἰγίσθου glossam habent VF ὀρέστου M τὸν δὲ τὴν Θυέστου ἐ. Α. σ. Tr 19 κη΄ codd. corr. Meursius 20. 21 πρῶτος sqq. om Tr Εὐμ. πρῶτος σατ. F 21 Ἀφιδνεύς codd. correxi 24 προλ. — Ἀγαμ. om MV, θερ. Ἀγ. om Tr

Fasti theatri Atheniensis, Wilhelm Dram. Urk. p. 18 ἐπὶ Φιλοκλέους - - - τραγωιδῶν Ξενοκλῆς Ἀφιδνα: ἐχορή. Αἰσχύλος ἐδίδασκεν.

ΦΥΛΑΞ

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις ᾽Ατρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.]
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖδων δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ᾽ ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνωι.
ὅταν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ᾽ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ᾽ οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ᾽ ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ᾽ εὐτυχὴς γένοιτ᾽ ἀπαλλαγὴ πόνων

Actio: scaenae frons aedes Atridarum, media ingens porta; est etiam alia minor; pronus iacet in tecto Custos. nox est.

Testim.: 3 (Συν. λέξ. χρ. Phot. Ber. Hes.) ἄγκαθεν κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως Αἰσ. Achilles in Arat. p. 28 Maass Αἰσ. ἐν ᾽Αγ. καὶ τῶι κατασκόπωι τὴν ἐμπειρίαν περιτίθησι ποιῶν λέγοντα "ἄστρων—αἰθέρι (4—5). 11 Ioh. Doxapatris in Hermog. de id. VI 225 Walz, redit fortasse ad Longinum, orationis inflatae exemplum ὡς ἐν ᾽Αγαμ. "γυναικὸς—κέαρ". ἡ γὰρ λέξις σκληρὰ καὶ ὁ ἦχος τοιοῦτος.

2 μῆκος δ᾽ MV 3 ἄγκαθεν κοιμώμενος ulnis fultus 5 βροτοῖς θέρος VFTr 6 δυνάσται λαμπροὶ ἐμπρέπουσιν; sirium, arcturum, pliadas dicit.

7 del Valckenaer 11 ἐλπίζων et -ον MV 12 εὖτ᾽ ἂν δέ (γε F²) codd. correxi νυκτίπλακτον Tr 13 pronomen eodem loco est 1226 Prom. 1008 Suppl. 366. 485 17 ἐκτέμνων F¹GE.

εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτήρ, νυκτὸς ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆιδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ᾽ ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ᾽ οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆιδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ᾽ ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσηι μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ᾽ αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ᾽ ἂν λέξειεν· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν *αὐδῶ* κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ

δέκατον μὲν ἔτος τόδ᾽, ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος Μενέλαος ἄναξ
ἠδ᾽ Ἀγαμέμνων, διθρόνου Διόθεν
καὶ δισκήπτρου τιμῆς ἐχυρὸν
ζεῦγος Ἀτρείδαιν, στόλον Ἀργείων
χιλιοναύτην τῆσδ᾽ ἀπὸ χώρας
ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγήν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,

Actio: pausa post 21 (monuit Tr) 25 surgit Custos et 31 saltat. 39 Custos in domum descendit. longior pausa.

Testim.: 32. 33 Phot. Suid. τρὶς ἓξ .... ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν καθώρθου καὶ Αἰσ. ἐν Ἀγ. παρίστησι· ʽτὰ δεσπ.—φρυκτωρίαςʼ.

23 νῦν φῶς π. VFTr 26 σημαίνω M 29 ἐπορθρ. MV 30 ἀγγέλλων GTr ἀγγέλων MVFE 32 „efficiam ut bene cecidisse erae res videantur"; imaginem talorum iam habet in mente 38 λέξει F[2]E[1] 39 αὐδῶν οὐ V 40 πριάμω MV 43 ὀχυρὸν codd. sed cf. Pers. 78, 89, forma rarior etiam Thucydidi probata 44 Ἀτρειδᾶν codd. corr. Dindorf 45 χιλιοναύτην supra -ταν MTr, hoc cett. γρ. ἴλιον αὐτάν MF 47 ἀρωγήν MTr supra -γάν, hoc cett. 48 κλάγξαντες FTr.

τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
στροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
ὕπατος δ' ἀίων ἤ τις Ἀπόλλων
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρωι πέμπει ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων
Δαναοῖσί ⟨τε⟩ Τρωσί θ' ὁμοίως.
ἔστι δ' ὅπηι νῦν ἔστι· τελεῖται
δ' ἐς τὸ πεπρωμένον· οὔθ' ὑποκαίων
οὔθ' ὑπολείβων οὔτε δι' ἁγνῶν
ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾶι

Testim.: 49 Hesych. ἐκπάτιον· τὸ ἔξω πάτου 53 Hesych. δεμνιοτήρη πόνον Αἰσ. Ἀγ. cum longo scholio 58 Schol. Soph. OK. 934 μέτοικος ἀντὶ τοῦ ἔνοικος .... κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι λέγων οὕτως "τῶνδε μετοίκων" ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων· μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνούς.

49 ἐκπατίως v. l. ad ἐκπάγλως Hippocr. γυναικ. VIII 352 L. notat Erotianus 51 στρεφεδίνηθεν Homer π 792, quod hic substituebat L. Dindorf; sed analogiae traditum convenit 57 ⟨μέγα θυμοῦται,⟩ τῶν δὲ μετ. Herm. probabiliter 64 ἐριδομ. M ἐρειπ. F[1]E[1]Tr 67 Δαναοῖσιν (paroemiacus) Τρ. codd. supplevi. nam quod Herm. ita effici praedicat, ut Troiani postea demum choro in mentem venire videantur, verissimum est; at Troianorum puniendorum gratia Argivos Troiam duxit Iuppiter, Troianorum ergo chorus meminerat priorum 68 ὑποκλαίων codd. corr. Casaubonus 69 οὔτε δακρύων codd. correxi; ἄπυρα ἱερά nulla sunt nisi nota illa maxime casta, tertium igitur expiandi genus θυμιάματα accedunt ad ἔμπυρα et σπονδάς. ὀργαί non sacrorum sunt, sed fati. indefinitum pronomen latet in verbo 72 ἀτίταν σάρκα M[1] ut vid. ἀτίταια V ἀτιταί Tr.

τῆς τότ᾽ ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάισσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρεως δ᾽ οὐκ ἔνι χώρα.
τό θ᾽ ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ᾽ οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δέ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ᾽ ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων χθονίων,
τῶν τ᾽ οὐρανίων τῶν τ᾽ ἀγοραίων,
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ᾽ ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνωι μυχόθεν βασιλείωι.

Testim.: 87 Hesych. θυοσκεῖν ἱερὰ παρέχεσθαι τοῖς θεοῖς (ἱεροῖς π. ἢ θ. corr. Blomfield).

77 ἀνάσσων codd. cf. Hippocrates π. νούσων VII 542 Ch. τὸ ἀπὸ τῆς σαρκὸς ὑγρὸν ἀΐσσει διὰ τῶν φλεβίων 78 Ἄρης δ᾽ οὐκ ἔνι (ἐνι i. e. ἐνὶ M) χώραι codd. corr. Kayser. cf. Theogn. 822 79 τό θ᾽ ὑπέργηρων Tr (sic, non e propria coniectura) τόθιπεργήρως VF τίθιπεργήρως M duplici vitio, τε soloecum, interrogatio sophistae esset exquisitae metaphorae plausum conciliantis. masculinum intrusum propter ἀρείων 81 80 τρίποδος FTr 81 δ᾽ om V
82 ἡμερόφατον M 83 τυνδάρεω ex -εαο et α et ου suprascr. M
84 -μνήστρα VFTr 87 πυθοῖ FE θυοσκινεῖς codd. (δύος VTr εὕρηται καὶ θυοσκοεῖς ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκόος vetus schol. Triclinii corr. Hesych. Turn. θυοσκεῖν : θυοσκόος = βοηθεῖν : βοηθόος 88 ἀστυνόμοι sunt οὓς τὸ ἄστυ νομίζει. quos deinde δημοτελεῖς vocabant. qui deinde per duo binorum paria explicantur, superi et inferi, et qui caelum et qui forum tenent. nihil ad rem quod in foro (ἀγορᾶι θεῶν) omnium arae sunt 91 δώροισι Tr δώροις cett.
94 χρήματος V χρίσμ. FTr 96 unguentum pingue lente profluens cum libo vel pulte dis antiquitus oblato apte componitur; βασίλειον appellatur βρένθειον iam apud Sapphun.

τούτων λέξασ᾽ ὅ τι καὶ δυνατὸν
  καὶ θέμις αἴνει,
  παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
  ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
  τοτὲ δ᾽ ἐκ θυσιῶν, ἃς ἀναφαίνεις,
  ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ᾽ ἄπληστον
[τὴν] θυμοφθόρου λύπης φρενί.

κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
ἐντελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
πειθὼ μολπᾶν ἀλκᾶι σύμφυτος αἰών·
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα ταγάν,
πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
  θούριος ὄρνις Τευκρίδ᾽ ἐπ᾽ αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
  ῶν, ὁ κελαινὸς ὅ τ᾽ ἐξόπιν ἀργᾶις,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν

Testim.: 104 Aristoph. Ran. 1276 κύριος — ἀνδρῶν (ὅσιον) schol. ἐξ Ἀγ. Αἰσ. 109 Ar. Ran. 1204 ὅπως — ἥβας schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγ. 111 Ar. Ran. 1289 ξὺν δορί — ὄρνις (πέμπει in alio versu antecedit) schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγ.

Numeri: stropha praelonga dactylica citharodorum sacram artem imitatur, 104—21 = 122—139 6 dact. 5. 5. (spondei) iamb. + 4. 2. 8. 8. iamb. + 4. 3. 6. 2 iamb. 5. (ephymnium).

98 αἰνεῖν MV εἰπεῖν FTr corr. Wieseler 101 ἀγανὰ codd. φαίνεις M φαίνει V φαίνουσ᾽ FTr corr. Ahrens cf. Eur. IT 466 102 ἄπλειστον M 103 θυμόφθορον λ. φρένα MV θυμοβόρον λύπης φρένα F τὴν θυμοβόρον λυποφρένα Tr e coniectura datam esse ultimam vocem fassus. φρενί Pauw. correxi 105 ἐκτελέων codd. corr. Auratus ἐντελεῖς sunt τὰ τέλη τελοῦντες, τιταί, qui stipendia faciunt. cf. titul. Olbiopolitan. Ausgrab. v. Milet IV 136 καταπνεύει VFTr nec dubium quin M habuerit, ubi iam υ erasum est. edi solet καταπνείει vitiose, Homerismi enim tales vel ab elegia alieni, contra Aeolismus in lyrica poesi legitimus est 107 ἀλκὰν codd. corr. Schütz παρέχεται γὰρ ἔτι τὸ ἡδὺ καὶ πιθανὸν ἡ ἡλικία ᾗ τό γε κατὰ μουσικὴν ἄλκιμον ἐμπέφυκεν, emortuo scilicet in senibus corporis robore 109 ἥβας Aristoph. ἥβαν codd. 110 σύμφ. VFTr τὰν γᾶν M ταγά optime dicitur ut ἀρχά; mensura eadem quae in ταγός 111 σὺν δ. M καὶ χερί πρ. Aristoph. δίκας πρ. codd. 114 οἰωνῶν βασιλεύς om V 115 ἀργίας codd. corr. Blomfield 116 οἱ φαν. F δορυπάλτου codd. cf. Sept. 155. 628 al. 117 παμπρέποις M[2] παμπρέποισιν ἕδραις F παμπρέπτεσιν ἕδραις Tr (etiam in paraphrasi, quae ipsius esse videtur).

βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ᾽ εὖ νικάτω. —
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσούς
Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
πομπᾶς [τ᾽] ἀρχούς·
οὕτω δ᾽ εἶπε τεράιζων·
“χρόνωι μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
σηι προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν. οἴκτωι γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνά
πτανοῖσιν κυσὶ πατρός
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ᾽ εὖ νικάτω. =
τόσονπερ εὔφρων ἁ καλά,
δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων
πάντων τ᾽ ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά,

Testim.: 141 Et. M. (gen.) ἕρσαι (Homer ι 222) καὶ Αἰσ. ἐν Ἀγ. τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους εἶπε τοῦτο μεταφράζων (redit ad Aristoph. Byz.) Aristoph. Byz. p. 112 Nauck, cf. Fresenius p. 122 (inde Aelian. Hist. an. VII 47) ὀβρίκαλα Αἰσ. Ἀγ. Hesych. ὀβρικάλοις· τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις.

Numeri: 140—59 2 iamb. 3. iamb. (medius choriamb.) tetram. dact. logaoedus similis decasyllabo alcaico (?). 8. dact. 3. iamb. inde meri dactyli. 160—66 = 167—75 trochaei. 3. (primus spondeus), 4 dimetri, 5 dact. 2. troch.

119 βοσκομένην Tr ἐρικύματα M φέρβοντο FTr 121 αἴλινον hoc accentu semper M αἴλινον semel semper F 122 δύω M λήμμασι FTr 123 λογοδαίτας M 124 πομπᾶς Karsten πομπούς τ᾽ codd. ἀρχάς MV 125 δ᾽ οὖν F (fuit aliud) E 129 προσθετά M vera haec non credo expecto ex. gr. βλαστὰ τέδ. 130 μοῖρ᾽ ἀλ. codd. (etiam Tr) 131 ἄτα corr. Herm. κνεφάσειε Tr 132 προτυφθέν Tr 135 οἴκωι corr. Scaliger, sed dubitationi locus; dativum Eur. Ion. 46 non vindicat 136 πτανοῖς FTr 137 πτάωνκαθ. V πτῶκα FTr 140 τόσσων M ἁ om MV, sed et subiectum ita demum satis clare designatur et τόσονπερ εὔφρων coniungi intellegimus 141 δρόσοις Tr δρόσοισιν MVF ἀέπτοισι FTr ἀέλπτοις M, sed schol. τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις λεόντων Et. M. ὄντων MV om FTr 142 φιλόματοις M[1] 143 ὀβρικάλοις FTr τερπνά, ἣ τέρπεται unus recte Herm.

δεξιὰ μὲν κατάμομφα δὲ φάσματα
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι.
[τῶν στρουθῶν]
ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονί-
ας ἐχενῆιδας ἀπλοίας
τεύξηι σπευδομένα θυσίαν ἑτέ-
ραν [ἄνομόν] τιν' ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐ δεισ-
ήνορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος."
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω. — ?
Ζεὺς ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ-
τῶι φίλον κεκλημένωι,
τοῦτό νιν προσεννέπω.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι
πάντ' ἐπισταθμώμενος
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως. —
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας
παμμάχωι θράσει βρύων,
οὐδὲ λέξεται πρὶν ὤν·
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν· =

---

144 et 45 traieci. ἐπὶ τοσοῦτον εὐμενὴς ἡ Ἄρτεμις κελεύει τὰ φάσματα, τοιαῦτα ὄντα, τῶν προκειμένων σύμβολα ποιεῖσθαι 145 τῶν στρουθῶν FTr articulum om MV, quem in scholio non defuisse consentaneum. del. Porson

150 χρονίας post ἐχ. Tr ἀπλοῖδας FTr 151 delevi; non est alterum sacrificium quod contra morem sit et quo vesci non liceat, sed altera θυσία ἄδαιτος, sicut ἀδαίτους epulas aquilae sibi parabant 153 συμμενειῶν φυτόν V 154 γὰρ om FTr, qui particulam desiderat; E in marg. supplet 156 ἀπέκλαιξεν M 157 οἴκος F 158 τοῖσδ' ὡμοφ. V

159 αἴλινον semel F 165 τὸ Pauw τόδε MVF γε Tr 170 οὐδὲν (τι add. Tr) λέξαι codd. corr. Ahrens. vix huc pertinet Hesych. λελέξεται· λεχθήσεται.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα, τῶι πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις βι-
αίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων. —
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέ-
σβυς νεῶν Ἀχαιικῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίαι κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαιικὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων πα-
λιρρόχθοις ἐν Αὐλίδος τόποις· =
πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
βροτῶν ἄλαι, ναῶν ⟨τε⟩ καὶ
πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβωι κατέξαινον ἄν-
θος Ἀργείων. ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν· —
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·

Numeri: 176—83 = 184—91 trochaei 6. 3. 5. 5. multi semel vel bis concisi. 179—204 = 205—217 iambi in choriambos transeuntes. 3. 3. 4. 3. (primus baccheus) 5. (medius baccheus) 2 dim. choriamb. catalect. 8. choriambi.

177 μάθη F²E² τὸν πάθει perperam Schütz; eo enim quod experientia malorum erudimur via nobis ad virtutem aperta est. articulus eandem vim habet atque ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου ὃ ἂν πάθωμεν 179 ἔν θ' ὕπνωι codd. corr. Emperius 182 δαίμονες non magis hic a Iove distinguuntur quam Suppl. 98
187 τύχαις F συμπνέει Tr 191 παλιρρόθοις codd. corr. Ahrens
195 suppl. Porson 197 πολυμ. VF¹E¹ 198 κατέξενον M¹ κατάξενον V
205 τόδ' codd. corr. Stanley. remittimur ad 183.

"βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ᾽, εἰ τέκνον δαΐ-
ξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥείθροις πατρώιους χέρας
πέλας βωμοῦ, τί τῶνδ᾽ ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ᾽ αἵματος ὀρ-
γᾶι περιόργως ἐπιθυ-
μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη." =
ἐπεὶ δ᾽ ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ᾽ οὖν
θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,
γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν
καὶ προτέλεια ναῶν. —
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώιους
παρ᾽ οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
φράσεν δ᾽ ἀόζοις πατὴρ μετ᾽ εὐχάν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῶι προνωπῆ
λαβεῖν ἀέρδην, στόματός

Numeri: 218—27 = 228—37 iambi in choriambos exeuntes 238—46 = 247—57 iambi, ante ultimum catalexin baccheus et choriambus.

Testim.: 229 Phot. Berol. = Bekk. An. 363 (συναγ. λέξ. χρησ.). αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἴσ.

206 πειθέσθαι M πείθεσθαι cett. 209 παρθενοσφάγοις F 210 ῥείθροις Tr ῥεέθροις cett. insolitum hoc de sanguinis effluvio; auget crudelitatem πατρώιας V βωμοῦ πέλας codd. corr. Blomfield 211 -σφάγοις F 212 πῶς λιπόναυς Tr τί πῶς λιπόναυς (λειπ. F) τε MVF 215 ὀργᾶι MVF αὐδᾶι MγρTr 217 θέμις γὰρ εὖ FTr 222 βροτοῖς corr. Schütz 229 αἰῶ τε e Bekk. An. O. Müller αἰῶνα codd. παρθένιον MV 230 βραβεῖς VFTr 231 φράσεν δ᾽ ἐν ὄσσοις Tr 232 χειμαίρας MV 234 βαλεῖν Tr ἀέρδειν F.

τε καλλιπρώιρου φυλακᾶι κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. =
βίαι χαλινῶν τ᾽ ἀναύδωι μένει
κρόκου βαφὰς [δ᾽] ἐς πέδον χέουσα
ἔβαλλ᾽ ἕκαστον θυτήρων ἀπ᾽ ὄμ-
ματος βέλει φιλοίκτωι,
πρέπουσ᾽ ὅπως ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ᾽, ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ᾽ ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν. ἁγνᾶι δ᾽ ἀταύρωτος αὐδᾶι πατρὸς
φίλου τριτόσπονδον εὔ-
ποτμον παιῶνα φίλως ἐτίμα. —
τὰ δ᾽ ἔνθεν οὔτ᾽ εἶδον οὔτ᾽ ἐννέπω·
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν
ἐπιρρέπει. τὸ μέλλον
ἐπεὶ γένοιτ᾽ ἂν κλύοις· προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῶι προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ᾽ οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις, ὡς
θέλει τόδ᾽ ἄγχιστον Ἀ-
πίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος. = ?

— ἥκω σεβίζων σὸν Κλυταιμήστρα κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ᾽ ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ᾽ εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη

Testim.: 244 Hesych. ἀταύρωτος· ἄζυγος καὶ παρθένος etc.

Actio: 254 illucescit. procedit e regia Clytaemestra ab ancillis deducta.

235 φυλακὰν corr. Blomfield 237 δ᾽ Tr qui recte post οἴκοις plene interpunxit cf. comment. metr. II 5 ἀναύδων F 239 δ᾽ om Tr 240 ἔβαλ᾽ F ἕκατον V 241 βέλει ἀπ᾽ ὀμμάτων Tr 241 πρέπουσά θ᾽ ὡς correxi; copulam alii aliter sustulerant 245 εὐπόταμον M¹F εὔποτον Tr 246 αἰῶνα corr. Hartung 250 post τὸ μέλλον habent τὸ δὲ προκλύειν M²VF 251 ἐπιγένοιτ᾽ M 254 σύνορθον MV σύναρθρον FTr corr. Wellauer αὐταῖς (ἀϋταῖς Tr) corr. Herm. 255 τούτοις F εὔπραξις recte distinxit Lobeck, nec defenditur vitium eo quod mille post Aeschylum annis indocti homines Graece loqui ignoraverunt 258 Ἀγγ. (φύλαξ add. Tr) praefigunt codd. κλυταιμήστρα MTr -μνήστρα VF 261 εἴτο κεδν. M¹ non poterat dicere „sive boni aliquid sive non boni"; sed causa iusta sacrificii nuntius faustus est; quem si non accepit, vana spe illa effertur.

εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ᾽ ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσηι φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσηι δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ἡιρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φής; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ᾽ ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν, τί δ᾽ οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ᾽ ὀνείρων φάσματ᾽ εὐπιθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἦ σ᾽ ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ᾽ ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ᾽ εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ᾽ ἐξίκοιτ᾽ ἂν ἀγγέλλων τάχος;
ΚΛ. Ἥφαιστος, Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας·
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ᾽ ἀπ᾽ ἀγγάρου πυρός
ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῶιον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο·
ὑπερτελής τε·πόντον ὥστε νωτίσαι

Testim.: 276 Hesych. ἄπτερος· αἰφνίδιος παρ᾽ Ὁμήρωι· ὁ προσηνὴς ἢ ταχύς, Αἰσ. Ἀγ. 282—84 Phot. Berol. (eadem concisa alii) ἄγγαροι· . . . Αἰσ. Ἀγ. φρυκτὸς — ἐξεδέξατο. Athen. 700 πρότερος δὲ τούτων (comicorum) Αἰσ. ἐν Ἀγ. μέμνηται τοῦ πανοῦ 286 Hesych. ὑπερτελής· ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη.

262 ἐλπίσειν M 263 Κλυτ. praefigunt VFTr et deinceps Αγγ. Κλ. pro vero Κλ. Αγγ. usque ad 281. M vero 263 habet Κλ., 266, 268 et deinceps usque ad 281 paragraphos, ibi vero Κλυ. M[1], Αγγ. M[2] corr. Stanley σιγῶντι FTr 271 φρονούσης FTr 272 τί γάρ; τό corr. Karsten 274 εὐπειθεῖ M[1] εὐπειθῆ cett. 276 ἄπτερος esse προσηνής glossographi poetam docuerant cf. Isyll. 112. 280 ἀγγέλων corr. Stanley, cavendum erat ne ἀγγέλων ad τάχος referretur. 282 ἀγγάρου Phot. ἀγγέλου codd. 283 ἕρμαιον hoc accentu M ἕρματον V 284 πανὸν Athen. Phot. φανόν codd.

ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
. . . .
πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς.
ὃ δ᾽ οὔτι μέλλων οὐδ᾽ ἀφρασμόνως ὕπνωι
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος,
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ᾽ Εὐρίπου ῥοάς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ᾽ ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
γραίας ἐρίκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ᾽ οὐδέπω μαυρουμένη
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ δίκην
φαιδρᾶς σελήνης πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ᾽ ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος,
ὄρος τ᾽ ἐπ᾽ Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ᾽ ἀνδαίοντες ἀφθόνωι μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν᾽ ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ᾽ ἔσκηψεν, εἶτ᾽ ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ᾽ Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ᾽ οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ᾽ ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾶι δ᾽ ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

---

286 ὑπεὶρ ἕλης FTr, hic cum schol. vetere 288 intercidit versus, velut ἐνέμετο δαρδάπτουσα μυρίαν ὄρους πευκήν; articuli vis possessiva γλυσοφ. V
289 σκοπάς corr. Turn. 293 μολών F 294 οἵ τ᾽ F 295 ἐρείκης M²VFTr θῶμὸν duplici accentu M, cf. Arcad. 64, 9 297 παιδίον ὠποῦ MV
304 δὴ χ. Tr χαρίζεσθαι corr. Casaubonus cf. Sept. 54 307 κάτοπτρον corr. Canter 310 τόγε M τόδ᾽ ἐνσκ. V in hoc versu deficit M
312 τοιοίδ᾽ ἕτοιμοι dist. Schütz 314 in Atheniensium lampadedromiis unus victor est; hic vero victores dicendi sunt omnes, quia νικητήρια πυρά incendunt; Thuc. 2, 94 φρυκτοὶ πολέμιοι 315 τοιοῦτοι V.

⟨ΧΟ.⟩ θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ᾽ ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ᾽ ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.
ΚΛ. Τροίαν ᾽Αχαιοὶ τῆιδ᾽ ἔχουσ᾽ ἐν ἡμέραι.
οἶμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ᾽ ἄλειφά τ᾽ ἐγχέας ταὐτῶι κύτει
διχοστατοῦντ᾽ ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς·
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων οὐκέτ᾽ ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον,
τοὺς δ᾽ αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ᾽ ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασι
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ᾽ ἀπαλλαχθέντες, ὡς δ᾽ εὐδαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ᾽ εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ᾽ ἱδρύματα,
οὔ τἂν ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῶι
πορθεῖν ἃ μὴ χρὴ κέρδεσιν νικωμένους·
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας,
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
θεοῖς δ᾽ ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
[ἐγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων]

---

319 οὓς Bothe ὡς VFTr λέγοις FTr (non E) 320 Κλυτ. notam a v. 321 huc traxit Stanley 321 ἄμικτον 322 ἄλειφα cf. titulum Milet. IV 133, 34 ἐκχέας corr. Canter 323 φίλως corr. Stanley 330 νυκτίπλακτος Tr 331 νῆστις F νήστισι V ἄρριστ. Tr² (διὰ τὸ μέτρον) 336 ἀπαλλαγέντες FTr ὡς δυσδαίμονες corr. Stanley 338 εὐσεβοῦσι 339 τ᾽ ἱδρύμ. V 340 οὐ τἂν ἑ. Herm. οὐκ ἀνελ. V οὐκ ἄν γ᾽ ἑλ FTr ἂν θάνοιεν V αὖ θάν. FTr corr. Auratus 341 πρῶτον V ἐμπίπτει V ἐμπίπτῃ F¹E¹ 342 τὰ μὴ V 344 κάμψαις F² 346 delevi. voluit interpolator aut „ἐγρήγορεν, vigilat calamitas occisorum“, aut potius angelum ultorem esse (ἐγρήγορον) in sanguine caesi. hic vero de laesa deorum religione sola agitur, non de insepulti mortui ira (fr. 266).

γένοιτ᾽ ἂν εὖ· πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις.
τὸ δ᾽ εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἰδεῖν·
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ᾽ ὄνησιν εἱλόμην.
ΧΟ. γύναι, κατ᾽ ἄνδρα σώφρον᾽ εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ᾽ ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν αὖ παρασκευάζομαι·
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

— ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία,
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ᾽ ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ᾽ οὖν νεαρῶν τιν᾽ ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ᾽ ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρωι,
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ᾽ ὑπέραστρον
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. ?
Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
πάρεστιν τοῦτό γ᾽ ἐξιχνεῦσαι.
[ὡς] ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ᾽· ὃ δ᾽ οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ᾽ ἐγγόνοις
ἀτολμήτων ἔρον
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ,

Numeri: 367—84 = 385—402 iambi faciles, paene ultimus tantum choriambus. ephymnium rhythmicum (cf. ad Eur. Herc. 349) 2 pherecr. priapeus.

347 ἄν, εἰ correxi τύχη Tr 348 κλύοις FTr hic deficit V 350 τήνδ᾽ Herm. τήν codd. 351 Αγγ. praefix. 355 Χορ. 353 εὖ corr. Paley 356 τῶν μεγ. Tr 365 ὑπὲρ ἄστρων corr. Auratus. ὅπως ἂν σκήψειεν minime finale est (nec poterat ea vi dici) sed modale, i. e. syntaxin directae interrogationis conservat ὡς ἂν σκήψειεν 367 ἔχουσαν F ἔχουσ᾽ F²E 368 τοῦτ᾽ F 369 del Herm. ἔπραξαν E 374 ἐγγόνους (ἐκγ. Tr²) corr. Stanley 375 ἔρον scripsi ἄρη FTr.

ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ᾽ ἀπή-
  μαντον, ὥστ᾽ ἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντι.
            οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
            πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρί
            λακτίσαντι μέγαν Δίκας
              βωμὸν εἰς ἀφάνειαν. —
βιᾶται δ᾽ ἁ τάλαινα πειθώ,
προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ πᾶμ μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
  τρίβωι τε καὶ προσβολαῖς
  μελαμπαγὴς πέλει
  δικαιωθείς, ἐπεὶ
  διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμα θεὶς ἄφερτον.
λιτᾶν δ᾽ ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν,
τῶνδ᾽ ἐπίστροφος δέ
φῶτ᾽ ἄδικον καθαιρεῖ.
            οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
            ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
            ᾔσχυνε ξενίαν τράπε-
              ζαν κλοπαῖσι γυναικός. =
λιποῦσα δ᾽ ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
  κλόνους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας ⟨θ᾽⟩ ὁπλισμούς,
ἄγουσά τ᾽ ἀντίφερνον Ἰλίωι φθοράν
  βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν, ἄτλα-
  τα τλᾶσα· πολλὰ δ᾽ ἔστενον
  τόδ᾽ ἐννέποντες δόμων προφῆται·

Numeri: 404—419 = 420—436 iambi faciles. ephymnium rhythmicum.

379 ὥστε κἀπαρκεῖν Tr 380 λαχόντα corr. Blomfield 383 ἐκλακτ. Tr μεγάλα corr. Canter 386 προβουλόπαις corr. Hartung 387 ὡς ἄκος Tr παμμάτ. 391 τε om F προβολαῖς corr. Pearson 394 πτανόν F πτανόν τιν᾽ Tr corr. Schütz 395 ἄφερτον θείς (ἐνθείς Tr) traieci 397 τὸν δ᾽ ἐπίστροφον τῶνδε codd. τῶνδ᾽ ἐπίστροφον δέ Weyrauch, correxi, Hesych. ἐπίστροφος· ἐπιστροφὴν ποιούμενος καὶ φροντίζων. sontem punit is deus, quisquis is est, qui scelus commissum curat. 400 εἰς οἶκον Tr τῶν Ἀτρ. F (non E) 401 τὴν ξ. Tr κλοπαῖς F (non E) 405 λογχ. τ. κ. ν. ὁπλ. corr. Ahrens 408 ἄτλητα πολὺ δ᾽ ἀνέστενον F.

„ἰὼ ἰώ, δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.“
πάρεστι σιγὰς ἀτίμως ἀλοιδόρως ἀπί-
  στως ἀφειμένων ἰδεῖν.
  πόθωι δ᾽ ὑπερποντίας
  φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
        εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
        ἔχθεται χάρις ἀνδρί,
        ὀμμάτων δ᾽ ἐν ἀχηνίαις
          ἔρρει πᾶσ᾽ Ἀφροδίτα. —
ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
  πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γάρ, εὖτ᾽ ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶι,
  παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβα-
  κεν ὄψις οὐ μεθύστερον
  πτεροῖς ὀπαδοῦσ᾽ ὕπνου κελεύθοις.
τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους ἐφ᾽ ἑστίας ἄχη
τάδ᾽ ἐστὶ καὶ τῶνδ᾽ ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ᾽ ἀφ᾽ Ἕλλανος αἴας συνορμένοις ἀπέν-
  θεια τλησικάρδιος
  δόμοις ἑκάστου πρέπει.
  πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
        οὓς μὲν γάρ ⟨τις⟩ ἔπεμψεν
        οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
        τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
          στου δόμους ἀφικνεῖται. =
ὁ χρυσαμοιβὸς δ᾽ Ἄρης σωμάτων
  καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχηι δορὸς
  πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου

Numeri: 437—455 = 456—474 periodus iambica transiens in choriambos. ephymnium rhythmicum.

410 ἰώ et δῶμα semel F   412 σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος ἄδιστος correxi (singula adverbia erant qui restituerent, ἀπίστως etiam Schwerdt)   413 ἀφεμένων corr. Herm. Menelaus tacet, non vociferatur Ἄρη κλάζων, sed tolerat raptum uxoris nec ulciscitur nec increpitat, ne credit quidem   416 γὰρ Tr   417 τἀνδρί Tr   419 Ἀφροδίτη F (non E)   423 ὁρᾶν corr. Scholefield   424 χειρῶν F   426 ὀπαδοῖς corr. Dobree   429 ἑλλάδος corr. Bamberger   430 πένθεια corr. Blass   431 δόμων FTr schol. vetus Tr ἑκάστου τοῖς οἴκοις ὀδυνηρὰ πένθησις διαπρέπει. cf. τλάθυμος et nomina quale Τλησιμένης   433 suppl. Porson   πέμψεν Tr   434 βροτῶν Tr   435 πρὸς ἑκ. τοὺς δ. εἰσαφικνεῖται Tr.

φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτους.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
ἀλλοτρίας διαὶ γυναι-
κός. τάδε σῖγά τις βαΰ-
ζει, φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρ-
πει προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἳ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν. —
βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις σὺν κότωι·
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μοι
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνωι
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχεῖ τριβᾶι βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀί-
στοις τελέθοντος οὔτις ἀλ-
κά· τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσ-
σοις Διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,

Testim.: 448 Epimer. Hom. 119 καὶ ἐν 'Αγ. ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός ἀντὶ τοῦ ἕνεκα.

444 τοὺς λέβ. Tr   εὐθέτου corr. Auratus   448 διαί Epimer. διά F   γε διὰ Tr   451 προδίκοισιν F   454 ἐχθρῶς Tr   457 δημοκράτου corr. Porson   459 μου corr. Karsten   462 ἀπόσκοποι F   463 δ' οὖν Tr   465 παλιντυχῆ Tr -χῆ F corr. Scaliger   467 ὑπερκότως corr. Grotius   470 cf. Comment. metr. II 11   471 ἄφθονον ἀφθόνητον, τῶι ἐκ Διὸς ὀφθαλμοῦ φθόνωι μὴ βαλλόμενον   472 μηδ' F   πτολιπόρθις F.

μήτ᾽ οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ᾽ ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι. =
πυρὸς δ᾽ ὑπ᾽ εὐαγγέλου
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ᾽ ἐτήτυμος,
τίς οἶδεν, ἤ τι θεῖόν ἐστι [μὴ] ψύθος.
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ᾽
ἀλλαγᾶι λόγου καμεῖν;
[ἐν] γυναικὸς αἰχμᾶι πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. ?
— τάχ᾽ εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωρίας τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ᾽ οὖν ἀληθεῖς, εἴτ᾽ ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ᾽ ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας·
κήρυκ᾽ ἀπ᾽ ἀκτῆς τόνδ᾽ ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος, διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ᾽ ἄναυδος οὔτος, οὐ δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῶι πυρός,
ἀλλ᾽ ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ᾽ ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
— ὅστις τάδ᾽ ἄλλως τῆιδ᾽ ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

Numeri: 475—486 periodus iambica.

Testim.: 495 Hesych. διψία κόνις· ξηρά.

476 τὴν πόλιν Tr 477 ἐτητύμως corr. Auratus 478 ἤτοι F¹Tr εἴτοι F² τι Hermann del Dindorf 481 ἐπεὶ in fine versus, deinde ἔπειτ᾽ FE

482 λόγους F 483 del Scaliger 489 Κλυτ. Ἀγγ. ac deinceps pro choro Clytaem. FTr apparet in exemplo fuisse paragraphos. nisi de cantu ageret, videri posset huc referendum quod Pollux IV 109 ita tradit ὁπότε ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ὠιδῆι, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου εἰσόμεθα F 490 φρυκτωριῶν correxi

496 οὔτε σοι δαίων correxi pronomen ne Clytaemestrae quidem convenire vidit Herm. 500 προσθήκει T

ΚΗΡΥΞ

ἰὼ πατρῷιον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτου σε φέγγει τῶιδ᾽ ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών·
οὐ γάρ ποτ᾽ ηὔχουν τῆιδ᾽ ἐν Ἀργείαι χθονί
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ᾽ ἡλίου φάος
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς ὁ Πύθιός τ᾽ ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ᾽ εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ᾽ ἀνάρσιος·
νῦν δ᾽ αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ᾽ ἀγωνίους θεούς
πάντας προσαυδῶ τόν τ᾽ ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ᾽ ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ᾽ ὄμμασι
δέξασθε κόσμωι βασιλέα πολλῶι χρόνωι.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνηι φέρων
καὶ τοῖσδ᾽ ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ᾽ εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλληι, τῆι κατείργασται πέδον,
[βωμοὶ δ᾽ ἄιστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα]
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίαι περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ᾽ ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην

Testim.: 513 Schol. BV Hom. Ω 1 ἀγωνίους θεοὺς τοὺς ἀγοραίους Αἰσ.

504 δεκάτωι corr. Wunder 511 ἦσθ᾽ margo Askewi ἦλθες F²Tr ἦλθ᾽ F¹E 512 καὶ παγώνιος F κἀπαγ. Tr corr. Dobree 520 ἤπου corr. Auratus τοῖσιν F (non E) 521 δέξαισθε F (non E) φαιδρὰ. ἐπεὶ λαμπρῶι ἡλίωι καταυγάζεται. κόσμωι, κατὰ κόσμον, πρεπόντως 522 ἡμῖν F 527 = Pers. 511 del. Salzmann Iuppiter templa non evertit. 529 τοιοῦδε F (non E).

τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷιον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω ⟨γε⟩· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν.
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἴστε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρωι πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός ⟨μ'⟩ ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν ⟨ὑμῖν⟩ στύγος [στρατῶι];
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. πάντα δ' ἐν πολλῶι χρόνωι
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
. . . .
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὔ,
στενοῦντες, οὐ λαχόντες ἴσματος μέρος·

Testim.: 537 Phot. Berol. ἁμαρτάδας Αἰσ. ἁμάρτια Πλάτων; ergo comicus ionico ἁμαρτάς usus est.

539 γε suppl. Enger οὐκ ἀντ. F schol. vet. Tr 550 ὧν ἐστὶ τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς. ad τεθνάναι cf. Sapph. Berol. 2 τεθνάναι δ' ἀδόλως ἐρῶ, ad οὐκέτι Soph. OK 1110 541 ἐκδακρύειν Tr 542 ἦτε Tr non convenit „dulcis hic morbus est", neque enim causa dulcedinis dici potest, quod desiderant eos a quibus desiderantur. sed una est sententia: scitote dulci hoc morbo affectos premi vos desiderantium desiderio 544 πεπληγμένος corr. Tyrwhitt 546 suppl. Scaliger 547 supplevi deleto falso supplemento; στρατός de populo aut senatu Argivorum accipi non potest 549 τυράννων F 550 ὧν νῦν codd. et schol. vet. cf. ad 539 corr. Scaliger

551 ταῦτα δ' correxi 552 ἂν Auratus εὖ FTr 556 κακοτρώτους F intercidit versus, velut Αἰγαῖον ἐκπερῶντες αἷς ἐκάμνομεν 557 στένοντες correxi ἥματος correxi. luxurians in singulis malis describendis apodosin addere obliviscitur, 567 in viam redit ἴσμα iuxta κάθισμα vix indiget testimoniis Hesychii et Lycophronis 731; στενοῦν quivis Graecus, etiamsi primus pronuntiaret, legitimum vocabulum habere debebat.

τὰ δ᾽ αὖτε χέρσωι καὶ πλέον στύγος προσῆν·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψάκαζον ἔμπεδον σίνος,
ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ᾽ εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ᾽ ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ᾽ αὖθις μηδ᾽ ἀναστῆναι μέλειν.
[τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφωι λέγειν,
τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.]
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾶι τὸ κέρδος, πῆμα δ᾽ οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπάσαι τῶιδ᾽ εἰκὸς ἡλίου φάει
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένωι
„Τροίαν ἑλόντες δή ποτ᾽ Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ᾽ Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος“.
τοιαῦτα χρὴ κλυόντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ᾽ ἐκπράξασα. πάντ᾽ ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
ἀεὶ γὰρ ἥβη τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστραι μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

---

558 προσῆν πλ. στ. traieci, ut καί suo loco staret; turbavit paroxytoni in extremo versu studium 560 δὲ Pearson γὰρ FTr 561 -ψεκαζον 563 λέγει ETr 570—72 seclusi; alii alia traiecerant secluserant 571 τὸν ζῶντα subiectum durissime ἀπὸ κοινοῦ positum 576 ποτωμένοις corr. Ahrens 577 τροίην F (non E) 584 ἡβᾶι corr. Margoliouth. tantum in praesentis infinitivo dici fortasse poterat τὸ εὖ μανθάνειν ἀεὶ ἡβᾶι 585 Κλυταιμν.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ᾽ ἦλθ᾽ ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ᾽ ἀνάστασιν.
καί τίς μ᾽ ἐνίπτων εἶπε „φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ“.
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ᾽ ἐφαινόμην.
ὅμως δ᾽ ἔθυον, καὶ γυναικείωι νόμωι
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ᾽ ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ᾽ ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γάρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ᾽ ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ⟨δ᾽⟩ ὅπως τάχιστ᾽ ἐράσμιον πόλει.
γυναῖκα πιστὴν δ᾽ ἔνδον εὑρήσει μολών,
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνωι, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ᾽ ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ᾽ οἶδα τέρψιν οὐδ᾽ ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδ᾽ ὁ κόμπος· τῆς ⟨δ᾽⟩ ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίαι λακεῖν.

ΧΟ. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῆ λόγον.

Actio: Clytaemestra e porta procedit et finita oratione rursus introit.

587 ἀνωλολύξαμεν 590 ἐνίππων F 593 πλακτός Tr 603 nequis ἤ desideret, Eur. Alc. 819 τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν κεδνῆς ἀλόχου

605 suppl. Weil 606 ἐν δόμοις εὕροι corr. Schütz. item Atthidis peritissimi Cobet et Madvig: ignorat Aeschylus hunc optativum orationis obliquae, ceterum Agamemnoni haec nuntiari omnino non vult Clytaemestra 613 Κήρ. praefigunt codd. del. Herm. supplevi: ita demum articulus recte stat

616 εὐπρεπῶς corr. Auratus εὐπρεπές dici quod εὖ πρέπει, ut alio loco non redeat, tamen linguae convenit. „ita dixit illa tibi orationem facundo oratori

σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωιμένος πάλιν
ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά,
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶι στρατῶι
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότωι;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλωι
γλώσσηι μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῶι προσώπωι πτωσίμου στρατοῦ φέρηι,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῆι μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων·
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω λέγων

---

convenientem, si recte eam intellegis", vel „qui procul dubio omnia intellegebas". ambigue dicta haec; mendacia per ipsam dicendi copiam perpluunt.

617 cf. Pers. 334 618 γε καί corr. Herm. σεσωσμένος 619 ἥξει corr. Karsten 621 intellege ὥστε καρποῦσθαι 622 Κλυτ. hic et deinceps pro choro corr. Stanley τύχης corr. Porson 639 Hesychii σμοιῶι (σμοιος cod. corr. Musurus) προσώπωι· φοβερῶι ἢ στυγνῶι, σκυθρωπῶι huc referebat M. Schmidt 644 σεσαγμένων corr. Schütz

χειμῶν᾽ Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν.
ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν
πῦρ καὶ θάλασσα καὶ τὰ πίστ᾽ ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ᾽ ὠρώρει κακά·
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρήικιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίαι
χειμῶνι τυφῶ ξὺν ζάλῃ τ᾽ ὀμβροκτύπωι
ὤιχοντ᾽ ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβωι·
ἐπεὶ δ᾽ ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ᾽ ἐρειπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ᾽ ἀκήρατον σκάφος
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ᾽ξῃτήσατο,
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ᾽ ἐφέζετο,
ὡς μήτ᾽ ἐν ὅρμωι κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ᾽ ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ᾽ Ἅιδην πόντιον πεφευγότες
λευκὸν κατ᾽ ἦμαρ οὐ πεποιθότες τύχῃ
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
ἡμεῖς τ᾽ ἐκείνους ταῦτ᾽ ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ᾽ ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν

Testim.: 654 Phot. Ber. e Phrynicho ἀνθεῖν κακοῖς Αἰσ. Ἀγ. ὁρῶμεν — νεκροῖς. idem versus exemplum ἀκυρολογίας in excerpto π. βαρβαρισμοῦ Valckenarii Ammon. p. 197.

649 Ἀχαιῶν — θεοῖς corr. Blomfield Dobree   650 τὰ πρίν E   654 ἀλλήλαισι Tr   655 ἤρειπον Tr   κερωτυπ.   660 ναυτικῶν τ᾽ ἐριπίων corr. Auratus   661 ναῦς σκάφος ἀκήρατος ut ὁλκὰς ὡς σκάφος γεμισθείς Eur. Cycl. 505   662 ἤτοι — ἢ ut Choeph. 497: quod contra spem servati sunt refert ad personam aliam atque gubernatorem, quae sive callide effugere valuit dei infesti iram, sive precibus illum permovit ut huic quidem navi parceret. tantum non valet nisi deus; addit igitur deum fuisse qui gubernaculum teneret. sed periculum instabat etiam in appellendo, timendum enim erat, ne aut in rupes protruderetur navis aut etiam in facili accessu aestuante mari obmergeretur. quod cum factum non sit, propitia θέλουσα navi insedit fortuna sospita
673 ταῦτα· ἤγουν τὸ ἀπολωλέναι Tr rectius quam qui ταὐτά legunt.

πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ᾽ ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλυών.

ΧΟΡΟΣ

τίς ποτ᾽ ὠνόμαζεν ὧδ᾽
  ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως·
μή τις ὅντιν᾽ οὐχ ὁρῶμεν προνοί-
  αισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχαι νέμων·
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει-
  κῆ θ᾽ Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλέναυς ἕλανδρος ἑλέ-
  πτολις ἐκ τῶν ἁβροπήνων
προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
  ζεφύρου γίγαντος αὔραι,
  πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
  κατ᾽ ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον
κελσάντων Σιμόεντος ἀκ-
  τὰς ἐπ᾽ ἀεξιφύλλους
δι᾽ ἔριν αἱματόεσσαν. —

Actio: 680 exit Praeco in eandem partem a qua venerat.

Testim.: 677 Hesych. χλωρόν τε καὶ βλέποντα· ἀντὶ τοῦ ζῶντα   692 Hesych. γίγαντος· μεγάλου ἰσχυροῦ ὑπερφυοῦς.

Numeri: 681—99 = 700—16 4. troch. (2. + 2.) 5. troch. (2. + 1. + 2.) 2. troch. 2 choriambi + _ ◡◡ _ ◡ _ ◡ _ ◡̄; membrum cum alcaico decasyllabo componendum cf. 743 Sept. 726. tetrameter ionicus anaclasticus (◡◡ _ ◡ _ ◡◡ _ vicem gerit dimetri; cf. dimetros choriambicos) 9, e parte anaclomeni, ionici a min. priapeus, pherecrateus.

675 cf. Sept. 429   676 δ᾽ οὖν corr. Auratus; haec enim subiungenda, „modo ne mari haustus sit, Iovis ope redibit" γοῦν Aeschylus in Agamemnone (432. 1425) demum admisit   677 καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα codd. ex Hesychio corr. Toup   680 κλύειν F²Tr   683 προνοίαις corr. Pauw.   688 ἑλένας corr. Blomfield   690 ἁβροτίμων corr. Salmasius   697 εἰς Tr   ἀξιφύλλους F   ἀξιφύλλων E   eiecit nimirum vocalem metricus, cum Tr satis haberet συνίζησις suprascribere.

Ἰλίωι δὲ κῆδος ὀρ-
  θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
  μωσιν ὑστέρωι χρόνωι
καὶ ξυνεστίου Διός
πρασσομένα τὸ νυμφότι-
  μον μέλος ἐκφάτως τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ᾽ ἐπέρ-
  ρεπε γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ᾽ ὕμνον
  Πριάμου πόλις γεραιὰ
  πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου-
  σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
†παμπρόσθη πολύθρηνον
 †αἰῶν᾽ ἀμφὶ πολίταν,
μέλεον αἷμ᾽ ἀνατλᾶσα. =
ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἶ-
  νιν δόμοις ἀγάλακτον οὔ-
  τως ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ᾽ ἔσχ᾽ ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί-
  νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. —
χρονισθεὶς δ᾽ ἀπέδειξεν ἦ-
  θος τὸ πρὸς τοκέων, χάριν
  γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
μηλοφόνοισιν ⟨ἐν⟩ ἄταις

Numeri: 717—26 = 727—36 3. glycon. 3 trim. dactyl. 4. glycon.

703 ἀτίμως ἵν᾽ F ἀτίμως Tr 706 ἐκφάτως, cf. Hesych. ἐκφάδην φανερῶς et Pindari ὑπέρφατον (quod Aeschylus dedisse videtur fr. 99, 21); nihil docet Maximi astrologi (451) σέλας ἔκφατον de plenilunio, qui a φαίνω derivat quod ad φάναι redit. Priamidae διαρρήδην, ἀπροφασίστως adulterium probant
707 ἐπέπρεπεν Tr 717 λέοντα σίνιν corr. Conington 718 οὗτος F[1]E[2] οὕτω in apologi principio Aristoph. Vesp. 1182. Lysistr. 785. Plat. Phaedr. 237[b]
722 γεραροί sunt qui γέρα accipiunt. sed honores sunt γερόντων cf. Suppl. 666.
727 ἔθος corr. Conington 728 τοκήων F 729 τροφᾶς F τροφεῦσιν etiam in schol. vet. Tr 730 ἄταισι Tr suppl. Bothe.

δαῖτ᾽ ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ᾽ οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολυκτόνον·
ἐκ θεοῦ δ᾽ ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη. =
πάραυτα δ᾽ ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
λέγοιμ᾽ ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖον ⟨δ᾽⟩ ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνασ᾽ ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾶι Διὸς ξενίου
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς. —
παλαίφατος δ᾽ ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ᾽ ἄπαιδα θνήισκειν,
ἐκ δ᾽ ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ᾽ ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέραι δ᾽ εἰκότα γένναι.
οἴκων δ᾽ ἀπ᾽ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος αἰεί. =
φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
ὕβριν, τότ᾽ ἤδη δ᾽, ὅτε τὸ κύριον μόληι

Numeri: 739—49 = 750—62 7. iamb. 3. iamb. 2 iamb. (prior choriamb.) affinis decasyllabi alcaici cf. 687 8 ion. a min. dim. choriamb. (liberior) + pherecrat. 764—74 = 775—81 iambi faciles, paucis choriambis distincti.

733 ἄμαχον δ᾽ F 736 προσετράφη corr. Heath. 739 παραυτὰ δ᾽ οὖν Tr de accentu in παραυτα non constat. 741 suppl. Porson 744 παρακλίνουσ᾽ Tr 745 πικροῦ F^1E^1 749 ἐρινύς una ν scriptum servant FE 750 ἐν τοῖς βρ. Tr 758 γὰρ δυσσεβὲς trai. Pauw. 761 δ᾽ ἀπ᾽ scripsi δ᾽ ἄρ᾽ Auratus γὰρ codd. 766 ἤδη δ᾽ scripsi cf. Prom. 911 ἢ τόθ᾽ codd. ὅταν corr. Klausen.

φάος, τέκεν νεάρης
δαίμον᾿ ἑτέραν ἄμαχον ἀπόλεμον ἀνίερον,
θράσος μελαίνας μελάθροισιν Ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν. —
Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,
τὸν τ᾿ ἐναίσιμον τίει
βίον, τὰ χρυσόπαστα δ᾿ ἔσθλα σὺν πίνωι
χερῶν παλιντρόποισιν
ὄμμασι λιποῦσ᾿ ὅσια προσέβαλε, δύναμιν οὐ
σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνωι·
πᾶν δ᾿ ἐπὶ τέρμα νωμᾶι. =

ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πολίπτορθ᾿,
Ἀτρέως γένεθλον, πῶς σε προσείπω;
πῶς σε σεβίζω μήθ᾿ ὑπεράρας
μήθ᾿ ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες·
τῶι δυσπραγοῦντι τ᾿ ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ᾿ ἧπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζομένοις·
ὅστις δ᾿ ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς

Testim.: 780 Hesych. παράσημον· ἀδόκιμον κίβδηλον ἀπὸ τοῦ καὶ νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεσθαι. 790—94 Stob. flor. 112, 12 (IV 1010 Hense) Αἰσ. Ἀγ. τῶι δυσπραγοῦντι — βιαζόμενοι.

Actio: 782 appropinquat Agamemno curru vectus, in quo ad tergum eius sedet Cassandra, caput vitta sacerdotali redimita, ramum lauri gestans; currum satellites non comitantur.

767 νεαρὰ φάους κότον correxi; casu fit, ut νεώρης tantum legamus, cf. Δημάρης Παντάρης Ποδάρης 768 δαίμονά τε τὸν correxi 769 ἄμαχον om Tr qui τὸν ἄμαχον supra ἀπόλεμον habet 770 μελάθροις F 775 τ᾿ Hartung δ᾿ codd. 776 χρυσόπαστ᾿ ἐ. Tr ἐσθλά codd. ἔδεθλα Auratus, sed ἔσθλα bene formatum cur reiciamus nihil est 777 παλιντρόποις F παλίντροπ᾿ Tr correxi 778 προσέβαλε Herm. qui sprevit, intransitivum ut εἰσβάλλειν παραβάλλειν, προσέβα τοῦ codd., natum ex προσεβάλετο 782 πολίπορθ᾿ corr. Blomfield 788 παραβαίνοντες Tr 790 τ᾿ Herm. δ᾿ codd. 791 δεῖγμα F 792 προσεφικνεῖται Tr 793 καὶ νυκτὶ δὲ χαίρ. Stob. 794 βιαζόμενοι correxi.

τὰ δοκοῦντ᾽ εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνει φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ᾽, οὐ γάρ ⟨σ᾽⟩ ἐπικεύσω,
κάρτ᾽ ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος
οὐδ᾽ εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θράσος ἐκ θυσιῶν
ἀνδράσι θνήισκουσι κομίζων·
νῦν δ᾽ οὐκ ἀπ᾽ ἄκρας φρενὸς οὐδ᾽ ἀφίλως
εὔφρων πόνον εὖ τελέσασιν ⟨ἐγώ·⟩
γνώσηι δὲ χρόνωι διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ᾽ ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοί
κλυόντες ἀνδροθνῆτας Ἰλιοφθόρους
ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῶι δ᾽ ἐναντίωι κύτει
ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρουμένωι·
καπνῶι δ᾽ ἁλοῦσα νῦν ἔτ᾽ εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήισκουσα δέ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάθας ὑπερκόπους
ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,

798 σαίνειν corr. Casaubonus 800 suppl. Musgrave 803 θάρσος Tr ἑκούσιον corr. Ahrens 804 ἀ. εὖ θν. Tr 806 εὔφρων τις Tr πόνος corr. Auratus supplevi 814 Ἰλίου φθοράς corr. Karsten 817 indices etiam ad alteram urnam accedunt, in quam tamen calculum nullum demittunt: ergo spes tantum manus calculum demissurae accedit. intellexit Ahrens. cf. Ar. et Athen. II 332 822 πάγας correxi, remittit ad 812; deorum erat τιμᾶν ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι; vindicis autem, cum Ἰλιοφθόρος esset ψῆφος, repetere non multam sed πάθην ὑπερκότους corr. Heath. 825 ἀσπιδήστροφος F ἀσπιδόστρ. Tr corr. Blomfield.

πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλυὼν
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν·
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
ἄχθος διπλοίζει τῶι πεπαμένωι νόσον,
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς,
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἑτοῖμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτωι δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους

Testim.: 832. 33 Stobaeus flor. 38, 28 Αἰσ. παύροις—σέβειν.

Actio: 854 cum Agamemno de curru descendere coepit, obviam venit e regia Clytaemestra, quam multae secuntur ancillae stragula purpurea tenentes.

826 cf. δέδυκε μὲν ἁ σελάννα καὶ Πληιάδες μέσαι δὲ νύκτες. quod quomodo cum rerum natura conveniat, nescio. sed discimus quid Aeschylus voluerit 828 ἄδδην Tr 831 ταῦτα 833 φθόνων F φθόνιον E ψόγου Stob. 835 πεπαμμένωι 850 πήματος τρέψαι νόσον corr. Porson.

λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνωι δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ' ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίωι.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους]
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο, πῆμα λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρηται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
[πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,]
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν,
ἅπαξ ἑκάστωι κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσηις τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίωι σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας

860 ἐπ' ἰλίωι Tr 862 ἔκπαγγλον Tr 863 ἡδονάς corr. ex 874 Auratus, versum inde confictum del Ahrens 868 φάσις F τέτρωται corr. Ahrens 869 ἐπλήθυνον corr. Porson 871 confictum ex 875 del. Schütz 872 λαβών corr. Paley 876 ἄλλοι dictum videtur, ut ipsam nexuisse nodum intellegamus 478 πιστευμάτων corr. Hermann 882 τ' ὑπ Tr (cum nota ἰωνικόν) 888 καθεστήκασιν F^2E^2 889 κλάβας F.

ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ᾽ ὀνείρασιν
λεπταῖς ὕπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσα τῶν σταθμῶν κύων,
λέγοιμ᾽ ἂν ἄνδρα τόνδ᾽ ἀπενθήτωι φρενί
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
γαῖαν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ᾽ ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρωι διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ᾽ ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακά
ἠνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι φίλον κάρα
ἔκβαιν᾽ ἀπήνης τῆσδε μὴ χαμαὶ τιθείς
τὸν σὸν πόδ᾽, ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωιαὶ τί μέλλεθ᾽, αἷς ἐπέσταλται τάδε,
πέδον κελεύθου στορνύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ᾽ ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
τὰ δ᾽ ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνωι νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖσιν ἄρμενα.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίαι μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῆι·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ᾽ ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ᾽ ἄλλων χρὴ τόδ᾽ ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμέ
ἅβρυνε μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί,
μηδ᾽ εἵμασι στρώσασ᾽ ἐπίφθονον πόρον

---

895. 96 τλᾶσ᾽ ἀπ. φρ. et τόνδε τῶν στ. κύνα corr. trai. Ahrens; ita articulus τῶν recte stat. 898 στόλον F 899 καὶ γῆν corr. Blomfield 902 ,sed dulce est quidquid a malo quo obstricti tenemur liberat', itaque plura enumerare nolo 903 τοίνυν corr. Schütz προσφέγ. Tr 907 ἄναξ F

908 τέλος F τάδε Tr quod Herm. fortasse dixit praeferendum, v. l. natam esse e 933. 34 909 στρωννύναι corr. Elmsley στρώννυ fr. trag. adesp. 90 in epitoma Athenaei parum locuples testimonium: cf. v. l. in argumento Persarum 913 θεοῖς εἱμαρμένα corr. Meineke 919 βαρβάθου F[1]E[1] 920 βόημα F[2]E[2]Tr.

τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών,
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[λέγω κατ᾽ ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.]
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρή
βίον τελευτήσαντ᾽ ἐν εὐεστοῖ φίληι.
εἶπον, τάδ᾽ ὡς πράσσοιμ᾽ ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ.
ΚΛ. καὶ μὴν τόδ᾽ εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ᾽ ἐμέ.
ΚΛ. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ᾽ ἔρξειν τάδε.
ΑΓ. εἴπερ τις, εἰδώς γ᾽ εὖ τόδ᾽ ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. τί δ᾽ ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ᾽ ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆις ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ᾽ ἀφθόνητός γ᾽ οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ᾽ ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τῆσδε δήριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ· κρατεῖς μέν, τὸ δὲ πάρες γ᾽ ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ᾽, ὕπαί τις ἀρβύλας

Testim.: 923 Et. M. (melius Sorbon.) κάλλαια .... καὶ Αἰσ. ἐν τῶι Ἀγ. ἐν π. δὲ (Sorb. γὰρ cett.) θ. ὀ. κάλλεσιν.

Actio: 944 una ancillarum, dum ceterae viam a curru ad regiam purpura sternunt, Agamemnonis pedes excalceat.

925 delevi; 926. 27 causam afferunt cur invidiam excitaturus sit calcata purpura 926 „ipso vocabulorum sono auditur has divitias humili servitio non esse aptas“ Blass ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων δι᾽ ὧν τοὺς πόδας ἐκμάττοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν schol. vet. Tr 930 εἰ πάντα δ᾽ corr. Weil

933 ἔρδειν corr. Headlam; grammatica docet haec esse ‚si timuisses, vovisses te haec ita facturum‘; requiritur igitur futurum. Clyt. v. 930 respiciens acerbe dicit ‚agis quasi prae timore voto te obstrinxisses; et votum et timor te dedeceret‘. vide tamen an traiciamus δείσας ἂν ηὔξω θεοῖσιν 935 δοκῆι corr. Stanley 936 δοκῆι FTr² 937 αἰδεσθείς F 942 τήνδε corr. Auratus δήριος genetivus vel ab epicis vitatus, sed toleranda solitaria. glossa Tr τὴν διὰ φιλονικίας μάχην. „num tu (ἦ καί intellego ut saepe πῶς καί) in hac rixa vincere in honore victoriae verae habes?“ 943 κράτος corr. Weil alii μέντοι correxi (τόδε Thiersch); persuadet ei ita, ut se vincere nec posse nec velle profiteatur, sed donum impetrare. ideo summa vis in πάρες, condona. aliter Soph. Ai. 1353.

λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός,
καὶ τοῖσδέ μ᾽ ἐμβαίνονθ᾽ ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος·
πολλὴ γὰρ αἰδὼς εἱματοφθορεῖν ποσίν
φύροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ᾽ ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ᾽ ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίωι χρῆται ζυγῶι·
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ᾽, ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ᾽ ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ᾽ ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἴκοις δ᾽ ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἅλις
ἔχειν· πένεσθαι δ᾽ οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ᾽ εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένηι.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετο στέγης
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχηι Ζεὺς [τ᾽] ἀπ᾽ ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ᾽ ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει
ἀνδρὸς τελείου δῶμ᾽ ἐπιστρωφωμένου.

Actio: 950 rex, dum a curru descendit, Cassandram coniugi monstrat; remanet illa immota. 957 solus per purpuram incedit Agamemno; ancillae statim stragula tollunt. sequitur Clytaemestra 972 introit Agam.; Cl. in ipso limine exclamat. una remanet in curru Cassandra. equos aut antea aut nunc abducunt ministri.

946 σὺν τοῖσδέ μ᾽ Tr ἐμβαίνοντ᾽ ἁ. codd. 948 σωματοφθ. corr. Franz 949 φθείροντα correxi 956 κατέσταμαι Tr 957 δόμους F[1]E[1] 958 Κλ. om F 959 εἰς ἄργυρον corr. Salmasius 961 οἶκος corr. Porson θεοῖς ἄναξ correxi ἄδην Weyrauch 963 δειμάτων distinx. Canter (φόβων glossa Tr) εὐξάμην 965 μηχανωμένης corr. Auratus 966 ἵκετ᾽ ἐς δόμους correxi platanus umbram extendit supra tectum, in quo Graecae mulieres degebant. duplex genetivus maxime Aeschyleus 969 μολών corr. H. Voss 970 del. Auratus 972 ἐπιστροφ(Tr στρεφ F)ωμένου.

Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δε τοί σοι τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

τίπτε μοι τόδ᾽ ἐμπέδως
δεῖμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου
πωτᾶται,
μαντιπολεῖ δ᾽ ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
οὐδ᾽ ἀποπτύσαν δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων
θάρσος εὐπειθὲς ἵ-
  ζει φρενὸς φίλον θρόνον. χρό-
  νος δ᾽, ἐπεὶ πρυμνησίων ξυν ἐμβολαῖς
ψάμμος ἄμπτα, παρή-
  βησεν, εὖθ᾽ ὑπ᾽ Ἴλιον
ὦρτο ναυβάτας στρατός. —
πεύθομαι δ᾽ ἀπ᾽ ὀμμάτων
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ᾽ ἄνευ λύρας ὅμως
ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ᾽ οὔτοι ματᾴ-
  ζει πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τε-
  λεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
εὔχομαι δ᾽ ἐξ ἐμᾶς
  ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. =

Numeri: 975–87 = 998—1000 trochaei 2. 2. 2. 1. (concisus in priore pede) 5 dactyli, 2. 2. 7. 4. 2.

974 μέλῃ F¹E¹ τοι om F post σοι F marg. (verum E) 976 δεῖγμα F καρδίας προστατήριον nihil est nisi πρὸ καρδίας 978 ποτᾶται F ποτᾶτ᾽ Tr de producta vocali cf. Prom. 645 979 ἄμισθος ἀοιδά post ποτᾶται Tr 980 ἀποπτύσας F -πτύσαι Tr corr. Scaliger 983 εὐπιθές ἵξει corr. Scaliger 985 ἐπὶ Tr ξυνεμβόλοις FTr ξυνεμβολαῖς IGSchneider 986 ψαμμίας ἀκάτα (-τας Tr) correxi 987 παρήβησ᾽ Tr 990 ὅπως corr. Stanley 991 ἐριννύς corr. Porson 996 κυκλούμενον corr. Headlam 998 δ᾽ ἀπ᾽ ἐμᾶς τοι ἐ. Tr 999 ψύδη corr. Stephanus.

†μάλα γέ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας
†ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ
  γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
— — — — — —
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πλημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα-
  φής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
νῆστιν ἤλασεν νόσον. —
τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ
θανάσιμον πρόπαρ ἀνδρός
μέλαν αἷμα τίς ἂν
  πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
Ζεὺς δὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
αὐτὸς ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείαι.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,

Numeri: 1001—18 = 1019—32 prima incerta. antistrophus speciem obfert: 2 cret. + pherecrat. cf. Eum. 530. 31. 3. anapaest. deinde facilia cum priore stropha convenientia 2 hemiepe, alcaicus decasyllab. 6 dimetri troch. catal. 8 dactyli 2. troch.

1001 γάρ τοι F γέ τοι δή Tr. idem γάρ suprascripsit, quod omnium minime tolerari potest 1002 ἀκόρεστον cf. 1331 non videtur convenire, atque etiam simile Solonis illud 13, 71 abhorrere. requiritur enim sententia Hippocratea αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραί. perturbata esse numeri docent 1006 incertum ubi versus exciderit; desideramus nimii notionem in cursu directo 1014 πημονὰς correxi cf. Herm. 34, 612 1015 δόσις dictum est propter vicinam Iovis personam, sed pro Tellure donatrice agrum habemus; deus cum elemento confunditur ἐκ om Tr 1016 κἀξ F 1017 ὤλεσεν corr. Schütz

1018 πεσόνθ' corr. Auratus ἅπαξ πεσόν Porson 1019 προπάροιθ' Tr

1020 τίς τ' ἀγκαλ. Tr 1022 Ζεὺς δὲ Herm. οὐδέ codd. 1024 Ζεὺς αὔτ' codd. Ζεύς trai. Herm. αὐτός Auratus ἀβλαβείαι γε Tr Iuppiter Aesculapium vetuit mortuos resuscitare, sed non fulmine misso. reicitur fabula Hesiodea.

προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότωι βρέμει
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέ-
  να ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός. =

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασσάνδραν λέγω,
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης θιγεῖν.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
— — — — — — — — —
ὠμοί τε δούλοις. πάντα καὶ παρὰ στάθμην
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.
ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἄν· εἰ πείθοι'. ἀπειθοίης δ' ἴσως.
ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν †λέγουσα πείθω νιν λόγωι.

Actio: 1033 egreditur Clytaemestra sola.

Testim.: 1050 Hesych. χελιδόνος δίκην· τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσιν διὰ τὴν ἀσύν[θ]ετον λαλιάν.

1030 βλέπει F^1E 1031 θυμαλγής—οὐδὲν ἐπ' om Tr (nempe exempli versum aliter quam F dispositi) 1035 κασάνδραν; praestat duplici σ epicam vocem notare. Athenienses enim καττάνδρα pronuntiabant 1037 μέτα per iustam anastrophen codd. cf. Pers. 460 1038 non Iovem κτήσιον dicit (Antiph. 1, 16) sed est fere ‚erilis ara‘ cf. Soph. Trach. 690 1041 δουλείας μάζης βία F καὶ ζυγῶν θίγειν βία Tr, quamquam βία in archetypo fuit, θιγεῖν in interpolata tantum memoria traditur, nihil hoc aptius excogitatum est, nec sapit Triclinium 1042 ἐπιρρέπει Tr 1044 intercidit fere πικροὶ πολίταις τ' εἰσὶ κἀπροσήγοροι 1045 παραστάθμων F 1052 aut λέγουσα aut λόγωι corruptum

ΧΟ. ἔπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ᾽ ἀμαξήρη θρόνον.
ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τῆιδ᾽ ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
[ὡς οὔποτ᾽ ἐλπίσασι τήνδ᾽ ἕξειν χάριν.]
σὺ δ᾽ εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ᾽ ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχηι λόγον,
σὺ δ᾽ ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνωι χερί.
ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ᾽ οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ᾽ ἀτιμασθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ᾽, ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ᾽, ὦ τάλαινα, τόνδ᾽ ἐρημώσασ᾽ ὄχον,
εἴκουσ᾽ ἀνάγκηι τῆιδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Ἀπόλλων Ἀπόλλων.
ΧΟ. τί ταῦτ᾽ ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. —
ΚΑ. ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Ἀπόλλων Ἀπόλλων.
ΧΟ. ἣ δ᾽ αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ

Testim.: 1074. 5 Schol. Eur. Phoen. 1028 ἀπενθὴς θεὸς Ἀπόλλων· Αἰσ. "τί ταῦτ᾽ ἀνωλόλυξας — τυχεῖν.

Numeri: 1072—75 = 1076—99 Κασ. 4 bacchei Χο. 2 trim.

Actio: 1068 Clytaemestra in regiam redit. 1072 Cassandra surgit in curru.

1054 πείθου 1055 τήνδ᾽ corr. Musgrave 1057 πυρός corr. Musgrave 1058 confictus ex 1044 et 1043 1061 ἀλλ᾽ ἀντὶ Meineke, cf. Eum. 887 1064 φρενῶν κλύει F[1]E 1067 incipit M 1068 μή M[1] 1071 ἑκοῦσ᾽ corr. Robort. 1072 ὀτοτοτοτοτοῖ M πομποῖ FTr 1073 ὤπολλον M ἄπολλον FTr corr. Herm. ὦ supra vocativum Tr, unde error M natus est 1074 ἀνωλόλυξας schol. Eur. 1076. 77 = 1072. 73.

οὐδὲν προσήκοντ᾽ ἐν γόοις παραστατεῖν. =
ΚΑ. Ἀπόλλων Ἀπόλλων,
ἀγυιᾶτ᾽, ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίαι περ ἐν φρενί. —
ΚΑ. Ἀπόλλων Ἀπόλλων,
ἀγυιᾶτ᾽, ἀπόλλων ἐμός.
ἆ ποῖ ποτ᾽ ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. εἰ σὺ μὴ τόδ᾽ ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ᾽ οὐκ ἐρεῖς ψύθη. =
ΚΑ. ἆ ἆ
μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
αὐτοφόνα κακὰ καρατόμα,
ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ᾽ ὧν ἀνευρήσει φόνον. —
ΚΑ. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ᾽ ἐπιπείθομαι·
κλαιόμενα τάδε βρέφη, σφαγάς
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
ΧΟ. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
†ἦμεν, προφήτας δ᾽ οὔτινας ματεύομεν. =
ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;
τί τόδε νέον ἄχος; μέγα,

Numeri: 1080—84 = 1085—89 Κασ. 5. bacch. Χορ. 2 trim. 1090—94 = 1095—99 Κασ. 2 dochm. 2 iamb. trim. iamb. Χορ. 2 trim.

Actio: 1080 Cassandra descendit de curru, animadvertit Apollinis terminum qui ante regiae portam, vel potius ante gradus est, per quos ad eam ascenditur.

1080 ἄπολλον ἄπολλον corr. Herm. 1084 παρ᾽ ἕν M παρέν F παρόν Tr corr. Schütz 1085 = 1080 1088 εἶ· σὺ τὸ μηδ᾽ ἐν. F εἶ τόπερ μηδ᾽ ἐν. Tr 1089 κᾆτα δ᾽ FTr ψύδη Tr 1090 ἆ ἆ om FTr interiectio extra responsionem posita. aversatur regiam; non esse regiam, sed ἀνδροσφ. eodem spectat μὲν οὖν. ξυνίστορα M 1091 καρτάναι M κἀρτάναι F κἀρτάνας Tr corr. Kayser 1092 ἀνδρὸς σφάγιον (ι in maiore litura M, σφαγίον E, τε add. Tr corr. Dobree πέδον ῥαντ. M²FTr 1093 εὖρις M ex εὖροσ 1094 μαντεύει M ἂν εὑρήση M ἐφευρήσει FTr 1095 μαρτυρίοις corr. Pauw μὲν γὰρ FTr τοῖσδε πεπείθομαι corr. Abresch 1096 τὰ βρ. FTr 1098 ἦ μὴν M ἦμεν M v. l. FTr gravissima illa affirmatio non convenit; aut hic aut in versu proximo dittographia vocem aliam expulit πεπυσμένοις ut vid. M ante rasuram 1099 μαστεύομεν corr. Schütz 1101 ἄχθος M¹

μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν,
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλκὰ δ'
  ἑκὰς ἀποστατεῖ.
ΧΟ. τούτων ἄιδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾶι. —
ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα· πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
  χερὸς ὀρέγματα.
ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. =
ΚΑ. ἓ ἕ παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
ἦ δίκτυόν τί [γ'] Ἅιδου;
ἀλλ' ἡ γένυς ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέληι
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει. —
ΚΑ. ἆα, ἰδοὺ ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελάγκερωι λαβοῦσα μηχανήματι

Testim.: 1103 Hesych. ἀλκὴ .... ἡ ἀλέξησις ἢ μάχη Αἰσ. Ἀγ. prius huc spectat 1105 Phot. Ber. (i. e. συν. λέξ. χρ.) ἄιδρις· ἄπειρος ἀμαθής Αἰσ. Ἀγ. τούτων — μαντ.

Numeri: 1100—06 = 1107—13 Κασ. 2. iamb. (primus ⏑⏑⏑ ⏓⏓) 3 iamb. 6. bacchei, Χορ. 2 trim. 1114—24 = 1125—35 Κασ. 2 dochm. 2. iamb. 3 iamb., iamb. + dochm. 4. bacch. Χορ. 2 trim. 4 dochm. 3 bacch. 2 iamb.

1103 ἀλκάν F 1106 βοᾶι πόλις FTr 1111 χειρός M ὀρεγμένα FTr ὀρεγόμενα M verum Σ διαδέχονται ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν 1115 del Dindorf 1116 ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξυν. correxi 1117 ἀκόρεστος corr. Bothe 1122 καὶ δορία M καὶ δωρία F δωρία Tr duae lectiones sunt καὶ δορί quam Casaubonus, καιρία quam Dindorf praetulit πτώσιμος corr. Blomfield 1123 gutta est bilis flavae, quae mortale frigus efficit, cf. Choeph. 133; terror eam non minus excitat quam plaga mortifera 1125 βοῆς Tr inconsulto, nam schol. βοός explicat 1127 μελάγκερωι M¹ -κερων M²FTr utrumque schol. M.

τύπτει· πίτνει δ᾽ ⟨ἐν⟩ ἐνύδρωι τεύχει.
δολοφόνου λέβητος τέχναν σοὶ λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ᾽ ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῶι δέ τωι προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαί
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωιδοί
φόβον φέρουσιν μαθεῖν. =
ΚΑ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι.
τὸ γὰρ ἐμὸν θρόωι πάθος ἐπέγχεας.
τί δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
ΧΟ. φρενομανής τις εἶ, θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ᾽ αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθά
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσίν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον. —
ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ᾽ αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους [τ᾽] ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ᾽ ἐπίφοβα δυσφάτωι κλαγγᾶι
μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ᾽ ὀρθίοις ἐν νόμοις;

Numeri: 1136—45 = 1146—55 Κασ. 4. bacch. 2 dochm. 2 trim. Χορ. 3 dochm. 2 dochm. concisi cf. Choeph. 962 (◡ ◡◡ ◡ ◡ _ ¦ ◡ _ _ _) 4. bacch. 3 dochm.

1128 suppl. Schütz 1129 τύχαν corr. Weil cf. Pr. 87 1130 ἄκρως M[1] 1133 βροτοῖσι F στέλλεται (στέλεται Tr) corr. Emperius διά M δὴ αἱ FTr cf. 448 1134 θεσπιωιδόν corr. Herm. 1137 θροῶ π. ἐπεγχέασα (ἐπαγχέασα FTr) codd. et schol. correxi. ad Apollinem redit furore vaticinandi soluta. θρόος ὕμνων Pind. N. 7, 81 multitudinem cantorum indicat, hic hominum quorum mala cantantur 1138 ποῖ δή corr. Heimsoeth 1139 οὐδέποτ᾽ F οὐδή ποτ᾽ Tr 1142 ἄνομον᾽ γ᾽ Tr 1143 ἀκόρεστος corr. Aldina βοᾶις M βορᾶς Tr ταλαίνας M[2] β. φιλοίκτοις ταλαίναις φρ. F β. φιλοίκτοισι φρ. Tr videtur Herm. recte propter importunum φεῦ miramque v. l. in M non adquievisse. sed antistrophus non est sollicitanda 1146 ἀηδ. μορ. trai. Herm. 1147 περεβάλοντο M περιβαλόντες FTr corr. Herm. (postea in avia abreptus) 1148 αἰῶνα Mγρ ἀγῶνα MFTr 1150 del. Herm. 1152 ἐπὶ φόβωι M[2]F[2].

πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας; =
ΚΑ. ἰώ,
γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀιόνας τάλαιν᾽
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ᾽ ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθας ἔοικα θεσπιωιδήσειν τάχα.
ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
νεογνὸς ἂν αἰων μάθοι.
πέπληγμαι δ᾽ ὅπως δήγματι φοινίωι
δυσαλγεῖ τύχαι μινυρὰ [κακὰ] θρεομένας.
θραύματ᾽ ἐμοὶ κλύειν. —
ΚΑ. ἰώ,
πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρός
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος
δ᾽ οὐδὲν ἐπήρκεσεν
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ᾽ ἐμ πέδωι βαλῶ.
ΧΟ. ἑπόμενα προτέροισι τάδ᾽ ἐφημίσω.
καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δ᾽ ἀμηχανῶ. =
ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ᾽ ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην,
λαμπρὸς δ᾽ ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολάς
πνέων ἐσάιξειν, ὥστε κύματος δίκην

Numeri: 1156—66 = 1167—77 Κασ. interiectio 3 iamb. iamb. + dochm. 3 dochm. 2 trim. Χορ. 2 dochm. 2 iamb. + 5 dochm.

1154 ἔχη F 1159 deficit M 1161 ὄχθους corr. Casaubonus (ripae Acherusiae paludis ὄχθοι non sunt) 1163 ἂν αἰων Karsten (et ego) ἀνθρώπων codd. 1164 δ᾽ ὑπὸ F δ᾽ ὑπαί Tr corr. Herm. 1165 δυσαγγεῖ corr. Canter del Blomfield 1166 θαύματ᾽ Tr cf. Hesych. θραῦσμα λύπη πληγή

1167 πόλεως F ὀλωμένας F ὀλουμένας Tr corr. Porson 1170 ἐπήρκεσαν corr. Blomfield 1171 ἔχει ἔχειν F 1172 cf. Hom. λ 424, Homer. Unters. 158 1173 προτέροις corr. Pauw 1174 τίς σε καί Tr κακοφρονεῖν corr. Schütz 1175 κακ. δαίμων ποιεῖ ὑπερβαρύς Tr 1176 θανατηφόρα Tr

1179 νύμφας F 1181 ἐς ἥξειν corr. Bothe.

κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολύ
μεῖζον· φρενώσω δ᾽ οὐκέτ᾽ ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσηι τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ᾽ οὔποτ᾽ ἐκλείπει χορός
ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ᾽, ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει
δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ᾽ ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ᾽ ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῶι πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τὸ μὴ εἰδέναι
λόγωι παλαιὰς τῶνδ᾽ ἁμαρτίας δόμων.
ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆγμα γενναίως παγέν
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν τὸ πᾶν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
ΚΑ. μάντις μ᾽ Ἀπόλλων τῶιδ᾽ ἐπέστησεν τέλει.
ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρωι πεπληγμένος;
ΚΑ. πρὸ τοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. ἀλλ᾽ ἦν παλαιστὴς κάρτ᾽ ἐμοὶ πνέων χάριν.
ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην νόμωι;
ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡιρημένη;
ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ᾽ ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. πῶς δῆτ᾽ ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότωι;
ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν᾽ οὐδέν, ὡς τάδ᾽ ἤμπλακον.
ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

Testim.: 1195 Hesych. φλέδων· φλυαρία· καὶ ὁ ἀλαζών, εὐήθης 1216 Hesych. στροβεῖ[ται] ταράσσει (l. ταράσσων) κινεῖ.

1182 κλύειν corr. Auratus 1182 πῆμα gravius eo quod modo tetigit, i. e. sua morte 1188 σύμφογγος F ξύμφογγος G 1192 πρώταρχος F 1194 τηρῶ corr. Ahrens 1196 καὶ μαρ. Tr μ᾽ εἰδέναι 1198 ὅρκος πῆμα corr. Auratus 1200 ἀλλ. πόλιν corr. Weil 1204. 3 trai. Herm. 1205 βαρύνεται Tr 1207 ἤλθετον 1211 ἄνακτος corr. Canter.

ΚΑ. ἰοὺ ἰού, ὢ ὢ κακά.
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις. [ἐφημένους]
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες, ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες, οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινά
[λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον]
οἰκουρόν, οἴμοι, τῶι μολόντι δεσπότηι
ἐμῶι· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν, οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνός
λείξασα κἀκτείνασα φαιδρὸν οὖς δίκην
ἄτης λαθραίου τεύξεται κακῆι τύχηι.
τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεύς·
ἔστιν· τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινά
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν ἅιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος ὥσπερ ἐν μάχης τροπῆι,
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμωι σωτηρίαι.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν [γ'] ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.
ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα καὶ φόβος μ' ἔχει

Numeri: 1214. 1216 dimetri iambici, novi furoris signum.

1216 ἐφημένοις Tr² del. Herm. sed dimetrum iambicum ne is quidem tolerabat 1224 delevi; leo, opinor, non est Aegisthus cf. 1259 1227 ἄπαρχος cf. Pers. 327 1228 εὖ οἶδεν Tr 1229 λέξασα corr. Tyrwhitt καὶ κτείνασα dist. Canter φαιδρόνους dist. Ahrens 1231 τοιαῦτα Tr τολμᾶι 1232 ἔστιν vulgo ad priora refertur, etsi enclisin vetare monuit Elmsley δυσφιλεύς F

1235 miramur dici de infenso in liberos animo Clytaemestrae, sed quod per τε adnectitur odium internecivum quod ad Agamemnonem necessario refertur, persuadet, ut poetam hoc voluisse credamus ἀράν corr. Butler alii

1237 respicit ad v. 973 1240 μὴν τάχει corr. Auratus 1241 del. Bothe 1242 παιδίων.

κλυόντ᾽ ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα·
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ᾽ ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. εὔφημον ὦ τάλαινα κοίμησον στόμα.
ΚΑ. ἀλλ᾽ οὔτι παιὼν τῶιδ᾽ ἐπιστατεῖ λόγωι.
ΧΟ. οὔκ, εἴπερ ἔσται γ᾽· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχηι, τοῖς δ᾽ ἀποκτείνειν μέλει.
ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄχος πορσύνεται;
ΚΑ. ἦ κάρτ᾽ †ἄρ᾽ ἂν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν.
ΧΟ. τοὺς γὰρ τελοῦντας οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ᾽ Ἕλλην᾽ ἐπίσταμαι φάτιν.
ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ᾽ ὅμως.
ΚΑ. παπαῖ,
οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεται [δέ μοι].
ὀτοτοῖ,
Λύκει᾽ Ἄπολλον, οἲ ἐγὼ [ἐγώ].
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκωι λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίαι
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει πότωι.
ἐπεύχεται θήγουσα φωτὶ φάσγανον
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσεσθαι φόνον.
τί δῆτ᾽ ἐμαυτῆς καταγέλωτ᾽ ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρηι στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ᾽ ἐς φθόρον· πεσόντα γ᾽ ὧδ᾽ ἀμείβομαι.
ἄλλην τιν᾽ ἄτης ἀντ᾽ ἐμοῦ πλουτίζετε.

Actio: 1266 confringit sceptrum, 1267 proicit vittas, proiectas pedibus calcat.

Numeri: 1257—58 interiectiones et dimetri (alter catalecticus) novi furoris signa cf. 1214.

1244 ἐξεικ. Tr 1247 κοίμισον Tr 1249 εἰ πάρεσται corr. Schütz 1252 παρεσκόπης (-πεις F[1]) corr. Hartung Meineke (cf. Hesych. ἀποκοπῆναι Bekk. An. 428). αραν adhuc infeliciter temptatum 1253 τοῦ γ. τελοῦντος corr. Heimsoeth 1255 δυσπαθῆ F 1256. 57 prava complementa delevi 1258 δίπλους corr. Victorius 1261 ἐνθήσειν Tr[2] κότωι corr. Auratus 1262 asyndeton, quia metaphoram suam ipsa explicat 1263 ἀντιτίσασθαι corr. Blomfield 1267 πεσόντ᾽ ἀγαθὼ δ᾽ i. e. et πεσόντα γ᾽ et -τα θ᾽ ὧδ᾽; corr. Blomfield ἀμείψομαι F[2]E[2]G[2]Tr ‚si non antea, nunc certe cum humi iacetis, sic debita vobis reddo mala'. placuit plerisque Hermanni ἐγὼ δ᾽ ἅμ᾽ ἕψομαι, sed ἅμα aperte falsum est, nec πεσόντα bene additur ad ἴτ᾽ ἐς φθόρον. οὕτω δ᾽ ἀμείβηι με Eur. Or. 608 1268 ἄτην corr. Stanley.

ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμέ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην πάλαι
φίλων ὕπ' ἐχθρῶν ⟨τ'⟩ οὐ διχορρόπως μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
πτωχός, τάλαινα, λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει
θερμῶι κοπείσης φοίνιον προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ἄξει νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοκνος ὧδ' ἀναστένω;
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἷλον πόλιν
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει.
ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
ἄραρε γὰρ ⟨τῶνδ'⟩ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας.

Testim.: 1290 Epim. Homer. Cram. An. Ox. I 88 (Et. Vossian. ἄραρε) ἄραρε γὰρ — θεῶν sine nomine.

1270 ἐπώπτευσας Tr 1271 πάλαι scripsi μέτα codd., intrusum, cum non intellegeretur proximi versus figura ἀπὸ κοινοῦ 1272 suppl. Enger, amicos inimicosque distinctos esse docet οὐ διχορρόπως 1273 regiam virginem φοιτάδα ἀγύρτριαν vocant et eisdem quibus talem circulatricem excipiunt conviciis. ὡς additum per similem confusionem atque Pers. 565 1278 φοινίωι corr. Thiersch; corpus iacebit in mensa cruore perfusa 1279 ἄτιμον F[1]

1284 ἄξει GTr ἄξειν FE νυν F ὑπτίασμα quid sit docet Pr. 1005. non laudabimus dictum de eo quod caesus pater postulat ut ultor redeat: tumidum oraculorum sermonem decere videbatur quod ὕπτιος et κείμενος affinia sunt 1285 κάτοικος corr. Wakefield: non convenit Scaligeri κάτοικτος, pariter novum vocabulum, nam a lugendo exempla ista eam non deterrent, nec μέτοικος Hermanni aliorumque, nam aut civis Troiana aut serva est 1287 εἶχον corr. Musgrave 1288 ἐκ θεῶν F 1289 cf. ad Eur. Herc. 323 1290 ὀμώμοται γάρ codd. genuinum esse ἄραρε in Epim. Hom. intellexit Herm. sed quod ὅρκος τις supplebat minime ferendum. supplevi ita ut pateret, quid dei iure iurando sanxissent. quid aliud quam Cassandrae imminens fatum, cf. 1238? vix credibile plausum tulisse Hermannum qui versum post 1283 traiciebat (recepto ἄξειν). deorumne erat iure iurando constituere, ut filius matrem occideret?

Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ᾽ ἐγὼ προσεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα πολλὰ δ᾽ αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ᾽ ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ᾽ ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνου πλέον.
ΧΟ. ὁ δ᾽ ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
ΚΑ. ἥκει τόδ᾽ ἦμαρ· σμικρὰ κερδαίνω φυγῆι.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἴσθι τλήμων οὖσ᾽ ἀπ᾽ εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. ἀλλ᾽ εὐκόλως τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶι.
ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
ΧΟ. τί δ᾽ ἐστὶ χρῆμα, τίς σ᾽ ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ᾽ ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενὶ στύγος.
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ᾽ ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ᾽ εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ᾽ ἐμήν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ ξένοι.
οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβωι,
ἀλλ᾽ ὡς θανούσηι μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ᾽ ἐμοῦ θάνηι,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ᾽ ἀνδρὸς πέσηι.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ᾽ ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.

Actio: 1306 primum ad portam accedit; subsistit horrore percita 1315 iterum ad portam accedit, iterum intrare cessat.

1291 τὰς λέγω corr. Auratus 1295 δ᾽ αὖ Tr δὲ FEG 1299 ad duplex οὐ cf. Theogn. 695 ubi οὐ δύναμ᾽ οὔ vasculi Attici testimonio restitutum est χρόνωι πλέω(ι) corr. Voss cf. Eum. 163; πλέως χρόνος graece non videtur dici 1301 κερδανῶ corr. Karsten 1303. 4 trai. Heath 1304 εὐκλεῶς correxi. non Polyxena loquitur aut Perpetua, sed Cassandra cui turpissima mors imminet nec quisquam eius meminerit, cf. 1329 1305 σῶν Auratus τῶν codd. 1308 φρενῶν correxi 1309 φόβον FTr[1].

ΚΑ. ἅπαξ ἔτ᾽ εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίου δ᾽ ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
χρέος φονεῦσι δεσποτῶν τίνειν ὁμοῦ
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ᾽· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχοῖ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ᾽ ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.
ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων
δ᾽ οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
„μηκέτ᾽ ἐσέλθῃς“ τάδε φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου,
θεοτίμητος δ᾽ οἴκαδ᾽ ἱκάνει·
νῦν δ᾽ εἰ προτέρων αἷμ᾽ ἀποτείσει
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ⟨ποτ᾽⟩ ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι τάδ᾽ ἀκούων;
ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πλευρῶν ἔσω.
ΧΟ. σῖγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ᾽ αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.

ΧΟΡΟΣ.

τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
ἀλλὰ κοινωσώμεθ᾽ ἄνδρες ἀσφαλῆ βουλεύματα;

Actio: 1322 tertium ad portam accedit, intratura non iam ad chorum sed ad se ipsam verba fecit. 1343. 45 audiuntur Agamemnonis clamores; choreutae discurrunt, disputant, denique strictis gladiis in portam irrumpunt, sed horrore perculsi statim recedunt.

1323 ἡλίωι corr. Jacobs 1325 ἐχθροῖς φ. τοῖς ἐμοῖς τ. correxi 1328 δυστυχῆ corr. Blomfield 1331 πράττειν 1332 βροτοῖς corr. Pauw 1334 μηκέτι δ᾽ εἰσέλθῃς corr. Herm. 1340 θ. ἄγαν ἐπ. Tr ἐπικρανεῖ corr. Herm. praesens pro futuro cf. Suppl. 406 1341 suppl. E. A. Ahrens; non deterius οὔτις 1343 πλευρῶν Weil. πληγήν codd. 1345 part. perf. pro verbo finito. cf. Sept. 809 1347 ἄν πως ἀσφ. corr. Keck (et ego).

1. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
2. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτωι ξίφει.
3. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
4. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὥς,
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
5. χρονίζομεν γάρ· οἳ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
6. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι· ⟨τί μή;⟩
7. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
8. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
9. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
10. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
11. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
12. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

Testim.: Schol. Aristoph. Equ. 586 ὁ τραγικὸς (χορός) ιε', ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. 1356 Trypho VIII 741 W inter exempla ὀνοματοποιίας, καὶ παρ' Αἰσ. μελλώ, χρονίζομεν—χάριν (natum hoc e χερί v. 1357 olim simul adscripti).

1348 codd. singulis deinceps distichis Χορ praefigunt, nimirum pro paragraphis quas traditas acceperant. quindecim choreutas esse tradunt schol. Aristophanis, duodecim esse vidit Od. Mueller; ultimus coryphaeus est qui antea pro choro verba fecerat 1354 ὡς acuendum (fortasse rectius cum Bekkero circumflectendum); procliticum in extremo versu immane in Aeschylo vitium ,sic per regis caedem incipiunt, signa dantes venturae tyrannidis'
1356 τῆς μελλοῦς Trypho τῆς μελλούσης F μελλούσης Tr 1357 πέδον corr. Herm. 1359 βουλεῦσαι πέρι codd., sublato pessimo complemento aptum substitui 1362 κτείνοντες corr. Canter 1368 μυθοῦσθαι corr. E. A. Ahrens.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι·
νίκη τέλειος ἦλθε, σὺν χρόνωι γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, 1382
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. 1381
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμωγμάτοιν 1384
μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὀρυγάνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφυγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῆι ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότωι
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.

Actio: 1372 valvis apertis spectatur securim tenens Clytaemestra, cuius frons sanguinis guttis adspersa est. iacet in lavacro argenteo Agamemnonis corpus ingenti tegmine purpureo involutum, iacet alicubi etiam Cassandrae corpus. nullae adstant ancillae.

Testim.: 1388 Hesych. ὀρυγάνει ἐρεύγεται.

1375 πημονήν corr. Auratus ἀρκύστατον corr. Elmsley 1378 νίκης παλαιᾶς correxi; Heathii νείκης illi quidem condonandum, hodie tolerari vocem quae nulla omnino est pudendae segnitiae signum. „mihi certamen erat diu praeparatum, venit .... sed sero. sto eodem loco quo percussi re bene gesta.“ quid deest? victoriae opinor notio ita enuntiata, ut adversativa particula sequi possit 1379 ἔπαισ' GTr ἔπεσ' F 1381 ἀμύνασθαι corr. Victorius traieci versum post 1383; indicat retis usum, a quo instrumento facinoris descriptio rite incipit 1383 περιστιχ(στοιχ F)ίζων FG 1384 οἰμώγμασιν corr. Elmsley

1387 Διὸς Enger ἅιδου codd. 1388 ὀρυγάνει Hesychio huc relato Herm. ὀρμαίνει codd. 1389 σφαγήν correxi. non comederat caede paratam offam ut Atreus 1599, nihili omnino ὀξεῖα αἵματος σφαγή 1391. 92 διὸς νότωι γᾶν εἰ corr. Porson.

εἰ δ᾽ ἦν πρέπον ποθ᾽ ὥστ᾽ ἐπισπένδειν νεκρῶι,
τῶιδ᾽ ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ᾽ ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.
ἐγὼ δ᾽ ἀτρέστωι καρδίαι πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ᾽ αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
ὁμοῖον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμός
πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερός
ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ᾽ ὧδ᾽ ἔχει.
ΧΟ. τί κακόν, ὦ γύναι,
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτόν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον
τόδ᾽ ἐπέθου θύος δημοθρόους τ᾽ ἀρὰς
ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ᾽ ἔσηι,
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς. —
ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ᾽ ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τότ᾽ ἀνδρὶ τῶιδ᾽ ἐναντίον φέρων,
ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοί
ὠδῖν᾽, ἐπωιδὸν Θρηικίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ᾽ ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν᾽; ἐπήκοος δ᾽ ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων, χερί ⟨τε⟩ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ

Testim.: 1408 Hesych. ἐδανά· ἐδώδιμα βρώσιμα· ἐδανοῖς βρωσίμοις Αἰσ.

Numeri: 1407—11 = 1426—30 dochm. dim. iamb. 6 dochmii membratim discreti. pherecrateus.

1395 πρεπόντως corr. (sed reiecit) Rauchenstein 1396 τάδ᾽ ἂν corr. Tyrwhitt. 1406 δικαίως Tr 1409 ῥυσᾶς corr. Stanley ορωμενον (diverso spiritu) cf. Sept. 86. nihil est cur Abreschii ὄρμενον editiones obtineat 1410 ἐπεύθου Tr 1411 ἀπέταμες et -τεμες codd. est ἀποτόμως ἀπεβάλου ἄπολις corr. Seidler 1412 ὄμβριμον cf. Sept. 794 1414 τόδ᾽ corr. I. Vossius 1418 Θρ. τε λημμάτων corr. Canter 1419 χρή corr. Porson 1423 χειρί νικ. correxi χερί τε unius vocis instar.

ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνηι θεός,
γνώσηι διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.
ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ,
περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχαι φρὴν ἐπιμαίνεται,
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρέπει.
ἄντιτον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τεῖσαι. =
ΚΛ. οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ, 1434
ἕως ἂν αἴθηι πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους. 1437
καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν· 1431
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ, 1433
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος, 1438
Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίωι,
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε [καὶ τερασκόπος
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε] θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
αὐτὴν παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει μὴ περιώδυνος
μηδὲ δεμνιοτήρης
ἡμῖν τὸν αἰεὶ μόλοι φέρουσα
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος

Testim.: 1449 Hesych. δεμνιοτήρη· ἔγκοιτον· τὰ δέμνια τηροῦντα.

Numeri: 1447—54 = 1467—74 2 dochm. + pherecrat. 3. iamb. alcaic. decasyll. periodus trochaica paucis concisis.

1429 ἀντίετον F ἀτίετον Tr corr. Weil, idem reiecit 1430 τύμμα τύμμα corr. I. Vossius 1431—33 traieci. ad minas primum erat respondendum; numina autem testes facinoris advocantur 1435 ἐμάς corr. Porson 1437 μικρά 1440. 41 sustuli dittographias, quoniam πιστὴ σύνευνος praedicati locum obtinet (dormit mortua cum mortuo), concubitus antea non poterat commemorari 1443 ἱστοτριβής FGTr ἰσοτρ. (felici errore) E corr. Pauw. 1446 φιλήτως F 1447 αὐτὴν scripsi εὐνῆς codd. παροψόνημα 1450 μόλοι τ. α. φ. ἐν ἡμῖν traieci.

φύλακος εὐμενεστάτου καὶ
πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ᾽ ἀπέφθισεν βίον.
— ἰώ
παράνους Ἑλένα, μία τὰς πολλάς,
τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ᾽ ὑπὸ Τροίαι,
νῦν [δὲ] τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω
δι᾽ αἷμ᾽ ἄνιπτον. ἦ τις ἦν τότ᾽ ἐν δόμοις
Ἔρις, ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς. —
ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ᾽ εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ᾽, ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ᾽
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.
ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίδαισιν,
κράτος ⟨τ᾽⟩ ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν,
καρδιόδηκτον ἐμοί, κρατύνεις,
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐννόμως
ὕμνον ὑμνεῖν †ἐπεύχεται.
— ⟨ἰώ
παράνους Ἑλένα, μία τὰς πολλάς,
τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ᾽ ὑπὸ Τροίαι.
νῦν τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω

Numeri: 1455—61 ephymnium. interiectio, periodus anapaestica. 2 dochm. iambi faciles.

1453 διά Tr 1455 παρανόμους corr. Herm. 1458 νῦν δὲ τελείαν correxi. τελέαν ἐπανθίζειν est τῶι τὴν στεφάνωσιν τελειοῦντι στεφάνωι στεφανοῦσθαι, ad verbum cf. Choeph. 150, ad dicendi figuram quae composui ad Eur. Herc. 681 1461 ἐρίδματος etymologia Aeschyli ad ἔριν refert 1464 ἐκτρέχῃς F (non G) 1466 ὀλέσαν FG (ex E non notatum) 1467 ἐμπίπτεις corr. Canter 1468 διφυεῖσι corr. Herm. videtur Aeschylus in voce peregrina (vivit in Eliaca tantum dialecto) διφυεῖς, λήμασι δισσούς, 122, sensisse

1469 ταντᾰλίδεσι F 1470 suppl. Herm. 1471 καρδίαι δηκτόν corr. Abresch; cordolium non est κράτος, sed τὸ κρατύνειν ἰσόψυχον κράτος 1473 ἐκνόμως Tr e schol. vet. 1474 corruptus et lacunosus, fuerit fere ὑμνεῖν ἀπεύχετον (hoc Davies) δοκεῖς. ephymnium primus repetivit Burney.

δι᾽ αἷμ᾽ ἄνιπτον. ἦ τις ἦν τότ᾽ ἐν δόμοις
῎Ερις, ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.⟩ ═

ΚΛ. νῦν δ᾽ ὤρθωσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπάχυντον
δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείραι τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟ. ἦ μέγαν οἰκοσινῆ
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον, ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκόρεστον,
ἰὼ ἰή, διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ᾽ οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
— ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ᾽ εἴπω;
κεῖσαι δ᾽ ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷιδ᾽
ἀσεβεῖ θανάτωι βίον ἐκπνέων.
ὤμοι μοι
κοίταν τάνδ᾽ ἀνελεύθερον

Numeri: 1481—88 = 1505—12 hemiepes, alcaicus decasyllabus, enhoplius sive paroemiacus + pherecrat. 7 iamb. fere membratim distincti, choephoricon (⏑ — — ⏑⏑ — ⏑ — ⏑) simile Alcaici decasyllabi. ephymnium 1489—96 = 1513—20 periodus anapaestica. interiectio. glyconeus; ultima diceres strophae alcaicae partem alteram, nisi brevis in priore versu superaret, qua tamen rhythmus non evertitur.

1476 τριπάχυιον corr. Bamberger 1477 γέννας F¹Tr γεννήσας E 1479 νείρει corr. Casaubonus (νείρηι, atticam vocalem dedit Wellauer) usus tamen parum solidis testimoniis, Hesych. νεῖραι· κατώταται· οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα. νειρόν· σφοδρόν· ἔσχατον. Lycophr. 896 νειροῖς μυχοῖς, quod schol. recte explicant κατωτάτοις, v. l. νηροῖς καθύγροις falsa est. Et. M. 475, 30 νειρός· ὁρμητικός. sed habet Hes. etiam νίρον· μέγα 1480 hoc si integrum est, dicitur libido sanguinis imis visceribus insita „nova sanies, novum virus“, quod morbum novum excitat vixdum sanato priore ἴχωρ cf. Suppl. 850 1481 οἰκοσινῆ scripsi οἴκοις τοῖσδε codd. sumo suppletam esse vocem lacunosam οικοσι 1484 κακὸν αἶνον scil. αἰνεῖς τὸν δαίμονα 1485 ἀκορέστου correxi (idem aliis perverse mutatis Todt) 1486 πανεργέταν F 1489 Ἡμιχ. hic praefigit Tr, 1513 omnes. in exemplo paragraphus ephymnium distinguebat. ἰώ semel F 1491 et 1515 ποτ᾽ ἄρ᾽ εἴπω Tr 1493 et 1517 ἐκπνείων Tr admisit Aeschylus synizesin ionicam 1494 et 1518 ἀνελεύθερα Tr.

δολίωι μόρωι δαμεὶς ⟨δάμαρτος⟩
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι. —
ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν·
†μηδ᾽ ἐπιλεχθῆις
᾽Αγαμεμνονίαν εἶναί μ᾽ ἄλοχον.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ᾽ ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
᾽Ατρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ᾽ ἀπέτεισεν
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶς, πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ᾽ ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ᾽ ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας ῎Αρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνοι,
πάχναν κουροβόρον παρέξει.
— ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ᾽ εἴπω;
κεῖσαι δ᾽ ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶιδ᾽
ἀσεβεῖ θανάτωι βίον ἐκπνέων.
ὤμοι μοι
κοίταν τάνδ᾽ ἀνελεύθερον,
δολίωι μόρωι δαμεὶς ⟨δάμαρτος⟩
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι. =
ΚΛ. οὔτ᾽ ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῶιδε γενέσθαι, ...
. . . .
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην

1495 suppl. Enger 1497 τοὔργον ἐμὸν τόδε Tr 1498 nihil commemoratione dignum propositum est. δερχθείς habet quo arrideat 1504 νεκροῖς Tr
1507 πῶ πῶ corr. Auratus; dorismi veri in Atthide inauditi. scribae interiectiones dabant, cf. Prom. 576 δέ om Tr 1510 βιάζεται passive ‚cogitur', nempe ut pro natura sua agat, sanguinem effundat 1511 προσβαίνων codd., προβαίνων Canter, correxi. πάχνα κουροβόρωι corr. Auratus. „paricidio cogitur Mars; quocumque autem pergit, pruinam infanticidam praebebit" pruinam componas cum imbre 1533. caede caedes excitatur, caedes progeniem suam consumit, nam quod committitur scelus vindictam vindictae suae praeparat
1522 lacunam et οὔτε alterum deficiens et hiatus monstrant; ἀνελεύθερον ad 1518 respicit, deest igitur membrum, quo δόλιον μόρον defendebat uxor ex.

οἴκοισιν ἔθηκ᾽. ἀλλ᾽ ἐμὸν ἐκ τοῦδ᾽
ἔρνος ἀερθέν, τὴν πολύκλαυτον
⟨παῖδ᾽⟩ Ἰφιγένειαν ⟨ἔθυσε πατήρ⟩.
ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτωι
θανάτωι τείσας ἅπερ ἦρξεν.

ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθείς
εὐπαλάμων μεριμνᾶν,
ὅπαι τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ᾽ ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ ληγεῖ.
δίκην δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.
— ἰὼ γᾶ γᾶ,
εἴθ᾽ ἔμ᾽ ἐδέξω πρὶν τόνδ᾽ ἐπιδεῖν
ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ᾽ ἔρξαι τλήσηι, κτείνασ᾽
ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκωκῦσαι
ψυχῆι τ᾽ ἄχαριν χάριν ἀντ᾽ ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
τίς δ᾽ ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ᾽ ἀνδρὶ θείωι
σὺν δακρύοις ἰάπτων
ἀληθείαι φρενῶν πονήσει; —

Numeri: 1530—36 = 1560—66 iambi, 3. 2. (choriamb.) 3. 6. 6. ephymnium 1537—50 periodus anapaestica, versus logaoedus (3 dact. + 2 troch. cf. Eum. 996 Pr. 165), aristophaneus, 3. iamb.

Testim.: 1535 Hesych. θηγάνει· ὀξύνει.

gr. τἀνδρὶ πρὸς ἡμῶν οὔτ᾽ οὖν ἀδίκους ἔρραψα τέχνας. tamen eici solent οὔτε—γενέσθαι, eiecta olim inani numerorum exaequandorum studio, quasi ullum interpolatorum anapaestorum exemplum extaret 1525 παῖδ᾽ Ahrens τ᾽ codd. supplevi 1526 ἀνάξια δρ. corr. Herm. 1530 φροντίδων Tr

1531 εὐπάλαμνον μέριμναν corr. Karsten Enger 1534 ψεκάς λήγει correxi cf. 1390 1535 δίκα G[1]Tr[1] δίκη cett. corr. Auratus θήγει corr. Herm. Hesychii glossa huc relata 1536 θηγάναις corr. Pauw 1537 Ἡμιχ. praefigunt codd. hiatus post γᾶ sicut in interiectionibus, velut Pers. 931

1540 δροίτας νῦν κατ. Tr χαμεύναν (-ην Tr[2]) accentum correxit Solmsen collato titulo IG I 4 pag. 178 1545 ψυχὴν ἄ. corr. Herm. 1548 ἐπιτύμβιος αἶνος corr. Is. Vossius.

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.
ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους.
δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μένει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνωι Διὸς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος πρὸς ἄται.
— ⟨ἰὼ γᾶ γᾶ,
εἴθ' ἔμ' ἐδέξω πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσηι κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκωκῦσαι
ψυχῆι τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείωι
σὺν δακρύοις ἰάπτων
ἀληθείαι φρενῶν πονήσει;⟩ =
ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβης σὺν ἀληθείαι
χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
ἐθέλω, δαίμονι τῶι Πλεισθενιδῶν
ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν
δύστλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'

1551 οὔτε πρ. Tr μέλημα λέγειν dist. Karsten 1553 κάπεσε Tr 1555 Ἰφιγένειαν ἵν' dist. Auratus 1559 χεῖρα corr. Porson φιλήση corr. Stanley 1563 μίμνει corr. Heimsoeth χρόνωι corr. Schütz 1565 ῥᾶον corr. Herm. 1566 προσάψαι corr. Blomfield 1567 ἐνέβη corr. Canter 1569 ἐθέλω sc. θάψαι καὶ θρηνῆσαι πλεισθενιδᾶν FTr[1] 1570 θεμένα Tr[1] 1571 δύσπλητα FE, sed π in alio.

ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν.
κτεάνων δὲ μέρος βαιὸν ἐχούσηι
πᾶν ἀπόχρη μοι μανίας μελάθρων
ἀλληλοφόνους ἀφελούσηι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χειρὸς πατρώιας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ δ᾽ ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὕρετ᾽ ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῶιον αἱμάξαι πέδον
αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
τῶμῶι προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως πατρί,
δοκῶν κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν,
Ἀτρεὺς παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ᾽, ἄνωθεν . . . .
— — — — — — — —
. . . . ἀνδρακὰς καθήμενος.
ἄσημα δ᾽ αὐτῶν αὐτίκ᾽ ἀγνοίαι λαβὼν
ἔσθει, βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾶις, γένει.

Actio: 1577 intrat a parte dextra Aegisthus cum caterva militum.

1573 om Tr   1574 τε corr. Auratus   1575 ἀπ. μοι δ᾽ ἀλλ. μ. μ. δ᾽ del. Canter trai. Erfurdt   1582 χερός F   1585 τ᾽ corr. Elmsley   1588 εὗρετ᾽   1590 αὐτοῦ corr. Blomfield   ξενίαι Tr   1591—93 principia versuum Ἀτρεύς, τὠμῶι, δοκῶν traieci   1594 χρεῶν F   1595 hiatum signavi; desunt fere ἄνωθεν δ᾽ ὀπτὰ περιβαλὼν κρέα κανοῦν ἐπλήρου· ταῦτα δ᾽ ἐν δαιτὸς νομῆι πατὴρ ἐδέξαθ᾽ ἀνδρακὰς καθήμενος. ad ἀνδρακάς glossa Tr καθ᾽ ἑαυτόν recta est, sive antiquitus tradita, sive a Triclinio profecta. consentaneum enim Thyestae peculiarem mensam paratam esse, ne alii humana carne vescerentur, nec incredibile ·viritim· notione paullum inflexa positum.

κἄπειτ᾿ ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
ᾤιμωξεν, ἀμπίπτει δ᾿ ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν,
[μόρον δ᾿ ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,]
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκωι τιθεὶς ἀρᾶι,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ τοι πεσόντα τόνδ᾿ ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς·
τρίτον γὰρ ὄντα μ᾿ ἐπὶ δέκ᾿ ἀθλίωι πατρί
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ᾿ ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ᾿ αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.
ΧΟ. Αἴγισθ᾿, ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ᾿ ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ᾿ ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
οὔ φημ᾿ ἀλύξειν ἐν δίκηι τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ᾿ ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέραι προσήμενος
κώπηι, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶι δορός;
γνώσηι γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρύ
τῶι τηλικούτωι, σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες

1599 ἀν· πίπτει σφαγῆς corr. Auratus 1600 dittographiam ad v. 1601, 02 delevi; 1602 deleverat Schütz, nam eandem gentem duobus nominibus eodem loco appellare vesanum est. Thyestes agnito fratris scelere ac suo errore reicit se in lectum, nempe ut caput obnubat, pede autem proculcat mensam, vociferatus „ita ut haec mensa et fratris et mea familia pereant“. ergo recte dicitur diris proculcasse mensam, versus autem 1602 necessarius est 1601 ξυνδίκως correxi (item cum aliis perversis Jacob) ‚cum communi devotione‘ utriusque scilicet familiae, cf. Pind. Ol. 9, 98. Pyth. 1, 2 1602 ὀλέσθη codd. Tzetzes Cram. An. Ox. III 378 (Chiliadum schol. de Plisthenidis) καὶ Αἰσ. λέγων ἀρᾶτ᾿ ὀλέσθαι — γένος 1603 σοι corr. Herm. 1605 tredecim filios Thyestae invident critici, quia ceteroquin duo vel tres numerantur, quasi nostrum esset fabularum probabilitati prospicere, aut larga suppeteret mythographorum memoria. imo qui fabellis popularibus student, bene norunt haud raro unum qui servatur aut duodecimum esse aut decimum tertium

1609 συνάψας FG 1611 ἰδόντι Tr 1613 τόνδ᾿ ἔφης 1617 νετέραι F 1621 δεσμόν FG (non E ut vid.).

δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾶις ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆις.
ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον
οἰκουρὸς εὐνήν ⟨τ᾽⟩ ἀνδρὸς αἰσχύνουσ᾽ ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῶι τόνδ᾽ ἐβούλευσας μόρον;
ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
᾽Ορφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·
ὃ μὲν γὰρ ἦγε πάντ᾽ ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶι,
σὺ δ᾽ ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξηι· κρατηθεὶς δ᾽ ἡμερώτερος φανῆι.
ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος ᾽Αργείων ἔσηι,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῶιδ᾽ ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ᾽ ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς,
ἐγὼ δ᾽ ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μοι σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ᾽ ὁ δυσφιλὴς σκότωι
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ᾽ ἐπόψεται.
ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ᾽ ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλά νιν γυνή,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν᾽; ᾽Ορέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχηι
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς.

Testim.: 1624 Schol. Pind. Pyth. 2, 173 Αἰσ. ᾽Αγ. πρὸς—μογῆις Zenob. Par. V 70 πρὸς κέντρα λακτ. ..... καὶ Αἰσ. μέμνηται, cf. Prom. 329 1637 Hesych. ὕποπτος ἐχθρός sine explicatione 1640 Pollux 7, 23 Αἰσ. σειραφόρον καὶ κριθῶντα πῶλον.

1624 πήσας codd. παίσας schol. Pind. corr. Butler 1626 supplevi. quasi iudex nunc Clytaemestram ἀνακρίνει non de facto, quod constat, sed de consilio caedis, adulterio autem laesum esse non solum maritum sed etiam exercitum. μοιχείας γραφή fuit, non δίκη, i. e. publica causa erat 1627 τῶδε βουλεύσας FG 1631 ἠπίοις corr. Jacobs 1634 οὐκ in principio sententiae cf. Sept. 717 1640 μή corr. Pauw. 1641 κότωι corr. Scaliger 1644 σὺν γυνή corr. Spanheim.

ΑΙ. ἀλλ᾽ ἐπεὶ δοκεῖς τάδ᾽ ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσηι τάχα 1649
σώφρονος γνώμης θ᾽ ἁμαρτὼν τὸν κρατοῦντά ⟨θ᾽ ὑβρίσας.⟩ 1664
εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.
ΧΟ. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ᾽ αἱρούμεθα.
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
ἀλλὰ καὶ τόδ᾽ ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος.
πημονῆς δ᾽ ἅλις γ᾽· ὕπαρχε μηδέν· ἡιματώμεθα.
στείχετ᾽ αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους [τούσδε],
πρὶν παθεῖν ἔρξαντας. αἰνεῖν χρῆν τάδ᾽ ὡς ἐπράξαμεν.
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ᾽ ἅλις, δεχοίμεθ᾽ ἄν,
δαίμονος χηλῆι βαρείαι δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ᾽ ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ᾽ ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ᾽ ἀπανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους. 1663
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ᾽ εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ᾽ ἐγώ σ᾽ ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ᾽ ἔτι.
ΧΟ. οὔκ, ἐὰν δαίμων ⟨γ᾽⟩ Ὀρέστην δεῦρ᾽ ἀπευθύνηι μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ᾽ ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χρόνωι.

Actio: 1650 iussi ab Aegistho milites strictis gladiis in aciem procedunt; 1651 chorus item aciem instruit; 1652 Aegisthus ducis locum occupat; 1654 Clytaemestra media inter acies oppositas incedit, sensimque Aegisthum ad portam deducit. intrat ille 1670, sequitur Clytaemestra. dum valvae clauduntur, duae acies in diversas partes exeunt.

1664 huc revocavi δ᾽ corr. Stanley ἁμαρτῆ codd. ἁμαρτεῖν Casaubonus θ᾽ ὑβρίσαι suppl. Blomfield 1650 Χορ. praefigunt codd. quam notam 1651 quoque F habet deleta Aegisthi nota 1652 κἀγὼ μὴν trai. Porson πρόκωπος GE πρόκοπος F πρόκοπτος Tr 1653 ἐρούμεθα corr. Auratus 1654 δράσομεν corr. Victorius 1655 τάδ᾽ correxi, referretur enim ad πολλά, hoc intensivum ut Pr. 45 θέρος Schütz ὁ ἔρως codd. 1656 tribus vocabulis mutatis (πημάτων ἅλις δ᾽ Herm., ὑπάρχει Scaliger, αἱματώμεθα Stanley) suavior redditur versus; sed animus Clytaemestrae gravissime perturbatus ipsa duritia indicatur 1657 στείχετε δ᾽ οἱ γ. corr. Ahrens τούσδε del. Scaliger 1658 ἔρξαντες F ἔρξαντα GTr καιρὸν corr. Lobeck ἐπραξάμην GTr 1659 γ᾽ ἐχοίμεθ᾽ corr. Herm. 1663 δαίμονας corr. Casaubonus 1667 suppl. Headlam 1670 χρόνωι Wecklein χάριν codd.

ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

1671 θαρρῶν ὥσπερ corr. Scaliger 1672. 73 ἐγώ et καλῶς om. codd., sed in E ἐγώ in proximi versus principio nunc abscisso fuisse docent spatia. schol. vet. Tr ἐγώ φησι καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὸ καθ' αὑτοὺς καλῶς. cf. Pers. 283. Eur. Antiopa fr. Flind. P. B 10 ἡμεῖς καὶ σὺ θήσομεν καλῶς.

Hesych. ἀσκεύοις, Phot. Berol. ἀθηρής, Epimerism. Hom. An. Ox. I 122 σὺν δόρει στρατόν, quae Agamemnonis esse traduntur, inter Memnonis reliquias recepta sunt, fr. 127—29. de fr. 130 vide ad Ch. 1068.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΟΡΕΣΤΗΣ

⟨Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷι᾿ ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ᾿ αἰτουμένωι,
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι
— — — — — — — — —
τύμβου δ᾿ ἐπ᾿ ὄχθωι τῶιδε κηρύσσω πατρί
κλυεῖν ἀκοῦσαι
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
— — πλόκαμον Ἰνάχωι θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
οὐ γὰρ παρὼν ᾤιμωξα σόν, πάτερ, μόρον
οὐδ᾿ ἐξέτεινα χεῖρ᾿ ἐπ᾿ ἐκφορᾶι νεκροῦ.⟩
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ᾿ ἥδ᾿ ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις

Actio: scaenae frons eadem est quae in Agamemnone, regia Atridarum; praeter ingentem portam mediam alia hic opus est minore, quae ad gynaeconitin ducat. sed regia usque ad v. 554 ignoratur, ignoranda etiam spectatoribus. quorum oculi animique statim detinentur tumulo Agamemnonis, quem in media orchestra extructum esse probabile videtur. in hoc enim Orestes stat; adstat Pylades cum pedisequis servulis impedimenta gestantibus.

Testim.: 1—5 Aristoph. Ran. 1126—28. 72. 73 adferuntur tres primi versus tamquam prologus τῆς Ὀρεστείας (tragoediae, non trilogiae). deinde 1170 πέραινε τοίνυν ἕτερον; nonnulla intermissa esse sententia postulat 6. 7 Schol. Pind. Pyth. 4, 145 καὶ παρ᾿ Αἰσ. πλόκαμον — πενθητ. Ὀρέστης φησὶ τῶι Ἀγαμέμνονι. hinc, ut videtur Eustath. ad B 11 7—8 Schol. Eur. Alc. 768 σεσημείωται ὅτι καὶ Αἰσ. ὡς γινόμενον τοῦτο συνίστησιν ἐν ταῖς Χοηφόροις, τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, λέγει δὲ Ὀρέστης οὐ — νεκροῦ.

8 οὐ γ. παρώμωξα codex sec. Schwartzium, illud tamquam e cod. Cobet Dindorf.

πρέπουσα; ποίαι ξυμφορᾶι προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον,
ἢ πατρὶ τὠμῶι τάσδ᾽ ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας, νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ᾽ ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶι
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ δός με τείσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω, γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

⟨ΧΟΡΟΣ⟩

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην
  χοᾶν προπομπὸς ὀξύχειρι σὺγ κόπωι·
πρέπει παρὴις φοίνισσ᾽ ἀμυγ-
  μοῖς ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμωι·
δι᾽ αἰῶνος δ᾽ ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ᾽ ὑφασμάτων
  λακίδες ἔφλαδον ὑπ᾽ ἄλγεσιν
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελά-
  στοις ξυμφοραῖς πεπληγμένοι. —
τορὸς γὰρ [φοῖβος] ὀρθόθριξ δόμων
  ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον πνέων
ἀωρόνυκτον ἀμβόα-
  μα μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβωι,

Testim.: 13 Hesych. προσκυρεῖ· προσεγγίζει. 28 Et. gen. ἔφλαδον . . . διερρήγνυντο ὥς φησιν Αἰσ. λακίδες—ἄλγεσιν.

Actio: 22 intrat Electra cum choro servarum sacrorum apparatum portantium, non ex aedibus, sed ex altera utra parodo. in alteram abit Orestes cum suis.

Numeri: parodus mere iambica. 22—30 = 31—42 iambi sine catalexi hiatu brachycatalexia continuati; ambigua igitur periodorum distinctio, nisi quod post 26 et 36 sententia absoluta est. dimetro ultimo antecedit trimeter constans e duobus molossis et choriambo, cf. Sept. 776.

15 μειλίγμασιν corr. Casaubonus 18 τίσασθαι 23 χοὰς corr. Casaubonus; accusativum pendentem a verbali vocis προπομπός vi nemo intellexisset nisi addito accentu, ac putida esset quaesita sermonis durities κύπτωι, sed πτ in rasura cum glossa ἀντὶ τοῦ κοπετῶι corr. Pauw 26 διοιγμοῖσι recte legit Canter 29 πρόστελνοι, sed .ρ. supra λ 30 πεπληγμένων correxi, pectora tundunt, προστέρνους πέπλων στολμούς, non πέπλους 31 del. Blass, qui numeros primus recte discripsit 35 ἔλαχε cum correctura .κε.

γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
κριταί ⟨τε⟩ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
  θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύ-
  μως τοῖς κτανοῦσί τ᾽ ἐγκοτεῖν. =
τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ᾽ ἰάλ-
  λει δύσθεος γυνά. φοβοῦ-
  μαι δ᾽ ἔπος τόδ᾽ ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους
  δεσποτῶν θανάτοισι. —
σέβας δ᾽ ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρίν
δι᾽ ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖ-
  νον νῦν ἀφίσταται. φοβεῖ-
  ται δέ τις. τὸ δ᾽ εὐτυχεῖν,
τόδ᾽ ἐμ βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ᾽ ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ᾽ ἐν μεταιχμίωι σκότου
μένει χρονίζοντας ἄχη, [βρύει]
  τοὺς δ᾽ ἄκραντος ἔχει νύξ. =
τὰ δ᾽ αἵματ᾽ ἐκποθένθ᾽ ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
τιτὰς φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.

Numeri: 44—53 = 54—65 iambi similes catalexi praeter ultima carentes, sed hiatu aut sententiarum fine distinguuntur certo 3, 7, 3, 2, 2, 2, clausula tetrameter constans e dimetro choriambico et pherecrateo. 66—69 = 71—75 iambi similes 3, 3, 4, 2 sine catalexi, ac possunt continuari. epodus 76—83 iambi 3, 3. 3. 7. 7.

36 γυναικίοισιν 39 suppl. Porson 40 ἔλαχον cf. 35 44 ἄχαριν corr. Elmsley 45 μιλλεῖ corr. Pauw 47 ἐκβάλλειν corr. Jacob 48 λυγρόν corr. Canter πέδωι 53 δεσποτῶμ 54 ἀδάμαντον corr. Herm. 55 φρένες M τῆς δημοσίας Σ 56 ἀφιστ. sed μ supra αφ 60 ἐμ (ἐν M²) βροτοῖσι corr. Victorius 61 δίκαν M ῥοπὴ τῆς δίκης Σ 62 τοῖς corr. Turn. 64 χρονίζοντ᾽ corr. Dindorf. βρύει pars versus male repetiti 70
66 δι᾽ αἱμ. corr. Bamberger ἔκποθεν corr. Schütz 67 τίτας, accentum correxit Lipsius, qui recte cum scholiasta intellegit ὁ φόνος ἐπέξεισιν.

διαλγὴς ⟨δ᾽⟩ ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
παναρκέτας νόσου βρύειν. —
[τοὺς δ᾽ ἄκραντος ἔχει νύξ]
θιγόντι δ᾽ οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
†βαίνοντες τὸν χερομυσῆ
†φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν μάταν. =
ἐμοὶ δ᾽, ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρώιων δούλιον ἐσάγαγον αἶσαν·
δίκαια καὶ μὴ δίκαι᾽ ἀρχὰς πρέπον
  βίαι φρενῶν αἰνέσαι,
  πικρὸν στύγος κρατούσηι.
δακρύω δ᾽ ὑφ᾽ εἱμάτων
  ματαίοισι δεσποτᾶν
  τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ

δμωιαὶ γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοί
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τί φῶ [δὲ] χέουσα τάσδε κηδείους χοάς;
πῶς εὔφρον᾽ εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλωι φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ᾽ οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ᾽ ἔχω τί φῶ
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβωι πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
ἴσ᾽ ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;

68 δ᾽ suppl. Schütz   70 dittographiam del. Heath   71 οἴγοντι corr. Stephanus   74 χαιρομυσῆ   75 ἄτην et .αν. corr. Scaliger. ἴοιεν ἂν Herm. versus insanabiles, cum et βαίνοντες et φόνον καθαίροντες fortasse scholiastae sint   78 ἐσᾶγον correxi   79—81 δίκαια πρέποντ᾽ ἀρχὰς βίου βίαι φερομένων αἰνέσαι πικρῶν φρενῶν στύγος M, πρέποντά μοί ἐστι καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανήιρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι καλυπτούσηι τὴν κατ᾽ αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μηδὲ παρρησίαι τὸν δεσπότην κλαιούσηι Σ. dittographemata del. Ahrens, reliqua ordinavi   83 δεσπόταν   84 παχνουμένην corr. Turn.   87 τύφω corr. Ahrens   οἶμαι τύμβωι M²   δέ del. Turn.
88 κατεύξομαι corr. Turn.   94 ἔστ᾽ ἀντ. corr. Bamberger   95 τε corr. Stanley.

ἢ σῖγ᾽ ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ᾽ ἐκχέασα γάποτον χύσιν
στείχω, καθάρμαθ᾽ ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ᾽ ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ᾽ ἔνδον καρδίας φόβωι τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ᾽ ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἔχεις ὑπέρτερον.
ΧΟ. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὣς τύμβον πατρός
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠιδέσω τάφον πατρός.
⟨ΧΟ.⟩ φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ᾽ ἐπεύξομαι τάδε.
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ᾽ ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῆιδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ᾽ Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ᾽, ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν᾽ αὐτοῖς δαίμον᾽ ἢ βροτῶν τινα
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω;
ΧΟ. ἁπλωστὶ φράζουσ᾽, ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ᾽ οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; 123

— — — — — — — — — —

ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, 164
⟨ἄρηξον⟩ Ἑρμῆ χθόνιε κηρύξας ἐμοί, 124
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλυεῖν ἐμάς
εὐχάς, πατρώιων αἱμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται

Actio: 164 ascendit Electra in tumulum; sacra facit, ancillis ministrantibus.

97 ἐκχέουσα corr. Dindorf 105 ἔχοις corr. Jacobs 109 κεδνά Hartung σεμνά M, ἀγαθὰ τοῖς εὐφρονοῦσι Σ 120 λέγεις corr. Weil 121 ἁπλῶς τι Herm. ita legit, ut novum vocabulum substitueret optime formatum 164 huc revocavit Herm. μεγίστη corr. Stanley 124 suppl. Klausen 126 π. δ᾽ ὀμμάτων corr. Ahrens.

θρέψασά τ᾽ αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας νεκροῖς
λέγω καλοῦσα πατέρ᾽, “ἐποίκτιρόν τ᾽ ἐμέ
φίλον τ᾽ Ὀρέστην φῶς ἄναψον ἐν δόμοις.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ᾽ ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἳ δ᾽ ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ᾽ Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχηι τινί
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου πάτερ·
αὐτῆι τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολύ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ᾽ εὐσεβεστέραν.“
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ᾽ ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκηι.
ταῦτ᾽ ἐν μέσωι τίθημι [τῆς κακῆς ἀρᾶς],
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω
σὺν θεοῖσι καὶ γῆι καὶ δίκηι νικηφόρωι.
τοιαῖσδ᾽ ἐπ᾽ εὐχαῖς τάσδ᾽ ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟΡΟΣ

ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένωι δεσπόται
πρὸς ἔρυμα τόδε κεδνῶν κακῶν τ᾽
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον

Numeri: 152—62 tetrameter iambicus, decurtatis a principio ultimis duobus metris, tetrameter iambicus integer, 8 dochmii, tetrameter bacchiacus catalecticus, 2 dochmii.

129 βροτοῖς M γρ. νεκροῖς M² 130 ἐποίκτειρον 131 πῶς ἀνάξομεν δ. M φῶς τ᾽ ἄναψον ἐν δ. Schneidewin τ᾽ erat omittendum, ut φίλον φῶς coniungeretur 132 πεπραγμένοι corr. Casaubonus 136 φεύγειν corr. Robort. 137 μέτα corr. Turn. 144 γρ. ἀντικατακτανεῖν M² δίκην corr. Scaliger 145 intrusa e versu proximo. fuerit ex gr. μελομένοις τελεῖν. cf. Hippocr. π. τέχνης 1 οἷς μέλει 147 τῶν, sed δ supra positum M 154 κακῶν κεδνῶν corr. Seidler 155 ἄλγος M τὸ δάκρυ ἀπευκτὸν ἄγος εἶπεν Σ.

κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε σέ-
  βας, ὦ δέσποτ᾽, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοῖ,
ἰώ, τίς δορυσθενὴς ⟨εἶσ᾽⟩ ἀνὴρ
  ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθην τ᾽ ἐν χεροῖν
παλίντονον ἐν ἔργωι [βέλη] πιπάλλων Ἄρη
σχέδιά τ᾽ αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη. ?
⟨ΗΛ.⟩ ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ,
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβωι.
ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφωι.
ΧΟ. τίνος ποτ᾽ ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ᾽ ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ᾽ ἐστὶ κάρτ᾽ ἰδεῖν ὁμόπτερος
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε;
ΗΛ. μάλιστ᾽ ἐκείνου βοστρύχωι προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ᾽ ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίαι κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίθην δ᾽ ὡς διανταίωι βέλει·
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι

Testim.: 161 Hesych. πιπάλλων πάλλων.

158 το sexiens 159 suppl. Weil, sed ipse repudiavit 160 Σκυθιτά et Σκύθης, illud Σκυθικά esse vidit Robortelli, Σκύθην Heimsoeth 161 παλίντον᾽ correxi βέλη del. Heimsoeth 162 Ἄρης corr. Heimsoeth. una est corruptela: non intellegebatur arcum dici Scytham Martem; itaque substituebatur nominativus addebaturque necessario βέλη, quod rursus παλίντονα requirebat

162 νωμ. βέλη M αὐτόκωπα τὰ ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη· σχέδια δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν ὥσπερ τὰ βέλη. ultima scholii vox irrepserat γρ. ἕτοιμα M², explicatio ad σχέδια 164 γαπότους Turn. ἀπότου M 165 traiectus post 123 172 κείρετό νειν et . νιν . corr. Turn. 177 ἢ corr. Scholefield 178 βοστρύχοις corr. Blass 180 καὶ τὴν corr. Victorius 181 οὐκ et οὐχ M 182 ψαύδει et ηι M corr. Turn.

183 καρδίας corr. Scaliger.

σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσηι τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν᾽ ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ᾽ οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ᾽ ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ᾽ ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ᾽ αἰνέσω,
εἶναι τόδ᾽ ἀγλάισμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου, σαίνομαι δ᾽ ὑπ᾽ ἐλπίδος.
φεῦ.
εἴθ᾽ εἶχε φωνὴν ἔμφρον᾽ ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ ᾽κινυσσόμην,
ἀλλ᾽ εὖ σάφ᾽ ἦν ἢ τόνδ᾽ ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ᾽ ἀπ᾽ ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ᾽ εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ᾽· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ᾽ ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν [δ᾽] ὅμοιοι τοῖς τ᾽ ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς
— — — — — — — — — —
καὶ γὰρ δύ᾽ ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ᾽ ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
πτέρναι τενόντων θ᾽ ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ᾽ ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ

εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.

Testim.: 196 Hesych. κηνυσσόμην· εἴδωλον ἐγενόμην.

Actio: 205 reponit cincinnum; dum recedit pedum vestigia animadvertit, quibus examinatis descendit; prosilit Orestes.

186 falsum πλημμυρ. M^2 195 εὔφρον᾽ corr. Auratus 196 κηνύσσ. M Hesych. corr. Turn., cf. Prom. 157 197 εὖ σαφηνῆ 202 δίκηι corr. Aldin. 206 δ᾽ ignorat Σ δεύτερον τεκμήριον οἱ ἐν τῆι γῆι τύποι; idem legit scribitque τοῖς γ᾽ 207 deesse nonnulla vidit Hermann „cum alterorum pedum vestigia plane abhorreant“.

ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένηι βροτῶν,
ΟΡ. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις;
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω;
⟨ΟΡ.⟩ αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ,
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς 228
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ, 227
[σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῶι σῶι κάραι]
σκέψαι τομῆι προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,
σπάθης τε πληγὰς ἠδὲ θήρειον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾶι δὲ μὴ 'κπλαγῆις φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῶιν ὄντας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῆι πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσηι πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα σέ, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.

---

215 ἐξηύκου   217 -μένης M ἐκπάγλως θαυμάζουσαν Σ   219 μάστευε   221 ταρρα   222 ἐμοῖσιν corr. Turn.   224 τάδ' ἐγώ σε προυννέπω corr. Arnaldus. qui numeros vituperant enclisin et elisionem neglegunt

225 οὖν Turn. νῦν M μὲν οὖν cum indignatione quadam corrigentis est „re vera Orestem his te compello?" „imo me quidem ipsum agnoscere tardas"   227. 28 trai. Robort.   229 a multis mutatum traiectum eiectum nulli loco convenire patet; factus est ut post 226 legeretur   230 σκέψαιτο μή distinxit Turn.   232 ἠδέ Turn. εἰς δέ M θηρίον   233 μήκπλαγιῆ superaddito ι corr. Turn.   240 σέ Schütz τε M   243 deflectit ab enumeratione copulativa, cum frater non tantum fratrem se praestiterit, sed quasi pater aut rex venerandus ei appareat.

μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῶι τρίτωι
πάντων μεγίστωι Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελεῖς
θήραν πατρώιαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς,
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμήν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.
⟨ΟΡ.⟩ οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν
κἀξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους
τρόπον τὸν αὐτόν, ἀνταποκτεῖναι λέγων.

Testim.: 260 Hesych. αὐανθείς· ξηρανθείς.

244 μόνος corr. Turn. 245 σοι Stanley, sed quae in Oresta omnes suos quasi praesentes vidit, ut sibi (non illi) veniant dei salvatores, rogat
246 πρηγμάτων M, mirus Ionismus vix aliter explicatur, quam e v. l. πημάτων, quam fuere qui restituerent quantumvis perversam 247 εὖνιν Turn. $\overline{\nu\iota\nu}$ M 248 σπιράμ. 250 ἐντελής corr. Pauw. 251 θῆρα πατρῶα M. verum Σ 252 λέγω Aldina ἐγώ M 257 εὔθυνον M[1] 259 εὐπειθῆ M[1]
262 δαναρίας dist. Turn. 266 ἀπαγγείλῃι corr. Schütz 269 οὔτι
271 κἀξοθριάζων M ἀνατεταμένα βοῶν Σ

αὐτὸν δ᾽ ἔφασκε τῆι φίλῃι ψυχῆι τάδε
τείσειν μ᾽, ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τάσδε νῶιν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν,
λευκὰς δὲ κόρσας τῆιδ᾽ ἐπαντέλλειν νόσωι.
ἄλλας τ᾽ ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων
ἐκ τῶν πατρώιων αἱμάτων τελουμένας
— — — — — — — — — —
ὁρῶντα, λαμπρὰν ἐν σκότωι νωμῶντ᾽ ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ ταράσσει, καὶ διώκεσθαι πόλεως
δημηλάτωι πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ᾽ ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρός
μῆνιν, δέχεσθαι δ᾽ οὔτε συλλύειν τινά,
πάντων δ᾽ ἄτιμον κἄφιλον θνήισκειν χρόνωι,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτωι μόρωι.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ᾽ ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ᾽ ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξωι φρενί,

Testim.: 282 Et. M. κορσή . . . Αἰσ. λευκὰς — νόσωι.

277 τίσειν 275 traieci 278 μειλίγματα corr. Lobeck 279 νωνόσσους M^1 281 λιχῆνας 282 ἐπαντέλλειν Et. M. -τέλλει M cf. κορσωτὴ πτέρυξ Lycophr. 291 283 τε φωνεῖ dist. Auratus 284 hiatum notavit Dobree, deest ex. gr. ἐξιστάναι με, πολλὰ νυκτίφαντ᾽ ἄχη 285 λαμπρόν corr. Bothe

290 χαλκηλάτωι correxi 291 κρατερός corr. Robort. 294 δ᾽ Herm. rasura M 299 συμπίπτουσιν M^2 300 ἵμεροι sunt τὸ πιθέσθαι τῶι θεῶι, τὸ τιμωρῆσαι τῶι πατρί, τὸ πλουτῆσαι, quibus contra logicam causae desideriorum substituuntur, additur tamen ultimo loco unum quod desiderat, idque sine copula, cf. Sept. 45. minime haec laudanda, sed toleranda.

δυοῖν γυναικοῖν ὧδ᾽ ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ᾽ εἴσεται.

⟨ΧΟΡΟΣ⟩

ἀλλ᾽ ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
  τῆιδε τελευτᾶν,
  ἧι τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
  γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
  πράσσουσα Δίκη μέγ᾽ ἀυτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
  πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
  τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
⟨ΟΡ.⟩ ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ᾽ ἂν ἕκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ᾽ ἔχουσιν εὐναί;
σκότωι φάος ἀντίμοιρον· χάριτες δ᾽ ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις. —
⟨ΧΟ.⟩ τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμά-
Ζει πυρὸς [ἡ] μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ᾽ ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ᾽ ὁ θνήισκων,
ἀναφαίνεται δ᾽ ὁ βλάπτων.
πατέρων δὲ καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει

Numeri: 307—478 dispositio amoebaeorum: anap. (Chor), A a (Or) b (Ch) a (El) anap. ~ c (Or) b (Ch) c (El) anap., B d (Or) e (Ch) d (El) anap. ~ f (Or) e (Ch) f (El), C g (Ch El Ch) g (El Ch Or) ⟨anap.⟩, h h (Or El Ch) i i (Ch) anap.

Numeri: 314—22 = 333—39 quattuor tetrametri asynarteti, prius membrum glyconeum habet aut integrum aut a principio decurtatum aut altero qui videtur dactylo auctum: 316 dactyli longa soluta est. alterum membrum aut ithyphallicum aut dimeter choriambicus catalecticus quem vulgo dicimus 323—33 = 355—62 trim. iamb. + priapeus, 4 dimetri ionici, choephoricon, de quo cf. praefat.

306 μοῖρε M^1 308 ἦ M, sed ipse correxit 311 δίκην M^1 μέγαυτι M οἶμαι μέγ᾽ ἀυτεῖ M^2 315 personae, nisi quid e scholiis notatur, ab editoribus distinctae; cancellis saepsi eas, ubi ne paragraphus quidem est αἰνόπατερ cf. Homeri αἰναρέτης 316 ἄν, καθέν M ἕκαθεν M^2 (πόρρωθεν Σ) 320 ἰσοτιμοιρον (i. e. et ἰσο- et ἀντίμ.) corr. Erfurdt 324 del. Porson 326 ὀτοτύζεται medium, cf. μινύρομαι κινύρομαι κλαίομαι, ἐπωλολύξατο Ag. 1236, θροούμενος Eum. 510 330 δὲ Herm. τε M

τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς. —
ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἄτα; =
ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήιζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὼν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. ?
ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίωι
πρός τινος Λυκίων πάτερ
δορίτμητος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τ' ἐγ κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶ
κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς,
δώμασιν εὐφόρητον. —
ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦ-
σιν, κατὰ χθονὸς ἐμπρέπει
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη,
μόριμον λάχος †πιμπλάντων
χεροῖν πεισίβροτόν τε βάκτρον. =

Numeri: 345—54 = 363—71 dochmius (re vera _ ◡◡ _ ◡ _ membrum saepe inter glyconeos obvium), glycon., 2 trimetri iamb. catal., tetrameter bacchiacus (iambicus re vera) 2 enhoplii sive paroemiaci, dimeter choriambicus catalecticus.

332 cf. Aeschyl. apud Phot. Berol. ἀμφιλαφής 333 Electrae dat Σ 335 paragraphus τοῖς ἐπιτυμβιδίοις corr. Hermann ἀναστενάξει corr. apogr. 337 ante τί paragraphus 341 θήη 344 κομίζει corr. Porson cf. Homer Z 528 347 κατεναρ. 350 τε κελ. corr. Wellauer αἰῶνα corr. Ahrens cf. Ag. 229 351 κτίσσας 352 γᾶς Turn. τας 356 ἐμπρέπων corr. Heimsoeth 360 ἦν et ἦς ἔζης corr. Hermann 361 etiamsi πιπλάντων a grammatica et metrica tolerari posset, nec de Argivis Agamemnoni subditis nec de illo dici posset, eos 'sortem explere'. incertum igitur, num λάχος et βάκτρον copulata fuerint, quamquam placet Pauwii χεροῖν πεισιβρότωι τε βάκτρωι" manu forti et auctoritate regia. περαίνων lusit Dindorf 362 πισίμβροτόν

ΗΛ. μηδ᾽ ὑπὸ Τρωίας
τείχεσι φθίμενος πατὴρ
μετ᾽ ἄλλων δουρικμῆτι λαῶι
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
πάρος δ᾽ οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαμῆναι.
⟨τότ᾽ ἦν⟩ θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον. =
ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης τε τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι, στυγερῶν τούτωι·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηνται. ⸮
⟨ΟΡ.⟩ τοῦτο διαμπερὲς οὖς
ἵκεθ᾽ ἅπερ τι βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ,
κάτωθεν ἀμ-
πέμπων ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργωι
χειρί, τοκεῦσι δ᾽ ὅπως τελεῖται. —
⟨ΧΟ.⟩ ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πυκή-

Numeri: 380—84 = 394—99 duo hemiepe, spondeus, metrum iambicum + choephoricon, choephoricon, alcaic. decasyllabus   385—92 = 410—17 trim. iamb. (primo metro conciso) + 4 aristophanei (cf. praefat.), tres bacchei (iambi), tetrameter constans e duobus choriambis + dimeter iambicus a principio concisus.

363 paragraphus deest M, Electrae tribuit Σ   364 τείχεσσι   πάτερ corr. Heimsoeth, cf. νιν 367   365 δορικμῆτι   366 τέθαψαι corr. Ahrens
368 supplevi, ut sententiae satis fieret   370 πρόσσω   373 δὲ corr. Kirchhoff   374 φωνεῖ· ὀδυνᾶσαι γάρ corr. Herm. ῥάιδιον γὰρ τὸ εὔχεσθαι Σ qui verum legit   375 μαράγμης M μάστιγος explicat Σ   377 γῆς et γᾶς
378. 79 τούτων ... γεγένηται corr. Bamberger   380 Electrae tribuit Σ
οὖς Schütz ὡς M   381 τε corr. Schütz   383 ἄτην et -αν   384 ὅμως (ὁμῶς Σ) corr. Scaliger (loco ceteroquin aliter digesto) „Iuppiter qui nefariis hominibus poenam mittis — at utinam in patre hoc ratum fiat". ὅπως tale solet cum prima aut altera verbi persona poni, nec tamen desunt exempla tertiae, Plat. Menex. 236ᶜ ὅπως μὴ χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος   385 πευκήεντ᾽ M πανηγυρικόν, λαμπρόν Σ corr. Dindorf.

ἐντ᾽ ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ᾽
ὀλλυμένας· τί γὰρ κεύ-
θω φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρώιρας
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμός, ἔγκοτον στύγος. —
⟨ΗΛ.⟩ καὶ πότ᾽ ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
φεῦ φεῦ,
κάρανα δα-
ΐξας, πιστὰ γένοιτο χώραι.
δίκαν δ᾽ ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί. =
⟨ΧΟ.⟩ ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾶι γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ᾽ ἄτηι. ?
⟨ΟΡ.⟩ ποποῖ δᾶ, νερτέρων τυραννίδες
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθινομένων,
ἴδεσθ᾽ Ἀτρειδῶν τὰ λοίπ᾽ ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶι τίς τράποιτ᾽ ἄν, ὦ Ζεῦ; —
⟨ΧΟ.⟩ πέπαλται δαὖτέ μοι φίλον κέαρ
τόνδε κλύουσαν οἶκτον.

Testim.: 396 Hesych. δαΐξας κατακόψας.

Numeri: 405—9 = 418—22 trim. iamb. 2 dochm. deinde iambi faciles.

388 ὀλλυμένης M[1] 389 φρ. θεῖον corr. Herm. 391 καρδίας corr. Herm. 394 hoc dicit ,tu excidis confidentia; recte tu, tardat enim Iuppiter opem ferre. vae, tyrannis caesis utinam satis fiat expectationi patriae (χώρα cf. 973. Pers. 856).' δαΐξας praeteritum ad χεῖρα βάλοι referri nequit; nominativus igitur aequat genetivum absolutum δαιχθέντων τῶν καράνων (cf. κάρανον Xenoph. Hellen. I 4, 3) ut δαΐξας produceretur, effecit δαϊῶ 399 γᾶ Ahrens τα M τετιμεναι v. l. M e scholio αἱ Ἐρινύες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμημέναι inlatum 400 ἀλλ᾽ ἄνομος dist. Turn. 402 λοιγὸν Ἐρινύς corr. Schütz 403 ἄταν M v. l. 405 Orestae esse testatur schol. 412, ὅτε σε οἰκτιζόμενον ἴδω Ὀρέστα ποῖ ποῖ δή corr. Bamberger 406 φθειμένων M φθι M[2] corr. Ahrens 409 πετις M οἶμαι πᾶι τις M[2] 410 choro tribuit Σ πεπάλατε (αι suprascr.) M corr. Turn. δαὖτε idem atque apud Alcmanem 36 ἔρος με δαὖτε etc. et δηὖτε sive δεὖτε Asianorum.

καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσαι,
ὅταν δ᾽ αὖτ᾽ †ἐπαλκὲς
†θαρέαπέστασεν ἄχος
†πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. =
⟨ΗΛ.⟩ τί δ᾽ ἂν φάντες τύχοιμεν [ἄν]; ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ᾽ οὔτι θέλγεται·
λύκος γὰρ ὥστ᾽ ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός. =
ΗΛ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἔν τε Κισσίας
νόμοις ἰηλεμιστρίας
ἀπρικτόπληκτα, πολυπάλακτα δ᾽ ἦν ἰδεῖν
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπωι δ᾽ ἐπερρόθει
κροτητὸν ἀμὸν [καὶ] πανάθλιον κάρα.
⟨ΗΛ.⟩ ἰὼ ἰὼ δαΐα
πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ᾽,
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
⟨ΧΟ.⟩ ἐμασχαλίσθη δ᾽, ἔθ᾽ ὡς τόδ᾽ εἰδῇις,
ἔπρασσε δ᾽ ἅιπέρ νιν ὧδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῶι,

Testim.: 422 Hesych. ἄσαντος· οὐ σαίνων 424 Hesych. ἰηλεμιστρίας· θρηνητρίας; item ἠλεμίστρια· θρηνήτρια. 439 Suidas ἐμασχαλίσθη· ἔθος ἦν etc. scholion huius loci receptum ab atticista, puta Pausania, in lexicon suum: legeremus etiam in Photii lexico, nisi haec folia in Galeano interissent.

Numeri: 423—43 = 444—55 + 434—38 iambi faciles.

413 μου corr. Schütz 418 πάντες M εἰπόντες explicat Σ, inde corr. Bothe del. Herm. 419 ἄχθεα M, Σ ad τάδε 420 τὰ ἄχη 423 ἄρειον corr. Herm. εἶτε corr. Bothe, κισσίαις corr. Robort. 424 νομοισιλεμ. corr. Herm. 425 ἄπρικτοι πληκτά corr. Lachmann; duo in margine scholia παραιο i. e. παρὰ τὸ ἀπρίξ et πλήσσοντα ἀπρίξ πολυπάλαγκται potius quam -τα correxi εἰδεῖν et ἰδ. M 427 ἐπιρροθεῖ corr. Stanley 428 καί delevi 434—38 post 455 traiecit Schütz 439 Choro tribuit Σ ἐμασχαλίσθης M verum Σ Suidas δὲ τωστοστειδης M δ᾽ ἔθ᾽ Canter, τόδ᾽ Pauw. 440 ἅπερ recte legit Portus 441 κτεῖ. αι M ν in rasura man. rec. corr. Stanley 442 ἄφερκτον M (e 447) δυστυχῆ explicat Σ.

κλύεις πατρώιους δύας ἀτίμους. —
⟨ΗΛ.⟩ λέγεις πατρῶιον μόρον· ἐγὼ δ᾽ ἀπεστάτουν
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία,
μυχῶι δ᾽ ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ᾽ ἀκούων ⟨τάδ᾽⟩ ἐν φρεσὶν γράφου.
⟨ΧΟ.⟩ ⟨κλύεις.⟩ δι᾽ ὤτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον ἡσύχωι φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ᾽ αὐτὸς ὀργᾶι μαθεῖν.
πρέπει δ᾽ ἀκάμπτωι μένει καθήκειν.
ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. 434
πατρὸς δ᾽ ἀτίμωσιν ἆρα τείσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ᾽ ἀμᾶν χερῶν.
ἔπειτ᾽ ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. = 438
ΧΟ. — — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —
⟨ΟΡ.⟩ σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ πάτερ φίλοις. 456
⟨ΗΛ.⟩ ἐγὼ δ᾽ ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
⟨ΧΟ.⟩ στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ᾽ ἐπιρροθεῖ.
⟨ΟΡ. ΗΛ. ΧΟ.⟩ ἄκουσον ἐς φάος μολών,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. —
⟨ΟΡ.⟩ Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκαι Δίκα.
⟨ΗΛ.⟩ ἰὼ θεοί, κραίνετ᾽ ⟨αἵματ᾽⟩ ἐνδίκως.
⟨ΧΟ.⟩ τρόμος μ᾽ ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
⟨ΟΡ. ΗΛ. ΧΟ.⟩ τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,

Numeri: 456—60 = 461—65 iambi faciles; paeneultimus choriambus.

444 κλύει corr. Turn. δυσ corr. Stanley 445 Electrae tribuit Σ 448 447 μυχοῦ corr. Stanley πολυσίνους erasa ultima littera 449 χέρουσα M[1] χαίρ. M[2] corr. Dobree 450 supplevi φρεσσίν 451 supplevi

452 τετραίνειν μῦθον audacter sed praeclare dictum de verbis per auris foramen penetrantibus; ut dativus βάσει inde pendeat, additur συν cf. συναρμόζειν Eum. 495 452 φρονῶν corr. Turn. 454 αὐτοῖς M ante correcturam

455 πρέπεις M[1] 435 sic M, male tantum dirempta (et τίσει), in margine οἶμαι πατρὸς δ᾽ ἀτίμως σ᾽ ἀρὰ τίσει 438 ἐλοίμαν, sed αν in ras.; verum habebat Σ (τεθναίην) 456 φίλοισι corr. Porson 461 ξυμβάλλει corr. Pauw

462 κραίνετ᾽ ἐνδίκως in marg. idem, correctura factum in textu, quid dederit M[1] incertum; supplevi 463 μοι, sed οι supra μ.

εὐχομένοις δ᾽ ἂν ἔλθοι. =
⟨ΧΟ.⟩ ὦ πόνος ἐγγενὴς
καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον᾽ ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυτον ἄλγος. —
δώμασιν ἔμμοτον
τῶνδ᾽ ἄκος, οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν
δι᾽ ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν ⟨τῶν⟩ κατὰ γᾶς ὅδ᾽ ὕμνος. =
⟨—⟩ ἀλλὰ κλυόντες μάκαρες χθόνιοι
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ᾽ ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκηι. ?
ΟΡ. πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών,
αἰτουμένωι μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
⟨ΗΛ.⟩ κἀγὼ πάτερ τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
οἰκεῖν μετ᾽ ἀνδρὸς θεῖσαν Αἰγίσθωι ⟨μόρον⟩.
⟨ΟΡ.⟩ οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ᾽· εἰ δὲ μή, παρ᾽ εὐδείπνοις ἔσηι
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.
⟨ΗΛ.⟩ κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρώιων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ᾽ ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Φερσέφασσα δὸς δέ γ᾽ εὔμορφον κράτος.
ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ.
ΗΛ. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισαν.
ΟΡ. πέδαις δ᾽ ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης πάτερ.

Numeri: 466—70 = 471—75 dochmius (cf. 345), 2 aristophanei, 2 choephorici.

Actio: 479 Orestes et Electra in summo tumulo in genua procumbunt terramque inter preces manibus feriunt.

466 liberis Agamemnonis trib. Σ ἰώ corr. Herm. 468 πληγή M[1] 470 δυσκατάπαυστον 472 ἑκὰς corr. Schütz 474 αιωμαν corr. Klausen αιρειν corr. Herm. 475 suppl. Herm. 478 νίκην corr. Portus 479 ΗΛ ante versum 480 αἰτούμενος corr. Turn. 481 τοιάδε corr. Turn. 482 φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν corr. suppl. Emperius 484 Hesych. εὔδειπνον huc non pertinet 485 ἐν πυροῖσι 490 Περσ. δέ τ᾽ corr. Herm. 492 ὧι᾽ σ᾽ ἐκ. corr. Blomfield

ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρηι τοῖσδ' ὀνείδεσιν πάτερ;
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
⟨ΟΡ.⟩ ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ.⟩ καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφωι·
οἴκτιρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον,
καὶ μὴ 'ξαλείψηις σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε·
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών.
⟨ΟΡ.⟩ ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. 508
αὐτὸς δὲ σώιζηι τόνδε τιμήσας λόγον. 509
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι 505
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώιζοντες λίνου. 507
⟨ΧΟ.⟩ καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
⟨ΟΡ.⟩ ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δυσφρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

Testim.: 504 Tzetzes in Hermog. Cram. An. Ox. IV 69, παραδοξολογίας exemplum ὁ τραγικὸς Αἰσχ. "οὗτος γὰρ οὐ τέθνηκεν οὐδέπερ θανών" vix e propria lectione. 505 Clemens Strom II 23, 141, 3 (potius e tractatu recenti π. γάμου quam e florilegio) "παῖδες δὲ ἀνδρὶ κατθανόντι (Dobree κατ' αἶαν ὄντι cod.) κληδόνες γεγάασι τὸν (τήν cod.) ἐκ βυθοῦ [καὶ] κλωστῆρα σώζοντες λίνωι." κατὰ τὸν τραγικὸν Σοφοκλέα.

Actio: 507 Orestes et Electra a tumulo descendunt.

495 ὀνείδεσσιν 498 βλάβας corr. Canter 502 οἴκτειρε 505—7 traieci; traiectis autem repetitum λόγον 509. 510 non iam offendit, quod infelicissimis coniecturis attrectabatur. ad 506 e propria lectione remittit Eustath. ad Hom. 113, 33 et 79, 33 507 λίνου a manu quae sera dicitur in λίνον mutatum

510 ἀμόμφητον δε corr. Canter δέ τινα τον recte legit Herm. 511 τιμῶσι τὸν τύμβον τῆς τύχης ἕνεκα. cf. ad Eur. Herc. 170 517 θανοῦντι corr. Pauw δ' οὐ φρον. correxi 518 τάδε in τόδε mutatum M 519 μέσω corr. Turn.

τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ᾿ αἵματος
ἑνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ᾿ ἔχει λόγος.
θέλοντι δ᾿, εἴπερ οἶσθ᾿, ἐμοὶ φράσον τάδε.
⟨ΧΟ.⟩ οἶδ᾿, ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ᾿ ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ᾿ ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ᾿ ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾶι καὶ καρανοῦται λόγος;
⟨ΧΟ.⟩ ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
⟨ΟΡ.⟩ τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
⟨ΧΟ.⟩ αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τὠνείρατι.
⟨ΟΡ.⟩ καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
⟨ΧΟ.⟩ ὥστ᾿ ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
⟨ΟΡ.⟩ οὔτοι μάταιον ἂν τόδ᾿ ὄψανον πέλοι.
⟨ΧΟ.⟩ ἡ δ᾿ ἐξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ᾿ ἀνῆιθον ἐκτυφλωθέντες σκότωι
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ᾿ ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
⟨ΟΡ.⟩ ἀλλ᾿ εὔχομαι γῆι τῆιδε καὶ πατρὸς τάφωι
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ᾿ ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοί
οὔφις †επᾶσα σπαργανηπλείζετο
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ᾿ ἐμὸν θρεπτήριον
θρόμβωι τ᾿ ἔμειξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἣ δ᾿ ἀμφὶ τάρβει τῶιδ᾿ ἐπώιμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ᾿ ἐγώ

Testim.: 534 Hesych. (Phot. ὄψανον ὄψις φωνή (i. e. ὄψ.).

Actio: 540 Orestes rursus inter preces terram manu ferit.

522 οἶσθεμοι, sed α supra ε 523 πάρη M mutatum in πάρει, γρ. παρεῖς 530 νεορενές corr. Turn. ἀντὶ τοῦ νέον Σ 531 μαζὸν ἔν τ᾿ ὀν.

532 οὐχαρην radendo in -ριν mutatum M corr. Pauw ὑποστύγος M τοῦ μισητοῦ θηρίου Σ 534 ἀνδρὸς ὄ. πέλει corr. Martin 535 κέκλαγγεν Ahrens: non habemus quo formas diiudicemus 536 ἀνῆλθον M ἀνέλαμψαν Σ 542 συσκόλλως corr. Victorius 543 ἐκλείπων 544 ἐπιμελείας ἠξιοῦτο Σ, qui verum legit 545 μασθὸν 546 τ᾿ Hermann δ᾿ M ἔμιξεν 547 ταρβίτωδ᾿

κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
⟨ΧΟ.⟩ τερασκόπον τε τῶνδέ σ᾿ αἱροῦμαι πέρι,
γένοιτό θ᾿ οὕτως. τἄλλα δ᾿ ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς μέν τι ποιεῖν τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.
⟨ΟΡ.⟩ ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλωι κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλοισι καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῶι βρόχωι
θανόντες, ἧι καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένωι γὰρ εἰκώς, παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῶιδ᾿ ἐφ᾿ ἑρκείους πύλας;
Πυλάδηι· ξένος δὲ καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀυτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶι φρενί
δέξαιτ᾿, ἐπειδὴ δαιμονᾶι δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως ὥστ᾿ ἐπεικάζειν τινά
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ᾿ ἐννέπειν·
„τί δὴ πύλησι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;“
εἰ δ᾿ οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ᾿ ἴσθι, καὶ κατ᾿ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,

Testim.: 566 Hesych. δαιμονᾶι· ὑπὸ δαίμονος κατέχεται. 571 Hesych. βαλὸν· οὐδόν.

551 τε Blass δέ M cf. Menander Peric. 181 τῶνδε τ᾿ M¹ 552 θ᾿ Weil δ᾿ M 553 δ᾿ ἕν corr. Stanley 554 στίχειν 556 κτείναντας corr. Robort. 557 δόλωι τε corr. Hartung, δόλωι repetito syllabae defectus resartus est λημφθῶσιν M ante corr. 561 ἑρκίους 562 δέ Meineke, multa alia molitus, τε M. Orestes et nominare et commendare debebat comitem suum. ξένος est peregrinus ut 560; ideo additur eundem hospitii iure uti 563 οἴσομεν corr. Turn. 566 λέξαιτ᾿ corr. Turn. 568 δόμοις corr. Boissonade παραστίχοντα 571 ἑρκίον, sed ι ex ει M: accentus docet, ἑρκείων in exemplo fuisse 573 κατὰ στόμα μολών „in aspectum veniens“; perrecturus erat ἐρεῖ ποδαπὸς ὁ ξένος, sed, ut est animo commotissimo, non solum σάφ᾿ ἴσθι inserit, sed novum addit membrum ‚quid dico, cum me adloquetur, iam cum in conspectum inciderit, antequam dicat ... interficiam
574 βαλεῖν corr. Robort.; intransitivum cf. Ag. 1172. plebeium est cf. βάλ᾿ ἐς κόρακας sim.

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν „ποδαπὸς ὁ ξένος“ νεκρὸν
θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ᾽ Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκωι καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνηι τάδε·
ὑμῖν δ᾽ ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ᾽ ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ᾽ ἄλλα τούτωι δεῦρ᾽ ἐποπτεῦσαι λέγω
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ

πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει
δεινὰ [καὶ] δειμάτων ἄχη,
πόντιαί τ᾽ ἀγκάλαι κνωδάλων ἀν-
ταίων βροτοῖσι πλή-
θουσι [βλαστοῦσι] καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες πεδάοροι,
πτανὰ δὲ καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντ᾽ ἂν
αἰγίδων φράσαι κότον. —
ἀλλ᾽ ὑπέρτολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων [καὶ] παν-
τόλμους ἔρωτας ἄ-
ταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ᾽ ὁμαυλίας

Actio: 584 intrat Electra aedes; Orestes cum suis usque ad ἀγυιέα (583) eam prosecutus per alteram utram parodum abit.

Numeri: 585—93 = 594—601 trochaei, subinde suppressa altera brevi in cretici vel palimbacchei (587) speciem concisi. 4 (duo dimetri catalectici copulati), 7 ad catalexin continuati, 2., tetrameter dactyl., 2.

579 σὺν᾽ οὖν M σὺ volebat M² corr. Blomfield 580 συμβαίνει et -νη M 583 Apollinem ἀγυιέα, quem Cassandra salutaverat, appellari non iam licet negare, postquam μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί (Aristoph. Thesm. 748) totiens in Menandro comparuit 585 γᾶ Schütz γάρ M καὶ del. Heath 589 πλάθουσι del. Franz alii 590 πεδάμαροι M Σ οἶμαι πέδουροι ἵν᾽ ᾖι τὸ σημαινόμενον μετέωροι, quam coniecturam perfecit Stanley 591 πτανά et πτηνά M δέ Herm. τε M κἀνεμοέντων corr. Blomfield; ἄν ita collocatum confirmat ἀνεμόεντα ad κότον spectare 596 φρεσσίν καὶ del. Klausen

θηλυκρατὴς ἀπέρωπος ἔρως παρανικᾶι
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν. =
ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος
φροντίσιν †δαείς,
τὰν ἁ παιδολυμὰς τάλαινα
  Θεστιὰς μήσατο,
πυρδαῆ τινὰ πρόνοι-
  αν, καταίθουσα παιδὸς δαφοινόν
δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
  ματρόθεν κελάδησε,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
  μοιρόκραντον [δ'] ἐς ἦμαρ. —
ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις στυγεῖν
φοινίαν Σκύλλαν,
ἅτ' ἐχθρῶν ὑπὲρ φῶτ' ἀπώλε-
  σεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσεοδμήτοισιν ὅρ-
  μοις πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
  νοσφίσασα προβούλως
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνωι·
  κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς. =
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων
πόνων, ἀκαίρως δέ, δυσφιλὲς γαμή-
  λευμ' ἀπεύχετον δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φέρων
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρωι

Testim.: 600 Phrynichus Bekk. An. 8 (Et. M. s. v.) ἀπέρωπος σημαίνει ἀναιδής σκληρός τραχύς etc. Hesych. ἀπερωπός· ἀπάνθρωπος.

Numeri: 602—12 = 613—22 trochaei eiusdem generis 3. 2. (secundum metrum bis concisum) 5. (primum bis concisum) 5, 2 priapei. 623—30 = 631—38, 639—45 = 646—52 iambi faciles.

600 ἀπέρωτος M² 603 Σ παιδευθεὶς ὑποπτέροις φροντίσιν; latet potius adiectivum, puta χαύναις. Scyllae meminisse iubentur qui non perversi sunt inani amantium confidentia 607 πυρδαής Σ 608 κ' αἰθοῦσα M κ' αἴθουσα M² corr. Canter fuerat in archetypo καιθ. 611 διά corr. Canter 612 μοιρόκραντος M¹ δ' del. Canter 613 ἀλλὰ corr. Portus δή τιν' corr. Herm. 615 ὑπαὶ corr. Porson ἀπόλεσεν 618 πειθήσ. δόροισι 620 -σασ' ἀπροβ. dist. Porson 622 κιχάνει radendo factum μιν 623 ἐπεμνή (-μνα v. l.) σαμεν corr. Heath 626 φρενῶν correxi

ἐπ᾿ ἀνδρὶ δήιοισιν ἐπικότωι σέβας,
τίων δ᾿ ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. —
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγωι, γοᾶται δὲ δημόθεν κατά-
  πτυστον. ἤικασεν δέ τις
τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτωι δ᾿ ἄχει
βροτοῖς ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ᾿ οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω; =
τὸ δ᾿ ἄγχι πλευμόνων ξίφος
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾶι
διαὶ Δίκας [τομήν]· θέμις γὰρ οὖν
  λὰξ πέδοι πατούμενον
τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκ-
  βάντας οὐ θεμιστῶς —
Δίκας δ᾿ ἐρείδεται πυθμήν·
προχαλκεύει δ᾿ Αἶσα φασγανουργός,
τέκνον δ᾿ ἐπεισφέρει δόμοις
  αἱμάτων παλαιτέρων
τίνειν μύσος χρόνωι κλυτὴ
  βυσσόφρων Ἐρινύς. =

ΟΡΕΣΤΗΣ

παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ μάλ᾿ αὖθις, ἐν δόμοις;

Testim.: 640 Hesych. ὀξυπευκές ὀξύπικρον.

Actio: 653 intrant Orestes et Pylades cum suo uterque pedisequo pulsantque ad aedium fores; respondet vox atriensis. aliquantulo temporis intermisso procedit e minore quadam porta Clytaemestra, quam cum ancillae tum servi comitantur.

628 δήιοις corr. Arnaldus 632 δὴ ποθει et ι supra ει correxi
636 βροτῶν correxi 640 σοῦται corr. Hermann Σ explicat et νύσσει et ὁρμᾶι 641 τὸ μὴ glossam correxi et sustuli 642 πέδον corr. Hermann
643 παρεκβάντες corr. O. Müller 645 ἀθεμίστως M[1] 646 δίκης M[1]
647 προσχαλ. corr. Herm. 649 διμασε et 650 δωμάτων M ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων Σ 651 τείνει corr. Lachmann
653 Aeschylus sermonem vulgarem admittit, tragoediae adaptat Sophocles fr. 707.

τρίτον τόδ᾽ ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν᾽ ἐστὶν Αἰγίσθου διαί.

ΟΙΚΕΤΗΣ

εἶέν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους·
τάχυνε δ᾽, ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ᾽ ἐπείγεται
σκοτεινόν, ὥρα δ᾽ ἐμπόρους καθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
†γυνὴ τάπαρχος, ἄνδρα δ᾽ εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχηισιν οὖσ᾽ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ξένοι λέγοιτ᾽ ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ᾽ ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία
στρωμνὴ δικαίων τ᾽ ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ᾽ ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ᾽ ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ᾽ αὐτόφορτον οἰκείαι σαγῆι
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ᾽ ἀπεζύγην πόδα,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ᾽ εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στροφίος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγωι·
„ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν᾽, εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ᾽ Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθηι·
⟨τὸν δ᾽ εἰ⟩ κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,

661 ὧραι M[1] μεθιέναι corr. Dindorf 663 τελεσφόρους M[1] 664 τόπαρχος M v. l. sententiae convenienter Kirchhoff γυναῖκ᾽ ἀπαρκές δ᾽ Turn. τ᾽ M 665 λεχθεῖσιν corr. Emperius οὐκ corr. Bothe 670 θελκτήρια; ne cibum desideres, in eodem lecto accubantes cenant et dormiunt 675 οἰκίαι 676 πόδας corr. Dindorf 683 εἴτ᾽ οὖν κομ. e proximo versu male repetitis apta substitui

εἴτ᾽ οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου."
τοσαῦτ᾽ ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ᾽ εἰκὸς εἰδέναι.

ΚΛ. οἳ ἐγώ, κατ᾽ ἄκρας ἔμπας ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά,
ὡς πόλλ᾽ ἐπωπᾷς, κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέστην, ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ᾽ ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφεις.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ᾽ εὐδαίμοσιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωτὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δ᾽ εὐσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ᾽ ἐν φρεσίν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ᾽ ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ᾽ ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ᾽ ἀγγελῶν.
ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ᾽ αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων
ὀπισθόπους τε τούσδε καὶ ξυνέμπορον·
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.

Actio: 718 exit Clytaemestra cum suis per portam suam, peregrini a servo uno deducti per portam maximam.

691 ἔνπας i. e. ἔμπας (ἐν πᾶσ᾽ M²) cf. Prom. 187 696 Ὀρέστης correxi 697 νομίζων M κομίζων Σ 698 βακχίας 699 ἐγγράφει correxi; est ἐκγράφεις ἔγγραφε (τάξον) Σ 700 ὢν M¹ οὖν M² 702 γνωστός

704 πρ. δυσσεβείας corr. Heimsoeth 713 δέ corr. Bamberger ξυνεμπόρους corr. Herm. postquam de eo qui verba fecit proximusque adstat dixit, monstrat pedisequos et comitem, Pyladem, quem a servis vestis distinguit

714 ‚adipiscantur omnia regali domo condigna; quod ut fiat tibi iniungo' recte ita Verrall

αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνωι τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶέν, φίλιαι δμωίδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ᾽ Ὀρέστηι;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι᾽ ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχωι
σώματι κεῖσαι τῶι βασιλείωι,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ᾽ Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ᾽ ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

— ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν·
τροφὸν δ᾽ Ὀρέστου τήνδ᾽ ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς Κίλισσα δωμάτων πύλας;
λύπη δ᾽ ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

⟨ΤΡΟΦΟΣ⟩

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ᾽ ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται. τὴν δὲ πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπόν, ἐντὸς ὀμμάτων γέλων

Actio: 730 chorus planctum quendam audit, nempe Cilissae, quae statim e porta Clytaemestrae procedit.

715 ἐπευθύνωι M ὑποδίκωι explicat Σ 718 κοινώσωμεν 719 βουλευόμεθα corr. Canter 720 φιλίαι δμωιίδες 726 δολία corr. Pauw 727 ἑρμῆα corr. Turn. 734 τοὺς ξένους corr. Pauw; significat illos eum arcessi iussisse ἡ κρατοῦσα in tragoedia quod in vita ἡ κεκτημένη 737 τῆνδε, πρὸς ita distincta M, sed pronomen ad superiora relatum friget. ,nuntium adversus familiam reddidit tristem', Prom. 163 cft. Blass verbis tamen aliter dispositis 738 σκυθρωπόν quamvis nuntio parum conveniens posuit, quia ora Clytaemestrae narrantis σκυθρωπά erant γέλων grammatici scribebant; cum vero ultima nusquam necessario longa sit, aeolicum γέλον esse longe probabilius.

κεύθουσ᾿ ἐπ᾿ ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνηι, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φήμης ὑφ᾿ ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλυὼν ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ᾿ ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν᾿ ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ᾿ ἐν ᾿Ατρέως δόμοις
τυχόντ᾿ ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ᾿ οὔτι πω τοιόνδε πῆμ᾿ ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ᾿ ᾿Ορέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
— — — — — — — — —
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ᾿, ἀνωφέλητ᾿ ἐμοί
τλάσηι· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτόν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπωι φρενός.
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ᾿ ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ δίψος ἢ λιμός τις ἢ λιψουρία
ἔχει, νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ᾿, οἴομαι,
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ᾿ ᾿Ορέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ᾿ ἐπ᾿ ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.
⟨ΧΟ.⟩ πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
⟨ΤΡ.⟩ ὅπως; λέγ᾿ αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
⟨ΧΟ.⟩ εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.

---

740 ἔχειν M κακῶς ὁ οἶκος διάκειται Σ 742 paragraphus M ἐκεῖνον corr. Robort. 751 hiare orationem vidit Schütz, supplevi ex gr. ὑπηρέτημα τῆς καθ᾿ ἡμέραν τροφῆς 756 εἰ Stanley ἤ M λιμὸς ἢ δίψη τις correxi, frustra Solmsen δίψη defendit, δίψησις alii infeliciter provocantes ad Epitom. Athen. 10b Πράμνειον ... οὐ διψήσεως ἄκος ἀλλ᾿ ἐμφορήσεως ἕνεκα, ubi Euripidis Cycl. 67 δίψης ἄκος adferri docui apud Kückium, Stud. in Aeschyl. (Gott. 90) 17 760 στροφεύς corr. Robort. 762 ἐξεθρεψάμην Σ (ἀντὶ τοῦ ἐξέθρεψα ἀνέσωσα) πατρός M^2 764 στείχων corr. Ald. 765 τῶνδε ... λόγων corr. Blomfield 767 ἢ πῶς corr. Schütz. vulgare dicendi genus nutrici convenit 768 εἰ Turn. ἤ M

⟨ΤΡ.⟩ ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντων κλύηι,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσηι φρενί.
ἐν ἀγγέλωι γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ, τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε, τἀπεσταλμένα·
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέληι πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ

νῦν παραιτουμέναι μοι, πάτερ
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν δόμου
κυρίως †τὰ σώφροσυνευ
μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἔπος
ἔλακον· ⟨ὦ⟩ Ζεῦ σὺ [δέ] νιν φυλάσσοις.
ἒ ἔ.
πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν τὸν ἔσω
μελάθρων [ὦ] Ζεῦ θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,

Testim.: 773 schol. BT Hom. O 207 καὶ Εὐριπίδης ἐν ἀγγέλωι ..... ὀρθοῦται λόγος.

Actio: 782 exit Cilissa.

Numeri: 783—88 = 793—98 trochaei (9), dochmius, 3 trochaei (specie cretica) + ithyphallicus ephymnium 789—92 interiectio, dimeter ion. catal., trim. ion., tetrameter (prior pars trochaica specie, altera choriambica).

771 ἀδειμάντως corr. Hartung 773 ὀρθούσηι φρενί (e 772) M emendate schol. Hom. 777 intellege οὕτως ἂν γνοίη περὶ τῶνδε 779 ἄγγελ' ἰοῦσαι M[1] τἀπετάλμ. M[1] 780 paragraph. praefixa μέλλει ... μέλληι corr. Aldina
783 παραιτουμέν' ἐμοί M παρὰ σοῦ αἰτουμένηι Σ Ζευς M[1] 785 δέ μου corr. Bothe δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως Σ, quem δέ non legisse apparet 786 ἰδεῖν M postea addidit 787 διαδικᾶσαι corr. Pauw (δικαίως κατὰ δίκαν Σ) 788 suppl. del. Hermann 789 ephymnia primus repetivit CGSchneider ἒ ἔ non est eiulantis sed obtestantis, cf. Suppl. 143 790 τὸν Seidler τῶν M 791 del. Seidler 792 μιν ἄιρας M[2]

δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίνποινα θέλων ἀμείψει. —
ἴσθι δ᾽ ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
νιν ζυγέντ᾽ ἐν ἅρμασιν
πημάτων, ⟨σὺ δ᾽⟩ ἐν δρόμωι
προστιθεὶς μέτρον κτίσον
σωιζόμενον ῥυθμόν,
τοῦτ᾽ ἰδεῖν ἀμ πέδον
ἀνόμενον βημάτων ὄρεγμα.
⟨ἒ ἔ.
πρὸ δὲ δὴ ᾽χθρῶν τὸν ἔσω
μελάθρων Ζεῦ θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.⟩ =
οἵ τ᾽ ἔσωθε δωμάτων
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλῦτε, σύμφρονες θεοί.
ἄγετε . . . . . .
τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ᾽ αἷμα προσφάτοις δίκαις. γέρων φόνος
μηκέτ᾽ ἐν δόμοις τέκοι.
τὸ καλῶς δὲ κτίμενον [ὦ]
μέγα ναίων στόμιον [εὖ]
ἀνιδεῖν δὸς δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἐλευθερίας
λαμπρὸν φῶς ἰδεῖν φιλίοις
ὄμμασιν ⟨ἐκ⟩ δνοφερᾶς καλύπτρας. —
ξυλλάβοι δ᾽ ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας, ἐπεὶ φορώτατος

Numeri: 800—5 = 812—818 trochaei, 2. 3. (syll. anceps) 2. 2. 2. 4. (primum metrum specie spondiaca) 2. primi metri responsio videtur libera ephymnium 806—812 dim. ion. catalect., dim. ion. glycon. alcaic. decasyllab.

795 ἅρματι M ἅρμασι Σ 796 suppl. O. Müller 797 κτίσον Schoemann alii τίς ἂν M 798 τόυτ᾽ M ἰδ. δάπεδον correxi διὰ πέδον Blomfield 799 ἀνο(ω M¹)μένων corr. Schoemann πημάτων Σ (error librarii) 800 ἔσω Hermann, probabile, nisi libera esset in trochaeis responsio. cf. 826 = 837 801 πλουταγαθῆ corr. Turnebus 802 κλύετε corr. Dindorf σώφρονες M¹ 806 τό(τώ ante ras. δε κ. traieci κτάμενον (ων corr. ipse) corr. Turnebus ὦ delevi 807 μέγα . ναίων (fuerit μέγαν) delevi 808 δὸς (fuerat δρος) ἀν. traieci 809 ἐλευθερίως corr. Bamberger alii 810 λαμπρῶς ἰ. M λαμπρὸν Bamberger φῶς post ἰδεῖν suppl. Weil 811 suppl. Herm. 813 ἐπιφορώτ. corr. Emperius, habuerit Σ, ὡς ἐπὶ ἀνέμου φησίν

πρᾶξιν οὐρίσαι θεῶν.
πόλλ' ἄδηλ' ἔφανε χρήιζων [κρυπτά]·
ἄσκοπον δέ πως λέγω·
νυκτὸς προὐμμάτων σκότον φέρει, καθ' ἡμέραν
δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
⟨τὸ καλῶς δὲ κτίμενον
μέγα ναίων στόμιον,
ἀνιδεῖν δὸς δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἐλευθερίας
λαμπρὸν φῶς ἰδεῖν φιλίοις
ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.⟩ =
καὶ τότ' ἤδη †πλοῦτον
δειμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν ὁ-
μοῦ ⟨δὲ⟩ κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθ-
ήσομεν· „πόλει τάδ' εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδ', ἄ-
τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.“
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκηι
μέρος ἔργων πρὸς σὲ τέκνον,
πατρὸς αὐδὰν ἐπαύσας [πατρὸς ἔργωι]
†θροούσαι, καίπερ αἰνῶν ἐπίμομφον ἄταν.
Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
⟨πρᾶσσε⟩ καρδίαν σχεθών,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν

Numeri: 819—26 = 831—37 trochaei 2. 2. 5. 2. 5. septimi atque paene ultimi metri responsio libera ephymnium 827—30 6 ionici, ? + aristophaneus.

814 οὐρίαν corr. Schoemann θέλεν M¹ θέλων M² corr. Dindorf
815 πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ correxi del. Weil 816 δ' ἔπος correxi λέγων corr. O. Müller 817 νύκτα πρότ' ὀμμ. corr. Bamberger
819 τότε δή corr. Blomfield. latet aut substantivum quod valeat ὀλολυγμόν aut adiectivum (displicent quae coniciebant πολύν, λιγύν; κλυτόν pessimum)
820 δωμάτων corr. Ahrens 822 suppl. Blomfield νόμων M¹
824 expectamus ἥσομεν, sed vocem tollunt quam diu continuerant
825 ἀέξεται M² ἄτη et .α. 829 ἐπαύσας πατρὸς ἔργωι θροούσαι πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδάν, dittograph. del. Seidler. traieci quae etiam in M versum efficiunt. in corrupta voce latet imperativus „age, feri“ 830 καὶ περαίνων ἐπίμομφαν corr. Robort. 831 φρεσσίν 832 supplevi
833 τοῖσδ' corr. Robort.

τοῖς τ᾽ ἄνωθεν πορῶν χάριτας ὀρ-
γᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν
φόνιον ἄταν τιθείς, τὸν αἴτιον
δ᾽ ἐξαπολλὺς μόρου.
⟨σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκηι
μέρος ἔργων πρὸς σὲ τέκνον,
πατρὸς αὐδὰν ἐπαύσας,
†θροούσαι, καίπερ αἰνῶν ἐπίμομφον ἄταν.⟩ =

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ᾽ ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ᾽ Ὀρέστου. καὶ τόδ᾽ ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ᾽ ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνωι
τῶι πρόσθεν ἑλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις.
πῶς ταῦτ᾽, ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω,
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώισκουσι, θνήισκοντες μάτην;
τί τῶνδ᾽ ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
ΧΟ. ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν ἀνδρὸς ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.
⟨ΑΙ.⟩ ἰδεῖν ἐλέγξαι τ᾽ αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ᾽ αὐτὸς ἦν θνήισκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ᾽ ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν᾽ ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.

ΧΟΡΟΣ

Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι
τάδ᾽ ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ᾽,

Actio: 839 intrat Aegisthus solus a parte in quam Cilissa exierat, domum ingreditur 854.

834 πορῶν scripsi προπράσσων M χάριτος corr. Schütz 835 λυπρᾶς corr. Blomfield 837 μόρον corr. Turn. 843 ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένωι corr. Bamberger 850 ὡς αὐτὸς αὐτῶν M αὐτόν Schütz ἀνδρός Pauw περί corr. Portus 852 ἦεν θν. M² post varias correcturas corr. Turn. 854 ἂν suppl. Elmsley κλέψειαν corr. Stephanus 856 -θοάζ- in rasura, corr. Schütz

ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίαι
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
πατέρων ⟨θ'⟩ ἕξει μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκηι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ἒ ἔ, ὀτοτοτοῖ.
ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
πῶς ἔχει; [πῶς] κέκρανται δόμοις.
— ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιοι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

⟨ΟΙΚΕΤΗΣ⟩

οἴμοι πανοίμοι δεσπότου [τελουμένου.]
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ.
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένωι· τί γάρ;
ἰοὺ ἰού.

Actio: 868 auditur vox; quis eiulet, ignoratur ab omnibus 874 chorus in unam e parodis se abdit; abest a scaena usque ad 931; erumpit e domo servus; deinde alteram portam pulsat, per quam intraverat Clytaemestra 719.

Numeri: 869. 870 dochmii 871 creticus + dochm. (ἐέ iambicum).

865 ἕξει πατ. μ. corr. suppl. Weil 867 θείοις corr. Turn. 869 ante ἔ et ἔα paragraphi; Χορ. ante 872 871 delevi: quaerit unus „quo modo res se habet; nempe actam esse e clamore colligitur", respondet alter „abscondamus nos: consummatum sane est" i. e. sed ignoro exitum 873 ἀναίτιαι corr. Blomfield 875 δεσπ. τελουμένου M ex 873, mortuum esse Aegisthum fatetur 880; optime igitur conveniret praesens, ex. gr. χειρουμένου 880 διαπεπραγμένων M, τῶι σφαγέντι Σ

κωφοῖς ἀυτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμήστρα; τί δρᾶι;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέρας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
ΚΛ. οἲ ἐγώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα,
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ

σὲ καὶ ματεύω· τῶιδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἲ ἐγώ, τέθνηκας φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῶι τάφωι
κείσηι. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶις ποτε.
ΚΛ. ἐπίσχες ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι τέκνον
μαστόν, πρὸς ὧι σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ

ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα·
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.

Actio: 884 exit e porta sua Clytaemestra: 889 ad portam, apertam, puta, conversa famulos adloquitur. 892 e porta media exit Orestes, gladio cruento stricto; spectatur per portam apertam Aegisthi mortui corpus.

884 πέλας correxi 884 δίκην M radendo in δίκη mutatum 890 εἰ Turnebus ἢ M 896 δ' αἴδεσαι Sophianus δήσεται M 897 ὧι σύ Robortelli ὠκύ M 898 εὐτρεφές legit Tzetzes qui versum adfert Exeg. Iliad. p. 62, 13. Chil. 12, 808 cf. Sept. 308 900 δαί corr. Auratus 902 κρέσσον'

[τούτωι θανοῦσα συγκάθευδ᾽, ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ᾽ ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.]
ΚΛ. ἐγώ σ᾽ ἔθρεψα, σὺν δὲ γηρᾶναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ᾽ ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζηι γενεθλίους ἀρὰς τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ᾽ ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ᾽ ἀπέρριψ᾽, εἰς δόμους δορυξένους.
ΟΡ. αἰκῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ᾽ ὁ τῖμος ὅντιν᾽ ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ᾽ ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μὴ ἀλλ᾽ εἴφ᾽ ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ ᾿λεγχε τὸν πονοῦντ᾽ ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ᾽ ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σοι ὁρίζει μόρον.
ΚΛ. οἳ ἐγώ, τεκοῦσα τόνδ᾽ ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.
κάνες γ᾽ ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων ᾿Ορέστης, τοῦθ᾽ ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκα

Actio: 930 Orestes Clytaemestram in domum protrudit. deinde timide procedit chorus; dum coryphaeus loquitur, ex ordine se collocat, denique cantat.

Numeri: 935—45 = 946—51 5 dochm. 2 iamb. 1 dochm. 2 iamb. 2 dochm. deinde ephymnium 4 dochm. 2 iamb. dochm. insigne studium discriminandorum metrorum: continuari autem possunt omnia praeter primum trimetrum dochmiacum, atque, uti par erat, ephymnium.

906. 7 del. Berlage 908 σὺν Auratus νῦν M 911 ἐπώρσυνεν 915 διχῶς correxi 917 σου corr. Canter. venum dedit filium non Strophio, quod fuerunt qui impudice contenderent, sed Aegistho, cuius ignavia hoc pretium adulterii postulabat 927 πορίζει M[1] σ᾽ ὁρ. M[2] corr. Elmsley

Πριαμίδαις χρόνωι, βαρύδικος Ποινά·
ἔμολε δ᾽ ἐς δόμον
τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλασε δ᾽ ἐς τὸ πᾶν
ὁ πυθόχρηστος φυγάς
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ᾽ ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγᾶι κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπαὶ δυοῖν μιαστόροιν,
δυσοίμου τύχας. —
ἔμολε δ᾽ ᾇι μέλει
κρυπταδίου μάχας δολιόφρων Ποινά,
ἔθιγε δ᾽ ἐν μάχαι
χερὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα· Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς·
ὀλέθριον πνέουσ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροῖς κότον.
⟨ἐπολολύξατ᾽ ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγᾶς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπαὶ δυοῖν μιαστόροιν,
δυσοίμου τύχας.⟩ =
τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασσίας
μέγαν ἔχων μυχὸν
χθονὸς ἐπωρθίαξεν ἀδόλως δόλοις
βλάβαν ἐνχρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
†κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς.

Testim.: 945 Hesych. (Suid.) δύσοιμος· ἐπὶ κακῶι ἤκουσα ἢ δύσοδος.

Numeri: 952—64 = 965—72 periodus mere dochmiaca; deinde ephymnium 5 dochm. dimeter iamb. catalect.

936 καρύδ. corr. Victorius 940 ἔλακε M ἤλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος Σ 941 πυθοχρήστας et ης M corr. Dindorf 943 ἐπολολυξάτω 944 ἀναφυγάν corr. Heimsoeth 944 ὑπό corr. Hermann 946 ὧι corr. Auratus 948 δὲ μαχ. corr. Abresch 949 ἐτήτυμος corr. Scaliger 952 ἐν corr. Schütz 954 Παρνάσσιος corr. Paley 956 ἐπ᾽ ὄχθει ἄξεν corr. Meineke δολίας M δολίως βλάπτουσαν Σ alter (alter byzantinus) corr. Schütz 957 βλαπτομέναν corr. Ahrens ἐν χρόνοις θεῖσαν corr. Bothe 958 corrigi nequit, cum scholion irrepserit, nam παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν certe pedestria

ἄξια δ᾽ οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τε φῶς ἰδεῖν
μέγα τ᾽ ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων.
ἄναγε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθε. —
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ᾽ ἑστίας
πᾶν ἐλαθῆι μύσος
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.
τύχαι δ᾽ εὐπροσώπωι κεῖται τὸ πᾶν
ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρεομένοις
„μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.“
πάρα τε φῶς ἰδεῖν
⟨μέγα τ᾽ ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων.
ἄναγε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθε.⟩ =

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ᾽ ἥμενοι,
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθει,
πάρεστον, ὅρκος τ᾽ ἐμμένει πιστώμασιν.

Actio: 973 aperiuntur aedes; conspiciuntur corpora caesorum, adstat Orestes a familia circumdatus; servi tenent pallium quo inretitus Agamemnon occisus erat. in orchestram turba affluit vel potius iam affluxerat Argivorum.

Numeri: 962 forma concisa dochmii, cf. Agam. 1142. ephymnia iteranda esse primus vidit GCSchneider.

960 ἄξιον corr. Hermann 962 μέγαν corr. Stanley; idem ἀφῃρέθη scribebat, sed ita domuum adlocutio non poterat praeparari. servae autem, δμωίδες οἴκων 719, liberatae sunt a domino eros opprimente, ideoque domum iubent caput extollere. vinculum vernarum (οἰκετῶν) omnino absonum
963 δόμοις corr. Heath 964 χαμαιπετεῖ σε κεῖσθ᾽ αἰεί; delevi αἰεί, quod non idem est ac δεῦρ᾽ ἀεί 966 ἀμφ᾽ et ἀφ᾽ M 967 μύσος πᾶν ἐλάσει et ση M ἐλαθῆι Kayser, trai. Bamberger 968 καθαρμοῖς corr. Hermann ἅπαν ἐλατήριον corr. Schütz 969 κοίτα corr. Boissonade i. e. καὶ πάντα ὑπόκειται καὶ ὑπάρχει εὐτυχῆ καὶ εὐπρόσωπα ἰδεῖν τοῖς ἐπιβοῶσιν . . .
970 ἀκοῦσαι del. Herm. alii 971 μετοικοδόμων M οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες Σ 972 τό M τε 960, reliqua ephymnii iteravit CGSchneider
976 τε καί corr. Abresch πάθη corr. Thiersch 977 πάρεστιν correxi

ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίωι πατρί,
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ᾽ εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ᾽ αὖτε, τῶνδ᾽ ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίωι πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδος.
ἐκτείνατ᾽ αὐτὸ καὶ κύκλωι παρασταδόν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ᾽, ὡς ἴδηι πατήρ,
οὐχ οὑμός, ἀλλ᾽ ὁ πάντ᾽ ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
ὡς ἂν παρῆι μοι μάρτυς ἐν δίκηι ποτέ,
ὡς τόνδ᾽ ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον,
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην.
ἥτις δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τοῦτ᾽ ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ᾽ ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ᾽ ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν,
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ᾽ εἴτ᾽ ἔχιδν᾽ ἔφυ,
σήπειν θιγοῦσαν ἄλλον οὐ δεδηγμένον
τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος.
τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ᾽ εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
ἄρκυν τ᾽ ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ,
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων, τῶιδέ τ᾽ ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα.

Actio: 997 servi qui pallium coronae civium monstraverant ad dominum redeunt. 1004 pallium aufertur.

978 ἀθλίως corr. Portus 982 ξυνωρίδα corr. Herm. 983 αὐτὸν corr. Auratus 984 cf. στέγασμα in epistula Mnesiergi Oesterr. Jahreshefte VII 96
989 λέγω Σ ψέγω M 990 νόμου corr. Portus 992 ἐκ σοῦ corr. Rob. ην ἔχη corr. Vict. 994 τ᾽ et γ᾽ M ἥτ᾽ corr. Herm. 996 κἀνδίκου corr. Ahrens 997 κἄν corr. Weil, idem προσειπών, veri similiter 1000 τ᾽ scripsi δ᾽ M ‚quo nomine hoc appellem? venationis an sepulturae instrumentum? imo rete dixeris et tegmen, quod pedes constringat.‘ μὲν οὖν corrigit, itaque alia rursus appellatio addi nequit. sed poterat Orestes pro animi statu appellationes, quae omnes aliquatenus, nulla penitus convenire viderentur, cumulare
1001 τοιοῦτο μάν corr. Turnebus φιλητής ita scribitur in Hellanico Oxyr. 1084, 2 et Sophocle Ichn. 332 et Alcaeo Ox. 1238, 2 1003 νομίζω corr. Turn. 1004 φρενί corr. Lobeck

τοιάδ᾽ ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μή
γένοιτ᾽· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.
⟨ΧΟ.⟩ αἰαῖ ⟨αἰαῖ⟩ μελέων ἔργων·
στυγερῶι θανάτωι διεπράχθη,
ἒ ἕ,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. —
ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ᾽, ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος,
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνωι ξυμβάλλεται
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
— — — — — — — — — —
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών,
πατροκτόνον θ᾽ ὕφασμα προσφωνῶν τόδε
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ᾽ ἔχων μιάσματα.
⟨ΧΟ.⟩ οὔτις μερόπων ἀσινὴ βίοτον
διὰ παντὸς ἄτιμος ἀμείψει·
ἒ ἕ,
μόχθος δ᾽ ὃ μὲν αὐτίχ᾽, ὃ δ᾽ ἥξει. =
⟨ΟΡ.⟩ ἀλλ᾽ ὡς ἂν εἰδῆτ᾽, οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅποι τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶ δρόμου
ἐξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίαι φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος, ἣ δ᾽ ὑπορχεῖσθαι κότωι·
ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις
κτανεῖν τε φημὶ μητέρ᾽ οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,

1005 μή in extremo versu, cf. Pr. 865. sentimus singulari vi id efferri, i. e. re vera acuitur 1006 πρόσθ᾽ corr. Turn. 1007 αἰαῖ suppl. Bothe 1008 διεπράχθης corr. Heimsoeth; choro στυγερός Clytaemestrae θάνατος non est, nec poterat eam adloqui. dicit igitur Agamemnonem, sed ambigue dicit „et ei qui futura manet (Eum. 381), qui superest, floret passio, patiendum erit“. passa est etiam Clytaemestra, patietur Orestes. quaesita est oraculi caecitas 1012 τῶι χρόνωι Herwerden, usui convenienter 1014 versum deesse monstrat αὐτόν, referendum ad Agamemnonis caedem, et νῦν; supplevi ex gr. μόρου δ᾽ ἄιδρις ὢν τότ᾽ ἐκβληθεὶς δόμων 1018 ἀσινεῖ M[1] 1019 πάντ᾽ corr. Heath ἀμείψεται corr. Erfurdt. perdunt vim sententiae qui ἀσινὴς — βίοτον ἀπήμονα coniciunt. ἄτιμος cf. Ag. 1443 „omnis vita magno aerumnarum pretio constat“ 1020 ἒ ἕ Klausen ἐς M ἧξε corr. Turn. 1021 ἄλλος corr. Blomfield εἰ δὴ τ(ούτ᾽) corr. Emperius (τ)ούτ᾽ ἄρ᾽ corr. Erfurdt ὅπη corr. Blomfield, cf. Sept. 659 1022 ἡνιοστρόφου corr. Stanley 1025 ἠδ᾽

καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν χρήσαντ᾽ ἐμοί
πράξαντι μὲν ταῦτ᾽ ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ᾽, οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξωι γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ᾽, ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῶιδε θαλλῶι καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ᾽ ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ᾽ αἷμα κοινόν· οὐδ᾽ ἐφ᾽ ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ᾽ ἐν χρόνωι μοι πάντας Ἀργείους λέγω
. . . . ἐπορσύνθη κακά 1041b
καὶ μαρτυρεῖν μοι, Μενέλεως ⟨ὅταν μόληι.⟩ 1041a
ἐγὼ δ᾽ ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
⟨ΧΟ.⟩ ἀλλ᾽ εὖ γ᾽ ἔπραξας μηδ᾽ ἐπιζευχθῆις στόμα
φήμηι πονηρᾶι μηδ᾽ ἐπιγλωσσῶ κακά·
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
⟨ΟΡ.⟩ ἆ ἆ.
ποιαὶ γυναῖκες αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκέτ᾽ ἂμ μείναιμ᾽ ἐγώ.
ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ᾽ ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶ πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

1033 προσίξεται M ex v. 1035, sed Σ ὥστε μηδὲ τοξότην ἐφικέσθαι τοῦ μήκους 1038 ἐφέστιον corr. Turn. 1041 distinxi duorum versuum partes quae in unum coaluerunt, alterum satis certo supplevi; in priore supplendum ex. gr. μνήμηι φυλάσσειν οἷ᾽ ἐπ. κ. 1042 cf. Agam. 1282. verbum finitum omittit, neque enim amplius vecordiae resistit 1044 τε πρ. corr. Tyrwhitt ἐπιζεύχθη corr. Heath 1045 φῆμαι corr. Heath 1046 ἐλευθερώσας corr. Blomfield ἀργείην corr. apogr. 1048 δμωαί corr. Herm. 1050 ἀμμείνοιμ᾽ M, Tzetzes in schol. Chiliad. An. Ox. 3, 359 χ litteram producere vocalem καὶ παρ᾽ Αἰσ. φαιοχ. κ. πεπλ. δεινοῖς δρ. οὐ. ἂν μείναιμ᾽ ἐγώ 1052 φοβοῦ νικῶν corr. Porson 1054 μηπρος M^{1} cf. Sept. 754

ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. δεῖ σοι καθαρμοῦ· Λοξίας δὲ προσθιγὼν
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκέτ' ἂμ μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδόμοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανός τε Θυέστου·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδάικτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν, σωτῆρ'
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

Actio: 1063 Orestes in fugam prorumpit; discedit turba; chorus, postquam coryphaeus Orestae vale dixit, in discessu cantat.

Testim.: 1068 Hesych. γονίας· εὐχερής Αἰσ. Ἀγαμέμνονι (fr. 150 Nauck) huc referendum esse videtur, sed nec intellegitur et discrepat scholion probum ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῆι χαλεπὸν πνεῦμα.

1057 πληθύουσαι corr. Turn. 1059 εἴσω M[1] εἰσσ' ὁ M[2] (coniectura Byzantina εἰς σὲ ὁ) καθαρμὸς corr. Bamberger (et ego) Λοξίου corr. Auratus 1068 πνεούσας corr. Scaliger 1069 τάλανες corr. Auratus 1073 σωτήρ hoc accentu.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ʽΥπόθεσις ʼΑριστοφάνους γραμματικοῦ.

ʽΗ ὑπόθεσις· ʼΟρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν ʼΕρινύων βουλῆι ʼΑπόλλωνος παρεγένετο εἰς ʼΑθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ʼΑθηνᾶς· ἧς βουλῆι νικήσας κατῆλθεν εἰς ʼΆργος. τὰς δὲ ʼΕρινύας πραΰνασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρʼ οὐδετέρωι κεῖται ἡ μυθοποιία.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα· Πυθιὰς προφῆτις· ʼΑπόλλων· ʼΟρέστης· Κλυταιμήστρας εἴδωλον· χορὸς Εὐμενίδων· ʼΑθηνᾶ· προπομποί.

1 Tr (F mihi ignotum) incipit ʼΟρέστης 2 παραγίνεται Tr 4 πραύνασα Harpocrat. cf. ad 1097; πραύνας M πραείας γινομένας κατʼ εὐφημισμὸν πρ. Tr

ΠΡΟΦΗΤΙΣ

Πρῶτον μὲν εὐχῆι τῆιδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ᾽ ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῶι τρίτωι
λάχει, θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο
Φοίβη, δίδωσιν δ᾽ ἡ γενέθλιον δόσιν
Φοίβωι· τὸ Φοίβης δ᾽ ὄνομ᾽ ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ᾽ ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ᾽ ἕδρας.
πέμπουσι δ᾽ αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ᾽ αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς
Δελφός τε, χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
ἵζει τέταρτον τοῖσδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ᾽ ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.

Testim.: 2 Harpocr. θεμιστεύειν — ὅτι γέγονε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, Αἰσχύλος ἀρχόμενος τῶν Εὐμενίδων φησίν. compilator veriloquium Aeschyli tribuit, quod e historia petebatur ab Aeschylo narrata   8 Apollon. Archib. Φοῖβος — ὁ μὲν Αἰσχ. ἀπὸ Φοίβης τῆς μητρὸς Λητοῦς.   19 Macrobius V 22, 13 ad Vergil. Aen. 3, 251 *Aeschylus* πατρὸς — Διός.

Actio: scaenae frons est templum Delphorum, ingenti porta clausum. Flaminica ante portam stat.

9 λ. τε M[1]   11 παρνησοῦσ᾽ M (παραν. M[1]) παρνησούς FTr corr. Robort.   16 Delphum regem novit Σ καὶ ὁ Δελφὸς δὲ ὃς (λεώς M) [ὁ] ἔστι τῆς χώρας ἄναξ   18 τόνδε corr. I. Vossius   χρόνοις corr. Turn.   19 πατρὸς — Διός Macrob.   20 in prooemio colloco deos qui fanum tenuerunt, in oratione princeps locus Minervae debetur, quae ante fanum habitat

Παλλὰς προνάια δ᾽ ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφαί·
Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ᾽ ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
Πλείστου τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶι
ἄριστα δοῖεν· κεἰ παρ᾽ Ἑλλήνων τινές,
ἴτων πάλωι λαχόντες, ὡς νομίζεται·
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.

ἦ δεινὰ λέξαι δεινὰ δ᾽ ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ᾽ ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ᾽ ἀκταίνειν στάσιν·
τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείαι σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν,
ὁρῶ δ᾽ ἐπ᾽ ὀμφαλῶι μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδρας ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ᾽ ἐλαίας θ᾽ ὑψιγέννητον κλάδον,

Testim.: 36 Phrynichus BA. 23, 12 Αἰσχ. οὐκέτ᾽ ἀκταίνω φησὶ βαρυτόνως οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν. cf. Et. M. s. v. ἀκταίνω τὸ κουφίζω παρ᾽ Αἰσ.

Actio: 33 Flaminica postquam in templum intravit, paullo post terrore summo perculsa prorumpit. valvae statim ita clauduntur, ut in templum introspici omnino non possit.

23 ἀναστροφά M -στροφή schol. 24. cf. ἐπιστροφαί διατριβαί εὐναί sim. vi locali 24 βρόμιος δ᾽ FTr 27 πλείστους corr. Turnebus. accentus est Herodiani quamvis falsus, cf. Et. M. s. v. 28 praesentium ratio minime temporalis est. noli igitur aoristum expectare, cf. Prom. 777. Σ καλοῦσα φροιμιάζομαι nec recte explicat nec probat v. 20 proximum fuisse 31 κεἰ παρ᾽ Ἑλλήνων τινές sc. ἔρχονται. ἴτων πάλωι λαχόντες. nimirum verbum e proximo verbo auditur. παρ᾽ Ἑλλήνων veniunt, nimirum θεωροί ante 34 paragraphus cum nota διάλειμμα M 36 βάσιν Mγρ, quod legit Et. M., sed alterum Phrynichus, convenitque unum anui vix se sustinenti, cuius manus tantum trepidant quantum vacillant pedes 37 ποδωκία M (correctum) Tr (-ᾳ) 40 θεομυσῆι M θεομισῆ FTr. M igitur v. l. .ι. haud recte interpretatus est.
41 ἕδραν ἔχοντι M 42 νεοσπαθὲς FTr

λήνει μεγίστωι σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῶι· τῆιδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται· μέλαιναι δ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν,
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ ⟨ὁ⟩ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεί, μὴ μεταστένειν πόνον.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότηι δόμων
αὐτῶι μελέσθω Λοξίαι μεγασθενεῖ·
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστώς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾶις,
ὕπνωι πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,

Actio: 64 exit Flaminica; valvae templi aperiuntur. conspiciuntur quae illa descripsit; Furiae in sellis dormiunt, ad umbilicum item in sella sedet Orestes, gladio sanguinolento et olivae ramo insignis. pone eum adstat Apollo.

44 λίνει FTr longo redimiculo opus in ramo qui in altum crevit 46 λέχος M 50 ἤδη M, sed alterum η in alio; ον fuisse coni. Blass εἶδον FTr 51 φερούσας rapientes, cf. ἄγειν καὶ φέρειν 52 βδελύτροποι FTr 53 πλαστοῖσι corr. Elmsley 54 λίβα Burges et Σ a Triclinio servatum (ἅς ἰδών τις φησὶ βδελύξαιτο καὶ ἐκτραπείη μισήσας αὐτὰς ὡς δυσειδεῖς haec habet M quoque quamvis concisa)· ἀπὸ γὰρ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν λείβουσιν αἱματηρὸν σταλαγμόν (αἱματηρόν glossam excerpsit M); βίαν codd. 55 supplevi 57 φύλλον .... τῆς M[1] 58 ἤ τι γαῖα FTr 59 πόνων corr. Arnaldus, Σ τὸν (τό corr. Herm.) τῆς ἀνατροφῆς verum tenebat 60 τἀνθ. μὲν οὖν τ. FTr 66 γρ. πρέπων M 68 monstrat dormientes: hinc participium pro finito verbo

γραῖαι παλαιόπαιδες, αἷς οὐ μείγνυται
θεῶν τις οὐδ᾿ ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε.
κακῶν δ᾿ ἕκατι κἀγένοντ᾿, ἐπεὶ κακόν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ᾿ ὑπὸ χθονός,
μισήματ᾿ ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένηι.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι᾿ ἠπείρου μακρᾶς
βιβῶντ᾿ ἂν᾿ αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ᾿ ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ᾿ ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ᾿ ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν,
ἐπεὶ δ᾿ ἐπίσται, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
σὺ δ᾿, αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῆ φύλασσε, κάρτα δ᾿ ὢν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμόν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ᾿ ἐκνόμων σέβας
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπωι τύχηι.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

εὕδοιτ᾿ ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ᾿ ὑφ᾿ ὑμῶν ὧδ᾿ ἀπητιμασμένη

Actio: 89 apparet in templo ab Apolline arcessitus Mercurius, manu ducit Orestam per dormientium Furiarum coetum. exeunt per orchestram.

94 Apollo non discedit sed ἀφανὴς γίγνεται. surgit umbra Clytaemestrae. v. 103 pectora cruenta ostendit.

69 παλαιαὶ παῖδες correxi Σ πολιαὶ γάρ (ad γραῖαι)· παῖδες διὰ τὸ νέον (?) ἢ ἐπειδὴ ἄγαμοι: hoc confirmant proxima μίγνυται 76 βεβῶντ᾿ M βεβόντ᾿ FTr corr. Stephanus Herm. 77 πόντου corr. Turn. 79 ποτὶ πτ. Π. M[1]

93 extorres cum a Mercurio ducti ad homines accedunt, Iuppiter ἱκέσιος ξένιος tuetur, i. e. recipiuntur

ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ᾽ ἀλῶμαι· προὐννέπω δ᾽ ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ᾽ οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίαι σέθεν·
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
[ἐν ἡμέραι δὲ μοῖρ᾽ ἀπρόσκοπος βροτῶν.]
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε
χοάς τ᾽ ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν᾽ ἐπ᾽ ἐσχάραι πυρός
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὃ δ᾽ ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὤρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ᾽· ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
ψυχῆς, φρονήσατ᾽, ὦ κατὰ χθονὸς θεαί·
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμήστρα καλῶ.
ΧΟ. μυγμός.
ΚΛ. μύζοιτ᾽ ἄν, ἀνὴρ δ᾽ οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἰσιν, οὐκ ἐμοῖς, προσίκτορες.
ΧΟ. μυγμός.
ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ᾽ Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

Testim.: 113 Hesych. ἐγκατιλλῶψαι· ἐγκαταμυκτηρίσαι.

96 ὡς corr. Tyrwhitt 97 synonyma posita, cum bis essent mortui commemorandi, nam etiam ὄνειδος eodem spectat quo ἀπητιμασμένη; 95 iam in animo habet ἀλῶμαι. κεῖνοι 99 mortui sunt qui Clytaemestrae scelera exprobrant 100 π. γ᾽ FTr 101 οὐδεὶς δ᾽ FTr 105 μοῖρα πρ. recte dist. Σ delevi (104. 5. Kirchhoff). versus optimus additus est ut conveniret mortalibus, quorum acies interdiu hebetatur, noctu vero divina animadvertit. quod ad deas non pertinet 106 πολλά idem ac πολλάκις 107 νιφάλια 108 νυκτὸ σεμνά (i. e. νυκτὸς) M[1] 111 νεκροῦ FTr 112 ἀρκυσμάτων corr. Turn.

113 ἡμῖν F ἐκκατ. corr. Turn. 114 περὶ, sed anastropha in extremo versu necessaria, cf. Ag. 1037 116 Κλυταιμνήστρα 117 sequ. parepigraphas paragraphis notat M, Ἀπόλ. FTr, 130 Χορ. FTr 119 oxymoron. φίλοι Orestam significant, cf. 100, qui tamen Clytaemestrae nequaquam amicus est, cf. Choeph. 993 121 ἄγαν γ᾽ FTr solita interpolatione

ΧΟ. ὠιγμός.
ΚΛ. ὤιζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσηι τάχος;
τί σοι πέπρωται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
ΧΟ. ὠιγμός.
ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
ΧΟ. μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς.
λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβέ, φράζου.
ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα κλαγγαίνεις θ᾽ ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ᾽ ἐκλείπων πόνου.
τί δρᾶις; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ᾽ ἀγνοήσηις πῆμα μαλθαχθεῖσ᾽ ὕπνωι.
ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ᾽ αἱματηρὸν πνεῦμ᾽ ἐπουρίσασα τῶι,
ἀτμῶι κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
ΧΟ. ἔγειρ᾽, ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ᾽, ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ᾽ ὕπνον,
ἰδώμεθ᾽ εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾶι.
— ἰοὺ ἰού, πύπαξ.
ἐπάθομεν, φίλαι,
— ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
— ἐπάθομεν πάθος
δυσαχές, ὦ πόποι, ἄφερτον κακόν·
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεταί θ᾽ ὁ θήρ.

Testim.: 145 Hesych. δυσαχθές· βαρύ.

Actio: 130 has voces numeris non adstrictos Furiae nullo concentu ut quaeque somnio excitatur emittunt. 140—42 coryphaei; dum surgunt Furiae ab hemichoriorum ducibus cantatur stropha prima. reliqua a choro; manet tamen intra templum. M 140 adscribit Χορὸς Ἐρινύων, ἐξ ὧν μία, alia signa nulla sunt. strophas distinxit Tr.

Numeri: 143—48 = 149—54 2 dochmii (1 1), trimeter iambicus, tres dochmii (146 hiatus post interiectionem), duo trimetri iambici, alter bis concisus.

123 μωγμός 124 κοὐκ FTr 125 πέπρακται corr. Stanley 126 ὠγμός 131 κλαγγάνεις Wakefield; videtur utraque forma tolerabilis esse; δ᾽ corr. Scaliger; ἅπερ κύων ad utrumque verbum pertinet 132 ἐκλιπών corr. Blomfield 135 ὀνείδεσσιν M 136 αὐτικ. F γίνεται 137 οὐδ᾽ corr. Pierson ἐπουρήσασα M¹ 138 κατισχαίν. 142 εἰδώμεθ᾽ 143 πυπάξ FTr 146 δυσαχθὲς FTr cum Hesychio 147 δ᾽ corr. Abresch

— ὕπνωι κρατηθεῖσ᾽ ἄγραν ὤλεσα. —
— ἰὼ παῖ Διός
ἐπίκλοπος πέλῃι
— νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω.
— τὸν ἱκέταν σέβων,
ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν.
τὸν μητραλοίαν δ᾽ ἐξέκλεψας ὢν θεός.
— τί τῶνδ᾽ ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; =
— ἐμοὶ δ᾽ ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρωι
ὑπὸ φρένας,
ὑπὸ λοβόν.
πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου
βαρὺ περίβαρυ τὸ κρύος ἔχειν. —
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
φονολιβῆ θρόνον
περὶ πόδα
περὶ κάρα
πάρεστι γᾶς ⟨τ᾽⟩ ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν. =
ἐφεστίωι δὲ μάντις ὢν μιάσματι
μυχὸν ἐχράνατ᾽ αὐτόσσυτος αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,

Numeri: 155—61 = 162—68 trimeter iambicus, dochmius, monometer iambicus, dochmius, paeones duo, sex iambi, e parte concisi.

169—73 = 174—78 trimeter iambicus, dochmius + dimeter choriamb. catal., dimeter dochm., monometer iamb. + dochm.

149 ἰὼ ἰὼ Tr ἐπίπλοκος F² 150 γραίας δὲ δαίμ. νέος Tr 151 ἱκέτην Tr subiuncta haec verbo ἐπίκλοπος πέλῃι 156 ἔτυψα F 161 τὸ περίβαρυ traieci, ridiculum e Sept. 834 τι substituere 164 φονολειβῆ

167 supplevi. recte Σ τὸν θρόνον οὗ Ὀρέστης καθῆστο πάρεστιν ὁρᾶν φονολειβῆ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὅλον. deinde vero errat ὥστε τὸν ὀμφαλὸν (ὀφθαλμόν corr. Schwenck) ἔχειν αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα et intra lineas λείπει ὁ ὡς (καί, correxi). infinitivus ἔχειν pro participio positus, cum ἀρόμενον antecedat 167 αἱρόμενον FTr cf. Σ, αἱρούμενον M, corr. Abresch 168 προσδρακῆς M¹ 169 μάντι σῶι corr. Schütz. vocativus corruptela natus scholiastam permovit ut appellari Apollinem crederet, traxitque plerosque editores. quod antistropho refutatur 170 μυκὸν M σὸν οἶκον FTr corr. Robort. ἐχθράνατ᾽ GTr 171 παρανόμων MFTr corr. M² βρέτεα FTr

παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας. —
κἀμοίγε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.
ὑπὸ δὲ γᾶν φυγὼν οὔποτ᾿ ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιος ὢν δ᾿ ἕτερον ἐν κάραι
μιάστορ᾿ εἶσιν οὗ πάσεται. =

ΑΠΟΛΛΩΝ

ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ᾿, ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον
ἀνῇς ὑπ᾿ ἄλγους μέλαν᾿ ἀπ᾿ ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
ἀλλ᾿ οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι σφαγαί τε, σπέρματός τ᾿ ἀποφθορᾶι
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ᾿ ἀκρωνία
λευσμός τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ᾿ ἀκούετε,
οἵας ἑορτῆς ἔστ᾿, ἀποπτύστης θεοῖς,
στέργηθρ᾿ ἔχουσαι; πᾶς δ᾿ ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ᾿ ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·
ποίμνης τοιαύτης δ᾿ οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ,
ἀλλ᾿ εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος.

Actio: 197 iussu Apollinis Furiae e templi porta prorumpunt pecorum ritu cratibus emissorum.

172 cave de Parcis cogites 174 κὰμοί τε corr. Casaubonus 175 τε correxi: adversativam particulam mutata persona flagitat ὑπαί Tr φεύγων corr. Porson 176 δ᾿ ὤν corr. Porson 177 ἐκείνου corr. Kirchhoff παύσεται M[1] πάσσεται FTr 186 οὐ καρανητῆρες MF, υ supra prius η FTr οὐκ ἄρ᾿ ἀνυστῆρες voluit Tr corr. Stanley 187 ἀποφθοραί codd. Σ 188 glossae certo traditae non satis intelleguntur; intellege fere ἀκμή et ἀκρωτηριασμός

189 λευσμόν corr. Casaubonus 190 ὑπορράχιν 191 ἀπόπτυστοι correxi

195 πλησίοις M recte Σ μύσος προστρίβεσθαι scil. τοῖς πέλας 200 ὡς παν. corr. Wakefield

ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πρᾶξαι. τί μή;
ΧΟ. κἄπειθ᾽ ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ᾽ ἐπέστελλον δόμους.
ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσηι;
ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ᾽ ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κάρτ᾽ ἄτιμα καὶ παρ᾽ οὐδὲν ἠγέσω
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα·
Κύπρις δ᾽ ἄτιμος τῶιδ᾽ ἀπέρριπται λόγωι,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
ὅρκου ᾽στὶ μείζων τῆι δίκηι φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶις
τὸ μὴ τίνεσθαι μηδ᾽ ἐποπτεύειν κότωι,
οὔ φημ᾽ Ὀρέστην σ᾽ ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ᾽ ἐνθυμουμένην,
τὰ δ᾽ ἐμφανῶς πράσσουσιν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ᾽ ἐποπτεύσει θεά.
ΧΟ. τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
ΑΠ. σὺ δ᾽ οὖν δίωκε καὶ πόνον πλείω τίθου.
ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγωι.
ΑΠ. οὐδ᾽ ἂν δεχοίμην ὥστ᾽ ἔχειν τιμὰς σέθεν.

---

201 δῆτα τοῦτο FTr 203 πέμψαι corr. Kirchhoff; mira tamen corruptela. τί μή F τί μήν MGTr cf. Ag. 672. Dittenberger Herm. 16, 334

204 δ᾽ ἕκτωρ distinguunt codd. οἶμαι δέκτωρ M^2 207 πρόσφορον corr. Prien 211 τίς γάρ M^1FTr corr. M^2 ex Σ νοσφίσει FTr 212 Apollini continuant codd. recte dist. Σ 213 ἠρκέσω correxi. cf. κυνηγέσαι Soph. Ichn. 75, ἡγεμών, Ἀγεσίλας Callim. 5, 130 216 γίνεται 217 μόρσιμοι MF^1

218 ὅρκουσ τι F^1 ὁ. τε F^2Tr 219 ἤ corr. Canter 220 γενέσθαι corr. Meineke, quamquam medium tantum in propria ultoris causa dici videtur

221 Ἀπολλ. praescribunt MF, Tr quoque fortasse scribere coeperat, sed penitus eluit σ᾽ Robort. γ᾽ M om FTr ἐνδίκαις F 222 οἶδα MFγρ οὔτοι FTr

223 πράσσουσαν corr. Meineke 224 δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλας dist. Sophianus ἐποπτεύει FTr 225 λείπω codd. πώποτε M^1 226 πλέον corr. Auratus τίθει F·v. l. Tr (hic c. gl. ποίει

ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρ Διὸς θρόνοις λέγηι.
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῶιον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγετῶ.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶι σφ' ἑκών.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα
οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺς ἤδη προστετριμμένος τ' ἐγώ
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν,
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.
σώιζων δ' ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους
πρόσειμι δῶμα, καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά,
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ

εἶέν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρόν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾶι
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν

Actio: 231 exit chorus 234 clauduntur valvae. scaena ita mutatur, ut templum iam videri possit Minervae esse, in orchestra autem Palladium erigitur. quibus perfectis incedit Orestes eodem quo antea ornatu, atque postquam deam adlocutus est ad Palladium considit. 244 dum chorus vestigia profugi circumspiciens ingreditur, coryphaeus iambos recitat. deinde cantat chorus vel potius coryphaeus (τὸ αὐτὸν πρόσωπόν ἐστι Σ 254; sed ad notam chori) ceteris furiis huc illuc discurrentibus, deinde Orestam circumsilientibus.

230 ἄγειν M μητρώιων M δίκη F v. l. Tr δίκης F[1] 231 κἀκκυνηγέτης MF γ' ὡς κ. Tr corr. Erfurdt 233 θεοῖσι M 234 indefiniti subiecti usus legis sermoni eximie convenit. 235 κελεύσμασι MF: verum Triclinius suo Marte profecto non dedit 238 ἀμβλὺν — προστετριμμένον corr. Prien δὲ πρός correxi 241 δ' Casaubonus τ' FTr om M
244 εἶέν sic recte M 245 μηνυτῆρος MFγρ μηνυτῆ sp. vac. rel. F μηνυτῆσιν Tr 246 νεκρόν corr. Victorius 247 ἐκμαστεύομεν corr. Dindorf
250 πόντον Tr πωτήμασιν cf. Ag. 977

ἦλθον διώκουσ᾽, οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐστί που καταπτακών.
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾶι.
ὅρα ὅρα μάλ᾽ αὖ, λεύσσετε πάντα, μὴ
  λάθηι φύγδα βὰς [ὁ] ματροφόνος ἀτίτας.
ὅδ᾽ αὐτός· [οὖν] ἀλκὰν ἔχων
περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χρεῶν.
τὸ δ᾽ οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῶιον χαμαί
δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
ἀλλ᾽ ἀντιδοῦναι δεῖ σ᾽ ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δέ σου
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου.
καὶ ζῶντά σ᾽ ἰσχνάνασ᾽ ἀπάξομαι κάτω,
⟨ἵν᾽⟩ ἀντιποίνους τίνηις μητροφόντας δύας.
ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν᾽ †ἀσεβῶν
ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ᾽ ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονός,
δελτογράφωι δὲ πάντ᾽ ἐπωπᾶι φρενί.
ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι

Numeri: 259—76 dochmii cum iambis. 4 d 2 i (altero metro conciso) 4 d 3 i 2 i (ut supra) 2 d 3 i 2 d 3 i (ultimo metro conciso) 4 i (ter concisi) 3 d (lacunosa) 3 i 3 i 3 d.

Testim.: 277 Nonius 475, 3 *Ennius Eumenidibus: sapere opino esse optimum, ut pro viribus tacere ac fabulari tute noveris* (*tacere op.* — *sapere atque f.* codd. corr. ad Aeschyli verba Bothe).

255 λεύσσε τον M (in ampliore rasura) Tr λεῦσσε τόν F λεῦσσέ τε Herm. displicet copula; ὅρα . . . λεύσσετε ut ἴθι ἴδετε Sept. 110 256 φυγάδα M¹ ὁ del. Herm. 257 αὐτέ γ᾽ correxi οὖν (quo iambi efficiebantur) del. Herm. ἀτίμας FTr 259 περιβλέπει πλαγχθείς FTr 260 χρεῶν Σ (χρεωστεῖ) χερῶν codd. 262 δυσαγκόμιστρον M¹FTr 263 πέδωι κεχυμένον corr. Porson 266 βασκὰν φεροίμην πόματος FTr 267 ἰχνάνασ᾽ M ἰσχάνασ᾽ FTr 268 ἵν᾽ add. Abresch τείνης et .εισ. M μητροφόνας corr. Pauw cum δύη, πόνος ταλαιπωρία, necessario non scelus sed cruciatus matricidae sit, altera emendatio certa est; alterius locum numeri ostendunt. ἵνα ante τίνηις inserebat textui suo Tr 269 δ᾽ ἐκεῖ τίς dist. Schütz ἄλλον corr. Heath 271 nec ἀσεβεῖν τινά credibile (quod facile effugias, ἢ ᾽ς θεόν substituto) nec non fuisse trimetrum dochmiacum 273 ἔχοντ᾽ M¹FTr 276 ἐποπτᾶι τῆ φρενί FTr

πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ᾽ ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ᾽ ἔκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίαι θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίαι·
[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ᾽ ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ᾽ Ἀθηναίαν ἐμοί
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ᾽ ἄνευ δορός
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ᾽ εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα
φίλοις ἀρήγουσ᾽, εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός),
ὅπως γένοιτο τῶνδέ μοι λυτήριος.
ΧΟ. οὔτοι σ᾽ Ἀπόλλων οὐδ᾽ Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ᾽ ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ᾽ ὅπου φρενῶν,

Actio: 303 paullulum conticescit expectans minis perterritum si non profugiturum saltem eiulaturum esse Orestam 307 Furiae manibus iunctis circumdant tripudiantes Orestam Palladio inhaerentem. repetito tertio ephymnio ad solitum chori ordinem motumque redeunt.

278 intellege πολλούς τε ἄλλους καθαρμούς, τρόπους τοῦ καθαρεύειν, καὶ ὅπου δίκη σιγᾶν etc.; si nondum purgatus esset, ἁγνεῦσαι ἑαυτὸν debebat ac ne vocem quidem emittere 286 del. Musgrave διδάσκων F suprascripto γε; γε διδ. Tr 292 Λιβυστικοῖς corr. Auratus; adiectivum a recto ad regens non poterat attrahi, ne partitivum esse videretur 294 scholion καταβάλλει γὰρ ἢ ὀρθοῖ servavit Tr, quo pes eius intellegitur, cui Minerva opitulatur, quem ὀρθῶι βῆναι ποδί (Eur. Hel. 1449) facit. quod sane placere potest, κατηρεφῆ vero non videtur convenire aut huic aut ulli alii interpretationi. e terra genitali vocat deam; iniuria res Aegypti tangi credit Cavaignac *Athènes* 64

299 οὔτισσ᾽ M (corr. ipse) F (corr. γρ) Tr Ἀθηναίας MF² -ναίοις F¹(?)G -ναίης Tr fortasse recte

ἀναίματον, βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
οὐδ᾽ ἀντιφωνεῖς, ἀλλ᾽ ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῶι σφαγείς·
ὕμνον δ᾽ ἀκούσηι τόνδε δέσμιον σέθεν.
— ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ
  μοῦσαν στυγερὰν
  ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ᾽ ἀνθρώπους
  ὡς ἐπινωμᾶι στάσις ἁμά.
εὐθυδίκαιοι δ᾽ εὐχόμεθ᾽ εἶναι·
  τοὺς μὲν ⟨καθαρῶς⟩
  καθαρὰς χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ᾽ ἡμῶν,
  ἀσινὴς δ᾽ αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ᾽ ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ᾽ ἀνὴρ
  χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
  παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
  αὐτῶι τελέως ἐφάνημεν. ?
— μᾶτερ, ἅ μ᾽ ἔτικτες, ὦ
  μᾶτερ Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
  ποινάν, κλῦθ᾽· ὁ Λατοῦς γὰρ ἶ-
  νίς μ᾽ ἄτιμον τίθησι,
  τόνδ᾽ ἀφαιρούμενος

Numeri: 322—33 = 334—45 trochaei legitimi, saepe in speciem cretici aut adeo spondei concisi.· ephymnium trochaei plerumque in speciem paeonis concisi; 331 pherecrateus locum dimetri tenet.

301 nota traiectionem negationis cf. 423, ἔμαθεν ὅπου φρενῶν οὐκ ἔστι χαίρειν, hoc postulat aoristus 302 ἐναίματον Σ v. l. σκιά codd. et Σ corr. Heath 303 οὐδ᾽ ἀπ. FTr 305 paragraphus M 306 ὕπνον F (non G), δ᾽ om FTr, inde ὕμνων — τῶνδε δεσμίων Tr 309 δεδόκημεν FTr 312 εὐθυδίκαι θ᾽ (δ᾽ F τ᾽ Tr) οἴδ᾽ οίμεθ᾽ εἶναι (οἶδ᾽ οἶμαι θεῖναι FTr) corr. Herm. lenius sed ab usu parum commendatum οἰόμεθ᾽ Ahrens 313 suppl. Herm. singularem, quia 315 extat, obtrudere hic quidem antiquam sermonis vim debilitantis est cf. Prom. 265 προσνέμ. M 314 ἀφ᾽ ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει corr. Porson

316 ἀλιτρῶν corr. Auratus 319 παραγιν. 321 Ὀρ. praefigunt FTr, fuit igitur paragraphus ab M omissa 324 ἀλαοῖς FTr, καὶ om Tr ἀλαός, ἠλεός, ἄλλος aeolicum, Ἄλεως nomen herois Tegeatae apud Alcidamantem, qui vulgo Ἄλεος audit, denique Hom. κ 493 μάντιος ἀλαοῦ satis demonstrant ἀλᾱοῖσι non esse sollicitandum. cf. ἵλαος 324 ποινάν — τίθησι om FTr

326 τόνδε γ᾽ Tr

πτῶκα, ματρῷιον ἅ-
γνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῶι τεθυμένωι
τόδε μέλος, παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὑονὰ βροτοῖς. —
τοῦτο γὰρ λάχος διαν-
ταία Μοῖρ᾽ ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαι
ξύμπεσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ᾽ ἂν
γᾶν ὑπέλθηι· θανὼν
δ᾽ οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῶι τεθυμένωι
τόδε μέλος, παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὑονὰ βροτοῖς. =
γιγνομέναισι λάχη τάδε φαμὶ κεκράνθαι,
ἀθανάτων δ᾽ ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τίς ἐστι
συνδαίτωρ μετάκοινος·
παλλεύκων δὲ πέπλων ἀπόμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην

Numeri: 346—59 = 360—66 dactyli (5 5 3 6) exeuntes in clausulam trochaicam (2.). ephymnium: trochaei plerumque in paeonis speciem concisi, ultimi dimetri locum choriambicus dimeter obtinet.

327 πτακα (variante accentu) corr. Sophianus 329 τῷ (τοῦ F) τότε θυμουμένῳ τ. μένος FTr (vera servant infra) 332 παράφρονα M¹FTr φρενοδαλής ex -λίς (?) M οἶμαι φρενοδαής M² marg. 334 διανταία non est διαμπάξ τιμωρουμένη, ut Σ vult, sed „usque ad finem penetrans" (κάλαμος μὴ διανταίως τετρημένος Menemachus Oribas. II 72 Dar), est igitur fere ἀρχῆθεν τελεσφόρος 336 θανάτων corr. Canter 337 αὐτουργίαις ξυμπασ ωσιν corr. Turn. etiam scelera illa κατὰ μοῖραν accidunt 338 τοῖσιν ὁμ. FTr 339 ὑπέλθοι FTr 340 ἄγαν γ᾽ Tr 341 paragr. M 342 παράφρονα MFTr φρενόδαλης M 343 ὕμνοις M 349 ἐφ᾽ ἁμὶν ἐκράνθη correxi. unus Sophocles ionicam pronominis formam admisit 350 χεῖρας F 351 συνδάτωρ corr. Turn. 352 paragr. M (detrusa ab ephymnio) πανλ. M ἄμοιρος corr. O. Müller ἄκληρος ostendit deesse genetivum. Σ οὐδαμοῦ ὅπου ἑορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρειμι integra legit. itaque hiatum notavi. εὐφρόνων ὁμιλιᾶν supplementum ab O. Schroeder propositum mihi quoque in mentem venerat

— — — — —
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς· ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ,
ἐπὶ τόν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ᾽ ὁμοῖα μαυ-
ροῦμεν ὑφ᾽ αἵματος νέου. —
σπευδόμενος δ᾽ ἀφελεῖν τινα τᾶσδε μερίμνας
θεῶν [δ᾽], ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνων,
μηδ᾽ εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν
Ζεὺς αἱμοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἇς ἀπηξιώσατο.
⟨δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς· ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ,
ἐπὶ τόν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ᾽ ὁμοῖα μαυ-
ροῦμεν ὑφ᾽ αἵματος νέου.⟩ =
δόξαι δ᾽ ἀνδρῶν καὶ μάλ᾽ ὑπ᾽ αἰθέρι σεμναὶ
τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν ὀρχη-
σμοῖς τ᾽ ἐπιφθόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν·
σφαλερὰ ⟨γὰρ⟩ τανυδρόμοις
κῶλα· δύσφορον ἄταν. —
πίπτων δ᾽ οὐκ οἶδεν τόδ᾽ ὑπ᾽ ἄφρονι λύμαι.
τοῖον [γὰρ] ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,

Numeri: 368—76 = 377—80 stropha: tres pentametri dactylici + dim. troch. ephymnium trochaei paeonis specie, pherecrateus.

354 δομάτων MF 355 πίθασ(σ)ος corr. apogr. φίλος corr. Turn.

356 i. e. ἐπιδιώκουσαι τοῦτον ἰσχυρὸν ὄντα ἰσχναίνομεν ὁμοίως (ὥσπερ αὐτὸς ἐφόνευσεν) διὰ νέου φόνου 357 ὁμοίως corr. Bork seminarii mei sodalis cf. 240 358 ἐφ᾽ αἵμ. FTr 360 σπευδόμεναι (-μενα M^1) correxi

361 δ᾽ delebant complures quamvis loco non intellecto ἐπικραίνειν corr. Blass 363 ἐς ἔγκρισιν FTr 365 Ζεῦ M^1FTr Ζεὺς γὰρ M αἱματοσταγές corr. Bothe. ephymnia repetenda esse viderunt GCSchneider Kirchhoff alii

368 δ᾽ Bergk τ᾽ codd. 369 γᾶν corr. Hermann 371 ἐπιφόνοις corr. Heath 373 ἀλλομ. M ἀλωμ. Tr ἄγκαθεν corr. Pearson 375 γὰρ alio loco suppleverat Herm. 377 del. Heath

καὶ δνοφεράν τιν᾽ ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
  ται πολύστονος φάτις.
          ⟨μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
          ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
          καταφέρω ποδὸς ἀκμάν·
          σφαλερὰ γὰρ τανυδρόμοις
          κῶλα· δύσφορον ἄταν.⟩
μένει γάρ. εὐμήχανοι
  δὲ καὶ τέλειοι κακῶν
  τε μνήμονες Σεμναί,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς
  ἄτιμ᾽ ἀτίετα διόμεναι
  λάχη θεῶν διχοστατοῦντ᾽ ἀνηλίωι
λάμπαι, δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισι
καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς. —
τίς οὖν τάδ᾽ οὐχ ἅζεταί
  τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
  ἐμοῦ κλύων θεσμόν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
  δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
  γέρας παλαιόν, οὐδ᾽ ἀτιμίας κυρῶ,
⟨στυγνὰν⟩ καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα
καὶ δυσήλιον κνέφας. =

ΑΘΗΝΑ

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ᾽ Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·

Numeri: 381—88 = 389—96 iambi (6. in spondeum exeuntes, 7.), 5 dactyli, 2 trochaei, quibus ad superiora remittimur.

Testim.: 398 Hesych. καταφθατουμένη· (sic laudat Herm. καταντ. edd.) κατακτωμένη· κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως.

383 τε μνήμ. τε F   384 δυσπαράχωγοι (sic) Tr   385 ἀτίεται M -τον FTr corr. Canter   διόμεναι· μετερχόμεναι Σ, rectius διώκουσαι cf. 357
387 δυσοπαίπ. FTr   καὶ textui suo add. Tr   394 ἔπι habet etiam Hippocrates ἀρχ. ἰητρ. 18   395 κυρῶ γάρ Tr   396 supplevi   τάξιν γ᾽ FTr
398 τὴν κατ—ην corr. Stanley

ἔνθεν διώκουσ᾽ ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος
[πώλοις ἀκμαίοις τόνδ᾽ ἐπιζεύξασ᾽ ὄχον.]
καινὴν δ᾽ ὁρῶσα τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθονός
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ᾽ ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ᾽ ἐστέ; πᾶσι δ᾽ ἐς κοινὸν λέγω,
βρέτας τε τοὐμὸν τῶιδ᾽ ἐφημένωι ξένωι,
ὑμᾶς θ᾽ ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ᾽ ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας
οὔτ᾽ οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ᾽ ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
πρόσω δικαίων ἠδ᾽ ἀποστατεῖ θέμις.
ΧΟ. πεύσηι τὰ πάντα συντόμως Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.
᾿Αραὶ δ᾽ ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ᾽ ἐπωνύμους.
ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσηι τάχα.
ΑΘ. μάθοιμ᾽ ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. καὶ τῶι κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῶιδ᾽ ἐπιρροιζεῖς φυγάς;
ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ΑΘ. ἄλλαις ἀνάγκαις ἤ τινος τρέων κότον;
ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.

---

405 delevi 406 καὶ νῦν corr. Canter 409 ἐφ. στένω FTr 410 ὁμοίως FTr 411 ὁρωμέναις corr. Stanley 412 verbum (ὁρῶ vel προσαγορεύω) deest, quia turpitudinis mentionem, quam in ore habebat, pronuntiare veretur 413 ἄμορφον corr. Robort. τοῦ FTr 414 ἠδ᾽ MF, recte legit Tr 416 αἰανῆς FTr Tzetzes ad Lycophr. 406 αἰανῆ taetras (nam haec vis vocis obscurae videtur esse) se esse profitentur, cum sentiant, quo Minerva tendat 417 ἀρά M 419. 20 γε μὲν δὴ cf. 106 Ag. 887, 1213. nihil reconditi in disticho quaerendum, cuius tumidiorem sermonem stichomythia extorsit 421 βροτοκτονοῦντας i. e. ἀνδροφόνους e iure Attico. paricidas breviter distinguere non licebat 422 τοῦτο τ. corr. Arnaldus σφαγῆς corr. Scaliger 423 μηδαμοῦ cf. ad Eur. Herc. 841 424 ἐπιρροιζεῖν MFTr -ζεῖ M[2] corr. Scaliger 426 ἄλλης ἀνάγκης corr. Dindorf οὔτινος M et Σ 465 ἤ τινος verum, a FTr servatum, cum κότος ἀνάγκης nihili sit, cogique possit homo ut caedem committat cum alia vi, tum ira cuiusdam, nempe caesi ultionem poscentis. par erat deam id quod est suspicari 428 παρόντων FTr λόγος FTr

ΧΟ. ἀλλ᾽ ὅρκον οὐ δέξαιτ᾽ ἄν, οὐ δοῦναι θέλοι.
ΑΘ. κλυεῖν δίκαιος μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένηι.
ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἐξέλεγχε, κρῖνε δ᾽ εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. ἦ κἀπ᾽ ἐμοὶ τρέποιτ᾽ ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟ. πῶς δ᾽ οὔ; σέβουσαί γ᾽ ἀξίαν ἐπαξίως.
ΑΘ. τί πρὸς τάδ᾽ εἰπεῖν, ὦ ξέν᾽, ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφοράς
τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ᾽ ἀμυναθοῦ ψόγον,
εἴπερ πεποιθὼς τῆι δίκηι βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἐμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ΟΡ. ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ᾽ ἀφαιρήσω μέγα.
οὔκ εἰμι προστρόπαιος, οὐδ᾽ ἔχων μύσος
πρὸς χειρὶ τἠμῆι τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα.
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ᾽ ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ᾽ ἀφιερώμεθα
οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ᾽ ἐκποδὼν λέγω·
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσηι τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ᾽ ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον᾽, ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα,
ξὺν ὧι σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. ἔφθιθ᾽ οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν

---

429 θέλει corr. Schütz 430 δικαίως M v. l. FTr δικαίους M corr. Dindorf 431 πέλη et πέλει FTr 432 τὰ μέν FTr 435 σεβόμεναι F[1] σέβοιμεν Tr ac voluit F[2] ἀξίαν τ᾽ ἐπαξίων codd., i. e. ἄξι᾽ ἀντ᾽ ἐπαξίων ut vidit Hermann, sed Σ ἀξίων οὖσαν γονέων i. e. ἀπ᾽ ἀξίων, nec fecit Minerva quidquam quod rependat chorus. iudicem accipit, quia τὴν ἀξιοσέβαστον ἐπαξίως σέβει. corr. Boissonade 440 ἀμῆς M 445. 46 ἔχει—ἐφεζομένη corr. Wieseler 448 ἄφωνον FTr 450 καθαιμάξουσιν οθήλου βοτοῦ M -ξουσιν ὀθνείου βροτοῦ FTr corr. Turn. 452 βροτοῖσι F, ad πόροις cf. Choeph. 72. purgatur sanguine porcelli et aqua fluviali 457 Τρώιαν Headlam, quod ab usu non commendatur; toleranda videtur sermonis abundantia 458 ἔφθητ᾽ FTr οὕτως M

ἐς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασ᾽, ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῆι Λοξίας μεταίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίαι,
εἰ μή τι τῶνδ᾽ ἔρξοιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ δ᾽, εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆι τάδ᾽ αἰνέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον ἤ τις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ἐμοῖς
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.
οὕτως δ᾽ ἄμομφον ὄντα σ᾽ αἰδοῦμαι πόλει.
αὗται δ᾽ ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώραι μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ᾽ ἐστίν, ἀμφότερα μένειν
πέμπειν τε δυσπήμαντ᾽, ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ᾽ ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίους αἱρουμένη
— — — — — — — —
ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.
— — — — — — — —

Testim.: 467 Nonius 212, 15 *Ennius Eum. nisi patrem materno sanguine exanclando ulciscerer.*

461 κρύψασα (ita et M distinguit) λουτρὸν δ᾽ FTr 466 ἐπαίτιος corr. Weil 467 ἔρξαιμι corr. Headlam 468 σύ τ᾽ corr. Pearson 470 εἴ τις corr. Pearson 471 βροτοῖς M^1 472 φόνους corr. Robort. de caede quae ὀξεῖαν μῆνιν (κότον 426) excitet iudicare declinat, de alia iudicare non verita. 473 ὅμως corr. Pauw 474 δρόμοις F^1 475 ὅμως δ᾽ correxi οὕτως *quamobrem* 739 αἱροῦμαι corr. Hermann 476 οὔκουν εὔπεπλον FTr (verum Fγρ) 478 χῶραι legunt codd. 479 πέδω αἰανὴ FTr 481 π. δέ corr. Abresch δυσπήματ᾽ M δὲ δυσπήματ᾽ F δὲ δὴ δυσπήματ᾽ F^2Tr corr. Scaliger; ultima ad 471 Aeschyleo more redeunt 482 ἀπεσκ. F^1 483 ὁρκίων αἱρουμένους corr. Casaubonus, deinde hiat oratio nec restitui potest. qui ex interceptis superest versus ex archetypi margine in M post 488, in FTr post 485 receptus est. in eodem ὅρκωι M^1, ἔνδικον φρενί FTr

θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ᾽ ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ᾽ ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ᾽ ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ᾽ ἐτητύμως.

ΧΟΡΟΣ

νῦν καταστροφαὶ νέων
  θεσμίων, εἰ κρατή-
  σει δίκα καὶ βλάβα
τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ᾽ ἔργον εὐχερεί-
  αι συναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ᾽ ἔτυμα παιδότρωτα
  πάθεα προσμένει τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνωι. —
οὐδὲ γὰρ βροτοσκόπων
  μαινάδων τῶνδ᾽ ἐφέρ-
  ψει κότος τις ἐργμάτων·
πάντ᾽ ἐφήσω μόρον.
πεύσεται δ᾽ ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
  νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων·
  ἄκεά τ᾽ οὐ βέβαια τλάμων [δέ τις] μάταν παρηγορεῖ. =
μηδέ τις κικλησκέτω
  ξυμφορᾶι τετυμμένος,
  τοῦτ᾽ ἔπος θροούμενος·
„ὦ δίκα,
  ὦ θρόνοι τ᾽ Ἐρινύων".

Actio: exit Minerva. dum chorus saltat, in fronte scaenae sellae ponuntur, ceteraque quibus in iudicio opus est apparantur.

Numeri: 490—98 = 499—506, 508—15 = 516—24 trochaei faciles; neglecta responsio 492 = 501.

490 καταστροφαί cf. Suppl. 442, Pers. 787. novae leges ad finem pervenient, obtinebunt; quod non fiet sine eversione status praesentis et omnis disciplinae interitu 494 εὐχερίᾳ M εὐχαρίαι FTr 499 οὔτε corr. Elmsley

505 ὑπόδυσιν Tr -δησιν F; ὑπόδοσις contrarium ad ἐπίδοσιν; μόχθοι labores Furiarum; non est cur Aesch. non credatur locutus esse ut Pindarus, qui μόχθους τῶν ἀγωνιζομένων, aut Euripides, qui μόχθους educatorum saepius habent 506 ἄκετ᾽ οὐ β. M ἄκεστα οὐ β. Tr ἄκεστ᾽ ἀβ. F corr. Schütz

507 del. Pauw et Schwenk 511 ἰὼ δ. ἰὼ θρ. corr. Pauw

ταῦτά τις τάχ᾿ ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσαιτ᾿, ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. —
ἔσθ᾿ ὅπου τὸ δεινὸν εὖ,
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μένειν καθήμενον.
ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
†καρδίαν ἀνατρέφων
ἢ πόλις βροτός θ᾿ ὁμοίως ἔτ᾿ ἂν σέβοι δίκαν; =
μήτ᾿ ἄναρκτον βίον
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσωι τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλ᾿ ἄλ-
λαι δ᾿ ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ᾿ ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ᾿ ὑγιείας
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. —
ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέωι ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς· ποι-
νὰ γὰρ ἐπέσται.
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω. =

Numeri: 525—36 = 537—49 trochaei (2. 2. 1. responsio neglegitur 525 = 538) duo pentametri dactylici (alter in syllabam alter in bisyllabum catalectibus) uterque cum dimetro coniuncti interiecto dimetro trochaico. postremo tetrameter iambicus transitum facit ad stropham ultimam.

518 δειμαίνει corr. amicus Dobraei 520 emendandi via aut ab ἐν φάει proficiscitur: hanc secutus olim 517 ἔπι σκότον temptabam; sed excidi conatu. aut sedes corruptelae cum plerisque in ἐν φάει quaerenda est, atque haud inscite ἐν φρασὶν καρδίαν ... τρέφων conicitur coll. Choeph. 831. sed ne ita quidem rem absolvi 525 ἀνάρκετον Tr -κητον F 530 ἅπαντι corr. Pauw ἄλλα ἄλλαι codd. δ᾿ FTr δι᾿ M 534 δυσσεβείας MF 541 ἀντίσῃς F ἀντήσῃς Tr ἕπεται FTr 546 ξεν. γε Tr 547 δωμ. ἐπιστρ. trai. Heath 549 αἰδούμενος F

ἐκ τῶνδ᾽ ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν
  οὐκ ἄνολβος ἔσται·
πανώλεθρος ⟨δ᾽⟩ οὔποτ᾽ ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παρβάδαν
⟨ἄγον⟩τα πολλὰ παντόφυρτ᾽ ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνωι καθήσειν
λαῖφος, ὅταν λάβηι πόνος θραυομένας κεραίας. —
καλεῖ δ᾽ ἀκούοντας οὐδὲν ⟨ἐν⟩ μέσαι
  δυσπαλεῖ τε δίναι·
γελᾶι δὲ δαίμων ἐπ᾽ ἀνδρὶ θερμῶι,
τὸν οὔποτ᾽ αὐχοῦντ᾽ ἰδὼν ἀμηχάνοις
δύαις λαπαδνὸν οὐδ᾽ ὑπερθέοντ᾽ ἄκραν·
δι᾽ αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας ὤλετ᾽ ἄκλαυτος ἄιστος. =

ΑΘΗΝΑ

κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ,
ἥ τ᾽ †οὖν διάτορος Τυρσηνική
σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῶι.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς
. . . .
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον,

Numeri: 550—57 = 558—65 iambi faciles; exeunt in tetrametrum choriambicum.

Actio: 566 intrat Minerva, secuntur Areopagitae praeco aliique ministri, denique haud exigua civium corona. iussu deae tubae signum datur, iudices sellas suas occupant. Orestes ad sedem reorum transit.

550 ἐκ τῶνδ᾽ ex huius praecepti observantia, i. e. fere ἐξ ὑγιείας φρενῶν 535 ὢν om Tr 552 suppl. Pauw 553 περαιβάδαν M περβάδαν FTr παρβάταν Hermann. sed Aegyptismos (τ et δ confusas) in Aeschylo non novi, nec vituperandum adverbium 554 suppl. Pauw ἄνευ τινός δ. Tr δίκης M 558 suppl. Abresch μέσσα Tr 559 δυσπαλεῖται corr. Turnebus

560 θερμῶι c. gl. ἤγουν θερμουργῶι servavit Tr θερμοεργῶι MF 562 λέπαδνον corr. Musgrave ἄκρα κύματος habet Eur. fr. 230. sed hic dicitur nauta summa contentione niti, ut promuntorio circumvecto in sinum a procella securum perveniat. expertus dico ad Myconi scopulos 565 ἄκλαυστος ἄιστος; α productum an correptum (cf. αἶκλον) sit, non videtur constare 566 κατεργάθου 567 .ἥ. supra εἴτ᾽ M, εἴτ᾽ FTr διάκτορος FTr, πέλει add F²Tr

568 πληρουμένου M¹ 572 hiatum notavi quem proximum πόλιν τε indicat,

καὶ τῶνδ᾽ ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῆι δίκη.
ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει,
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε.

ΑΠΟΛΛΩΝ

καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμωι
ἱκέτης ὅδ᾽ ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ᾽ ἐγὼ καθάρσιος·
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ᾽ ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ᾽ εἴσαγε
ὅπως ⟨τ᾽⟩ ἐπίσται τήνδε κύρωσον δίκην.
ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην·
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ᾽ ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΧΟ. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
ἔπος δ᾽ ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ᾽ εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ᾽ οὔτις ἄρνησις πέλει.
ΧΟ. ἓν μὲν τόδ᾽ ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένωι πω τόνδε κομπάζεις λόγον.
ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ᾽ ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῶι χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

Actio: 574 subito iuxta Orestam apparet Apollo.

Testim.: 577 Nonius 505, 8 Ennius Eum. *id ego aecum [Accius] fecisse expedito et eloquar.* nomen, quod paullo ante praecessit, sustulit Ribbeck. videtur Ennius Apollini orationem iudicialem tribuisse, ad quam referendi versus a Cicerone de orat. I 199 laudati, 141 Vahl. ex incerto huius scaenae loco sumptus est versus corruptus, Varro l. l. VII 19 (150 V.) *Areopagitae quid dedere quam pudam.*

explendum fere καὶ τοὺς δικαστὰς καὶ δίκης ἀντηρέτας. Minerva leges sancit et in aeternum et ut praesentium partium causa recte agatur; leges autem ita sancit, ut haec actio exemplum fiat in omne aevum. ita agit per omnes actionis gradus cf. 581. incipit ita ut tubae signo silentium imponat et civium coronae et iudicibus et partibus, quas mox ad causam agendam ipsa provocabit. poetae autem maxime praecavendum erat, ne rideretur Areopagitarum silentium

573 τόνδ᾽ M contra scholium suum δίκηι M καταγνωσθῆι antiqua verbi vi, cf. ad Eur. Hipp. 1361 574 ΧΟ. praescribitur, corr. Wieseler alii cf. *Ar. Ath.* II 330 576 δόμων (δήμων M[1]) corr. Erfurdt alii 577 δόμος M[1] ἐφέστιως et -ος M ἐφεστίων FTr. cf. 669 580 τοῦδε φ. corr. Turn. 581 suppl. Herm. 582—644 desunt FTr 588 δ᾽ in γ᾽ mutat Nauck iniuria; indicaret enim, alia esse quae infitiaretur

ΧΟ. πρὸς τοῦ δ᾽ ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;
ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ᾽ ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ᾽ ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. πέποιθ᾽, ἀρωγὰς [δ᾽] ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
ΧΟ. νεκροῖσί νυν πέπισθι μητέρα κτανών.
ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν.
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ᾽ ἐμὸν κατέκτανεν.
ΧΟ. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῆις, ἣ δ᾽ ἐλευθέρα φόνωι.
ΟΡ. τί δ᾽ οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῆι;
ΧΟ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
ΧΟ. πῶς γάρ σ᾽ ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μιαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχηι μητρὸς αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκηι κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἔστιν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ᾽ εἰ δίκαιον εἴτε μὴ τῆι σῆι φρενί
δοκεῖ τόδ᾽ αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ᾽ Ἀθηναίας μέγαν
θεσμόν, δικαίως, μάντις ὢν δ᾽ οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ᾽ εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ ᾽κέλευσε Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ᾽ ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῆι πιφαύσκω δ᾽ ὔμμ᾽ ἐπισπέσθαι πατρός·
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεύς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ὤπασεν,
φράζειν Ὀρέστηι τῶιδε τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν

---

598 delevi: id enim cui confidit auxilium est, quod pater ei non feret re iudicata, sed nunc fert, cum pietas pro causa rei militat. nota pluralem ἀρωγάς, ut λιτάς διαλλαγάς σπονδάς al.; non videtur iterum legi. Σ ἀρωγοὺς πέμψει nec nomen nec verbum recte intellegit   599 πέπεισθι   600 μιασμάτων corr. Elmsley   603 φόνου corr. Schütz   607 mater sanguine suo foetum nutrit   612 δικαίως corr. Auratus (illud e v. 468 irrepsit)   615 δ᾽ ὢν corr. Canter   618 κελεύσει corr. Porson   620 βουλή codd., hoc et βουλῆι Σ

διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὔτι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ᾽ Ἀμαζόνος,
ἀλλ᾽ ὡς ἀκούσηι, Παλλὰς οἵ τ᾽ ἐφήμενοι
ψήφωι διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἠμπολκότα
τὰ πλεῖστ᾽ ἀμείνον᾽ εὔφροσιν δεδεγμένη
— — — — — — — — —
†δροίτη περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος περεσκήνωσεν, ἐν δ᾽ ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ᾽ ἄνδρα δαιδάλωι πέπλωι.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῆι λεώς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
ΧΟ. πατρὸς προτιμᾶι Ζεὺς μόρον τῶι σῶι λόγωι,
αὐτὸς δ᾽ ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ᾽ ἀκούειν ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ᾽ ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ᾽ ἐπειδὰν αἷμ᾽ ἀνασπάσηι κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ᾽ ἀνάστασις.
τούτων ἐπωιδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ᾽ ἄλλα πάντ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ᾽ ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ᾽ ὅμαιμον ἐκχέας πέδοι
ἔπειτ᾽ ἐν Ἄργει δώματ᾽ οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ᾽ ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.

---

631 στρατείας et στρατιᾶς μιν 633 δροίτηι Σ versus restitui nequit, cum antea nonnulla intercidisse Dindorf recte intellexerit 634 παρεσκήνησεν M marg., sed περεσκ. etiam Σ 636 μέν indicat Apollinem ad alteram orationis partem (658) transitum sibi parare, cum interpellant Furiae 645 incipiunt rursus FTr 647 ἀνασπάσει FTr 650 τε om M 651 τίθησιν in -σι κ᾽ inter scribendum mutavit Tr ἀσθμαίνω M 652 φεύγειν nempe rationem, quam nunc proponunt 653 πέδω 656 προσδέξαιτε M

οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένη τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ᾽ ὁ θρώισκων, ἡ δ᾽ ἅπερ ξένωι ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψηι θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ᾽ ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
. . . .
οὐδ᾽ ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ᾽ οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δέ, Παλλάς, τἄλλα θ᾽ ὡς ἐπίσταμαι
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ᾽ ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
καὶ τόνδ᾽ ἐπικτήσαιο σύμμαχον θεά
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ᾽ αἰανῶς μένοι,
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ᾽ ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων;
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος·
μένω δ᾽ ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ᾽ ἄμομφος ὦ;
ΑΠ. ἠκούσαθ᾽ ὧν ἠκούσατ᾽, ἐν δὲ καρδίαι
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε ξένοι.
ΑΘ. κλύοιτ᾽ ἂν ἤδη θεσμὸν Ἀττικὸς λεώς
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶι
αἰεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ᾽ Ἄρειον τόνδ᾽, Ἀμαζόνων ἕδραν
σκηνάς θ᾽, ὅτ᾽ ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τῆιδ᾽ ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,

---

658 κεκλημένου M, perperam, nam τέκνον nomen utique convenit 665 versum, ab οὐκ incipientem, intercidisse vidit Butler 674 τάσδ᾽ F²Tr 679 ΧΟ. corr. Karsten ὡς ἤ. FTr 683 Αἰγέωι M 684 δ᾽ ἑκάστων M δ᾽ ἑκάστω FTr corr. Canter 685 incohari orationem, dein longa digressione interruptam, repetito Arei clivi nomine aliter formatam absolvi unus recte perspexit Hermann 688 τήνδ᾽ M τήν FTr corr. Kirchhoff

Ἄρει δ᾽ ἔθυον, ἔνθεν ἔστ᾽ ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ᾽ Ἄρειος. ἐν δὲ τῶι σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τό τ᾽ ἦμαρ καὶ κατ᾽ εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικραινόντων νόμους
κακαῖς ἐπιρροαῖσι. βορβόρωι δ᾽ ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ᾽ εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ᾽ ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρυμα [τε] χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ᾽ ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ᾽ ἐν Σκύθῃσιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν᾽ ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διός
ταρβεῖν κελεύω μηδ᾽ ἀκαρπώτους κτίσαι.

Testim.: 689 Et. Gud. p. 190 de Stef. Ἄρειος πάγος .... ἢ ὥς φησιν Αἰσ. ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστρατεύσαντο Ἄρει θύουσαι (Ἄρεως οὖσαι corr. de Stefani) 694 Diogenian. III 55 Zenob. II 76 (e Diog. interpol.) Suid. βορβοροτάραξις· "βορβόρωι ὕδωρ—ποτόν" ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων αἰσχίστοις.

Actio: 711—730 iudices surgunt, ad urnas accedunt, calculum suum quisque ita in alteram utram iaciunt, ut distingui nequeat.

692 τόδ᾽ corr. Grotius; articulus fulcrum copulae 693 ᾽πικαινόντων (-βαιν. Tr¹) corr. Valckenaer. verbo iam insit metaphora ab aqua potabili sumpta necesse est, nec defendi potest ἐπί in ἐπικαινοῦν, quod alii coniciebant, quod quid valeat docet Menandri ἐπαβελτεροῦν ἀβέλτερον 694 θ᾽ corr. Pearson 696 μηδέ corr. apograph. 697 σέβειν MmargFTr σέθεν M 701 delevi cf. *Ar. Ath.* II 336 702 οὔποτ᾽ FTr 703 Σκύθαισιν Tr 706 ἐγρήγορον FTr 710 αἰδουμένοις MF αἰρουμένοις Tr corr. Canter 713 κἀγώ τε corr. Robort.

ΧΟ. ἀλλ᾽ αἱματηρὰ πράγματ᾽ οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ᾽ οὐκέθ᾽ ἁγνὰ μαντεύσηι νέμων.
ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;
ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώραι τῆιδ᾽ ὁμιλήσω πάλιν.
ΑΠ. ἀλλ᾽ ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ᾽ ἐγώ.
ΧΟ. τοιαῦτ᾽ ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ᾽ εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;
ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνωι παρηπάφησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. σύ τοι τάχ᾽ οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμῆι τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζηι με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ᾽ ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τόδ᾽ ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ᾽ Ὀρέστηι τήνδ᾽ ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ᾽ ἐγείνατο,
τὸ δ᾽ ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῶι, κάρτα δ᾽ εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾶι δ᾽ Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῆι.
ἐκβάλλεθ᾽ ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ᾽ ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ᾽ ὁρᾶις τάδε;
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ᾽ ἢ φάος βλέπειν.

Actio: 740 Minerva calculum in urnam absolventem iacit.

Testim.: 723 Schol. A ad Eur. Alc. 12 Μοίρας δολώσας· Αἰσχ. Εὐμ. τοιαῦτ᾽ ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις ..... (sp. vac.) ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. οὕτω παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας (φθίνας cod.) οἴνωι παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

716 μένων corr. Herm. 717 τις F σφήλεται FTr 718 πρ—νοις F προτροπαῖς FTr 727 δαίμονας codd.; verum schol. Eur. 728 παρηπάτησας codd. et schol. Eur. corr. Davies 733 ἀμφίβολος ΣMGTr ἀμφίβουλος F (sec. Blass) Turn. 743 ἴσοις F 746 ναῦ ἀγχ. M 746. 7 paragraphi desunt

ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ᾽ ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων ξένοι
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ᾽ ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
βαλοῦσά τ᾽ οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ᾽ ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
„Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος“· ὃς πατρῷιον αἰδεσθεὶς μόρον
σῴζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώραι τῆιδε καὶ τῶι σῶι στρατῶι
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν᾽ ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονός
ἐλθόντ᾽ ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις, 769
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα 768
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέληι πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχωι δορί
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεώς·
πάλαισμ᾽ ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Testim.: 752 Nonius 326, 28 *Ennius Eum. dico vicisse Orestem; vos ab hoc facessite.*

Actio: 748—751 ministri urnis excussis calculos in abacis disponunt; deferunt abacos ad deam, quae utrumque iudicio monstrat.

748 par. deest FTr 750 γίνεται 751 βαλοῦσα intransitive cf. Ag. 1172 Ch. 574 752 ὅγ᾽ M 755 καὶ γᾶς corr. Dindorf cf. Ag. 899 757 ἀνὴρ MF 759 τρίτον FTr 760 ὃν F 769 ἀμηχάνοις M 768 traieci, παραβ. M[1] προβ. F 771 μεταμέλοι F[2] 772 ὀρθουμένοις Tr 773 ἀεί M

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι
παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ᾽ ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾶι τᾶιδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας,
σταλαγμὸν χθονί
ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος, ὦ δίκα ⟨δίκα⟩,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάζω· τί ῥέξω; γελῶμαι πολίταις.
δύσοισθ᾽ ἅπαθον·
ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. —
ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ᾽, ἀλλ᾽ ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ᾽ ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίαι σέθεν.
ἀλλ᾽ ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ᾽ ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ᾽ Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δ᾽ ἐμεῖτε τῆιδε γῆι βαρὺν κότον;
σκέψασθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ᾽ ἀκαρπίαν
τεύξητ᾽ ἀφεῖσαι πλευμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι

Actio: 778 Orestes exit; Apollo antea evanuerat.

Numeri: 778—92 = 808—23 dochmiis adspersi sunt iambi 778. 80. 81. 85. 87, 88 trimeter bacchiacus, 83 2 dochm. (prior anaclast.) + iamb. clausula 2. choriamb.

778—807 om FTr 778—93 refertur hic ex M de stropha, ex MFTr de antistropho 782 ἀντιπαθῆ M antistr. FTr καρδία FTr 785 λιχήν ἰώ suppl. Lachmann 786 ἐπεσσυμένος M ant. FTr 787 βαλεῖν corr. Turn. 788 στενάξω M str. γένωμαι corr. Tyrwhitt δύσοιστα πολίταις ἔπαθον corr. Herm. a minis et atrocitate subito transitur ad desperationem et lamenta 794 πείθεσθε 798 δ᾽ M¹ ὀρθήσας M¹ ?) ὁ θήσας M² corr. Turn. 800 δ᾽ ἐμεῖτε Weil : δέ τε 801 σκήψησθε corr. Weil 802 δαιμόνων corr. Wakefield στενάγματα Mγρ 803 utique coniungendum βρωτῆρας σπερμάτων; αἰχμάς vix verum, certe nemodum vindicavit

ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ᾿ ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ᾿ ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι
παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ᾿ ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾶι τᾶιδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθονί
ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος, ὦ δίκα ⟨δίκα⟩,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάζω· τί ῥέξω; γελῶμαι πολίταις.
δύσοισθ᾿ ἄπαθον.
ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. =
ΑΘ. οὐκ ἔστ᾿ ἄτιμοι μηδ᾿ ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν κτίσητε δύσκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῆιδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν
ἐν ὧι κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ᾿ οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ᾿ εὐπιθὴς ἐμοί
γλώσσης ματαίας μὴ ᾿κβάλῃς ἔπη, χθονί
καρπὸν φέροντα, πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί
Πολιάδι χώρας τῆσδ᾿ ἔτ᾿ ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους

805 iustam dicit Minerva terram, a qua virus Furiarum defendit, tamquam quae ea religiose praestitura sit quae ipsa πανδίκως i. e. sollemniter pollicita est 806 erant igitur in ipsis aris Eumenidum sedes, quas occuparent deae ad sacras epulas advocatae. apparet nullas dum earum fuisse statuas

825 στήσητε corr. Linwood 827 δωμάτων corr. Casaubonus 828 ἐν οἷς Tr 829 εὐπειθὴς 830 -βάλλῃς M¹ ἐπὶ χθόνα corr. Burges

831 tecte minatur Minerva; 826 in animo habet quod enuntiare non vult „et vi tecum agere valeo, quippe cui aditus ad fulmina sit". sic hoc loco suadet ne Furia minas contra terram Atticam effundat, quibus nihil illam esse effecturam nisi ut omnia, i. e. etiam Furiae ipsae, mala perpetiantur 832 καὶ κῦμα FTr 834 πολλῆς δὲ χ. correxi δέ τ᾿ ἀκρ. 835 τέλος M¹

ἔχουσ᾽ ἐς αἰεὶ τόνδ᾽ ἐπαινέσεις λόγον.
ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε,
φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος
ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ δᾶ, φεῦ.
τίς μ᾽ ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα
θυμὸν ⟨ἀμύσσουσ᾽;⟩ ἄιε μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν ⟨νέων⟩ θεῶν
δυσπάλαμοι παρ᾽ οὐδὲν ἦραν δόλοι. —
ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καὶ πολλὰ μὲν σὺ κάρτ᾽ ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ᾽ ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ᾽ ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξῃ παρ᾽ ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
ὅσην παρ᾽ ἄλλων οὔποτ᾽ ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ᾽ ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ᾽ αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,

Numeri: 837—46 = 870—80 dochmii. intericitur 838 exclamatio, 839 duo cretici cf. Sept. 206. deinde complures pedes anapaestorum aut dispondei formam obferunt. ante ultimum dimetrum tetrameter bacchiacus sicut in priore stropha 788.

838 τε habet M ant. om M str. FTr. per terram, inter homines, despectam se fore lamentantur; habitandi maxime verbo apparet ita eas ad ultima Minervae verba respondere 842 ὑπόδεται M str. ὀδύναι F str. πλευρᾶς legit Tr 843 supplevi; hiatum et numeri indicant et θυμόν, quod non habet quo referatur 845 τιμῶν M[1] str. δαμαί.ων (et .α. suprascr.) M str., δαμίαν M ant. δαμέαν FTr, corr. L. Dindorf supplevi 847 δόλοι M str. et ant. v. l., δόλῳ M[1] FTr (δόλον F ant.) 849 καίτοι μὲν M καίτοι γε μήν FTr corr. Weil. sapientiam commemorat, quia e futurae Atheniensium gloriae cognitione praesagit fore ut Furias paeniteat repudiatorum honorum. nec minus vero praesagit imminere bellum intestinum, nisi faveant Furiae 851 ἐλθοῦσα F 856 στόλον M[1] 857 ὅσην (τεῦξιν) cur posuerit intelleges, cum reputaveris, quam scabram ὅσων redditurum esset orationem. de feminino cf. ad Eur. Her. 681 859 θηγάνων F θηγγάνων GTr 860 ἀοίνους corr. Robert.

μήτ᾽ ἐξέδουσ᾽ ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσηις Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ὧι τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ᾽ ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ᾽ ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν εὖ πάσχουσαν εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε,
φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος
ἅπαντά τε κότον.
οἷ οἷ δᾶ, φεῦ.
τίς μ᾽ ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα
θυμὸν ⟨ἀμύσσουσ᾽;⟩ ἄιε μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν ⟨νέων⟩ θεῶν
δυσπάλαμοι παρ᾽ οὐδὲν ἦραν δόλοι. =

ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ᾽ εἴπηις πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ᾽ ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ᾽ οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔ τἂν δικαίως τῆιδ᾽ ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν᾽ ἢ κότον τιν᾽ ἢ βλάβην στρατῶι.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρωι χθονός
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένηι.

ΧΟ. ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, τίνα με φὴς ἕξειν ἕδραν;

---

861 μηδ᾽ corr. Dindorf ἐξελοῦσ᾽ codd. legit Σ (ἀναπτερώσασα) correxi. exedit ἔρις θυμοβόρος (Hom. T 58) cor, immisso malo illo Marte, sicut viscera corrumpunt θυμώματα, qua voce ficta Stoicis (Cicero Tusc. 4, 21) viam Aeschylus paravit. 862 ἐμοῖσιν M ἱδρήσηι κάρα (κάρη M[1]) corr. Stephanus 864 οὐ μόλις est οὐ μογερῶς. bellum sponte evenit, non opus laboremus ut eveniat. Ag. 1082 est „iterum me perdidisti, nihil gravatus" 865 ἐστι M[1] 881 καλοῦμαι FTr 887 θέλῃς M[1] 888 ἐπιρρέπειν FTr 890 τῆιδε γ᾽ ἀμοίρου codd. (ἀμοίρῳ Tr) corr. Dobree 892 ἔχειν corr. Elmsley

ΑΘ. πάσης ἀπήμον᾽ οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν᾽ οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. τῶι γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσηι χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ᾽ ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν᾽ οὖσ᾽ ἐπικτήσηι φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ᾽ ἄνωγας τῆιδ᾽ ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
καὶ ταῦτα· γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ᾽ ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνωι,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ᾽ ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γὰρ ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην
τὸ τῶν δικαίων τοῖσδ᾽ ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ᾽ ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ᾽ ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

Testim.: 904 Cicero Tusc. I 68 adfert sine nomine poetae huc relata ab Hermanno; nimirum canticum quoque amplificandae Minervae orationi adhibuit Ennius

caelum nitescere, arbores frondescere,
vites laetificae pampinis pubescere,
rami bacarum ubertate incurvescere,
segetes largiri fruges, florere omnia,
fontes scatere, herbis prata convestirier.

Numeri: 916—25 = 938—47 trochaei simplices, subinde in cretici aut molossi speciem concisi; versus paenultimus utrum dimeter (molossi duo) an trimeter (tres spondei) sit, dici nequit.

893 ἀπήμων M[1] 895 εὐσθενεῖν corr. Scaliger 900 μεθίστασθαι FTr 902 interrogat chorus, quamquam cantum a Minerva postulari non poterat expectare, cf. Kranz de stasimo 59 905 πνεύματα, αὔρας, ἐκπνοάς edunt e Graecorum opinione terra mare aer non minus quam venti, quos constat in terrae visceribus sitos credi 907 βροτῶν corr. Stanley 908 εὐθενοῦντας M[1] εὐστενοῦντα (-σθεν. Tr corr.) FTr 910 δ᾽ om FTr 911. 12 choro trib. FTr; M 913 paragraphum habet 912 τοῖσδε scripsi, τῶνδε codd. cf. *Aristot. u. Ath.* II 340 914 τρεπτῶν FTr οὐ om FTr

ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ᾽ ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων.
ἅιτ᾽ ἐγὼ κατεύχομαι,
θεσπίσασα πρευμενῶς, ἐ-
πισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας †ἐξαμβρόσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας. —

ΑΘ. τάδ᾽ ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ᾽ ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν. ὁ δὲ μὴ κύρσας
βαρεῶν τούτων οὐκ οἶδεν ὅθεν
πληγαὶ βιότου. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων
ἀπλακήματά νιν πρὸς τάσδ᾽ ἀπάγει·
σιγῶν ⟨δ᾽⟩ ὄλεθρος καὶ μέγα φωνοῦντ᾽
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει. ?

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
(τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,)
φλογμοὺς ὀμματοστερεῖς φυτῶν τὸ
μὴ περᾶν ὅρον τόπων·
μηδ᾽ ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος,
μῆλά τ᾽ εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις τρέ-
φοι χρόνωι τεταγμένωι· πόνος ⟨τ᾽ ἀεί⟩

---

919 θ. νόμον FTr 921 αἷς Tr 923 βίους τ̣ύ̣χ̣α̣ς ὀ. F βίους ὀ. Tr 924 ἐξαμυρόσαι FTr ἐξαμβρῦσαι Pauw, sed aoristus verbi βρύω non recurrit. conicerem ἐξομβρῆσαι, si de glossa Phot. Suid. ἀνομβροῦσαι (provenit e συν. λέξ. χρησ.) constaret; ἀν- et ἐξομβρεῖν enim ante LXX nondum comparuit 932 βαρέων legunt codd.; femininum agnovit Ahrens 934 ἀμπλακ. M ἁμαρτήματα FTr νιν om FTr 935 suppl. Hermann 938 πλέοι FTr 940 φλοιγμός M φλογμός FTr ὀμματοστερής MFTr correxi. nihil sententiae convenit nisi prohiberi mala flamina (*aria cattiva* Itali dicunt), ne carbunculi in oleis ac vitibus nascantur 943 εὐθενοῦντ᾽ (εὐθην. FTr) ἄγαν codd. corr. Dobree 944 διπλοῖς ἐνβρύοις M 945 γόνος correxi et supplevi. Σ ὁ καρπὸς ὁ ἐκ γῆς πλουτίζων ad γόνος refertur. sed fructus ille, i. e. argentum, nec πλουτόχθων dici potest nec mercurialem deorum largitionem venerari, scilicet post felix καινοτομεῖν. imo veneratur deorum munificentiam labor qui divitias e terra effodit.

πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι. =
ΑΘ. ἦ τάδ᾽ ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ᾽ ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
πότνι᾽ Ἐρινὺς παρά τ᾽ ἀθανάτοις
τοῖς θ᾽ ὑπὸ γαῖαν, περί τ᾽ ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ᾽ αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. ?
ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ᾽ ἀώρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ᾽ ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε κῦρος ἔχοντες
θεαὶ τῶν Μοῖραι, ματροκασίγνηται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμωι μετάκοινοι,
παντὶ χρόνωι δ᾽ ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
πάνται τιμιώταται θεῶν. —
ΑΘ. τάδε τοι χώραι τὴμῆι προφρόνως
ἐπικραινομένων γάνυμαι· στέργω
δ᾽ ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν
καὶ στόμ᾽ ἐπωπᾶι πρὸς τάσδ᾽ ἀγρίως
ἀπανηναμένας· ἀλλ᾽ ἐκράτησε
Ζεὺς ἀγοραῖος· νικᾶι δ᾽ ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. ?
ΧΟ. τὰν δ᾽ ἄπληστον κακῶν μήποτ᾽ ἐν πόλει στάσιν
τᾶιδ᾽ ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν
δι᾽ ὀργὰν ποινᾶς ἀντιφόνους ἄτας

Numeri: 956—68 = 976—87 tres dimetri trochaici numeros primae strophae continuant. rursus trochaei (2. 3) in fine sunt. medium tenent dactyli (5 ac deinde 3. 3 3) qui dimetrum dochmiacum cingunt: summa dissonorum numerorum vi hic gravissima invocatio, infra turpissimi sceleris tecta mentio efferuntur.

950 ἐπικρανεῖ M² 954 δακρύων Tr κρύων MF 956 ἀώροις F 959 βιότου FTr κύριες FTr (i. e. κυρι et κυρος) κύρι᾽, υ in rasura M 964 δαίμω F μεγακοινοι (diversis accentibus, corr. Turn. 967 πάντα MF πάντων Tr 971 ὄμματι FTr 972 ἐποπτᾷ FTr 973 ἀπονηῃν. FTr 980 μηδ᾽ ἐπιοῦσα Tr πολιητᾶν FTr 981 ποινάς acuunt MF, non Tr. cf. *Arist. u. Ath.* II 341 982 ἀντιφώνους FTr

ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ᾽ ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίαι,
καὶ στυγεῖν μιᾶι φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ᾽ ἐμ βροτοῖς ἄκος. —
ΑΘ. ἆρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκει . . . . . .
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες αἰεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντως διάγοντες.
ΧΟ. ⟨χαίρετε⟩ χαίρετ᾽ ἐν αἰσιμίαισι πλούτου,
χαίρετ᾽ ἀστικὸς λεώς, ἴκταρ ἥμενοι Διός,
παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἐν χρόνωι.
Παλλάδος δ᾽ ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ. =
ΑΘ. χαίρετε χὑμεῖς· προτέραν δ᾽ ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ᾽ ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώραι κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκηι.
ὑμεῖς δ᾽ ἡγεῖσθε πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ ταῖσδε μετοίκοις.

Numeri: 996—1002 = 1014—20 versus logaoedicus (cf. Ag. 1547) tres tetrametri trochaici e binis dimetris concisis constantes.

Actio: 1006 adductae iam sunt oves mactandae, ut pompa διὰ τομίων (cf. Plato Leg. 753 d) incedere possit. conveniunt igitur inter cantus quos mox Minerva enumerat sacerdotes cum satellitibus, aliaque civium caterva.

985 κοινοφελεῖ M^1 -ωφελεῖ M^2FrT corr. Herm. 987 ἐν M^2FTr 989 hiatum notavi. fuerit fere φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸς εὑρίσκει καρπὸν φιλίας· ἔκ τοι φοβερῶν etc. 990 excusat foedas dearum nunc propitiarum personas 992 εὐφράνας M ἀεί M 995 πάντως dicitur habere G πάντες MFTr 996 suppl. Turn. αἰσιμίαις MF (-αισιν Tr. habere falso perhibetur) 998 cf. fr. 162 1000 παρθένους MF -νοις Tr corr. Robort. 1001 ἐν χρόνωι cf. Choeph. 1040, Suppl. 732 1003 δ᾽ ὑμεῖς FTr ποτέραν F 1005 πρόπομπον corr. Bentley 1007 ἀτήριον corr. Bentley 1008 χώρας corr. Paley 1010 ἡμεῖς corr. Turn. 1011 μέτοικοι corr. Turn.

εἴη δ᾽ ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. ⸮
ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ᾽ αὖθις, ἐπεὶ διπλοίζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ᾽ ἐμὴν
εὖ σέβοντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. =
ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κατὰ χθονὸς τόπους
ξὺμ προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμόν, δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῆιδος ἐξίκοιτ᾽ ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ᾽ ὁμιλία χθονός
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπηι.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

βᾶτε νόμωι μεγάλαι φιλοτίμωι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες ὑπ᾽ εὔφρονι πομπᾶι.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί. —

Testim.: 1027 Harpocrat. Εὐμένιδες ... Αἰσχ. ἐν Εὐμ. εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πραΰνασα τὰς Ἐρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην Εὐμένιδας ὠνόμασεν. sumpsit ex argumento, quod cf.

Actio: pompae dux Minerva (antecesserunt opinor tibicines ad orchestram praesentes) dein Areopagitae, sacerdotes et ministrae faces gerentes comitantur Furias, sequitur populus Atheniensis, qui post 1043 et 48 ὀλολύζει.

Numeri: 1032—35 = 1036—39 dactyli 4, 5, 4. ultimus σπονδειάζων singularis quidem, sed haud mirus.

1013 non solum linguis (cf. Eur. Ion 99) sed etiam cogitationibus favere iubentur 1014 χαίρετε διπλοΐζω omissis intericiendis Tr ἐπιδιπλοΐζω MF corr. Wieseler 1019 ἐμοί M[1] 1020 εὐσεβοῦντες corr. Turn. με μέμψ. F
1021 δέ corr. Herm. 1023 κάτω corr. Blass 1024 ξὺν FTr
1026 θρησηῖδος FTr 1027 hiatum notavit Herm. desunt multa
1029 τιμᾶται M[1] 1032 βᾶτ᾽ ἐν δόμῳ corr. Wellauer et Merkel; nempe olim βᾶτε δόμωι cum correctura .ν. fuit φιλότιμοι correxi 1033 εὐθύφρονι corr. Burney παῖδες ἄπαιδες: γραῖαι παλαιόπαιδες 70 1035 πανδαμεί Schwenck Kirchhoff: χωρεῖτε

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν
[καὶ] τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτα τυχοῦσαι.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί. =
ἵλαοι δὲ καὶ σύμφρονες γᾶι
δεῦρ᾽ ἴτε Σεμναί
⟨τᾶι⟩ πυριδάπτωι
λαμπάδι τερπόμεναι καθ᾽ ὁδόν.
[δ᾽] ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. —
σπονδαὶ δ᾽ ἐς τὸ πᾶν ἐκ μετοίκων
Παλλάδος ἀστοῖς.
Ζεὺς ⟨ὁ⟩ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. =

Numeri: 1040—43 = 1044—47 trimeter trochaicus, a spondiaco metro exorsus. dactyli 2, 2, 4. enhoplius sive paroemiacus.

1037 del. Herm. περισέπται τύχαι τε corr. Herm., fortasse praestat τυχόντες cf. 953 1039 πανδαμί M πανδημεί FTr 1040 εὐθύφρονες correxi 1042 cf. 1047 1044 ἐκ μετοίκων scripsi deleta dittographia ἔνδαιδες (ἔνδαδες FTr) οἴκων 1045 ἀστοῖσι Z. παντόπτας corr. Musgrave.

TRILOGIAM

excepit fabula satyrica

ΠΡΩΤΕΥΣ

Fr. 210.

Athen. IX 394 de columbarum specie quae φάψ vocatur Αἰσχύλου ἐν τῶι σατυρικῶι (τραγικῶι corr. Casaub.) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην

probabile est quod conieci σιτούμενον, nam δύστηνον non licet ad φάβα revocare, et placere potest Menelaum dici in deserto Aegypti litore palumbi vesci quam casus obtulerat. sed alter versus omnino non intellegitur. πεπληγμένην Schweighäuser.

211.

Herodian. dict. sol. 35, 19 γάρος· Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶι καὶ τὸν ἰχθύων γάρον. eadem Epit. Athen. II 67c, Herodian. Philetaer. 437 Piers. et hoc de victu Menelai et comitum dici videtur.

212.

Seleucus in Et. Gud. (Reitzenstein, Gesch. der Etym. 162) κερδὼ ἡ ἀλώπηξ ὑποκοριστικῶς ὡς παρ' Αἰσχύλωι ἡ Εἰδὼ καὶ ἡ Ὑψὼ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλη. transiit cum in alia grammatica excerpta tum in schol. Aristoph. Equ. 1068. Schol. Homer. δ 366 καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ, cui fides vix habenda quod ad integrum nomen. Aeschyli exemplum secuntur Euripides Hel. 11, Nonnus Dion. 43, 269. persona fabulae erat.

213.

Hesych. ἄε[λ]πτοι· δεινοί, καὶ ἄαπτοι· Αἰσχύλος Πρωτεῖ. varia lectio erat sicut Hom. A 567. corr. Nauck.

214.

Hesych. ἄμαλα τὴν ναῦν ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα, Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶι. (glossam corruptam et concisam recepit Et. M.). Photius Berolin. ἅμαξα ἡ ναῦς παρὰ Ἀττικοῖς, καὶ ἴσως εἰκάζουσιν αὐτὴν ἁμάξηι ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν θάλασσαν. ἡ λέξις παρ' Αἰσχύλωι rursus varia lectio.

215.

Hesych. ἐπάσω ἐκτήσω Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶι.

375.

Schol. Eur. Or. 25 de pallio quo inretitum Clytaemestra coniugem occidit Αἰσχύλος δέ φησιν

ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον.

ad Protei vaticinia rettuli.

τεύχημα corr. Nauck   δυσέκλυτον corr. Dindorf.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΧΟΡΟΣ

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον, νάιον ἀρθέντ᾽
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίαι φεύγομεν,
οὔτιν᾽ ἐφ᾽ αἵματι δημηλασίαν
ψήφωι πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ᾽ αὐτογενεῖ φυξανορίαι
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ
τ᾽ ὀνοταζόμεναι ⟨διάνοιαν⟩.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδιστ᾽ ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ᾽ ἅλιον,
κέλσαι δ᾽ Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου

Actio: 1 Ex orchestra surgit collis, θεῶν ἀγορά, in cuius spatiosa area multorum deorum arae sunt; fanum sive rudi muro sive terminis cinctum, ad introitum (ascensum) est Hecateum. Intrant Danaides quinquaginta, quarum tamen numerus diserte non indicatur, veste et vittis caput obnubentibus peregrinam originem prae se ferentes, manibus vero Graeco ritu supplicum ramos gestantes. comitantur eas ancillae mox recessurae, et Danaus senex pileo nautico insignis.

Testim.: 15 Hesych. ἀνέδην· Αἰσχ. φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ᾽ ἅλιον etc. Et. M. ἀνέδην .... ἄνευ ἕδους Αἰσχ. φεύγειν ἀνέδην.

3 ἀρόεντ᾽ corr. Turn. 4 λεπτομάθων corr. Pauw 5 λειποῦσαι 7 δημηλασίαι corr. Auratus 9 αὐτογένητον φυλαξάνοραν, sed λα in ras., γρ. φυξάνοραν corr. Bamberger (τον initium a v. 11 prave huc tractum) „fugimus nuptias et impietatem Aegyptidarum, quia mares devitare natae sumus“

11 supplevi cf. 107 14 ἀχείων et -έων M κύδιστα· αἱρετώτατα, ἥκιστα λυπηρά 15 διακυμβαλέον, sed β M² aut m in ras. verum Hesych.

16 κεασαι corr. Sophian. 17 οἰστροδόμου corr. Turn.

βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον, τετέλεσται.
τίν᾽ ἂν οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ᾽ ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ᾽ ἱκετῶν ἐγχειριδίοις,
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ
ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ᾽ ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίωι
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ
δ᾽ ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσωι τῆιδ᾽ ἐν ἀσώδει
θεῖναι ξὺν ὄχωι ταχυήρει,
πέμψατε πόντονδ᾽· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπωι, βροντῆι στεροπῆι
τ᾽ ὀμβροφόροισίν τ᾽ ἀνέμοις ἀγρίας
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
σφετεριξάμενοι πατραδέλφειαν
τήνδ᾽ ἀεκόντων ἐπιβῆναι. ?

νῦν δ᾽ ἐπικεκλομένα
Δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορ᾽, ἶνιν [τ᾽]
ἀνθονομούσας προγόνου βοός, ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν, ἐπωνυμίαι δ᾽ ἐπε-
κραίνετο μόρσιμος αἰών

Testim.: 18 Hesych. ἐξ ἐπαφῆς· ἐκ ψηλαφήσεως.

Numeri: 42—48 = 49—57 hemiepes, hemiepes + 2 tr. + choriamb. (troch. anaclast.) + 4 dactyl., 7 dactyl., glycon. + spondeus. in primo dactylicorum pede admittitur spondeus, qui infra 74 = 82 dactylo respondet.

18 ἐπιπνοίας eraso π 19 ad εὐχόμενον cf. 311 Pers. 874 20 τίνα. οὖν eraso ut videtur ν 22 ἐγχειρίδια supplicum rami sunt 23 ἱεροστ. corr. Auratus 28 δέξασθ᾽ Heath, sed deflexisse chorum ab invocatione deum indigetum docet πνεῦμα χώρας : illos enim ipsos iuberent αἰδοίως πνεῦσαι

40 σφετεριξάμενον corr. Herm. πατραδελφίαν abstractum pro concreto ,Danaum' 41 nota orthographiam ionicam semel servatam 42 ἐπικεκλόμεναι ΜΣ corr. Turn. 43 τ᾽ del. Herm. 45 ἀνθονόμουστᾶς punctis deleto σ corr. Porson ἐπιπνοίαις corr. Robort.

εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν· —
ὄντ' ἐπιλεξαμένα
νῦν ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
  πρόσθε πόνων μνασαμένα, τά τε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια γαιονόμοισιν ἄ-
  ελπτά περ ὄντα φανεῖται·
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. =
εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
ἔγγαιος οἶκτον [οἰκτρὸν] άίων,
  δοξάσει τις ἀκούειν
ὄπα τᾶς Τηρεΐας Μητίδος οἰκτρᾶς ἀλόχου
κιρκηλάτου τ' Αηδόνας. —
ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα
πενθεῖ μὲν οἶκτον ἠθέων,
  ξυντίθησι δὲ παιδός
μόρον, ὡς αὐτοφόνως ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν,
δυσμάτορος κότου τυχών. =
τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι
δάπτω τὰν ἁπαλὰν εἱλοθερῆ παρειὰν

Numeri: 57—62 = 63—67 trimeter choriambicus, dimeter iambicus + pherecrateus, tetrameter ionicus a minore, dimeter iambicus. 68—76 = 77—84 hexameter dactylicus, hemiepes + dimeter choriambicus catal. (= tetram.) versus enhoplius (paroemiacus, dimetri specie) dimeter iambicus, hemiepes + choriamb., hemiepes + dimeter trochaicus.

48 δὲ ἐγέννασε ἐ|όντ' M[1] δὲ γ. M[2] corr. Porson. haec διὰ μέσου posita „καὶ τοῦ χρόνου ἐξήκοντος ἡ ἐπωνυμία ἀπέβη κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν (Arist. Vesp. 771) καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἔπαφον". dein participio ἐπιλεξαμένα reditur ad ἐπικεκλομένα, sed solito more quod sequi debebat ἀποφανῶ πιστὰ εἶναι τὰ τεκμήρια in aliam transigitur constructionem, καὶ ἃ νῦν ἐπιδείξω τεκμήρια τοῖς ἐπιχωρίοις πιστὰ φανεῖται καὶ τοὺς λόγους ἀποδέξονται, quod ultimum membrum propter subiectum mutatum pro copula per δέ adnectitur. dura haec et rudis etiamtum artis documenta, sed ea ipsa de causa maxime genuina 54 τεκμ. τά τ' ἀνόμοια οἶδ' ἄ. corr. Herm. 59 del. Schwenck, ἀίω eadem Attica mensura Eum. 844 cf. ἐγγαιήσας ἐπιδημήσας in titulo Methanae IG IV 853, 26 60 ἀκούων corr. Heath 62 ἀηδονης M; Terei uxor est Metis (e gente Attica Metionidarum), paelex Aedona; illa in hirundinem mutata est, ipse in accipitrem, paelex autem filium suum interfecit. longe aliam igitur fabulam narrabant Athenienses quam quae Sophocle auctore postea obtinuit. barbarae mulieres Graeco cantu tam lugubria quam luscinia, tam stridula quam hirundo cantant.
63 ἅταπο in ἄτοπο mutatum χῶροι praedia, agri culti, saepius in Xenophonte, hodie χωράφια 64 μὲν scripsi νέον M 65 αὐτοφθόνως ante ras.
66 ἔο ἐν corr. Porson 69 φιλοδύρτοις corr. Heath 70 νειλοθερῆ corr. Bothe

ἀπειρόδακρύν τε κάρδιαν.
γοεδνὰ δ᾽ ἀνθεμίζομαι,
δειμαίνουσα, φίλος τᾶσδε φυγᾶς
Ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴ τις ἐστὶ κηδεμών. —
ἀλλά, θεοὶ γενέται κλύετ᾽ εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες,
εἰ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ᾽ αἶσαν,
ὕβριν γ᾽ ἐτύμως στυγοῦντες
πέλοιτ᾽ ἂν ἔνδικοι νόμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας. =
εὖ θείη Διός, εἰ παναλη-
  θῶς Διός, ἵμερος. οὐκ
  εὐθήρατος ἐτύχθη.
πάνται τοι φλεγέθει κἀν
  σκότωι μελαίναι ξὺν τύχαι
μερόπεσσι λαοῖς. —
πίπτει δ᾽ ἀσφαλὲς οὐδ᾽ ἐπὶ νώ-
  τωι, κορυφᾶι Διὸς εἰ
  κρανθῆι, πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δά-
  σκιοί τε τείνουσιν πόροι
κατιδεῖν ἄφραστοι. =
ἰάπτει δ᾽ ἐλπίδων
ἀφ᾽ ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς,
βίαν δ᾽ οὔτιν᾽ ἐξοπλίζει.

Numeri: 85—89 = 90—94 dactyli, tetram. catal. + trim. catal. + trim. trim. + dim. iamb. clausula Reiziana. (ultima certe dubia; estne hexameter ionicus admissis liberrimis inflexionibus?) 95—102 = 103—110 inter iambos 5) et choriambos interiacet membrum choephoricum.

71 κάρδιαν cf. Sept. 288 73 φόλους M φίλους man. recens(?) correxi 77 θεοὶ οἱ dittographiam ignorat Σ 79 εἰ scripsi η M βαι M (invitus, opinor, καὶ apogr.) in margine signo ad η relatum τήνδε, quod quid velit, ignoro 80 γ᾽ scripsi δ᾽ M "si plene satisfacere nobis fatum vos vetat, exosi certe violentiam Aegyptidarum leges vestras (i. e. iustitiam divinitus constitutam) exequimini" ἑτοίμως corr. Arnaldus στυγόντες corr. Turn. 82 γάμοις M, sed Σ ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ὑμῖν (ἡμῖν M) 82 πτολέμου, sed πολ. lemma scholii 83 ἀρῆς et Ἄρης legit Σ; in illo ionica flexio tenenda erat, ne ἀρά esse videretur 86 εἰθείη Δ. εὖ correxi 93 τίνουσι M[1] 94 κατειδεῖν 95 δὲ ἀπιδὼν corr. Hermann.

πᾶν ἄπονον δαιμονίων·
ἧ μέγ᾽ ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας ἑδράνων ἀφ᾽ ἁγνῶν. —
ἰδέσθω δ᾽ εἰς ὕβριν
βρότειον, οἵα νεάζει, πυθμὴν
δι᾽ ἁμὸν γάμον τεθαλὼς
δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ᾽ ἀπάται μεταγνούς. ═
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
ἰὴ ἰή,
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ [θρεομένη μέλη]
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἱλεοῦμαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβᾶνα δ᾽ αὐδὰν εὖ γᾶ κοννεῖς. —
πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω λακίδι σὺν λινοσινεῖ
Σιδονίαι καλύπτραι. —
θεοῖς δ᾽ ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς
ἐπίδρομ᾽, ὁπόθι θάνατος ἀπῆι.
ἰὼ ἰώ,
ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι.

Numeri: 111—20 = 121—31 iambi (3 2 1 4); ephymnium duo trimetri iambici (— — — ⏑ — ⏑ — — — et — — ⏑ — — — — — —) pentameter choriambicus.

Testim.: Hesych. 117 κοννεῖν· συνιέναι ἐπίστασθαι.

98 τὰν ἄποινον corr. Wellauer δαιμονίων i. e. ὧν δαίμονες δρῶσι, nam de personis τὰ δαιμόνια dicere Aeschyli aetas non poterat 100 ἥμενον ἀ. correxi 101 ἐφ᾽ ἁ. etiam Σ alter, sed alter ἀπὸ τῶν ἁγνῶν ἑδρασμάτων 102 ἐς 103 βρότιον M[1] 105 τὸ θάλος, sed rasura ex -ως factum, etiam lemma scholii, corr. Bothe. πυθμὴν ῥίζα Σ non recte; scapus est. ad hoc nomen participia applicantur, cum re vera effloruerit in animis obstinatis ὕβρις, et haec incitetur furore cupiditatis et ad scelera pelliciatur 107 μενόλιν, recte scripsit Σ 110 ἄται et ἀπάται, sed ι in utroque in rasura ἄταν Aldina 111 λέγων corr. Stanley „haec mala enuntio, carmina effundens acuta gravia singultantia" 114 scholion v. 111 del. Porson; ἐμπρεπῆ non ad με pertinet, sed ad verbum „in modum qui naeniae conveniat (ἰή ἰή) viva me condecoro lamentis" 115 M marg. ζώσατο οἷς με τιμᾶι 116 ἱλέωμαι correxi ad Platon. Leg. 804[b] 117 εὐακοννεῖς, sed 129 εὐγακόννις, Σ ὦ (Francken ὡς M) γῆ νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν 118 ξὺν λακίδι correxi λίνοισιν ἧι, 131 αἰνοισινῆ corr. Bücheler Tucker 120 et 131 σινδονίαι ante ras. 122 ἐπιδρόμω π. M[1] ἀπῆι Σ ὅπηι M

ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἱλεοῦμαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβᾶνα δ' αὐδὰν εὖ γᾶ κοννεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπίτνω λακίδι σὺν λίνοσινεῖ
Σιδονίαι καλύπτραι. =
πλάτα μὲν οὖν λινορραφής
τε δόμος ἅλα στέγων δορός
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺμ πνοαῖς, οὐδὲ μέμφομαι·
τελευτὰς δ' ἐν χρόνωι
πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν.
⟨ὦ⟩ σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνάς
ἀνδρῶν, ἓ ἕ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. —
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁ-
γνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλῶς· παντὶ δὲ σθένει
διωγμοῖς ἀσφαλέας
ἀδμῆτας Ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω,
⟨ὦ⟩ σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνάς
ἀνδρῶν, ἓ ἕ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. =
εἰ δὲ μή, μελανθές
ἡλιόκτυπον γένος τὸν γάιον,

Testim.: Hesych. 136 ἀχείματον ἀτάραχον. 154 Hesych. μελανθές· μέλαν. 155 Seleucus in Et. Gudian. Ζαγρεύς cf. ad Aegyptiorum fragmenta.

Numeri: 132—43 = 144—153 iambi partim concisi, in ephymnio uno choriambo admisso. 154—166 = 167—175 trochaei, sed 154 et 160 in speciem ithyphallici decurtati. ephymnium ionici admixtis molossis et diiambo, dein choriambi, quorum primus pes ab anapaesto orditur, cf. Sept. 324.

– – – – – –
– – – – – –
– – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑⏑ – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – –

136 ἀχίματον πνοιαῖς 141 et 151 supplevi; ὦ in M solet ἐν ἐκθέσει poni, omissioni obnoxium 143 et 153 ἀδάμαντον corr. Bothe

146 ἀσφαλές sed Σ ἀσφαλῶς ἐπιδέτω με; neutrum singulari casu defendi nequit 147 σθένουσι ex alio (σθένος ut vid.) M, corr. Heath 148 διωγμοῖσι δ' correxi ἀσφαλέας i. e. ὥστε μὴ σφάλλεσθαι ὑπὸ τῶν διωκόντων. ad formam cf. ψευδᾶς in titulo antiquo IG I suppl. p. 185 150 ῥύσιος γενέσθω constructum prout ῥυέσθω 154 εἰ δὴ μὴ M, verum Σ 155 ἡ διοκτ. corr. Wellauer ταιον corr. Wellauer τὸν ἄγριον (ἀγραῖον codd.) legit Seleucus

τὸν πολυξενώτατον
  Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
        ἆ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶι
        μῆνις μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν.
        κοννῶ δ᾽ ἄγαν γαμετᾶς οὐρανόνικον.
        χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. —
καὶ τότ᾽ οὐ δικαίοις
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις, τὸν τᾶς βοός
παῖδ᾽ ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
  τός ποτ᾽ ἔκτισεν γόνωι,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ᾽ εὖ κλύοι καλούμενος.
        ⟨ἆ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶι
        μῆνις μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν.
        κοννῶ δ᾽ ἄγαν γαμετᾶς οὐρανόνικον.
        χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.⟩ =

ΔΑΝΑΟΣ

παῖδες, φρονεῖν χρή· σὺν φρονοῦντι δ᾽ ἥκετε
πιστῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρωι πατρί·
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ᾽ ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·

Actio: 176 Danaus verba facit de clivo in quem inter cantum ascenderat.

162 indistincta M Σ ὦ Ζεῦ ἡ παρὰ τῶν θεῶν μῆνις κατὰ Ἰοῦς ἰώδης (ᾠδῆς M corr. Hermann) ἐστὶ καὶ μαστιγωτική. qui testatur ἰῶι pronuntiandum esse, veriloquii gratia accersitum ab Aeschylo. μαστίκτειρα si Σ habuit, sicut multi credunt, falsum habuit, nam ut mittam numeros, flagellum et virus nullo pacto inter se conveniunt. hoc vult poeta: divinitus nos quaerit ac persequitur odium viro Ius, i. e. virulenta inimicitia, quam Io passa est   164 ἄταν corr. Bamberger   γαμετουρανόνεικον, Σ τὴν τῆς Ἥρας τῆς ἐν ⟨τῶι⟩ ἀνδρὶ νικώσης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῶι θεούς. qui verum habuit a Victorio restitutum

170 ἐνεύξεται ΜΣ (sed ibi quoque vitio scribae) corr. Porson   175 ephymnium repetivit Canter   176 πρεσβύτης praefixum   ἵκετε corr. Porson

178 προμήθειαν M[1] λαβεῖν corr. Wordsworth; quod etiam in terra curam ducis in se recepit respicit ad proxima σὺν φρονοῦντι ναυκλήρωι

σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ᾽ ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ᾽ ὀχήμασιν.
τάχ᾽ ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένος
ὠμῆι ξὺν ὀργῆι τόνδ᾽ ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ᾽, ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τόνδ᾽ ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα βᾶτε καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας, ἀγάλματ᾽ αἰδοίου Διός,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ᾽ ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ᾽, ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ᾽ ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῆι δ᾽ ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
τὸ μὴ μάταιον δ᾽ ἐκ μετωποσωφρόνων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ᾽ ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ᾽ ἐφολκὸς ἐν λόγωι
γένηι· τὸ τῆιδε κάρτ᾽ ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ᾽ εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
⟨ΔΑ.⟩ ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ᾽ ὄμματος.
⟨ΧΟ.⟩ κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
⟨ΔΑ.⟩ μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ᾽ ἔστω κράτος.
⟨ΧΟ.⟩ θέλοιμ᾽ ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

Testim.: 185 Hesych. ὀπτῆρες· κατάσκοποι καὶ τὰ ὅμοια. 203 Liban. ep. 79 Αἰσχ. ἀποτρέπει λέγων μὴ δεῖν τοὺς ἥττους θρασυστομεῖν.

186 τεθειμένος corr. Pearson 189 τῶνδ᾽ corr. Turn. 190 κρείσσων M[1] 193 σεμνός M[1] συνωνύμων M verum Σ 194 γοείδηα corr. Robort. τὰ χρέα corr. Geel 198 μετώπω σωφρόνων 204 φρονοῦντος M[1] -τως M[2] 205 φυλάξομεν Turn., sed cf. 1012 210. 11 huc revocavi, et ἴδοιτο excipere ἴδοι observavit Herm.; alii aliter disponunt. excipiunt se ita „Ch. respiciat nos Iuppiter. D. respiciat sane propitio vultu. Ch. cupio iam ad te considere. (dum ascendunt) Iuppiter miserere D. (cum illae aram appropinquant) etiam hanc Iovis nuntiam saluta" etc. 207—21 paragraphi nullae

ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπολωλότας.
⟨ΔΑ.⟩ καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
⟨ΧΟ.⟩ καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
⟨ΔΑ.⟩ ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
⟨ΧΟ.⟩ εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.
⟨ΔΑ.⟩ συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
⟨ΧΟ.⟩ τίν' οὖν κικλήισκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
⟨ΔΑ.⟩ ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
⟨ΧΟ.⟩ ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί.
⟨ΔΑ.⟩ Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.
⟨ΧΟ.⟩ ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ', ἐν ἁγνῶι δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων
ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβωι,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγηι ματαίων αἰτίας πράξας τάδε·
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾶι τόδε.

Actio: 209 chorus in clivum ascendit, deinde secundum Danai iussa aras salutat ceteraque prout iubetur aut profitetur peragit. 233 Pelasgus curru vectus cum magna satellitum cohorte orchestram infra clivum occupat.

Testim.: 214 adfert e sua memoria Plutarchus Mor. 417[f], 607[c] omisso fabulae nomine. 226 adfert e sua memoria Plutarchus Romul. 9, quaest. Rom. 286[c] omisso fabulae nomine.

209 ἰώ corr. Victorius Ζεὺς M[1] οἴκτειρε 212 κικλί(ή corr. M[2])σκεται corr. Robort. 213 quid aquilae cum sole sit, accurate dicere non habemus, sed facile credimus in avi quae nec soli cedat. atque διειπετὴς αἰθήρ Iovis est 215 εὐγνώη corr. Robort. 216 σύν(ν supra vers.)γνοιτο cum scholio συγγένοιτο 217 κικλίσκω 220 hermam monstrat a forma Mercurii Aegyptia diversissimum 224 ἵζεσθαι κρέκω M ἵζεσθε κέρκω M marg. corr. Robort. 225 explicat quos dicat accipitres, nempe inimicos, qui et consanguinei sint et cognatas attrectent; huc respicit ὄρνιθος ὄρνις 226 ἀναινεύοι, verum Plutarchus 229 μάταιον corr. Schütz 230 ταπλα ἐν μαβως λ. corr. Victorius (τάπλ. inde τάμπλ. Canter) 231 iudicium inferorum potius e religione Aegyptiaca quam Graeca, Eum. 270 232 τόπον corr. Stanley

ΠΕΛΑΣΓΟΣ
ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ᾽ ἀνελληνόστολον
πέπλοισι βαρβάροισι κἀμπυκώμασιν
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ᾽ ἀφ᾽ Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο
ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν
ἔτλητ᾽ ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
κεῖνται παρ᾽ ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ᾽ Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχωι.
καὶ τἄλλα πού μ᾽ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
ΧΟ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω
ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν;
ΠΕΛ. πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου καὶ λέγ᾽ εὐθαρσὴς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ᾽ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δί᾽ ἁγνὸς ἔρχεται
Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραίβων χθόνα
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ᾽ ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε

---

234 ἀνέλληνα στ. corr. Bothe 235 καὶ πυκνώμασι corr. Bergk, ἀμπύκωμα nuper e Sophocle innotuit, Phot. Berol. 95, 24 237 ἀπ᾽ M[1] 238 οὐδέ corr. Herm. 240 ἀκρέστως corr. Sophianus 244 πού μ᾽ Herm. πόλλ᾽ M

248 ἤτηρον ἥερου ρ. M οἶμαι ἢ ἑρμοῦ ῥάβδον M marg. corr. Turn. clivi sacri custodem ante omnes debebant expectare, neque ῥάβδον pro rhabducho dici (sceptrum gestat rex) neque τηρόν vocem extitisse veri dissimile

249 λέγετ᾽ εὐθαρσεῖς corr. Turn. ‚si dubites, num dignus sim, cui respondeas, secura sis: rex sum.‘ 251 πελασγοῦ corr. Canter 254 αἴδνης corr. Turn. διάλγος corr. Wordsworth 255 τὸ M[1] et M marg. τοῦ M[2]

256 τήνδε corr. Stanley Περραίβων hoc accentu; acui iubet Herodiani canon. nota Macedoniam Perrhaebis adscribi 259 τἄπειτα δὲ M distinx. Canter

πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
῏Απις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς ᾿Απόλλωνος χθόνα
τήνδ᾿ ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
χρανθεῖσ᾿ ἀνῆκε γαῖα μηνίσασ᾿ ἄχη,
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως ῏Απις ᾿Αργείαι χθονί
μνήμην τότ᾿ ἀντίμισθον ηὗρετ᾿ ἐν λιταῖς.
ἔχουσα δ᾿ ἤδη τἀπ᾿ ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ᾿ ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
⟨ΧΟ.⟩ βραχὺς τορός θ᾿ ὁ μῦθος· ᾿Αργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ᾿ εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ᾿ ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγωι.
ΠΕΛ. ἄπιστα μυθεῖσθ᾿, ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ᾿ ὑμῖν ἐστιν ᾿Αργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
†Κύπριος χαρακτήρ τ᾿ ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
᾿Ινδάς τ᾿ ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας χθόνα
παρ᾿ Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους [δ᾿] ᾿Αμαζόνας,

---

262 nominis· ἡ πέρα inter Ionas, non vero inter Atticos alterum extat exemplum 265 τὰ δὲ corr. Turn. 266 μηνεῖται ἄκη corr. Martin

267 δράκων θ᾿ ὁμιλῶν M duo o restit. M² 269 μεμπτῶς ἀπεῖσ᾿ corr. Turn.

270 ποντaντινεισθον corr. Turn. εὗρετ᾿ 271 ἔχον δ᾿ ἂν M γρ ἔχουσαν M marg. corr. Heimsoeth 272 γένοιτ᾿ ἂν ... λέγοι πρόσως corr. Robort.

273 γεμιν M² δηρίσιν corr. Sophianus 276 λόγων M¹ 277 ἄπειστα

278 confundit propter duplicem vim vocis γένος duas sententias „quomodo species vestra tam absona Argiva sit“, et „quomodo stirps vestra Argiva sit“ 280 γυναιξί δ᾿ corr. Turn. 282 κύπρις M¹; incredibilia et correptio et anapaestus. an Κύπροι? 284 ᾿Ινδούς corr. Bothe ἀκούων corr. Robort. ἱπποβάμοισιν corr. Turn. 285 ἀστραβιζούσαις M¹Σ, vehuntur in sella insidentes camelis equorum ritu incedentibus νομάδες i. e. νεμόμεναι χθόνα, vagantes per terram. νομὰς χθόνα ut πολλὰ συνίστορα Ag. 1090 287 κρεοβρότους corr. Abresch, nempe carne vescuntur quae pulte abstinent ἀμαζόνες δ᾿ del. Wellauer

εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ᾽ ἂν ἤικασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ⟨δ᾽⟩ ἂν τόδ᾽ εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ᾽ Ἀργεῖον τὸ σόν.
ΧΟ. κληιδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτέ
Ἰὼ γενέσθαι τῆιδ᾽ ἐν Ἀργείαι χθονί.
ΠΕΛ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
ΧΟ. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μειχθῆναι βροτῶι;
ΠΕΛ. — — — — — — — — —
ΧΟ. ἄκρυπτά γ᾽ Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματ᾽ ἦν.
ΠΕΛ. πῶς οὖν τελευτᾶι βασιλέοιν νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ᾽ ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΠΕΛ. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ᾽ εὐκραίρωι βοΐ;
ΧΟ. φασίν, πρέποντα βουθόρωι ταύρωι δέμας.
ΠΕΛ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ᾽ ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟ. τὸν πάνθ᾽ ὁρῶντα φύλακ᾽ ἐπέστησεν βοΐ.
ΠΕΛ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
ΠΕΛ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμωι βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον.
ΠΕΛ. οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν Ἰνάχου πέλας.
ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶι δρόμωι.

---

289 add. Abresch paragraphi nullae usque ad 331 292 τῆ ἰδεῖν Ἀ. corr. Sophian. vulgo creditur ante 294 versus chori intercidisse. sed regis versus post hunc intercidit. nam καὶ λόγος τις ad φάτις πολλή respicit, et chorus cum longe repetivisset narrationem confirmarique prima audisset, commode pergebat ‚perhibetur etiam mirificum illud, Iovem cum mortali virgine concubuisse?' (μή tantum valet, cf. Ag. 682 Prom. 247). ad quae Pelasgus talia fere respondit λόγος γε· πῶς δὲ τὴν δάμαρτ᾽ ἐλάνθανεν; eius enim est examinare, quam probe peregrinae res Argivas noverint 295 καὶ κρυπτά M κἄκρυπτα Herm.; aptavi sermoni aliter constituto. confusa sunt κ et α. ταῦτα παλλαγμάτων M, nominativum legit Σ αἱ περιπλοκαί, quocum coniuncta Hesychii glossa ἐμπαλάγματα ἐμπλοκαί nomen Herm. recuperavit, sed addendum est ἦν utpote in narratione: quod suppeditat M; παλλακεύματ᾽ ἦν Hartung; κρυπτός cum genetivo Eur. Hipp. 156, ἀπόκρυφος πατρὸς vel Xenophon Symp. 8, 11 296 βασιλέων corr. Wecklein 297 βού.την corr. Canter 298 i. e. συγγίγνεται τῆι Ἰοῖ βοὶ βοῦς ἐπιβαίνων. non reformidat poeta ante oculos ponere quod incredibilem reddit fabulam, quam in Prometheo ipse commutavit 299 πρέποντας corr. Turn. 300 δῆτα Victorius δή M ταῦτα λόχοις χυρα corr. Robort. (ἄλοχος) et Pauw ἰσχυρός de personis apud Atticos perrarum (ὑγιής, κρατῶν τοῦ σώματος est Soph. Phil. 945. Ar. Plut. 946), sed idem est ὀχυρός Pers. 28 301 τὸ πάνθ᾽ M[1] 304 ἔτευξε δ᾽ corr. Turn. 306 Ἰνάχου Herm. οἱ νείλου M πέδας M οἶμαι παῖδες M marg. corr. Turn. 307 γῆς Canter τῆς M

ΠΕΛ. καὶ ταῦτ᾽ ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.
ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΠΕΛ. — — — — — — — — —
ΧΟ. καὶ Ζεύς γ᾽ ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΠΕΛ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;
ΧΟ. Ἔπαφος, ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
ΠΕΛ. — — — — — — — —
ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον ⟨ὄνομα⟩ γῆς καρπουμένη.
ΠΕΛ. τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ᾽ ἐμοῦ πατρός.
ΠΕΛ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ᾽ ἐστὶ πεντηκοντάπαις.
ΠΕΛ. καὶ τοῦδ᾽ ἄνοιγε τοὔνομ᾽ ἀφθόνωι λόγωι.
ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ᾽ ἁμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς ᾿Αργεῖον ἀντήσας στόλον.
ΠΕΛ. δοκεῖτε ⟨δή⟩ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός
τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῶια δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ᾽ ἀνθρώπων κακά,
πόνου δ᾽ ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ᾽ ἀνέλπιστον φυγήν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
ΠΕΛ. τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ᾽ ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει.
ΠΕΛ. πότερα κατ᾽ ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

---

309 Pelasgi versum intercidisse vidit Herm. huc usque chorus nota Pelasgo narraverat, ut fidem sibi anquireret; cetera illi ignota sunt. quod aliquo modo enuntiandum erat 310 φυτεύει corr. Scaliger 311 τι corr. Stanley
312 Pelasgi versum ‚et quae eius proles‘ intercidisse vidit Stanley
313 μεγίστης ὄνομα Porson μέγιστον M; adiectivum a recto nomine ad regens attrahitur 314 ἄλλον more Graeco abundat; Agenor prudenter omissus est 316 senem ipsa senectute sapientiam prae se ferentem nomine condigno uti sumit Pelasgus e nominum superstitione Aeschylea 317 δ᾽ ἀδ. corr. Scaliger πεντηκοστόπ. corr. Heath 318 τοῦ δαναοίγε corr. Porson
319 δ᾽ εἰδώς corr. Turn. 320 ἀνστήσας M ἀντήσας M marg.
321 suppl. Turn. 325 δείδοις πότερον corr. Turn. 327 κέλσειεν corr. Turn. ἡ φυγὴ μεταπτοιοῦσα κέλλει τὸ κῆδος εἰς Ἄργος 328 ἔχει corr. Turn. 330 νεοδρέπτοις κλάδοις M^1 332 praefixa paragraphus itemque subinde in proximis, sed nullus earum usus. „suntne inimici an violare vos cupiunt?“

— — — — — — — — — —
ΧΟ. — — — — — — — — — —
ΠΕΛ. τίς δ' ἂν φίλους ὄνοιτο τοὺς κεκτημένους;
ΧΟ. — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
ΠΕΛ. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
ΠΕΛ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδοὺς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΠΕΛ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΠΕΛ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
ΠΕΛ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.
ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

Παλαίχθονος τέκος κλῦθί μου
πρόφρονι καρδίαι, Πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἀμ πέτραις
ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλ-
κᾶι πίσυνος μέμυκε φράζουσα βοτῆρι μόχθους.
ΠΕΛ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νεύονθ' ὅμιλον τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.

Numeri: 349—58 = 359—79 periodus constans e metro iambico + 8 dochm. + tetramet. choriamb. memorabilis dochmii forma ⏑⏑⏑–⏑⏑– 346 = 361 cf. Sept. 893. Pindar. Ol. 1 epodi 2. 7.

333 ὤνοιτο ΜΣ, sed accentus docet ὄνοιτο id esse, item in scholio τίς τοὺς ἄνδρας δεσπότας ὤνοιτο. restituit Robort. dicit igitur Pelasgus ‚non sunt spernendae nuptiae τῶν κεκτημένων φίλων' i. e. τῶν κατ' ἀγχιστείαν κυρίων. ergo in eis quae ante 334 intercepta sunt de causa Danaidum certior factus est, nec alibi comperitur quae probe novit 338 335 γ' Turn. τ' M. exprobrat chorus Pelasgo studium repudiandi supplices ‚facilius sane expellere infelices quam defendere?' ergo 334 hoc vult ‚robur augetur pacis studio'. ergo ante 334 rursus compluria desunt. superat 333 unus e serie versuum interceptorum ut Eum. 489 337 ἐκδῶις corr. Schütz 338 αἴρασθαι

340 tantum si a principio particeps fuit, Iustitia socios suos defendit cf. Sept. 662 κοινὸς corr. Sophianus 341 πόλεως ἐστεμμένη corr. Turn.

342 πέφυκα corr. Robort. τὰς δέδρα corr. Victorius 344 τόκος M[1]

346 μέγαν corr. Stephanus 350 λευκόδικτον corr. Herm. ἀνά cum dativo postea non coniungit 351 ἠλιβάτοισιν dist. Valckenaer 355 νέονθ' corr. Bamberger ipsi dei annuere (receptis supplicibus) videntur nutantibus ramis τῶνδ' corr. Herm.

εἴη δ᾽ ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ᾽ ἀστοξένων,
μηδ᾽ ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. —

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ᾽ ἄνατον φυγὰν
ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
σὺ δὲ παρ᾽ ὀψιγόνου μάθε γεραιόφρων·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος †οὖν περ
†ἱεροδόκα θεῶν λήματ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρὸς ἁγνοῦ.

ΠΕΛ. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ᾽ εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῆι μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ᾽ ἂν οὐ κραίνοιμ᾽ ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι. =

ΧΟ. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον,
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμόν, ἑστίαν χθονός,
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ᾽ ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΠΕΛ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ᾽ ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ᾽ αὖ τόδ᾽ εὖφρον, τάσδ᾽ ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ᾽ ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν.

ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι

Testim.: 356 Pollux III 60 (Aristoph. Byz.) ἀστόξενος ... ὁ φύσει μὲν ἀστὸς δόξηι δὲ ξένος, ὡς Δαναὸς Ἀργείοις ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἀργείας ἔχων τὸ γένος.

Numeri: 370—80 = 381—91 periodus iambica, insertis post primum metrum dochmiis, ut in stropha proxima. iambi partim concisi, antepaenultimus choriambus.

356 δῆτα τὰν ἄνατον corr. Pauw 360 κλαρίου quid velit, ignoratur; πάντα πᾶσι κληροῦντος καὶ κραίνοντος Σ 361 γεραφρόνων corr. Burges Σ ὁ γέρων 362 Σ οὐ πτωχεύσεις 363 Σ οἱ θεοὶ δέχονται τὰ ἀπὸ ἀνδρὸς ἁγνοῦ ἱερά. falsum λήμματα Turnebi, θυλήματ᾽ Tuckeri vix verum, scite sed frustra 362 οὐ λιπερνήτης Headlam 366 ἐμόν M¹ 367 ἐκπνοεῖν corr. Turn. 368 παρακρος corr. Sophianus 369 ἀστῶν .... τοῖσδε corr. Scaliger 374 χρόνοισι corr. Sophian. (θρόνοισι) et Pauw 375 ἄλγος corr. Robort. 380 δράσητε corr. Robort.

δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος,
δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκτοις.
⟨ΠΕΛ.⟩ εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
νόμωι πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς [δ᾽] ἂν τοῖσδ᾽ ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοί σ᾽ ἐφευρεῖν, κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν
ὡς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. =
ΧΟ. μή τί ποτ᾽ οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγάν. ξύμμαχον δ᾽ ἑλόμενος δίκαν
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.
ΠΕΛ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ᾽ αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ᾽ ἄν, οὐδέ περ κρατῶν, καὶ μήποτε
εἴπηι λεώς, εἴ πού τι [καὶ] μὴ τοῖον τύχοι,
„ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν."
ΧΟ. ἀμφοτέροις ὁμαίμων τάδ᾽ ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ᾽ ἐννόμοις.
τί τῶνδ᾽ ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ-

Numeri: 392—96 = 402—406 trimetrorum numerus post stropham idem qui antea; post antistrophum longius extenditur oratio. cf. Pers. 290. periodus mere dochmiaca dimetro choriamb. catalectico clauditur.

385 ἱκταίου singulare cf. E. Fränkel *Zeitschr. vergl. Sprachf.* 45, 168
386 ὦ δυσπαραθέλκτοις M δυσπαρθενήτοις M marg., ecce pericula legendi scripturam uncialem. corr. Schütz 388 vox in iure Attico legitima excusat duritiam numerorum 389 del. Victorius θέλει M[1] 390 σε φεύγειν corr. Hartung Kirchhoff. graeco homini cum consentaneum videatur ius ab Aegypti filiorum parte esse, Danaisin dicit circumspiciendum esse, ubi contrarium per leges Aegyptias sancitum sit. quod nisi reppererint, causa excident. hinc ἐφευρεῖν vim suam accipit; praesagimus autem exitum causae in proxima tragoedia actae 392 ὑποχέριος 393 „ut nuptias devitem, fugiam tam longe quam astra lucent" 395 φυγαί corr. Heath δίκαζε σύμμαχον ἑλόμενος τὴν εὐσέβειαν 400 del. Turn. τυχθῆ corr. Porson. ad τοῖον cf. Sept. 580 401 εἰπηλύδας quaesita versus durities 402 ἀμφοτέρους corr. Schütz ὁ Ζεὺς καὶ σοῦ καὶ ἡμῶν πρόγονος ὢν διαφόρως ταῦτα διαιτᾶι, τοὺς μὲν κακοὺς ἀδικεῖν, τοὺς δὲ τὰ νομιζόμενα δρῶντας εὐσεβεῖν κρίνων· ὅθεν παραδεξαμένωι ἡμᾶς οὐ μὴ μεταμέλησηι σοι. provocat ad Iovis hospitalis religionem communem utrique parti, si forte de iure familiari dissentiant

γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξας;
ΠΕΛ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ᾽ ἄγαν ᾠνωμένον,
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει
αὐτοῖσί θ᾽ ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ᾽ ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ᾽ ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεόν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ᾽ Ἀλάστορα,
ὃς οὐδ᾽ ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ᾽ ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;
ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως
εὐσεβὴς πρόξενος,
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν· —
μηδ᾽ ἴδῃς μ᾽ ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων
ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ᾽ ὕβριν ἀνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον. ═
μή τι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
ἀπὸ βρετέων βίαι δίκας ἀγομέναν
ἱππαδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων, πέπλων τ᾽ ἐπιλαβὰς ἐμῶν. —
ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,
ὁπότερ᾽ ἂν κτίσῃς, μένει Ἄρει τίνειν

Numeri: 418—22 = 423—27 periodus cretica, unica in tragoediis.

429—32 = 433—37 periodus exorsa a tribus creticis, sicut in priore stropha, dein dochmiaca.

406 ἔρξαι corr. Headlam; praesens, ubi futurum expectamus, Ag. 1340 Pers. 585 Eum. 506 Pr. 513 409 ᾠνωμένων corr. Turn. Porson 410 μέν docet in animo regi esse ἔπειτα ὑμῖν, quod omittit, cum 412. 413 alteram partem praeripiat 415 θησόμεθ᾽ 416 ὡς οὐδέν corr. Victorius 417 δοκεῖν δεῖ corr. Turn. 422 ὀρομέναν M ὀρώμεναν (hoc volebat) M² cf. Sept. 86 corr. Pauw

427 bene Σ κότον· τὸν τοῦ Διός; sed succensent ultionemque poscunt ipsa male facta 429 τλῇς τὰν Pauw τ᾽ ἀαίσταν M, οἶμαι μήτι τλαίης τὰν ἱκέτιν M², μὴ τλαίης ἰδεῖν Σ 431 ἱππηδόν correxi, cf. ἰλαδόν, ὁμοθυμαδόν, κρυφάδαν iuxta κρυφηδόν 432 πολυμήτων corr. Turn. 435 δρεικτείνειν M, ἐκτίνειν Abresch Ἄρει Seidler. de Marte cf. cantum 631—709

ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι· δίκαια Διόθεν κράτη. =
ΠΕΛ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ᾽ ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον ἄρασθαι μέγαν
πᾶσ᾽ ἔστ᾽ ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον,
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων
†ἄτην γε μείζω καὶ μέγ᾽ ἐμπλήσας γόμου,
γένοιτ᾽ ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ᾽ ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ᾽ ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ᾽ ἄιδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ᾽ εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
⟨ΧΟ.⟩ πολλῶν ἄκουσον τέρματ᾽ αἰδοίων λόγων.
ΠΕΛ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΠΕΛ. τάχ᾽ ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.
⟨ΧΟ.⟩ ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΠΕΛ. λέξον· τίν᾽ αὐδὴν τήνδε γηρύσασ᾽ ἔσῃ;

Testim.: 441 Hesych. στρέβλαι ναυτικαί· τὰ ξύλα τῶν νεῶν ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμεναι. 457 Hesych. ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων· ἀντὶ τοῦ αἷς ζώννυμαι καὶ τοὺς πέπλους συλλαμβάνω.

437 ‚hoc reputa: iustum est Iovis imperium.' cf. Soph. El. 476 439 αἵρεσθαι corr. Wecklein 443 χρήμασι M χρημάτων M marg. 444 Σ τοῦ Διὸς ἐμπιμπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης τὸν γόμον, inde ἄτης γεμίζων Scaliger. sed vix toleranda haec durities, cum et δόμους aegre ad participia subaudiatur, et sumendum sit rupta enuntiati structura proferri quod simpliciter dicendum erat Διὸς χάριν ἄλλα κτήσαιο ἄν, denique versu 444 omisso omnia egregie concinant. quem Dindorf seclusit. at quo pacto irrepere poterat? 447 θελκτηρίοις corr. Turn. 448 ferri potest traiectus ante 447, quod suasit Stanley, libentissime autem cum Geelio deleremus, modo ratio interpolatoris perspici posset 449 ὁμαίμων M[1] 452 παροίχομαι, ἐκτὸς ἔσομαι Σ non recte, ἐξίσταμαι est 457 στρόβους corr. Spanheim, Σ τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν 458 τύχαν corr. Markscheffel συμπρεπής cum genetivo cf. Eur. Her. 130 459 καλεῖ corr. Turn. 460 γηρυθεὶς corr. Meineke

ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῶιδ᾿ ὑποστήσεις στόλωι,
⟨ΠΕΛ.⟩ τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξιν βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
ΠΕΛ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ᾿ ἁπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ᾿ ὅπως τάχιστ᾿ ἀπάγξασθαι θεῶν.
ΠΕΛ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
⟨ΠΕΛ.⟩ ἦ [μὴν] πολλαχῆι γε δυσπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται·
ἄτης δ᾿ ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ᾿ εὔπορον
τόδ᾿ ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ᾿ ἐκπράξω χρέος,
μίασμ᾿ ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ᾿ αὖθ᾿ ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ᾿ αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ᾿ ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
— — — — — — — — —
κλάδους τε τούτους αἶψ᾿ ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ᾿ ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ᾿ ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ᾿ ἀπορριφθῆι λόγος
ἐμοῦ· κατ᾿ ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ᾿ ἄν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ᾿ ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
⟨ΔΑ.⟩ πολλῶν τάδ᾿ ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,

---

461 ὑποστήσει corr. Wellauer 464 ἀλλὰ πῶς corr. Abresch 466 μακιστῆρα corr. Auratus 468 ἦ scripsi καὶ M, μήν del. Turn. καὶ μήν adversativum omnino abhorret; ἦ — γε unum usui Aeschyli convenit
471 ἐσέβηκα corr. Turn. 474 ὁμαίμους corr. Turn. 479 ‚nam Iuppiter mortalibus maxime timendus est' 480 paragraphus M μέν indicat eum in animo iam habere praecepta quae infra puellis dat. 481 deesse versum ‚proficiscere in urbem' viderunt Butler et Hermann 486 οἶκτος εἰσιδὼν corr. Herm. 487 στόλον M[1]

αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ᾽ ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ [πολισσούχων] ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ᾽ ἦι δι᾽ ἄστεως
στείχουσι· μορφῆς δ᾽ οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχωι γένος
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκηι φόβον·
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν᾽ ἀγνοίας ὕπο.
ΠΕΛ. στείχοιτ᾽ ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει·
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβολοῦσιν οὐ πολυστομεῖν χρεών
ναύτην ἄγοντας τόνδ᾽ ἐφέστιον θεῶν.
ΧΟ. τούτωι μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;
ΠΕΛ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΠΕΛ. λευρὸν κατ᾽ ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΠΕΛ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ⟨σ᾽⟩ ἐκδώσομεν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;
ΠΕΛ. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένηι.
ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβωι φρενός.
ΠΕΛ. ἀεὶ δ᾽ ἄπρακτον ἐστὶ δεῖμ᾽ ἐξαίσιον.
ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.
ΠΕΛ. ἀλλ᾽ οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
στείχω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.

Actio: 504 Danaus ramos nonnullos portans deductus ab aliquot satellitibus urbem versus exit.

491 εὖ ῥέοντα corr. Porson προσξένον corr. Canter αἰδοῖος repertus est Pelasgus non tamquam αἰδέσιμος sed tamquam αἰδῶ ἔχων supplicum 494 πολισσούχους M¹, errore, irrepserat enim vox e versu superiore 495 ἀσφαλείας δὲ δι᾽ ἄστεος corr. Turn. 501 ἀστίκτους corr. Turn. 502 ξυμβόλοισιν corr. Valckenaer 507 hinc ad finem actus nullae paragraphi. χειρία λόγοις corr. Valckenaer ‚linquo manui et verbis tuis', i. e. defendenda καὶ λόγωι καὶ ἔργωι. cf. 515 508 ἐπιστρέφω corr. Robort. 509 ἂν ante ἄλσος M¹ corr. M² 510 ἅρπαγες corr. Turn. suppl. Porson 512 ‚dic bona verba, qualia tibi dixi' 514 ἀεὶ δ᾽ ἀνάκτων correxi duce proximo versu 515 φρενί corr. Heath 516 bisyllabum in pede soluto ut Eum. 446 518 στείχω Weil πιετω M

καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ᾽ ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ᾽ ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟΡΟΣ

ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
μακάρτατε καὶ τελέων τε-
  λειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γένει σῶι
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμναι δ᾽ ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ᾽ ἄταν. —
τὸ πρὸς γυναικῶν ⟨δ᾽⟩ ἐπιδὼν
παλαίφατον ἁμέτερον γέ-
  νος φιλίας προγόνου γυναικός,
νέωσον εὔφρον᾽ αἶνον,
γενοῦ πολυμνῆστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς.
Δίας τοι γένος εὐχόμεθ᾽ εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ᾽ ἔνοικοι. =
παλαιὸν δ᾽ εἰς ἴχνος μετέσταν
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰώ

Actio: 523 Pelasgus cum suis exit. Chorus relictis ramis de clivo descendit.

Numeri: 525—30 = 531—37 dimeter choriambicus, enhoplius qui dicitur + alcaicus decasyllabus, dimeter iamb. catal., trimeter iamb. (choriamb.) catal., tetrameter dactyl., dimet. choriamb. catal. 538—46 = 547—55 trim. iamb. catal., decasyll. alcaicus, trim. iamb. catal., duo hemiepe; tetram. dactyl. catal., heptameter choriamb. catal.

519 τοῖα corr. apogr. 527 πείθου γένει σῶι Schütz γενέσθω M
530 νῆα μέλαιναν ita reddit, ut ipse color invisi aliquid et funesti habere videatur 531 suppl. Tucker „quod vero a parte feminarum est, respice nos antiquitus haberi Ius progeniem, confirma benevola promissa. nempe felicem fore eius progeniem, 582, reminiscere bene qui Iun contactu gravidam fecisti" 535 πολυμνάστωρ corr. Herm. attractione effecti vocativi rarum exemplum cf. Pers. 673 ἐφάπτωρ corr. Porson 536 „inquilinae sumus Aegypti hinc oriundae" 539 ἐπωπάς i. e. clivum qui in scaena est

οἴστρωι ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα, διχῆι δ᾽ ἀντίπορον
  γαῖαν ἐν αἴσαι διατέ-
  μνοντα πόρον κυματίαν ὁρίζει. —
ἰάπτει δ᾽ Ἀσίδος δι᾽ αἴας
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ,
περᾶι δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσόν
†Λύγιά τε γύαλα
καὶ δι᾽ ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε [γένη] διορνυμένα
καὶ ποταμοὺς [δ᾽] ἀενάους
  καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ
  τὰν Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν. =
ἱκνεῖται δ᾽ †εἰσικνουμένου βέλει
βουκόλου πτερόεντος
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ᾽ ἐπέρχεται

Numeri: 557—64 = 565—73 trimeter iamb., duo pherecratei, tetram. iamb., trim. iamb. catal., hexameter choriamb. catal.

541 correptio syllabae in vocalem exeuntis in priore dactyli loco admittitur ad exemplum Homeri utpote in dactylicis versibus. unicum in Aeschylo exemplum rudioris artis signum, cf. 673   545 διατέμνουσα correxi: ὁρίζει quoniam περᾶι est (Elmsley ad Eur. Med. 421, mirus sane usus) Io dissecuisse terras non poterat dici, nisi transitu eius Bosporus effectus esset. transit autem fretum quod terram discriminat ἀντίπορον factam ἐν αἴσαι, ut et Europa et Asia suam acceperint partem, ἐναισίμως   547 ἰ. βασίδος corr. Turn.   549 Μουσῶν M, Μυσῶν Turn. correxi   550 λύδια Turn., cum specie veri; pessumdat enuntiati structuram nec quidquam proficit Hermanni ἀγγύαλα. nam brevem fuisse ultimam versus syllabam ab omni probabilitate abhorret. γύαλα, κοῖλα, *valles*, omnino intolerabile, expectamus ex. gr. Μηιονίους τε γύας   552 scholion ad gentium nomina adscriptum del. Heath

553 τὰν ποταμοὺς δ᾽ M, δ᾽ del. apograph. τάν fuisse γᾶν intellexit Wecklein, quod qui dedit, desiderari id ad Παμφύλων opinabatur addebatque simul δέ. scripsi καί; nam sic procedit oratio περᾶι ἄστυ Μυσῶν Λυδίους τε ἀγροὺς καὶ τὰ Κιλίκων καὶ Παμφύλων ὄρη διαβαίνουσα ποταμούς τε καὶ πεδία (scil. eorundem populorum; noverat Cilices et Tauri et Tarsi incolas, Pamphylos et cis et trans Taurum habitantes) καὶ Φοινίκην   555 τᾶς Ἀφροδίτης corr. Hermann

556 εἰσικνουμένου genetivi signum habet in rasura, .χ. supra κ. Σ τοῦ οἴστρου τῶι κέντρωι αὐτὴν διατρυπῶντος. apparet eo duce perperam nominativum femininum in masculini genetivum esse mutatum. sed verbum nemo assecutus est

Τυφῶ μένος,
ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λητίσι θυιὰς Ἥρας. —
βροτοὶ δ᾽ οἳ γᾶς τότ᾽ ἦσαν ἔννομοι
χλωρῶι δείματι θυμόν
πάλλοντ᾽, ὄψιν ἀήθη
βόσκημ᾽ ὁρῶντες δυσχερὲς μειξόμβροτον,
τὰν μὲν βοός,
τὰν δ᾽ αὖ γυναικός· τέρας δ᾽ ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ; =
δι᾽ αἰῶνος κρέων ἀπαύστου
Ζεὺς — — — — —
βία δ᾽ ἀπημάντωι σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ᾽ ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ᾽ ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγωι
γείνατο παῖδ᾽ ἀμεμφῆ, —
δι᾽ αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·
ἔνθεν πᾶσα βοᾶι χθών·
„φυσιζόου γένος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;“

Numeri: 574—81 = 582—89 trim. iamb. catal., pherecrateus, duo tetrametri choriamb., pentam. iamb. (choriamb.) catal. 590—94 = 595—99 iambi meri (3. 3. 10.).

560 quid Aeschylum permoverit, ut Typhonem aquarum Nili auctorem perhiberet, quaerere Aegyptologorum est 564 κεντροδαλήτοις corr. Erfurdt
568 βόσκημ᾽ ὁρ. Heimsoeth, βοτὸν ἐσορ. M cf. vas Atticum *Jahrbuch. Instit.* 18, 39 μίξ. 571 τόδε corr. Canter 573 Ζεὺς αἰῶνος corr. Herm. Ζεύς e versu intercepto traiectum esse viderat Burges κρεῶν M κραίνων M marg.
575 βία quid sit versu intercepto sciri nequit 579 conscia sui facta (humana scil. forma restituta) pudore corripitur 580 ἀψευδεῖ λόγωι, i. e. ἐτύμως. miraculi veritatem affirmat 584 φυσίζοον corr. Schütz τὸ δή corr. Porson

Διὸς τόδ᾽ ἔργον· καὶ τόδ᾽ ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. =
τίν᾽ ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ᾽ ἔργοις;
αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ,
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ, οὔριος Ζεύς. —
ὑπ᾽ ἀρχᾶς δ᾽ οὔτινος θοάζων
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατῦνον
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ᾽ ἔργον ὡς ἔπος
σπεύσαντι τῶν βούλιος φέρει φρήν. =

ΔΑΝΑΟΣ

θαρσεῖτε παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων·
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
ΧΟ. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ᾽ ἀγγέλλων ἐμοί.
ἔνισπε δ᾽ ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπηι πληθύνεται.
ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ᾽ ὡς ἀνηβῆσαί με γηραιᾶι φρενί·
πανδημίαι γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀρρυσιάστους ξύν τ᾽ ἀσυλίαι βροτῶν,
καὶ μήτ᾽ ἐνοίκων μήτ᾽ ἐπηλύδων τινά
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆι τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων

Actio: 600 redit Danaus solus.

592 αὐτὸς ὁ in M omissum ex Σ (αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς τοῦ γένους) revocavit Heimsoeth. „ipse pater deus est qui manu sua procreavit, antiquus progenici fabricator Iuppiter est, in omni ope ferenda secundus."

595 ἀρχάς legunt MΣ 596 κρατύνει M, τὸ μεῖον ἔχων (i. e. κρατύνων) Σ correxi 597 οὔτινος M¹ ὅστινος M² 599 σπεῦσαι τι MΣ (εἰς τὸ συντελέσαι) correxi δούλιος corr. Auratus 602 ἀγγέλων M¹ 603 ἐνόσπερ ἡ. π. κεκύρτωται corr. Robort. ἐνίσπειν verbum a tragoedia postea vitatum

604 χειροπληθύεται corr. Dobree (πληθύν. Herm.), Σ ambiguum. est autem τί δέδοκται κατὰ τὸ πλῆθος τῶν χειροτονούντων, ὡς ἐν δημοκρατίαι 606 ἂν ἡβήσαιμι corr. Tyrwhitt 608 λόγων M¹ 610 καρυσ.

ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῆι δημηλάτωι.
τοιάνδ᾽ ἔπειθεν ῥῆσιν ἀμφ᾽ ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Ζηνὸς κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ᾽ εἰς ὄπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ᾽ ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανέν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ᾽ ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεώς
ἔκραν᾽ ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρου δ᾽ ἤκουσεν εὐπιθὴς στροφῆς
δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ᾽ ἐπέκρανεν τέλος.
ΧΟ. ἄγε δή, λέξωμεν ἐπ᾽ Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ᾽ ἀληθείαι
τέρμον᾽ ἀμέμπτους πρὸς ἅπαντα.]
νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ᾽ εὐκταῖα γένει χεούσας·
μήποτε πυρίφατον γᾶν Πελασγίαν [πόλιν]

Testim.: 614 Steph. Byz. δῆμος· ... σύνθετα δημήλατος Αἰσ. Ἱκ. ἄτιμον — δημ. ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου ἐλαθείς.

Actio: 624 Danaus in clivum ascendit ibique considit.

Numeri: 630—38 = 644—50 dochmius, 2 bacchei + dim. choriamb. catal. (vel bis – ⏑⏑ – ⏑ – –; si membrum a choriambis alienum sit), 4 dochm. (alter anaclast.) dochm. + dim. choriamb. catal. ephymnium rhythmicum tribus deinceps strophis subiunctum, cf. Ag. 381, 2 pherecratei, priapeus.

617 πρόφρων ὤν corr. Canter εἰς ὄπιν χρόνου ‚in posterum temporis'; sentitur igitur etiamtum nomen ὄπις, cf. quae de Pind. Isthm. 5, 62 dixi Berl. Sitz.-Ber. 1909, 825 618 πλατῦναι Mγρ dixit rex ʽὦ πολῖται μὴ παχύνετε Διὸς κότον εἰς τὸ ὕστερον τοῦ χρόνουʼ 619 πρὸ π. corr. Paley 622 ἔκλαναν εὐκλήτορος M, Σ ταῖς χερσὶν ἐπέκρανε πρὶν εἰπεῖν τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χεῖρας ὅτωι ταῦτα δοκεῖ. quae Σ legit restituit Turn. 623 εὐπειθεῖς corr. Bothe δημηγόρους — στροφάς correxi. ‚tam docilis erat populus, ut sequeretur qua eum flecteret oratio rogatoris, neque opus esset manuum dinumeratione. hunc finem procuravit Iuppiter' 625 λέξομεν corr. Turn. 627 nota ξενίου στόματος iuxta Ζεὺς ξένιος dici notione insolita de ore peregrini, sed φίλιος solet similiter usurpari 629 ἀμέμπτων M ἀμέμπτως videtur habuisse Σ βεβαίως εἰς πᾶν τέλος (παντελής M correxi) ἄγων αὐτάς, corr. Schwerdt. nam id quod a parte sinceritatis vituperari non potest, nec Iuppiter vel Iovis inspectio esse potest, nec „omnis terminus", sed honores. nam τιμὰς ἀμέμπτων, ἡμῶν, durius existimo 631 εὐκτέα M[1] γένη M[2] 632 πυρέφατον corr. Turn. γᾶν Πελ. Bergk τὰν Π. πόλιν M

τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
οὕνεκ᾽ ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ᾽ εὔφρον᾽ ἔθεντο,
αἰδοῦνται δ᾽ ἱκέτας Διός,
ποίμναν τάνδ᾽ ἀμέγαρτον· —
οὐδὲ μετ᾽ ἀρσένων
ψῆφον ἔθεντ᾽ ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν,
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά [τε] σκοπόν
δυσπολέμητον, ὃν [οὔ]τίς ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ᾽ ὀρόφων μιαίνοντα; βαρὺς δ᾽ ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ·
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται. =
τοιγὰρ ὑποσκίων
ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τάνδε πόλιν κενώσαι·
μηδ᾽ ἐπιχωρίοις ⟨Ἔρις⟩
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἥβας δ᾽ ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω· μηδ᾽ Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον. —
καὶ γεραροῖσι πρε-

Numeri: 657—62 = 667—72 dochm., dochm. + dim. choriamb. catal., duo tales dimetri, dimeter choriamb. acatal., alcaicus decasyllabus.

633 βοᾶν M; sed hic Mars non βοὴν ἀγαθός est, sed ἄχορος βοήν; clamat tam ἀρρύθμως, ut chorum nullum ducere possit 638 enarrat μάχλον cf. Theogn. 581 639 ᾤκτεισαν M¹ 645 ἔριν rixam, cum contemptu dictum de lite a mulierculis contracta 647 Σ Διὸς σκοπόν· τὸν Διὸς ὀφθαλμόν del. Bergk 649 del. Burges et Wellauer 650 Σ ἐφιζάνει γὰρ βαρὺς καὶ ἐρείπει τὸν οἶκον. Iovis πράκτωρ σκοπός est quidem oculus, sed ἐπίφθονος, mal' occhio; quem nullum tectum prohibet, quin intret μιαίνων, μιάστωρ Eum. 177. quem malum visum Iuppiter contra eos mittit, qui leges suas, hic igitur hospitii leges, violant. cf. Comment. metr. II 11 656 ὑπόσκιον M² os obnubunt vittae Aegyptiae, cf. Eur. I. T. 1151 660 τῶνδε corr. Herm. 661 supplevi, cf. Ag. 698. haud recte στάσις Bamberger, nam de bello civili 680 demum agitur 662 τᾶς corr. Porson

σβυτοδόκοι †γεμόντων θυμέλαι φλεγόντων.
τὼς πόλις εὖ νέμοιτο
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως,
ὃς πολιῶι νόμωι αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί,
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν. =
μηδέ τις ἀνδροκμής
λοιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι κρατὸς ἀτερπής·
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσαι νεολαίαι —
καρποτελῆ δέ τοι
Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρωι·
πρόνομα δὲ βότ' ἀγροῖς πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάχοιεν.
εὔφημον δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείατ' ἀοιδοί·
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ. =

Testim.: 681 Plutarchus Amator. 758[f] ἡ ἀρειμάνιος (μανία) παντὶ δῆλον ὅτωι θεῶι ἀνίεται καὶ βακχεύεται ἄχαριν ἀκίθαριν ακ .... γονοναρ ..... τε δῆμον ἐξοπλίζουσαν.

Numeri: 679—682 = 689—92 2 dochm. dim. choriamb. catal. 2 dochm. 3. iamb.

667 γεμόντων conclamatum (legit Σ, nempe byzantinum, πληρούσθωσαν); sed φλεγόντων (cf. Sept. 388) non sollicitandum, cum de prytaneo et Vestae foco agatur, ad quem considit senatus. Σ vetus καὶ διαπρεπέτωσαν τοῖς γέρουσιν αἱ θυμέλαι, quibus insulse addidit Byzantinus ἢ οἱ γέροντες

670 πόλεις 671 μέγα corr. Aldina 672 ὑπερτάτως Σ ὑπέρτατον M

673 ὡς M² correptio in νόμωι lenior quam 541, tamen rudioris artis est, nam corripiuntur praeterea vel in ultimo dactylo tantum καί Suppl. 69, Ag. 1016. 1031, ὦ πόποι Pers. 451, δάμναται Prom. 163, de anapaestis cf. Pers. 541

677 λόγους corr. Sophianus 681 ἄχορος κίθαρις cf. Plutarch.

682 τε δῆμον corr. Pauw ἔξω παίζων cf. Plutarch. 686 λύκιος

687 νεολέαι M² 689 καρποτελεῖ corr. Stanley 691 βρότατος M βοτὰ τώς Turnebus corr. Tucker; idem ego dudum inveneram 692 λάθοιεν corr. Dindorf 693 εὐφήμοις corr. Herm. 695 μοῦσαι θεαί τ' corr. Herm.

φυλάσσοι τ᾽ ἀσφάδαστα τιμάς
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθὶς εὐκοινόμητις ἀρχά.
ξένοισί τ᾽ εὐξυμβόλους,
  πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
  δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. —
θεοὺς δ᾽, οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεί
τίοιεν ἐγχωρίους πατρώιαις
δαφνηφόροι βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
  τρίτον τόδ᾽ ἐν θεσμίοις
  Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου. =

ΔΑΝΑΟΣ

εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ᾽ ἀκούσασαι πατρός
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ᾽ ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον· εὔσημον γάρ. οὔ με λανθάνει
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς
καὶ πρῶιρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ᾽ ὁδόν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς
ἄγαν καλῶς κλύουσα, τοῖσιν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ᾽ ἄνδρες νήιοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ᾽ ἡ ᾽πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ᾽ ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ᾽ ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ᾽ ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ᾽ ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ᾽ ἥξω λαβών.

Numeri: 698—703 = 704—9 carmen claudunt iambi faciles.

698 ἀτιμίας τιμάς M, ἀσφαλέας M marg. correxi 700 προμηθεύς et .α. supra η M corr. Herm. 705 ἐγχωρίοις πατρώιας M¹ 706 δαφνηφόροισιν ultima littera per puncta deleta, correxi δαφνηφόρων pompa tauros deducat deis terram tenentibus (cf. Ag. 455), i. e. ad tumulos proavorum heroum. qui ritus cum a Solonis legibus abhorreat, Argis obtinuisse censendus est

711 ἡμεῖς δὲ μῆτρες ἀεί corr. Turn. 717 συνουτῆρος corr. Turn.

718 τῶσ ἂν (eraso apostropho) corr. Herwerden et Tucker 720 γύοισι

ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβη μόλοι
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ⟨δ᾽⟩ ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆι,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτε.
θάρσει· χρόνωι τοι κυρίωι τ᾽ ἐν ἡμέραι
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟΡΟΣ

πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
ἥκουσι, μῆκος δ᾽ οὐδὲν ἐν μέσωι χρόνου·
περίφοβόν μ᾽ ἔχει τάρβος, ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ᾽ οἶδ᾽ ἐγώ. —

ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ᾽ ἄπληστον. καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δοριπαγεῖς δ᾽ ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ᾽ ἐπιτυχεῖ κότωι
πολεῖ μελαγχίμωι σὺν στρατῶι.

ΔΑ. πολλοὺς δέ γ᾽ εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλπει βραχίον᾽ εὖ κατερρινωμένους. =

ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ᾽ οὐδέν· οὐκ ἔνεστ᾽ Ἄρης.
οὐλόφρονες δ᾽ ἐκεῖνοι, δολομήτιδες

Actio: 733 Danaus de clivo descendit.

Numeri: 734—40 = 741—47 disticha chori et Danai cingunt 4 dochm. et metr. iamb. + dochm. 748—54 = 755—61 disticha chori et Danai cingunt 4 dochm. + dimetr. choriamb. catal.

727 ἂν Burges ἢ M 729 τρέσαιτε M¹ 730 suppl. Geel 732 θαρσεῖτε corr. Turnebus. supprimit quod in animum incidit „nec desperandum, etiamsi ab aris vos detrahant, luent enim aliquando sacrilegii poenas" sed asyndeto docemur chorum monita invitum audire 740 ἐγών corr. Turn. 741 paragraphi abhinc ad 764 inconstanter nec recte positae 743 δορυπαγεῖς 744 ἐπεὶ τάχει corr. Turn. 745 μελεγχείμω 746 μεσημβρίαι corr. Schütz 747 θάλπτει βραχεῖον κατερρινήμ. corr. H. Voss et Wellauer cf. Hesych. κατερρινωμένον. umbratiles critici si nesciebant sole durescere corpora, Herodotum 3, 12 legere poterant 748 πρόλιπε 750 δουλόφρονες corr. Valckenaer δὲ καὶ δ. corr. H. Voss; diserte erant adversarii significandi

δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥστε βω-
  μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο. —
ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρωι μένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς, θεῶν
  οὐδὲν ἐπαΐοντες.
ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
εἶναι. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν. =
ΧΟ. †ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντες ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. =
ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή
οὐδ' ὅρμος, οὗ δεῖ πεισμάτων σωτήρια
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου· φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτηι σοφῶι.
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή, πρὶν ὅρμωι ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δέ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
— — — — — — — — — —

Testim.: 761 βύβλου — στάχυν lemma est proverbii Zenob. Paris. II 73 et Suid. cum inutili explicatione. 770 Plutarchus e sua memoria Mor. 1090a ὥσπερ ἐν θαλάσσηι κατ' Αἰσχύλον ὠδῖνα τίκτει νὺξ κυβερνήτηι σοφῶι κἀν γαλήνηι (sic Hermann καὶ γαλήνη codd.). attulerat etiam in loco nunc lacunoso 619e.

751 φρεσσίν 755 pluralem σέβη (ut βρέτη) alio loco non legi notandum; dicitur autem de multarum ararum religionibus aptissime 757 περίφρονες recte explicat Σ ἀντὶ τοῦ ὑπέρφρονες. ita certe Lesbii loquebantur

760 κρείσσων M^1; articulus docet, lupum iam tum insigne fuisse Argivorum, quorum nummis postea exhiberi solet 762. 63 corruptelae sedes quaesita in principio 62 (ὅμως Schütz improbabiliter), in fine 63 (χρὴ φυλάσσεσθαι πάτερ Kirchhoff); solet recipi Turnebi ἔχοντας. sed fortasse ante χρή finita erat sententia. ne copulatum quidem ματαίων ἀνοσίων τε placet

764 ταχεῖαι στολῆι 765 οὗ δεῖ Bamberger οὐδὲ M πισμάτων σωτηρίου M σωτηρία Turnebus, cf. Soph. El. 925. Σ ἀντὶ τοῦ π(ε)ίσματα σωτήρια. debebat indicari, cur ὅρμος (ὅρμισις, cf. ὅρμον θέσθαι) persecutionem tardaret

768 ἀλλ' ὥστε 770 τίκτει corr. Turn.

πράξας ἀρωγήν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσωι φρένι.

ΧΟΡΟΣ

ἰὼ γᾶ βοῦνι πάνδικον σέβας,
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσσι γειτονῶν Διός,
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετὴς ἀιδνὸς ὡς
  κόνις ἄτερθεν πτερύγων ὀλοίμαν. —
ἄφρικτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ.
κελαινόχρως δὲ πάλλεταί [μου καρδία.]
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβωι.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῶιδε χριμφθῆναι χροΐ·
  πρόπαρ θανούσας [δ'] Ἀίδας ἀνάσσοι. =
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
πρὸς ὃν κύφελλ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσδεικτος οἰόφρων κρεμὰς
  γυπιὰς πέτρα, βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
  πρὶν δαΐκτορος, βίαι καρδίας, γάμου κυρῆσαι; —
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιάκτων κακῶν.
  ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχών.
  τίνα φυγᾶς, ˌτίν' ἔτι πόρον τέμνω γάμου λυτῆρα; =

Actio: 775 Danaus urbem versus exit.

Numeri: 776—82 = 783—91 iambi faciles; choriambus unus est paenultimus. 792—99 = 800—7 iambi faciles; post trimetros duos πνῖγος longe extenditur.

774 deesse versum (ἐγὼ δὲ redibo) vidit Hartung 775 εὐγλώσσως sed ς punctis deletum 776 βουνῖτι ἐνδ. corr. Paley 780 νέφεσι γειτόνων

781 ἀμπετήσαισδόσως, ἀιδνός Kirchhoff et ego. Phot. Berol. ἀιδνόν τὸ ἀφανιστικόν huc non pertinet 784 ἄφυκτον corr. Heath 785 μελανόχρως corr. Pauw; inclusa locum aliorum obtinere vidit Dindorf Σ ἡ μεταφορὰ ἀπο τῆς θαλάσσης ἥτις ἐν τῶι ταράσσεσθαι μελαίνεται; eo iam refertur ἄφρικτον cf. Homer. Η 63 786 πατροσκοπαι 788 σαργάναις corr. apogr.

790 χριμφθῆν χροῖν corr. apogr. 791 del. Burgard 793 κύφελλ' Dindorf: νέφη δ' M γείνεται 799 καρδίας bisyllabum 800 κύσειν

801 δεῖπναν corr. apogr. 805 ἐλθέτω bis 806 τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι corr. Bamberger, nisi quod alterum τίν' addidi γάμου καὶ λυτήρια corr. Schütz (e parte alii. ipse additis perversis); audacter dicitur πόρον τέμνειν ut ἄκος τ.

ἴυζε δ' ὀμφάν, οὐράνια
 μέλη λιτανὰ θεόκλυτα·
τέλεα δέ [μοι] πως πελόμενά μοι
λύσιμά τ' ἄχιμα τ' ἔπιδε πάτερ,
βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν
ὄμμασιν, ἐνδίκως. σεβί-
 ζου δ' ἱκέτας σέθεν, γαι-
 άοχε παγκρατὲς Ζεῦ. —
γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
 δύσφορον ἀρσενογενές
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάν-
 του. τί δ' ἄνευ σέθεν θνα-
 τοῖσι τέλειόν ἐστιν; =
ό ό ό ά ά ά.

Numeri: 808—15 = 816—24 iambi, choriambis et concisionibus distincti, in ultimae periodi dimetro paenultimo baccheus pro iambo; notabile 809 = 17 videri iambo choriambum respondere, sed si μέλεα pronuntiamus, ⏖ ⏑ ⏑ – metiri licet   825—42 novum canticum a parte non respondente incipit sicut Prom. 566. in corruptis versuum reliquiis apparent dochmius 831. 833. dimetri choriambici catalectici (nempe exitus longiorum versuum) 830. 835. 836; 827 iambici versus exitus. Praeconis cantus penitus corruptus.

Actio: Schol. 825 ταῦτα μετά τινος πάθους ἀναβοῶσιν ἐξ ἀπόπτου τοὺς Αἰγυπτιάδας ἰδοῦσαι.

808 ἴυζευ (Ζεῦ invectum e glossa ad πάτερ 811) sed verum habebat Σ ἑαυταῖς παρακελεύονται, cf. Pers. 280   809 θεόκλυτα scripsi cf. Sept. 131, θεοῖσι καὶ M   810 del. Burney alii   811 λύσιμα μάχιμα δ' ἔ. correxi; ἄχειμα legit Σ ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα. est autem ἄχιμον ὡς δύσχιμον. „eiula vocem, cantus quorum preces deos de caelo vocant, (Σ ἐπεξηγήσατο ὀμφάν) quae ut quoquo modo rata fiant, salvas, tranquillas nos reddant, prospice Iuppiter, qui propitiis oculis violentiam non soles aspicere, ut fas est; supplices reverere etc."
812 φιλεῖς corr. Lachmann, cf. Callim. fr. 132   813 ἐνδίκοις corr. Peiper, quamvis absurda molitus   adverbium collocatum ut Eum. 615, 1025
823 πιδανευ corr. Robort.   θνατοῖς corr. Bothe. „quid sine Iove ratum fit?" respicit ad 810   825—98 in codice archetypo mutilata erant ita ut partes multorum versuum omnino interirent, aliorum incerta restarent vestigia; supererant autem in margine altero scholia integro textui adscripta. quae nunc cum infelicibus Byzantinorum scribarum periculis confusa prostant. quibus cum hic carere non possimus, omnia fere repetenda curavi, manifesto recentibus tamen intra cancellos collocatis.   825 spiritus nullos posuerunt Byzantini.

ὅδε μάρπτις — —
νάϊος — — — —
γάϊος — — — —
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις.
ἰόφ — — — —
ὄμ — — — — —
αὖθι καββάς — — —
νυ — — — — —
δυΐαν βοᾶν ἀμφαίνω —
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων
βιαίων ἐμῶν.
ἠὲ ἠέ. — — — —
βαῖνε φυγᾶι πρὸς ἀλκάν — — —
βλοσυρόφρονα χλιδᾶι — — —
δύσφορα ναῒ κὰν γᾶι — — —
γάϊ' ἄναξ προτάσσου.
⟨ΚΗ.⟩ σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν, ὅπως ποδῶν — —
οὐκοῦν οὐκοῦν

---

825 ὁ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς   827 ὁ πρώην μὲν ἐπὶ νηός, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγονώς   828 πρότερον θάνοις, ὦ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν   [829 ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ "μίσημα". ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν ἀπόφθεγμα ἐποίησε. διὸ δεῖ τὴν ὑστέραν δασύνειν.] τοῦτο διὰ μέσου.   828 κατακάσεις (i. e. καταβὰς εἰς ... Vict.)
829 οὐκέτι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσασα, ἀλλ' αὐτόπτης γενομένη βοῶ.
833 πρὸς τὴν τῶν θεῶν ἀλκήν. τὴν ἐπὶ τῆι δόξηι ἐπηρμένην ἀλκὴν τῶν θεῶν
836 ἔστι δὲ παρὰ τὸ κύδεϊ γαίων (*A* 405). ὦ Πελασγέ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι
837 ὡς ἔχετε τάχους ποδῶν   838 ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή

Actio: 833 chorus in clivum ad aras confugit; intrat Praeco Aegyptius cum caterva Aegyptiorum tanta, ut Danaidas ancillasque prehendere et ducere possint.

Testim.: 826 Hesych. μάρπτυς ὑβριστής hinc emendandum.
Hesych. σοῦσθε· ἔτι (l. ἴτε) ὁρμᾶτε.

826 μάρπις sed cf. Σ et Hesych.   828 incertum, num hinc profectus sit ὁ ἐτυμολογήσας quem ad Iliad. M Eustath. 900, 27 refert ὄφιν ab ὄφ derivasse, interiectione hominum perterritorum. ne ὠόπ quidem Aristophaneum talia satis defendit. sed antiqua fuerit corruptela   827 κάκκας, verum dat Σ a Victorio correctum   830 πράξαν huc non quadrare vidit Herm., qui dochmium φροίμια τάδε πόνων restituebat   834 ἐν stat ἀπὸ κοινοῦ. cave tamen haec coniungas cum versus proximi reliquiis   835 γάιος cum scholiasta Pelasgus intellegendus, quamquam γάιος Dis pater est 156   836 σέσθ' M[1]
837 incertum num Σ plura legerit; ἔχετε quidem sufficeret additum, cf. Herod. 6, 116. nec proxima integra

τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός.
σοῦσθε σοῦσθ᾽ ὀλύμεναι ὀλόμεν᾽ ἐπαμίδα. ?
⟨ΧΟ.⟩ εἴθ᾽ ἀνὰ πουλύρυτον
ἁλμήεντα πόρον
δεσποσίωι ξὺν ὕβρει
γομφοδέτωι τε δόρει διώλου.
⟨ΚΗ.⟩ αἵμονες ὡς ἐπάμιδα
ησυδουπια τάπιτα
κελεύω βία μεθέσθαι
ἴχαρ φρενί τ᾽ ἄταν. ἰὼ [ἰὸν]
λεῖφ᾽ ἕδρανα, κί᾽ ἐς δόρυ,
ἀτιέτανα πόλιν εὐσεβῶν. —
⟨ΧΟ.⟩ μήποτ᾽ ἴδοιμι πάλιν
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
⟨ΚΗ.⟩ ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος

[848 ἡιμαγμένον σε καθίζω] [849 ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν] [850 τὴν ἐπιθυμίαν ἴχαρ εἶπε, τὴν ἄτην τῆς φρενός.] 852 κατάλειπε τοὺς βωμούς [853 μήποτε μετέχων τιμῆς ἐν τῆι πόλει τῶν εὐσεβῶν] 854 τὸ ζωοποιοῦν τὰ θρέμματα, ἢ ἔντιμον, μεταφορικῶς. λέγει δὲ ⟨τὸ⟩ τοῦ Νείλου 856 ἀρρενογόνον γὰρ τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου· ὅθεν Ζεὺς πιὼν ἔτεκεν Ἄρεα. 857 βαθυχαῖος: ἡ μεγάλως εὐγενής· χάοι γὰρ οἱ εὐγενεῖς. [ἐγὼ ἡ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας, ὦ γέρον].

Numeri: 842—853 = 854—65 chorus canit tria hemiepe, decasyllabum Alcaicum. Praeconis cantus adeo corruptus ut ne responsionis quidem certa appareant signa.

842 σέσθ᾽ M¹ frustra huc revocabant Hesych. ἄμαλα = Et. M. ἄμαδα, quod ad ἄμαξαν redire docuit Photius Berol. s. v. 843 πολύρρυτον correxi 844 ἁλμιοέντα Herm., sed non opus dactylo, cf. 552 845 i. e. σὺν τοῖς ὑβριστικοῖς δεσπόταις καὶ τῶι πλοίωι. notabile δεσπόσιος quod Athenis non recurrit; habet Aeschylus ipse δεσπόσυνος Pers. 587. sed recte illud formatum magisque Atthida sapit 846 δόρι 850 ἰὸν glossema antiquum existimo ad ἴχαρ (i. e. ἴχωρ) adscriptum; scholia videntur recentia, certe inutilia 851 ἴδρανα 852 Σ legit ἀτίετ᾽ ἀνὰ πόλιν, quae non satis placent; de praecone quod ea accipit, manifesto errat. sed videtur ille pro minis bona verba dedisse, laudata Aegypti pietate, sicut 858 antiquitatem patriae cantat 853 πάλιν εἴδοι (et ϊ supra ει) M, ἴδοιμι Butler, traieci; nullam hic esse synaphiam stropha docet 855 δεξόμενον corr. Scaliger 857 γέγειος Lobeck probabiliter; ad quod glossa γέρον (γέρων) 859 referenda est: nam Danao absente senex nullus est qui compellari possit.

βαθρείας βαθρείας
[γέρον] σὺ δὲ ναῒ ναῒ
βάσῃ τάχα
θέλεος ἀθέλεος
βίαι βίαι τε πολλᾶι φροῦδα
βάτεαι βαθυμιτροκακὰ παθῶν
[ὀλόμεναι παλάμαις.] =
⟨ΧΟ.⟩ αἰαῖ αἰαῖ.
εἰ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο,
δι᾽ ἀλίρρυτον ἄλσος
κατὰ Σαρπηδόνιον χῶ-
μα πολύψαμμον ἀλαθεὶς
ἀερίαισιν αὔραις.
ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῆι.
[ἴυζε καὶ βόα]
πικρότερ᾽ ἀχέων οἰζύος ὄνομ᾽ ἔχων. —
⟨ΧΟ.⟩ οἰοῖ οἰοῖ
λύμας, ἆι σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσκων
περίκομπα βρυάζεις,
ὃς ἐπωπᾶι σ᾽ ὁ μέγας Νεῖ-
λος ὑβρίζοντά σ᾽ ἀποτρέ-

[860 σὺ δὲ θέλων καὶ μὴ θέλων ναῒ βήσῃ τάχα, βίαι πολλῆι κακοπαθῶν.] [863 λείπει πεπειραμέναι.] [867 τοῦτο ἰδίαι· εὐκτικῶς. ὄλοιο οὖν σὺν ταῖς σαῖς μηχαναῖς] 869 τὸ πέλαγος 870 κατὰ τὴν Σαρπηδονίαν ἄκραν 873 μάτην λήκει καὶ βόα 874 οὐκ ἐκφύγοις [875 καὶ αὐτῶν τῶν ἀχέων πικρότερα ἴυζε.] [876 εἷς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύοι.]

Numeri: 866—74 = 875—83 interiectio; choephoricon (potius trimeter choriamb. catal. primo pede conciso); 6 ion. a min. primo conciso + dimeter choriambicus catal.

Testim.: 870 Hesych. Σαρπηδόνιον· τὸ μέγα· καὶ ἡ ἐν Θράικηι καὶ Κιλικίαι πέτρα ὑψηλοτάτη.

859 βαθρείας confusum esse ex βαρείας et βαθείας scite coni. Headlam; vide an potius ἀερίας lateat. sed foede corrupta omnia, nec est ubi tuto insistas 864 βᾶτε βᾶθ᾽? 865 glossam ad 867 pertinentem del. Peiper ὀλόμενε Σ 867 καὶ γὰρ corr. Heath 868 ἀλλίρυτον 870 πολυψάμαθον corr. Emperius 871 εὐρείαις εἰν corr. Herm. 874 glossam v. 872 del. Herm. 875 trimeter insanabilis admixto scholio 876 οἶ quinquiens M λύμασις ὑπρογᾶς ὑλάσκει et οι supra ει, εἷς πρὸ γᾶς ὑλάσκοι legit Σ ὑλάσκων Enger, correxi 877 περιχαμπτά corr. Hermann βρυάζειν γαυριᾶν Hesych. 878 ἐπωπᾶι σ᾽ Emperius ἐρωτᾶς M

ψειεν ἄιστον ὕβριν.
ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ αὔτη πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται. =
ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, βρέτεος ἄρος
ἀτᾶι μ'. ἁλάδ' ἄγει
ἄραχνος ὡς βάδην ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοάν
φοβερὸν ἀπότρεπε·
ὦ πᾶ, Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῆι. —
ΧΟ. μαιμᾶι πέλας δίπους ὄφις,
ἔχιδνα δ' ὥς με — —
τί ποτ' ἔν — — —
δακοσάχ — — — —
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ βοάν
φοβερὸν ἀπότρεπε.

---

880 ὁ Νεῖλός σε 881 τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἑλισσομένην, ὅ ἐστιν ἀμφιέλισσαν 883 ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ θαρσοῦσαι αὐτοῖς (αὐταῖς M) ἐν τῶι φανερῶι κατελήφθησαν 888 τουτέστιν μηδέν με οὖσαν 890 ὦ μῆτερ γῆ 892 ὦ πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ· ἡ αὐτὴ γὰρ Ῥέα καὶ Γῆ 894 εἰς γῆράς με ἤγαγον (ἤγαγεν M) 895 ἐνθουσιᾶι.

Actio: 881 Praeco cum suis interim clivum conscenderat; iam singuli singulas puellas persecuntur attrectant capiunt.

Numeri: 884—94 = 895—901 2 iambi, 3 dochm. interiectio (iamb.) dim. iamb. (a molosso incipiens) 2 dochm.

Testim.: 881 Et. Gud. βᾶρις .... Αἰσχ. βαίνειν .... ἀμφίστροφον.

880 ἄιστον corruptum, requiri fere ἄφερτον vidit Herm. 881 ἀντίστροφον M, verum Σ et Et. Gud. 882 ὅρον corr. Robort. τι corr. Turn.
883 αὔτη scripsi οὗτοι M, corripit unam e puellis 884 βροτιοσα ροσαται μαλδαάγει M, Eustath. ad Od. α 1422, 19 e suo codice ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλωι ἐν Ἱκέτισιν 'βρότεος ἄρος ἄτα' ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν. verum Σ 885 ἁλάδ' Schütz 887 male intellexit Σ; dicit „ad mare me ducit incedens tamquam aranea nigrum somnium, spectrum", scil. Aethiops proiectis praelongis manibus cruribusque 890 terribiles eos clamores edunt Aegyptii isti, dum impetum in puellas faciunt. ideo vociferantur virgines. φοβερός femininum ut φανερός Eur. Bacch. 993, ἐλεύθερος Ag. 328
892 πᾶ Σ βᾶ M utroque loco; vindicavit illud Valckenaer

ὦ πᾶ, Γᾶς παῖ Ζεῦ. =
ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. 904
ΧΟ. διωλόμεσθ᾽· ἄελπτ᾽ ἄναξ, πάσχομεν. — 908
⟨ΚΗ.⟩ πολλοὺς ἄνακτας παῖδας Αἰγύπτου τάχα 906
ὄψεσθε· θαρσεῖτ᾽, οὐκ ἐρεῖτ᾽ ἀναρχίαν.
⟨ΧΟ.⟩ ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι. = 905
ΚΗ. ἕλξειν ἔοιχ᾽ ὑμᾶς ἐπισπάσας κόμης, 909
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ᾽ ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΠΕΛΑΣΓΟΣ

οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ᾽ ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ᾽ ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος [δ᾽] ὢν Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν
καὶ πόλλ᾽ ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. τί δ᾽ ἠμπλάκηται τῶνδ᾽ ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΠΕΛ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ᾽ οὐχί; τἄμ᾽ ὀλωλόθ᾽ εὑρίσκων ἄγω.
ΠΕΛ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῆι, μεγίστωι προξένων, μαστηρίωι.
ΠΕΛ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβηι.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΠΕΛ. οἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ᾽ ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ᾿ξαιρήσεται.
ΠΕΛ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ᾽ ἐς μακράν.

Actio: 911 dum praeco cum suis Danaidas corripiunt, intervenit Pelasgus cum tanta militum cohorte, ut Aegyptii praedam e manibus emittant sensimque de clivo descendant.

Numeri: 908 = 05 trim. iamb. membratim distinctus.

908 et 5 inter se permutavi; disticha proxima permutaverat Heath, sed ultima sint oportet in quibus praeco violenter iam se agere profitetur -μεσθα ἐπτάναξ corr. Robort. 907 θάρσει τοῦ χερεῖ ταν dist. Robort. 908 πρόμνοι corr. Stanley 909 ἀποσπάσας corr. Pierson 910 οὐ κακοῦ ἔξυ corr. Porson 911 correpta dipthongus in bisyllabo rudioris artis signum 914 del. Turnebus, convenit iracundiae asyndeton; deterius igitur ὤν δ᾽ Porsoni 915 ὤρθωσα φρενεί corr. Robort. 918 τἄπολ-—ἐγώ corr. Porson 919 προσξένοις corr. Victorius 920 προξένωι correxi. deus qui rem quaesitam quasi ἕρμαιον obfert omnibus patronis praestat, i. e. non tamquam patronus (Eum. 90) agit 923 κλύω Robort. κάτω M 925 κλάεις M[1] οὐδὲ μ. corr. Robort.

ΚΗ. ἤκουσα· τοὔπος ⟨δ'⟩ οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΠΕΛ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΠΕΛ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῶι φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον·
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα· πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθείς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης, τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῆι
ἔλυσεν, ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.
ΠΕΛ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνωι μαθὼν
εἴσηι σύ τ' αὐτὸς χοἱ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίαι
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
⟨ΚΗ.⟩ ἔοιγμεν ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον.

Testim.: 937 suae orationi tacito poetae nomine inserit Plutarchus Moral. 517 f, 937 f.

926 suppl. Headlam 928 λέγοις corr. Heath 931 ἀπαγγέλειν 933 ἥκοιν M[1] praeco dum eorum nomen quaerit, a quibus prohibetur ne puellas capiat, a fratribus patruelibus eas reposci tandem profitetur; addit autem per vim eos agere (egisse et acturos esse), utpote sua repetentes. subiungitur, ut minarum gravitas augeatur, generalis sententia, coepto bello caedes non iam posse vitari. hae sententiae, quamvis pro rudi arte parum affabre contignatae sint, huic tamen loco unice conveniunt 936 γίνεται 937 βίων Plutarchus memoria fallaci tenebat 939 εἰσθιγαυτοσχοιϊ M ἴσως γ' αὐτὸς χοἱ ξυνεμ M marg. corr. Bothe 940 μὲν indicat, a Pelasgo alterum membrum, quod in animo habet, reticeri. nempe auditis praeconis verbis postquam asseveravit iudicio tantum agere se Aegyptiis permissurum esse, non opus erat ut aspernantibus bellum indicaret. recte concludit praeco 950 941 λόγοις corr. Turn. 944 τῶνδε φιλωταὶ τορῶ corr. Turn. 950 ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη .... ἐρεισθε (ex ἐρισθε) corr. Cobet

εἴη δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.
⟨ΠΕΛ.⟩ ἀλλ᾽ ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ᾽, οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ᾽ εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείαι μηχανῆι κεκλῃμένην.
καὶ δώματ᾽ ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ σμικρᾶι χερί,
ἔνθ᾽ ἔστιν ὑμῖν εὐτύκους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ᾽ ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῶιστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ᾽ ἐγώ
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν, πέμψον δὲ πρόφρων
δεῦρ᾽ ἡμέτερον πατέρ᾽ εὐθαρσῆ
Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρὴ
δώματα ναίειν, καὶ τόπος εὔφρων
σύν τ᾽ εὐκλείαι καὶ ἀμηνίτωι
βάξει λαῶν — —
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῶιστα.
— — — — —
— — ἐν χώραι
τάσσεσθε φίλαι δμωΐδες οὕτως

Actio: 953 exit Praeco cum suis 969 exit Pelasgus cum suis. chorus antea per turbas Aegyptiorum dispersus iussu ducis in eundem ordinem se colligit quo scaenam intraverat; singulae singulis Danaisin se applicant Ancillae.

951 κράτη corr. Nauck 954 φίλοις corr. Schütz 956 κεκλημένην suprascripto iota, inserendo nimirum 958 δεδωμάτομαι corr. man. recens
959 εὐθυμεῖν ἔστιν corr. Kirchhoff trai. Weil ἐντυχούσῃ corr. Porson δόμοις corr. Turn. 961 μονορύθμους 963 λωτίσασθαι corr. Canter
966 ἀγαθοῖς corr. Porson 968 εὐθαρσῆ ita ut nihil ei sit timendum, i. e. defensum a cohorte militum 970 οὗτος γὰρ προβουλεύσει 971 εὔφρων audacter de loco qui nullam malevolentiam excitat 975. 76 traieci. deest fere δέξαιτ᾽ ἡμᾶς 973 εὔτυκτος corr. Spanheim ἕτοιμος Σ hiatum notat Weil. „proficiscamur igitur, et vos suo quaeque loco . . .“ 977 χώρωι corr. Headlam

ὡς ἐφ' ἑκάστηι διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑΝΑΟΣ

ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών
θύειν τε λείβειν θ' ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις
σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
φίλως, πικρῶς ⟨δ'⟩ ἤκουσαν αὐτανεψίοις·
ὁμοῦ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρωι θανὼν
λάθοιμι, χώραι δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι,
— — — — — — — — —
τοιῶνδε τυγχάνοντες ἐκ πρυμνῆς φρενός
χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνωι.
πᾶς δ' ἐν μετοίκωι γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακήν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί, τί μή;

Actio: venit Danaus cum manipulo militum.

983 ἐκτενεῖς corr. Heath 984 φίλου M[1] supplevi ἀκούοντες τοῖς μὲν ἐγγενέσιν ἡμῖν φίλοι τοῖς δ' αὐταν. πικροὶ ἐγένοντο ἀτανεψίους corr. Scaliger 985 ἐμούς M[1] ἐμοῦ δ' M[2] correxi 987 δόρυκ'. ἀνημέρωι corr. Porson 988 deesse versum vidit Paley „neve ab Aegyptiis corriperer"

989 τυγχάνοντας correxi σέβεσθαι corr. apogr. „haec adeptae ex intimo animo (contrarium ἀπ' ἄκρας φρενός Ag. 805) reveremini gratia sanctiore quam ego pater vobis sanctus sum". participium masculinum hic quoque pro feminino εὐπρυμνῆ corr. Sidgwick 990 gratia Argivis debetur non minor quam deis, maior ergo quam patri cf. 981. hac sententia prima orationis periodus continetur 991 γράψεσθε corr. Hermannus, male tamen μέν sollicitat, pietas enim Argivis debita efficiet, ut ignotam adhuc turbam vere Argivam esse aliquando illi intellegant. dein ad alia praecepta transit γεγραμμένους corr. Robort. 993 ὅμιλος M[1] 994 εὔτυχον corr. Spanheim 999 μήν correxi cf. Eum. 203

καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ
†καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
†κάλωρα κωλύουσαν θωσμένην ἐρῶ
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ᾽ ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ᾽ ἠρόθη δορί,
μηδ᾽ αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ᾽ ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ᾽ ἐπιστολὰς πατρός,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.
ΧΟ. τἄλλ᾽ εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ᾽ ὀπώρας οὕνεκ᾽ εὖ θάρσει, πάτερ.
θεοῖς γὰρ εἴ τι μὴ βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΧΟΡΟΣ ⟨ΔΑΝΑΙΔΩΝ⟩

ἴτε μὰν ἀστυάνακτας
  μάκαρας θεοὺς †γανάεντες,
  πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ᾽ Ἐρασίνου
  περιναίουσιν παλαιόν.

Numeri: 1018—27 = 1028—34 duae periodi ionicorum a minore; exitus fit aut anaclasi ultimi dimetri, aut producta ultimi pedis prima.

Testim.: 1028 Hesych. θελεμόν· οἰκτρόν, ἥσυχον.

1000 παιδοστ. corr. Robort. 1001. 2 conclamata. sententiae erant tres „maturae fruges et homines et bestias alliciunt. omne animal in Venerem pronum (πάντα ἐπιθυμίαι δουλεύουσι Σ). virginem formosam quivis oculis lacessit"
1002 θωσμένειν M² 1007 οὖν ἐκληρώθη corr. Heath 1009 οἰκήσεις
1010 διδοῖ ionismus postea inauditus 1011 λατρῶν 1012 φυλάξαι; vix placet infinitivus pro imperativo, cf. 205 1014 paragraphus ante 1015 posita est 1016 εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς corr. Weil 1018 abhinc nullis signis canticum inter partes distribuitur. post aliorum conatus pleraque recte distinxit Kirchhoff 1019 μάκρας corr. Stanley; offerunt se γανάοντες γανύοντες, sed neutrum exemplo aut certa analogia adstruitur 1020 vel καὶ praeter hunc locum in ionicis non corripitur: rudioris artis signum 1021 περιναίετε corr. Heath; Hermanni περιναίονται, quamvis facilius restituatur, usu quantum scimus non admittitur

ὑποδέξασθε ⟨δ'⟩ ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις, —
ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα χέουσιν
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.
ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα, μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
γάμος ἔλθοι Κυθερείας·
στύγιον πέλοι τόδ' ἆθλον. =

⟨ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΩΝ⟩

Κύπριδος ⟨δ'⟩ οὐκ ἀμελὴς ἐσμὸς ὅδ' εὔφρων.
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥραι·
τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δὲ φίλαι ματρὶ πάρεισιν
Πόθος ⟨ᾇι⟩ τ' οὐδὲν ἄπαρνον
τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
δέδοται δ' Ἁρμονίαι μοῖρ' Ἀφροδίτας
ψεδυρὰ τρίβοι τ' Ἐρώτων. —
φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίαι κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

Numeri: 1035—43 = 1044—52 una est periodus ionicorum purorum, exiens in dimetrum anaclomenon.

1022 ὑποδέξασθ' ὀ. suppl. Heath   1024 μένος corr. Legrand   1026 πρὸς χοάς corr. Robort.   1030 μελίσ.   1033 ἔλθει corr. apogr.   1034 στύγειον i. e. in tali concubitu moriar   1035 suppl. Pauw   ἀμελεῖ θεσμ. corr. Weil (ἑσμός multi)   1039 δ' αἱ φίλαι corr. Bothe   1040 suppl. Wellauer   1041 θεάκτορι corr. Bothe   πιθοῖ   1043 ψεθυρα M^2 Harmonia nec Cadmi uxor est nec musica, sed una e Veneris pedisequis, quae partes eas in rebus venereis agit, ut dolos et rixas amantium excitet leniatque; nimirum in amoribus maxime παλίντροπος est ἁρμονία   1044 φυγάδες δ' corr. Burges   ἐπιπνοίαι perperam cum Turnebo mutatur: est ἐξ ἐπιπνοίας (numine afflata) ταῖς φυγάσιν ὑμῖν ἄλγη προφοβοῦμαι

Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
μεγάλα φρὴν ἀπέρατος·
μετὰ πολλᾶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτερᾶν πέλει γυναικῶν. =
⟨ΔΑΝ.⟩ ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.
⟨ΘΕΡ.⟩ τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
⟨ΔΑΝ.⟩ σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.
⟨ΘΕΡ.⟩ σὺ δέ γ᾽ οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον. —
⟨ΔΑΝ.⟩ τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;
⟨ΘΕΡ.⟩ μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.
⟨ΔΑΝ.⟩ τίνα καιρόν με διδάσκεις;
⟨ΘΕΡ.⟩ τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. =

⟨ΧΟΡΟΣ⟩

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα
δάιον, ὅσπερ Ἰώ
πημονᾶς ἐλύσατ᾽ εὖ

Actio: 1064 Danaides cum sua quaeque ancilla exeunt, praecedente Danao, comitantibus militibus. itaque non poterat nisi ab utroque choro carmen ultimum cantari.

Numeri: 1053—62 ionici puri; stropham non discriberemus, nisi tetrametri 1053 et 58 eo ducerent. dispositio autem totius cantici prope ad πνίγη comoediae accedit 1063—68 = 1069—74 duo periodi trochaici (4. et 7.; conciditur ultima tantum metri syllaba) interiacet dimeter choriambicus catalecticus, trochaeis non minus quam iambis conveniens.

1049 παραβάτας corr. Askew 1051 πολλῶν ΜΣ correxi, ut genus appareret, quamquam Atticum poeta ponere poterat ut Sept. 751 1052 προτέραν πέλοι corr. Bothe. „et quod hic quoque exitus erit ut nubatis, idem plerisque olim feminis accidit.“ de praesenti, ubi futurum expectamus cf. 406 1055 θέλγεις corr. Stephanus ἄθελκτος non Iuppiter est, sed quod in universum dicitur implacabilem non placari, de se suaque matrimonii fuga dicunt. nam ita haec procedunt. „An. tu quoque nubes. Dan. hoc Iuppiter a me arceat. An. esset quidem optimum. Dan. quasi flectere possis inflexibilem. An. quasi futurum nosses. Dan. Iovis sane mentem non perspicio. An. ergo noli nimia precari. Dan. qua in re modestiam exigis? An. ut in deos illo μηδὲν ἄγαν utaris.“ in quibus duriuscula fortasse nonnulla, sed certa omnia, nihil sollicitandum 1061 ἀγάζειν derivandum ab ἄγαν; μέτρον ἄριστον, καιρὸν ὅρα, μηδὲν ἄγαν proverbia optime haec illustrant 1064 Ζεῦ corr. Robort. γαμου corr. apogr.

χειρὶ παιωνίαι κατασχεθών,
εὐμενῆ βίαν κτίσας. —
καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκαι δίκας ἕπε-
σθαι ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα. =

1068 εὐμενεῖ βίαι corr. Valckenaer 1071 καί τε sed Σ ἡδέως ἔχω τὸ δίμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἑνὶ ἀγαθῶι. vis scitae et teretis sententiae in eo quod δίμοιρον τριῶν, 2/3, mali tamquam praestabilius sit laudatur, cf. 14, dicit autem μετοικίαν; expectatio iudicii quamvis a praecone reiecti ad alteram fabulam transitum facit.

TRILOGIAE

reliquiae

Strabo V 221 vel potius Apollodorus testem Pelasgorum Argos habentium laudat Αἰσχύλον ἐν Ἱκέτισιν ἢ Δαναίσιν. ubi Hermannus ἢ in καί mutabat inconsiderate; quid enim ad rem, fabulae in prima tragoedia absolutissime narratae testimonium etiam ex altera advocare? quis autem negaverit Danaidum nomen etiam Supplicibus convenire? qua de causa mihi quidem constat Aeschylum trilogiae unum nomen dedisse sumptum de carmine epico Δαναΐδα vel Δαναΐδας, quod perinde est, Apollodori autem aetate singularum fabularum nomina a grammaticis indita nondum eatenus valuisse, ut diligens homo his solis uti vellet.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

Nomen prodit Catalogus

5

Etym. Gud. (codicis lectiones liberaliter suppeditavit L. de Stefani) et Ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων cod. Barocc. 50, Cramer An. Ox. II 443 Ζαγρεύς post Aeschyli e Sisypho fr. 228 ἐν δὲ Αἰγυπτίοις (Bar. Αἰγύπτωι Et.) αὐτὸν τὸν Πλούτωνα (tantum τόν Πλ. Bar. δια ante τόν inserit eis quae scripserat Et.) καλεῖ „τὸν ἄγραῖον (sic duplici accentu Et. ἀγραῖον edidit Cramer; τὸν γάιον Aeschylus) τὸν πολυξενώτατον τὸν διὰ τῶν (del. Et. manus altera) κεκμηκότων. ergo τὸν Δία quidem e Ζῆνα corruptum est, sed ἄγριον grammaticus legit, quamvis haud genuinum. Seleuco in codice Etymologici glossam tribui crediderat Reitzenstein; sed notam ad proximam glossam Ζεύς referri testatur de Stefani; tamen Reitzensteinii opinio per se probabilis est. laudavit igitur Seleucus Supplices sub nomine fabulae in tetralogia proximae.

373

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι

Schol. Aristoph. Nub. 1130, schol. Theocr. 15, 48 et sine poetae nomine tamquam proverbium Steph. Byz. Αἴγυπτος, Zenob. Paris. 3, 37 (non Athous) multique alii paroemiographi.

ad Aegyptios referebat Hermann coniectura incertissima.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

43

Schol. Pind. Pyth. 3, 32 ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφημιζομένους λέγειν σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Αἰσχ. Δαν.

κἄπειτα δ' εὖτε λαμπρὸν ἡλίου φάος
ἕως ἐγείρηι, πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

1 εὖτε scripsi, εἶσι codd. 2 ἐγείρηι scripsi, ἐγείρω codd. προυμ(μ)ενεῖς codd. corr. ed. pr. dixerit Danaus deductis in thalamos coniugibus „nunc quidem epithalamium cantate, sed etiam mane cum aurora solem expergefecerit propitiate novos maritos cantu sollemni ‚cum pueris et puellis'". quod videtur sane e sollemnibus Atheniensium cantilenis sumi, nempe pueri puellaeque accursitabant gratulantes. expergefieri Solem scite dicitur, cum mariti (sicut Menelaus in Helena Theocritea) fescenninis surgere iubeantur.

44

Athen. XIII 600b (incertum unde sumpserit) καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναίσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν

ἐρᾶι μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν,
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν, ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον,
δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

6 δένδρων τις corr. Hermann.

45

Hesych. καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι· Α. Δαναίσι (δαίσι cod.).

ΑΜΥΜΩΝΗ

Bibl. Apoll. II 13 ἀνύδρου τῆς χώρας ὑπαρχούσης — τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἔπεμψε (Danaus). μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἔλαφον καὶ κοιμωμένου σατύρου τυγχάνει· κἀκεῖνος περιαναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι. Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος ὁ σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτωι συνευνάζεται, καὶ αὐτῆι Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνηι πηγὰς ἐμήνυσεν, nempe fontes Lernam et Amymonam, cf. Schol. Eur. Phoen. 187. 188. postea fluvium male Amymonam vocabant. cf. praeterea Hygin. fab. 169 (ubi duae prostant, altera sumpta e schol. Statii 2, 433 = Mythogr. Vat. I 45, olim scholio Vergiliano Aen. 2, 82), schol. Eur. Or. 127 (cohaeret cum Hesiodi versu Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον; haec enim genuina forma; fr. 24) Pausan. V 17 (cypsela Corinthia) II 37.

vetus fabula κρήνης Ἀμυμώνης originem repetivit a puella Danaa vel Danai f., cui mercedem Veneris Neptunus fontem dedisset. quae cum figulis Atticis tum Aeschylo nota erat. qui cum ferociam Danaidum exhibuisset, derisui habuit veneris fugam, inducto non tantum Neptuno sed etiam satyro: de scaena haec noverat qui pinxit vas Bonnense, editum a Margareta Bieber *Dresdener Schauspielerrelief* 17. sed tres personas simul in scaenam non produxit Aeschylus.

13

Ammonius p. 77 Valck. ex Herennio Philone (item alia eiusdem excerpta) ut doceat quid intersit inter γῆμαι et γήμασθαι, καὶ Ἀ. ἐν Ἀμ.

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ᾽ ἐμοί.

Neptuni verba ad Amymonam.

14

Athen. XV 690c e lexico s. v. μήποτε οὔκ ἐστι μύρον ἡ βακκαρις· Α. γὰρ ἐν Ἀμ. ἀντιδιαστέλλων φησί

κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα

alter uter procorum ad puellam Aegyptiam.

15

Hesych θρώισκων κνώδαλα· ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν Α. Ἀμ. Neptunus de satyro.

CORRIGENDA.

Prom. 354 adde testimonium Philodemi de piet. 46 Gomp. [Typhonem cum Iove pugnasse ὡς Αἰσχύλος ἐν] Προ[μηθεῖ]. restituit Diels Vorsokr. II^3 p. 191.

. . 553 σάς : lege σὰς

Sept. argum. archontis Θεαγένους nomen etiam in imagine photographica certe legi diserte adfirmo, cum fuerit qui propria imperitia plus confideret quam testimonio virorum peritorum.

. . 45. omissam in medio trium substantivorum copulam spero me aliquando defensurum esse; nunc non vacat.

. . 843 σ' : lege δ'

. . 850 πάθη; : πάθη·

. . 898 πατρὸς : πατρός

Pers. 312 Ἀρκτεύς : Ἀρκτεὺς

. . 514 χέρες; : χέρες·

. . ad 700. δίομαι Eum. 358, 385 in δίεμαι mutare in animo erat, sed tutius visum est etiam ubi διώκω significat intactum relinquere.

Agam. 398 continuatio numerorum per εἴσθεσιν erat significanda.

. . 557 οὑ : οὗ

. . 1295 σοφὴ : σοφή

. . 1327 μὲν : μέν

. . 1528 ἔθηκ'. : ἔθηκ',

Choeph. 61 τροφοῦ : τροφοῦ,

. . 216 βροτῶν, : βροτῶν;

. . 356. 7, dele commata

. . ad 379 τετιμέναι M

. . 462 κραίνετ' : κραίνεθ'

. . 591 κἀνεμοέντ' : κἀνεμόεντ'

. . 645 θεμιστῶς : θεμιστῶς·

. . 871 πῶς iam Hermann deleverat

. . adnot. 884 πέλας : 883 π.

. . 1052 φοβοῦ : φόβου

Eum. 234 ἀλάστορον, Nauckii scita coniectura, erat commemorandum.

. . 821 dimetro dochmiaco trimeter iambicus probabilior, cum iambi sequantur.

Suppl. ad 262. πέραν nomen esse etiam Ag. 190 monuit Bruhn.

---

raptim haec collecta a d. IV Id. Aug. 1914.

Druck von Breitkopf & Härtel in Leipzig.

540

Paris 2787. Sept 49[illegible] 508

mannsche Buchhandlung, Berlin. Lichtdruck von A[illegible] Frisch, Berlin

Triclinius Farnesianus. Pers. 944—56

Triclinius Farnesianus Eumen 1–17

BINDING SECT. JUN 3 1975

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA 3825 A2 1914a v.1
Aeschylus
Tragoediae